

מחזור לימים הנוראים

הוועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשס"ה

"ספר זה נסרך ונעבד ע"י
"יודאיקה אימג' אוצרות התורה בע"מ".
ניתנת רשות ל"היברא בוקס" שע"י חיים רוזנברג"
להכניסו לאתר ולהפיצו לצורך שימוש אישי בלבד.

וזאת למודעי
אין רשות לאף אחד להדפיסו או להעתיקו
בכל אופן שהוא או בכל אמצעי שהוא
בין בחינם בין בשכר בין ליחיד בין לרבים

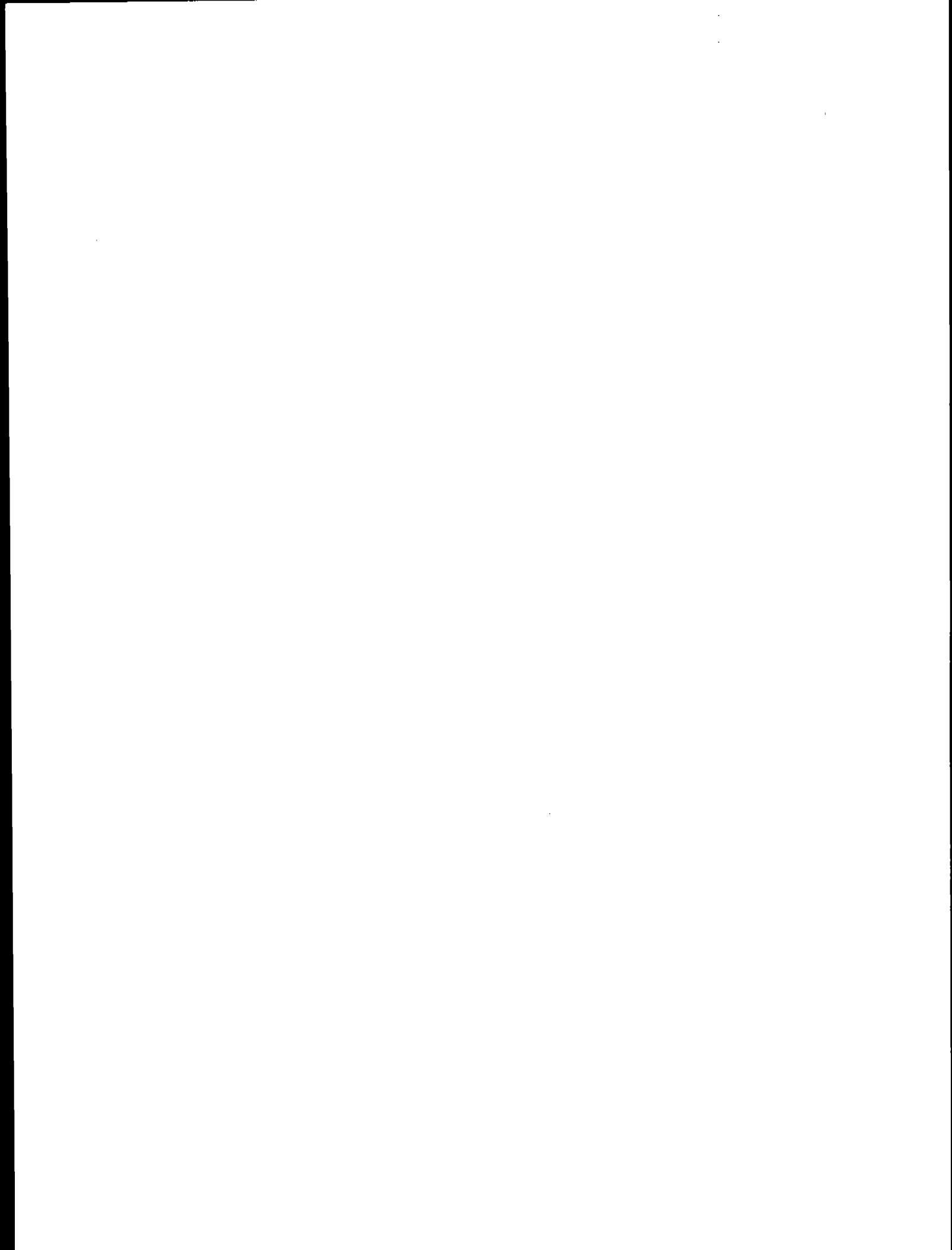
ניתן להציג עותק מספר זה ועוד ספרים
וכן התוכנה **אוצרות ההוראה** המשולבת
(בשילוב אוצר הפוסקים)

אצל:

בית ספריית מורגנסטראן
רחוב רבא 14 ת.ד. 3620 אשדוד
טלפון 08-866-0821 פקס 08-866-5059

OTZROT HATORAH
THE MORGENSTERN LIBRARY
14 RAVAH STREET
P.O.B.3620 ASDOD, ISRAEL
Email- kidosheypolin@bezeqint.net

This sefer has been provided by
Judaica Image OTZROT HATORAH for individual use only.
All rights reserved by Judaica Image OTZROT HATORAH.
Permission is only granted to Hebrew Books Org.
No Permission is granted (in any form to distribute these books)
to anyone else even if they don't sell them.

מחזור לימים הנוראים

לפי מנהגי בני אשכנז לכל ענפיהם
כולל מנהג אשכנז (המערבי) מנהג פולין ומנהג צרפת לשעבר

הוועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשס"ה

מוגה מעובד ומבואר

בידי

דניאל בהרדר שלמה גולדשטיינט

פרק א

ראש השנה

הוצא לאור ע"י ח' קורן ירושלים
ה'תשל

©

1970

by the

LEO BAECK INSTITUTE INC., NEW YORK, N.Y.

נדפס בדפוס אקדמי, בירושלים

Printed in Israel

ראשית דבר

מהדורה זאת של המהדור ה阿森זוני היא בעיקרה מהדורה מדעית לעיון. חפקידה להציג לפני המיעין את תולדות המchor בזן מצד תולדות הטקסט של הפוטים ובין מצד תולדות התפלה בימי הנוראים, וכן באה מהדורה זאת להקל על הקורא את הבנת הפוטים. אך רצינו שם המchapל את חפלות הימים הנוראים יכול להשתמש מהדורה זאת בשעת התפלה בבית הכנסת, וכן סידרנו בה גם את כל קטיעי התפלה כנהוג ומקובל.

חכנית מהדורה זאת הועלה על ידי לפני שנים — וועורני לכך גם יידי הנאמן אהרן ראו זיל אשר לא פעם דרש מני להוציא לאור מהדורה מדעית של מהדור התגים — והוא נתקבלה ע"י מוסד ליאו בק בניו יורק, במירוח ע"י נשיאה ד"ר מ. גריינולד, והוצאה על ידו לפועל, בסיווע קרן משה (גוטסטאב) וורצויילר, ניו יורק. אני מביע את רגשי תודה העמוקים למוסד זה אשר רק הורות לעזרתו הגדולה נתאפשרו הכתנת ספר זה והבאתו לדפוס. יתר על כן, הם אלה שעודדוני חידר במשך השנים בהן נעשתה מהדורה.

חויה נעימה לי להודות לאלה אשר עזרו לי בשעת הכתנת היד לדפוס ובשעת ההדפסה עצמה; למר א. קובן תודה מיוחדת על עיצוב צורתו הגרפית של הספר, אשר שימש למומחים בבית הדפוס האקדמי יסוד לעבודתם המקצועית. המושלמת וראוייה לשבה, בסידור הספר ובעימודו; וכן לחתני ד"ר י. פרנקל על עזרתו בהכנת המבואר.

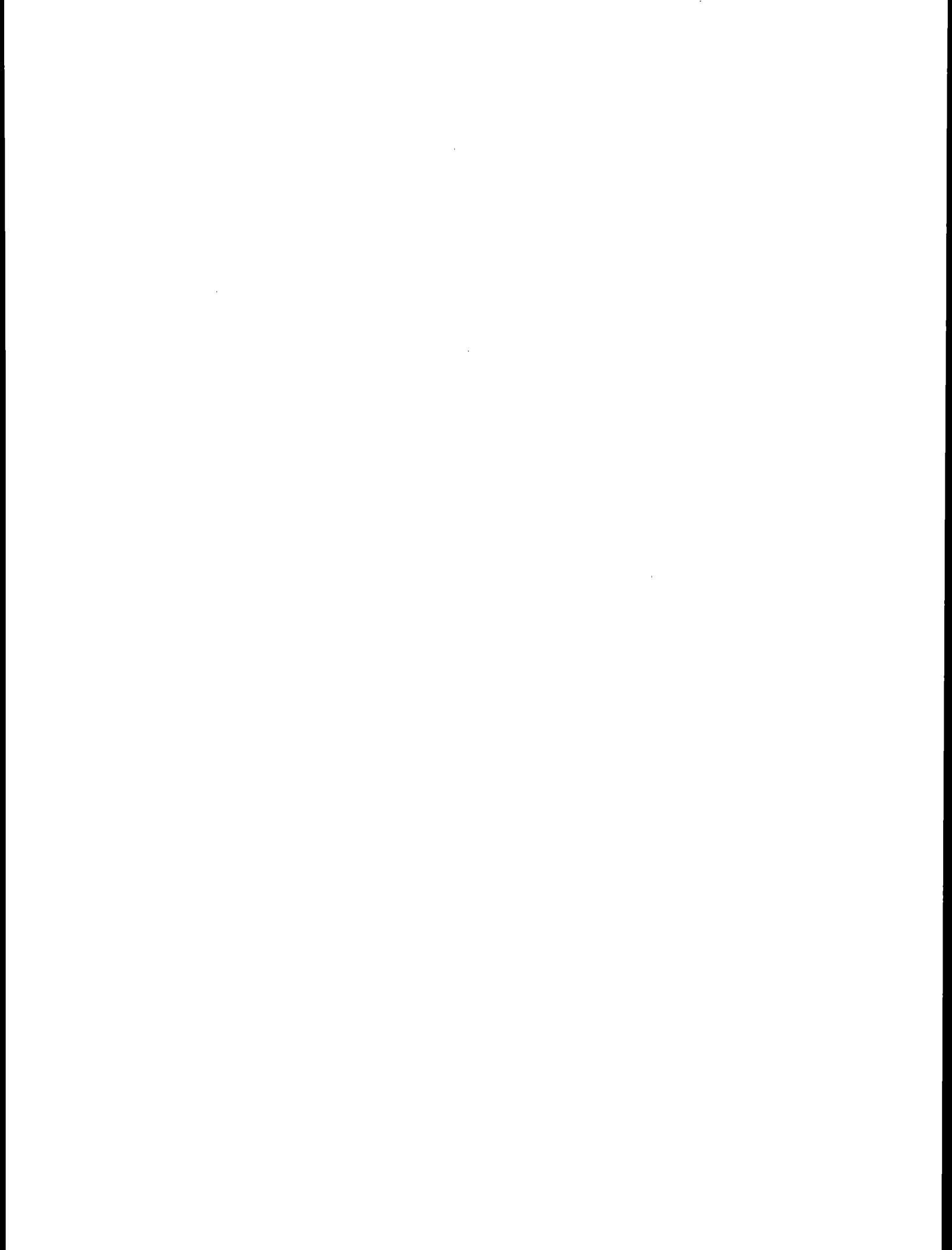
לבסוף נתונה תודה לכל הספריות אשר אוצרות כתבי היד שלහן הם היסוד לנוסח הפוטים שיוצאים כאן לאור. אזכור במירוח את הבודליינה באוקספורד, המוזיאון הבריטי בלונדון, ספריית האוניברסיטה בקיימברידג', ספריה פלטינה בפרמא, ספריית המדינה במנצ'סטר, והשתמשתי לרוב בתצלומים שכמכו לחתמוני כתבי יד עבריים שליד בית הספרים הלאומי והאוניברסיטאי בירושלים.

פרשיות המקרא המופיעות כאן עם טעמיין (שירת הים, קריאת שמע, קריאת התורה והפטרות) מצולמות הן מתג"ן קובן, ירושלים תשכ"ב. שירי היחיד והכבד לקווים הם מסדר עבודת ישראל (עם באור ר' יצחק בער), רדלאים תרכ"ה.

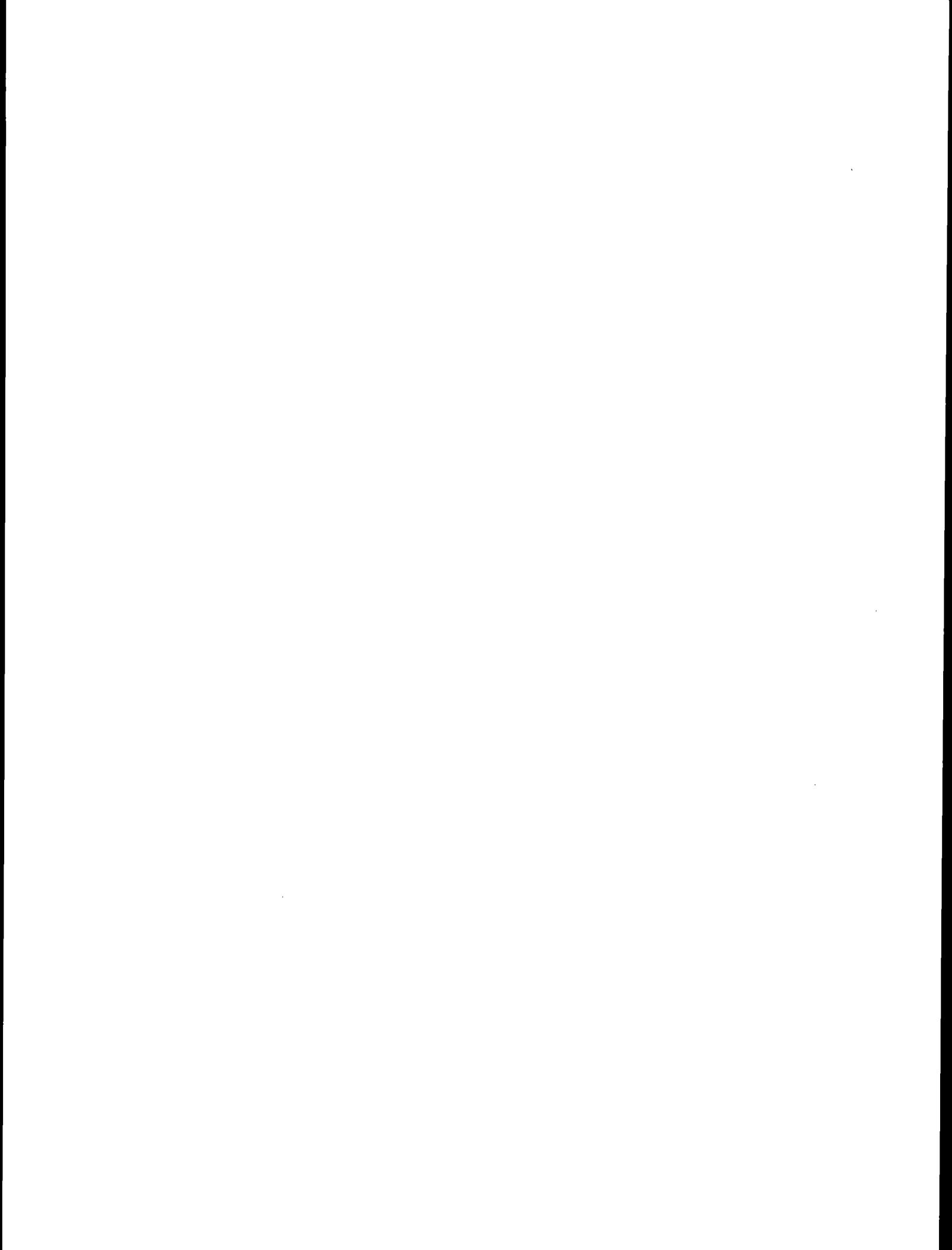
מהדיירים של הוצאות קודמות שיבחו עצם לעיתים בשער המהדורים שם סיידרו את החפלות בן שלקוראים לא יהיה צורך לדפס ולהפרק הרבה הרבה בין דפי הספר. לעומת זאת תקופה שהקוראים במדורה זאת ירבו לדפס בה וייפה בה עוד ועוד.

ירושלים, טבת תש"ל.

ד. ג.

ראש השנה

התרובן

1

לתשומת לב:

ע' 132, טור שמאלי, אחר שורה 15 הוספה:
אִם חַמֵּל עַלְיוֹן וַעֲלָל עַזְלִיָּה וַעֲפָנָה:

ע' 229, לאחר שורה 11 הוספה:
בשבות: וְבִלְתִּים הַשְׁבָּתָן וְנוּ (עי' ע' 149)

אחר שורה 20 הוספה:
בשבות: יִשְׁמַחְוּ בְּמַלְכֹתְךָ וְנוּ (עי' ע' 150)

מבוא

בנתנו לידי הקורא את ה/מחוזר¹ לימים הנוראים במנגן בני אשכנז² ראוי להאר עניינים של 'מנגן אשכנז' בכללו.

'מנגן האשכנזים' אינו נזכר בספרותנו עד המאה השתרם עשרה.³ החל מזמן זה דנים בו בספרות ההלכה⁴ ובספרי מנגנונים.⁵ 'מנגן אשכנז' משמעו הנוגג של היהודי גרמניה והארצאות הדוברות גרמנית, ובלייטורגיה נוסח התפלה של היהודי ארץות אלו. אך היה ונוסח זה חופף כמעט בכל חכונותיו הבולטות עם מנגן התפלה של היהודי צפון צרפת ('מנגן צרפת'), הוא מנגן בית מדרשו של רשיי, רשאים אנו לראות במנגן צרפת אחת מן הצורות הקדומות של מנגן אשכנז. ההבדלים שכיניהם אינם אלא בשינוי לשונות מעתים ובכמה פיויטים, ובכגון אלה שונות זה מזה גם מנגגי קהילות שבתווך איזור 'מנגן אשכנז' עצמו. שכן בזונן מנגן צרפת במשמעות דיוינו במנגן אשכנז.

נוסח מנגן צרפת⁶ לא נדף מעולם כסדרה תפלה או כמחוזר ונותר לנו רק בכתב יד של המאה השלישי עשרה והרביע עשרה. הנgo בו כנראה לא רק יהודי צרפת אלא גם בני קהילות שכנות בגרמניה המערבית. עם גירוש יהודי צרפת במאה הרביע עשרה הווא נחבטל, כי גולי צרפת הגיעו עליהם את מנגן התפלה של ארץות גלותם. קומץ קטן של גולי צרפת שהתיישבו בעיר איטליה הצפונית אסטיא פוסאנו ומונקלבו (Asti, Fossano, Moncalvo (אסטיא, פיאימונטי (Piemonte), שבמחוז פיאימונטי (Asti, Fossano, Moncalvo (אסטיא, פיאימונטי (Piemonte), קבלו גם הם בדרך כלל את מנגן אשכנז אך שמרו אותה וכדרכם לארץ מוצאים על פוטרי הימים הנוראים שבמנגן צרפת ואמרם בתפלתם בכל שנה ושנה מתווך ספרים כתובים בכתב יד. כך נשתרם 'מנגן אפס'⁷ עד להבחרות הקהילות בשנים שלאחר מלחמת העולם השנייה. להלן נכון גם את מנגן אפס⁸ בדינו.

1. מחוזר, ביתר דיווק 'מחוזר התפלות', הוא הסטר הcoil בתומו את כל התפלות הנאמרות משך מחוזר השנה, ממנולקוח המונה. הוא כולל אפוא את כל תפלוות הקבע עם הפיות הנוהנים בימי חול, שכחות וחגיגים. ערכית מהוחררים כאלה הייתה רגילה בכל העדות, לרבות האשכנזים; אך הם שמרו על צורה זו ורק במהדורות המיעדרות לחזונים שהופיעו בתבנית גודלה, בעוד שבסאר המהדורות הפרידו את תפלוות החגיגים כחטיבת מיחדשת וקבעו בזמן האחרון את השם של מחוזר לתפלות החגיגים בלבד. עיין אלבון, *Der jüdische Gottesdienst* ע' 6 ואילך.

2. הקטע המוכר את 'בני אשכנז' בסדר ר' עמרם נאן (דף ה, ב' קורונל=ח'א ע' 204 מהדר פרומקין) הוא ללא ספק חוספת מאוחרת. חוץ לו אין 'בני אשכנז' נזכרים בכל ספרות הגאנזים. במחוזר ויטרי אין הם מוכיר לעתים את ארץ אשכנז ואת שפתה.

3. די להזכיר ספר מרוטנבורג ותלמידיו (הנוהת מיימוניות, תשב"ז), ספר הרוקח, אรหות חיים (לר' אהרון הכהן) וקייםו הכל בו, טור אורח חיים וס' האור. גם בס' המנוח ובס' שבלי הלקט נמצא דיוון שונים על נוסח האשכנזים.

4. עיינו למשל במנגן ר' חיים פלטיאל (מאה י"ג, בנדורי של מהר"ם) שהוצעו אח"כ עם הנוהת ע"י ר' אברהם קלזונר (ריווא ש"ט). דعواו תרפ"ט וכן במנגןם של מהרייל ושל ר' אייזיק טירנא, שניהם תלמידי ר' אברהם קלזונר. כן יש להזכיר כאן את לcket ישרא' של ר' יוסף בר משה (ע"פ מהני רבו בעל תרומות הדשען), מאה ט"ז.

5. הוא ערוך בידינו בראש וראשונה במחוזר ויטרי של ר' שמחה מoitiri (מאה אחת עשרה) ובתקופה מאוחרת יותר בס' חמיכים לר' נתן בן יהודה (מאה י"ג) [מהדר] ו' פרימן, קרקא תרפ"ט] ובסדר טרוייש לר' מנחם בר' יוסף (מאה י"ג) [מהדר] מ. וויס, פפ"מ תרס"ה].

6. על מנגן אפס עיין: יצחק דב מרkon, מהקרים לזכרו של עמרם קאהוט, תרצ"ח, ע' פט-קא (שם רישימת

'מנาง אשכנז' נהג בודאי החל מן המאה העשרית.⁷ הוא התפשט בתקופה מאוחרת יותר מעבר לארצות הגרמניות בכוון למרכז ולמורთ. במערב הוא מובא לצפון צרפת כஸוב הוותר ליהודים לשבת בה (במאה ה"ט) וכך חופף את מקום מנהג צרפת הקדום. כן נהגו בו בשוויין, הולנד, בלגיה, איטליה הצפונית ואנגליה, ואח"כ גם באמריקה. עוד בימי הבינים נפרד מן ענף מערבי זה ענף מזרחי שידוע לנו מכתבי היד החל מן המאה הארבע עשרה. הוא נחפטש בחלקה המזרחית של גרמניה (כשנהר האלבה [Elbe] משמש גבול⁸, ו עבר אח"כ לפולין, ליטא, בוהמיה ומורביה והונגריה, שאר חלקי אוסטריה, רוסיה ורומניה ונוהג גם בארכוזות הבלתי עד מקומות שהגינוו לשם יהודים אשכנזים. עם התפזרותם של יהודים מזרחי אירופה עבר אתם המנהג המזרחי גם לדינה אנגליה וארצות הברית וכן לקהילות האשכנזים בארץ ישראל. המנהג המערבי כונה לעיתים במקורות העתיקים 'מנาง רינוס'⁹, אך מתחילה הדפוס שלו הקבוע הוא 'מנาง אשכנז' במובנו המוצמצם. המנהג המזרחי מכונה בתיליה 'מנาง פיהם', או 'מנาง אסטריך', אך ביום הוא ידוע בדרך כלל כ'מנาง פולין'. למנาง המזרחי נקרא גם להן 'מנาง פולין', והמנาง המערבי ייקרא לצורך הבהירות 'מנาง אשכנז המערבי'.

באשר לאבדלים שבין הענפים הרוי יש לקבוע: ההבדלים בנוסחה תפלוות הקבע וערים הם¹⁰ בעוד שבמהדור הפוטיים ובסדר ערכיהם יש ההבדלים של ממש, אך גם הם מועטים. שינויים אלה גרמו ללא הצדקה שמאו מחלית הדפוס הודפסו לגוחיותם של המהפללים מהדורות נפרדות למנגאי אשכנז המערבי ופולין. השינויים בין שני הענפים אינם גדולים משלמים מקומיים לשינויים של קהילות שונות. יתר על כן, עניינים בהם נבדלים היוט שני הענפים היו נהוגים בשניהם כאחד עד המאה החמש עשרה, ורק בהשפעת פסקי הלהקה שונים שנעו כאחד מן הענפים.¹¹

זה כמאתים שנה נהוג המנהג המיחודה של קהילות החסידים שהוא עיקר למנג הא ר"י (מאה ט"). בענינים אחדים נותר שם מנג אשכנזים¹², אך נסח התפלה הוא ברומו ע"פ מנג ספרד, בעוד שפיוטיהם הם פיוטי מחוזר כמנג פולין לכל דבר. בספר זה לא נוכל להתחשב במנג החסידים.¹³

הפיוטים); מאמרי בקרית ספר ל' (תשתיי) ע' 118–136, 264–278. פיוטי מזרחי אפיקים נדפסו ע"א. ראו בספר הוביל ליעקב פרימן (תרצ"ז), חלק עברי ע' 128–148, וע"ש. ברנסטайн, תרביץ י' (תרצ"ט), ע' 13–25.

7. האיפיטנים שמעון בר יצחק ונורשות בר יהודה כתבו פיוטיהם בודאי למנג זה.

8. אך בימי הבינים היה בנהר הגובל שבין המהנים שונה. עכ"פ נהוג קהילת נירנברג, רוטנבורג ורנסבורג כמנג המזרחי.

9. לפי צוונע, ריטוס ע' 67, בכמה מקומות אצל מהרייל, תרומת הדשן, מהריי ברונא ובewood מקורות.

10. לגבי תפלוות ימיים נוראים אין להזכיר אלא מקומות של ברכת התורה שבתחלת שחרית וההבדל במספר ובסדר של פסוקי 'אבינו מלכנו'.

11. לדוגמא: פיוטי הקדשה שבמוסף של יו"כ היו נהוגים גם במנג אשכנז המערבי. פסקו לאמրם שם לפי מנגה מהרייל.

12. כנונוסח אחד של ברכת השנים בעמידה לימות החול בקייז ובחורף ונוסח 'או בקול', ' ממוקם' בקדושה לשחרית של שבע שנים נהוג אצל הספרדים.

13. בהתאם לו נדפסו בזמן האחרון בארץ מזרחה מזרחי האשכנזים 'נסח אשכנז' (הינו מחותרים כמנג פולין עצם נסח התפלה הרגיל) ונוסח ספרדי (הינו מחותרים עם נסח תפלוות הקבע המקובל בקהילות החסידים).

תפלות הקבע

נהוג לומר שמנาง אשכנו מקורו הוא במנาง ארץ ישראל הקדום ושלקבוצה זאת של מנהגים שייכים גם מנהג בני רOME ומנהג רומני, ומאידך מקור מנהגי ספרד ותימן מן המנהג הכהלי הקדום.¹ יש להציג שחלוקת זאת אינה מופשטת לגבי תפנות הקבע. כל הכלול בתפנות הקבע של גוסת אשכנו (וחוץ לכך יוצאים מן הכלל גם בתפנות שאר הנוסחים) מקורו בפסקיו גאוני בכל ולקות בעקביפין מן התלמוד הבבלי: סדר רב עמרם גאון (מאה ט') קבע המסمرة לצורת התפלה בכל מקום ויוצר אחדות בין כל המנהגים, וחכמי אשכנו וצרפת ידעו זאת היטב.² אולם שרידים ארציישראלים שנמצאים בסדר האשכני באו אליו מן הפיתוח הארץישראלי העתיק או נשאלבו בו ע"מ הפיתוח הארץישראלי.³

עוניינים כלליים

כשנשווה את הטקסטים של סדר התפלה הרגיל עם מקבילותיהם שבסדר התפלה העתיק של ארץ ישראל, נמצוא שרוכם מתאימים זה לזה בתוכנם אך שונים זה מזה בלשון התפנות ובגיטותם. למסקנה זאת ניתן בעיננו בקטשי התפלה של איי שבגוניה הקהירית.⁴ בכל חקירת גוסת התפלה צריכין אנו להתחשב תמיד באפשרות שקטעים שונים שהיו נפרדים בתחילת חוברו לקטע אחד. כל זמן שהתפלות לא נכתבו לא היה גוסתם קבוע, וניסוחים שונים בעלי חוכן אחד – מרובים מآلיהם נשמרו עד ימינו – היו בפי המתפללים. בהרבה מהתפלות שלפנינו ניכרת צורה פיויתית, שהרי בדרך כלל מוטשתים הגבולות בין מה שמכונה "תפלת קבוע" ובין "פיוט", וגם יודיעים אנו שהתפלה הספונטאנית הקדומה של עמים רבים הייתה בצורה שיר, ועכ"פ רגילה בה צורה מקצבית ונדרה בה הפרוזה.⁵ והנה ניכרת המגמה הכללית הן במנาง איי והן במנาง בכלל לא לבחר מבין הטקסטים המסורתיים בגוסת אחד אלא לחרף זה עם זה שני טקסטים מקבילים ולאמרם זה אחר זה.⁶ יש בידינו ברכות שעל אף קוצרים יכולות להציג מגמה זאת, כגון 'הגמל

1. עי' אלבון, Der jüd. Gottesdienst, ע' 9 ואילך, אך גם הוא קובע שלתפלות הקבע צורה בבלית בכלל המנהנים בדרך כלל. עי' גם צוונץ, ריטוס, ע' 38, שם הוא מסיק שתפלות הקבע, כפי שנמסרו ע"י התלמוד והנאונים, מתאימות בדרך כלל במלון המנהנים לנאמור בסדר ר' עמרם נאן.

2. עי' למשל בס' היישר לר'ת, חלק שווית ע' 99: "...זיאינך מאמין לר' עמרם שפפיו אנו למדים כל ברכות ותפלות".

3. דוגמאות: צור ישראל קומה בעורת ישראל (היינמן), על דפוס פיוטי קדום. בר-אלין, קובץ העשור, ע' 132 וחלאה), הנוסח 'בנילה ברונה, זה צור ישענו וחתימת הברכה (מלין) צור ישראל וגואלו' שבמעריב לחנים, והצורה המיצירת של 'אמת ויציב' וועל הראשונים' כשאומרים פיוטי זולת', וכן הנוסח 'זה חייט ישורדו'.

4. להלן רשימה עיקרי הפרסומים של קטיעים אלה:
שפטר, JQR כרך X (1898), ע' 654–659; ג. לוי, REJ כרך 53 (1907) ע' 231–241; י. מאן, A HUCA כרך II (1925) ע' 269–338; אלבון, MGW כרך 55 (1911), ע' 426–445, 586–599; אסף, ספר דינוברג, מש'ט, ע' 131–116; א. שיבר, ס' זכרון לכבוד י. גולדציחר, מש'ח, ע' 34 ויאלך; וידר, SJJ כרך IV (1953) ע' 30–37, 65–73.

5. בתלמידים נמסרו לנו רק קטיעים מסוימים בשלהותם, ולרוב הם פיוטים, למשל 'זודהענו' (בבל' ברכי דף ל'ב ב'); רחם (נחתם) ה' אלהינו לט' באב (ירוי' תען' ב' ב' דף ס-ה ג'), שבע הברכות (בבל' כחוב' דף ח' א') וברכת הלבנה (בבל' סנהדר' דף מ'ב א').

6. ידועה דעתו של רב פפא הייליך נימרינו לחורייה לעניין ברכות התורה (ברכי דף י"א ב'), הברכה שלאחר קריית המגילה (מגילה דף כ"א ב'), ברכת הרואה קשת בענן (ברכי דף נ"ט ב') – בימי הביניים

לחיביכם טובות שוגלני כל טוב', בורא נפשות רבות⁷, אשר קידש ידיך מכתן' שבברית מלאה⁸, הברכות שבתפלת העמידה 'רפאנו', 'ברכנו' או 'ברך עליינו', 'שמע קולנו', 'רצה', 'מודים', 'שים שלום' או 'שלום רב'⁹. לאלו יש לארכ' את 'שבע הברכות' (המסורות לנו כבר בתלמוד, כתובות דף ח' א') אשר האחורה שבהן כוללת בתוכה את שלוש שלפניה וחתימתה השווה מוכיחה שאין כאן אלא עדריה מקבילה; שני הויידיים השונים ('אתה בותן יד', 'אתה הבדلت אבוש מראש') של העמידה לנעילה של יום כפור (ובחלק מן המנוגדים חסר אחד מהם); שלוב 'הנה לנו' עם 'אתה אחד' במנחה של שבת شبמנาง התימנים; אירוף הנוסח 'מהל לעונותינו' עם 'מלוך על כל העולם' ביריך לפי מנהג הספרדים; ולבסוף: אמרת הנוסח הרגיל של 'אתה חונן' במצואי שבת על אף התוספת של 'אתה הונתנו' וכן אמרות 'וירושלים עירך' במנחה של ט' באב על אף התוספת של 'נחים' ('רחים').¹⁰

ויש שניותיהם מקבילים כאשר מוצאים את מקומם בסידורי התפלה כשותם משמשים בהודמנויות שונות, ותוופה זאת אופיינית דווקא למנהג אשכנז: מיימי הגאנדים ידועות לנו שתי צורות לברכה האחורה של תפלה העמידה, 'שים שלום' ו'שלום רב', ובמנהג אשכנז הראשונה נאמרת בשחרית ומוסף והשניה במנחה ובמערב. בברכה השלישית של העמידה אומרים 'אתה קדוש', בתפלה בלחש ולדור ודור, בחורת הש"ץ, החתימה 'המברך את עמו ישראל בשלום' נהוגה בכל ימות השנה ו'עשה השלום' בעשרה ימי תשובה; 'המחיזר שכיגתו לציון' היא החתימה הרגילה, אך 'שאותך לבך ביראה נעבד' בשעת נשיאת כפים (!). ויש שנוסח מסויים בתפלות הקבע נהוג לאומרו רק בשעה שאמורים פיטרים (ושמא הטעם הוא שבמקרים כאלה נמסרו קטיעת הרגילה והפיוט כאחד), כגון 'בגילה ברנה... זה צור ישענו... מלך צור ישראל וגואלו' במערב למועדים; 'בגלא אבota תושיע בנים' לאחר פיות של גואלה; 'זהחיות ישוררי' (שבמקרים 'והאופניים') לאחר פיות של אופן, וכן קיצור 'אמת ויציב' לפניו 'זולח'.

ויש חפלות קבועות שנותרכו וגדלו מאר בಗל חוספות פיטרות ששולבו בהן, כגון ברכות קריית שמע ושתי ברכות המסורת של 'פסוקי דזמרה' ('ברוך שאמר'), ו'נסחת כל חי'). ואין זה קובל אם חוספות כאלה נאמרות בכל המנוגדים או חסירות בחלק מהן, כל גדול הוא: כשם שתגיאה שנפלת בנוסח התפלה ונמצאת בנוסח כל המנוגדים אינה חדלה בכך להיות שגיאת, כך גם קטיעת הנאמר בכל המנוגדים במקומות מסוימים אחד בוחך התפלה עדין לא מוכחה עלייו שכן מקומו המקורי.¹¹ אמנם אם לפניו קטיע שחשוד כשלעצמו שהוא חוספה, הרי חס רונו בחלק מן המנוגדים יכול לשמש כתענה נוספת שקטע זה נוסף במאוחר. אך בזה לא קבענו דבר על עצם ומן חיבורים או מקוריהם של קטיע התוספות והקטיעים הכלולים, שהרי ייתכן מאד שהקטיעים עתיקים ושהם באים

הפקו אותה, בדרך הינוית, לברכה ארוכה: 'באוי אמייה נאמן בבריתו וקיים במאמרו באוי זכר הברית (כך הוא בכיצ'י המבורג 86 דף כ-ב') – וכן הברכה 'רופא כלبشر' (שם דף ס' ב'); 'הילך נמיינו לבוהו לעניין מודים דרבנן' (סוטה דף מ' א').

7. עיי היינמן, התפללה בתקופת התנאים והאמוראים, ע' 31 הערתא.

8. על כך הערתיב' בהגדה של פסח ותולדותיה, ע' 33 הערתא.

9. שפאנז'ר, MGWJ 83 כרך 145 ואילך.

10. היינמן, מעינות ט' (תשכ-ח), ע' 549.

11. המלים 'זה מויה' שבמשפט יוכלים מקבלים עליהם על מלכות שמים זה מויה, הן בלתי מובנות, ועליפ' שהן נאמרות בכל המנוגדים יש למחקן. ואמנם יודעים אנו היום שמקורן בנוסח מקביל 'זה מויה מקבלין' שרדר בסדרו ר' סעדיה גאון (ע' לו) ובקטיעת נינויה (ע' פליישר, הרבץ ל-ח (תשכ-ט) ע' 267 והערה 46 שם).

מקורות מסוימים. לדוגמה: ה'קדושה', שבברכת יוצר היא בודאי עתיקה, אך אין כל ספק שהנושך שלפנינו היא תוספת לעיקר ברכה. הקטעים מתקופת התלמיד והగאנטים שנמצאים בסדרי התפלה היום הם רוגם כולם יצירות הניכרות בברכות ע"י אופרים הפוטוי; דהיינו ע"י מקצב מסוימים, מספר מלאים שהוא או שווין במספר הרמות והשלפות. מאידך אין אנו יכולים להפוך בודאות מה שקדם ליצירות אלה, נסחים מקבילים וטופסי תפלת עתיקים, שמא פשוט יותר, שניסוחם לא נשמר בידינו. יצירות שבידינו לאחר שנבחרו בסדר התפלה ע"י הקהילות או ע"פ פסקי גדולי ההלכה לא תמיד נשארו בצורת המקורית; יש והמתפללים הושיבו תוספת קטנה, יש שגדעו, ופעמים גוננו את לשון קטע התפלה. על שינויים כגון אלה יש בידינו הוכחות גם מחוקפות מאוחרות יותר.

ויש שניתו סגנוני חושף לפניו תוספות מאוחרות. יש ברכות בעלות תוכן מסוים ומוגדר שנוספו בהן קטעים הסוטים מנושא הברכה. והרי דוגמאות: הזרת שבת בברכת יוצר או הזרת בברכת 'אגן' שבעמיזה (לפי סדר ר', עמרם גאון); הבקשה על קיבוץ גליות ('והביאנו לשлом...') או הקטע 'כִּי בְשֵׁם קָדְשֶׁךָ...' בברכת אהבה רבתה, סומך נופלים ורופא חולמים ומתר אסורים ב'מחיה', 'זהסר ממן יגון ואגחה' ב'השיבה שופטינו', התוספה שבעמיזה לעשרה ימי השובה 'זכרנו', 'מי כמוני', 'זכור רחמין', 'זכותנו', 'בספר חיים' (וקטע זה עצמו מרכיב כנראה משני חלקים 'בספר חיים ברכה ושלום ... ניכתב' – נזוכר ונכתב לפני ... לחים טובים ולשלום'); 'אור חדש' וכו' שבסוף ברכת יוצר; 'אל חי וקיים אמיד...' שבברכת אהבת עולם במעירוב לפי מנהג אשכנז; פניות כגון 'אלחי עולם ברחמייך הרבים רחם עליינו' או 'אביינו אב הרחמן רחם עליינו' במקומות לא מתאימים. על תוספות כאלה היו חולקות דעות פוסקי ההלכה בתוקפות שונות¹², ושם לעתים מקורן של התוספות בתפקידו ספונטני של המתפללים אשר רק לאחר זמן הוכרו כחלק מן תפלה הקבע, ולפי דרכנו למדנו שבתקופות אלה גבר כח המנהג על פסק ההלכה.

בזה לא Thema ההתקפות הפוטיות בטור תפנות הקבע. בתוקפות שקדמו הרבה לימי הפיטנים בעלי השם היודיעים לנו ונוצרו עיכודים פוטיטיים לקטעי תפלה אשר תפוקתם לא היה, כבתקופות מאוחרות, להשתלב בין חלקי תפילות הקבע, אלא להיאמר במרקם קטעי תפנות הקבע. עם גלויי קטעי האניזה נספו לנו דוגמאות רבות לברכות מופיעות מכל הסוגים: מעריבים¹³, יוצרות¹⁴, ברכות של יחיד כגון ברכת המזון¹⁵ וכיווץ זהה. באלו יש לכלול גם את הרחבות של מעירוב בليل שבת ובמואזאי שבת¹⁶ שרדתו לנו ממנגים מיויחדים. דוגמאות אלה גם נוכל ללמוד על דרך שלילות התוספות הפוטיות לברכה המקורית: דרך הפיטנים הקדומים הייתה להזכיר "ברכה" וב"חתימה", להשמיט את שאר דברי התפלה ולתת במרקם את הפיט שחייבו לכבודו של היום. בתקופה מאוחרת יותר שיגר מנהג זה: תפלה הקבע נאמרה בשלמותה, והויסיפו את הפיטות בין חלקי

12. לדוגמה: ר' עמרם גאון מתייר לומר ירצה והנהיל לבני ישראל שבתות למנוחה למען שמו באהבה' בברכת מגן, אך שאר הפסקים אסורים. על התוספות של עשרה ימי תשובה יש מחלוקת בין הגאנטים (ע"י שבלי הלקט, מהר' בובר דף יג' א, מהר' מירסקי ע' 210. סוף העתים ע' 252. שעריו תשובה סי' קנ'א. מחורר ויטרי ע' 362 ואילך), אך לבסוף נתקבלו בכל המגאנטים. 'אור חדש...' נדרחה ע"י נאנונים גם רשי'. הראי-שקבע לאמרו, ועוד היום הדבר שרי במחלוקת. על 'אל חי וקיים...' ע"י טור א"ח רלgin.

13. מאן, HUCA כרך II ע' 307–308, א. שכטר, Studies in Jewish Liturgy, ע' 109.

14. ע"י החומר הרב שהביא ע. פליישר, מרביץ ליח (חשלכט) ע' 266 וAILD.

15. ע"י מה שהבאתי בהנדה של פסח ותולדותיה, ע' 88. א. שכטר ע' 113.

16. סדר ר' סעדיה גאון ע' קי. קבג. ליל שבת (חוץ לברכה השנייה) גם במחוז רומה.

הברכה הקבועה¹⁷. מאו נגנו הפיטנים להוסיף לפיוויהם מלות קישור ששימשו כמעבר מן הפירות אל הברכה. נזקנו לדון בעניינים אלה, כי אםفتح להבנת מבנה התפלות של הימים הנוראים¹⁸.

ערבית

תפלת ערבית פוחתת ב"ברכו", ואח"כ באות שני ברכות שלפני קריית שמע, ק"ש, ושתיה ברכות שלאחרית. מבנה הברכה השליישית אינו פשוט: לאחר ההצהרה "אמת ואמונה" (ברכות דף י"ב א') בא הפירות "הפודנו מיד מלכים" אשר כולל בתוכו הזכרת יציאת מצרים, מכת בכורות וקריעת ים סוף בהתאם להלכה שבתלמוד (תוספתא ברכ' ב', א', ירור' ברכ' א' ט' ז' ג' ד'). הברכה האחרונה נאמרה בליל שבת ויו"ט ביום קדמוניים רק עד "ופروس עליינו סוכת שלומך", וכאן בא החתימה 'הפורס סוכת שלום...' ² בתקופה מאוחרת יותר נגנו לטיסות את כל הקטע כבימי חול, וכיין שרצוי למתום ב"הפורס סוכת שלום" צרכיים היו לחזר ולומר 'ופروس עליינו'. לאחר הברכה באים – ללא הקדמה או הסבר – פסוקי מקרא של שבת ויו"ט (בשבת אמרים שמות לא טוויז); בראש השנה אמרים לפי כמה מנהיגים ויק' כג' ד, ובמנג אשכנז רגילים לומר תהל' פא דה³.

תפלת העמידה של שבתות וימים טובים היא כידוע "תפלת שבע" ברכות: שלוש הרשות ושלש אחרונות הן כשל העמידה ביום החול, וביניהן קבעה ברכת "קדושת היום" הנזכרת כבר במשנה (ר"ה ד' ה'). גם לקדוש על הocus נקבעה 'ברכה על היום' (ברכות ח' א', פסחים י' ב'). מצפים היינו שגם וגם כאן יש להזכיר את טעם השבת או המועד ולהודות על תקנתם, ואנמנם כך הוא ב"קידוש". אך לגבי "קדושת היום" שבעמidea נקבע בתלמוד במפורש שיש לומר 'קדשנו במצוותך', שהוא בקשה על הנחלת השבת או המועד את העם, וכך נקבע הדבר לדורות בכל המנהיגים. לתפלות השבת (ולמעשה גם למועדים)⁴. אך התפלות המסורת לנו שמרו בכל זאת קטעים ובهم הودאה על תקנת השבת עם הזכרת בריאות העולם או מתן תורה ('אתה קדשת', 'למשה צוית'),

17. עי פליישר, שם ע' 274 הערה 63.

18. היינימן, המתפללה בתקופה התנאים והאמוראים, ע' 46 ואילך, הולך בדרך אחרת לומר בדונו על העניינים הנ"ל. לדעתו אי אפשר להשתמש בדרכי ניתוח הפילולוגיים לובי טקסטים של תפלת. דעתו היא שככל התפלות כולן נלווה ספונטנית, מミלא לא היה מועלם בנסיבות נמצאות קבוע של תפלות. כן הוא קובע שאין נוסח קצר של תפלות מסוימות קדום לווסת ארוך, כי מיסודות לשון התפללה הואicia כולה ההפולות וחזרות, ובמיוחד כshedōr ביצירות הימנווית. על כך יש להשיב: איש אינו מכחיש שיש ניסוחים מקבילים בעלי אורך שונה של תוכן תפלה אחד, ואם איש אינו מבטל ערכו של נוסח זה או אחר בקבעו שיש נוסחים שונים. אך מה שנמצא בסידורים שנלו כולם בעיקר יצירות ספרותיות, וכל יצירה ספרותית ניתנת לנימוח ולבדיקה לפי כללים פילולוגיים. ולא עוד אלא שלגביה הטקסטים של התפללה יש בידינו להשך שינויים שנעשו בהם ע"י המתפללים, וכשם שמתגולים לנו קיצוריים וחיסורים שבאו לטקסטים בשוגן או במכoon, כך מוצאים אנו במרקם רבים שהיברו קטעים שונים ואמורים כאחד. ועוד יש לומר שמסקנות דבות של נימוח פילולוגי בקטיע התפלות הוכיחו נכונות עי מה שנמצא בתגליות של טקסטים עתיקים.

1. לפי מנהג א"י הקדום אמרו במקום זאת 'אמת ויצויב' עד אין אלהים זולתך' והשלימוה עי' פירות כגן 'אתה היכת כל בכור... א'תא אלהינו רחום בר נרחים' (מאן, HUCA כרך II, ע' 308. 307).

2. כך הוא במחוז רומניה בלבד.

3. הפטוקים נחכמו בענייני מהכמי ההלכה להפסקה, והתנגדו לאמירתם. הם אינם נהוגים בא"י.

4. בכלל פסחים דף קייז' ב' איר זירא דקידושא אשר קדרנו במצוותו וצונו, דצלותא קדרנו במצוותיך, מיט דרחהמי נגנו. הנוסח 'קדשו במצוותיך' נמצא בכל הטקסטים הארץישראליים והבבליים בתפלת השבת. באשר ליו"ט, בטקסטים של א"י יש זהשיאנו בלבד, אך אין קדרנו במצוותיך. במקריםים ייחודיים יש

זמאהבתך⁵, ועל נתינה המועדים עם הזכרה בחרת עם ישראל ('אתה בחורתנו...'). ובמנגן א"י הקדום באמת נסתיימה הברכה בכקידוש כי בישראל ערך בחרת ואותנו קידשת, ווות... זהה באחבה ושמחה הנחלתו. בא"י מקדש...⁶ כל זה מוכחה שגם כאן אוחדו בתפלת הקבע שלנו נוסחים עתיקים שונים. לתפלת המועדים נוטף עוד קטע "או"א יעלה ויבא"⁷, ושם לידתו הייתה ב'זיכרונות', ואח"כ הותאם בדרך פשוטה למועדים השונים.⁸

מבנה תפלה המוסף מסוכך עוד יותר. עיקרה – בכל הנוסחים – פטקי קרבנות המוספים. כנראה הקדימו להם בימים קדומים את המשפט 'ונעשה לפניך את חובותינו תמיד יום וקרבן מוסף'; משפט זה נמצא בשינויים ('וורתצה לפניך את תפלה עמוסיך כתמידי יום וקרבן מוסף') בכמה מנהגים במקום אחר בברכת היום.⁹ אך בנוסחים הנהוגים ביום באה לאחר הפתיחה 'אתה בחורתנו', הבזכרת לעיל, בקשה על בניית בית המקדש ('מפני חטאינו'), ובשלש הרגלים נוסף – לאחר הזכרת קרבנות המוספים – קטע אחר ('או"א מלך רחמן') וכן בקשה לחידוש העליה לרגל. אך גם בקטע זה יש בקשה לבניין בית המקדש (בנה ביתך כביתה וחונן מקדש על מכונו / והראנו לבניינו ושמנתנו בתקונו / והשב כהנים לעבדותם...), וכך גם כאן לפניו אחד של טקסטים מקבילים.

תפלה העמידה של ראש השנה בנזיה במתכונות תפלהשאר המועדים. במקום 'זהשיאנו'¹⁰ או מרים 'מלוך על כל העולם כולם כולם...' (במנגן א"י הקדום אמרוهو גם בשאר החגיגים)¹¹. בברכה הראשונה, השנייה, הששית והשביעית מוסיפים בכל המנהגים את הקטעים שנזכרו לעיל ('זכרנו', 'מי כמוך', 'זכותך', 'בספר חיים') בהתאם לטקסו של رب עמרם גאון. בברכה הששית יש תוספה שנייה 'זכור רחמייך וככrown' ('עורך...'). במנגן צרפת נתגו לאמרה ב כל תפלוות עשרה ימי תשובה. אך ביום היא נהוגה אצל האשכנזים – ורוק במנגן אשכנז המזרחי (פולין) – בחרוזת הש"ץ בלבד בתפלת מוסף של ר'יה ובכל תפלוות יום כפור; במנגן אשכנז המערבי איבנה נאמרת כלל. בקהלות צרפת היה נהוג לומר בתפלות הימים הנוראים 'ושם בעבורך ביראה כי מי עולם וכשנים קדמוניות. בא"י שאtan לבדך ביראה נעבוד' במקום 'ותחזינה עינינו... בא"י מהזיר שכינתו לציון', והוא ע"פ מנגן א"י הקדום. במנגן אשכנז נהוגין כך בשעת נשיאת כפיהם בלבד, אע"פ שאין ביניהם כל קשר. והיו קהילות בהן אמרו בכל התפלות את הנוסח הקדום לכל הברכה, דהיינו החל ב'זעירב' – מנגן כללי היה לומר בברכה האחרונה את החתימה 'עשרה השלום' (הידועה גם במנגן א"י הקדום) בכל תפלוות עשרה ימי תשובה, אך בתקופות מאוחרות התנגדו למנגן זה גדולי הילכה¹².

'קדשו' גם במועדים, חז' למחוורי רומה ורומניה, בהם חסר 'קדשו' ביום כפור, ושם מקור החסידון הוא במנגן א"י הקדום.

5. במחוז רומה ובמנגן א"י הקדום: זמאהבתך הי' אלהינו שאחבת את ישראל ערך ונחמלתך מלכנו שחמלת על בני בריתך נתת לנו'ה אלהינואותיהם השבעי הנдол והקדוש... במחוז ספרד במוסף: 'למשה צוית על הר סיני מצות שבת זכור ושמור'.

6. הטקסטים אצל אלבגון, MGWJ כרך 55 (1911), ע' 439, 440, 443, 444, 445, 587.

7. במנגן א"י הקדום נאמר 'על הוייבא' גם בנוסף, ע' מסכת סופרים ייט ז'. אלבגון, שם ע' 444, 445, 587.

8. הוא משתמש ב'ידיו' גם כדי להזכיר את המאורע בר'יה ובחול המועד בתוך העמידה של ימות החול.

9. בסדר ר' עמרם נאון (דף מה-ב' מהד' קורנגל) ובמחוז רומה לאפני החתימה; במחוז רומניה בסוף הקטע יזנוחתם.

10. אך במנגן א"י אמרו והשיאנו ב'r'יה (אלבגון, שם ע' 443), וכן הוא במחוז רומה (שבלי הלקט דף קל'ה א' [בוכר]). רוב הפסוקים קבועו שלא לאמרו ב'r'יה ובויל' שלא מענינים הוא לומר 'את ברכת מועדיך לחיים ולשלום לשמחה ולשנון', כגון מהוחר ויטרי ע' 360.

11. אלבגון, שם ע' 437, 439, 443, 587.

12. כגון ר' חיים מוואלין, תלמיד הנר-א (ע' תוספות מעשה רב הערכה נ-ז), ובעקבותיו אין נהוגין כך בא"י.

ענין מיוחד הוא הפיטוט יובכן תן פחדך' שנוסף בתפלות ר'ה וו'כ בברכה השלישית. תוכן הפיטוט מזכיר לנו את הפתיחה הנוגה אצלנו לפני "המלכיות". לכן שייערו כמה חוקרים¹³ שיזככר תן פחדך' היא הפתיחה למלכיות לפי ר' יהונתן בן נורי, שהרי לפי שיטתו יש לומר מלכיות בברכת קדושת השם (עיי' כמשנה, ר'יה ד' ח'). לפי דעתו זו והושמו פסוקי מלכיות' לאחר שלא היה צריך לאמרם. אך אף על פי שהשערה זאת מתבלטת מאד על הדעת, עליינו לוזכור שאין היא אלא השערה: עדין ייתכן שהפיטוט מקורו בברכת קדושת השם מורהבת. כי עצם הקשר הרווני בין קדושה למלכיות ידוע לנו מתחפלות הימים הנוראים ואף בשאר ימות השנה. כך קובע רב (ברכות דף ייב ב') שיש לומר 'המלך הקדוש'¹⁴, וידוע שהפסוק המסייע את הקדושה הוא 'מלך ה' לעולם... וכו' עוד בדוגמאות אחרות¹⁵. לפניו החתימה של ברכת קדושת השם מוסיפים 'קדוש אתה ונורא שמי...' וזהו נוסח קדושת השם שלכל ימות השנה במנהג איי הקדום¹⁶.

13. ראה יעבץ, מקור הברכות (1910), ע' 28, אלבולגן מביא העשרה זאת כהערה חריפה (שמusz 1910 בערך) בשם רבו ר' ישראלי לוי (ס' היובל לכ' הרמן כהן, 1912, ע' 673 העדרה 3). ל.א. רוחנטל גם כן משער כך בספר היובל לדצ' הופמן (1914), ע' 234, ונראה ששלהם לא ידעו זה מזה. עי' נ-יכ אלבולגן, ב') שיש לומר 'המלך הקדוש'¹⁴, וידוע שהפסוק המסייע את הקדושה הוא 'מלך ה' לעולם... וכו' וזהו נוסח קדושת השם שלכל ימות השנה במנהג איי הקדום¹⁶.

14. במנוגן איי הקדום היה נוסח החתימה 'אדיר המלוכה והאל הקדוש' (ירוי ר'יה ד' ו' דף נ-ט ב').

15. כגון בסוף הברכה (לפי כמה מנהיגים): 'כי אל מלך נדול וקדוש אתה'; לפניו הפסוק האחרון של הקדושה: 'מקוםך מלכנו תוטיע ותמלוך علينا... ועינינו תראניה מלכוות...' בברכת יווצר: מקדים ומלאכים. יעבץ, שם, כבר הזכיר כמה מן המקורות הניל.

16. אין אנו יודעים בביטחון כיצד נשלהה התוספת יובכן תן פחדך' במנהג איי בתוכה תפלת הקבע: נראה שאמורה לאחר נוסח ברכת קדושת השם (קדוש אתה או' אתה קדוש), ואյ אפשר היה להוציא עוד נוסח ברכה לפחותי החתימה (כך הוא בקטעה הגنية שפירסמו אלבולגן, MGWJ 55 ע' 1595 ומאן, HUCA כרך II ע' 329; והוא המנהג במחוז רומא, מחוז רומניה, מה' ארם צובה, בסדר התפללה להרמב'ם וממנו הועבר למנגתימן). אך נראה שהיה גם מנהג אחר, ובו אמרו בתחילה את הפיטוט ואח'-כ' את נוסח הברכה, כדר' שנוטה פיטוטים בתקופה מאוחרת יותר להקדמים בקדושיםותיהם את המשל' לנוסח הברכה. במתכונת זאת הגיעו לנגוני בבל (עי' סדר רעיג', מהר' פרומקין ח-ב ע' 292). מכאן עבר אל המחוור הספדי והאשכנזי, ולבן אנו מוצאים שת ינוסח ברכת קדושת השם, אחד לפחותי תן פחדך' ואחד לאחריו. דרך אגב נעיר שסדרו ר' סעדיה נאן הוא היחיד בין המנהיגים אשר מחהלים לנMRI מון התוספת לפניו חתימת הברכה. (א. מירסקי, תרביץ ל'ח (תשכ-ט) ע' 297, מפקק בלי הצדקה באוטנטיות של הערה ואתה), וכן הוא מסודר בקטע סדר תפללה לר'ה ע"פ רס"ג, עי' בשינויי נוסחות ע' ריט, 6.

על קדימות שינויי ברכבת קדושת השם ועל הרכbam נסב והשנים יוכוות בין ג'. וידר ארבעין לג' ע' 38. לד' ע' 43 וайлך. לי' ע' 285. לי' ע' 257 וайлך. לח' ע' 297 וайлך), אך אין ליה ממשמעות לנגי עניינו. קביעותו של מירסקי (שם לח' 298) שקדוש אתה' חבר מתחילה לימי נוראים ושהפסוק הוא חלק בלתי נפרד מן הברכה מאוי יצירתה, אינה משכנתה על אף המדרש שהוא הביא (יוקיר כ'יד א' ע' תקמט ובמקבילהו). הנוסח 'קדוש אתה' נזכר בספריו דברים שמג' נוגן במשמעות שניים בתפלחה כל יום ללא פטוק. מספר ברכות מופיעות בכל המנהיגים, ובעיקר במנהג איי, ובמהלך לעתים נוספים הפטוק ולעתים הוא חסר, ואյ אפשר להחשבו כחלק הכרחי של הברכה. לדוגמא: גואלו ה' צבאות שמ... חסר לרוב במנהג אשכנז (במנוגן ספרד הוא מתחבר עי' יונאמר), אך אצל מאן HUCA כרך II ע' 305 מובא עם 'ככחותו'; 'פני ילכו הנייחות ל-' נספ' ב'אתה אחד' (סדר רס"ג ע' קני ומחי' רומא), 'לעשה אורחים נדולים...', במנהיגים הידועים; חסר בסדרו רס"ג ע' יג ובקטע גניוה שהובא עי' שכטר, JQR כרך 10 (1898) ע' 655, אך נמצא בקטעה אחר, שם 654; חסר גם אצל מאן, שם 293 (שם ע' 294 ישות תוספות אחרות). בנוסח ירצה והחליצנו' נספ' 'בונה ירושלם' וכו'... (מאן, שם 336, 337). יונתאי שלום בארץ..., 'אם תשכיב... ביחסיבנו' (אסף, ס' דינגורג 124. מאן, שם ע' 307). יפותח את ירד... בברכת חז'ן (מנוגן ספרד, הרמב'ם ומאנ' ע' 336); 'כל הנשמה...' בנוסח 'יהלוך' (מחוז רומניה);

הנוטח של "ובכן תן פחדך" – מלבד העדר היפיסקא 'קדוש אתה' במנוגאים אחדים¹⁷ – שווה לא בכל הטקסטים שהגינו ליזינו. בפיסקא הראשונה הגיעו פוסקים אשכנזאים את המלה שלטון, כנראה בלי הצדקה, ל'שְׁלַטָּן'¹⁸, בפיסקא השלישית החליפו בדפוסים את הנוטח העתיקה "יאזו צדיקים" שהיתה מקובלת בכל קהילות אשכנז וצרפת¹⁹ לנוטח שונה "ובכן צדיקים", וגם זה נעשה כנראה בהשפעת פוסקים אחרים.²⁰

שחרית

חפלת שחרית נפתחת בברכות השחר שמקורן בתפלת הייחד, ויש חלופי מנהגים הן באשר למניין הברכות והן בסדר אמרותן.²¹ על מהות הקטעים שנוספו אחורי ברכות השחר אין בידינו אלא השערות.²² לפי סדר ר' עמרם גאון נהוגין לקרוא את פרשת התמיד ולשנות אח"כ את הפרק 'אייזהו מקומן' ואת הברייתא של ר' ישמעאל – וכך נהגו גם במנוג אשכנז הקדום. בתקופות מאוחרות נוספו – אולי בהשפעת החסידים – קטעים אחרים (פ' הכיוור, פ' העולה, פ' התקורת ולימוד הברייתא פיטום הקטורת).

זירוממוهو בקהל עט... בנוסח יובמקהלוות' (אסף, שם ע' 122); 'אללה מועדי ה...,' ופסוקים אחרים בעמידות של החיים (אלבון, MGWJ כרך 55 ע' 434 ואילך). לפיכך דבר רנייל הוא שפסוקים קראנו נספו גם במאוחר לנוטחי ברכות, ואכן נסוף הפסוק זינכה ה... לכל הנוגאים היורעים של ברכת קדשות השם.

17. במח' רומה ורומניה ובסדרו הرمביים, עי' בהערה הקודמת.

18. שלטון' היא יורשת כל המנהגים, וכייה בסדרוי ר' עמרם גאון והרמב"ם. השינוי 'שלטן' (שייחסו בטעות למהריעיל) הוצע במאיה הטז עי' בעל הלבושים (ר' מרדייפה, סי' תקפ"ב ח') בטענה שלטון' שם תואר הווא (שפירושו מושל) ושלטן שם עצם (שפירושו ממשלה). החיקונתobel עי' בעל ההגנות למנהיג' ר' אייזיק טירנא (ר' משה חזון). ומכאן ואילך הקפיזו עליום פוסקים אחרים (כגון מן אברהם סי' תקפ"ו ד') גם דקדוקים כגון ר' ולמן הענא ולאחרונה ר' יצחק בער (בעל עבודת ישראל). אבל דינומן נראתה כמעט זהה. שלטון' אין הוא שם תואר (כאבין עליון תחתון) אלא שם עצם מפשט (על משלקל פקדון כליאן אבדון). וכנראה תפטוותו במשמעותו ובקחלי' ח ד' באשר דבר המלך שלטון', גם הרבא בע' (בכל מקום שדבר המלך שם, שלטון' הוא עלייך) וגם רמבמ'ן (...הוא שלטונו ונורה נהרגה על בני עמו). וכן הוא קהלי' ח וח אין שלטונו ביום המוות – שם התואר המתאים לו הוא שאלית (שם). ומה שקרה בתலמוד ומדרשים את השלייטים בשם המפשט 'שלטונות' (כגון במשנה, קドשין ג' ר, או בב"ר סי' ב' ע' 679. פיה ייג ע' 1050) איינו שינה מהמנוגן לקראו את ראשיה הייבות בשם עאון. מ"מ תפסו הפייטנים (כגון להלן ע' 50, שורה 27 שלטונך לעד), וכגון המחבר שלפניו, את המלה במשמעות 'מלך'. מאידך גיסא שלטון' הוא שם תואר (על משקל בישן קפין רגנן). וכייה גם באրמת, ונודה לי שע' הנחותם שבעלי ההלכה את הנוטח במקומות לחקנו. וצידקו המדפסים שבגרmania שהמשיכו להדפיס 'שלטן' (כמו ביד כל בו, פפ"ד' תפ"ז). מחוור זולצברג תציג') והמדקדדים כגון רוויה וררי'ם זקי'ש שקיימו את הנוטח העתיקה.

19. יאזו צדיקים, שניוי עתיק לעומרת נוטח ר' עמרם גאון זובכן צדיקים, נמצא בסודו הرمביים (=מנוגן תימן), במח' רומה ובכל כתבי יד צרפת ואשכנז העתיקים. גם במנוגן אפיקם. וכך גורstein הרשונים שבאשכנז (כגון רוקח סי' ר-ד) ועוד בעל הלבוש סי' תקפ"ב. הספרדים וממח' רומניה קבלו במקומו את הנוטח – זובכן צדיקים. וקובצת שלשה זובכן וובכן ובקן מוכא תמיד בכתבי הפסוקים. כנראה נתקבלו שינויו בקהילות מסוימות של מורה אירופאה כבר במאה הי"ד או ט"ז (עי' מנהיג' ר' אייזיק טרנא, שם הוא מפרש את שלשת זובכן' על דרך הסוד).

20. מגן אברהם סי' תקפ"ב ח', עיף הוור.

21. הערתתי על כמה מן השינויים במהדורות החديدة של מבוא למחוזר בני רומה לשד-ל, תל-אביב תשכ"ו, עי' 80 הערתה 5.

22. עי' פריהוף, HUCA כרך 23 ח'ב ע' 339 ואילך.

אח"כ נאמרים "פסוקי דזמרה" המכונים גם "זמירות". בכל המנהגים הם כוללים פרקי תהילים קמיה"ן, ומקדימים להם קבוצת פסוקים בודדים ("יהי כבוד"). התוספה לשבת וירוט אין שותה בכל המנהגים, באשכנז ובצՐפת הוסיף את פרקי התהילים י"ט, ל"ד, צ, צ"א, קל"ו, ל"ג, צ"ב, צ"ג, ובצՐפת אמרו גם פרק י"ז לאחר י"ט. לסיום פסוקי דזמרה אמרו בתמיילה רק דה"א כת י"ג (כך ע"ד יין בסדר ר', עמרם גאון), בדורות מאוחרים יותר הוסיף גם נחמי ט ר"יא ושםות יד ל"טו ייח. — לפני פסוקי דזמרה ולאחריהם נאמרות שתי ברכות. הברכה שלפניה אינה נזכרת בתלמוד. היא מרכיבת מהימנון (ברוך שאמר...) ובברכה, אך אין קשר תונכי ביניהם, ובסדר ר' סעדיה גאון (ע' לב) חסר ההימנון בתפלת חול. הברכה שלאחריתן היא "ישתבח" בימות החול — נוספת לה חוספת גדרלה הנזכרת בתלמוד בהקשר אחר, "נשות". כברכת השיר זותה יצירה ארוכת באפן יוצא מן הכלל, ובדיקה מדעית מוכיחה שהיא מרכיבת מקטעים בודדים שוננים²³. באשר לקטע 'בפי ישרים' נהגו בר"ה וו"כ באשכנז עניין מיוחד: שניו את סדר הפעלים (יחתהלל, תחברך...). כך שירמוו בתחום הפיות השמות ' יצחק' ו'רבקה'²⁴. שינוי אחר, לומר במילים אלה 'המלך יושב (במקום יושב) על כסא רם ונשא', נתקבל רק בתקופה מאוחרת²⁵.

23. בהקשר זה עלי' לשוב ולדון בנויות נשמה' שהבאתי בהנחה של פסח ותולדותיהם, ע' 167 ואילך. שם שלא שכנعني החרוזרים' של י. היינימן בתביבין לי' (חשי"א) ע' 409, כך לא השכנעתו מקביעתו (מחוסרת הוכחות) בספרו התפילה בתקופת התנאים והאמוראים ע' 152, באומרו: 'מותר לנו להתעלם מדרשותיהם של אלה הרואים בעשות' צרוף של קטעים בודדים מרביבים. היינימן לא אומר לנו איפה מסתים לדעתו נשמה'. להבהיר הדיברים די להזכיר את העבודות הראשונות: (א) הקטע הראשוני — ומתקבל על הדעת שהוא ברכת השיר של התלמיד (פסח דף ק"ה א') — מסתים לדעת ישראל לוי בימי מעולם ועד עולם אתה אל. — דעתנו נראה לי שהרי נושא כי מעולם... הוא אפייניו מבנה הברכות. אך ייתכן בכל זאת שיש לקבוע את סוף הקטע הראשוני ביאין לנו מלך אלא אתה. ב) הקטע הבא, מן 'אלתי הראשוני' עד 'זהוקף כפופים' עדין לא ידוע בຕידורי הגאנונים; הוא רשום בלבד במחור רומי ורומניה (במה' רומניה מבא עט העשרה יש' אומרים, במא' רומה של ימינו הוא נהוג כתוספה בימיים טובים בלבד). והוא הוא שמקורה של קטע זה שונה מזו מקודמו. ג) הקטע י'ילו פינר עד יירומנו ויעדראבו ויקדישו וויליכו את שמו מלכני' מחובר בנוסחים היידושים אל קודמו ע"י המשפט יילך לבדך אנחנו מודים. הוא ידוע לנו רק מקטע עצמאי בברכת הוריה' לאחר עצירת נשות ב', לטפי עדות קטעי גניזה (מאן HUCA כרך II ע' 279, 325) נאמר בכל מותה השנה בסוף הומירות. ובאי', לטפי כל פה לך יודה' עד זענוי ואבון מגולו' יפה במא' חתימה' לברכת ההודיה דלעיל, אך מסורת הטקסט אינה סוכמת העשרה זו במשהו. לכן נראה שלפנינו קטע נפרד נוסף. ה) הקטע י'ים מהנהג'ים, ולכן מתחבר לפי מהנהג'ים אלה הפסוק 'דננו צדיקים' אל סוף ד' (במה' רומה העתקנו גם ה' וו' בולין, וכנראה באו לשם מקור צרפתיו; וחסר שם המשפט 'שוכן עד מרום וקדוש שמור'. בדף סיסם מאוחרים של מה' רומה הוכנסה התוספה לתוך טקסט התפללה במקום שאינו מתאים, ונוהג לאמר בו ביז'ט). ג) הקטע 'בפיישרים תחתלך' נמצא בכל המנהגים, אם גם בשינוי לשון, והוא מבודד מבחינה תוכנו. במה' רומניה שרצה כנראה מטורת עזקה, כי עם אמריתה קטע זה עובר השץ לפני התיבה. בנוסח ספרדי מהובר קטע ג' אל ח' בהשمة' ברנה יתפאר שמק' בכל דור ודור. ח) זבמקלות. אמן מוכיר ריבורי המליט הנורודפות שבקטע את לשון ספרות התייכלות, אך בעיקרו בניו הוא בסגנון לשון חכמים ('שכן חובה כל היוצרים... כל שירות ותשבחות שאמר דוד...'). בין כך ובין קטע השגה הקטע בלשונו בכל מקודמו. ט) 'ישתבח' נקבע מאו תקופה הנאנים לה Amar בכל יום, והוא מתחבר ללא שינויים אל קודמו (בנוסח ספרדי נסף 'ובכן'). לאור כל העבודות הנ"ל יקשה לדבר על נשמה' בעל יצירה אחת.

אחרי פסוקי דזמרה באה קריאת שמע ובברכותיה. הברכה הראשונה, ברכת היוצר, מוסכמת במבנה שלה. בימים קדומים היהה נבראה קדרה²⁶, אך גדלה מאד ע"י שילוב 'קדושת היוצר' בתוכה. אנו יכולים להבחין בחלקים הבאים: 'קדושה' הגדולה הפוחתת ביחס לברך צורנו' ושותנות מסגרת לפסוקי הקדושה, וכן ניסוח קצר יותר של ברכת היוצר 'אל ברוך גדול דעתה ... תמיד מספרים כבוד אל וקדושתו' (עם סימן של א"ב) אשר מתחשף ישירות אל הקדושה. נראה שקטע זה בא תחילתה במקום 'המair לא-רץ'²⁷. בתפלת שבת נוספו לברכה עוד שלוש תוספות: א) [לאחר טור פיטוי 'הכל יוזר', שמהחבר ע"י שירשור אל 'יזבורה את הכל'] (שריד פיות עתיקות) הקטע 'האל הפוחת בכל יום דלוות שעורי מזרחה...' – הרי זו ברכת היוצר אשר באה במקום הנוסח 'המair לא-רץ', אך ביום אומרים את 'המair לא-רץ' לאחריו. ב) 'אל אדון' – זה פיות של היוצר שדרכו לבוא לפני קדושת היוצר ולהעביר את המהפלל אליה.²⁸ ג) 'אל אשר שבת מכל המעשים' – וזהו הנושא ברכבת היוצר שנייה לשנתה²⁹, מקבילה לנוסח 'האל הפוחת...' לפיטוי היוצר נוהגים להזכיר נוראים את הבית 'אור עולם / אוצר חיים / אורות מאפל / אמר ויהי', והוא משמש כנוסח מקביל להמair לא-רץ' בקטשי גניזה³⁰. – פיסקת הבינים בקדושת היוצר 'זה אופנים וחיות הקדש' נוהגים בני אשכנז להחליף בנוסח מופיע 'זה חיות ישוררו...' כמשמעותם 'אופן' פיטוי; ברם בימי הנוראים אין מנהג אחד בעניין זה³¹. – הברכה השלישית שוכן ביכרים בה עקבות של צירוף כמה כתיעם: שדברר עליה לעיל, ע"י). – הברכה הרביעית שוכן ביכרים בה עקבות של צירוף כמה כתיעם: בקטשי הגניזה היא נמצאת בניסוח קצר יותר. נוסח זה נאמר במחוז רומניה בכל שבת, ובצՐפת' ואשכנז נוהגים לאמרו רק כמשמעותם פיטוי 'זולחת'³²:

אמת ויציב ונכוון וקיים וישר ונאמן ואהוב וחביב ונחמד ונעים
ונורא ואדיר ומתק운 ומקובל וטוב ויפה הדבר הזה
עלינו על אבותינו על בניינו ועל דורותינו
ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך
על הראשונים ועל האחרונים לעולם ועד חק ולא יעבור.

24. ספר המלחים ע' 20: אך החדים יעקבו המישור ובסביל שרואו יצחק חתום בראשי השיטות בקשרו לחותם רבקה בסוף השיטות. ואננס שמעתי כי יש מקומות בהם אשכנז שמסדרין אותו כך ביום הכסא.

25. ע"י מגהניר איזיק טיגנא (לאחר הנה' ק'). מטה אפרים לר' אפרים ולמן מגליה סי' תפ"ד ט'. – בספר יד כלבו, פט"ד תפ"ז (בפירוש למוחר רב בשם 'פתח שערם'): ניתנו להנימוקים עד הנסתור (המלך), שהוא בgmtרא כט' יה, יושב על כסא שלם וכו') בשם רוקח, אבל ברוקח של פפניו ליתא.

26. נוסח קצר כזה נמצא בסדור רב סעדיה גאון, ע' יג: בא"י אמר היוצר אור ... המair לא-רץ ... וטובי מחדר בכל יום תמיד מעשה בראשית (משפט והמצא בנוסחנו עוד פעמי בסוף התוספת – סימן מובהק לאינטראפלציה) בא"י היוצר המאורות.

27. וזה מתאים לבדוק לטקסט שפורים ע"י מאן, HUCA כרך II ע' 295 ועי' לוי, REJ כרך 53 (1907) ע' 241.

28. וזה גם דעתו של פליישר, תרביין ל"ח (חכ"ט), ע' 270.

29. במתכונת הברכה המודרשת לילדי שבת אשר כללה מעשו ביום השבעה (עי' לעיל הערתה 25).

30. מאן, HUCA כרך II ע' 295. לוי, REJ כרך 53 ע' 323. במוחר רומי הוא נהוג בכל שבת לפני הצלב יודוך'. על אף מציאותו בקטשי הגניזה נראה הוא להיות שריד של פיטוט עתיק.

31. בצרפת לא נהגו לומר זה חיות ישוררו (סדר טרויש ע' 22). וכן נהוגן ברוב קהילות אשכנז המערבי. במנהג פולין נהוגין לאמרו ע"פ מהרים מרוטנבורג (חכ"ז סי' קי"ט, ועי' ג'ב הנהה ב' שם).

32. אך באותו כי בו נרשמו ולוותה לראש השנה לא מצאתי את הנוסח הקצר.

כאן המבנה ברור: הנושא 'אמת ויציב...' הזכר הוה' מוצע כהוגן, ויש מעבר טבעי אל הרעיון של 'גואל אבותינו', אמנים עם בקשה לנואלה חדשה. בנוסח המקובל הוכנו, לעומת זאת, המשפטים 'אמת אלהי עולם מלכנו...' הוא קיים ושדו קיים... ודבריו חיים וקיימים... לחור הנוסח הקצר, דבר שמשמעותו לא מעט להקשר הענינים. הסיום "אמת שאתה הוא ה' ארא' מלכנו..." לקוח בבראה מתון קטיע מחייב עתיק מאד, שהרי רמזים בו הביטויים 'צורך ישראל וגואלו', והוא מבהיר רק בכך שתחית עם קודמו. שני הטקסטים הושלמו ע"י הפיוט 'עזרה' (עו"ר) אבותינו' המדובר על יציאת מצרים, מכך בכורות וקריעת ים סוף³³. החלק האחרון שלפני החתימה שונה במנגינות השוניות: בצרפת ובאשכנז נהוג גוסחה מופיע ('צורך ישראל') וחולקים בו אם להטיף את הפסוק 'גואלנו ה'' (ישע', מו ד). ³⁴ החתימה עצמה נוסחה היה בארץ ישראל (מלך) צורך ישראל וגואלו³⁵, אך כיום נהוג לומר בכל המנהגים 'גאל ישראל'³⁶.

חפלה העמידה של שחרית היא כזו של מעריב. הקטעים הנאמרים בין פסוקי הקדשה בנוסח צרפת ואשכנז הם 'או בקול' ו'ימקומן'. בפסקא זו יש כבר בכתב יד שתי גירסאות של פיסוק ('לפנין' 'תשכון' או לאחריה)³⁷.

על נשיאת כפים עיין אצל מוסף.

אחרי התפלה אומרים את פסוקי 'אכינו מלכנו', חוץ לשבעת. מקורים בתפלתו של ר' עקיבא (תענ', דף כ"ה ב'). באשר למשמעות של הפסוקים ולסדר ערכיהם הריני השינויים רבים בין אזור לחבו ו אף בין קהלה לשכנתה. עד לתקופה الأخيرة שמרו קהילות על מנהגם המיויחדים בקונגרסים מיוחדים או בספרי הסילוחות שלהם (כגון פוזנא, נירנברג-פיורדא, שוואבן-שוויין, וורמייזא) או אף בעלונים מודפסים (כגון פולדא).

33. יש גוסחי תפלה, בהם חסר הפoit לגמרי (ש. שכטר, QJR כרך X ע' 656), ויש שבא פoit אחר במקומו (מאן, שם ע' 294).

34. בנוסחים אחרים: 'בגלל אבות תושיע' (הושעת) בנים, והוא מנהג אשכנז שאמרו 'גואלה' מפייתה. במנגנון ספרדי נהוג הפסוק ישעי' מוד בלבד, על הנוסח 'צורך ישראל' וכו' ע"י היינימן, בר אילן, קובץ העשור, תשכ"ז ע' 132 ואילך. הוא רואה כאן טופס מיוחד של 'מעין חתימה סמוך לחתימה' מן התקופה הקדם-פوطית. אך מתכוonta אותו ידועה לנו גם מן הפoit המאוחר יותר למשל. בצדוק והדין אמר 'ידי אמת' שופט צדק ואמת / ברוך דין האמת / שכל משפטיו צדק ואמת/. וכן יesh אתה אחד / ושםך אחד /ומי בעמך ישראל נוי אחד ...' אתה קדוש / שמך קדוש / וכברך קדוש / וכטאך קדוש (נוסח רט"ג). أنا סלה נא / פשע ועון שא נא / וכחך יגיד נא (משלם בן קלוניוט). יפתח לנו שער / בעת געלית שער / ... (פומון לנעילה). 'חמול על מעשיך / ותשמה במעשהיך / שפט בצדך מעשיך / ותוקדש במעשהיך' (מח' רומא, י"ב).

35. ע"פ ירו' ברכות ה' ט' דף ג' ד'.

36. לפי הבהיר פסח' דף קי"ז ב'.

37. אין כלל ספק שהטיסוק הנקוב בא לפני 'תשכון' (אחרת היה צל-'תשכון בה' או כדומה). בנוסח הרמב"ם (=מנהג תימן) עונים 'אמן' אחרי 'בחינו ובמינו' (המתאים לבקרוב בימיינו לעולם ועד' שבנוסחנו). ע"י ניב בועט, MGWJ כרך 70 (1926), 153 ואילך. רק חסידי חביר מסדריהם את המשפט היום כהוגן.

כדי שנקייש גם כמה מילים ל'קדיש'. חפקו הוא בכל המנוגים להקדיש לטויים לכבוד ולסדר את התפלות. אמן יש חוקרים המיחסים לו עתיקות מופלגת³⁸ – המשפט 'יהא שמי רבא' מובא באמת (ספר דברי ש"ז) בשם ר' יוסי – אך במהותו אין הוא ידוע אלא מוקרות בבלים. ככל שרדוי מנגג א"י כמעט שאין הוא נזכר³⁹, ובודאי אין זה מקרה. מסתבר שהנiggוח שם בתפלת צבור בתקופה מאוחרת. במקצת סוגרים – שמא תיאור מנגגו מושפע ע"י מוקרות בבלים – נזכר הקדיש בקשר לקריאת התורה (כ"א, ר') ובקשר להעדרו בט' באב (י"ט, א'), ונוסחו אינו ניתן שם.

לשון הקדיש הוא דוגמא למופת לצירוף קטיעים שונים בתפלת אחת. יתרכן שבזמן קדום לא אמרו אלא משפט אחד בצורה המתוארת בספר, שאחד אמר 'יהא שמי רבא מביך', וענו לו 'עלם ולעלי עליmia'. אבל בתלמוד נזכר 'יהא שמי רבא' כמה פעמים עם הפתיחה 'העונה' (ברבות דף ג' א. ב"ז א. שבת קי"ט ב), דומה לנוסח המקובל 'העונה אמרן'. נראה אפוא שלפי סדר זה אכן לפניו 'מענה' אמתי (כעין תשובה לדברי המתחליל), או שלפחות הבינו משפט זה כמענה. הקדיש הדוע לנו מרכיב לכארה משפטים: הראשון 'יתגדל ויתקדש שמי רבא בעלים...' בעגלא ובזמן קרייב', והשני 'יתברך וישתבח... לעילא מן כל ברכתא... דאמירן בעלים'. עיין נוסף מגלה לנו שהמלים 'זימליך מלכותיה' (שהורחבו בנוסחות שונות ע"י זיכר פוקיניה וישכלה היליה ויקרב משיחיה וירורך עמיה [ברחמתיה]) מפסיקות את ההקשר הרעיוני של 'יתגדל ויתקדש' ומשלבות כאן את הרעיון של המלכות שלעתיד לבוא (שהורחב עוד יותר בנוסחתה המקבילה 'בעולם דהוא עתיד לאתחדחה', הנהוג בסיטוט הקבורה, במנגה תימן אפילו בכל יום בקדיש שלآخر 'פטום הקטורתה'). נראה שהקשר המקורי היה

יתגדל ויתקדש שמי רבא בעלים די ברא, כרעותיה,
לעילא (או, כמו במנוגים אחדים: לעילא לעילא)⁴⁰ מכל
ברכתא ושירותה תושבחת וחמתא דאמירן בעלים

ובתווך זאת שייבו לא רק את התוספת הניל' זימליך מלכותיה... בעגלא ובזמן קרייב', אלא גם שני'I מענים: א) יהא שמי רבא... ב) יתברך וישתבח ויתפאר... ויתהلال שמיDKודשא בריך

38. עי' היינמן, התפילה... ע' 23: 'אף הקדיש... היה נהוג בודאי כבר בימי התנאים... ברם אין שום זכר לכך שהוא היה חלק מתפלות הציבור שכبية הכנסת, אלא מסתבר ששימוש תפילה שלאחר הדרשה ב הציבור'.

39. בכל הקטעים שהוציאה מאן, HUCA כרך II ע' 269-338 אין זכר לקדיש אלא פעמי' אחת (ע' 307) שנזכר ברוחו (ת').

40. כנורסן הרמב"ם (=תימן) ומחוזרי רומא ורומניה בכל השנה, אבל מצאתי נירטה וזום בכ"י אשכנזים גנון או ק, בתפלות ימי' נוראים. בידוע נקבע לכפול לעילא' במנוגי האשכנזים בתקופה מאוחרת רק לעשרה ימי' תשובה. המנהג לא נרשם אלא בהגעה לס' מהרייל, ריש תפילה ר'ה, ובאחרונים, כגון מגן אברהם ס' מקפ"ב ד', ברם לא היה בקהלות מנהג אחד. בפומא לא אמרו לעילא לעילא' בשנית אלא בקדיש הרראשון שלפני הסליחות (לפי הפיניקס, עי' ד. לוי, ס' היובל ליעקב פרימן (1933)), חלק גרמני, 154. בפרנקפורט ענים לא כפלו לעילא' אלא בקדושים שאמר הש'ץ, ורק בר'ה וביב'כ, וגם בר'ה לא כפלוהו במנגה (עי' ש'ז ניגר, דברי קהילות, מרכ'ב, ע' 131) (בכל קדיש שמנגן כלו או מקצתו בנונן יני') ובהערות על מנהג פדר'ם לר' אהרן פולד בסדור תפילה ישראל עם דרך החיים, נירנברג טרפה'ה ע' 141).

הרא, ואכן כך נוהגות עד היום קהילות הספרדים והתימנים (החזון חזר על דברי המענה, והקהל עונה אמן⁴¹).

אח"כ באות בקשوت על קבלת החפלה ('קדיש תתקבָל') ועל השלום ('יהא שלמא רבא'), ובסוף הלימוד אומרים חפלה על שלום ('רבנן') ותלמידיהם הופעתם בהזמנויות מיוחדות בלבד מוכיחה שבקשות אלה הן תוספות מאוחרות⁴². בסוף באה' עוד בקשה על השלום ('עשה שלום במרומיו'), ואולי מוקורה בכךות עברית מקביל של הקדיש⁴³.

קריאת התורה

לאחר תפילה שחוריית קוראים בתורה ומפטירים בגביה. בשעת הוצאת ספרי התורה ובשעת הכנסתם נהוגים היום טקסים שונים אשר רוכם נתקבלו במסות האחרונות מגודלי המקובלים, והפטחים בכל חוגי האשכנזים מתמייה, בפרט אמרת י"ג המדות בשעת הוצאה, כי מה עניין ליל"ג מדות אצל קריאת התורה? מובנת היטב התנגדות הגאון ר' אלilio מווילנא (הגר"א) שלא נהג מנהג זה⁴⁴. הפירוט על הכל يتגדל ויתקדש⁴⁵ מזו תקופת הגאנונים (מסכת סופרים י"ד י"ב). גם בכתבי יד וגם במקורות הוא ממשין עד 'ותגלה ותראה מלכוות... ונאמר Amen', והקטע של אחריו 'אב הרחמים הוא ירhomme...', מסתורים באופן זומה ייעזר ויגן ווישיע לכל החסדים בו ונאמר אמן⁴⁶.

הקריאות בתורה ובגביה נקבעו לשני ימים של ר"ה ע"פ התלמוד (מגילה דף ל"א), ואין שינויו במנגינים השונים. אשר לשתי ברכות התורה שהעולה רגילה לברך — למשעה שני טפסים לנושא אחד — נראה שקבעו אחת להתחילה לקריאה והשנייה לסיומה, בתקופה שרק הפתח והחותם תורה היה מברך לפניה ולאחריה (לפי המשנה, מגילה ד' ב').

אשר לברכות ההפטרה⁴⁷, מתחאים הנוסח שלפנינו בעיקר למסורת מסכת סופרים (י"ג ט', ותלאה), וכונראה הוא לך משם. מה שאומרים לפני קריאת ההפטרה נרא, על אף פסקי בעלי ההלכה, כתאי ברכות, על כל פנים כשני טפסים לאותו הנושא, מהם תופס אחד בעניין לקריאה בגביה כפשוטו, והשני דואג גם לכבוד התורה שלא יזולול כלפי הנביא.

גם הברכות של אחר לקריאה שוות כמעט בכל המנגינים. ברם בסדרוי הגאנונים והרמב"ם חותמים את הברכה השנייה, במקומות 'שםחה ציון בגביה', 'בבונה ירושלים', ובמקומות הנוסח 'שםחנו...' בברכה השלישית אומרים '[את] צמה דוד' בברכה הט"ו של העמידה לימות העולם⁴⁸.

41. כן הוא בטדר תפלוות של הרמב"ם ובכל העדות חז' לאשכנזים, וכן קבע גם הגר"א (מעשה רב סי' נה). האשכנזים תפסו המילים 'בריך הו', שלא כהונן, כמעונה והפרידן מಹדורות, החל מהתמאה הייג, עי' אור זרוע ח"ב דף י' א. אלבונג, Der jüd. Gottesdienst, הערכה עמ' 96(6).

42. אפייניו הוא ששמרו על הנוסח 'יהא שלמא רבא' גם לאחר הנוסח 'על ישראל ועל ربנן', ע"פ שכלו הוא כלל בו.

43. שמא יש שם בנוסח 'יהא שמו גדול מבורך' (ברכות דף ג' א. כי א' ב') שריד של עיריכת הפסוק לשלילא מכל ברכותא נאמרה בימי הביניים בכמה קללות ספרד בעברית: 'למעלה מכל הברכות השירתו והרשבוחות והנחות האמורות בעולם', כמו שנמצא בכמה כי', עי' לדוגמא קריית ספר שנה כי ע' 172. טור אר'ח סי' ג'ו.

44. עי' מעשה רב סי' ק-ס (דף ט' א' בדף ירושלים תרנו).

45. בדפוסים וושמט הסיום של הקטע הרាជן, ובשני הופרד הסיום והפרק לתחילה הפסוק שלאחריו.

46. על בעיות החניינות היתריה של כל הטפס, ועל הרכב הברכות לושם כמו שהוא לפניו, עמד היינמן, התפילה ... ע' 143 ואילך.

47. עי' סדר רעיג, כי מ (מהד' קוֹרְנוֹל דף כ-ט ב'). מהד' פרומקין ח"ב דף ל'ה א'). סדר ר' סעדיה ע' שס', ועי' ג'כ' רמב"ם הל' תפלה י'ב ט' וסדר התימנים.

קושי מיוחד גורם נסוח הברכה המסיימת שהוא כולה ברכבת הودאה, אפילו בסגנון זה: 'על הכל... אנחנו מודים לך', וחתימתה הייתה צריכה להיות 'בא' על התורה ועל הנביאים או 'הבוחר בנבאי' אמת, וכדומה, דוגמת חתימת הברכה 'הבוחר בשירוי זמרה' שלאחר הזמירות. לתמהנו באה במקומה חתימת קדושת היום ('מקדש השבת') או חתימת מתאימה לחייבים למשיחם), בלי שום מעבר וכל' שקדם טופס מעין חתימה סמוך לה. לעומת זו מוכיחה שובה שהרכובו כאן שני טופסים. אחד של ברכבת הדראה ואחד של קדושת היום. ונוסח הטופס השני הושמט כנראה בטעות.⁴⁸ באמת נמצא בסדרי הגאנונים במקום 'על התורה ועל העבודה' נסוח קדושת היום, לשבת ההג' לנו כי אתה אבינו ומולך עליינו כי אתה מלכנו. בא' מקדש השבת⁴⁹, לחגיגים יתנתן לנו הא' אלהינו... ויום חג (פלוני) הזה זמן (פלוני) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים, בא' מקדש ישראל והמננים.⁵⁰

בשבת אומרים לאחר הפטירה שני 'יקום פורקן'. מוקדם מתקופת גאוני בכלל, ומשמעותו של הקטוע הראISON בטלה עם ביטול הגאנונות.⁵¹ במנוג צרתת היה נהוג רק 'יקום פורקן' אחד, והוא כלל בתוכו את וחוכן שני הקטיעים שלו. מה שבא אחריהם, 'מי שברך' לקלל, למעשה הוא חורה על תוכן 'יקום פורקן' השני, והעדרו ברוב כי' מוכיח שנוסף הוא בתקופה מאוחרת יותר.

תקיעת שופר

כshall ר'יה בחול תוקעים כאן 'תקיעות דמיושב', דהיינו אותן התקיעות בשופר הבאות לפני התקיעות שבתווך תפלת העמידה המכונotta 'תקיעות דמעומד'. גם כאן נהוגים בקהלות מנהגים שונים שמקורם אצל המקובלים. – בתקיעות עצמן אין מנהגים שונים. נסוח ברכבת התקיעת הוא בכל כי'י החרפתיים 'אקב'יו' על תקיעת שופר' – נסוח זה מיוחס לרוכנו ח' – ובכל שאר כי'י לשם שופר' (גם נסוח זה היה נפוץ מאד בימי הביניים, למורות לשונו המפוקף) או לשם קול שופר', כלשון המשנה (ר'יה ג' ו'). – במנוג אשכנז המערבי – וכן היה בצרפת – אין מברכים ברכבת הזמן ('שהחינו') ביום שני אאי' כל יום א' בשבת, וזה מתאים למנהג שאר העדות; בזורה ארופה (מנהג פרלן) אומרים זמן' גם אם חל יום א' בחול, לפי מנהגי מהר'ם מרוטנבורג.⁵²

מוסף

בזמן החדש נפוץ המנהג שהחון אומר לפני מוסף תחינה ('אל מלך נאמן – הנהני העני ממעש'), ויש קהילות בהן אומרה החון גם לפני שחירתה. תחינה זו נמצאת כבר בדפוסי המאה השש-עשרה, אך מחכורה אין ידועו.⁵³

במבנה של תפלת המוסף נתקלים אנו בזמנים שונים שכמה חוקרים כבר דנו בהם. זוהי כידוע

48. שלא כדעת היינימן, התפילה... ע' 150.

49. סדר רעיג' שם, סדר רסיג' שם. הנוסח ידוע גם מתפלת מנוחה לשבת. בברכות הפטירה הוא נשאר רק במחוור ארם-צוכה.

50. עיי' סדר רעיג', מהדר' פרומקין, ח'ב דף קיד' א' (לפי כי' א). סדר רסיג' ע' שטח.

51. עיי' עיררי, קריית ספר ל'נו(תש"ח) ע' 119. בקהלות ספרד נתבטלה אמרית יקום פורקן עם ביטול הגאנונות.

52. עיי' ראש פרק ד' אות י'. ר'יז נאית (ע' כה-כט) מצא נסוח זה בכלי של סדר ר' עמרם נאו.

53. עיי' מאיר ביר ברוך מרוטנבורג, תשובה פסקים ומנהגים, מהדר' ייז' כהנא, סי' תקלב. תקלג (ומה שנדפס בתשובות מהר'ם ביר ברוך, דפוס פררג, סי' נד [סי' תקל-א במאה' כהנא] כנראה משובש הו). ועי'

הגהות מיימון הל' שופר פ'ג' י' אות ז'. תשבי'ן סי' קיב.

1. היא נדפסה כבר בסדר ר' נפתלי הירץ טרייבס, טינגן שי'כ.

תפלת העמידה היחידה הכוללת בתוכה תשע ולא שבע ברכות. המשנה (ר' ר' ד' ה') קובעת שיש להוסיף שני ברכות זיכרונות ושוברות, ובכל אחת מהן יש לומר מערכת פסוקי מקרא. מערכת שלישית של פסוקים, פסוקי מלכיות, מוסיפים, לפי דברי המשנה, מתוך ברכת קדושת הימן. מלבד פסוקי מלכיות מוסיפים בקדושת הימן, כבכל מוספי חג, את הבקשה על בניית בית המקדש והשבת העבודה ואת קריית פסוקי קרבנות המוסיפים. בפרשת המוסיפים מתעורר הקושי שהנוסח המשיים את הפסקונים ימנוחתם ונסכייהם כמדובר... לא טוב הוא לראש השנה, כי מלבד קרבנות מוסף של ראש השנה יש להזכיר קרבן מוסף של ראש חדש. פתרו בעיה זאת בדרכים שונות: בקהלות מסוימות (מה רומניה וקצת קהילות צרפת) קראו את פרשת המוסיפים (במ"ד כת א"ז) בשלהותם ובטלו את הטופס זמנוחתם ונסכייהם... למורי, וזה נראה הגיוני מאד. בקהלות אחרות לא נמנעו מלומר את הטופס הרגיל והסתפקו בהוספה פסוק ו' (מלבד עולת החדש ומונחתה...). אחרי הטופס או לפניו או אף באמצעו, ע"פ שהכפלו בזה את הזכרת התמידים. והיו ששיינו את לשון הטופס ע"י הוספת המילים 'מלבד עולת החדש ומונחתה' בלבד.

ההלכה שבמשנה קובעת שיש להוסיף פסוקי מלכיות זיכרונות ושוברות, אך לא פורט בשום מקום במשנה או בתוספתא ובשני התלמודים כיצד ישתלבו פסוקים בתוך ברכה בתפלת העמידה. לפי הכתנו את מהותן של הברכות הרי תוכן הברכות הוא אחת מן השתיים: מודעה עם מתן תורה או בקשה. והנה נשמרו בכל המנהגים היודיעים ש תי הצורות, וסדר הברכות הוא: מודעה עם תשעה פסוקים, בקשה עם הפטוק האחרון והחתימתו. ונראה שגם כאן היו בתחילת ברכה שני נוסחים שצורפו לברכה אחת. הינו יכולים לתאר לעצמנו יפה שמתוכנות הברכה תהיה בקשה (כגון המצויות אצלנו: 'מלך על כל העולם', זכרנו בזכרן...), תקע בשופר...), ואליה מצטרפים במקרים המתאים כל הפסוקים²; מайдך היה גם אפשר שבברכה תופיע המודעה בלבד, כגון 'ה מלכנו...' שופטנו... מחוקקנו (ישע' לג כב). לעניין המבנה המסובך של ברכות אלה, כמו שהן יומי לפניו, יש לזכור גם זאת: בזמן העתיק אמר שליח הציבור כל תפלו בעל פה, כי לא היו תלפות כתובות. התפללה שבlichkeit שימושה, לפי מקורות תנאים, כדי שליח הציבור יוכל להסדיר תפלו³. משך תקופה ארוכה אמר הקהילן במסוף תפלה שבע בלבד, ולא היו מלכיות זיכרונות ושוברות נהוגות אלא בחוזרת הש"ץ. מכאן שלא מתබל על הדעת שמתחלת היה מבנה הברכות של מז"ש מורכב כל כך בכימינו.

הקומפוזיציה השלמה של מז"ש שלפנינו נתקבלה בכל המנהגים, וכנראה גם במנגן א"י הקודם הייתה נהוגה. היא מכונה בספרות 'תקיעתא דבי רב', ושם זה בא לה בגלל הזכרת קטע אחד מטור 'תקיעתא דבי רב' בתלמוד ובמדרשים שנמצא בזיכרונות, טלנו⁴. על סמך הקטע המשוחף שבתקיעתא דבי רב של התלמוד והתפללה שלנו הסיקו בצדק שם זה שייך לכל פרקי מז"ש, אך מайдך לא קבעו בזה דבר על תארך חברו 'מז"ש' טלנו⁵. אלבוגן כבר עסק בהרחבה בגלוי הפגמים

2. אלבוגן, Der jüd. Gottesdienst ע' 143, כבר העיר של מלילים יודברך (מלכנו)אמת, אין משמעות אלא אם כן קדם להן פסוק מן המקרא.
3. בבלי ר' ר' דף לד ב' תנו אמרו לו לרבע גומליאל לדבריך ומה צבור מתפלין, אמר להם כדי להסדיר שליח צבור תפלו.
4. המשפט יזה היום תחולת מעשיך (ואולי גם המשכו) מובא בירושלמי ר' ר' י' דף ניז'א. ע"ז א' ב' דף ל' ט' נ. בבבלי ר' ר' דף כ"ז א'. טיקתא דר' ב' דף קנ'א א' בובר = ע' 472 מנדלב. תנוחומה האזינו ר' כראיה לשיטתו של ר' אליעזר שבתשרי נברא העולם.
5. אין להניח שהמחבר הוא רב (אבא אריכא) האמוראי. לפי לשונם וסוגנונם מקור הקטעים הוא בא"י ונתחברו

שבחם⁶. וודאי הוא שאין לפניו קומפוזיציה איחודית. הבקשות שלפני החתימה אינן חלק מן התבנית המקורית של היצירה. שהרי גוסתחות מקובלות מתקלות אחרות מוכחות שהבקשות קודמות לשאר חלקי הברכות. גם הורחבו בהוספות ואינטראפלציות⁷. ובאשר לפתחות (כלומר לקטיעים שלפני הברכות): הפתחה של המלכיות היא בת שני חלקים שהם שונים לגמרי זה מהז מהchingת הסגנון⁸. מכיוון ששניהם נמסרו כאחד מתקופות קדומות⁹ ומכיון שהחלק השני לבדו מתאים יפה כפתחה למלכיות¹⁰, יש להגשים שהעורך הוסיף את החלק הראשון מתוך מקור עתיק יותר. בשל הפתיחות שונות זו מזו בגודלן: השנייה (דהיינו של הוכרזנות) ארוכה מאד, וככלולתה בה כמה וכמה חזרות, השלישית אין בה אלא כמה משפטים, ושם מאסורה היא בידינו שלא בשלמותה¹¹. אך קובע יותר הוא שהפתיחות גם אינן דומות מבחינת תוכנן. פתיחת המלכיות מדברת במלכות ה', שכימות המשיח בלבד, ולזה מתאימים הפסוקים מכל שלושת חלקי התנ"ך הכאים אחריה, מה שאין כן לגבי הפתיחה השנייה: היא מדברת בדרך כללית ברעיון שה' זכר ופוקד את מעשי היזוריים, אך רעיון זה אינו מתקשר אף לאחד מן הפסוקים שביברכה. רק בדרך מלאכותית מקשרים את הפסוק הראשון ע"י יצירת משפט מעבר יוגם את נח באבבה וכרת ... , אך, בניגוד לתקיעות מאוחרות, אין בהמשך משפטים מעבר לכך לשאר הפסוקים ע"פ שהם זקנים להם כמו הפסוק הראשון. בניגוד לשתי הפתיחות הראשונות אין הפתיחה לשופרות, עוסקת ברעיון כללי. היא פוחחת מיד לספר במעמד הר סיני, ואח"כ מבאים שלשת פסוקי התורה מתוך פרשה זו — ואמנם לפי שיטתו המהימנה של ר' יהודה (בתוספהא, שם) לא כאים בחשוב פסוקים אחרים, ושם אפשר היה לבחור עוד בז'ק, כה ט. פסוק נכאים וכתוים עוסקים כולם בגולה שלעתיד לבא. אלמלא היהתה מסורת

כנראה לפניה תקופת האמוראים. כך קבע בצדך כבר בשנת 1845 יהיאל מיכלזקיש בספרו המפורסם בשם *של בית המדרש*, כמו ספרי דבי רב' וכיווץ בו. עלי היינמן, מעינות ט' (תשכ"ה) ע' 55.

6. Der jüd. Gottesdienst, ע' 143 ואילך.

7. לדוגמא: אלבונן (שם ע' 143) טعن בצדך שהבקשה יתראה לפניה עקידת שעקד... וכן בסוף הברכה המלים יעקדת יצחק לורעו היום מזכור, אינם שייכים לטופס המקורי של הברכה. טענתו נתואשה ע"י קטע הנגינה ט"ש 8/59 H: 'כי זכר כל הנשכנות אתה תא מעולם ואין שכחה לפני כבודך, באיז זכר ברית אבות'.

8. היינמן, התפילהה ... ע' 173 ואילך. הוא מונח שם את סגנון התפלה 'עלינו לשבח' בפרטנות ומשיר אותו לתחפילה מיסודה של בית המדרש. על אפיקומיקו, הרוי הסגנון הנשגב של הקטע מעמיד את הדבר בטסק.

9. עלי ג. שלום (1960), Jewish Gnosticism, ע' 105 ואילך, המביא את שני הקטועים בתחום פרק מספרות היכלות שלדעתו קדום ביוור.

10. תחילתו היא 'על כן', אך היה יכול להיות גם 'ובכן'. אמנים יש להעיר: הקטע הראשון מסתיים במשפט ('העומד בפני עצמו') אמרת מלכנו אפס וולחו, ואליו מצטרף המקרה דברי ד' בט, ובתוספהא ב' יג (ד' י) מוצע פסוק זה למלכיות ע"י יוסי.

11. עלי מובאת בקטע גינוי אחד (מאן, HUCA כ' II ע' 33) ההרבה הבאה לאחר ידברות קדשך מלובות אש, והיא מתאימה יפה מבחינה סגונית:

חרדו בנים מפני הגבורה / ולא ייכלו לקבל את הדברים
מיוז השכינה שרת עליהם / הרתינו כולם ונחעלפו כלם
ונפלו על פניהם [ ] / ונפשותיהם יצאו מכול הדברים
ענין הכאב עמדו עליהם / מניפות עליהם גשמי נדבות
להחויר נפשות וגופות חסידים
ככתוב בדברי קדשך. נשים נדבות תונף אליהם... (ההלא' סח י)
כאחת השמיינו קטון גודל / כל אשר דבר יונשה וונשע
בחמליה נדולה חמלת עליהם / ביום השלישי [וביום השביעי] לטהר את העם.

תפלות מז"ש אחידה כל כך, היינו גוטים לסביר שرك קטעים מן היצירה הגיעו אל המחוור שלנו¹². בין כך ובין כך, גם בא"י וגם בישיבות הגאנטים שבכבל קבעו שיש לומר את הברכות בנוסח זה, ובצורה זאת הוא עבר אל כל המנהגים. וגם במחזור הפסוקים אין אלא שינוי קטנים¹³.

הקטעים המשערם בין פסוקי הקדושה שונים במנג' אשכנז-צרפת ובשאר המנהגים.¹⁴ הקטע הפותח הוא 'נערץ' במנג' אשכנז, ובמנג' צרפת נהגו לומר 'כתה' (כבמנג ספרד), אך בימים הנוראים בטלו שניהם בಗל שילוב הקדושה מתוך הפיוטים (עיין להלן על 'הטיסולק').

הברכה האחרונה של העמידה מכונה במשנה (ר"ה ד' ה') 'ברכת כהנים', וכיה עולמים הכהנים לדוכן ונושאים כפיהם. בתחילת הנהו לעלות לדוכן בכל יום בשחרית, ובשבת ויום טוב גם במוסף, וביום כפור גם בנעילה, וסדר עתיק זה נשאר עד ימינו בארץ-ישראל (ועוד הזמן האחרון גם בתימן); אבל לפניו מאות שנים נחפש המנג' בחוץ לארץ ישראל שלא לעלות לדוכן אלא ביום טובים בלבד ובכדר ובכרכוב והקהלות רק במוסף (וכהרבה קהילות רקי ביום טוב שאינו חל בשבת).

ברוב כתבי היד עדיין קבוע הסדר המקורי, שקוראים 'כהנים', והכהנים אומרים את ברכת המזודה ואת פסוקי ברכת כהנים (במד', ו'בדכו'), ואח"כ ממשיך הש"ץ בשים שלום'. ככלא היו כהנים בבית הכנסת (או כשלא עלו לדוכן מטעם אחר) אמרו במקום ברכת כהנים את התפללה 'או'יא ברכנו בברכה המשולשת...'. המנג' המוטעה לומר 'או'יא' גם כשהכהנים עולים לדוכן מקורו אצל מהר"ם מרוטנבורג (מאה י"ג)¹⁵, ואע"פ שיזועים אלו מקורר מוסמך שההר"ם חזר בו¹⁶, עדיין נהוגין כך ברוב הקהילות. בא"י נהוגים בהרבה קהילות במנג' הקדום, בהשפעתם של תלמידי הגר"א.

ראיתי חובה לעצמי להעיר על עניינים אלה של תפלות הקבע במסורת המבוा למזוור, כי באמצעותם אפשר להבין את כלל התפלות של הימים הנוראים. אמנם עיבוד מפורט של תפלות הקבע אינו עניין למהדורה זו אלא למהדורה חדשה של סידור התפללה, אך שינוי נוסת ולשון אפייניות נצרכן דרך אגב גם בספר זה.

12. מادرיך יש להעיר על שני משפטים מתוך היזכרונות, ושם הם תוספות ששולבו בטקסט המקורי בתקופה קדומה: א) 'כי זכר כל המעשים לפניו בא / אתה דורש מעשה כולם', שהוא על הקודם לו 'כי זכר כל יוצר...' / וט' מפריע במקומו להקשר העוני. ב) על כן זכרונו בא לפניו על הרבות ורעו בעפרות תבל (וצאתאו כחול הים). שלוש המלים האחדרנות חסרות בקטע גינויו (מאן, שם ע' 329, קטע מס' 14). גם משפט זה מופיע להקשר (אלא אם כן נבון אותו כמאמר מוסגר) ותוכן הדברים אינם מתחאים לנוח אלא לאברהם.

13. עיר'על כך בפרט רוטאץ' הילינמן, מעינות ט' ע' 605 ואילך. מלבד הפסוקים הנוהגים באשכנז'יש להזכיר: אצל הרמב"ם, מאוחר ורומניה נוסף במלכיות תhalb' קמו וובוכרנות נוסף אצל תנ"ל תhalb' קה ת. במנגן ספרד מובא בוכרנות שמות זה לזה לפטוק אחותו: תhalb' פא דה' (כונל). שם כר' דה'. שם קג' א-ו. ועי' חוספה ריה ב' יי'ג (ד' ו').

14. רק בסודורים של רס"גosal הרמב"ם ובמנג' תימן קדרותת מוסף ה או של שחרית, דהיינו של כל ימות השנה.

15. תשב"ץ סי' קצח.

16. הנחות מיימוני הל' נשיאת כפים, פרק י"ד, י"ב סי' ז.

הפיוטים

רוב המഴור תופסים ה פיו טים. זה מעלה מאלף שנה נהוג לארם בקביעות בתפלת הצבור, והם הגורם העיקרי לגזע התפלות בתוך 'המژור' השנתי. גם ההבדלים החשובים שבין מגני העדות השונות נוצרים בחלקו ע"י מכח הרפיוטים המיוחדים של כל מגן.

תחילתו של הפיוט עדרין לוטה בערפל. ודאי הוא שמלודתו בא"י. מקום שם יכולו השליטה בשפה העברית והנטיה להתחבאות ספרותית ליצור קרקע נוחה לגידולו של הפיוט, לעומת מרכז יצירה אחרים של היהדות באואה תקופה. זאת ועוד: א"י היא מרכז יצירת מדרש האגדה, ואם גם בתהילה הפיוט אינו מושפע הרבה מן המדרש, הרי בתקופה גידולו פריחתו ובשלותו יונק הפיוט את עיקרי תכניו ממדרשו האגדה. מוצאו של הפיוט, כמוزا התפלות כוון, אף הקדומות ומחוסרות הצורה שכנהן, הוא יצר הבהיר הספרטנאי שהפתח וטופח בתחוםים מסוימים. גזרות וshedot הוזכרו לעתים¹ כתעם לכתיבת הפיוט; ייחכו שהם עזרו להפצתו כציבור, אך בודאי לא הם שהביאו לו עולם. הוא גם קדם להרבה, שהרי כבר ראיינו (לעיל ע' טו) שאין גבולות ברורים בין פיוט לתפלות קבוע, וכיירות שנחשבו כתפלות קבוע אפשר לנבוע ללא קושי פיוטים. מאידך ייתכן שהפיוטים שמטבעם משתנים ומוגננים לפי מועדי השנה היו משמשים לעיתים במקומות הדר ש-ה, ואין ספק שהם גרמו בזורה חדשה להפצתם של תוכנים אגדתיים ואף הלכתיים בקרב הציבור הרחב. הפיוט הילך והתחפה ותפס במשך הזמן את מקומו בכל חלקי החלפה, והפייטנים כתבו פיוטים מרובים לכל הtagim, לשבות מציגות ואף לימי חול מיוחדים כגון חנוכה, פורים וחשעה באב.

יש לזכור תמיד שהפיוטים לכל סוגיהם נאמרו ע"י שליח ציבור בלבד. הציבור לא יכול היה להשתחר באמירתם, כי נוסח הפיוטים לא היה בידם. ידוע לנו שאף באמצעות ימי הביניהם קרה לעיתים שלא היה אלא מژור אחד בקהלת, והוא היה מבון בידי החוץ.

סוגי הפיוטים

א. פיוטים לברכות קריית שמע

א) מעריבים (נקראו גם 'מעריבות', ובטעות כינוי 'מערבות'): שש סטרופות בעלות ארבעה טורים כל אחת, המשתלבות בתחום ברכות ק"ש של ערבית לפני 'המעריב', 'אהוב', 'מי כמוני', 'ה', מלך', 'גאל', 'יהפרט'. לזה מצטרף כרגיל פיוט יותר גדול שנאמר לאחר אחורי 'לך ענו שירה'. המעריבים נאמרו באשכנז בקביעות בלבד הרים. אך בימי ר'יה ביטלים בתקופה קדומה, ולein חסרים הם בכתב יד רבים ובడפוסים. במנగ צרתת אמורים עד לביטולו, וכן המשיכו לאמרם בקהילות אשכנז בודדות, כגון בורמייז². המעריבים היו נהוגים גם במזרחי רומא ורומניה ונחבטלו אח"כ במנג רומי. בלבד יום כפור לא אמרו פיוטי מעריב אלא במנג רומי.

1. כגון הוגלה של יוסטיניאנוס קיסר משנת 355 אשר אסורה את הלידשות בבתי כנסיות ועי' בספר העתים לר' יהודה הברצלוני ע' 252; וכן איסור השלטן הביזנטיilkroa ק"ש ולומר תפלה, כגון ע"י פרקיי בנכביו (גנוישטרא ב', ע' 551), ע"י עליו אדלמן, *Oriens Christianus* ברק VII (1932), 163 ולהלאה.

2. בתקופות מאוחרות קישרו אמירת המעריבים עם עניינים אחרים. אמרו שמאricsים בתפלת ערבית כדי שהמתעניים בערב ר'יה (ואף בר'יה עצמה) לא יפסיקו צום מוקדם מדי. אחרים אמרו שרצו למונען הנשים להתחליל בבישול סעודתليل שנישל ר'יה מוקדם מדי. ע"י מהרייל, תפלה ר'יה (מהדר' תריה, ע' קה).

ב) יוצר, או פן, זולת לברכות קריית שמע של שתרית. שמותיהם של פיותם אלה באו להם מנוסח תחילת הברכה הראשונה 'יוצר אור', מן הקטע הפתוח 'והופנים והוות הקדש' ומסיום הקטע 'אין אליהם זולתן' שלאחר ק"ש. פיותם אלו שמשו בתחילת במקום הקטעים המתאימים שבתפלת הקבע, אבל ביום נהוג לשלב אותם בטור התפלות הקבועות. לא תמיד הייתה מערכת הפיותם שלמה, כך למשל חסר במנגן אשכנז לפעמים האופן (וגם ביום ב') של ר'ה הוא חסר, וחוזרים ואומרים את האופן של יום א'). הוללות לר'ה בוטלו בגראה בתקופה קדומה, ולכן הם רשומים בכתב יד מודעים בלבד. לאחר מכן ניסו להרחץ את חסרון הוללות בתרכזים שאיןם משכנעים במיוחד³, במחוזרי רומא ורומניה נשמרו הוללות לר'ה. החלק האחרון של היוצר אשר מקשר את הפיות עם קדושת יוצר (הוא מכונה 'סלוק' ע"י הפייטנים הקדומים) לא תמיד נשמר במחוזר האשכנזי; הוא חסר גם ביווצר ליום א' דר'ה, אבל נמצא במחוזרי רומא ורומניה⁴.

ב. הפיותם לחפלת העמידה: הקרובה.

הקרובה היא כנראה סוג הפיות העתיק ביותר⁵, ושמה מעיד על כך. השם 'קרובה' רומו לשילית הצבור המבינה גם קרובה⁶, ומשמעותו אותו חלק התפללה שאמר החזן. לפיכך מותר לשער שהקרובה נולדה בתקופה בה החזן לא ירד לפני המיצה, אלא עם תפלה העמידה, בעוד שקריאת שם וברכותיה נאמרו בלי הנגתו של שליח צבור⁷. מבנה הקרובה מפותחת מאד ואף מסובך, ובודאי עבר זמן רב בין תחילתה של הקרובה עד שהגיעה למלא פימתה היהודים לנו.

אננו מכירדים שני סוגים של קרובה. הסוג הראשון משלב פיותם קצרים בכל ברכות העמידה; קרובה כזאת מכונה 'שבעתא', אם היא מיועדת לשבת וליום טוב (שיש בהם תפלה שבע), ואם היא מיועדת ליום חולῆה' שמנונה עשרה⁸. הסוג השני הוא קרובה המפתחת את

3. ע"י רוקח, הלכות ר'ה (ס"ר, דפוס ירושלם תש"ך ע' פח) למה אין אומרים וולותות בראש השנה וביום הכהנים לפי שאנו צריכים לומר אמרת ויציב כלכך שהוא ופעמים אמרת בוגר ופעמים אמרת שיש בראשית בראש... שם הינו אומרים זולתית לא הינו אמרת ויציב... (ר' ר' אברהם קלינינר (דף ז' א'), מובא בס' מהרייל (שם, ע' קו), והוא מוסיף עוד טעם אחר כי קרובין [ר' ר' סימון מوطעה ל'קרובה', שהיא במימי הבינים ל'קובל רגנה וישועה באלה צדיקים, ואין שמחה בר'ה.)

4. ע"י ע. פליישר, מרביבן לח' (חשב'ט) ע' 270 הערכה 52.

5. זולאי, 1933, Stuttgart, *Zur Liturgie der babylonischen Juden*, מופיע רק בכינויי מועטים של הנזיה. ודוקא במאוחרים שבהם, בעוד שהוכתרת לקרובות של ברכות היא כריגל 'קדושתא', וכן הוא גם בכינויים אחרים.

6. כגון ירו' ברכות א' ח' (דף נ' ב'), ר' זעירא היה סמוך לקרובה כדי לשות תחליה וסתוק. שם ד' ד' (דף ח' ב') וזה שעובר לפני התיבה אין אומר לו בא והחפטל אל בא ואוקרב עשה קרבנינו עשה צרכינו.

7. אלבונן, *Der jüd. Gottesdienst*, 27. זולאי, שם.

8. שבעות, נהנות באשכנז במוספים של ארבע פרשיות (לפחות לפ' שקלים ולפ' החדש). שמנונה עשרה, נאמרות במנהג אשכנז בטורם. במנהג המזרבי אומרים 'יז'ה' גם במשעה באב (ואנו הסרים הפיותם לארבע הברכות האחרונות). במנהג אשכנז העתיק של כמה קהילות אמרו 'יז'ה' בחנוכה. גם הקרובות של טל' ווישט' שמתקצטו במחוזר אשכנז – במחוזרינו יש פיותם לשתי הברכות הראשונות בלבד – הן צען שבעות, בחסרון הברכה האמצעית, ואלבון פרנסט את הקטעים החסרים של טל' HUCA III Bericht d. Hochschule für die Wissenschaft des Judentums (1926) ע' 215, 222 (1929) ע' 46 מס' 46 (1929) ע' 47 ואילך.

פיוטיה לשלוש הברכות הראשונות של העמידה בלבד ומכוונה 'קדושת א' ⁹, כי כנראה ראו בכל חלקיה כעין הקדמה ומכוא לקדושא שבברכה השלישית. סוג 'השבעתא' הוא כנראה העתיק שביניהם. על כל פנים מבנה השבעתא פשוט יותר: הפיוטים לברכות השונות שווים בגודלם ובמבנהו, ורק לעיתים מאריך הפייטן בפיוט לברכה אחת, אם עניינו של היום דרש זאת.¹⁰

בימים הנוראים נהגו לומר באשכנז 'קדושותה' בלבד, ונואר כאן בקיצור את מבנה המוסובך. חליקה הם אלה:

1) מגן. פיוט הנאמר ברגיל לפני 'כאיז מגן אברהם', ובימים הנוראים לפני 'זכרנו לחיים'. בדרך כלל הוא בעל כמה סטרופות ורומו לкриיאת התורה של היום. בסופו באים מספר פסוקי מקרא (הראשון שבhem לרוב מתוך פרשת היום). אל הפסוק האחרון מצטרפת סטרופה, לרוב בת ארבעה טורים, הפוחתת כתיבה בה מסתיים הפסוק האחרון ('ישרשו'). סטרופה זו ('חתי מה') ושמה 'כרוגג' בפי פייטני התקופה הספרדיות תזרת אל תוכן הברכה, והוא 'מעין חמימה' כפי שדורש מבנה כל ברכה; אח"כ בא נסוח חמימה הברכה: מגן אברהם.

2) מחייה. זה פיוט החופף מבחינותיו למגן. בימים הנוראים הוא בא לפני 'מי ממוק' בשאר ימות השנה לפני חמימה חמימה המתים.

3) ושלש. פיוט זה בא מיד לאחר ברכת 'מחילה'. הפייטנים הקדומים נהגו לדרמו בפיוט זה אל ההפטירה של היום¹¹ או אף אל הפטורות של מנהגים שונים.¹² גם בסוף פיוט זה נאמרים פסוקי מקרא, והאחרונים שביניהם הם תמיד 'ימליך' (enthal' קמו י) ו'ויאתה קדוש' (שם כב ד). עדין לא נתרבר הטעם לאמרית שני פסוקים אלה דוקא.¹³ אל הפסוק 'ויאתה קדוש' מוסיפים את המלים 'אל גא', והן כתובות, לא רק בדפוסים אלא גם בכתב יד רכבים, ואך בקטעי גنية, כי אלו הן חלק של הפסוק, החוקרים סוברים, במדיה רבה של הצדקה, שלמים אלה רומיות לתחילת פיוט שהיו צריכין לומר לאחר 'המשל'.

פייטנים קדומים נהגים לעיתים לתאר את זכויותיהם של שלוש האבות או של האמהות בשלוש הפיוטים הראשונים:ימי ראש השנה היו מבון הזדמנויות נאותה לעסוק בunosאים אלה.

4) פיוט קצר, ללא שם מיוחד, המסתיים במילים 'חי וקיים נורא מרום וקדוש' (בטקסטים עתיקים 'מרום וקדוש' בלבד).

5) פיוט גדול יותר העוסק בענייני אגדה, ואליו מצטרף הקטע 'אל נא לעולם תוערך'. מס' 4–5 חסרים לגמרי במחוזר אשכנז לימי הנוראים. פוסקי הלכה נתנו טעם ואמרו שמאימת

9. זולאי, שם ע' 110 ואילך, העיר בצדך רב שקדושותם וככתבו בתקופה הקדומה רק לשחרית, כי לפי מנהג איי העתיק רק בשחרית אמרו קדושה. לכן נכתבו 'שבעות' לשאר התפלות.

10. כך האריכו הפייטנים בפורים בברכת המינים ובכתשה באב בברכת בונה ירושלים – בה הוכנו הקיינות – ואמנם בימינו אין אומרים תוספות אלה או שהורחקו ממקומן (כונן הקינות). בקרובות לשאר התariantות שאומרים במנחים אחרים, כגון רומה ורומניה, אומרים בברכה הששית הסליחות, בדרך שאומרים אותן גם במנחונו אשכנז זהה, בהתאם לפסקי הנותנים (עי' לויין, אוצר הנאנונים, תענית סי' מו. מה).

11. זולאי, שם ע' 13 ואילך, כך נהגו הפייטנים רק בקרים שהוקדשו לפרושים מיוחדות שבוחרה. בקרובות לחנים נהגו לגבוי מבחר הפסוקים ביחס וחופשיות.

12. עי' נ. פריד, סי' ס-א (תשכ-ח) ע' רסו ואילך. ס-ב (תשכ-ח), ע' סו ואילך.

13. נראה שאפשר להבחין בהתקפות מסוימת בעניין זה. בקרובות יוני אין ימלוך' כלל, ויש שחותר זאתה קדושה (זולאי, שם ע' 62). גם בכותרות שבפיוטים דלהלן חלו שינויים מסוימים: אצל יוני כחוב ברוב הקרים לעולם תערץ בלבד (כונן פיוטי יוני ע' 283) ולאך חעללה (שם ע' 281), והשווה זולאי ע' 17. – אין בידי הסבר חדש לעניין אמירות שני הפסוקים הניל. מימ' מסתבר שהמלים 'אל נא' הן תחילת פיוט

הדין אין לומר קטעים אלה¹⁴. ברם במנג' צרפת הוסיף במקומם מס' 4 את הפיוט 'אתה הו אל�ינו' עם הטיסות 'חי וקיים...') בשחרית ובמוסך בשני ימי ר'יה ובכל ארבע תפלות יו"כ. בהתאם לכך נהוג פירוט זה במנג' פולין בשחרית.

6) גם זה פירוט גדול יותר הגakra בקטעי הגניזה ובכליי מאוחרים בשם 'קייק לר'¹⁵, והוא מתאר ע"פ רוב את פרשת היום או עוסק בענייני היום. הוא בניו בסטרופות בעלות שלשה טורים, ובין הסטרופות חזוריים כרגיל שני משפטיד-פזמון (רפיניים) שסיום התבה 'קדוש'. במתכוונת זאת מסוריים פיותם אלה במנג' א"י הקדום ובמנג' רומה ורומניה השואבים מא"י, וייחנן שה'פזמון' (או הסטרופות) נאמרו ע"י משורדים שונים שחזרו חלילה בចוצ' הפיות, בהתאם לשמעות המונח 'קיקלר' (circulare)¹⁶. במנג' צרפת ואשכנז התפתחה מנג' שונה: אמרו את דבר משפטיו הפזמון בשתי כתורות בראש הפירות ואח"כ אמרו גם בין הסטרופות כפזמוניים. אף אין זאת הצורה המקורית, הדפסנו כאן מטעמים מעשיים את הפיותם לפי הנוהג האשכנזי.

7) ברוב קדושאות של הימים הנוראים באankan פירוט דו-סטרופי, בציירוף רפריננס (ע"פ רוב שנים) המסתויים 'קדוש' או 'נרא וקדוש' וכדומה. מתכוונת זו של פירוט (הג kra בתקופה מאוחרת 'עסטריאוטא'¹⁷) היה נגראה גם היא מיריעות לביצוע ע"י החוץ בהשתתפות משורדים.

8) ר הייט (ויש שאמרו 'דרחות') בתחילת נתנו שם זה רק לפיותם שמיעדים פסוקי מקרא, ואכן מרובים פיותם כאלה במחורנו ובעיקר ביום כפור. יותר מאוחר בין בשם 'דריטת' כל פירוט שבא אחרי הפיות המנוראים לעיל ולפני הסילוק. מספרם אינו קבוע, ויש לנו קיימ' בקרובה אף רהיט אחד.

9) הסילוק, הפירות האחרון שלפני הקדושה. כוורתו הקבועה היא זבוכן לך תעלת קדושה, והוא ע"פ רוב פירוט ארוך ומחורז, אך לא בעל מקצב אחד. ופעמים אין זו אלא פרוזה חרוזה: בסיוםו הוא מוליך את המחפיל אל עניין הקדשה, והיא מתקשרת אליו ללא מעבר נוסף (כלומר: מתחילה מיד 'כתב' וקרא זה אל זה...).

10) הקדו ש. בקדושה הרגילה אנו מבדרין בין הפטוקים לבין המשפטים המקשרים. בתחילת היו משפטים הקשור קרירים מאד. ואנו מכירם זאת מן הקדושה של ימות החולין¹⁸. הקטעים המורחבים (שם שייכים ל'חפלות הקבע' של שבת וחגיהם) בודאי לא היו קבועים במשך זמן רב. הפיטנים הוסיףו להרחיבם ולהת אחרים במקומם, ובדרך כלל יצרו חמשה פיותם המקשרים בין פסוקי הקדשה, ובסוף הפיוטים אמרו רק את סיומי המעבר 'לעומתם', 'פעמים באחבה', וכיוצא בזה. כך נוהג הדבר בכל כתבי יד העתיקים. בתקופה מאוחרת יותר החלו לראות בפיוטי הקישור פיותם רגילים, ולאחר הפירות אמרו גם את הקטע הרגיל, כי הקהלות לא רצו לוותר על הקטעים קבועים.

באמירת הקורבה לפני הקהיל הפסיק שליח הצבור את חפלת הקבע. התפשט המנהג שהחן מבקש רשות מן הקהיל להפסקה זאת של התפלה הרגילה, ולזה קראו 'גטילת רשות' או 'בקיזור' ('ရשות').

14. רוקח הל' ר'יה (דפוס ירושלים ע' 48). מהרייל, דפוס [קב] תריה' ע' 104. מנהיגר, איזוק טירנא, ר'יה, נצח... אין אלא תוטפת שבאה מקור אחר, עי' וולאי, שם, ע' 18 הערכה 38.

15. עי' עליו בפרוטרוט מאמרו של ע. פליישר, טיניס-ה (תשכ-ט) ע' כד ואילך, בו עורר ראשונה את תשומת לב המעוניינים לטופוס זה.

16. פליישר, שם ע' כו.
17. על מונח זה ומשמעותו הפרו-בנסאי, ועל טופוס זה של פירוט עי' פליישר, שם ע' כת ואילך, מו ואילך.

18. על גוטחות קדומות של הקדשה עי' פליישר, טיניס-ג (תשכ-ח) ע' 229 ואילך.

בתחילה הסתפקו בארכזות אשכנז וצרפת באמירת קטע 'רשות', קצר בן סטרופה אחת 'מסוד חכמים ונבונים'. אח"כ החלו פיטני אשכנז וצרפת לחבר פיווטי רשות גדולים יותר לקרובותיהם שלהם וגם של קודמייהם, ואלה שולבו לפני הקדובה, מבל' שיבוטל ע"י כך 'מסוד חכמים'¹⁹.

בדוננו לעיל על השבועתא' אמרנו שמשמעות המובחקים הוא שאפשר לשלב באחת מברכותיה תוספת קטעי פיווט המבליטים את עניינו של היום. מכאן מובן שככל זמן שהברור בא"י 'שבועתא' תחלפת נוספת (כלומר כל זמן שעוז לא אמרו בתפלה זו 'קדושה') אנו מוצאים בתחום השבועתא' תוספת כזאת לימי חגים מיוחדים. דוגמאות לכך הן תפנות טלית וגשם²⁰. יותר מאוחר נשתנה המנהג, ואף נכתבו 'קדושתאות' למוסך, והחלו לכתוב תוספת של פיווטים מיוחדים ליום גם לאחר הכרכה השלישייה, אף על פי שהקדושתאות כוללות, כאמור, רק שלוש ברכות. במחזר הצלפתית-האשכנזית יש שתי 'תקיעות' בלבד, וידוכר עליהן להלן. דוגמא אחרת היא 'העבודה', הכולמת מערצת פיווטים המתארת את סדר העבודה של הכהן הגדול בכית המקדש ביום הקפורים. וכן היטליה, שמופיעין אותן בטור ברכת קדושת היום. מאידך אפשר היה להוסיף תוספת כאליה גם בברכה השלישית, לאחר הקדשה, כגון 'כי מקדישך', 'האווז בידך', 'זיאתו' והרהייטין הרבים שנאמרים ביום הקפורים לאחר הקדשה.

בתחילתה היו קרובות נהוגות בזמנים כנוראי בשחרית בלבד. יצא מכלל זה רק יום הקפורים של כל תפנותיו היו קרובות נהוגות. וכן הדבר במחזרי רומה ורומניה: אין שם קרובה לר' אלא בשחרית (במחזר רומה בטולה הקדובה לר' זמן רב לפני תחילת הדפוס). אך במחזר צרפת היו נהוגות קרובות גם ב��וף של ר' לכל המאוחר מימי רשי. במחזר אשכנז יש קרובה למוסף ליום הראשון בלבד, ובטור כתבי היד אין סימן שייעיד שאם קרובה במוסף של יום שני.

* * *

גדולי ההלכה חילקו במשך דורות רבים על השאלה אם נכון לומר פיווטים בטור התפללה. היו חכמים שהתנגדו לאמרתם אף במקומות בהם כבר נהגו הפיווטים במשך מאות שנים, וביניהם גדויל הפטיסקים בוגון הרמביים, ר' יוסף קארו, ר' יעקב עמדין, הגר"א מוילנא. התנגדות זאת גרמה, החל מתקופה קדומה בערך, שהפטיסקו במנגינים שונים (ספרד ואיטליה) לומר פיווטים או שמייעטו מאר באמירתם. אך גדוילי ההלכה האשכנזית התירו לומר פיווטים בכל מקום בחפה והסתמכו על פסקו של רבנו גרשום מאור הגולה, ובדרך עקיפה על גאוני בבבלי רב נתרונאי, רב עמרם ורב כהן-צדיק²¹. لكن עדים אנו למספר גדול של פיווטים שנשאר עד היום במחזר אשכנז: קרובות ויוצאות לכל האגנים ולשבות מציגיות (כגון ארבע פרשיות ושבת הגדול) שנוספו להם גם פיווטים אחרים לברכות קיש' בוגון 'מאורה', 'אהבה'; במנגאג אשכנז המערבי יש שבותה בהן נאמרות 'זולות' בלבד. רק בזמן האחרון החלו קהילות רבות, בהשפעת תנועה שמקורה מפולין, לבטל אמירת פיווטים ברוב ימות השנה, וכן נהוגות הימים גם קהילות האשכנזים שבאי²².

19. במנגאג צרפת היו נהוגות רשותים גם בשחרית גם במוסף. במנגאג אשכנז אין רשות אלא לשחרית.

20. מהוגדרומה הוא אמירתה האהרות, באמצעות תפלה נוספת במנגאי אשכנז צרפת, אע"פ שאין 'שבועתא' נהוגת בשבועות.

21. על פסקו של רבנו גרשום עיי' בשלבי הלקט כ"ה (דף י"ג ע"א מהדר' בובר; ע' 210 מהדר' מירסקי). פסקו של רב נתרונאי נאוז נמצוא ב'חמודה גנואה' סי' נ' ושבה-יל, שם. ועיין בסדר רב עמרם גאון מהדר' קורונל דף מיח ב', מהדר' פרומקין ח"ב דף קעיו א', מהדר' ויטרי סי' שכין ע' 365.

גם גודלי הדור וגם הקהילות שקבעו לומר את כל הפוטיטים נתנו חרות גדולה לעצם בטיפול בפוטיטים שבמחוזר, ולא שמרו בדיקנות על המורשת שקיבלו מן הפיטנים. הם קיצרו פוטיטים²², הוטיפו קטעים לקרובות של פיטנים, ואף לאלה של המפרטים והמכובדים בוחר ווכך הוא אף בכתב יד של הגניזה). וגם שינו משפטים או עיבדו אותם. כך חלו שינויים בכמה פוטיט ר'יה כשהוא חל בשבת, והמתפללים לא שעו לצורת המקורית של הפוטיטים. מkor שינויים אלה הוא פעמים רבות במנגנון התפללה של מהרי"ם מרוטנבורג היודען לנו מרישומיהם של תלמידיו²³, ויש שהדברים לקחו מבית מדרשו של ר' אברהם קלוזנר (מאה י"ד). מנגני מהרייל (מאה ט"ז) השפיעו הרבה על דרך אמרית הפוטיטים במנגן אשכנזי המערבי. כיוון שנבגנו לזכור את הפוטיטים, קרה גם שויתרו על כל הפוטיט ואמרו את משפטיו הפטומון בלבד. ברוב המקורים בשארו הפוטיטים השלמים בחלק מן המנהיגים או לפחות בכתב יד, אך גם קרה שפוטיטים, וביניהם פוטיטים חשובים, אבדו לנו. בפוטיט הסטרופות המתחפות מלך עליון – מלך אכינו, ומעשה אלהינו – מעשה אנוש, בטלו – אולי מיראת מלשינים – בכל פעם את הסטרופה השנייה, עשוי שעיקר ממשעות הפוטיטים הוא בניגוד שבין הסטרופות. כמו כתבי יד עתיקים עדין רשות ה斯特רופות המודולות בלי ניקוד, יותר מאוחר לא הועתקו כלל בכתב היד. מאידך יש מקומות בהם הוטיפו קטעים לטקסט המקורי, למשל בליטאנים (כגון אבינו מלכנו) או במקומות בהם רצו להנzieח זכרם של קדושים.

toplause קדומה בערך היא שהחלו להשמש את הפסוקים מחלקי הקרובה, עשוי שם כעין שלד הקרובה, ואי אפשר להבין את מבנה כל בלעדיהם. בכתב יד, ואף בדפוסים קדומים, עדין מוצאים אנו אותם, אך דרך העתקתם היא בקיצור עם סימני יוכו, וזה עדות שכבר בימי הבינים לא אמרו את הפסוקים²⁴. דרך אגב נערך שמהחר הפסוקים וסדר ערכיהם שונים מכ"י לכ"י, ואין לעמוד מתרוך כתוב יד אלא על המנהג שנרג בקהלו של המתיק, בעוד שכונת מחבר הקרובה נעלמה מאתנו. لكن גם במהדורה זאת רק רשותנו זה אחר זה את כל הפסוקים שמצוינו ולא הערנו על שינויים שכCarthy יד.

דרך אחרת שבה נתנו הקהילות, בפרט באשכנז, בஸלהם באמրם פוטיטים, היא שיתוף התקהיל באמריהם. בראשונה, כאמור, אמר החוץ את כל הפוטיטים בקול רם והקהל הקשיב להם, אך מאז שכאו מוחזרים גם לידי בני הקהיל נתנו שהמתפללים אמרים את רוב הפוטיט ביחיד, והחוץ אמר, כבחפות הקבע, רק את סיומי הסטרופות או אף רק את סיומי הפוטיטים. אם נאמנת כתורת שנמצאה בכ"י ישן²⁵, נתנו כך כבר מאות השלש עשרה, יש פוטיטים שבkahilot שונות נתנו לאמרם חזון וקהיל בחלופין. נוצרו בזה מנהגים שונים באזוריים שונים, וגם היום נבדלים מנהגי המערב ופולין

22. הקיצורים בחלוקת מחותרי כל ממשעות, ופעמים איןנו מבינים מה גורם לכך להנתקות להותיר משהו ולומר קטעים מחותרי הקשר. לדוגמא: נתנו לומר שתי סטרופות מתוך שש שכוברו על פסק מקרא אחד בתפלות טל ושם. בkahilot א-פ'ס נתנו לומר ב'מעריבים' משך כל השנה רק את הקטעים של שתי הברכות הראשונות, וכך היה לנראה הנתנו גם בkahilot אנגליה לפני הנירוש (עי' עץ חיים לר' יעקב מלונדרש, מהד', ברודי, כרך א', ע' קללה-קלחה).

23. עי' בתש"ץ סי' ק"ט.

24. ייתכן שגם כאן השפיעו מנהגי מהרי'ם מרוטנבורג על נתנו קהילות אשכנז, גם הוא נהג לדלג על הפסוקים (תש"ץ סי' ק-ב).

25. במחור רומייאו (נתק בسنة 1272) בחלק ימים נוראים דפי"א ב' כתוב, בדיו שורה, ואופר מאו לשפט היום, ולפניו כתוב בדיו אדומה יזהה אולם בקול רם.

זה מזה בדרכם אמורים של פיווטים מסוימים. חלוקת הכתים בין חזן וקהל או הכפלת אמירותם ע"י החזן לאחר הקהל (או להפוך הביאו לעתים לאמירה מהוסרת ממשמעות), בה הפרידו את הטעון צירוף וצירפו את הטעון הפרדחה²⁶. דרך כלל צריכין אנו לומר שרישותם של בני הקהילות לעניין צורה, א門ותית הלכה ונחלשה מאר במשך הדורות. וליה יש להסף שרבות המעתקים, אם גם לא כולם, הרגילו עצם, בגלל מסוכן בקהל וניר, להעתיק את הפיווטים בהמשך אחד כפורה, ובדרך מטהה זאת הילכו אח"כ גם המודפסים. כך קרה שהמתפללים התעלמו כמעט מן הצורה החיצונית וממן המבנה של הפיווטים, אף שבעדיהם אי אפשר להבין מהם. בכך נוצר כאן את תוכנם ובודאי שאי אפשר להבין מהם. בכך נוצר כאן את עיקרי הצורה והמבנה של הפיווטים.

צורתם החיצונית

מתכונת הפיווטים נקבעת בדרך כלל בעזרת האروسטיכון (ה'סימן'). קרגיל הלכו בדרך פרקי תהילים מסוימים ומגלת איך וסימנו ע"י א"ב פשוט או אף כפול ומשולש, ויש שגונו ע"י תש"ק (א"ב הפרק), אית' ב"ש או איל' ב"ם (א"ב מחולק לשנים בסדר פשוט או הפוך) ואף אח"ס בט"ע (א"ב מחולק לשלה). בפיוטים רבים הוסיף הפיטנים לאחר הא"ב את שם בראשי הכתים, ופעמים הוסיף לשנות ברכה, כגון 'חזק', 'יחיה', 'יגדל בחורה' וכיוצא בו. יש פיווטים שאין בהם סימן א"ב אלא שם הפייטן וברכותיו מסמנים את הפיוט מתחילה עד סוףו. לפיווטים העתיקים ביותר אין חרוזים, ובמנם נקבע ע"י הסימן בלבד. אורך הטורים הוא קרגיל קבוע של בפיוט האציג'ישראלי (וגם בפיוט האיטלקית והאשכנזית-צרפתית הבנוי לפי דוגמתו) ע"י מספר קבוע של תיבות. בקביעת המשקל ע"י מספר התיבות הרשו לעצם הפיטנים לצרף מילים קצורות (לא, כל, לי, אם, עם, מן וכיווץ באלו, ולפעמים אף מילים ארוכות יותר) אל שכיניהן או, לפני הצורה, להחשיבן כשלעצמו. הפיטנים הספרדים, החל מדורש בן לברט (מאה י') כתבו את פיווטיהם במשקל התנועות והיתדות. דהיינו ע"פ סדר מגובש מאד של תנועות קצורות וארוכות. אך רק לעיתים נדירות נמצא במחוז האשכנזי פיווטים שמוקדם בספרד או פיווטים אשכנזים במשקל ספרדי. החל מתקופתם של הפיטנים היודיעים לנו בשמותם, יוסי בן יוסי²⁷ ויבני. מוצאים אנו את החרוז אמרצעי א門ותי קבוע בסופי הטורים. אנו מבינים בין חרוז המהחלף בכל טטרופה לבין חרוז מבריח/. דהיינו חרוז אחד לכל אורכו של הפיוט. החרוז הוא לעולם חרוז של הברה: האבר הנחזר מתחילה בעיצור ולא בתנועה, בינו בין חרוזים בלשונות אחרות. כך נחרוז 'דרים' עם 'דרים' בלבד, 'קוט' עם 'קוט' בלבד, ולא חרוז 'דרים' עם 'מים' או 'עים', ולא נחרוז 'קוט' עם 'בוח' או עם 'דרות'. קודם לשימושו של החרוז נהגו הפיטנים לסייע את כתיהם עם מלא chorot, וא. מירסקי סובר שנוהג זה בא לפיטנים מן המדרש הקדום²⁸. יש שיטורים או בתים מחוברים ע"י שירשו, דהיינו בית אחד מסתים במלה כה פותח הבית של אחריו.

26. כגון (מה שרגילים אנו לשמעו בימינו ברוב הקהילות) דוגל מרובה הוא שחו-ויהי-ווצה ונבראו זכרו לנצח.

27. החרוז הקדום ביותר נתגלה ע"י מ. זולאי בפיוטי יוסי בן יוסי בשנת 1940, ע"ח. שירמן, JQR כרך 44 (1953) ע' 142. רכיבם מהפיוטים המהווים המיחושים לjoshi בן יוסי הוצעו לאור ע"י ע. פליישר, קובץ על יד, סדרה חדשה ז' (יז), תשכ"ח, ע' 1 ואילך.

28. א. מירסקי, מאונים, ניטן-אייר תשכ"ח, ע' 1 ואילך.

באשר לתוכן הפירותים, הרי נתעשרנו בזמן האחרון בכמה מחקרים יסודים על תולדות הפיוט הקדום, על דרכם של הפייטנים הציגים השיריים ועל יהס הפיוט למקרא, למדרש ולתפלות הקודמות²⁹. אם נתעלם מסוג מסוים של פיוטים אשר אינם אלא שורה מגוונת של שבחים סתם – בחלוקם מchosרים כל מוכן רעניוני³⁰ – הרי תוכנם של הפיוטים הוא העולם הרחב של האגדה, ופעמים משיק הוא גם עם עולם ההלכתה. לפיכך ייעזר המבادر בתלמידים ובמדרשים. אין רצוננו לומר שבכל מקירה שיובאו בכיוור מקורות מן המדרש שימושו דוקא מדרשים אלה מקור ישיר לפיטן. ייתכן מאר שבחזקתו הפיטנית, ובעיקר בתקופת הפייטנים הקדומים, עדין לא היה החומר האגדתי מגובש מבחינה ספרותית ושבדרי האגדה עדין נזונו בעלפה כבית המדרש³¹. כן גם יקרה שייהיו בפיוט מסוימת של מדרשים שאין להן עקבות במדרשים שבזינו. כשדברי המדרש מתאים לפירותים, יש לראותם לרוב כמקבילים למסורת הפייטנים, בהם נמסר לנו החומר בשפה ברורה יותר ובצורה שקופה יותר.

בימי הבינים נוספו לפיטנים נושאים חדשים: הגוזרת והצרות שבאו על היהודים שימושם ביד הפייטנים מקור תמידי לתחפוחיהם. מוצאים אנו ביטויים בוטים בירורים ביחסם והגזרות עם קללות נמרצות על ראש עושי הרשעה, ובעיקר על אלה שניסו להעביר את עם ישראל על דתו. האגנורה שהופעלה בעיקר ע"י מושמדים, ניסתה להעלם קטעים כאלה. בכתבי היד אנו מוצאים חלקים גזוריים ומליים אף פיוטים שלמים שנמכו או טושטו בידי שומרה. בתקופה מאוחרת יותר יצרו גם היהודים צנוזרה פנימית והסירו ביטויים חריפים מתוך הטקסט, וכן נמצאים בדפוסים קטיעים פגומים מבחינת הטקסט.

לשונות

ואשר לשון הפיוט: מבחינה מילונאית הרי ידוע שהפייטנים משתמשים בכל אוצר לשון המקרא, התלמודים והמדרשים, כולל מלים ארמיות ומלים משועברות מן הארמייה. אך מעבר לזה יצרו הפייטנים יצירות לשוניות הן בתרות הצורות והן בתחביר. נוכיר כאן את הבולטות שבהן: יצירות השמות הסגולים הרבבים כגון אָנָּפָּא אָרָּקְּ בָּפָּא לְמָדָּ; צורות מקוצרות כגון אָהָבָּ גַּעֲרָּבָּ פָּחָדָּ; צורות הפעיל החדשנות, כגון רננו רצוי לבוב סלוד, הצורות המורחבות של רצין חסין דוין דכון; השימוש במבנהים שאין רגילים בפעלים מסוימים; צורות הפעול (גם בפעלים עומדים) כגון אתי ירוד חבי; צורות של עץ בפעלים מגזרות כגון רד הר, ולבסוף היפוך סומך ונסמך (כגון 'ערץ חיר' במקומו 'חויר עיר') שמרוכה יותר ממה שמעלים על דעת כריגל³².

29. עיין בביבליוגרפיה שהביא א. מירסקי, ראשית הפיוט, ירושלים תשכ"ה, ע' 101–102. יש להזכיר במיוחד, מלבד המחקרים של צווץ ושל שרל שניהו את היסוד למחקר הפיוט, את המחקרים הבאים: מ. זולאי, ידיעות המכון כרך ב' 213–213. כרך ו' 161–248. מאמרו הניל של ח. שירמן, JQR כרך 44 (1953) 129–161.

30. עי' שלום, 1941, Major Trends in Jewish Mysticism, G. Scholem, Major Trends in Jewish Mysticism, 1941, 1941, ע' 57 ואילך על הריקנות המוחלטת של ההימנון 'האדמת והאמונה'.

31. עי' ש. ליברמן, חנותין יני, סינוי ד' ח'ב (מדצ'ט) ע' 225 ואילך. ח. שירמן, שם ע' 143 ואילך.

32. כל זמן שלאניתן לנו מילון לשוני של הפייטנים עדיין נזקקים אנו לרשיותו של צווץ, Synag. Poesie, מהדי' ב', ע' 373–453. Die Ritus d. synag. Gottesdienstes, Lit. Gesch., 245–234. ע' 627–643. על לשון הפיוט הקהום שבאי עיין בעיקר מ. זולאי, עיון לשון בפיוטי יני, בידיעות המכון ו' (תש"ה) ע' קסא-רמח. ועי' גם בתאור לשון הפיוט אצל אלבונן, Der jüd. Gottesdienst ע' 296 ואילך.

ניתוח המחוור

נעין בעת בפיוטי המחוור הצלפטיא-אשכני, ונלךUPI הסדר המקובל היום במחוור אשכנו ופולין. דרך אגב יש להעיר שכמה צרפת העבירו כמה פיותם מתפללה לתפללה, ומסחבר שרצו להשוות את המדות בין התפללות השונות.³³

מעריבים

במעריבים שהיו נהוגים בצרפת ובכמה קהילות גרמניה אין אנו מכחינים ענין יוצא מן הכלל כי ככלם בניוים במתכונות אחת. במנג' צרפת אמרו בليل א' של ר'ה את המעריב האנגוני 'אמוני נבוני' ובليل שני את המעריב 'מלך אמץ כה' לר' יוסף בר שמואל טוב עלם (מאה י'ב/י'ג). בדורמיוזא אמרו בלילה הראשון מעריבים של ר' אלעזר בר יהודה בעל הרוקח (מאה י'ב/י'ג) ובليلו השני של ר' אפרים בר יעקב מבונא (נולד בשנת 1133); בכמה קהילות אמרו מעריב אחר 'מלך אלהים הופיע', והוא של הילל בר יעקב, אחיו של ר' אפרים מבונא.

יוצרות

שלשת הפיותם של היוצר (מלך אורה), האופן (כבודו איה) והזולות (מלך אמץ ואוים) מיוחסים בדרך כלל לרי אלעזר הקלירי אשר הוא מחבר הקרובה שנאמרת אה"כ בתפלת העמידה. אין אנו יודעים בבטחה אם הקלירי הרכה לחבר יוצרות, וגם אין הוא נוגע לשם בפיוטים אלה, ולכן אין הוחכות שהוא מהברם של הפיותם הנ"ל. מאידך, לפי סגנון הפיותם אין זה בלתי סביר שאכן הוא כתב אותם. מה שנוהגים לומר ביום ב' במקום ('מלך אמן') ובקצת קהילות בימי הביניים גם זולת אוזר נא עוז למלוך') מhabרו הוא ר' שמעון בר' יצחק מגנץ (מאה י'יא), בעל הקרובה שבהמשך.

קרובות

הקרובה ליום א' ('את חיל يوم פקדוה') היא של הקלירי. במנג'ים שונים (אך לא במנג' אשכנו המערבי) העמידו בראש רשותם של מחברים אחרים, ואלה הם:

במנג' צרפת: ארעד ואפחד, לרי, משה בר שמואל בר אבשלום (חי לפני 1150).
במנג' פולין: יראתי בפצוחי, לרי, יקוטיאל בר משה (חי בשפירא בשנת 1070 בערך).
במנג' קצת קהילות: אריד בשיחי, לרי, שלמה בר שמושון (מודמיוזא, חי בשנת 1070 בערך).
ידועה ג'ך רשות נספחת קטרה מאד (אחללה פניך יוצר נשמה) ושם מחברה אלעזר (לא ידוע מי הוא).
מבנה הקרובה הוא כמתואר לעיל, וחלוקתם:
א) מגן: את חיל יום פקדוה
ב) מהיה: תאלת זו

החותימה למחיה מסורה לנו בשני נוסחים: 'מלך בדין עלות' (כך מנג' אשכנו המערבי, מתווור רומניה וקטנייניה) ומלך עליון נורא (כך מנג' צרפת אפרים ופולין). מסתבר שהנוסח הראשוני הוא המקורי, כי הוא מתחאים לנוהגה הקלירית ידוע לנוגם מקרובות אחרות שלו (עיין בקרובה 'אוימת בחיל כפור' לסוכות) לשותה צורה אחת לחתימות של מגן ומchia.

33. כן אנו מוצאים את התוספות הבאות: בשחרית יום א' הסכת ושמע – באתי לחלווחך: במוסף יום א' או אמרתי הנה באתי, אלהי צורי איזדו מלך עליון ארתקי תרשימים, ה' מלך כל שניני שחך, אתה בקרבנו מלך; בשחרית יום ב' לאל סודר דין, ה' מלך אוירוי הארץ, יראים מבקשי...

ג) משלש: אבן חוג מצוק נשיה

ד) אדרת מלכה (עם פזמון 'תעיר ותריע')

לא היה נהוג בחלוקת מקהילות צרפת ו גם לא באפרים.

ה) אם אשר בצדך נתישנה

לא נהוג בקהילות אשכנז המערבי, ושהוא אינו שיר כלל לקרובה זו.

ו) אפידי נור איום (עם הפזמון 'מלך מלט', 'מלך זכור'), ונראה של קרובה זאת שיר גם

ז) מלך עליון – אל דר במרום

הנרגן כאן במחוז צרפת ובקטטני גניזה. במנגן אשכנז ופולין (בכל כי-ו) רשות פיות זה במוסף, וכך
נהגנו במדוראה זו.

ח) ה' מלך – אדרי אירמה

ט) סילוק: מלך במשפט יעיםיך ארץ

י) קדושה: אז מאז כל מפעל סקרת

אשר שרדה לנו ברוב חלקייה במנגן צרפת ואפרים, אך באשכנז אמרו פיותם אחרים במקום.

קהילות נהגו להוסיף לקרובה זו תוספות אלה:

1) לאחר ג' אתה הוא אלהינו.

מבחןת לשונו וסוננו הוא קדום לקלירוי. במנגן צרפת אמרו שם פיות דומה. במנגן אשכנז
אשכנז המערבי לא קיבלה³⁴, ובפולין גותגים לאמרו בשחרית בלבד.

2) לאחר ח' לאאל עריך דין

ונם הוא בודאי קדום לקלירוי, נהגו לאמרו במנגן צרפת (במוסף אמרו שם פיות דומה). במנגן אשכנז
המערבי אומרים אותו ביום א' בלבד, במנגן פולין ביום א' בשחרית וביום ב' במוסף.

במקום הקדושה הקלירית נהוגים הפיותם האלה:

3) קדושה: וחיוות כוורות. מחברה הוא בני מין בר שמואל המכונה 'טופר' ו'מתרגם'
(חי בצרפת במחצית הראשונה של המאה הי"א).

מסתבר שקדושה ואט שיכת לקרובה 'אנ הסהר' (עיין להלן). לא הייתה נהוגה במנגן אשכנז המערבי.

4) קדושה: אחד קדוש.

מחברת איננו ידוע³⁵, וסגנון דומה במקצת לקדושה 'וחיוות כוורות'. נהוגה ביום א' או ביום ב' במנגן
צרפת בחלק הראשון של הקדושה. בפולין אמרה בשני הימים בחלק השני של הקדושה. באשכנז
המערבי לא נאמרה כלל. במנגן צרפת נהגו לאמרה גם ביום כפור, וליום זה הוסיף משה בן שבתי
(צרפת), וכגראה בן זמן של בנימין הניל) פיות לקרושה זו לזכרם של הקדושים. העתקנו גם כתעה זה
במדוראה זו.

34. אך הוא נמצא בקבוצת פיותם שאמרו במנגן אשכנז העתיק במוסף ליום כפור.

35. דיזידריו, אוצר א 2148, ייחס אותה (בעקבות לנדרהטו, עמודי העבודה ע' 53) לבנימין בן שמואל, אך
קדושה זאת, למורת דמיון טגוני מסוימת, אין לה כל קשר במסורת אל הקדושה הקדומה 'וחיוות'
ועיר צוין, ל.ג. 120 הערכה 2.

כשחל יום טוב ראשון של ר'יה להיות שבת, נהגו בקהילות להחstor פיטוטים בהם הזוכרה כמה פעמים תקיעת ותרועה, ובמקרים נהגו לומר פיטוטים מן הקרובות של יום ב' שנדרן בה להלן.³⁶

הקרובה הנוהגת בשחריר של יום ב' היא משל ר' שמעון בר יצחק מגנצעא, בן דורו של רבנו גרשום מאור הגולה (מאה י"א). אין בה שום סימן שהוא מועד ליום ב' – הפסוק הראשון שלאחר ה'מן' לקוח מהקריאת ליום א' – ונראה היא כתחבה לר'ה סתום אלטרנטיבית לקרובה הקליר.

חלקי הקרובה הם:

רשות: אתיתי לחנוך

א) מגן: אמרתך צרופה

ב) מחיה: תמים פועלך

ג) משלש: שולחתי במלאות

ד) אדר והוד, עם שבעה רפריניים: שמו מפאים וכו'

ה) אתנן לפועליך צדק, עם שני רפריניים: ישפט תבל – והוא באחד

ו) שבתי וראה, עם שני רפריניים: אדון אם מעשים – הן לא יאמין

ז) מלך עליון – אמיין המנוח

ח) ה' מלך – כל שנאנו שחק

ט) סילוק: אשר מי יעשה...

גם בקרובה זאת נהגו להוסיף 'אתה הוא אלהינו', ובצראפת גם 'לאל עורך דין' או פיות דומה. כשחל יום א' בשבת אומרים ביום ב' קטעים מתווך קרובות 'את חיל' ומאיידך מחשירם ביום ב' את שכבר הקדימו ואמרו ביום א'. בין כך ובין כך נגומות בזהות שתי הקרובות.

הקרובה למוסף של יום א' 'אורפדי מאז' היא של הקליר.

אין בה סימן מובהק שייעיד שאכן חוברה בשליל מוסף, אלא אם כן נאמר שהסדרון פסוקי קריית התורה וההפטרה מעיד שאין זו קרובה לשחרירות.³⁷

חלקי הקרובה הם:

א) מגן: אורפדי מאז

ב) מחיה: תפן במכון

ג) משלש: אף אורחה משפטיך

ד) אומץ אידיר כל חפץ (עם הרפריניים אל אמונה – אם לא למען)

ה) מלך עליון – אל דר במרים

ושמא שיר פיות זה לקרובה 'את חיל', עיין לעיל, והפיוט המתאים של קרובות זו אבד.

ו) סילוק (אבד)

ז) קדושה, ובכה ארבעה חלקים: וחיות אשר הנה מרובעות כסא – ועמן תלואים –

וזאת אוזן – תהלוות כבודך.³⁸

36. הלכונם כאן בעקבות מהר"ם מרוטנבורג (עי' חשב-ץ סי' קי"ט), ארכיטקן שהמהר"ם נהוג כאן ע"פ מנהג קדום ממנו.

37. ע"י ע. פליישר, תרביץ ל'יח (תשכ"ט) ע' 265 הערות 36, 38.

38. על התบทות הפחותה קטעים אלה ועל יחסן לנוסח הקדום של קדושת העמידה עי' פליישר, סי' ס"ג (תשכ"ח) ע' 329 ואילך.

בנסיבות צרפת נגנו לומר לפני הקרובה רשות של מחבר לא ידוע 'אסתופף באולם'.

בכל קהילות אשכנז וצרפת אומרים סילוק 'ונתנה תוקף'. פיות זה כנראה קדום לקלירוי, מקורו בא"י, והוא ידוע לנו גם מכרכי יד של הגניזה.³⁹

כאמור לא נגנו באשכנז לומר קרובה במוסף של יום שני של ר'יה. אך במחוזרי צרפת ואפ"ם נהוג כאן קרובה 'אגן הסהר' של בנימיין בן שמואל (המכונה 'הסOPER' או 'המתרגם') מקוסטני [Coutances], נורמנדייה (מאה י"א).

בכל כי"י רשומה לפני הקרובה רשות של ר' יוסף טוב עלם, הפוחחת במלים 'aicca האכל פנים להרים'.

חלוקת הקרובה הם:

- א) מגן: אגן הסהר
- ב) מהיה: מבחושת אילפת
- ג) משלש: ברוח נשברה
- ד) פזמון: משפט אותה בדירת בתרים
- ה) אום תמים דעתם
- ו) באתי להלוך (עם רפראין: הסכת ושם יישראל)
- ז) אסלד לקורא הדורות (עם רפראינים: מלך תחון דגלי רבוועים—תשוכב לבצורך)
- ח) מלך עליון — אלף שנאים
- ט) סילוק: אבן אתה אל מסתער
- י) קדושה: והיות בעורת

בכתבי יד של מחוזרי צרפת נספו בקרובה זאת ובקרובות אחרות של ר'יה כמו פיותים ממוצא אחר, ונרשם אותן כאן במקובץ:

יראים מבקשי פניך, לר' יוסף טוב עלם
או אמרתי הנה באתי (מחבר עולם שם)
אחנן לשוכן שחקים (מחבר עולם שם)
אליה צורי איחדו, לר' יוסף טוב עלם
מלך עליון, ארתקי תרשישים (יהודיה בלתי נודע, קודם 1150)
מלך עליון, אדייר במרום ה', לר' יוסף בר קלונימוס הנקדן
מלך עליון, אמייך בכח (מחבר עולם שם)
ה' מלך, אויריי ערץ עד לא גאהלו (יהודיה, קודם 1150)
ה' מלך. אביריי ארץ יאמיריו בערך, לר' יוסף טוב עלם
אתה בקרבנו מלך (מחבר עולם שם)
לאל סודר דין (מחבר עולם שם)

39. המעשה בר' אמן ממנציא (אור זרוע ח-ב סי' רעו) בו מיוחס חיבור הפיוט לאיזה ר' אמן והפיצוו לר' קלונימוס ביר' משולם, אין לו אלא ערך של אנדרה, עי' ג. דויטש, Jewish Encyclop. כרך I ע' 526. דוידסון, אוצר השירה והפיוט כרך ב' ע' 200.

פיוטים לאחר הקדושה

כאמור לעיל (עי' לה) נהגו פייטני הקדושותאות להוטיף פיוטים גם לאחר הקדושה, ועדין וכך כבר קטעי גניזה.⁴⁰ גם במחזרי צרפת ואשכנז מוצאים פיוטים כאלה, ומרוכבים הם במיוחד בימי הכהנים. בראש השנה מוסיפים 'האוחז ביד' לפני 'זובבן תן פחדך' ו'זיאתיך' לפני 'זחמלוך'. במנגаг צרפת נהגו לומר שני פיוטים אלה בשחרית ובמוסף של ר'יה וככל התפלות ביום כפור. במנגאג אשכנז אמרום במוסף בלבד, ו'זיאתיך' לא נתקבל כלל ברוב קהילות אשכנז המערבי.

לפני פיוטים אלה רשום במחזרים קטע המשמש כמעין קישור בין הקדושה לבין המשך תפלה העמידה. מפרשיו המחוור וחוקריו לא התענגנו בו הרבה⁴¹, אע"פ שמהותו בעיתית ומכנהו עמו. בתחילת התפלה ננזה להבהיר את מסורת הטקסט.

לפנינו חמישה משפטים מחוסרי הקשר. המשפט הראשון, 'חמול על מעשיך', נמצא במנגאג פולין בלבד, ובנותה אחר, כנראה טוב יותר, גם במחזר רומי. עובדה זאת לבדה מוכיחה שאין לו קשר לשאר המשפטים. מסתבר שלפנינו שריד מפיוט קודום אשר תפיקדו נעלם מאיתנו.

ארבעת המשפטים הבאים (אי' לפי סימון מהדורותנו) נהוגים בחטיבה אחת במנגאג צרפת ואשכנז. בסדר זה כמו שהוא לפנינו ('כי מקדישך... וככん יתקדש... עוד יזכור... באין מלץ יושר...') מסודרים הם בדףוטים ובקצת בימי מאוחרים למוסף של ר'יה ו/or'ב. בכלל כתבי היד הקדומים הסדר הוא כאן בככל שאר תפלות יותם הכהנים (ובמנגאג צרפת גם בשחרית של ר'יה): 'כי מקדישך... באין מלץ יושר... עוד יזכור... וככн יתקדש... מוקור השינוי הוא במנגאג מהריל' אל אשר התכוון בזה ליזור קשר ענייני עם הפייט 'האוחז' הנאמר במוסף אחריו⁴². יהא אשר יהא הסדר הנכון, המיעין בארבעת המשפטים רואה מיד שאין ביניהם קשר.

שני המשפטים הראשונים 'כי מקדישך... וככנ יתקדש...' מופיעים במקומות זה גם בטקסטים של הגניזה.⁴³ נראה שכבר בתקופה קדומה זאת ראו במשפט הראשון סיום של הקדושה ובשני פתיחה לפיוט 'האוחז ביד', אך כבר הכירו⁴⁴, מה שמסת婢 יותר, שלפנינו שתי נוסחות של ברכת קדושת השם אשר נשארו לפי מנהיגים שונים אם בתפלה בלחש⁴⁵ ואם בתפלה בקול⁴⁶.

שני המשפטים האחרים, 'באין מלץ יושר' ו'עוד יזכיר לנו' אשר נאמרים בין שני המשפטים הביל' הם שרידים של פיוטים אשר נאמרו באיזה מנהג ארציישראלי במקומות זה. הם שונים זה מזה: הראשון מדבר בלשון נוכחה והשנוי בלשון נסתור, והוא בן ארבע אברים, וחלקו האחרון הוא פסוק מן המקרא (נחמ' ח י), וזהו מתכונת סטרופות ידועה בפיוטים.⁴⁷

40. עי' למשל בקדושתא ליום כפור (שמחברה אוליני) בפיוטי יני, מהד' זולאי, ע' 336 ואילך.

41. עסק בו וברחבה רק י.ל. ליבריך, HUCA כרך 35 (1964), ע' 82 ואילך וע' 87 ואילך. לדאבוני נראה לי ניתוחו מוטעה מיטודה.

42. מהרייל, הלכות שופר (מהד' [קניגסברג] תריה' ע' 110).

43. לדוגמא: פיוטי יני ע' 336.

44. ל. נינצברג, פירושים וחידושים בירושלמי, חלק ד' ע' 202.

45. במנגאג ספרד נאמר בתפלה בלחש 'זובבן תן פחדך' שמן ה' אלתו עלי ישראל עמך', וכן הוא בקטעי גניזה, ומסת婢 שהוא הנוסח המקורי ('על ישראל עמך' פירושו 'עדי' ישראל עמך, ע"ד יתקדש שמן בנו'). התויפת הנמצאת לפניו צעל ירושלים עריך / וצל ציון משכן כבודך / ועל מלכות בית דוד משיחך / ועל מכונך והיכלך' מקרה כנראה בתפלות בעלות נספח רומה (עי' היינמן, התפילה... ע' 40), אע"פ שהיא כאן כמעט מחוסרת ממשמעות.

46. כך נהוג במחזרי רומי ורומניה, הנוסח הוא כבמחזר אשכנזי-צרפת, אך הוא נאמר לפני הקטע הרויל של הברכה 'לדור ודור', שנשאר אף הוא בתפלה.

47. מיד ברכור שניתוח זה שונות מדים מדינו של ליבריך. והוא רואה בכל הקטע (כולל 'תשגב לבדך' והפסק

אם נזכור את שאמרנו על מבנה ההתפלות לא נתפלא שנמצא כאן זה לאחר זה ניסוחים שונים של ברכת קדושת השם (לדור ודור, כי מקדישך, ובכן יתقدس, קדוש אתה).
במקרה שהוטיפו לאחר פיסכות אלה עוד פירות או כמה פיותם קישרו אותו אל המשך גוסה העמידה ע"י המשפט 'תשגב לבדך ותמליך על כל ביהود' והפסוק זכריה יד ט. כך נהגו בכל מקום במנג צרפת ופולין, אך היו קהילות באשכנז המערבית שלא הוטיפו תוספת זאת.

הרשויות למלכיות זכרונות ושופרות

מרכז תפלת נוסף הוא מחוור הפתיחה למלכיות זכרונות ושופרות (שמתחילה פיט', ואח"כ נחשו כתפלות קבוע). לפניהן נהוגים במחוזר הגרפתי אשכנזי שני קטיעים אשר נחשו כבר בעני הראשונים כרשות של שליח ציבור, והם נהוגים ביום כפור באותו מקום עצמו כרשות לסדר 'העוברה'. שניהם נאמרים גם במנגים אחרים. הקטע השני, 'אותילתلال', הוא פיט' קצר בן ארבעה טורים מחוסרי חזרה, ובסיומו באים פסוקי מקרה (במחוזרים לא תמיד סומנו כפסוקים)⁴⁸. פיט' זה משמש במחוזר ספרד כרשות לחורת הש"ץ, ונראה שהוא תפיקדו המקורי, שהרי הוא מסיים בפסוק 'ה' שפטית פתחה'⁴⁹. הקטע הראשון 'או'א היה עם פיפיות' נמצא במחוזר רומי ולפניהם הסליחות של ערבית יו"כ, במחוזר רומניה לפניהם חורת הש"ץ של שחרית יו"כ ובמנג ספרד רק לפני עבודה יום הכהנים במסוף. הנושא במחוזר ספרד הוא:

או'א היה עם פיפיות שלוחי עמק בית ישראל
העומדים לפניו היום לבקש רחמים ותחנונים על עמק ישראל
הורם מה שייאמרו / הביבם מה שידברו / הודיעם מה שישאלו
ואל יכשלו בלשונם / ואל יבשו במענם / ואל יאמרו לפניו דבר שלא כרצונו

ז"א שבשאר המഴוזרים (צרפת-אשכנז רומי ורומניה) נוספת במאוחר קבוצה של טורים המתארים את חכוגותיו של ש"ץ. קשה לקבוע אם בתים מחרוזים אלה מקורם בפיוט עצמאי אחר או שהוא חברו במיוحد כתוספה לקטע שלנו⁵⁰, אך עכ"פ הם מפריעים הן לרציפות העניין בחוק הפיוט והן לקשר עם הקטע הבא.

תקינות

ליד סדר מלכיות זכרונות ושופרות (המכונה, כאמור, תקיעתא דבי רב) נמצאת במחוזר צרפת אשכנז מעדכנת כפולה של פיוטים, אחת לכל אחד מימי ראש השנה. בדרך כלל رجالים לבנותם פיוטים סתם. מעמדם במחוזר אינו שווה. במחוזר צרפת (ובהתאם לכך במנג פולין) נהגו לומר פיוטים אלה לפניהם הפתיחות של תקיעתא דרב, היינו לפני 'על כן נקוה', אתה זוכר, אתה נגלית', במנג אשכנז המערבי נאמרים הפיוטים לאחר הפתיחות ולפניהם הפסוקים. אופרים של פיוטים אלה ודרך אמרותם במנגינים קדומים מוכיחים שפיטוטים אלה שימשו במקורה התקיעתא דרב והם מקבלים לה. אם נעיין במערכת הפיוטים הראשונה 'אהלה' (במנג אשכנז ליום ב')

זההה ה' למלא...). קומפוזיציה איחודה ומתחכנת לפי מתכונת זיבבן תנ' פחדך' עם שינויים מסוימים, אך ניתוח מסורת הטקסט מפריכה חסיפה זאת.

48. אך במחוזר רומניה וארם-צובה הנושא הוא בכחוב...ונאמר...

49. נראה שנחנו לאמריהם בספרדי בימי הבינים לפני מוש'ש, עי' סדר רב עמרם גאון מהדי קורונל דף מי' א/ מהדי פרומקין ח"ב דף קניא ב/.

50. צונץ כבר העיר על תוספת זאת, עי' Lit. Gesch. ע' 21.

ואם חל בשבת ביום א') נוכל גם להוכיח מבנהו שהוא עצמו נאמר כיתקעתא'. הפירוש בינוי מבנים המסתתרים כולם במלה מבריהה ('מלוכה') במלכיות ('זבורן') בזכרונות, 'כול' בשופרות) ובלי חרוז. הסמן הוא א"ב כפול, חוץ לתיו שהוא מרובע. הפייטן מגיע בפיוט רצוף עד לסמ"ך, וכאן הוא משלב פסוק לאחר כל שני בתים (זהינו לאחר כל אות מסימן הא"ב). הוא משלב תשעה פסוקים (הפטוק והאחרון נאמר בחתימתה), ואינו שיחק לפיווט). ובתי הפירות מתשקרים אל הפסוקים התשייע בא לאחר התיאו' הכפולה. ברור לגמרי שאמרית פיווט כזה אינו מאפשר אמרית תקיעתא אחרת. סדר הפסוקים ומחזרות שונות מן הנהוג בתפלת הקבע: הפייטן חורף שלוש פעמים על סדר תורה נבאים כתובים. מיימים קדומים מיחסים מערכת פיותם ואת לקודם שבין הפייטנים יוזעי השם, והוא יוסי בן יוסי שלפי מסקנות המחקר החדש חי בתקופת התלמוד⁵¹. פיותם אלה מעידים על התפתחות רבה בתולדות הפיוט בהשוואה לתקיעתא דבר רב שבודאי היה ידועה למחבר⁵². במנגנון אשכנזי המערבי נהוגין לומר תקיעתא זאת בchorotte הש"ץ לפי צורתה המקורית⁵³; לא נמנעו מלומר את הפסוקים בchorotte הש"ץ בסדר ובמחזר שונה מאשר בתפלת בלחש ומאשר בתפלת יום אחר של ר'יה. אך חכמי צרת החמירו בזה יותר וקבעו שיש לומר את הפסוקים גם בchorotte הש"ץ בסדר תקיעתא דרב⁵⁴. מכיוון שהפסוקים נאמרו לפי התקיעתא דרב, דילגו עליהם בתקיעתא דיויסי בן יוסי. ברור שדבר זה פוגם בצורת הפירותם ואף מקשה על הכנמתם⁵⁵. במנגנון פולין נאמרת תקיעתא זאת כבמזרור צרת.

התקיעתא השנייה, 'אנסיכה מלכי', חוברה ע"ז ר' אלעזר הקלייר, ונראה שהיא חיבורה לפי המתכונת של 'אהלה'. צורתה מסוובת יותר: לכל אות מאותיות הא"ב מוקדשות שתי סטרופות, בכל סטרופה שני בתים וכל בית מסומן בסימן הא"ב, כך שהא"ב הוא מרובע. סימני הסטרופות הן מילים מבריות ('ימליך' / 'מלך', 'יזכור', 'שופר'), לפי הדוגמא של יוסי בן יוסי. כל בית נחלק לשניים ע"ז חרוז, והחרזו מבריה בכל זוג של סטרופות, וכך הוא תמיד כפול של. במחזרים נכללו רק הפתוחות שנשתינו עם האות תי"ו, והחלקים שככלו את הפסוקים לא היו ידועים עד שנתגלו הקטעים המשלימים בגנוזה הקהירית. מתברר שהקלيري חיבר בשביל הפסוקיםழזר חדש של סטרופות שמחכוונו כמתכונת הפתיחה, אלא שבמוקום א"ב מרובע סימן את שמו ארבע פעמים. סדר הפסוקים איננו כסדרו של יוסי בן יוסי, כי הקלيري מביא בתחילת את פסוקי התורה, אח"כ פסוקי כתובים, אחריהם פסוקי נבאים, ובסוף שוכ פסוקי תורה. מספר הפסוקים הוא שלוש עשרה כמספר אותיות אלעזר ברבי קליר, מלבד הפסוק שכא לפני חתימת הברכה.

להלן פيوוט הפסוקים של 'שופרות' מן התקיעתא 'אנסיכה' של הקלيري (ע"פ הקטעים קג', קג'):

51. ח. שירמן, JQR כרך 44 (1953) ע' 142, 144.

52. י. היינמן מנתח בהרבה את תוכן הפיוט בעניות, ט' (תשכ"ח), ע' 556.

53. וכן הוא בסדור ר' סעדיה גאון ע' 225-226.

54. דיוון על הבעה עיין בס' מהריל (דפוס תריז'ח ע' 112). אך סדר אמרית זה נהוג בימיו משך מאות שנים. יודעים אנו שהדעות היו חלוקות, שהרי בתוספות למחזר ויטרי (ס' שלא ע' 370) מובאת דעתו של ר' יצחק הלוי, רבו של רשי, שיש לומר את תקיעתא דרב עם הפסוקים לפני הפיוט. דודסון (JQR סדרה חדשה, כרך 8 ע' 427) רצה להוכיח מכאן כל הוכחה, שהרי ייתכן שר' יצחק הלוי התכוון לתקיעתא הקלيري כשהיא שלמה; ולא היא. אין מכאן כל הוכחה, שהרי ייתכן שר' יצחק הלוי התכוון לתקיעתא של יוסי בן יוסי והשנויותיו מכוננות נגד המנהג שנגן באשכנז המערבי.

55. נזכיר כאן לשם הקוריוו שפרומקין מאים את מדפסי מחזר רדלהיים (ר-ל הרויה) שהשתארו הפסוקים בתוך תקיעתא דיויסי בן יוסי ואומר עליהם שהם מכשילים את הרבים לעשות שלא כהלה (סדר ר' עמרם גאון, ח'ב דף קני'ג א' וב').

קיעון: הילעוז צלטי קליל (וילוגע). כתם צני 7' עוליס. ככל סוג גוּת קול.

בשופר	<p>אמצת זה היום / בוארה עד לא יום / אירימו על כל יום / בקול איום אשוחה ואכרעה / בהשתחויה ובכריעה / אשמהה ביום תרואה / בקול אריהה ככתוב בטורטך (במד' ט) וכחדש השבייע באחד לחדר...</p>
בשופר	<p>להעלות להגristol פור / ביובל הספור / לתקוע ביום כפור / קול ליבוב שיטוף לקראא דדור מרעה / לאָרֶץ לא זרואה / לשלח חפשי מרציעה / קול להעבירה תרואה ככתוב בטורטך (ויק' מה ט) וההעברת שופר תרואה בחידש השבייע...</p>
בשופר	<p>5 עולפו נשותם לבשן / בהטיבת תימרות עשן / עלתו כעשן כיבשן / קול עיקר אלוני בשן [ ] לחיים לתוכך חלשי / עריך שופרות שלישוי / קול ערבי יערוב כבשלישוי ככתוב בטורטך (שמית יס ט) ויהי ביום השלישי בהיות הבקר...</p>
בשופר	<p>זעקר עברה / אם נגזר עדי עברה / זיבחו רוח נישbara / קרל או יאוזין מבירה זמירות נועם עבודות / אשר בחוצצירות נועדות / זכור באלה העורות / בקול זיבחן מועדות ככתוב בטורטך (במד' י) וביום שמחתכם ובמועדיכם...</p>
בשופר	<p>רוועם (?) בטרם יהותם / פיתוחי חותם / ראשינו דברים בקחתם / קול רגש יויציא להנחותם רגעី השם ושלוח / באפ כל יבחן לשלוח / רחום ירחם סולח / וקול ריינטן יעתר אל אלה ככתוב בדברין קדשרא (איוב לג ב) יעתר אל אלה ויראהנו וירא פניו בתרואה...</p>

<p>ככתוב בדברי קדשך (להלן פס נז) שאו זמרה ומתנו תופ...ונו' תקעו בחדש שופר... וכו' כי חק לישראל... ב[בשו"ר]</p>	<p>[ב] / קול בעוז (?) ארגן לאלהי יעקב כתוב בדברי קדשך (להלן פס נז) שאו זמרה ומתנו תופ...ונו' תקעו בחדש שופר... וכו' כי חק לישראל... ב[בשו"ר]</p>
<p>רנ [ירייע כחוק / לחיי עד תחוק / רצוצים מרוחק / בקול רין] לשוחוק רעיס בעורברם לפניך / ירייעו ויריעישו פניך / ו[מצפונייך / בקול רם ילכו באור פניך] ב[בשו"ר] כתוב בדברי קדשך (להלן פס טז) אשרי העם יודעי תרועה...</p>	<p>רנ [ירייע כחוק / לחיי עד תחוק / רצוצים מרוחק / בקול רין] לשוחוק רעיס בעורברם לפניך / ירייעו ויריעישו פניך / ו[מצפונייך / בקול רם ילכו באור פניך] ב[בשו"ר] כתוב בדברי קדשך (להלן פס טז) אשרי העם יודעי תרועה...</p>
<p>15 בגדרען קרנות עשר / תרוממגה קרנות עשר / בניצוחו ינצחו בת [ ] / קול בניימי עשר במה אקדם ואיכף / ואני מותכח ומוסכף / [ ] ישעי לי יתכח / בעמיהם יתקעו כפי ב[בשו"ר] כתוב בדברי קדשך (להלן מו ב) כל העמים יתקעו כפי...</p>	<p>15 בגדרען קרנות עשר / תרוממגה קרנות עשר / בניצוחו ינצחו בת [ ] / קול בניימי עשר במה אקדם ואיכף / ואני מותכח ומוסכף / [ ] ישעי לי יתכח / בעמיהם יתקעו כפי ב[בשו"ר] כתוב בדברי קדשך (להלן מו ב) כל העמים יתקעו כפי...</p>
<p>יאוספו לעצום / תקיעות לפני צום / יששים מלאול לצום / בקול יפיקו רצון ימצאו בנייכם ריציוון / בצחצוז חורב בציון / [ ] ויעש צביוון / בקול יתקעו בציון ב[בשו"ר] כתוב על יד נבייאך (וילא ב א) תקעו שופר בציון והריעו... ב[בשו"ר]</p>	<p>יאוספו לעצום / תקיעות לפני צום / יששים מלאול לצום / בקול יפיקו רצון ימצאו בנייכם ריציוון / בצחצוז חורב בציון / [ ] ויעש צביוון / בקול יתקעו בציון ב[בשו"ר] כתוב על יד נבייאך (וילא ב א) תקעו שופר בציון והריעו... ב[בשו"ר]</p>
<p>קשת זרוע וקנאה / גבורה וחורב מקונאה / קדוש אל קנא / קול [ ] יעיר קנא 20 קולו יצירה להמות / כשאון ימים ותחומות / קרב [ ] לעורר ומלחמות ב[בשו"ר] כתוב על יד נבייאך (ישע' מב יג) יי' כניבור יצא איש מלוחמות יער קנאה ירייע... ב[בשו"ר]</p>	<p>קשת זרוע וקנאה / גבורה וחורב מקונאה / קדוש אל קנא / קול [ ] יעיר קנא 20 קולו יצירה להמות / כשאון ימים ותחומות / קרב [ ] לעורר ומלחמות ב[בשו"ר] כתוב על יד נבייאך (ישע' מב יג) יי' כניבור יצא איש מלוחמות יער קנאה ירייע... ב[בשו"ר]</p>

בשופר לעת בוא יום גדול / יופיע האל הגדול / לקבץ גוי גדול / בקהל לבניין בית גדול ככתוב על יד נבייך (ישע' מו י) והיה ביום ההוא יתקע בשופר נдол...	לאוסף מוזרים / מקצתות עזוריים / להיות מנזרים / מוקל להקת זרים בשופר יבולט לנצח מחלל / עוד מלחלל / יעלה [ ] / בקהל יושבי תבל ככתוב על יד נבייך (ישע' יח ג) כל יושבי תבל ושותני ארץ...
[ ] כבר למדור / פירצו לגדור / רוב חסידיך לחדור / קול רוממות [ ] ו/or רחש מצווי אנגאה / קריאות לך עצרה / ריאתו [ ] בצרה / קולו [ ] על חצר אחזהה ככתוב בתורתך (כמ"י יט) וכי תבואו מלחמה בארצכם... וישנו עוד בית נוסף שלא הצלחתי לפענה, ואחריו ככ"ז עיי נבי לאן [ ] ⁵⁶	בשופר [ ] כבר למדור / פירצו לגדור / רוב חסידיך לחדור / קול רוממות [ ] ו/or רחש מצווי אנגאה / קריאות לך עצרה / ריאתו [ ] בצרה / קולו [ ] על חצר אחזהה ככתוב בתורתך (כמ"י יט) וכי תבואו מלחמה בארצכם... וישנו עוד בית נוסף שלא הצלחתי לפענה, ואחריו ככ"ז עיי נבי לאן [ ]
[ ] אפשר היה להניח שפייטנים כתבו עוד תקיעות במתכונות זאת, ובאמת נתגלתה תקיעתה אחרית בין כתשי הגניזה. ⁵⁷ מחברה הוא מישאל, פייטן לא ידוע, ומקוםו הוא בנראא א"י. המבנה שלה עוד מסוובך יותר مثل הקלייר: א"ב מרוכב, תש"ק' מרובע, שירשור וסימן השם, ומסתבר שהוא מאוחר לקלייר. בכל המחוורים הידועים לנו לא מצאנו אלא עוד תקיעתא אחת והיא של שלמה ابن גבירול (מאה אחת עשרה) והיה נဟוג במחוז אוינזון.	[ ] אפשר היה להניח שפייטנים כתבו עוד תקיעות במתכונות זאת, ובאמת נתגלתה תקיעתה אחרית בין כתשי הגניזה. ⁵⁷ מחברה הוא מישאל, פייטן לא ידוע, ומקוםו הוא בנראא א"י. המבנה שלה עוד מסוובך יותר مثل הקלייר: א"ב מרוכב, תש"ק' מרובע, שירשור וסימן השם, ומסתבר שהוא מאוחר לקלייר. בכל המחוורים הידועים לנו לא מצאנו אלא עוד תקיעתא אחת והיא של שלמה בן גבירול (מאה אחת עשרה) והיה נဟוג במחוז אוינזון.

אפשר היה להניח שפייטנים כתבו עוד תקיעות במתכונות זאת, ובאמת נתגלתה תקיעתה אחרית בין כתשי הגניזה.⁵⁷ מחברה הוא מישאל, פייטן לא ידוע, ומקוםו הוא בנראא א"י. המבנה שלה עוד מסוובך יותר مثل הקלייר: א"ב מרוכב, תש"ק' מרובע, שירשור וסימן השם, ומסתבר שהוא מאוחר לקלייר. בכל המחוורים הידועים לנו לא מצאנו אלא עוד תקיעתא אחת והיא של שלמה בן גבירול (מאה אחת עשרה) והיה נဟוג במחוז אוינזון.

תקיעות השופר 'דמעוד' נתגו בקהלות אשכנז המערבית לפי סדר הגאנונים: קשר"ק למליות, קש"ק לזכרון וקר"ק לשופרותם,⁵⁸ וטעם היה שלא להטרית את העם העומדין על רגלייהם, וכן גם מהר"ם מרוטנבורג ותלמידיו.⁵⁹ אך בקהלות צפת נתגו לפי פסקו של רבנו שם שצד' יצא מן הספק יש לתקוע בכל אחת בשלוש הברכות קשר"ק קש"ק קר"ק – וכן המנהג בכיראי צratherים רבים ובכל כיראי אפ"ם וכברם קהילות פולין, וגם בא"י – או לפחות בכל ברכה קשר"ק – וכן היה המנהג בקהלות מזרחה גראנזה ובהרבה מקהילות פולין.⁶⁰

לאחר התקיעות אומרים שני קטעים קטנים בעלי אופי פיטוי: א) 'היום הרת עולם', ידוע כבר מיימי הגאנונים ונוהג בכל המנזרים; ב) 'ארשת שפטינו', נמצא בהרכבתה ובמנגן צrather-אשכנז ובמחוזורי רומה ורומניה (גניזה אנו מוצאים נוסח קצר, לדוגמא: ארשת שפטינו יערכ לפניך

56. בכ"י של הגניזה מצטרף כאן נוסח הברכה דלקמן: וקיים לנו ה' אלהינו את הדבר האמור בחר' ע"י משה עבדך מפי כבודך לאמר. וביום שמחתכם ובמווערכם... כי שומע קול שופר אתה מעולם ומאין תרעה ואין דומה לך. בא"י שומע בקהל תרעות עמו ישראל ברוחמים בעבר שמנו הגדול. תקעו. ארשת שפטינו יערכ לפניך קול שופרותינו.

57. היא נדפסה ע"י דורסטון בתוך QR סדרה חדשה, כרך 8 ע"י 425 ואילך.

58. ע"י סדר ר' עמרם גאון, מהדר קורגול דף מ"ז. מהדר פרומקין ח-ב ע' 150.

59. תשב-ץ סוף סי' קי"ט.

60. ע"י ספר הישר לרבניותם. חלק התשיבות, מהדר רחנטל (ברלין תרנ"ה) סי' ס"ב ב' (ע' 159): אך על זאת יש לתהמו מה אין אנו תוקען למלכיות שלשים וכן לזכרון וכאן לשופרות, או קשר"ק לכל הפהות למלכיות וכן לזכרון וכן לשופרות. ונראה דכיוון דראי יהונתן (ר' דף ל"ד ב') שמע' תקיעות בט' שעוט יצא ואפילו בסירוגין א"כ פסוקי תקיעות חמורות בעלמא היא. וכיוון דברישיבה עבדינו כולהו משום פסוקי בתוך התפללה לא חשו לפטוקי משום טורה צבור. אך קשר"ק היה צרייך פזחסר, עכ"ל. ע"י נם בהגנותו רבנו פרץ בחשב-ץ סוף סי' קי"ט (דיני תקיעת) אותן א' האלטרנטיבה (קש"ק בכל סדר) נרשמה בטור א"ח סי' תקצ"ב (ע"י בית יוסף שם), ובremain היא מובאת כמנהג מדינות אלו.

קול שופרתוינו⁶¹. קהילות מערב גרמניה הקפידו הקפדה יתרה לומר לאחר המלכיות 'מאזין ומקשבי' לקול תרוועתנו' ולאחר הזרוניות והשפירות אמרו 'לקול תקיעתנו', כדי להציג שבקשר'ק (לפי המנהג המערבי דלעיל) בודאי יש תרואה, בעוד שיש ספק אם יש תרואה בקש'ק ובקר'ק⁶². האמת היא שאין לפניו אלא שינוי נוסח רגיל, ועוד יש להעיר שבכ"י הארכתיים הנוסח הוא 'לקול שועתנו', ולפי נוסח זה כמובן אין מקום להקפדה הניל.

לפני חתימת הברכה האתגרונה של חורת הש"ץ (ברכת השלום) משתלב הפיאות האתגרון של המחוור לר"ה. תחלתו הפסוק יזאתם הדבקים בה' אלהייכם חיים כולכם היום, והמשכו משפטים הפותחים ב'היום': 'היום תאמצנו' וכו'. זה פיווט מסווג המכונה 'עשה שלום' אשר היה נהוג במנתגי א"י בימי הג' הפיאות מצטי בשלמות במחוורי רומי (בשמי עצרת) וספרד (בריה), אך בכתב יד צרפת ואשכנז הוא תמיד מקוץ'ן הרבה, ומайдך מצויות שם גם תוספות מאוחרות שאינן שמורות על הצורה המקורית של הפיאות.

בהרבה קהילות נוהגים לסיים את התפיללה בשיר הייחוד, ובשיר הכבור. עליהם יזכיר בມבויא למחוור יום כפור.

יצירות לשבת שובה

הכלנו בדרכם של מחדורי המחוור לר"ה לפי מנהג אשכנז המערבי והוספנו גם את הפיותים הנהוגים בשבת שובה. כלולים בו פيوוטי יואפן ווולה רגילים בצורתם, וגם בתוכנם אין בהם עניין מיוחד. ממחביריהם הם פיטנאים מתוקופת הפריחה של הפיאות האשכנזית.

פיוטי המנהג המערבי הם مثل ר' אליעזר ב"ר נתן (הראב"ן) מגנץא, בן המחצית הראשונה של המאה הי"ב, בעל 'אבן העוז' וממחבר תיאור מוצע של גוררות תננ"ג. פירוטי מנהג פולין חוברו ע"י מנהם בן מכיר מרוגנסבורג, בן המחצית השנייה של המאה הי"א, עד ראייה של הגוזרות הביל. האופן שבמנתג פולין קטוע לדאובנגו, וחסרות כנראה שני בתים שהן סוף הא"ב וסימון השם 'מכיר'. מנהג וורמייזא נהוג לומר יוצר של פיטן בשם מנהם בן יעקב בן שלמה אשר חי כנראה בוורמייזא במאה השתים עשרה. האופן והחולת הם مثل ר' אליעזר ב"ר יהודה בעל 'הרוקח', בן המאה י"ב/י"ג.

פתחת הארון

ובן מאלו שאין ערכם של כל הפיותים אחד. יש פיותים אשר תוכנם הרעוני העמוק מתחード עם צורהמושלמת; ויש פיותים עמוסים בחומר אגדתי-מדרשי, בהם נאבק המחבר כדי לעגל בעוזרת הלשון את התוכן המוחוספס ולהכניסו למסגרת הצורה המסורתית של הפיאות. ויש פיותים אשר לא נוצרו אלא בשביל צורותם: המחברים רק חורזים זה אל זה הארדים של הקב"ה או תארדים של מלאכים כדי להשלים את הא"ב. מנהג בני אשכנז לשחות בבית הכנסת בר"ה עד לחצות היום ולא לעזוב ביום הכפורים את בית הכנסת כלל הביא לידי כך שהאריכו את התפלות ע"י אמרת פיותים רבים מסוג זה. במשך הזמן ניסו הקהילות לגוזן את אמרת הפירותים ע"י הבלטת חלק מהם — וילאו דוקא המועלים שבהם — באמרים אחרים לפני ארון קודש פתוח.

61. עי' לעיל הערכה 55. לנוסח זה יש רמז גם במח' רומי, שם אומרים 'ארשת', רק לסיטם לאחר השופרתו, אבל במלכיות וכרכנות מסתתקים במשפט אחד: ותקבל ברחמים וברצון סדר מלכיותינו (זכרונותינו).
62. מקרוו של דוקה וזה הוא אולי אצל מהרים מרוטנבורג, עי' תשבי'ץ סוף סי' קי"ט, אך יתכן שנהגו כך הקהילות באשכנז כבר לפניו.

פתחת הארון לא נועדה בתחילת אלא לשעת הוצאת ספר תורה והכנסתו. וזהו מנהג בשאר העדות. אך באשכנז הפתחה כבר בתקופה קדומה לערך המנוה לפתוח את הארון בשעת אמרת תפלות מסוימות, ובזה רצוי נראה להMRIין את הקהל להתחזק בתפלה או גם רצוי לסמל קרבת אליהם גדולה יותר. בקהילת המערב היו שעורי החיכל פותחים בחוזרת הש"ץ של שחרית ומוסף, ונעלום רק בשעת הקדושה ונשיאות כפים. מנהג זה רשום כבר בסדר טרוייש שהוא חיבור מן המאה הי"ג, והנוסחת הוא שם 'פוחדים השערים'⁶³. במאה הארבע עשרה כתוב מחבר ספר מהרי"ל⁶⁴:

מנוה הוא לפוחח התיבה כשמתייחיל ש-ץ תפלה שי-ע וכשמונייע לקדושה נועלין. וטרם שאומר לדור ודדור פוחחן. והכהנים כשלוין לדוכנןועלין. וכשיורדין מודוכנים פוחחן לומר א"ם ובסיום נועלין עד שיוציא ס-ת לקרוון. וכן בתפלה מוסף.

בקהילות המנהג המזרחי נהגו לפחות את הארון ליד קטיעים מסוימים בלבד. ר' אברהם ב"ר עזריאל (בஹמייה, מאה י"ג) בעל 'ערוגת הבושם', אומר על הפיאות 'היום תאצנו' שהוא 'תפלת בעלי התשובה', ומוטיף: 'יש מקומות שרגליין לפוחח ארון הקודש כאשרוראים אותו שיבחן לבם'⁶⁵. במאה החמש עשרה קבע ר' אייזיק טירנא את מנהג קהילות מזרח אירופה, באמריו⁶⁶

ביום הדין פוחחין הארון קודם אדרי אומה עד הסילוק, ופותחין הארון מלך עליון ולטנה תוק עד אחר אוחילה.

ובהתאם לכך ביום כפור:

ופותחין הארון קודם עד אחר האדרת והאמונה עד הסליק מי יתנה.

בכתבי היד של המחוורים אין מכל זה כלום, אך המדפיסים נהגו חרוט בעצם והוסיפו – אולי בהתאם למנהגי קהילותיהם – במקומות רכבים במחוורים שיש לפוחח ולסגור הארון. משתחווים בקהילות לחלק ה'פוחח', ככל בבוד של מצוה שבבית הכנסת, קיבל פוטרים כאלה בעניין בני הקהילות חוספת של חשיבות, החלו לעומתם לכבודם וגמ' ניגנו אותם בתגניות מיוחדת. במהדרה זאת ציינו פתחת הארון באות פ' וסגרתו באות ס'.

קביעת הטכסט

תולדות מסורת המזרחן מקריות, כמסורת כל הטקסטים הליטורגיים. בעוד שסוגים אחרים של טקסטים הופצו קודם לכן למקומות הדפוס בדרך שיטתית ע"י מעתיקם, במסרו התפלות בתחילת בעicker בעל פה. אך גם לאחר שנכתבו התפלות ומצאו את מקומן בסדורים ובמחוזרים, נוצרו שניויי גוסח ושינויי לשון רכבים בדרךطبعה הן בידי המזוזים והן – בתקופה מאוחרת יותר – בידי קהל המתפללים בשעה שאמרו את התפלות. אף בתפלות הקבע אשר נoston, בעיקר במנוג אשכנז, נחשב בעניין רכבים קבוע זה מאות שנים, מוצאים אנgo שניויי גוסח לא מעטים אשר מופיעים עדין בתקופת הדפוס ומצויים בסדורים שונים¹. וכן הוא לגבי הפוטרים. בתחילת היה הפייטן, ששימש גם

63. סדר טרוייש, מהדי' וייס, ע' 22, ולויום כפור רשום (שם ע' 26): ואין פוחדים השערים עד שיתחיל החון התפלה בקול רם, וכן בכל התפלות. ועי' שוב ע' 27, 28 (שם, לאחר אבינו מלכון; ואחיך נועלין השערם).²⁹

64. מהדי' קניגסברג תריה' ע' 105.

65. חלק בו ע' 486.

66. מנהגי ר' אייזיק טירנא, מנהג ר' רה, לאחר סי' קיד. מנהג יו"כ, לאחר סי' קנייט.

1. במהדרה זו הוספנו לעתים שניויי גוסחאות לתפלות הקבע במקום שהן מופיעות לראשונה במזרחן. אין

בחוץ, קורא את פיטוּיוֹ בפנֵי הַקָּהָל בשעת המפללה, אֲחִיכָּב נפוץו העתקות הפיטוטים בקהלות שונות ובארצות שונות. הפיטוטים מארץ ישראל, שהם עיקר המחוֹר האשכני, היו בתחילת נפוצים בארץות בהן נהג מנהג א"י, א"י, סוריה ומצרים. אֲחִיכָּב עברו לאיטליה ולארכזות הולנד ומשם הגיעו לצרפת ולגרמניה. כך כולם המחוֹרים של ארץות אלה אוחם פיטוטים עצם, ומילא משמשת לנו השוואת מחוֹרים אלה יפה לבדיקה מסורת הטקסט.

mphozorim zrapt-ashcnu nshmr b'mspur gdol shel ctbyid ha'azorim h'ym b'ukir b'spurot zborot gdolot, yish shnemzaiim g'm ba'ospeim petritim. urcum eino ahid. urcum eino ahid. yish shu'utku b'kpdnoto v'yish shnctbnu b'reshlonot. yish shlfni ha'mutikim h'ya m'kor mahim v'yish shu'utkham n'shata m'kor m'shev. yish shmtachshim bgno'hotoo shl h'zon v'mutikim um h'pitotim at cl nosoh t'filot h'kabu, g'm am chozrim uli'hin cmah p'umim, yish ctby id shl m'chiorit b'hem h'utikru at h'pitotim b'lb'd v'rmo lo t'filot u'ri'shom ch'ilothihen. yish ctby id utikim b'hem nctbnu h'pitotim lala k'zorim g'm am b'khalot cabr n'go lk'zr, v'h'mnakd — shh'oa crg'il eino h'mutik ala' m'achor lo — n'yikd rk' othm h'kli' pitotim shh'yo n'ho'gim lm'ashe b'khalto. br'ob ctby id ma'otrim, pgomim b'mchiorigno hrba' pitotim, v'c'yon sh'mdpisim h'dpsi lo pi ctby id ma'otrim, pgomim b'mchiorigno hrba' pitotim. m'atzm shl cmah ctby id ld'abonnu eino shpir. yish ctby id, v'af mn ha'chosvim bi'otra, b'hem h'strim d'fim b'odim or g'm k'vutzot d'fim. ctby id shnomin h'yo mnogim b'mash' ushorot shnim ul emod h'zon, wlken n'go khalot lr'shot b'hem shiv'iyim, k'zorim v'tosofot, yish sha'af m'cho' u'ri' grida, c'di l'hat'aim at nosoh ctby h'yd ln'go b'khalh.² b'dr'k clal m'shkafim ctby h'yd at m'hang h'makom bo nctbnu, v'c'k h'zbr af' b'ctby h'yd sl' h'gnizha. l'c'n r'sh'ayim anhnu ls'og at ctby h'yd lo pi arzot ctib'ot, dh'aynu lo pi mnagim h'shoniim.

dr'cm shl h'mdpisim h'ytma' l'h'dpis at ma sh'matzao l'fngim ctby h'yd sh'lfnim, v'fumim sh'vnu p'ah v'shm at nosoh u'if h'gahot sl b'ali' h'hllca. ak ml'bd v'at ain s'minim lc'k shrb'nm h'shtafu b'ho'zot h'tkst'ym. la'achr h'dpos h'rashon la'uyinu cnra'a u'od h'mdpisim b'ctby id. h'dposim m'shkafim bz'roha m'dori'khet ph'ot o y'ot'rt m'k'rot m'm sh'abo. achd v'miyad m'bi'n m'dpsi h'mozor h'oa r' v'w'alef h'yd'yanim (1757-1832). h'oa h'shtamsh b'cl ctby h'yd sh'ulha b'ido h'shig'om³ c'sh'ozia' at m'chior shlo (1805-1800) l'pi shni' m'hangim (ashcnu h'marbi v'pol'). ld'abonnu h'g h'mang h'mad'iyim b'atot h'iomim v'la' p'rot ln'go b'alo ctby id h'shtamsh, rk' l'utim v'rhokot h'oa m'zayin ifpa' t'kin u'if ctby id. ain cl sp'k sh'tkst' sl m'chior h'oa ci'om h'mtukn b'iotra, nk' m'shivoshim r'biim v'ndps b'kpd'ha r'ba ul' clili h'dk'dok. m'hdorato shl h'yd'yanim sh'mash y'sod l'mad'iyim sh'avo a'hd'ri (c'gon i. b'rlin v'm. zk') sh'nom tk'nu ba cmah t'vuyot, v'af b'mora'a a'orofa h'shtamsh b'ha m'ro'li'im.⁴ ak ul' af' z'v'ot'yo hr'bot shl h'yd'yanim ain m'hdorato sof' psuk. h'ym um'od

zo al' a'm b'chrd sl sh'v'iyim noschot op'iniim, v'chbnu ln'go l'h'vi'at l'fni h'k'orim. b'som o'pn ain lar'ot b'ha'rot al'ah mn'gnun m'dui m'la l'sidor ashcnu.

2. b'mchior v'rom'ya, ld'ognma, m'k'ot b'sh'orit v'bm'nah shl y'ov'c at h'kdoshah h'rgila h't'f'lot al'ah v'rsh'mo b'mk'om an'at h'kdoshah r'ba; l'sp'k sh'l b'el h'ro'ka si' r'tzi'. ui' k'rit' s'p'k h'yd (t'sh'it) u' 1514.
3. b'idi'o h'yo ar'be'ah m'chiorim b'ctby id, m'hem h'yo l'ph'ot sh'niim rc'shu h'petrit. ctby h'yd hm: a) c'i m'sh'nt 1258 (ci'om ok'st'p'rd, b'odl. Mich. 627. 2) c'i m'k'ol'ln sl'd'utu utik mn h'nl. b) c'i m'sh'nt 1346. d) c'i m'sh'nt 1427. ui' ul' ck' ac'el l. l'yon (1901) MGWJ 45, 431.
4. ck' lm'shl 'm'chior cl bo', v'lna tr'ua.

לרשותנו אווצר גדול של כתבי יד, כולל כל גוני הגנזה הקהירית, ולכנן אין זה מיותר לעורך בדיקה חוררת של הטקסטים, ומהדורה חדשה של המזרור שכורה בצדיה.

תפקיד ראשון היה לעורך מבחר נכון של כתבי יד, כי מתוך האווצר הגדול של כתבי יד אשכנזיים העומד לרשותנו יש רכיבים שאין בהם חדש באשר הם מקבילים או מאוחרים למקורות טוביים יותר. מבחר כזה הוא יסוד לטקסט בקרתי של מהדורה חדשה. רשאי אדם לכנות מבחר כזה כמקרי או סובייקטיבי, אך הוא וAIN כל אפשרות לכלול בהדורה זאת את כל כתבי היד המקוריים נראות שיצירת המבחר היא הכרחית. זאת ועוד. ידוע שבקביעת טקסטים ליטורגיים (גם בלשונות אחרות) אין אפשרות לחושף את תולדות מסורת הטקסט עד למזרורייו, ואין אפשרות לבנות אילין יהס מדויק של כתבי יד, כי בטקסטים מסווג זה מתמוגים שינויי הנוסח בין הענפים השונים, ושותם כ"ז איינו שומר על טוהר גירושו.

רישימת כתבי יד

ביסודות מהדורה זאת מונחים כתבי יד דלהן (הרשימה מתיחסת לחلكי ר'יה ור'וב של המזרור):

ק בוצה ראשונה : כתבי יד של מנהג אשכנז המערבי (א)

א = ברלין, ספריה ממשלתית 10° Or. (קטלוג שטיינשנידר מס' 5) מן המאה שלוש עשרה, כולל ר'יה ור'וב. 180 דף.^{2o} קלף.

זה אחד מכתבי יד המעתים הכלולים את מנהג אשכנז העתיק, דהיינו מנהג אשכנז ללא קיזורים. לכן יש בו פיותים אשר חסרים או מקוצרים בכלי מאוחרים. גם לנורסואתי יש להתייחס כאילינריאת המאפיינות את מנהג אשכנז העתיק.

ב = ברלין, ספריה ממשלתית 388 2° Or. (שטיינש. 22), כולל ר'יה ור'וב וסוכות; מן המאה י"ד/ט"ו, דף 255.

לרוב מתאים לכלי א נורסואטי, אך מייצג מנהג מאוחר יותר. לא תמיד השתמשנו בו.

א' = לונדון, מוזיאון בריטי 7618 Harley מאה י"ג/י"ד. 107 דף.^{2o} קלף
לדאכוננו שרדו מנורק קטעים. גם הוא מייצג את מנהג אשכנז העתיק. השתמשנו בו למזרור של ר'וב.

ב' = באזול, ספרית האוניברסיטה 2 RII, מאה י"ג/י"ד. 10 דפים, 2° קלף
זהו קטע בלבד הכלול חלקים של שחרית לוי-יכ. נורסואתי השוכות.

ג = מזרור ורמייזא, בן שני כרכים; הכרך הראשון כתב היד בקרית ספר ל'ז (חשי"ט) ע' 388 ואילך, והוא נמצא ביום בגיון הספרים הלאומי והאוניברסיטאי בירושלים (סימנו: Heb. 4° 781). 219 דף.^{2o} קלף
זהו כולל את מנהג אשכנז עט שינויי מנהג מסויימים של קהילת ורמייזא. הפיותים כבר מקוצרים בכמה מקומות. ההעתקה אינה קפדיות, ויש גם שסתומים מאוחרים תיקנו בו שלא בהצלחה.

שני כתבי יד הבאים מייצגים ניסיון מנהג ורמייזא:

ו = אוקספורד, ספר. בודלינה, 436 Mich. (קטלוג נויבאואר 1025). מזרור לכל השנה.
דף 2°. קלף 347

- ו' = ליפציג, ספרית האוניברסיטה 1103 V, מאה י"ד.
בכיה והוסify סופר מאוחר תיקונים ע"פ המנהג המורח (מנגן פולין).
- ק' = קרלסרוהה, ספרית המדינה, 10. נכתב בשנת 1292. קלף.
- ו' = אוכספורד, ספר. בודליאנה, Mich. 627 (קטלוג נויבאואר 1035). נכתב בשנת 1258. דף 173. קלף 2°.
בשני צייר אלה שינויים נוסחות מיוחדות וחשובים.
- ח' = אוכספורד, ספר. בודליאנה Laud. Or. 321, מאה י"ג. מחזור לכל השנה. 307 דף. 2° גדול. קלף.
המעתיק העתיק כנראה משני כתבי יד שונים לפחות, שלאחד מהם היה הנוסח המורח (ולכן מייצין כי זה בכתה מקומות מנהג זה; בכתה אחרת נרשם בגלויון כתה נוסח אחר).
- ד' = אוכספורד, ספר. בודליאנה Opp. 167 (קטלוג נויבאואר 1042) מאה ט"ו, כולל ר"ה י"כ וטוכות, 314 דף. 2° קלף.
מייצג את המנהג המאוחר, אך יש בו נוסח מלא של תפלות הקבע. זה כי שנעתק בקפדנות רבה מקור מהימן בכראה, ויש בו מספר גודול של שינויים נוסח אופיגניים.
- בנוסף לב"ל הובאו לעתים כתבי יד הבאים לשם השלמת המנגנון:**
- ר' = אוכספורד, ספר. בודליאנה Reggio 1/2 (קטלוג נויבאואר 1024–1023), מאה י"ד. 277, 264 דף. 2° קלף.
- ב' = ברלין, ספר. משלחת 799–798 (שטיינשנ. 177) מאה י"ד/ט"ז. 4° קלף.
- אי' = אוכספורד ספר. בודל Can. Or. 140. מאה י"ג/י"ד. קלף.
- א^o' = " " " מאה י"ד. Mich. 402 185 דף. 4°.
- א^{oo}' = אוכספורד, בודל Mich. 433 (1040) מאה י"ד 243 דף. 2° (1045) Opp. 671 " " מאה ט"ז.
- א^a' = א^o' (1046) Can. Or. .3 (1041) Opp. 168 " " מאה י"ד. 149 דף. 4°.
- א^b' = א^a' (1049) Opp. 165 " " מאה י"ד/ט"ז. 196 דף. 4°.
- אⁱ' = א^b' (1037) Arch. Seld. A 6 " " מאה י"ד? 162 דף.
- כ^o' = אⁱ' (1029) Opp. 12 " " מאה י"ד. 400 דף. 2°.
- כ^a' = א^o' (1034) Mich. 616 " " מאה י"ד. 181 דף. 2°.
- כⁱ' = א^a' (1036) Bodl. Or. 167 " " מאה ט"ז? 186 דף. 2°.
- ע' = קמברידג', ספרית האוניברסיטה Or. 785 מאה י"ד/ט"ז.
- ע^o' = אוכספורד, בודל. Marshall Or. 42 מאה י"ד, כתוב בשנת קס"ו 4°.
- פ' = פרמא, ספר. פלטינה 960/2893 (מחזור וורמייזא) מאה י"ד/ט"ז.
- ל' = לונדון, בריט. מוז. Add. 26986 ר"ה-טוכות מאה י"ד. 222 דף. 4°.
- ש' = גוטינגן, ספר. האוניברסיטה 5–7 מאה י"ד. 2°.
- ת' = פרמא, ספר. פלטינה 1215/3270 מאה י"ג/י"ד. 2°.
- ת^o' = מודינה, ספר. אסתנסה 81. מאה י"ג/י"ד. 2°.
- מ' = מינכן, ספר. משלחת 86. מאה י"ד 250 דף. 2°.

קבוצה שוויה : כתבי יד של המנהג המזרחי ('מנהג פולין'). (פ)
לעומת כתבי היד של המנהג המערבי מועטים מאוד כי של המנהג המזרחי, והמבחן מצומצם.
הבאנו שינוי מכיר הכאים:

מ = מינכן, ספריה מושלחת 69, מאה י"ד. מחוזר לכל השנה. 203 דף. °
מורכב משני חלקים לפחות. לענינו חשוב רק החלק השני, והוא לדאובננו קטוע (משחרית ועד חור
מוסך של יויכ' חסר הרבה). מאידך כי זה הוא המקור העתיק והחשוב ביותר לנוסח העתיק המזרחי.

מי = מינכן, ספריה מושלחת 21, מחוזר לכל השנה עם פירושו כמנהג המזרחי או אורי כמנהג
מרכז-גרמני (סكسוניה). 293 דף. ° קלף.
השתמשנו בו במיוחד במקריםות שבוי מקטוע.

נ = מחוזר נירנברג, מוקדם שם במוזיאון הגרמני ועתה בספריית שוקן בירושלים. נכתב בהידור
רב בשנת צ"א (1331). חסרים כמה דפים. 528 (כעת 517) דף. ° גדול. קלף.
עם פירוש ארוך וחשוב יותר. תואר עיי ב. צימליך.
בבמשלכים (1886–1884) XI/XIII Magazin für die Wissenschaft des Judentums

כ = אוכספורד, בודליינה 166 (1160) Opp. מאה י"ד, מחוזר לימי נוראים. 208 דף. ° קלף
עם פירוש. בו כמה שינוי נוסחה חשובים.

ך = אוכספורד, בודליינה Opp. 668 (1026). מאה י"ד, מחוזר לכל השנה. 461 דף. ° קלף
חשיבותו מרובה בפרט בשבייל נוסחה התפללה.

ש = גוטינגן, ספרית האוניברסיטה, 4, מחוזר לכל השנה. מאה י"ד. °
נירסאות כי זה הובאו רק לעתים נדירות.

קבוצה של ישיח : כתבי יד של מנהג צרפת (צ)

מנהל צרפת היה פחות אחד מן המנהיגים הנ-ל, ועד לביטולו לא הגיע לגיבוש מלא בפרטיו. לכן
מבנה שינויי הנוסח בין כתבי היד הם רבים יותר, וגם מוכן שיש צורך להשתמש בכינויים נוספים. כל
כתב היד של קבוצה זו הם מן המאה ה-13 לש-14. שורה וארבע עשרה.

פ = פראט, ספריה פלטיננה 7 (654), נכתב בשנת 1304. מחוזר לימי נוראים ° קלף
עם פירוש. והוא מכחבי היד העשירים ביותר בפיוטים, אף שאינו מן המוקדמים ביותר. הוא כולל
את נוסח כל התפללה, ושת בו אוסף שליחות גדול מאד.

ט = ברן, ספריה בורגנית מס' 228, מחוזר לכל השנה. מאה י"ד.
פיוטי הימים הנוראים שונים במקצת במכהרם ובסידורם מלאה שבבי פ. בכמה במקרים חסרים
דפים.

ג = גיבנה, ספרית האוניברסיטה 12. Ms. heb. מאה י"ג/י"ד. מחוזר לימי הנוראים.
280 דף. ° קלף.
עם אוסף גדול של שליחות. הכתיב לרוב עיצור. תפלוות הקבע נרשמו במקובץ בתחילת המוחזר.

= וטיקאן 322 ebr. מהא י"ד, 189 דף. 4° קלף.
מחוזר לר'ה יוֹכֶ וּסְכוֹת. בסופו קינות לט' באב.

ע = אוכספורד, בודליינה 4° 68 Add. Opp. (גוייב. 2502), בודאי מן המאה י"ג. 265 דף. 4° קלף.
יש בו שינויים נסח מיוֹחָדִים וגם כמה פיטוטים שאינם נמצאים עוד במחוזרים אחרים. נסח התפלה
המלא נעתק בתחילת כתוב היד.

א^ט = בסימן זה סימנו כל כתבי יד של מחוזר אפס', כי אין בינויהם שינוי גירסה מהותי. כתבי היד
שבידינו אינם מוקדמים למאה שונה עשרה. החשובים שבהם הם:

כ"י משנת תע"ה (1715), היום ברשות בית הכנסת כמנגן בני רOME בIROSHLAM.
כ"י משנת תק"ה (1745) של אוניברסיטת YEL (Yale Univ.) בו היין (גוייב.) מס' 62/Heb. 52.

להלן רשימת כתבי יד של מחוזר צרפת שהובאו לעיתים נדירות יותר כדי להשלים את המנגנון:

ל = לונדון, MOZIAON BRITI Or. 2734 (קטל. מרגליות 666), מהא י"ד, ללא ניקוד. 165 דף. 4° קלף.

ל^ט = לונדון, MOZIAON BRITI Or. 2735 (קטל. מרגליות 663), מהא י"ג/י"ד, סדור עם פיטוטים.
גירסתו הובאו במעריב לר'ה.

ל^ט = לונדון, MOZIAON BRITI Or. 665 מהא יג/יד

ל^ט = " " " 1056 "

גירסתיהם הובאו במוסף יומם ב' DR'ה.

ל^ט = לונדון, בית מדרש לרבנים (Jews' College) Montef. 202, מהוזר לר'ה יוֹכֶ וּסְכוֹת,
בלתי שלם. 242 דף. 4°
הובא לנעילה ליוֹכֶ.

פ^ט = פרמא, ספר פלטינה 2579 (1250), מהוזר לר'ה יוֹכֶ, מהא י"ד. 4° .

פ^ט = " " " 2580 (1259) מהוזר לר'ה. 4°

פ^ט = " " " 1794 (1061) מהוזר ליוֹכֶ.

נ^ט = נים (Nîmes) ספריה עירונית 12, מהוזר

ט^ט = ברן, ספריה בורגנית 11/409, מהוזר

כבר אמרנו שפיטוטים רבים שבמחוזר אשכנז-צרפת נהוגים גם במחוזרים אחרים. מילא מוכן
שמסורת הטקסט של פיטוטים אלה נבדקה גם באוטם המוחזרים. עיקר ענייננו היה במחוזרים
של רOME (מנגן האיטליאני) ושל ROMANIA, והשתמשנו בכלי אחדים.

קבוצה רביעית : כתבי יד של מהדור רומי א (ר)
 ס = ברלין, ספריה ממשלתית 4200 (שטיינשנ. 52), מאה ט'ו. קלף.
 צ = אוכספורד, בודליינה, Mich. 611 מאה י"ד/ט'ו. קלף.

לעתים הבנו גם

צ' = פריס, ספריה לאומית 621
 י = ירושלים, ספריה לאומית 1063 4°
 ר' = דפוסי מהדור רומי

קבוצה חמישית : כתבי יד של מהדור רומי נ' א
 ה' = ותיקאן, Vat. ebr. 320, מהדור לר' יוס' וסוכות, 595 דף. 4°
 מנהג יון. באשר לפיטוטיםמושפע מادر מנהג צרפת. תיאור כתב היד: ספונת ח' (ס' זכרון ליצחק בן צבי ע' 209 ואילך).

ה' = ירושלים, ספרית שוקן מס' 22. מאה י"ד 2°. קלף
 מהדור קורפו (וקרוב ל מהדור רומי נ').

ץ = אוכספורד, בודליינה 525 Mich.
 כ"ז זה כולל פיטוטים שונים שהם נדרירים. מהנו לא ברור.
 ה' = דפוס מהדור רומי נ'. יניציאה [ר' לפ' לערך].
 ס' = מהדור הספרדים.
 לעתים היה علينا להביא נירסאות גם של מהדור זה.

קטעי גניזה

פיטוטים רבים, או קטעים מהם, נמצאו בגניזה הקהירית. על אף הקיטוע של כתבי יד אלה הם מעשירים במידה ניכרת את ידיעתנו על מסורת הטקסט. הם קרוביים למקור של פיטוטי א"י, ולכן סמכותם גדולה. ברור שלא ראינו את כל הקטעים הבאים בחשבון, אך השווינו את הטקסט עם כל אשר השיגה ידינו ורשמו במנגנון שיגוי נוסחות מן הקטעים הבאים:

אי' = אוכספורד, בודל. 20 (2699.6)	Heb. f
אנ' =	" d 25 "
(2723 F) " e 37 "	"
(2710) " e 39 "	"
(2712) " d 58 "	"
(2658.28) " d 55 "	"
(2741.1) " d 60 "	"
(2846.9) " e 25 "	"
(2701.6) דף 57 ואילך	"

		(2711)	"	e	38	"	"	= א ₁₉
		(2827)	"	e	73	"	"	= א ₁₀
								ב ₁₁ = בודפשט, אקדמיה למדעים, גנדי קויפמן 44
			52	"	"	"	"	ב ₁₂ =
								ל ₁ = לונדון, בריט. מה.
						"	"	ל ₂ =
						"	"	ל ₃ =
						"	"	ל ₄ =
						"	"	ל ₅ =
								ב ₁₃ = ניו יורק, בית המדרש לרבניים,
	3012	Adler						ב ₁₄ =
	1935		"	"	"	"	"	ב ₁₅ =
			"	"	"	"	"	ב ₁₆ =
H 12/23	Taylor-Schechter	אוסף						ק ₁ = קמברידג', ספריית האוניברסיטה אוסף
2/44	"	"	"	"	"	"	"	ק ₂ =
2/61	"	"	"	"	"	"	"	ק ₃ =
8/59	"	"	"	"	"	"	"	ק ₄ =
8/61	"	"	"	"	"	"	"	ק ₅ =
5/140	"	"	"	"	"	"	"	ק ₆ =
8/6	"	"	"	"	"	"	"	ק ₇ =
8/7	"	"	"	"	"	"	"	ק ₈ =
8/31	"	"	"	"	"	"	"	ק ₉ =
8/62	"	"	"	"	"	"	"	ק ₁₀ =
8/15	"	"	"	"	"	"	"	ק ₁₁ =
H 8/69			"	"	"	"	"	ק ₁₂ =
8/2	"	"	"	"	"	"	"	ק ₁₃ =
8/21	"	"	"	"	"	"	"	ק ₁₄ =
5/166	"	"	"	"	"	"	"	ק ₁₅ =
8/63	"	"	"	"	"	"	"	ק ₁₆ =
8/18	"	"	"	"	"	"	"	ק ₁₇ =
10/158	"	"	"	"	"	"	"	ק ₁₈ =
5/164	"	"	"	"	"	"	"	ק ₁₉ =
8/70	"	"	"	"	"	"	"	ק ₂₀ =
	Add. 3369		"	"	"	"	"	ק ₂₁ =
H 5/100	Taylor-Schechter	אוסף	"	"	"	"	"	ק ₂₂ =
5/85	"	"	"	"	"	"	"	ק ₂₃ =
6/21	"	"	"	"	"	"	"	ק ₂₄ =
5/98	"	"	"	"	"	"	"	ק ₂₅ =
5/113	"	"	"	"	"	"	"	ק ₂₆ =
5/108	"	"	"	"	"	"	"	ק ₂₇ =
5/187	"	"	"	"	"	"	"	ק ₂₈ =

6/98	Taylor-Schechter	ספרית האוניברסיטה, אוסף											
	Add. 3386		"	"	"	"							
H 8/68	Taylor-Schechter	אוסף	"	"	"	"							
8/5	"	"	"	"	"	"							
		III 100, Westminster College											
H 5/183	Taylor-Schechter	ספרית האוניברסיטה, אוסף											
6/65	"	"	"	"	"	"							
6/1	"	"	"	"	"	"							
6/3	"	"	"	"	"	"							
6/24	"	"	"	"	"	"							
5/128	"	"	"	"	"	"							
5/39	"	"	"	"	"	"							
6/41	"	"	"	"	"	"							
5/1	"	"	"	"	"	"							
6/35	"	"	"	"	"	"							
3/49	"	"	"	"	"	"							
6/52	"	"	"	"	"	"							
6/55	"	"	"	"	"	"							
18/42	"	"	"	"	"	"							
5/25	"	"	"	"	"	"							

שׁוֹן = לדג'ורות (אנגליה), אוסף ד. שׁוֹן

המהדרה של פנינו

קנה המידה העיקרי לבחירות גירסה מבין שניוי הנוסח שבמקורות היא כМОון מידת התקבלותה על דעתנו בתחום ההקשר שבטקסט. יקרה שגירסה מסוימת מתקבלה על דעתנו ומשכנעת אותנוו אף שהיא מופיעה בכתב יד מאוחר או בכתב' שאינו מן הטוביים, אך ברוב המקרים יימצא הטקסט הטוב בכינוי עתיקים, ונעדיף אותו על זה שבדפוסים. באותו המקוות בהם עמודים לרשונותינו קטעי גינוי נמצאו בהם לרוב את הגירסה המקורית, אך נמנענו מהכחיש לפנים גירסה זו את אלא אם מצאנו אותה גם בכתב יד צרפתים-אשכנזים, שהרי מטרתנו היא להוציא לאור את המחוור האשכנזי. דרכנו הייתה להביא בטקסט גירסה בטוחה בMOTEOT. הצרפתית-אשכנזית, כל עוד אפשר היה לקבל מטעמים לשוניים וענוניים. ויש שדרנו על לשונות אחרים בתחום הפירוש.

לאחר שעומד לרשותנו לצורך קביעת הנוסח הארץ גדול כל כך של כתבי יד לא נזקנו לדפוסים הראשונים של המנהג המערבי (ויניציאה רפ"א. אוגשטORG רצ"ז. לובלין שכ"ב) או של מנהג פולין (פראג רפ"ב. ש"ז).

התוספות שנכנסו לאחר המצאת הדפוס הן, בהשוואה לכלל המחוור, זעירות, ואלו הן: הוספה לפרשת הקרבנות (לאחר ברכות השחר), התפלות בשעת הוצאת ספר התורה, בשעת תקיעת שופר ובשעת נשיאת כפים. תפלת הש"ץ לפני מוסף, וכן קבלת שכת באותם המקומות בהם היא נגה. מהזרה זאת מציגה לפני הקורא את המחוור ההיסטורי של מנהג אשכנז לענפיו. היא כוללת

כל מה שהוא כולל במנגagi צרפת, אשכנז (המערבי) ופולין⁵. רוכו של החומר נהוג עד היום בכתב הכנסת, ומטרתנו היה להביאו לפני הקוראים בנוסח בדוק ומנופה כשהוא עורך לנוחות המיעין בו. מעטו של החומר נקטע ונעלם משך מאות השנים, וכך היה מטרתנו להעלותו מכתביו היד לנגד עינינו ולהציגו בדרך זו מן השכחה והאבדון.

הפיוטים נדפסו לפי צורתן הפיוטית, אלא שעל פי רוב סודרו שתי שורות או אפילו שלוש בשורה אחת, תוך סימון ברור של סופי השורות. בראש כל פיות ימצא הקורא תיאור קצר של הצורה הפיוטית ושל מבנהו. בסוף רשום בו אות ומספר מתוך אוצר השירה והפיוט של י. דודזון ניארק טרפהה – תרכז⁶; נוסף על כך, במקום שישם, עיבודים קודמים של אותו הפיוט.

שינויי הנוסחאות צורפו במנגנון נפרד מתחת לטקסט ונרשמו לפי מספר השורה המתאימה. לרוב רשום השינוי לאחר הגירסה המופיעה בפנים, ולעתים, כשהענין ברור, נרשם השינוי לבדו. שינויי דרכי כתיבה ושאר עניינים לא מהותיים לא נרשמו. תוספות (הוס') וחיסורים (חס') שכחבי היד נרשמו בקיצור. בראש המנגנון לכל קטע נרשמו המקורות שעמדו לרשות המהדיר. בטקסט נגדרו מילים מיוחדות, שיש לבטלן, בסוגרים מרובעים ( ), ומה שהושלם ע"פ השערה בסוגרי זיהית ( ), כנהוג במהדרות מדעית. מה שעורר חשד של שימוש או ליקוי סומן בכוכב(*) או הוכנס בין שני כוכבים.

פירוש המחוור

אל עיבוד הטקסט מצטרף באופן קבוע ביאורו, כי פירוש ישאר סתום רוכו ככלו. טקסטים מסווג זה ביאורם הוא הכרחי להם, ואין הם באים על תיקונם ע"י פרפרוזות או תרגום לשפות אחרות. מכאן מובן שכבר בתקופות קדומות נוצרו פירושים לפירותים, ואנו מוצאים אותם בכתב יד בהערות בין השורות או כפירושים ארוכים.

מפרשים קודמים

צונץ (רייטס ע' 194 ואילך) ערך רשימה של כל מפרש פיוטים האשכנזים שנודעו לו, ולאחרונה תיאר א.א. אורבך⁶ את תלותיהם עד למאה השלב עשרה. אורבך השתמש בחומר אשר ברוכו עדין גנו בכתבי יד, לנכון לדאובנו עדין אין אנו יכולים להשתמש בו לפירוש המחוור. מהקרו העלה שפירושים שונים של הרשונים הגיעו בצורה אונומית לפירושים הידועים והנפוצים. נראה שכן הדבר גם לגבי תיקונים ושינויים בלשון הפיוטים. עמודי הלהקה שיינו בהתאם להשפטם ביטויים שונים בלשון הפיוטים: שינויים אלה נתקבלו ע"י תלמידיהם, נכנסו לחוק כתבי היד והגיעו אלינו בצורה אונומית. בכתב יד מצריים לא רק פירושים שנרשמו בגלגולות המחוורים אלא גם חיבוריהם עצמאיים המפרשים את כל תפלות הקבע והפיוטים של מהדור השנה, והם עדין לא נדפסו. לעיתים אפשר ליחס אותם לבית מדרשו של אחד מהמפרשים הגדולים של המאה השთים

5. אין זה אסון אם מתפלל האמון על מנהג פולין למד להכיר את המנהג המערבי, וכן להפוך. עד כמה גדולה הבדות בשתח ותוכית העובדה שחוק לריטוריה יהודית בן ימינו חופש מהנהג פולין, מהדר' לנודון 1904, וכן בו כאילו הוא המציא את המחוור האשכנזי (ליברטיך HUCA 35 (1964) ע' 79).

6. עדרוגת הבושים לר' אברהם ביר עורייל, מהדר' אורבך, דרך ד' ע' 1–111.

עשרה, כגון ר' אליעזר ב"ר נתן (הראב"ן), ר' אפרים מבונא, ר' אלעזר ב"ר יעקב בעל הרוקח. פירושיהם הורכבו וסוכמו במשך הדורות, ובدلוסים הקדומים מצויים פירושים מบทי המדרש של הראשונים הנ"ל, ואלו הם:

פירוש ר' אברהם [בן אביגדור?] למחוזר מנהג פולין, פראג שי' (ועוד) פירוש ר' בנימין בן מאיר אשכנזי מנורנברג, למחוזר מנהג אשכנז, שילזני (שטי' לערך), ואח"כ במחוזר סביונטה – קרמונא, שטי' – שי'

פירוש הדרת קדש לר' יצחק בן יעקב יוזבל סגיל איש הערלישאים, למח' מנהג אשכנז, ויניציאה שי' (ועוד)

פירוש מגלי צדק [מחברו בלתי ידוע], ויניציאה שם'ח (ועוד)

פירושים אלה הורכבו אח"כ ע"ז ר' צבי הירש זונDELס (לובלין של"ט), נתן שפירא (קרקא שם"ד). יוסף בצלאל שי' מחוקק (פראג שס"ז) וצבי בן חיים (וילמרסדורף בכואלה, חל"ג (ועוד)). ספר המסביר מת יוסף אסו (אםשטרדם תכ"ז) הוטיף רק הערות מעטות. באור קצר למחוזר כמנהג פולין חיבר אורי פיבוש בן אריה ליב ספרי בשם 'קריאי מועד' (ברסלאו 1805).

היצירה הגדולה והחשובה ביותר בשדה פירוש המחזור הוא מפעלו של ר' ואלף היידנהיים (רו"ה). הוא הדפיס את פירושו לשני המנהגים (אשכנז המערבי ופולין, רדלהיים תק"ס – תקס"ה (ועוד)) בהוצאתו הפרטית וככיוו הא. פירושו נוצר עם התחלת מקומת האמנציפציה, ואפשר לואות בו אחד ממבשרי חכמת ישראל. הפירוש מייסד על ידיעה לשונית עמוקה ועל בקיאות רחבה במדרש, והוא עולה על כל פירוש אחר שקדם לו. הדורות שלאחריו ראו בו את 'הבאור', ואין הוא מושן גם בימינו. לאחר פטירתו של רוייה (1832) הדפיסו אותו רפאל פירשטעטל (מהדורות קרוטושין תקצ"ט, כמנהג פולין) והוסף 'תוספת באור', בו הוא עוסק מחדש בכמה מקומות בפיוטים. אייזיק ברלין (מהדר' הנובר תקצ"ט, כמנהג אשכנז המערבי וכמנהג פולין) הוסיף הערות לכל הבגואר של רוייה. הגדייל ברבע על גדו המקורי ושילב בו הערות חריפות של גיסו חיים מיכאל. מהדורתו של ברלין יכולה להחשב מהדורות המושלמות ביותר של המחזור האשכנזי עד היום. שני מפרשנים נוספים של המחזור, משה לנדא, נכדו של ר' יחזקאל לנדא, רבה של פראג (מהדר' פראג תקצ"ד וועוד) ומשה לטריס (מהדר' פראג תר"ה (ועוד)) שאבו בעיקר מבאוורו של רוייה. מאידך יש להזכיר את משה ישראלי בידינגן שפרש את המחזור פירוש עצמאי שלא תלוי בפירוש הרו"ה, ובכמה מקומות יש אף להעדר פירושו על אלה של הרו"ה (מהדורתו מץ תקע"ז).

הפירוש האשכנז והנפוץ ביותר הוא הפירוש 'קרבן אהרן' מאת ר' אהרן ב"ר יחיאל מיכל ממייכילישאך (פלך וילנא), טלאויטא תקפ"ג וועוד⁷. בין השאר הוא השתמש בכ"י של פירוש הראב"ן, וגם מביא אותו לעיתים בפירושו⁸. כ"י זה היה או בראשותו של ר' אפרים זלמן מרגלית מבראך ואח"כ אבד מבלי להשאיר עיקבות. רוכ'h הפירוש 'קרבן אהרן' לקוח מביאו של רוייה, ריש שהוא מתוכחה אותו. קשה מאד להשתמש בפירוש זה, כי המחבר פירק את דבריו לשלש חטיבות: 'מטה לוי', בו הוא מפרש את רעונות הכתוב; 'בית לוי', בו מובא פירוש המלים עם מקורות

7. עלייו ועל המהדורות השונות עיי' בהרחבה אצל אורבן, ערוגת הבושם כרך ד' ע' 36 ואילך.

8. אך היו בה תוספות מאוחרות, עיי' אורבן, שם ע' 33 והערות 81, 82.

התלמוד לפירוש המלים; 'מעשה ארגד' שהוא מיוחד להבאת מקורות מן המדרש והتلמוד לדברי הפיטוט ולדיניהם על פירושים שונים. בהוצאות מאוחרות רבות קיצרו את 'מטה לוי' ו'בית לוי' והשմתו כליל את 'מעשה ארגד'.

במקומות ספורים ייעזר הקורא גם ע"י העORTHIO של ר' יהיאל מיכל זק⁹ שהוזאו אחריו מותו (1864) מזור עזבונו ונdfsvo בשם 'באר מיכל' כנספחota למהדורות המתוור הגרמני שלו.

הפירוש שלפנינו

בראשונה סבר המהדיר להביא במהדורה זאת את פירושו של רוויה ולהוסיף לו השלמות בעת הצורך. אך נتبירר שאפשר לכלת בדרך זו מכמה טעמים. שונא דרכם של החוקרים בימינו להביא ראיות מן המקורות, להשווות אל מקבילות ולדעת על פירושיהם של אחרים מזו שהיתה נהוגה לפני מעלה מ-150 שנה. כמה מקורות של מדרשים שלא היו ידועים בזמן רוויה פורסמו ביגנים בודפוס. פירושים שמאրיך בהם רוויה אפשר לקזר בהם היום, ויש שהמברא מסתפק ברמז ואנו צרכיים היום לפרט ולפרש. יש קטעים שרוויה לא פירש כלל, ולעתים הוא מנמק זאת בဓובר 'אין לנו ערך בנטירות'. הקורא גם יראה שבמקומות לא מעטים שונא הנוסח שבחרנו בו מזה שקבע רוויה. לכן הוכרכנו לעורך פירוש אחר תחת פירושו. ברור שפירושנו אינו בותן אלא את עיקר הדברים; מטרתו היא להקל על הקורא במציאות המקורית⁹ ובעיהן בחומר המילוני ובדרך זאת לאפשר לו הבנה ראשונה בפיטוטים. כל עיון נוספים בשאלות הריעוניות, היסטוריות, הספרותיות וביקר בשאלות הלשוניות¹⁰ של הפיטוטים הוא עניין למחקרים מיוחדים, ולא טיפלנו בכך במסגרת הפירוש.

שmeno לנו למטרה להביא בפירוש לפחות מקור אחד או מקבילה אחת המבארת את דברי הפיטוט, וכאשר ידובר בפיטוטים ארץ-ישראליים הקפדו להביא, עד כמה שאפשר, מקורות של מדרשי א"י. כבר אמרנו שהבאתו של מדרש אין פירושה שמדרשו זה קומם בניסוחו למן של הפיטון, כי אפשר שהפיטון שאב מקורות שבעל פה שקדם לו לגיבוש הספרותי של המדרש הידוע לנו היום. בשעת כתיבת הפירוש נעזרנו בשני פירושים הנמצאים בכתביו יד מאוחרים: האחד מבאר כמה קטעים של מהזוהר מגנגן ונמצא בכ"י הוטיקאן מס' 298 (סימנו בקיצור ו-298), והשני, החשוב ממבו, הוא פירוש למזהור צרפת שככ"י ותיקאן מס' 306 (סימנו ו-306). שניהם שאכו בדבריהם מקורות גאנניים, ויש בהם פירושים טובים שנעלמו מאוחרים מהם. קורת רוח הייתה לנו שמצוינו שם לעיתים אישור להשערותינו.

9. בהבות מפסוקי מקרא השתמשתי (cdrco של הרוויה) במקומות 'על פי' במונח 'על שם' כנהוג בתלמוד ובמדרשי (עי' יירדי ברכות א' ז דף ג' עלי שם פורץ נדר ישכונוח. חענ' ב' א' דף ס' ה' עלי שם וארצה בואכבדה. ויקיר א' ב' עי' 7) על שם ההר הטוב הזה והלבנון).

10. אשר לצורה הלשונית של מהדורות שלפנינו: ברור שאין לסמן תמיד על הניקוד הנמצא בכתב שברובו אינו מדויק כל כך, ומדיות ברירה אנו נאלצים לסמך על פי רוב על הניקוד התנכי. מאידך ידוע שתפלות ופיטוטים אינם בניוים על הניקוד הטבריני, ולא רק בקטוע הגנזה אלא אם בהרבה כיסי אחרים ובDSLים שלטת הצורה נ-ך (במוקום נ-ך) בכינוי נוף שני (ובכן תקדש ש-ך על ישראל ע-ך ועל ירושלים ע-ך וככ' וכו', עי' על זה 1959 Kahle, The Cairo Geniza, Oxford, עמ' 173.113). וצורות כמו מלחייכם (במוקום נ-ך), הצעמיה (במוקום ה-ץ) ועוד סטיות מהצורות המקבילות מצויות. אך אין עקבות בספרים. וגם במהדורות אחרות לא יכולנו להתרחק מהמקובל בקהלות יותר על המדה.

רשימת המקורות

Or. 665	=	ל	(5) Or. 2 ^o 10	= גרLIN, ספר. משלחת
Or. 1056	=	ל	Harley 7618	= לנדון ב.מ.
	=	ל	Can. Or. 140	= אוכספורד בודל.
	=	ל	Opp. 671	= *א
	=	מ	Mich. 402	= °א
Montef. 202 (Jews College)		מ	" 433	= °א
	=	מ'	Can. Or. 3	= אא
	=	מ"	Opp. 168	= אב
	=	ג	Arch. Seld. A6	= או
	=	ג'	Opp. 165	= אע
	=	ג"		= נייני אפ"ם
	=	נ	Or. fol. 388	= ברLIN
	=	נ'	R. II 2	= נאול, ספר. אונ.
	=	נ"	Ms. heb. 12	= גנבה, ספר. אונ.
Opp. Add. 4068	=	ס	Opp. 167	= אוכספורד, בודל.
	=	ע		= המבורג, ספר. משלחת
Or. 785	=	ע'	Heb. 4 ^o 781	= ירושלם, כפר. לאמית
Marshall Or. 42.	=	ע"	V 1103	= לייפציג, ספר. אונ.
	=	פ	Mich. 436	= אוכספורד בודל.
	=	פ'	Mich. 627	= ז
	=	פ"	Laud Or. 321	= ח
	=	פ"		= ברן, ספר. בורבניה
	=	פ"		= ברן, "
	=	פ"	Heb. 4 ^o 1063	= ירושלם, ספר. לאמית
	=	פ"	Opp. 166	= אוכספורד בודל.
	=	פ"	C. 12	=
	=	פ"	Mich. 616	=
	=	צ	Bodl. Or. 167	=
	=	צ'	Opp. 668	=
	=	צ"		= לנדון, בריט. מה.
	=	ץ	Or. 2734	= מודינה, ספר. אסתנה
	=	ץ	Add. 26986	=
	=	ץ	Or. 2735	=
	=	ר		
	=	ק		
	=	ר		
	=	ת		
	=	ת		
	=	ת"		
	=	רשימת קטיעי מגנויות ראה ע' בה וายך		

מספר נוסף לסמן כי מסמן יד ראשונה או שנייה

קיצורים רגילים

ין = יש גרטין
ים = יש מפרשיין
ל' = לשון
להיכ = לשון הכתוב
מיב = ר' משה בידינגן
ערוה-יב = ערוגת הבושם לר' אברהם בעיר עורייל, מהר' אורבן, א"ד, ירושלים תרצ"ט-תשכ"ג
פי = פירוש
קד"א = קמחא דאביישונא (פירוש למחר' רומא, בולוניא ש')
רוואה = ר' וולף היידנהיימן
ר"ל = רוצחה לומר
ת"א = חרגנות אונקלז
ת"י = תרגום יונתן

וינצברון (אגודות היהודים) = L. Ginzberg, The Legends of the Jews = דה האאס = de Haas, Ungedruckte Stücke aus den Breslauer deutschen Machzor-Handschriften, 1906
ידייעות המכון = ידיעות המכון לחקר השירה העברית

צונץ, ל. ג. (ליט. גוטש). = L. Zunz, Literaturgeschichte der synagogalen Poesie, 1865

צונץ, ס. פ. = L. Zunz, Die synagogale Poesie des Mittelalters, 1920

צונץ, ריטוס = L. Zunz, Die Ritus des synagogalen Gottesdienstes, 1859

Hebrew Union College Annual = HUCA

Journal of Jewish Studies = JJS

Jewish Quarterly Review = JQR

Monatsschrift f. Geschichte u. Wissenschaft des Judentums = MGWJ

Revue des études juives = REJ

ביר = בראשות רבבה

ויקיר = ויקרא רבבה

פדריא (פרק' דרא"א) = פרקי (ד) ר' אליעזר

פריא (פרק' ר"א) = פסיקתא דר' כהנא

פסדריך = פסיקתא רבתא

פסיר = פסיקתא רבתא

המודרשים מובאים בהתאם לחלוקת המקובלות (בלי הוספה מלת 'פרקיה'), ועד כמה שהופיעו בהדורות חדשות לפני דף או עמוד שלහן; מכילתא דר' ישמעאל לפי מהר' הורובייז-רבין; בראשית רבבה לפי מהר' תיאודור-אלבק; ויקרא רבבה לפי מהר' מרגליות; מדרש תהילים. פסיקתא דרב כהנא. ומדרשים קטנים לפי מהר' ש. בוכבר; פסיקתא רבתי ותנא דברי אליהו לפי מהר' מאיר איש שלום. התלמוד הירושלמי מובא לפי פרק ולהלכה, בצוון דף ועמודה לפי דפוס ווינצ'יאה (= קרווטשין).

לדאוני לא יכולתי להשתמש במאמר דב מגדלבויין בזמן כתיבת הפירוש.

מחזור לראש השנה

אשרי יושבי ביתך. עוד יהלולך טלה:

אשרי העם שבקה לך. אשרי העם שני אלקייו:
 תפילה לדוד. ארומםך אלמי תפלה. נאברקה שמה לעוזם ועוד: בכל-יום אברךך. ואגלה שמה לעוזם ועוד:
 גדור יי' ומחל מאר. ולנדתוא אין חקר: דוד לדור ישבח מעשיה. ובנורתייך גידוד: הדר בבוד הדרך. ודרכי
 גפלאתייך אשיה: וועאו גוראמיך יאמרו. ונדרתך אספרה: זכר רב-טיבך יביעו. ואדרתך ברנוו: חנון ורchrom
 יי' ארכ אפים גדרל-חסד: טובין לפל. ורחותיו עיל-קל-מעשייו: יודוך יי' קל-מעשי. ותסדייך זברוכה:
 כבוד פלכותך יאמרו. אבורותך ידרבו: לתודיע לבני הארץ גבורותיו. וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות
 קל-עלים. וממשלתך בקהל-דודו לר: סומך יי' קל-תנפלים. וזוקף לקל-תקופים: עיני כל אליך שברוי.
 ואקה נונ-קלחם א-אקלם בעתו: פותח א-תירך. ומשבע לקל-חי רצון: צדיק יי' בקהל-דרכיו. וחסיד בקהל-
 מעשייו: קרוב יי' לקהל-קראיו. לכל אשר יקראיו באחת: רצון-יראיו יעשת. ואחת-שעטם ישבע ויתשעים:
 שומר יי' א-קל-אהביו. ואת קל-הרטעים ישמיד: תהלה יי' ידר פיי. ויברך קל-בשך שם קדרשו לעוזם ועוד:
 ואנונו נברך יי' מעטה ועד-עוזם היליה: זיך

כי שם יי' אקרא הבו גדל לאלהינו:

אדני שפמי תפחה ופיו ניר מהלהך:

ברוך אתה יי' אלהינו נאלמי אבוחינו אלמי אברךם אלמי יצחק ואלהי יעקב האל הנגדל הנבוד והנורא אל
 עליון גוטל חסדים טוקים וקנה הפל וווער חסדי אבות ומביא גואל לבני בנייהם למפני שמך באחהה.
 מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי' מגן אברךם:

אתה גיבור לעוזם אורי. מתחה מתים אתה. رب להושיע. (בז'יך אומרין מורייד השל)
 מכלבל חיים בחדר מתחה מתים ברוחמים רביבים. סומך גוטלים ורואה חולמים ומתר אסתורים. ומקיים אמותו
 ליישי עפר. כי כמוך בצל גבורות ומי דומה לך. מלך מימות ומחיה וממציה) ישועה.
 וגאנון אתה למתינות מתים. ברוך אתה יי' מתחה הקפטים:

בחרות המפה לאומר הש"ץ קדושה

גאנדש א-שמה בעוזם בס'ם שמקידישים אותו בשמי מרים. בכתוב(2) על נד נבייך. וקרוא זה אל זה ואמר.
 חייך קדוש קדוש קדוש יי' צבאות מלא קל-הארץ בבודו: כי לענטטם ברכיך יאמרו חייך ברכיך בבוד יי' מקומו:
 כי גדרבי קרעש קחרוב לאמר. חייך ימילך יי' לעוזם אלתנו איזון לדור נדר קליליה:
 כי לדוד גדור גניד גדרל גלזח גאנטיכים קדרתך גאנדיש ושבתך (ניא ושבתך(3)) אלתינו מפינן לא ימוש לעוזם
 ועוד. כי אל מלך גדור וגדרוש אתה. ברוך אתה יי' האל הקדושים:

אתה קדרוש ושםך קדוש וקדושים בכל-יום יהלולך טלה. ברוך אתה יי' האל הקדושים:

אתה חנון לאדם דעת ומיליך לאנוש בינה. חנון מאתקה דעתה בינה) ותשפלו. ברוך אתה יי' חנון הרוחת:

השיבנו אבינו לתוכהך וקרבנו מלכנו לעבדך ומחזירנו בתשובה שלמה לפניך.

ברוך אתה יי' הרוצה בתשובה:

(1) ומצמיה לנו צ (2) וכן כתוב צ (3) ושבתך רוכ כ"י (4) בינה דעתה ו דעתה ובינה וחכמה צ

סלה-ח' לנו אבינו כי חטאנו מmul-לנו מלכנו כי פשענו. כי) מוחל וסולח אתה. ברוך אתה יי' חנוך תפורה לסלוח:

ראתא⁽²⁾ בעינינו וריבת ריבנו ונאלט מתקה לעזען שmag. כי) גואל ח'ק אתה. ברוך אתה יי' גואל ישראל:

רְפָאנוּ יי' וְרִפְאָה הַוְשִׁיעָנוּ וְנִשְׁעָתָה. כי תחלנו אתה. ותעלת רפואה שלמה לכל-מוכרים). כי אל מלך רופא נאפן ונהמן אתה. ברוך אתה יי' רופא חולין עמו ישראל:

ברך עלייך יי' אלהינו את-השנה הזאת) ואת-כל-מיין חבזאתה לטובה ומון ברכה על פניו הארץ והקענו מטויבך (נ-א מטויבה) וברך שנותנו פשיטות. ברוך אתה יי' מברך השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו ולא נס לקבוץ גלויותנו. וכבצנו יחד מארעם בńפות הארץ⁽³⁾. ברוך אתה יי' מקבץ גדרי עמו ישראל:

השיבת שופתו כבראשה ווועצינו כבתחלה והספר מסנו יונן ואנחתה ומלוך עלינו אתה יי' לבדך בחסד ובתרומות וצדקה במקשפט. ברוך אתה יי' מלך אוטוב אדרקה ומפעט:

וילפלשינט⁽⁴⁾ אל-תהי תקונה וככל-הרשותה ברגע תאבר (נ-א וככל-עושי רשותה⁽⁵⁾ ברגע אברדו) וכל איביך מהריה יברתו, ותודים (נ-א ומלכות זדון⁽⁶⁾) מהריה מעקר יתשרף ותמער ומגניעי במתהרה בימינו. ברוך אתה יי' שופר איבים ומכויע זדים:

על האדיים ועל-החותרים ועל-זקנינו עמק בית ישראל ועל פוליטה סופרים ועל גרי הארץ ועליו יתגלו⁽⁷⁾ רצמיך יי' אל-הנינו ומתו שקר טוב לכל הבוטחים בשםך ביאמת ולשים חילקו עמיהם לעולים ולא נבוש (נ-א וילעולים לא נבוש) בירבך בטהוננו⁽⁸⁾. ברוך אתה יי' משען ומבטח לצדיקים:

ולירשלם עירך בתרומות פשוב ותשכן בזוכה פאשר דברת ובנה אותה בקדושים בימינו בנין עולים ובכטא דוד מהריה לתוכה פאצון⁽⁹⁾. ברוך אתה יי' בונה ירושלים:

את-צמח זור עביך מהריה מצמיח וקרכן טרום בישועתך כי לישועתך קניין כל-הרים. ברוך אתה יי' מצמיח קרכן ישועה:

שמע קולנו יי' אלהינו חוס ורchrom עלייך וקבל בתרומות וברצון את-הפלתנו. כי אל שומע תפלות ותתנוינו⁽¹⁰⁾ אתה ומלפיך מלפניך ריקם אל פשיבנו. כי אתה שומע פולחת עמק ישראל ברוחמים. ברוך אתה יי' שומע פולחה:
רצאה יי' אל-הנינו בצעמך ישראל ובתפלתך. והשב את-העבורה לדביר בימך ואשי ישראל יתפלתך באתבה תקбел ברכzon ותמי לרצון פמיד עבורי ישראל עמק.
ותתנוינו עינינו בשובך לאיזון בתרומות. ברוך אתה יי' תפוזיר שכינתו לאיזון:

מודים רובנן מודים אנחנו לך שאתת הוא יי' אלהינו ואל-ה
אבותינו לעולים ועד. צור חינינו מון ושבינו אתה הו
לדור ודור נודה לך גוסטר תחולתך על חינינו הפסורים בידך וועל נשומינו הפקודותיך לך וועל נסיך שביבל-
יום עטנו ועל-גפלאותיך וטובותיך שביבל-עת ערבות נברך וגבורים. הטוב כי לא-כלוי רצמיך ומתרחם כי לאמתו חסידך. מעולם קנו לך.

1) כי אל צ 2) ראה נא צ 3) כי אל צ 4) לכל מכחינו וכל חלאינו צ 5) GRATIA UNA P 6) שנותינו ו 7) לארצנו הווע P 8) למשומדים ופ 9) וכל המינים ו 10) ומלכות זדון ו 11) ותנוינו (ותפיל פ) כל אויבינו ופ 12) יהמו נא פ 13) כי בסמן בטחנו וועל חסוך נשענו פ 14) יכוו 15) מפלתנו ותנוינו ו 16) אמתינו ופ 17) הנפקות פ

וועל-כלם יתברך ויתרומם שמן מלכנו תמיד לעולם ועד.
וכל מינים יודעה סלה ונתקלו אתח-שםך באמת הארץ ישועתו ועורתנו סלה. ברוך אתה יי' בטוב שםך ולך
נאלה להודאות:

שלום רב על-ישראל עטף פשים לעולם. כי אמתה הוא מלך ארון לכל-העולם. וטוב בעיניך לברך את-עמך
ישראל בכל עת ובכל-שעה בשולמו. ברוך אתה יה' המברך את-עםך ישראל כל-עולם:
אללה. נוצר לשוני מרע וישמי מדבר מרמה. ולמkilliy נפשי מרים ונפשי קעפר לפל תחתה. פתח לפני
בחורף ובמצותיך¹⁾ פרדרך ונקי. וכל החושבים עלי רעה מהרחה הפה עצם וקלאל מתחבם. עשה למן
שפה. עשה למן ימינה. עשה למן תורתה. עשה למן נחלazon ידידיך הוועה ימינה ונענו:
יה' לך צון אמריך פ' יתנוין לבי לפניך יי' צורי ואלי: עשה שלום במורמותו הוא יעשה שלום עליינו ועל כל-
ישראל ואמרי אמן:

יה' רצון לפניך יי' אלתינו נאלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במחנה בימינו ומן חילנו בחורף: ושם נצדר
ביראה קימי עולם וכשנים קדמויות: וערבה לי מחות יהודה וירושלם בימי עולם וכשנים קדמויות:

הש' חזר על התפללה ואומר קדיש שלם.

ובהרבה קהילות אמרים עליינו

עלינו לשבח לאדורו הפל, למת גדרה ליוצר בראשית. שלא עשנו בגני הארץ, ולא שמננו כמושבות הארץ.
שלא שם חילנו בהם ונודנו בכל הארץ: שהם מושבותם להבל הארץ ומתחבלים אל-אל לא ישיע. נאנחנו
כוּרעים ומשתוקים ומזוקים לפני מלך מלכי הממלכים הקדוש ברוך הוא שהוא גונטה שמים וויסד הארץ ומושב
יאמרו בשמיים מפעל שכינת עוז בוגתני מרים. הוא אלהינו אין עוד. אמת מלכנו אפס וולתנו. בפתוח בחורף
ובdash הימים והשבת אל-לבבך כי יי' הוא האלהים בשמים מפעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

על פן נקעה לך יי' אלתינו לראות מתרה במשפט עזקה להעbir גலילים מן הארץ והאלילים פרות וברתוין.
למגן עולם בפקידות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמה. להפנות אליך כל רשות הארץ. יכירנו יידעו כל יושבי תבל
כי לא תכרכר כל בך תשבך כל לשון. לפניך יי' אלהינו יכרכען ויטולן ולבוד שמה ניר יטנו וילקלו כלם את
על מלכותך וממלוך עלייהם מהרחה לעולם ועד. כי הפקידות שלך היא ועל מלכי עד פמלוך בכבור. בכתיב
בחורף יי' ימלך לעולם ועד: (ונאמר ותיה יי' למלך על כל הארץ ביום מותה יהודה יי' אחד ושם אחד):

קדיש יתום

(1) ובמצותיך: כיה בכל כי' אשכנו וצרת ובכיה ה תלמוד במקורו (ברכות דף י"ז ע"ג)

סדר ערוב תשhilין

כשהל ר'יה ביום ה' מערביין ערוב תשhilין וזה מעשתו. ליקחין פת שלם וכזית חכישל כנונ' בשר או ביצה ומגיחין אותו על האפת וմברכין:

ברוך אתה יי' אליהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וצוננו על מצות ערוב:

ואומרים

בחדון ערובה יהא שרא לנו למיפה ולבשלא ולאטמנא ולאקלקא שרנא ולמעבד כל-צרכנה מיום טבא לשbeta לנו ולכל-הדרים בעיר הזאת:

פיירוש נצירות: על סמך עירוב זה יהא מותר לנו לאפות ולבשל ולהטמין החמין ולהדליק נר ולהזכיר כל צרכנו מיום טוב לשbeta לנו ולכל (ישראל) הדרים בעיר הזאת.

מעריב לראש השנה

בshall ראש השנה בשבת מתחילה מזמור שר ליום השבת וכו'. יש קהילות בהן מתחילה בכלנו נרננה וכלה דודו כמו בכל ערב שבת צב מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות לך. וילומר לשם עליון: להגיד בברך חסידך. ואמנונך בלילה: עליך עשור ועליך גובל. עלי הגון בכנור: כי שמחני יי בפצעלה. במעשייך ארכן: מה גדרנו מעשיך יי. מאל עמך מחייבך: איש בער לא ידע. וכיסיל לא-יבין אחות-זאת: בפרק רשותם במו' עשב ויוציאו כל-פעלי און. להשמדם עד-עד: אתה מרום לעלם יי. כיד-הנה איביך יי ביד-הנה איביך יאבד. יתפדרו כל-פעלי און. וגרים בראשים קרני. בלתי בשמן רענן: ותבט עני בשורי. בזמנים עלי מרעשים משמענה אונ. צדיק בתקמר יפרח. פארו בלבנון ישגה: שתולים בביתך יי. בחצרות אל-הינו יפריחו: עוד ינובון בשיבה. דשנים ורעננים יהיו: להגיד כי-ישר יי. צורי ולא-עלמה בו: צי מלך גאות לבש כי עוז התאזר. אף-תפנן תבל בל-תמות: נכוון בסאך מאן. מעולם אתה: ונשאו נחרות כי נולאו נחרות קולם. ישאו נחרות דכיהם: מקלות פים לרבים אדריכים משברדים. אדריכים במרום יי: עד-תיך נאמנו מאי לבייתך נאה-קוץ. כי לאיך ימים: קידש יתום

<p>ברכו את יי המברך: ימברך ותשבח יחתפאר ויתרומם ויתנשא שמוא של-מלך מלכי המלכים נקדוש ברוך הוא שאחרא ראשון והוא אחרון ומפלעדיו אין אלאים. טלו לרבכ בצערבות ביתך שמוא וצלו לפניו. ושמוא מרים על-כל-ברכה וחיה: ברוך יי המברך לעולם ועד: ייני שם יי מברך מצפה ועד עולם:</p>

ברוך אתה יי אל-הינו מלך העולם אשר בדבריו מעריב ערבים. בחקמה פותח שערם ובתבונת
משגה עתים. ומלחיף את-הומות ומסדר את-הכוכבים בשמורותם בראיעם ברצונו. בורא יום ולילה
גועל אוֹר מפניך-חישך וחשך מפניך-אור. ומעביר יום ומביא לילה. וمبادיל בין יום ובין לילה. יי צבאות
שם. אל חי נקיים תמים מלך עליינו לעולם ועד.

בק"ק צורת וקצת ק"ק אשכנו אמרו את הפיוטים האלה בלבד ראשוני
קינון: ס"ג. א 5611.

**אמוני נבונים / בתקעם בירח איתנים
גואלים זכר-למו ברית ראשונים / דגלי מוישית כוכבי שחך נגנים:**

ברוך אתה יי המעריב ערבים:

כ"י ע"כ (אשכנז); פגול"ע (ארפחים); סץ (מה רומא) ח"ח (מה רומניה); מה' יותרי = ז'; קטע מהגניזה קגד
2 דגליים סצח'ויי קגד | שית: ישם פלא"כ קגד | כוכבי מונינים סצח'ויי קגד

1 אמוני נבונים יודעי תרומה. בתקעם בירח איתנים לשון מ"א ח ב בירח האיתנים בחג הוא החדש השבעי.

2 יזכר למו ברית ראשונים ע"ש ווק' נו מה. דגלי מוישית כוכבי שחך נגנים ורעם ירבה כוכבי השמיים.

אהבתם עולם בית יִשְׂרָאֵל עמה אַהֲבָתָךְ. תֹּרֶה וּמְצֹות חֲקִים וּמְשֻׁפְטִים אֲוֹתָנוּ לְפָרָת. עַל-פָּנֶיךָ אֱלֹהִים
בְּשִׁכְבָּנוּ וּבְקַוְמָנוּ נְשִׁיחַ בְּחַקְיָה. וּנוֹשָׁמָח בְּדִבְרֵי חֹרֶתְךָ וּבְמְצֹותְךָ לְעֹזָלָם וְעַד. כי הם חַיִינָה וְאֶרְךָ יָמִינָה
יבָּהָם נְתַחַת יָמָם וְלִילָה. ואַהֲבָתָךְ אַל-תִּסְרִיר¹ מִמֶּךָ לְעוֹלָם.

**הַרְיוּוּ לִפְנֵי מַלְכָּכֶם / וּנוֹשָׁעַתֶם מִאוֹבִיכֶם
זָכוֹת יִמְצִיא לְכֶם / חָנוּן יִשְׁמַעְעַכֶם אַהֲבָתִי אַתֶּכָם:**

ברוך אתה יהָה אֱלֹהֵינוּ יְהָה אֶחָד:

דברים י, ד שָׁמָעַ יִשְׂרָאֵל יְהָה אֱלֹהֵינוּ יְהָה אֶחָד:
ברוך שם גבורי מלכותו לעלם וְשָׁ

אהבתך את יהָה אֱלֹהֵיךְ בְּכָל-לְבָבֶךָ וּבְכָל-נְפָשָׁךְ וּבְכָל-
מְאָדָךְ: והִי הַוּכָרִים האָלָה אֲשֶׁר אָנָנוּ מִצְוָה יְהָה עַל-לְבָבֶךָ:
וּשְׁנַנְתָּם לְקִינְגָּד וּדְפָרָתָם בְּשִׁכְבָּתָן בְּבִיתְךָ וּבְלְכָתָתָךָ בְּנָרָד
וּבְשִׁכְבָּתָן וּבְקַוְמָךָ: וּקְשָׁרָתָם לְאֹתָן עַל-יָדֶךָ וְהִי לְטוּפָתָךָ בֵּין
עֵינֶךָ: וּכְתַבָּתָם עַל-מִזּוֹת בִּתְחָךְ וּבְשִׁעְרָיךְ:

דברים יא, יג בְּהָיוּ אַס-שָׁמָעַ תִּשְׁמַעוּ אֶל-מְצֹוֹתֵי אֲשֶׁר אָנָנוּ מִצְוָה אַתֶּכָם
הַיּוֹם לְאַהֲבָתָה אֶת-יְהָה אֱלֹהֵיכֶם וְלִעְבְּדוּ בְּכָל-לְבָבֶיכֶם בְּכָל-
נְפָשָׁיכֶם: וּתְהִתְּחִין מִטְּרָא אֶרְצָיכֶם בְּעֵתוֹ יְהָה וּמִלְּקוֹשׁ וְאַסְפָּת
רְגָגָךְ וְתִירְשָׁךְ וְיַעֲרָךְ: וּתְהִתְּחִין עַשְׁבָּבָשָׁךְ בְּשִׁדְרָן לְבִדְמָתָךְ וְאַכְלָתָךְ
וּשְׁבָעָתָךְ: הַשְׁמְרוּ לְכֶם פָּזָר-יִפְתָּחָה לְבָבֶיכֶם וְפָרָתָם וּבְכָרְדָּם
אֱלֹהִים אֶתְרָחִים וּהַשְׁתְּחוּתִים לְהָם: וּתְהִרְחַה אֲרַיְהָה בְּלָסָם וְעַזָּר
אֶת-הַשְּׁמִים וְלֹא-יַהֲיָה מִטְּרָא וְהַאֲרֹמָה לֹא תִּתְּהִנֵּן אֶת-כִּיבְּשָׁךְ
וְאֶבְדָּתָם מִתְּרָה מִעֵל הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר יְהָה נְתַן לְכֶם:
וּשְׁמַתָּם אֶת-דְּבָרַי אֱלֹהִים עַל-לְבָבֶיכֶם וּעַל-נְפָשָׁיכֶם וּקְשָׁרָתָם
אֹתָם לְאֹתָן עַל-יָדֶיכֶם וְהִי לְטוּפָתָךָ בֵּין עֵינֶיכֶם: וּלְמִזְרָתָם
אֹתָם אֶת-בְּנֵיכֶם לְדֹבֶר פָּס בְּשִׁכְבָּתָן בְּבִיטָךְ וּבְלְכָתָתָךְ בְּנָרָד
וּבְשִׁכְבָּתָן וּבְקַוְמָךָ: וּכְתַבָּתָם עַל-מִזּוֹת בִּתְחָךְ וּבְשִׁעְרָיךְ:
לְמַעַן יַרְבֵּי יְמִינֶיכֶם וַיְמִינֶיכֶם עַל הָאֶדְמָה אֲשֶׁר נְשָׁבָע יְהָה
לְאַבְתֵיכֶם לְתֹתֵת לְהָם כִּימֵי הַשְׁמִים עַל-הָאָרֶץ:

1) ונשמה ונעליו בדברי תלמוד תורה פ 2) אל חסור רוב כי-י

4 חנוּן: חָי סְקָנָה

3 וּנוֹשָׁעַתֶם מִאוֹבִיכֶם בָּמוֹדֵי יְסָדָה 4 אהבתך אתכם מלאכי אֱ

ובדבר טו, לו ויאמר יהוה אל-משה לאמור: דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם ועש לhem ציון על-בנבי בגדיהם לדודתם ונתנו על-ציון היבנ פתיל תכלת: והיה לך לציצת וראיתם אותו זכרתם את כל מוצות יהוה ועשיתם אותם ולא תתו אחריו לבבבל ואחריו עיניכם אשר אתם זnis אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את כל מוצותיו והייתם קדושים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:

אמת ואמונה קל-זאת ונכון עליינו. כי הוא יי אל-הין ואין זולתו. ואנו יישראל עמו. הפוך מזיד מלכים מלכני הגואלנו מפרק קל-העריצים האל הנפרע לנו מצרינו ומתקשלם גמול לקל-א-זיבני נפשנו. העשה גדלות עד-אין חקר ונפלאות עד-אין מספר. והשם נפשנו בתיים ולא-גמן למושך רגלה. הפוך ירכנו על-במות א-זיבנו וירם קרשו על קל-שנאיינו: העשה-לנו ובשים ונקמה בפרעה אותן ומאופתים בא-דמת בוני-יהם: היפה בעברתו קל-בכוני מצרים ויזא א-ת עמו יישראל מותאם לחרות עולם: המוצביו בנו בין גורי ים-סוף את-רו-פיהם ואת-שונאיםם בתרומות לטבע¹⁾: וראו בנו בגבורתו שבחו והודו לשמו ומלכו-תו ברצון קבלו עליהם משה ובני יישראל לך ענו שירה.

קיעון: מ-ז. חמיס צ-י ט-י נוליס. מ 1521.

מלך א-דир במרומיים / בשפטו עמים יזקram ברחמים / ביום תרועת ק-ן:
 מלך ג-דול וגבור / כל יצור לפניו יעבר בת"ק
 מלך דובר ומקים / לעם בו דבקים בת"ק
 מלך הי-זקram / וחוקר נסתראם בת"ק
 5 מלך זה וקורא דורות / חוקר נסתרות בת"ק
 מלך טמאות מרשיע / ידידי מו-שי' בת"ק

1) טבעו פ

1 בשפטו עמים יזקram (יזכר עצ-זף/קנו) ברוחמים (רוחמים לעם בו נחומיים [ח]): ישפט עמים ברוחמים ס 2 דרכו כל יצור, וחס' שורה 3 ע"ע, 4 וחוקר: וידע לנ-געע/ע-יכ' | גתורתם: מספרם ס-זקנו 5 הדורות ע"ע
 1 א-דир במרומיים תחל' צג ד. 2 כל יצור לפניו עבר ע"פ המשנה ר'יה אי ב'. 5 וקורא דורות ישע' מא ד.

מלך לפֶר מְצָאֵת יֹאמֶר / לִדְמַתָּה לְתִמְרָה
 מלך מסיר מְנֻח אֲף וְחֶרְוֹן / נְהַלְלָנו בְגָרוֹן
 מלך סובל כל / עֲבָדָה הַכְלָל
 מלך פּוֹקֵד חַסִידָיו / צָדָק יִמְצֵיא לִידִיכָיו
 מלך קָדוֹשׁ שְׁמוֹ / רָוּמָמוּהו עַמּוֹ
 מלך שׁוֹמֵר אַהֲבָה / לְשֻׁחוֹרָה וְנָאוֹה
 מלך פְּקִיעָה גָדוֹל מְרַבָּה / אֲשֶׁר בְּנוֹתָיו מְפַתִּיחָה הַרְבָּה
 שׂוֹרְרוּהו בְאַהֲבָה צָמְתִי רַבָּה / נָגֵן יְחִיד [זָקְנִים וְנָעָרִים] שִׁירָה עֲרָבָה:

(כשאמרו פיטוטים הוסיף בגילה ברה) בשמה רבה ואמרי כלם.

מי־קָמְכָה בְּאַלְים יְיָ מֵקָמָכָה נָאֵד בְּקָדְשׁ נֹרְאָת תְּהִלָּת עַשְׁתָּה פָּלָא:
 פְּלִכּוֹתָךְ רָאוּ בְּנֵיךְ בּוֹקָע יְמִם לְפָנֵי מָשָׁה

5 טָעַמִי עַם לְךָ מִשְׁמִיעִים / יְהִיו לְפָנֵיךְ נְשָׁמָעִים
 כִּי בְּיוֹם־כֶּסֶה לְפָנֵיךְ מִתְרִיעִים / נִצְחָה יִשְׂרָאֵל זֶה צָור מִשְׁמִיעִים:

זה אליו ענו (כשאמרו פיטוטים נהנו לומר זה צור ישבנו פצצו פה) ואמרנו.
 יְיָ יִמְלָך לְעַלְם וְעַד: וְנָאֵמֶר. כִּי־פָרָה יְיָ אֶת־יִצְחָק וְנָאֵלָה מִיד חֹק מִפְנֵח.

שְׁשָׁוֹן יִשְׁעָךְ / עַזְוָר לְעַם יוֹדְעָךְ
 פָּלָא מִעַשׁ וְרוֹעָךְ / צְבָאותינו גָּאֵל בִּשְׁעָךְ:

ברוך אתה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל

8 נְהַלְלָךְ עַ 12 שׁוֹמֵר שְׁבוּתָה אַהֲבָה ז 13 דָנוֹל מְרַבָּה חַטָּא טַז קָדָס 14 יְטוֹרָרוּהוּ סָצָן נָגֵן... עֲרָבָה
 חס פְּגַלְדָעָעָף קָדָס | זָקְנִים וּנְעָרִים הוֹסֵפה?.

7 בְּפֶר מְצָאֵת עִזָּש אַיּוֹב לְכָד. לִדְמַתָּה לְתִמְרָה שְׁהִיש ז חַדְרוּשָׁוּה עַל כְּנַתָּה יִשְׂרָאֵל. 12 לְשֻׁחוֹרָה וְנָאוֹה שְׁהִיש
 אַה וְעַז בְּמַרְשָׁש שָׁם. 13 דָנוֹל מְרַבָּה שְׁהִיש הַשְׁדָרְשָׁוּה עַל הקבָּיה. בְּנוֹתָם בְּמַצְרִים. 14 צָמְחִי רַבָּה עַיְשִׁיחָק
 ז. שִׁירָה עֲרִיבָה עַיְשִׁיחָק לְדָבָר.

5 מֶלֶךְ לְפָנֵי כָל בֵּית הַוֵּת, כִּי־בְּרִיָּה אַשְׁכָּנוּ וְצָרָתָן | מִשְׁמִיעִים: מִשְׁמִיעִים וּרְכָ' מִשְׁעוּתִים פְּגַלְדָעָף עַקְבָּא | לְפָנֵיךְ יְהִי
 (יְהִי כ') פְּלִעָעָכְבָ'וּ 6 כִּי חַס פְּעַזְוּ נִצְחָה יִשְׂרָאֵל חַס גַּכְעָלְחַרְפָּעָ יִשְׂרָאֵל חַס קָדָס | נִצְחָה יִשְׂרָאֵל זֶה: גָּועֵם סָצָן
 נִצְחָה... מִשְׁמִיעִים חַס, ע' 7 נָא שְׁשָׁוֹן, 8 גָּאֵל: בָּאוֹל קָגָד גָּמָול יִשְׁעָר כ' 9 אָוּלָמָך גָּלָן
 5 טָעַמִי עַם... נִשְׁמָעִים טָעַמִי הַשִּׁיר שָׁהָעַט מִשְׁמִיעַ לְפָנֵיךְ יְהָוָה מִקְבָּלִים. 6 נִצְחָה יִשְׂרָאֵל שְׁזָא טָוְכָט. זה צָור
 מִשְׁמִיעִים אֹה נְוֹסֵח הַפְּלָה יְהָוָה צָר יְשָׁעָנוּ. 7 שְׁשָׁוֹן יִשְׁעָךְ חַהָלָן גָּא זֶה. יוֹדְעָךְ עַט חַהָלָן לוּיאָה.

השכיבנו יי' אלתינו לשלום, והעמידנו מלכנו¹ לחיים. ופרש עליינו סכת שלוםך. ותקנו בעצה טבה מלפניה. והושענו למן שמה. והם בעדנו והסר מעליינו איזב דבר וחרב ורעב וינו. והסר שטן מלפנינו ומאתרינו. ובצל קספה תשטיינה. כי אל שומרנו ומאלנו אתה. כי אל מלך חתן ורחום אתה. ושמר צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם. ופרש עליינו סכת שלוםך.²

ברוך תוקעי באולמך / רבבות קוראי בשמה
10 שורי שירה לרומך / תפארות עליינו סכת שלוםך:

ברוך אתה יי' הפסנש (ויג פונש) סכת שלום עליינו ועל כל עמו ישראל וועל ירושלם:

ונוהנים לומר כאן פסוקי שבת וויט (ובקיק אין גותגן לאמרם, וכן גותגן בא"י)
(בשבת ולחדרו בני-ישראל את-השבת לעשوت את-השבת לדרכם ברית עולם: בין ובין בני ישראל
אות היא לעלם. כדי-ששת ימים עשה יהוה את-השמיים ואת-הארץ וביום השביעי שבת וינפש):

תקעו בחדר שופר. בכסה ליום חמוץ: כי חק לישראל הוא. משפט לאלהני יעקב:

חזי קדיש

אדני שפט תפתח וכי יציד תחלץ:

ברוך אתה יי' אלתינו ואלתי אבותינו אלהי אברהם אלמי יצחק ואלתי יעקב האל הנדול הנכור
והנורא אל עליון גומל חסדים טובים ולעה הפל ווCKER חסדי אבות ומביא נואל לבני בנייהם למן שמו
באהבה.

זכרנו לחיים³ (כ"א לחיים) מלך⁴ חפץ בחים. וחתנו בספר חיים. למן אליהם חיים. מלך⁵
עוור ומושיע וממן. ברוך אתה יי' ממן אברךם:

אתה גבור לעולם אדני מחייה מותים אתה. רב להושעך. [בקיך אמרים מורייד הפל] מכלכל חיים
בחסד מחייה מותים ברוחמים רביים. סמך נופלים ורופא חולים ומתקיר אסורים ומקרים אמוני לישני
עפר. כי כמושך בעל גבורותומי דומה לך מלך מימות ומחייה ומאמית יטועה. מי כמושך אב ברוחמים. זכר יצוריו לחיים ברוחמים.
ונאמן אתה להחיות מותים. ברוך אתה יי' מחייה המותים:

אתה קדוש ושם קדוש וקדושים בכל יום יהלולך פלה.

9 רבנות: קדוש הו. ע' | קראים פ 10 שורי שירה לרומך: שדי מרומך סוף קיד

1) לחיים טובים פ 2) שלום ועל ירושלם עירך פ
(3) לחיים טובים צ 4) אל מלך צ 5) אל מלך חי עזיר צ 6) ומאmix להו צ

ובכן פון פרידיך יי אלהיינו על קל-מעשיך / ואימחה על קל-מה שבראת
ויראה כל-המעשים / וישתחו לפניו כל-הבראים
יעשו כולם אונדה אחת / לשות רצונך בלבב שלם
כמו שידענו יי אלהיינו שהשלטן (ניא שהשלטן) לפניו / עז בירך גבורה בימינך
ושם נורא על כל-מה שבראת:
ובכן פון כבוד יי לעמך / תלה ליראך ותקה¹⁾ לדורייך
ופתחן פה למיתלים לך
שמחה לארכך / ושות לעירך / עצמת קרון לדור עבדך
ונערית ניר לבני-ישראל משבח במחנה בימיינו:
ואו (ניא ובקן) צדיקים יראו וישמו / וישראלים יעלו וחסדים ברעה ייגלו
ועלתה פרקוץ פיה / וכלי-הרשעה בלה בעשן פכללה
כى תעביר ממחלת זדון פונ-הארץ:
וتمלו אתה יי לבודך²⁾ על כל-מעשיך
בתר ציון משפט בבודך / ובירושלם עיר קדרשה
בכמוב³⁾ בדברי קדרש. ימלך יי לעולם אלהיין ציון לדור נדור הילודה:
קדוש אתה יי מלך / ואלוה מבעל עדיך
בכתב. ונגבה יי צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה.
ברוך אתה יי הפלג הקדושים:
אתה בחרתנו מפל-העמים / אהבתו אותנו ורציתנו
וירומתנו מפל-הילשונות / וקדשתנו במצוותך
ונרבתנו מלכנו לעבודתך / ושם תנדר ותקדוש עלינו קראת:

במושאי שבת מוסיפין כאן

ותוידענו יי אלהיינו אתח-משפטך צדקה / וחלמדנו לעשות חוק רצונך
ונתפנד-לנו יי אלהיינו ממשיטים ישרים ותורות אמרת / חקם ומצות טוביים
ונטהילנו ומפני שנון / ומוציאי קדרש וחייב נדבה
ונטורישנו קדשת שבת / ובבוד מועד וחגיגת תרנגול
ונפבדל⁴⁾ יי אלהיינו בין קדש לחול / בין אוור לחשך
בין ישראלי-למים / בין יום השביעי לששת ימי המפעשה
בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הברלט / ואת-יום השביעי מששת ימי המפעשה קדשך
הבדלך וקדשך אתח-עדך ישראל בקדשך:

1) תקופה טוביה דפוסי פולין וליטא 2) ואו כל כייז 3) כי כל אדווחץ 4) לבדוק מהרה אדווחץ 5) ונאמר אדווחכץ
5) ותבדילנו פ

וְתִּתְּנַצֵּל נָאָלָה יְהוָה בְּאֶחָדָה אֶת־יְמִים (השנת הזה ואת־יָמִים) תִּזְכְּרֹן מֵהֶה. יּוֹם¹⁾ תְּרוּעָה (שנת אומרים במקום
יום תרועה) זָבְרֹן פָּרִיעָה וַיֵּשׁ מָסִיפִין בְּאֶחָדָה מִקְרָא קָדְשׁוֹ וְכֹרְנוֹנוֹ וּפְקָדָנוֹ וּזְכָרָן
אֲלֹהִינוֹ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוֹ. יְצָלָה וְיָבָא וְיִגְעַשׂ וְיִרְאָה וְיִשְׁמַע וְיִפְקַד וְיִזְכַּר וּכְרָנוֹנוֹ וּפְקָדָנוֹ וּזְכָרָן
אֲבוֹתֵינוֹ. זָבְרֹן מִשְׁיחַ בְּזָדָר עַבְדָּךְ. זָבְרֹן יְרוֹלָם שֵׁיר קָדְשָׁךְ. זָבְרֹן פָּלָעָמָךְ גִּתְּהִישָׁרָאֵל
לְפָנֶיךָ ?פְּלִיטָה לְטוֹבָה לְטוֹבָה וְלִחְסָד וּלְתְּמִימָם לְתְּמִימָם וְלִשְׁלוֹם בְּיוֹם תִּזְכְּרֹן מֵהֶה. זָבְרֹנוּ נָאָלָה יְהוָה
בְּזָהָב לְטוֹבָה. וּפְקָדָנוּ בְּזָהָב לְבָרְכָה. וְחוֹשְׁעָנוּ בְּזָהָב וּבְתְּמִימָם חֹסֶן. וְרָחָם עַלְלָנוּ
וּבְזָהָב. כִּי אֶלְיךָ עִינֵינוּ. כִּי אֶל מֶלֶךְ חָנָן וּבְרָחוֹם אַתָּה:

אֲלֹהִינוֹ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוֹ.

מְלֹאך עַל פָּלָעָמָךְ הָעוֹלָם בְּלֹא בְּכֻבּוֹד / וְהַשְׁלָא עַל פָּלָעָמָךְ בְּיִקְרָה.
וְהַזְּפָע בְּתַהְדֵר אָנוֹ שָׁעָךְ / עַל פָּלָעָמָךְ תְּבָל אָרְצָךְ.

וְיָדָע פָּלָעָמָךְ פְּעָולָתוֹ / וּבֵין פָּלָעָמָךְ יִצְחָרְתָּהוּ.

וְיֹאמְרוּ נָא וְיֹאמְרוּ פָּלָעָמָךְ אֲשֶׁר נִשְׁמָה בָּאָפָּו / נָא אֱלֹהִי יִשְׁרָאֵל מֶלֶךְ / וּמְלָכָתוֹ בְּפָלָעָמָךְ
(אלֹהִינוֹ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוֹ רָצָה בְּמִנוֹתָנוּ) קְדָשָׁנו בְּמִצְוֹתָךְ / וּמַן חְלָקָנו בְּתֹרְתָּךְ.

שְׁבָעָנו מַטְוֶבָּךְ / וְשְׁמַחָנו בְּיִטְוֹחָתָךְ.

(והגחילנו נָא אֱלֹהִינוֹ בְּאֶחָדָה וּבְרָצָנוּ שְׁבָט קָדְשָׁךְ / וַיְנַחֵוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מִקְדְּשֵׁי שָׁמָךְ)
וּפְתַּחַר לְבָנו לְעַבְדָּךְ בְּאָמָת.

כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אָמָת / וְדָבָרֶךָ (מִלְכָנָה²⁾) אָמָת וְקִים לְעַד.

בְּרוּךְ אַתָּה נָא מֶלֶךְ עַל פָּלָעָמָךְ מִקְדְּשָׁךְ (השנה וְיִשְׂרָאֵל וְיּוֹם תִּזְכְּרֹן):

רָצָה נָא אֱלֹהִינוֹ בְּעַמְךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתְּפִלְתָּם. וְהַשְׁבָּע³⁾ אַתָּה הַעֲבֹדָה לְדִבְרֶךָ בִּיתְחָךְ וְאֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל וּתְפִלְתָּם
בְּאֶחָדָה תִּחְבְּלֶל בְּרָצָן וְתַהְיֵי לְרָצָן תִּמְדֵד עֲבוֹדָת יִשְׂרָאֵל עַמְךָ.

וְתַחְזִין עִינֵינוּ בְּשׁוֹבֵךְ לְצַיְן בְּרָחָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה נָא הַמְּחֹזֵר שְׁכִינָתוֹ לְצַיְן:

מִזְדִּים אֲנַחֲנוּ לְךָ שְׁאַתָּה הָאָהָן נָא אֱלֹהִינוֹ אֲבּוֹתֵינוֹ לְעוֹלָם וְעַד. צֹר חַיָּנוּ מִן יִשְׁעָנוּ אַתָּה הָאָהָן
לִדְוֹר וְדַוְרָ נֹדֵה לְךָ אֲנָסָפֶר אֲהַלְמָךְ עַל חַיָּינוּ הַמִּסְוּרִים בִּינְךָ וְעַל גַּשְׁמוּתֵינוּ הַפְּקוּדּוֹת לְךָ וְעַל נְסִיףָךְ
שְׁבָכְלִיּוֹם עַמְנוּ וְעַל גַּפְלָאָתְךָ וּטְבוּבָתְךָ שְׁבָכְלִיּוֹת עַת עֲרָב וּבְקָר וּצְהָרִים. הַטּוֹב כִּי לְאַדְכָלוּ רְחָמִיךָ
וְתִמְרִתָּם כִּי לְאַדְתָּמוֹת חַסְדָּיךָ. מְעוֹלָם קְרִיעָנוּ לְךָ.

וְעַל כָּלִים יִתְבְּרַךְ וּוַיְתַּרְמַט שָׁמָךְ מִלְכָנָה⁴⁾ תִּמְדֵיד לְעוֹלָם וְעַד.

וּכְתֹּוב לְלִבִּים (טֹובִים⁵⁾) כָּל־בְּנֵי בָּרִתָּךְ:

1) זָבְרֹן תְּרוּעָה בְּאֶחָדָה כְּנָסָה יְהִיד אֲזַחְכָּר 2) (השנת [המנוח כְּךָ] הָזָה וּבַיּוֹם) אֲזַחְכָּר צ 3) לְחִים טוֹבִים רְצָ

4) חָס וְחָמוֹל וְרָחָם עַלְיוֹנוּ וּמְלָנוּ מִכָּל צָרָה וִיגַּן צ 5) פּוּעַל אֲזַחְכָּר צ 6) וַיֹּאמְרוּ דָזְחָכָץ 7) וַיִּשְׁמַחֵוּ בָנָךְ יִשְׂרָאֵל אֲוֹהָבָי
שָׁמָךְ כָּל־כִּי־עֲתִיקִים 8) מַלְכָנוּ אֲדוֹזָחָךְ 9) וְשְׁכַנּוּ בְצִיּוֹן עִירְךָ יְעַבְדָּךְ בְּנֵיךְ בִּירוּשָׁלָם. וְאַתָּה בְּרָחָמִיךָ הַרְבִּים הַשְׁבָּב... ד וְאַתָּה
בְּרָחָמִיךָ הַרְבִּים תְּחַפֵּר בְּנֵיךְ וְתַהְזִין. וְתַעֲרֵב לְפָנֶיךָ חַפְלָתָנוּ כְעֹלָה וּבְקָרְבָּנוּ. אָנוּ וְרָחָם בְּרָחָמִיךָ הַרְבִּים מִהְרָה שְׁכִינָתָךָ לְצַיְן

לְסִדר הַעֲבֹודָה לִירוּשָׁלָם. וְשָׁם נְעַבְרָךְ... בָּאֵי שָׁאוּחָךְ לְבָדֵק בִּירָאָה גַּעֲבָרָךְ וּבְצִורָהָךְ מִקְוָדָרָךְ פ'

10) טוֹבִים חָס אֲוֹהָה

ובכל המתוים יודוק פלה ויהללו את-שםך באהמת האל ישועתנו וווערטנו פלה, ברוך אתה יי' היטוב שםך
ולך נאה לתודות:

שלום רב על-ישראל עמך פשים לעולם כי אתה הוא מלך אדון לכל-העולם. וטוב בעיניך
לבךך אה-עטך ישראל בכל-עת ובכל-שעה בשלומך.
בספר תנאים ברכה ושלום ופרקתה טובת מכר ונכתב לפניו אנחנו וכל-עטך בית ישראל לחיים
(טוביים) ולשלום.

ברוך אתה יי' עוזה השלום: (בכך מסימין המברך את עמו ישראל בשלום: ורק נהגין בא"ו)

אלתי. נוצר לשוני מברך ושפטני מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדום ונפשי צער לכל הארץ: פתח לבاي
בחורחה ובמצוחה פרדריך נפשי. וכל החותכים עלי רעה. מהרחה קבר עצם וילקל מתחוקם: עשה לפ�ן
שםך. עשה למפני ימיעה. עשה למפני קדרשה. עשה למשן תורה. למשן יחלzion זרייך הושעה ימינו וצנוי:
יהי לרצונך אמריך כי ואנין לבי לפניו יי' צורי ונואל: עשה שלום במרוקיו הוא יעשה שלום עליינו ועל כל-
ישראל ואמרו Amen:

יהי רצונך לפניו יי' אלחינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במחרה ביוםינו ומתחלקנו בחורחה: ושם נשבך
ביראה כימי עולם וכשנים קדרניות: וערבה לוי מנוח יהורה וירושלם כימי עולם וכשנים קדרניות:

בשבט אמורים

ויכלו הרים והארץ וכל-צבאים: ויכל אליהם ביום השבעה מלאכיהם אשר עשה. וישבת ביום
השביעי מפל-מלכתו אשר עשה: ויברך אליהם אתיום השבעה ויקדש אותו. כי בו שבת מפל-
מלאכיהם אשר-ברא אליהם לעשות:

ברוך אתה יי' אלחינו ואלהי אבותינו אלמי אברם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הנדול הנבואר
ותנזר אל עליון לנו שמים וארכז.

מן אבות בדרכו מחייב מותים במאמרו (הפלק²) הקדוש שאין כמותו הנמנית לעמו ביום שפת קדרשו
כי הם רצה להניח להם. לפניו נعبد ביראה ופחד ונודה לשמו בכל-ימים תמיד מעין הברכות אל
ההנדיות אדון השלום מקדש השבת ומברך שביעי ומנוח בקדשה לעם מז שני ענן זכר למשה
בראשית:

אלהי ואלהי אבותינו רצה במנוחתו קדרשו במצוחה וthon חלקי בחרחה. שבענו מטויבך
ושמחנו בישעיה. וטהר לבנו לעבדך באהמת. ותונחית יי' אלחינו באהבה וברכץ שבת קדרשה. ונחחו
ביה ישראל מקדשי שםך. ברוך אתה יי' מקדש השבת:

בקהילות ספרות נקבע מנהג הספרדים והחסידים לומר כאן לדוד זומר (זהל¹, כד, ט"י, ע' 146) פסוק בפסוק.
קידיש שלם.

בחורבנה קלחות מקדש השיזן בבהיכין, ובאי אין נהגין כן.
עלינו. כי. נהגין לומר יגדל או אדון עולם או שניהם.

¹ חס' אוחז ² האל הקדוש ברוב כי"י, ועי' ב מהרי"ל, ריש חלפת ר"ה

בשבת אומרים ויכלו (לעיל ע' 12)

ספרי מרנן ורבותי

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בורא פָּרִי הַגְּפָנִים:

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

אשר בחר-בנו מכל-עם / ורומנו מכל-לשון / וקדשו במצוותיו.

ותחנכו ייְ אֱלֹהֵינוּ באהבה את-זום (השנת הזה ואת-זיט) תזכרון הנה יום תריעעה (שבת אומרים במקום יום תרואה) זכרון פרושה ויש מוסיפין באהבה) מקרא קדש זכר לנצח מצרים.

כי בנו בחרת / ואוקנו קדשות מכל-העמים.

וזכרך אמת וקיים לעד.

ברוך אתה ייְ מלך על כל-הארץ / מקדש (שבת ו' ישראלי ויום הזיכרין):

במנצאי שבת מוסיפים כאן

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בורא מאורי האש:

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

המבדיל בין קדש לחול / בין אור לחשך / בין ישראל לעמים

בין יום השביעי לששת ימי המנוחה.

בין קדשות שבת לקדשות יום טוב הבדולח / ואת יום השביעי מששת ימי המנוחה קדשות

הבדולח וקדשות את עמך ישראל בקדשך. ברוך אתה ייְ המבדיל בין קדש לקדש:

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שהחיינו וקיינו והגיענו לזמן הזה:

בסעודה ליל ר'ה נהגים לטבל חפה בדבש ומכרכבים

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בורא פָּרִי הַעַז:

ואחר אכילתו אומרים

יהי רצון מלפנייך ייְ אֱלֹהֵינוּ ואלָהֵינוּ אֲבוֹתינוּ שתחדש עליינו שנה טובה ומתוקה:

בקץ צורת ובקצת קץ אשכנו אמרו את הפיותים האלה:

טייען: ה-ג יוקף פקען כל שאולן עוטע עטס.

צטולות 1-4. 19-26: תהיס צני ל' טוליט. 4 מילס ככל גול. — מ 1545

**מלך אמץ כת רב עלייה / בתקע שופר אגוזו בחילה
גבור לעמו יציז בחילה / דגלו יוצר מפחד לילה:**

**מלך הודך תראה לעם גואלים / ושבועם לפניך רצונם תשלים
ואהב זכר לנו אדר באלים / חסן נערם אחותבת כלולים:**

חסיס צני נוליט. 3 (קסוג 2) מילס ככל גול.

5 מלך טוב וسلح / פדות לעמו ישלח / ביום הזקרון:

מ' יושב הכרובים / ישפט עמים רבים / עוברי בגדים-מרון:

מ' כובש כעסים / יראה לנו גסים / בקראננו בגרון:

מ' לועגים תניע / שאון זרים פכנייע / במשנה שברון:

מ' מאוזן תרואה / מלט מגורה רעה / חבצלת השרון:

10 מ' נשגב ונעלם / ספרו כבודו לעוזם / בטהר ובכשרון:

מ' סודו יגלה / שחוק פינו י מלא / למצא ותרון:

כ"י פגעם/ס"מ/ע/ע"ל"כ/ע * ||

1 רב: ורב עלי נורא מ' 2 יצין: החץ מ' יצין לעמו ע'כ' ידין ע'ז' יצור: נזר מ' 3 תראה: צה פפ"עע' |
ובשועם לפניך רצונם: והושעים מדין גמור ורצונם מ' 4 זכר... כלולים: זמיות ותשובה או יאמרו בהילולים / כי חסן
געורים זכר ואחותבת כלולים מ'

6 ישפט עמים רבים: זכר וחמיך הרבים מ' | עוברים עלי'ף 7 כל נפסים ע' * | תראה מ'ע' | קוראי ע'

8 לועגנים: לועגנים ע' לעומם ע' * | שאון חס' פ"ע' | זרים: זדים עריצים פכ'ל' | 10 ספרו: נסר מ' 12 עוגנים יהבל:
עזור לנו (ז) ואובייננו יהבל מ'

1 אמץ כח ישע' מ כו וуд. רב עלייה יומי לב יט (בשינוי). 2 יצור מפחד לילה תחל' סד. ב. צא. ה. 4 זכר
לנו... חסן נערם אהבת כלולים ע"ש ירום ב. ב.

5 טוב וسلح הול' מה. פדות לעמו ישלח עיש תחל' קיא. 6 יושב הכרובים תחל' פ. ב. עוברי כבוי מרון
עמ' ומשנה ריה א' ב'. 7 בקראננו בגורון עיש ישע' נח א. 8 תניע תפגע. שאון זרים חכנייע ישע' כה. ה. במשנה
שברון ירום. יי. יה. 9 חבצלת השرون ישראל, עיש שהיש ב. א. 11 סודו יגלה עיש עומות גז. שחוק פינו י מלא
עיש תחל' קבו. למצוא ותרון סליה (ע' זלאי, ידיעות המכון ע' קז).

מ' עזינם יחביל / שיח קוראינו יקבל / כמנחה וכדורון:

מ' פלאיו יגבר / לנוקם נקם ידבר / בשיח ובפרטן:

מ' צבאיו יחונן / עמו באלו יлонן / מקאף וחרון:

15 מ' קבל תחנה / למצא ממה חנינה / בעמידי פניארין:

מ' רם ונשא / חמל נא וחוסה / ראשון ואחרון:

מ' שומר הברית / שמר פליטת שארית / ולכם ירין:

מ' תפאר גאליה / כחשת לעדת סגלה / ביד-משה ואחרון:

מלך יקשיב קוראינו ממעםקים / וברית שלום לנו יקים

20 סוחרי פלאיו בעוז דבקים / פוצחים יהודו ורנן מפיקים: בגילה

מלך הודה ארומים נצח בעודי / קדוש ברוחמי יגן בעדי

זה צור טלאיו יכתר לנכסם בעדי / נאור צור ישע וכבודי:

מלך בינה הניגנו ועוז יכפר / רחש עמק לפגיע ישפר

25 שומע בקהל תרועת שופר / מהר לגואל מי מנה עפר: גאל

מלך ועודים תהלוות כבודך לנזרוס / אפסם בארכ טובך לדROSS

להעד כל משנאיינו מהרס / וסכת שלוםך עלינו תפארש: הפרוש

14 יהונן: יהונן פפ' מ' יהנן כ' חומל וחונן ע* | באלו עמו פפ-ע/ע* כ/על- | יהונן: יהונן עע'כ'ל* לון ע*

עיש חלה* מו ד וועוד. 15 תחנה: תפלה ע* | מאר למצו מא' | חנינה: מהילה ע* 17 שומר... שארית: שומר ערוף /

מקימי ברית גוועמיך פ' 18 תמהר: תחיש מ' תראה פ' | חמחתה: חמחתה כשתה פ'

19 לנוחס* פ' 20 פלאיו: עוזו פ' | בערו: בו פפ' פוצחי מ' | יהודו: יהודיה פכ' | ברנן פ' 21 יהודו: עוזו כ' | גראמיין:

מרומו ע* 22 יכתר: יכבר מ' לנוטס פ/ע* צור חס' ג' 23 הגני עמ'פ' 24 בקהל (kol פ-קע') תרועת שופר:

תרועה (תפליה מ') וקהל שופר מ/ע* 25 וועודים: בהיכל' הויס' פ' | כבודך: בכבודך ג' לכבודך ע* | מהלטיך פ' מהלטיך ע*

26 משנאי מ' משנאיין | פ' להרטס מ'

12 עזיניט איבים. וכדורון כמנה. 13 ידבר עיש חלה* מו ד וועוד. 16 ראשון ואחרון בינו להקביה עיש ישע'

מד. 18 כחשת כאשר מיהרת.

19 קוראינו ממעםקים עיש חלה* קל א. 20 ורנן מפיקים מוציאים. 21 יגן בעדי חלה* ג. ד. 22 טלאיו

יכתר לנוסטם בעדי לרוםם אותם בעדי ערדים, עיש יוחק' טוז. יא. 23 בינה הניגנו עיש חלה* ה. ב.

עפר ישראל, עיש במד', נג. 25 וועודים אטופים. לנגורות האביב. לדROSS לדורך, לנטה.

מנハג וורמייזא

קימן: ח-צ הלעוז פקען צנ סלט יסולה מזק [פלוקט].

צמיס צני 7' נוליס 6 מליס צכל נול.

א 8396

אָשֶׁרִי הַעַם יוֹדֵעַ תְּרוּעָה לְפִתְחוֹ / בְּקוֹל שׁוֹפֵר בְּכֶסֶא לְכֻמוֹר חִמְלָתוֹ
גָּדוֹל יּוֹם יְיָ וּנוֹרָא יְרָאָתוֹ / יְזִיצִיאָנוֹ לְאוֹר אֲרָאָה בְּצִדְקָתוֹ:
הַמּוֹרֵב

דָּרְךָ הַדָּרִיךָ לְמַד לִיְשָׁרֵאָל / הַבְּלִים הַתְּכִפֵּר בְּמַאוֹנִים צִדְקָתוֹ כְּהַרְרִידְאָל
וּעוֹשָׂם בְּרִיחָה תְּדָשָׂה קְדוֹשָׂם הַגּוֹאָל / כְּאַהֲבָתִי יְיָ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
אוֹהָב

כִּיְיָ וּוּרְאָה *

2 ואראה וו 3 הוריך: לצייר הוועס וו יתפרק וו

1 אשורי העם יודעי תרואה תהלי פט צו. בקול שופר בכסתא עיש תהלי פא ד. לכמור חמלתו לעודר (עיש גכוו רחמי, בראי מד לו). 2 גדוול יומם ה' ונורא יואל בא. אראה בצדקתו מכיה ז ט. 3 דרך הדריך ... לישרי אל עיש תהלי קו ז וידרכם בדרך ישטה.צדקתו כהררי אל עיש תהלי לו ז, ריל הדריך ולימד לשבים להתקפר מהבלים במאונט. 4 בריה חדשה צי' ויקדר ביט' ישב ע' תרפיו. אהבתה ה' את בני ישראל הוועס ג א.

קימן: ח-צ הלעוז. צמיס צני ג' נוליס, צמכיים 3 מליס וצטליקי סצלה מקלחת. – א 4765.

אֱלֹהִים נָרָא עַלְילָה / בְּתְרוּעָה אֱלֹהִים עַלְלָה / יְיָ בְּקוֹל שׁוֹפֵר:
גָּאהּ לְפִנֵּי חִילּוֹ / דְגָלוּ נָמֵן קְוֹלוֹ / תְקַעּוּ בְּחִדְשָׁ שׁוֹפֵר:
הַיּוֹצֵר מַעֲצִים וּמְנֹהָר / וְתַקְעֵ בְּשׁוֹפֵר הַזְּהִיר / הַשׁוֹמֵעַ אֶת קְוֹל הַשׁוֹפֵר:
וְכָרוּ אֲבוֹתֵיכֶם וְתוֹבוֹ / חַסְדָּ וּרְחַמִּים תִּסְמַכְוּ / וְהַקְשִׁיבוּ לְקוֹל שׁוֹפֵר:
טָעַמוּ וְרָאוּ וְשׁוּבוּ / יוֹם פְּקַדָּה הַיְטִיבוּ / בְּשִׁמְעָכֶם אֶת קְוֹל הַשׁוֹפֵר:
כְּעֵת אֲשֶׁרֶת קְוֹלְכֶם / לְרָצֹן יְעַלָּה וּכְרוֹנֶכֶם / אֲשֶׁרֶת קְוֹל שׁוֹפֵר:
מְפֹרֵחַ הָאֵיר בְּבָחָנוֹןִו / נָאָחוּ בְּסִבְבָּקְרָנוֹןִו / אָם יְתַקְעֵ שׁוֹפֵר:
סּוֹדְתָּם אָנוּכָר בְּכֶסֶא / עַתִּירְתָּכֶם אֲשֶׁרֶת בְּכֶסֶא / וְאֶת קְוֹל הַשׁוֹפֵר:

2 גאה א*וּוּוּ תְקַעּוּ בְּחִדְשָׁ שׁוֹפֵר: קְוֹל אֲרִים כְּשׁוֹפֵר א* * 3 וְהַזְּהִיר א*וּוּוּ 5 תִּיאַבְנֵו א*וּוּוּ 8 אָנוּכִיר א*

1 נורא עלילה תהלי טו ה. בתrhoואה אלהים עללה. ה' בקול שופר תהלי מו ו. 2 תְקַעּוּ בְּחִדְשָׁ שׁוֹפֵר תהלי פא ד. 3 מעצים ומגהיר מזוק ומאייר. ותקע בשופר הזהייר וזווע ותקע בשופר. השומע את קול השופר יוזקי' לג ד. 4 זכרו... מכאן עד 6 דברי הקביה. והקשיבו לקול שי' ירמ' ו זי. 5 טעמו וראו ל' תהלי לד ט. כשמעכטם את קול השי' שיב' טו. 6 אשמעה קול שי' ירמ' ד כא. 7 מזורח האיר בבחנווועיש ישע' מא ב מי הפיר מזורה, ומה שדרשו כיר מג' (ע' 418) חי' עולמים שהיה מאיר לו בכל מקום שהיה הולך. נאחו בסבך בקרנווועו ברא' נב' ייג, וריל בבחנווועי, בישראל יוכר את עקיות יצחק אם יתקע שופר עמוס גו. 8 שוב דברי הקביה. סוד תם

פָנֵיךְ הָאָרֶב וְצַדְקָנוּ / צַדְקָתְךָ תֹּרְוֹת שְׁעִשְׁעָתָנוּ / עַל הַהָר וְקוֹל שׁוֹפֵר :
 קִימָנוּ קָרְנוּ יִשְׁעָנוּ / רְחַמֵּיךְ יִכְמְרוּ וְתַחֲנוּ / בְּתֻרוּעָה בְּקוֹל שׁוֹפֵר :
 שְׁמָרָנוּ וְתַלְיָז בְּעָדָנוּ / תְּחִישׁ גָּאֵלָתָנוּ וְיִשְׁעוּתָנוּ / תְּרָאוּ וְכַתְקָעַ שׁוֹפֵר :
 אֵל עֹזֵר אָם / תְּקַבְצָנוּ מְגַלְיוֹתָינוּ בַיּוֹם / הַהָוָא יִתְקַע בְּשׁוֹפֵר :

5 זָכָר חָסְדֵיךְ טֹוב יוֹשֵר לְקָדוּמִים / כִּבּוֹד לְשָׁמֶךְ תָּן וְשָׁב בְּכֶסֶא רְחַמִּים
 מְהֻלָּת נֹרְאֹת שְׁגָבִי עַז שְׁנִית שְׁלוּמִים / עָוֹרִי כִּימִי קָדָם דָוֹרֹת עָזְלִים :
 בְּגִילָה

פָנֵי בָאָר יַהְלָכוּן וְפָנֵיתִי אָלִיכֶם / צַדְקָתְךָ קְרֹובָה רַק שְׁפָרוּ מַעֲשֵיכֶם
 תְּזִכְיָרוּ אָלִי מַלְכִיּוֹתִיכֶם וְכָרְנוֹתִיכֶם וְשׂוֹפְרוֹתִיכֶם / אַנְיִי יְיָ אֱלֹהִיכֶם :
 זה צור

אַת לְחַשׁ עַתָּר זָעַק רַן מְלִים / הַן קְשָׁרְקָק קְשָׁרְקָק יְהוָה נִקְבָּלִים
 טִיף נָאָם שְׂטָן יַעֲרָבָב בְּקָרְנוּנָה יַיְוָבָלִים / לֹא תִמְצֵא שָׁם וְהַלְכָה גְּאוֹלִים :
 גָּאל

בְּנֵיךְ הָרְבָה יְהֹדָה וִיְשָׁרָאֵל נְכָאוּ / חֹזְקָם בִּישְׁוּתָה וּבִירּוֹשָׁלָם יִשְׁעַשְׁעוּ וַיַּרְאָר
 מְשֻׁמְיעַ שְׁלוּמָה תְּבִיא וַיְעַופּוּ וַיְדָאוּ / בַיּוֹם הַהָוָא יִתְקַע בְּשׁוֹפֵר גָּדוֹל וְבָאוּ :
 פּוֹרָס

9 תורות: מורהך א* | קימנו: קומם ו* | 11 תליך ו* | ישועתנו וגואלנתנו א* ו* | 12 מגלוותנו א* ו*
 5 זכרות: זכרותי ו* | שב ו* א* | 6 מהוללה: מהלל ו* | 8 אליתָה א* | 9 מקובלות א*

טודו של יעקב. ואת קול השופר שמות כי. אדק תורות שעשעתנו פ"ש החל' קיט ע אני מורהך שפחת. על
 ההר וקول שופר שמות יט ט. 10 קרנו ישענו ע"ש שב נג. בתורה בקול שופר עמוס ב. ב. 11 תראו
 וכתקוע שופר ישע' יה. 12 ביום ההוא יתקע בשופר ישע' צו יג.
 5 זכור חסדריך החל' כה ו. כבود לשמקן חן החל' קטו א. ושב בכסה רחמיים פ"פ ורשות חוויל ויקיד' כ"ג ג'
 (ע' תרעה) כשהתקביה עולה לישב פל בסא הדין בראש השנה לדין הוא עולה. הה"ד (חל' מ') עללה אלהים בתורה. וכיוון
 שישראל ווילין שופריהם והוקין מיד (שם) ה' בקול שופר. מה הקביה נשלחה, עומד מכוסה הדין ווישב על כסא חמש...
 6 מהוללה נוראות ריל זרוע ה' שאליו פונה והפייטן שנבי עוז ע"ש ישע' נא ט עורי לבשי צו זרוע ה'. שנות
 שלוםים ע"ש ישע' לד ה כי ים נקס לה' שנות שלוםים לירב ציון. עורי כימי קדם דורות עולםיים ישע' נא ט.
 7 פני באור יהלכון באור פני, החל' פט ט. וסניתי אליכם ויק' נו ט. אדקתי קרובה ישע' נו א. רק שפרו
 מעשיכם ע"פ דרשת חוויל ויקיד' כ"ט ו' (ע' תרעה) מקעו בחදש, חדש מעשיכם. שופר, שפרו מעשיכם. אמר להם הקביה
 בניי אם שפורתם מעשיכם אני עושה לכם כשפער שמכניס בזו ומוציא בזו. 8 זוכריו אלי מלכיותיכם..., לשון התלמוד
 (ר'ה דף טיז א') אמר הקבידה... ואמרו לפני בריה מלכיות זכרונות ושפורת... אני ה' אליהם גמדי י' וועדר. 9 עתר
 עתרה. הן קשְׁרִיק קשְׁרִיק סימני קולות החקיעות. נקבלים מקובלים. 10 טיף ניאום שטן יערכבב דיבור
 קיטרוג השנן יערכבב בחקיעות, לפי התלמוד (ר'ה טיז ב') למה תוקעין ומריעין בשנן יושבין ותוקין כשהן
 עומדין, כדי לערכב השטן. בקרן היובלים ירושע ו ה, ריל בקרן אילים, לפי התלמוד (ר'ה דף כי' א'). לא תמצא
 שם ויהלכו נאולים ישע' לה ט, ריל שיתה השטן לא תימצא שם. וו נכאו נחלשו. 12 משמעו שלום ישע' נב ג.
 ביום ההוא יתקע... ישע' צו יג.

מנהג וורמייזר

[מחצלו: מפליס כל יעקב אצוכו]
 קיון: חי-צ. צטיס צבי ד' טוליס. ז. מילס צטלאטה טוליס סילטוקים
 (טלטול מלט כתף) וגדי עלי סגולת ואזוקלו.
 כ. 492. סכלמן, פיעני ר' מפליס צבי יעקב אצוכו, יליותם סעכוו ז, 221.

**כִּסְחָ אֹזֶרֶי וַיְשַׁעֵּי מִמְּאַרְקָא וְאַוחִילָה / בְּהִזְמָה אֶל מִצְדָּתִי מִלְמָדָנִי לְהַזְעִילָה
 גָּדָל חָסְדוֹ וְאַדְקָתוֹ יִזְכֵּר לְסָגָלה / יָוָם יָצֹה יְיָ חָסְדוֹ וּבְלִילָה:** המעריב
**כִּסְחָ דָּבָר יְיָ נִצְבֵּן בְּשָׁמִים לְעוֹלָם / הָוָא מֶלֶךְ הַכְּבָוד וּמֶלֶךְ גַּעֲלָם
 וּמַאֲהַבָּתוֹ עַמּוֹ מַזְכִּיאָם בְּדִימָוָں לְהַצִּילָם / בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחַמְלָתוֹ הָוָא גָּאָלָם:**
 אהוב

קיון: חי-צ. מפליס כל יעקב צוכט.
 צטיס צבי ד' טוליס. צכל טול צבי סגולת ואזוקלו וטיול ג'. כי 491.

**כִּסְחָ אַדְוִינָנוּ מַה-אַדִּיר שְׂמֵךְ / אָזְדָה סָלָה אַרְוֹמָמָךְ
 כ' בּוֹ לְמִשְׁפְּט יִקְרָב / בְּבִימָה וּסְגִיּוֹר וּמְלָכוֹת רַב
 נָזָרָה וּמֶלֶךְ:
 כ' גּוֹרָה וְהַופִּיעַ מִצְיוֹן / כִּי יְיָ עַלְיוֹן
 ב' דָּזֵד נָזָרָה וְגַלְבָּשׁ / לְבוֹשׁ מְלָכוֹת אֲשֶׁר לְבָשׁ
 5 כ' הַאִתְנָגִים נָולְדוּ בּוֹ לְתִפְאָרָה / יוֹשְׁבִּי גַּטְעִים וְגַדְרָה
 כ' וְעַד רַב-טוֹבָךְ לְצַפּוֹן / הַר אַיּוֹן יַרְכָּתִי אַפְוֹן**

כ' י' פ' א' ו' י'

1 מלמדניאוף ז': למדני א*. 2 חסדו: ואומנתוואס א*. ומכל געלם: ומלה עולם פ*. 4 מוציאם וו': בהוציאם פ* יוזאים
 א* הוציאם ו'

1 אורי ושביעי ממ' אירה מהל' ז' א, ריל ה' אורי ושביעי. מלמדני להזעה העש ישע' מה יי אני ה' אלהיך מלמדך להזעיל. 2 יומם יציה ה' חסדו ובילילה מהל' מב ט. 3 דבר ה' נצב בשמיים לעולם ע"ש תחל' קיט פט. ועי מה שדרשו חайл ויליך' כיט א' (ע' תרטש). פסיקתא דריכ' ביג דף קין א' (= פ' 333. מ.) פסיקתא רבתיה מי' כ דף קסיו ב'. הוא מלך הכבוד מהל' כד ז. 4 מוציאם בדים מוס בשחרור, בפטור, ריל במלחילה (מלך זהה, כנראה רומיית, ורנליה בלשון המדרש, כגון ז'ק'ר כיד ב' ע' תקן. ב' ז' א' ע' תרטש, וכנראה יותר נכון לכתחוב דיםיס). באהבתו ובחמלתו הוא גאלם ישע' טב ט.

1 מהחס' פ*. 5 ב' יולדו פ' א*. 6 וועה: וועדר פ' וו. טובי: טובי וו. 8 חדש א*: א*: הוודש וו' פ* | השבעה פ*
 1 אדונינו מה אדיך שמך מהל' ח. ב. אرومמן... שם קמה א. 2 למשפט יקרב בבימה וסיגיור עיי' ריר' ריה א'
 ג' דף ניז' ח' אמרו בז' מיום ראש השנה הקב"ה אומר למלכי השורה העמידו בימה יעמוו סיגיורין יעמדו קטיגורין וכו', ועי
 ג'יך פסיקתא רבתיה ז'י דף עיז' א'. פסיקתא דריכ' החදש דף ניז' ב'. ומכלכות רב ביד המלך א' ז. 3 גור וחופייע
 מציאן מהל' ג' ב' בגדיין מכילן פי אליהם הופיע. כי יי עליון נזרא ומלה מהל' מג. 4 לבוש מלכות אשר לבש בו
 המלך אסתמר ה. ה' האיתנים נולדו בו כי באחד בתשרי נולדו האבות, לפני דעת ר' אליפזר בבריתא (ריה ז' ב').
 יוшибו גטעים וגדייה עם המלך ההיא ד' בג. 6 וועדר רב טובך לצפונן עיש מהל' לא כ מה רב טובי אשר צפונן

כ' זכות אבות אוכיר לסעוד / מה-ישדי צדקה עוד ולזעוק אל-מלך:	כ' החדש שבועה לזכרוני / כי אלה אמר יי אל בית המלך:
כ' טמון חדש מלגיעה / ותנו בנדיומו והיה יי מלך:	כ' יום קדוש שמון / יי אלהו עמו ותרוועת מלך:
10 כ' הדרת מלך:	כ' כבד עמי בנעם / ומטעטר ברב עם ליודעי תרוועה יוריד מגובאים / אלהים אמת הוא אלהים
כ' חיים ומלאך:	כ' משפט וחק שוה / כי כן צונה לו המלך:
כ' מבית המלך:	כ' נתנו עליות לסקלה / הראות למת לה ספרוי וכרכנות לפניו מובאים / להיות נקרים
15 כ' לפניו המלך:	כ' עקרות השו להתקן / זיכרה ופלידה. כי כן 景德 המלך:
כ' בישרין מלך:	כ' פדה מסבל ונהי / עמו בצדען ויהי צור התקוק בדק / ונאמר הן לאדק
כ' ימלך מלך:	כ' קיבלוני והמליכניע עמוסים / יוצר שום قضיהם עליך מלך:
20 כ' בדבר המלך:	כ' ראש לחמשה השנויות / ומונין בו למלכי הגויים בשער המלך:
כ' לפניו המלך:	כ' שלשים תקיעות יחשב / היהודי היושב תקעו בחדש והש銅�ו / וקהל שופר הריעו

11 עמו א | וחתעטר פ*ו 14 נתנו: בו הויס ויליליות ו 15 לפניו חס א*ו 16 עקרות פ* | יסוד: צוה לו ו

17 בצדען עמו א* 18 וגארם: ויאמר א*ו 19 המליךוני פ* יוצרם פ* 20 גוים פ* 22 וקול (לשון הקטוב) פ* א ובקל ו

ליראיך. הר ציון ירכתי צפון קריית מלך מהל' מה ג. 7 לסעוד ריל לטובתי. ומה יש לי צדקה עוד לוועוק
אל המלך שיביט בט (בשינוי קל לטובת החרטו). 8 החדש שבועה לזכרוני ריל למכור אומי, כי הוא יום תוכרן. כי
כה אמר ה' אל בית המלך אין במקרא, וכנראה שינויו הוא עיפר ירמי, הנה, וריל בן פקדת ה' אל בית ישראל.
9 טמון חדש מלגניה ביום הכתה הלבנה היא טמונה ואינה מאירה. ותנו בן יומו ובו ביום חוגגים את
ההג, עי' ר' דף ח' אי-ביב' איזחו ה' שתחדש מתכסה בו, הוי אומר זה ר'ה. והיה ה' למלך זכר' יד ט.
10 ה' אלהו עמו ותרועת מלך נמד' בג' כא. 11 ברב עם הדרת מלך משלוי יד כת. 12 לירודיע תרועה תהלי-
פע צו. אלהים אמת הוא אלהים חיים ומילך ירמי יי. 13 כי כן צוה לו המלך אסתור ג'. 14 נתנו עליות
שייא ב' ג. הראות לחתכן וככירה ופקידה עי' ר'ה דף ייא' בריה נפקדו שרה רחל ותנה. כי כן יסוד המלך שם ובס-
16 עקרות הושו להיתכן וככירה ופקידה עי' ר'ה דף ייא' בריה נפקדו שרה רחל ותנה. כי כן יסוד המלך שם ובס-
א.ח. 17 פדה מסבל והו עמו בצדען במצדים, עי' ר'ה דף ייא' בריה נפקדו שרה רחל ותנה. וזה בישורון
מלך דבר' לג' הג. 18 החזק בדק שככל מקושן, עיפר מביבו, ועדו. הן לздрав מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך מלך
ישראל, עישע' מוג. שום תשימים עלייך מלך דבר' יט טו. 20 ראש לחמשה השנויות א' תשרי ר'ה לשנים ולשיטין
וליבლות לניטעה ולירקות, היינו ה' דברים השנויות במשנה (ר'ה א' א'). ומונין בו למלכי הגויים עיר'ה דף ח' א' למלכי

- כ' אָפָּל יְצַחֵק מֶהָר אֲבִיא / עֹשֵׂי הַמְּלָאָכָה לְהַבִּיא
 כ' בְּרָכָה יְשָׁאֵיר עַזְדָּק לְהַצְדִּיק / לְדוֹד צַמְח צָדִיק
 כ' קְהֻלוֹת בְּשָׁלוֹם תּוֹבְלָנָה / בְּשָׁמָחוֹת גְּנִיל תְּבָאִינָה
 כ' נָעַדְוּ אֶלְהָה הַמֶּלֶכִים לְזֹבּוֹד / מַי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהִי מֶלֶךְ:

5 כֶּסֶה זֶה אַלְיָמֶלֶךְ גְּדוֹלָה וּרְבָה / חַטָּא יְרָחִיק כְּמֹרֶח לְמַעַרְבָּה
 יְמֶלֶךְ כָּאוֹזָם חַרְבָּה / וַיּוֹצֵא עַמּוֹ בְּשָׁוֹן בְּרָנָה אַתְ-בְּחִירָיו:
 בְּגִילָה

כֶּסֶה לְזַקְרָנוֹן קְרָנוֹן אַיִל לְבָשָׂרָה / מִפְנֵי נָאָחוֹים וּנְסָבָכִים בְּאַרְהָה
 סָוֹפֵן כְּשִׁירָה כָּאוֹזָם עַבְרָה / אֹז יְשִׁירָ-מָשָׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אַתְ-הַשִּׁירָה:
 זה צור

כֶּסֶה עַתִּיד שׁוֹפֵר מְשֻׁלָּש לְהַשְׁמִיעָה / פְּתַח בְּסֻעָרוֹת מִימָן לְהַשְׁפִּיעָה
 10 צְוָחָה מִרְאֵשׁ חָרִים לְהַזְדִּיעָה / וּשְׁאָבָתָם מִים בְּשָׁוֹן מִמְעִינִי הַיְשִׁועָה:
 גָּאַל

כֶּסֶה קְטִינָר בְּמַתְגָּן פִּיהוּ לְבָלָום / רִשּׁוֹם לְחַיִם קָרְבָּים הַלּוֹם
 פּוֹרָס תְּשִׁים שָׁמָךְ בִּירּוֹשָׁלָם לְעַילָם / יְיָ בְּרָךְ אַתְ-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

23 מהר: מהר א* אבי א*ו* 24 ישאיר: ישאר א* ומלך: מלך ו/פ*ו*
 5 אלוי: אלהי הוה א* ממרוחה ו/ו* ממערב ו/ו* 6 לים פ* 8 כאו חס* פ* בים: ים ו/ו* או א*: כאו ו/פ*
 12 ירושלם פ* | יי' עז לעמו יתין יי' א*

אומות העולם מחרשי מנגנון להו. 21 שלשים תקיעות יחשב בכתא דרכיכן לתגית לחשבון לי' קולות. היהודי היושב בשער המלך אסתורי. 22 וכוקל שופר הרינו על פני המלך מהל' צח. 23 אפרץ יצחק מהר אביה ר' אל אכזרי אפרטו של יצחק שהוא נחצב כאילו צבר עז' המובח (ספרא בחתקי פרק ח' סי' ז). ויקיר ליו ה' ע' חממה. תנומה חולודת ז'. ביר' צ-ד ה' ע' 1177). עוזי המלאכה להביא אל גני המלך אסתור ג ט, ר' אל אפרטו של יצחק מכנים ואוצר לוכנתנו. 24 לדוד צמח צדיק ומלך מלך ירמי נב. ה. 25 טובלנה בשמחות וגיל תבאינה בהיכל מלך מהל' מה טו. 26 נועדו... המלכיות מהל' מה. ה. לשובד להמתה (עי' זולאי, ידיעות המכון ר' ע' קאנגד). מי הוא זה מלך הכבוד מהל' כד ז.

5 זה אליו שמות טז ב. חטא ירחיק כמורחה למערב ע"ש מהל' קג יב ברוך מורה מערב הרחיק ממנה את פשעינו. 6 וווציא עמו בששון ברנה את בחיריו מהל' קה מג. 7 לווכרון קרייז איל לבשרה ר' אל בכשה באים קרייז איל לבשר מפנֵי נאחוֹים... מלפני העם הנמצא בצדקה, כאו שהו נבגדרים סופןCSI כשיירה בים עברה ונבוקה היו בשירה שעברה בים. אֹז יְשִׁיר... שמות טז א. 9 עתיד שופר משולש להشمיענה ר' אל כסא יבא בעמידה להשמיענו את קול השופר המשולש, פִּישׁ יְשֻׁעָה, כו' יג והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול וכו', על-ג' השופרות שעתיד לתקוע בהם הקב"ה, ע"י להלן בפיוט 'אפאיד', 12). פחד בסערות תימן להשפיעה ישע' שם. 10 ושבאותם מים בששון... ישע' יב ג. 11 במתוגן פִּיהוּ לְבָלָום עִשׁ תְּהִלָּי לְבָט אל תהיו כסוט כفرد אין הבן במתוג ורטן עדו לבלוט, ר' אל כסא בא כדי לאלים את פִּי הקטינור בתוגן. קרביהם הלוּם עִשׁ שִׁיא יְדָה נקרבה הלוּם אל האליהם, וכדום. 12 לעילום לעולם, עִשׁ דְּהַבָּג; ובירושלם... אשים את שמי לעילום. ה' יברך את עמו בשלום מהל' כת יא.

מנהג קצר Kohilot

עמכלו: כללן יעקב נחמי קל לי מפליס אונילן. קיון: לאט.
צמיס צני לי נוליכס. 6 מליס צכל טול (למהל עלה יילך). מ 1541.

מלך אללים הופיע מצין ברוא לאדם הקדמוני
בראו מקום בפרה ושרה פני קוני
נדר פרץ וצרח כנתרד מעדן גני
אך חשך ישופני ולילה אור בעדני:

המעריב

5 מלך הארייך יומו לאף שנים ארך ימים להשביעתו
ויסמן לחבל נחלתו נתנו בדין לרשותו
זכות ומישור המזיאהו חוק לישראל הוא
כינער ישראל ואהבהו:
אהוב

כיני א*פ* ||

1 ברוא: ברוא א* 7 לישראל א*: לישורון פ*

1 אללים הופיע מצין עיש תhalb' נ.ב. 2 בראו מקום בפרה עי' ביר ייד ח' ע' 132 מקומות כפרתו נברא וזה מה דאת אמר (שםות כ ג) מובה אדמה תעשה לי, אמר הקביה הריני בוראן מקום כפרתו והלווי יעמו. ושרה וחטא. 3 גדר פרץ ע"ש ישע' ה. קחל', י. כונתרד בשנטגוש. 4 אך חשך ישופני ולילה אור בעדני תhalb' קלט יא. 5 מלך הארייך יומו לאף שנים עי' ביר ייט ח' ע' 178... אמר לנו הקביה לrhoה חיים לריוח החיים, הרוי מרוח לו את החיים, כך אמרתי לו כי ביום אכלך מגנו מות חממות (בראי ב יז) אין אתם יודעים אם יום אחד משלכם, אלא הריני נותן לו יום אחד משלו שהוא אלף שנה והוא יחש מאות ול' שנה ומאות לבנוו..., ועי' פסיקתא רבבי מי' דף קסיז א'. 6 ויסמן לחבל נחלתו נתנו בדין לרשותו עי' ויקיר ביט א' ע' תרטס... אמר לו הקביה אDEM והרי את סימן לבניך, מה אתה נכסת לפני בדין ונמתי לך דיםיס, אף בניך נכסים לפנים בדין ואני נוחם להם דיםיס. אימחה בראש השנה. ועי' ג'ב פסיקתא רבבי (שם). 7 חוק לישראל הוא תhalb' פא. ד. 8 כינער ישראל ואהבו הוועיא א.

קיאנו: ה-ג (כטול) סילנ. סטוגניס לkomis אין טוקלה.

בכֶּסֶה לַיּוֹם חֲנִינָה:

מלך אֲמִצָּת הַיּוֹם לְכָל הַדָּרֶךְ / לְעֹזֶל מֵיִדְבָּר
 מ' אַדְרֶה יָצִירֶה בָּזָעֶם אֲפָח / וְמַשְׁתַּעַלְיוֹ כְּפִיחַ
 מ' בְּצִוּתֶךָ אַעֲשָׂה-לֹו עֹזֶר כְּגַדְוֹ / וְנַשְׁגַּב מֵיִלְבָּדוֹ
 מ' בְּחַתְּרֶךָ חַטָּאָם שְׁבַחַק סְפָרוֹ / וְתַהֲלוֹת מֵיִבְשָׁרוֹ
 5 מ' גָּלָה סָזְדוֹ אֲבוֹת לְמַנוֹתָם / בְּשָׁמְעוֹ אֶת רְגָתָם
 מ' אֹזֶר דִּיזֶם דַוְחָה לְהַפְּרָר / זְכָרוֹנִיכֶם מִשְׁלִי אָפָר
 מ' דָגֶל אָבָהָמָן מִלְהַכְּחָד / בְּחַדְשָׁה השְׁבִיעִי בְּאַחֲד
 מ' דְּבָבָן כְּבוֹת עֲקָד לְהַשְׁמִיעָכֶם / יוֹם תְּרוּעָה יְהִיה לְכֶם
 מ' הַדָּר קְזִוָּשׁ מִקְוָרָאִי לְנַקּוֹב / זְכָרָה אַלְהָ יְעָקָב
 10 מ' הַפְּרִיחַ עַזְּזָבָשׁ לְהַתְּלִיחָה / וְעַל יוֹבֵל יְשַׁלֵּחַ
 מ' וְעַד בָּזָה לְהַעֲתָר לְשֹׁוֹשָׁנָה / וְהַגָּה תָּמִים בְּבַטְנָה
 מ' וְכָחַתָּם נַתְּנוֹכָה בְּתִמְיָה / וְיִפְתַּחַת רְחִמָּה
 מ' וְמַן לְאֲבוֹת לְשִׁלּוֹשׁ בְּרִיתָהוּ / זְכָר חָסְדוֹ וְאַמְנוֹנוֹ
 מ' וְכָם לְמִלְאֹות כְּהַיּוֹם שְׁנוֹתֵיכֶם / יְכֻלּוּ בְּטוּב יְמִינֵיכֶם
 15 מ' חַתָּם גְּבֻעֹות לְתִימִים נַפְקָדוּ / לְבָנִיָּהּ אֲשֶׁר יַלְדוּ

2 יצירה בוניהת אָפָךְ אָ * 4 קומ 3 אָ * 3 לוֹאָפָשה אָ *; אַעֲשָׂה אָ פָ * 5 רנתה: דינם (!) אָ * 7 מלכחד אָ * 9 קודש:
 קודש פָ * | לְעָקָב פָ * 11 להעתיר: לעתיד אָ * 12 נתוכות: נַמְבָּר אָ * | וַיְפַתֵּח יְיָ אָ * 15 ונפקרו פָ * | ולבניהו אָ *

1 אימצת הימים לכל הדרכ נבירות העולם. לעולם ה... תחל' קיט פט. בכסה ליום חננו שם פא. ד. 2 איידרך
 יצירך שיבת אותו אדם הראשון. ותשת... תחל' קלט ח... 3 עוזר כגנדו ברא' ב. יה. ונסנוב... ישע' ב. יא. 4 ותהלות...
 ישע' ס. ו. 5 גלהה סָזְדוֹ עמוס ג. ז. אבות למנוחת למנוחת את שלשת האיתנים כאבות העולם. בשמעו... תחל' קו. מה.
 6 גמר דינם דוחה להפר ר'יל בהר נשנה גור דין לטובה. זכרונייכם... איבג י.ב. 7 דינגל אב המון מלחהחד
 בריה צין את אברהם לאב המון גוים שלא נכחיה. בחודש השבעי באחד במו' כט. א. 8 דיבוב וכות עקד
 להשמייכם זכות העקידה, ויגז עקו. תרוועה... במו' שם. 9 הידר קדוש מקורהו לנקוב לקבוש ולסמן את
 ישראל במקורהו, עיש' ישע' מה יב שמע אלי יעקב וישראל מקורהו. זכר אליה יעקב ישע' מד. כא. 10 הפריח עץ יבש
 להתחלח נתן לשרה עדגה אחורי בלחאה, והלשון עיש' חזק' יז כד הובשי פץ זה והפרואי פץ יבש. ועל יוֹבֵל יְשַׁלֵּחַ
 ירמי. ח. ת. 11 ויעד בזוה להיעתר לשושנה לובקה, פיש' ברא' כה כא ויעתר לו. ה. והנה תוממים בבטנה שם כה. כר.
 12 וכח חם נתוכות בתמייה וכיכת היה לו לעקב עם הרל על דבר עקרותה (ברא' ל. א-ב). ויפתח את רחמה שם ל. כב.
 13 זימן לאבות לשילוש ברייטו שנאי' (ויק' כו מב) זוכratio את בריתני יעקב ואף את בריתני יצחק ואף את בריתני אברהם
 אוכר. זכר חסדו ואמנתו תחל' צ. ב. 14 יכללו בטוב ימיהם איבג כי. 15 חתם גבעות לחיים את האמהות
 שנקרו גבעות (פי' ספרי דברים שנין). לבניהן אשר ילדו ברא' לא מג. 16 חיפש ממיכר עבדות נועכו הוציאו

מ'	חפש ממכר עבדות נعمו / עדות ביהוסף שלו
מ'	טבע ובטל עבودתعمו / ה絲ירותי מסבל שכמו
מ'	טייב והילאה פני חנה / בא עת לחננה
מ'	יפי העקדה פינבר לפני / יפי נשבעתי נאם יי
20 מ'	יזוזך האב והבן ייחדו / ייחדו ולא כחדו
מ'	ככישת זכר טוב זכר / אונכר והארץ אונכר
מ'	כפיפת ידים זכר לנו / חננו לך קריינו
מ'	לפניהם הכל תחלה נקדמו / דבר יום ביוםו
מ'	למשפט ליום זה בקומו / יי יברך את עמו
25 מ'	מלפני ששת ימי המעשה / והובן בחסד כסא
מ'	מלגנו נקדם להכיר מעבדו / לעשות משפט עבדו
מ'	נעברין בזאן ותפל סוקר / אני יי חוקר
מ'	נפתחין ספרים לפניו בהליך / נקראים לפניו הפליך
מ'	ספר אזכה לאלפר נתנית / ודרך רשעים יעוזת
30 מ'	סומך צדיקים לנצח לפעלם / אלה לחי עולם
מ'	עוזר רשעים מיד במעלם / לחרפות לדראון עולם

16 געומו פ* : נאמו: א* 18 חנה: רנה פ* 19 יפי: יפי פ* | העודה: פקידה א* 21 חס א* 22 ידים:
 דידים א* 23 בקדמו א* 24 קודם 23 א* | את חס פ* 26 להכיר: להנבר א* 27 הכל וסוקר פ*
 * לצאת חס, א*

להופש את יוסף הנמכר לעבד, כי בריה יצא יוסף מבית האסורים לדעת ר' אליעזר (ריה דף י' ב'). עדות... תחלה פא ו.
 17 טבע ובטל עבودת עמו כי בריה בטלה עבודה מאבותינו במצרים (ריה דף ייא א'). הסירותי... מהל' פא ג.
 18 טיב והרצה פני חנה שנפקדה בראש השנה. בא עת לחננה תחלה קב' יד. 19. יפי העקדה תזוכר לפניו חשבונות
 העקדה. בי נשבעתי... בראי כב' יי. 20 האב והבן אברם ויצחק. ייחדו ולא כחדו אויב טוי. 21 ככישת זכר
 טוב זכר כבישת רחמי. אונכר... ויקי נמו. 22 כפיפת ידים בעמידה. חננו לך קוינו ישע' לג. 23 לפניו הכל
 חילה נקדמו נקרה פניו בתפלתו. דבר יום ביוםו ויקי נבו. 24 ה' יברך את עמו תחלי' כת' יא. 25 והובן
 בחס כסא ישע' ט' ה', ריל כא הכבוד היה קודם לבריאות העולם, ועי' פסחים דף ניד א'. 26 להכיר מעבדו מעשי
 ה'. לעשות משפט עבדו מיא ח נט. 27 נעברין בזאן עוברים לפניו לבני מരון (במשנה, ריה א' ב'). אני ה' חוקר
 ירמ' ט' יי. 28 נפתחין ספרים לפניו לפי מאמר חזיל (ריה דף סי' ב') שלשה ספרים נפתחין בריה אחד של רשעים
 גמורים ואחד של צורקים גמורים ואחד של בינויים... בהילך במילך. נקראים... אסתור ו. 29 ספר צדקה לאלהר
 נתנית ספר צדיקים נחתם מיד (ל' והתוית תוו, יוחק ט' ד), לפי המאמר הניל': צדיקים גמורים נכתבים ונחתמן לאלהר חייהם.
 30 לנצח לפעלם עיש חיל' קד' גג. אלה לחי עולם זני יב' ב. 31 עוזר רשעים מיד במעלם עיף מאמר
 חזיל: רשעים גמורים נכתבים ונחתמן לאלהר למיתה. לחרפות לדראון עולם דני' שם. 32 עשרה ביןונים אם ישבו

בל"ה	עשרה בינויים אם ישבו / ספרך כלם יכתבו	מ'
בל"ה	פעלים אם יעקלו ארחות / לא ישינו ארחות	מ'
בל"ה	פתח תושבה פתח לנו / נראות באדק מענו	מ'
בל"ה	צינית סימן טהרה לפני / מקוה ישראל זי	35 מ'
בל"ה	צמד תושבה ותפללה לקהלו / ני נתן קולו	מ'
בל"ה	קדוש מעצים כת עדרו / עצום עוזה דברו	מ'
בל"ה	קוצי אץ משבחים פפארף / עד שחקים אמתף	מ'
בל"ה	רהורםיך קראתם ישראל / שובה משובה ישראל	מ'
בל"ה	רחקיך אם ישבו לבוראתם / גונטרם להם ורפאים	40 מ'
בל"ה	שירות שלוש עשרה לנשארת / אני כורת את הברית	מ'
בל"ה	שלום השמעת לשב מעולו / ושב ורפא לו	מ'
בל"ה	הם וישראל חטאיהם לארקא / יצא מפי צדקה	מ'
בל"ה	תשובו פצחה עדי אביכם / גונברתם לפני זי אלהיכם	מ'
בל"ה	הכשרה באדם משבר ונדכה / לב נשבר ונדכה	45 מ'
בל"ה	יחידיך שבים בכלכם עדיך / אתה זי לבך	מ'
בל"ה	לבניך חשב קקרבן ותשורה / זבחו אלהים רוח נשברה	מ'
בל"ה	לבש צדקה מעיל בשריון / היטיבה ברצונך את ציון	מ'

32 בספר פ* 35 צינת: צוית א* 38 קזוי: קצת א* 40 רחוקך א* 41 שירות: שורת א* 42 מעולו א*
45 ונדכה: ונדכה א* 48 מעיל חס* פ*

אם בשורת ימי משובה עשו תשובה. ספרך כולם יכתבו תחלי קלט זו. 33 פעלים אם יעקלו ארחות אם יוסיפו לילכת בדרכיהם עקללות. לא ישינו ארחות משלביTEM, ר'יל לא יוכו בדין. 34 נראות באדק מענו תחלי זה. 35 צינית סימן טהרה לפני בפוק מקווה ישראל ה' ירמי זי גיג, לפי דורות חוליל גמשנה (סוף יומא) מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקביה מטהר את ישראל. 36 צימד תשובה ותפללה לקהלו חיבר (מל' הנגדדים לבעל פעור, במד' בה ה'). וה' נתן קולו ייאל ב'יא. 37 עצום עוזה דברו שט. 38 עד שחקים אמתך תחלי נזיא. 39 שובה משובה ישראל ירמי ג'יב. 40 רחוךיך שהתרחקו מכך. גונטרם להם ורפאים ישע' יט כב. 41 שירת שלוש עשרה לנשארת השארת את שלוש עשרה מדות לישראל, עיש ישע' לו לא פליית בית יהודת הנשארה. אני כורת את הברית דברי כס' יט. 42 מעיולו מטהר. ושב ורפא לו ישע' זי. 43 חום וירוש חטאיהם לארקא ריל צוות המלך חום וירוש, והחטאיהם יפלו ארצתם ולא יוציאו. יצא מפי צדקה ישע' מה בג. 44 פצח אמרת. גונברתם לפני ה' אלהיכם במד' יט. 45 לב נשבר ונדכה תחלי נא יט. 46 אתה ה' לבך ישע' לו כ. 47 זבחו אלהים רוח נשברה תחלי נא יט. 48 לבוש צדקה בשריון עיש ישע' נת יי. היטיבה ברצונך את ציון תחלי נא כ.

מלך טוב ייטיב בנות חומות קריית מועדנו
יוסיף לנו לנו שנית בפסה ליום חנוך 10
או ביום נשורר לו זקנינו ועוזלינו
פדה יי' אֶת־יעקב וגאל מיד חזק מנה
בגילה

מלך לבוד מלכותו ראו כלם וקדשו לשמו
מוליך לימין משה ורוע ותפארה עמו
נא או גער ביום נידרכו בנעלימן 15
זה צור והיתה מסלה לשאר עמו:

מלך שגב עוז פארך צפו חזי אל
קדוש ראה למלדים חקי ישראל
שבותם תשיב כי גدول יום ירושאל
אמיר יי' וגואלך קדוש ישראל 20
גאל

מלך סימן נטישות מסורתה לאב הארץ אויביהם
נא פדה הבנים מחרשים נסבכין בהם
בקץ נטישות יהודה מארבע נדוחיהם
זה צבאות יגן עליהם פורט

9 חומות קריית פ*: קריית הבית א* 10 לנאלו א* 11 לו זקנינו: זקנינו א* 14 ותפארת א* 19 תשוב א*
יום חספ* 20 אמר א*: אני פ* | גואל פ* 22 מחרשים א* מחרשים פ*

9 קריית מועדנו ציון, ע"ש ישע, לג. כ. 10 יוסוף לנו שנית ע"ש ישע, יא יוסוף ה' שנית ידו לקנות את שאר עמו.
12 פדה ה' את יעקב... ירמ' לא יא. 14 מוליך לימין משה ורוע ותפארה עמו ישע סכ. יב. 15 גער
בימים ע"ש ישע יז יג וגער בו ונס ממרחך. 16 והיתה מסלה לשאר עמו ישע יא טז. 17 שגב נשבג, מרום
19 שבותם תשיב ע"ש ירמ' לב מד וועה. כי גдол יום ירושאל הווע בשרגוומו ארי רב יום כנשויון.
20 וגואלך קדוש ישראל ישע מא יי. 21 נטישות ענפי הגפן, ע"ש ירמ' מה לב נטישותיך עברו יס. 22 מחרשים
מהסבך, כבן זהיב צו דובחרשים בננה... (ויתכן שצ"ל מחרשים, לפי כתיב המלה בספרות התלמודית). 24 ה' צבאות
יגן עליהם זכר' טז.

מה-טבו אהליך יעקב. משכנתיך ישראל: ואני ברב מסך אבא ביתך.
אשתחווה אל-היכל קדש ביראתך: יי' אהבתך מעון בירתך ומקום מושבך
כבודך: ואני אשתחווה ואכרעה. אברכה לפניו עשי: ואני תפלו לי לך יי'
עת רצון אליהם בرب-חסך. ענני באמת ישעך:

יש גותרים לאמר פטוקים אלו:

אני קראתיך קו-תעננו אל. הטה-אנקה לי שמע אמרתי: אני בצדך אהוה ביהו-תמיימת: ואני
עליך בטחתי יי'. אמרתי אלהי אמה: שמע קול תחנוני בשועאליך. בנסאי יי' אל-זכריר קדשך: יי' אלהי. שועט
אליך ותרכפاني: אליך יי' אקרא. ואל-אזרע אתחנן: האשרה פניך על-עבדך. הושיעני בחסך: כי- לך יי'
חותלתי. אמה פנינה אליך אלהי: שמעה תפלו לי יי' ושועט הי האמת. אל-דמעתי אל-תחרש: שמע-זיו וחנני. יי'
הנית עוזר לי:

שיר המעלות לדוד. שמחתי באמרים לי בית יי' נילך: שְׁשׁ אָנֹכִי עַל-אֶמְרָתֶךָ. בָּמָצָא שְׁלֵל רַב: תְּקַשֵּׁבָ
לקול שועי פלקי ואלהי. ביר-אליך אתחפלל: יי' בקר פשמע קולי. בקר אערכך ונאצחה: אני קראתיך ביר
תעננו אל. הטה-אנקה לי שמע אמרתי: רגלי עמלה במשור. במקהלים אברך יי':

מערכו: לנילן צנ'יסולס סליין.

כל נולץ, לטעות, ככל לטעות כתמי תננות ויפד, כתמי תננות ויפד, כתמי תננות. סלה מעלים.— 195.

יעדר אליהם חי וייספה / נמצא ואין עת אל מצייתו:
אחד ואין ייחיד ביחסו / נעלם גם אין סוף לאחדתו:
אין לו דמות הגות ואינו נס / לא נערך אליו קדשו:
קדמון לכל-דבר אשר נברא / ראשון ואין ראשית בראשתו:
5 התו אדרון עוזם לכל-נצח / יורה גודלו ומילותו:
שפע נבאותו נתנו (ניא נתנה) אל / אונשי סגולתו ותפארתו:
לא קם בישראל במשה עוד / נביא ומבית אמת-תמונה:
תורת אמת נתן לעמו אל / על-ידי נביאו נאמן ביתו:
לא תחירף האל ולא ימיר / דתו לעולמים לוויתו:
10 צופה ויודע סתרינו / מבית לסוף דבר בקדמו:
גומל לאיש חסד במשפטו / נתן (ניא ימן) לרשות רע בראשתו:
שלוח לנצח ימים משליחנו / לפדות מחייב זאת ישועתו:
ミתים יחה אל בرب תהדו / ברוך עד שם תהלו:

מהצלו היו ילוּגָן. כתה ללענות בכל תוכה. ובקנו יתד וקמי חנויות בכל ללוּגָן. – א. 575.

אַדְוֹן עֲולָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ / בְּطֻרְמָכְלִיְצִיר נְבָרָא:
 לְעֵת נְעָשָׂה בְּחַפְצָוָכְל / אָנוֹ מֶלֶךְ שָׁמוֹ נְקָרָא:
 וְאַחֲרִי כְּכָלָות הַכְלִיל / לְבָדוֹ יְהִי מֶלֶךְ נְוָרָא:
 וְהָוָא הָיָה וְהָוָא הָוָה / וְהָוָא יְהִי בְּתִפְאָרָה:
 וְהָוָא אָחָד וְאַיִן שְׁנִי / לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחֲבִירָה:
 בְּלִי רְאַשִׁית בְּלִי תְּכִלִּת / וְלוֹ קָעוֹ וְהַמְשָׁרָה:
 וְהָוָא אַלְיִוְתִּי נְאַלִי / וְצָורְחַבְלִי בְּעֵת צָרָה:
 וְהָוָא גַּסִּי וְמַנוֹּס לִי / מַנְתָּ פּוֹסִי בַּיּוֹם אַקְרָא:
 בְּיַדְךָ אַ-פְּקִיד רָוחִי / בָּעֵת אִישָׁן וְאַעֲירָה:
 10 וְעַמְּדָרוּחִי גּוֹתִימִי / יְיָ לִי וְלֹא אִירָא:

ברוך אתה ייְהוָה מלך העולם אשר קדשו במצותו וצונו על נטילת ידים:
 ברוך אתה ייְהוָה מלך העולם אשר יצר את־האדם בחקמה וברא בו נקבים תלולים
 חולולים. גַּלוּ וְרוּעַעַן לְפָנֵינוּ כְּבָדָךְ שָׁאָם יְפַתֵּח אָחָד מֵהֶם אוֹ יְסַתֵּח אָחָד מֵהֶם אֵי אָפָּשָׁר לְהַתְּקִין
 וְלַעֲמֵד לְפִנֵּיךְ (אָפָלׁוּ שָׁעָה אַחַת). ברוך אתה ייְהוָה רֹופָא כְּלָבָשָׂר וּמְפָלִיא לעשות:
 אלקי. נשמה שנטף ביטחורה היא. אתה בראתה אתה יצרתה אתה נפקחה ביטחורה משפרה בקרבי
 ואתה עתיד לשלחה מפשיע ולחשורה ביטחורה עתיד לבא: כליזמן שהשמה בקרבי מודה אני לפניה ייְהוָה
 אלקי ואלקי אבותי רבנן כל־המעשים אדון כל־הניסיונות.
 ברוך אתה ייְהוָה מפטיר נשמות לבוגרים מותים:

בכללות אשכנו המערבית אומרים ברכת המורה קודם פ' החמיד (וכן נתג' הנגר'א)

ברוך אתה ייְהוָה מלך העולם אשר קדשו במצותו וצונו לעטוק בדברי תורה:
 והערבית נא ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱתָדְבָרִי תּוֹרַתְךָ בְּפִינְךָ וּבְפִינְךָ עַמְךָ בית יִשְׂרָאֵל וְהָיָה אָנוּךָ וְצָאצָאָיךָ
 וְצָאצָאָיךָ עַמְךָ בית יִשְׂרָאֵל כלנו יְזִדְעֵי שְׁמֵךָ וְלֹמְדֵי תּוֹרַתְךָ (לשמה). ברוך אתה ייְהוָה המלמד תורה לעמו
 יִשְׂרָאֵל:

ברוך אתה ייְהוָה מלך העולם אשר בחר־בנו מכל העמים גוטן לנו אמת־תורתנו. ברוך אתה
 ייְהוָה מהתורה:

ברכה ייְהוָה וישראל: נאר ייְהוָה בְּנֵינוּ אֲלֵיכָ וְתָהָגָךְ: ישא ייְהוָה בְּנֵינוּ אֲלֵיכָ וְיִשְׁמַע לְךָ שְׁלֹום:

אלו דברים שאין להם שעור. הפהה והבפוקרים והראין גומילות תסדים ותלמוד תורה: אלו דברים שאדם יוכל פרותיהם בעולם הזה והקורי קיימת (לו) לעולם הבא. ואלו הן, בפוד אב ואם. גומילות תסדים. והשכמת בית המקדש שחרית וערבית. והכונסת אורחים. ובקור חולים. ומכנסת כליה. ולנית העת. ועין תפלה. והבאת שלום בין אדם לחברו. ותלמוד תורה כניד כלם:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם אשר נתן (ניא הפטון) לשכוי בינה להבחין בין יום ובין לילה:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם שלא עשנו נזקי (ניא נברוי):

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם שלא עשנו עבד:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם שלא עשנו אשה:

(נשים מברכות: ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם שעשנו כרצונו):

(בקצת קלות מוסיפים ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם מגביה תפלים):

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם פוקת עורים:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם מלביע ערבים:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם מתר אסורים:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם זוקף פפומים:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם רוקע הארץ על-המימים:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם שעשוה לי כל-צרכי:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם המכין מצעדין-גביר:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם אויר ישראל בגבורה:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם עוטר ישראל בתפארה:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם הפטון לייעף כת:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם המעביר שנה מעוני ונונמה מעפשפי.

ויהי רצון מלפנייך יי' אלהינו ואלתי אבותינו שתរיגלו בתורתך ורביקנו במצותך. ואל תביאנו לא לידי חטא ולא לידי עבירה ועון ולא לידי נסיך ולא לידי בזין. ואל פשلت-בנו יציר הארץ. וגרתינו מאדים רע ומתרבר רע. ורביקנו ביציר הטוב ובמעשיים טובים. וכל אתי-ינצרנו להשתעבדך. ותנו לנו יום ובכל-יום למן וליחסד ולרתחמים בעיניך ובעינינו כל-רוואינו. ותגמלנו תסדים טובים. ברוך אתה יי' גומל תסדים טובים לעמו ישראל:

ימוי רצון מלפנייך יי' אלהינו ואלתי אבותינו. שפטאלני יום ובכל-יום מעוני פנים ומעוזות פנים מארם רע ומתרבר רע ומישכו רע ומפשע רע וממשכן המשחת מדין קשה ומבעל דין קשחת. בין שהוא בונ-ברית ובין שאינו בונ-ברית:

בארצות מורה אירופה נחפש המתגог לומר כאן פרשת עקידה (ולדעת הנריין אין לאמרתו אליהנו נאלמי אבותינו זכרנו בזברון טוב לפניו ופקודנו בפקודת ישועה ורוחמים משמי קדם זכר-לן יי' אליהנו אקבת לדור מועטם אברחים יצחק נישראל עבדיך את-הברית ואת-החסד ואת השכינה שנשבעת לאברהם אבינו בחר תמורה ואת-קעקרה שעקד את-יצחק בנו על גבי הפונת. בכתוב בחרטך:

ויהי אחר הדברים האלה והאללים זהה את אברחים. ואמר אלוי אברם ואמיר הבני: ואמיר קחד נא את-בנה את-יחידך אשר-אהבת את יצחק ול-כלך אל-ארץ המריה. והעלתו שם לעלה על אחד מהרים אשר אמר אליך: ונשבם אברחים בפרק ייחבש את-חמורו ויקח את-שני וגעריו אותו ואת יצחק בנו. ויבקע עצי עליה ויקם וילך אל-המקום אשר-אמר-לו האלים: ביום השלישי ונשא אברם את-עיניו וירא את-המקום מרחוק: ואמיר אברם אל-געריו שבו-לכם פה עם-החמור ואני והגער גולכה עד-לה. ושלחתחה ונשובה אליכם: ויקח אברחים את-עצי העלה נישם על-יצחק בנו. ויקח בידיו את-היאש ואת-המأكلת וילכו שניות ייחדו: ואמר יצחק אל-אברחים אביו ואמיר אבי ואמיר הבני בנו. ויאמר הנה האל והעצים ואיתם השה לעלה: ואמיר אברם אל-האלים וראה-לו השה לעלה בנו. וילכו שניות ייחדו: וניבאו אל-המקום אשר-אמר-לו האלים ובן שם אברחים את-המושב ונישרך את-העצים. ויעקド את-יצחק בנו ונשם אותו על-המנובח ממצל לעצים: ונשלח אברם את-ידיו ויקח את-המأكلת. לשחת את בנו: ויקרא אליו מלך יי' מונ-תשימים ואמיר אברם אברם. ואמר הני: ואמר אל-תשלח ידך אל-הגעדר ולא-תטעש לו מאומה. כי עטה ידעתי כי-ירא אל-האלים אתה ולא חשלכת את-בנה את-יחידך מפני: ונשא אברחים את-עינוי וירא והנה-אליל אחר נאחו בסבך בקרני. וילך אברחים ויקח את-האל ויעלה לעלה פחת בנו: ויקרא אברחים שם-המקום ההוא יי' יראת. אשר נאמר היום בהר יי' ירא: וניקרא מלך יי' אל-אברחים. שניית מונ-תשימים: ואמיר כי נשבעתי נאם-יי. כי ענן אשר עשית את-הדבר הזה ולא חשלכת את-בנה את-יחידך: כי-ברך אברך והרבה ארבה את-זערך בכוכבי השמים וכחול אשר על-שפת הים. וירש זרעך את שער איבריו: והתברכו בזרעך כל גוני הארץ. עקב אשר שמעת בקלי: ונשב אברחים אל-געריו וניכמו וניכמו ייחדו אל-באר שבע. ונשב אברחים בבאאר שבע:

רבונו של עולם יי' רצון מלפני יי' אליהו אבותינו שתוקרכ-לן ברית אבותינו כמו שפבש אברחים אבינו את רוחמי מבן יהיר ורזה לשחות אותו כדי לעשות רצוןך כן יכבשי רוחמיך את בעליך מעליינו ויגל רוחמיך על מדותך ותבנש אתנו לבנים משורת דינך ותתנהג עטנו יי' אליהו במדת החסד ובמדת הרחמים. ובתווך הוויזל ישוב תרזן אפק מענק ומعزيز ומארך ומונחלך. וכן-לן יי' אליהו את הדבר שהבטחנו על ידי משה עבדך. כאמור. וברתי את-בריתך יעקוב ואף את-בריתך יצחק ואף את-בריתך אברם אובר והארץ אופר:

[לעוזם יהא אדם ירא שמי בסטור (ובגלו) ומודה על-האמת ודבר אמת בכלבו יישם ויאמר:]
רבען בלא-העולם לא על-צדוקיתן אונחן מפלים פחוניין לפניה כי על רוחם הרבים. מה
אנ. מה חינן. מה חסידן. מה-צדוקיתן (ניא הצדוקיתן) מה-ישעון (ניא ישעון) מה-פָחָן. מה-גבורהן.
מה-נאמר לפניה כי אלהינו ואלהינו אבותינו הלא כל-תבוריים פאן לפניה. ואנשיהם כלא קי.
ותקמים כבלי מך. ובוגנים כבלי תשלל. כי רב מעשיהם תהו. וימי תייהם תבל לפניה. ומותר תארם
מן-הבהמה אין. כי תפל תפל:

אבל אונחן עמך בני בריתך. בני אברחים אהבת ששבעת לו בהר המרים. ורע יצחק ייחדו שנעקר
על גב-המוגעת. עדת יעקב בנו בכורך שמאhabתך שאהבתו אותו ומשמחתך ששמחתך בך קראת את-
שםך ישראל וישראל:

לפייך אונחן חביבים להודות לך ולשבחך ולפארך ולבך ולקדש ולתת-שבח והודיה לשמה.
אשריך מה-טוב חילקנו ומה-נעימים ערלנו ומה-יפה ירשותנו. אשריך שאונחנו משכימים ומעריבים ערב
ובקר ואומרים פעמים בכל-יום שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחר:
ברוך שם פבוד מלכותו לעולם ונעד:

אהה הוא עד שלא נברא העולם אהה הוא משברא העולם. אהה הוא בעולם הזה ואותה הוא
לעולם הבא. קדש את-שםך על מקדיש שמק וקדש את-שםך בעמלך. ובישועתך תרום ותגיבתך קרבנה.
ברוך אהה כי מקדש את-שםך (ניא את-שםך) ברבים:

אהה הוא כי אלהינו בשמי ובארץ ובשמי השמיים העליונים. אהה הוא ראשון ואהה הוא אחרון
זמבעיריך אין אליהם. קבוץ קבוץ מארבע בנות הארץ. יבראו יבראו כל-באי עולם כי אהה הוא האלים
לבך לכל ממלכות הארץ. אהה עשות את-הشمמים ואת-הארץ את-הרים ואת כל-אשר בם. מי במלך-מעשה
נירך בעליונים או בטהותונים שיאמר לך מה-הטעשה. אבינו שבשים עשה עמו חסד בעבר שמק הדרול שגURA
עלינו. ובאים-לנו כי אלהינו מה-שכחו. בעת היה בא אחים אחים קבציהם ביראנו אתכם ליטם
ולתלה בכל עמי הארץ בשובי את-שבונותיכם לענייכם אמר-ך:

במנוג אשכנו המערבי אומרים כאן ברכת התורה
וירבר כי אל-משה לאמר: ועשה כיור נחשת וכטו נחשת לרחה. ונתת אתו בין-אקל מועד ובין
המושב ונתת שם מים: ורחתו אחרון ובניו ממנה. את-ידיים ואת-רגליים: בבאים אל-אקל מועד
וירחצו מים ולא ימתו. או בנטם אל-המושב לשרת להקטיר אהה לי: ורחתו ידיים ורגליים
ולא ימתו. ותורתה להם קד-עולם לו ולרונו לדרכם:

וירבר כי אל-משה לאמר: צו את-אהרן ואת-בניו לאמר זאת תורה העלה. היא העלה על מזקדה
על-המושב כל-הילאה עד-הבקר ואש המזבח מזקדה בו: ולבש הפקון מדו בד ומכנס-יבד ילבש
על-בשו והרדים את-הדרשן אשר תאכל האש את-העלה על-המושב. ושםו אצל המזבח: ופשט את-
בניו ולבש בגדיים אחורים. והוציא את-הדרשן אל-מחוץ למחנה אל-מקומות טהור: והאש על-המושב
ותקדר-בו לא תכבה ובער עליית הפטן עצים בבלкар בבלкар. וערע עלייה העלה והקטיר עליה חלב
השלמים: אש תמיד תוקד על-המושב לא מכבה:

יְהִי רָצֵן מֶלֶפְנֵיכָךְ וַיְאַלְתֵּינוּ נְאַלְתֵּינוּ אֲכֹתִינוּ שְׁמָרָהּ עַלְנוּ וַתִּמְתַּחַל לְנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ וַתִּכְפֶּר לְנוּ אֶת כָּל עֲוֹנוּתֵינוּ וַתִּסְלַח לְכָל פְּשָׁעֵינוּ וַתִּבְנֶה בֵּית תְּמִיד שְׁמָרָה בְּמִתְרָה בַּיּוֹם וְגַם רֵבָבָה לְפָנֶיךָ קָרְבָּנוּ תְּמִיד שְׁכִיפָּר בְּעָרֵינוּ כְּמוֹ שְׁקַתְבָּתָךְ עַלְנוּ בְּתוֹךְךָ עַל יְדֵי מָשָׁה עַבְדָּךְ מִפְּנֵיכָךְ אֲמֹור:

וַיַּדְבֵּר יְהִי אֵל-מָשָׁה לְאָמֵר: צו אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶמְرָת אֲלֵיכֶם. אֶת-קָרְבָּנִי לְתִימִי לְאַשְׁר רִית נְיחַחֵי תַּשְׁמַרְוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֵד: וְאָמְרָת לְהַמְּלָאָה וְהַאֲשָׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבְוּ לִי. כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה תִּמְיָמִם שְׁנִים לְיוֹם עֲלָה חַמִּיד: אֶת-הַכְּבָשׁ אֶחָד פְּעָשָׂה בְּבָקָר. וְאֶת הַכְּבָשׁ הַשְׁנִי פְּעָשָׂה בֵּין הַעֲרָבִים: וְעִשְׂרִירִת הַאֲיסָה סְלִתָּה לְמַנְחָה. בְּלוּלָה בְּשָׁמָן כְּתִית רְבִיעַת הַחַנִּין: עַלְתָּה חַמִּיד. הַעֲשִׂיה בְּהַר סִינִי לְרִיחֵחַ אֲשָׁה לִי: וְגַם כָּבוֹן רְבִיעַת הַחַנִּין לְכְבָשׁ הַאֲחָד. בְּקָרְבָּשׁ הַשְׁנִי נָסָךְ שָׁכָר לִי: וְאֶת הַכְּבָשׁ הַשְׁנִי פְּעָשָׂה בֵּין הַעֲרָבִים. בְּמִנְחַת הַבָּקָר וְכַנְסָפוֹ פְּעָשָׂה אֲשָׁה רִית נְיחַחֵי לִי:

וְשַׁחַט אָתוֹ עַל יְרֵךְ הַמְּנוּבָחָץ הַמְּנוּבָחָץ לְפָנֵיכָךְ. וְוּרְקֻוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַבְּנִים אֶת-דָמוֹ עַל הַמְּנוּבָחָץ סְבִיב:

יְהִי רָצֵן מֶלֶפְנֵיכָךְ וַיְאַלְתֵּינוּ נְאַלְתֵּינוּ אֲכֹתִינוּ שְׁמָרָה אֲמִירָה וַיְשִׁיבָה וְמַרְאָה לְפָנֶיךָ קָאָלוּ הַקָּרְבָּנִי קָרְבָּנוּ הַמִּמְדֵר בְּמוֹעֵדוֹ וּבְמִקְומוֹ וְבְהַלְכָתוֹ:

אַתָּה חָוָא יְהִי אַלְתֵּינוּ שְׁהַקְרִיבָה אֲכֹתִינוּ לְפָנֶיךָ אֶת-קְטָרַת הַפְּנִים בְּזַעַם שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ קָאָם. כַּאֲשֶׁר צִוָּת אֱתָם
עַל יְדֵי מָשָׁה גְּבִיאָךְ פְּקַדְתָּךְ בְּתוֹךְךָ:

וַיֹּאמֶר יְהִי אֵל-מָשָׁה קָח-לְךָ סְמִים גַּטְף וְשַׁחַטָּה וְחַלְבָּה סְמִים וְלִבְנָה וְבָה. בְּדַבֵּד יְהִי: וְעִשֵּׂת
אַתָּה קְטָרַת לְקָח מְעָשָׂה רָוקָת. מְמָלֵח טָהָר קְדָשׁ: וְשַׁחַטָּה מִמְּבָה הַדָּר וְנַעֲמָה מִמְּבָה לְפָנֵי הַעֲדָת
בְּאַחֲלָמָוֹעָד אֲשֶׁר אָנָּעֶד לְהַשְּׁמָתָה. קְדָשׁ קְרָשִׁים תַּהֲיוּ לְכֶם: וְאָמֵר. וְהַקְרִיב עַלְיוֹן אַהֲרֹן קְטָרַת פְּנִים.
בְּבָקָר בְּבָקָר בְּהַיְטִיבוֹ אֶת-הַעֲרָתָה נְקִיטִירָה: וּבְהַעֲלָת אַהֲרֹן אֶת-הַעֲרָתָה בֵּין הַעֲרָבִים נְקִיטִירָה. קְטָרַת
קְמִיד לְפָנֵיכָךְ לְדָרְתֵיכֶם:

שְׁנוּ רְבָנָיו פְּטוּזָה תְּקָטָרַת פִּיצָּד. שְׁלַשׁ מְאוֹת וְשָׁשִׁים וְשָׁמֹנֶת מְעוּם הַיּוֹבָה. שְׁלַשׁ מְאוֹת וְשָׁשִׁים וְשָׁמֹנֶת בְּמִגְנִינִימָות
הַמִּקְדָּשָׁה. כְּנָה לְכָל יוֹם פָּרָס בְּשַׁתְּרִים וּפָרָס בֵּין הַעֲרָבִים וּשְׁלַשׁ מְעוּם יְתָרִים שְׁמָנָה מְכוּנִים פָּתָן גְּדוֹלָה מְלָא חֲפָנִי
בְּרוּם הַקְפָּרִים. וּמְחוּרִים לְמַכְתָּשָׁת בְּעַרְבָּה יוֹם הַקְפָּרִים. וּשְׁוֹמְךָן יְפָה כְּדִי שְׁתָחָא דְקָהָמָן מְדָקָה. וְאַתָּה עַשֶּׂר
סְפָנִים הַיּוֹבָה. וְאַלְיוֹן הַאֲרִי וְהַאֲפָרָן הַחַלְבָּה וְהַלְבָזָה מְשֻׁקָּל שְׁבָעִים שְׁבָעִים כְּנָה. מְוֹר וְזַקְצִיעָה שְׁבָלָת נְרָד
וּבְרָלָם מְשֻׁקָּל שְׁשָׁה עַשֶּׂר שְׁשָׁה עַשֶּׂר מְנוֹת. הַקְשָׁת שְׁנִים עַשֶּׂר וְקַלְיָה שְׁלִשָּׁה וְקַמְמָת חַשְׁעָת. בּוֹרִית פְּרַשְׁיָה הַשְׁעָת
לְבָגִין. יְהִי קְפָרִיסִין סָאִין תְּלָתָה וּקְבִּין חַלְפָה. וְאָמֵן אַיְלָוִין קְפָרִיסִין מְבֵיא חַמְרָה חַנְרָן עַטְפִּיק. מְלָח סְדוּמִית לְבָע
הַקָּבָר מְעָלָה עַשְׂנָה כָּל שְׁהָוָה. רְבִי נְתָן אָוֹר אָרְךָ בְּפִתְּחָרִין בְּלַשְׁוָא. וְאָמֵן בְּהָדְבָשׁ פְּסָלָה. וְאָמֵן חַסְרָ אַמְר
מְקַל סְמִינָה חַיְבָה כִּיְתָה: רְבִי שְׁמַעְנָן בְּן גְּמַלְיָאָל אָוֹמֵר תְּאֵרָא אַנְיָא אַלְאָשָׁרָה חַמְטָר מְעָצֵי מְקַטָּה. בְּרִית כְּרָשָׁנָה
שְׁפָנִין בָּה אֶת הַאֲפָרָן כְּדִי שְׁתָחָא נָאָה. יְהִי קְפָרִיסִין שְׁשָׁוֹרִין בּוֹ אֶת הַאֲפָרָן כְּדִי שְׁתָחָא עָזָה. וְהָלָא מֵי בְּגָלִים יְפִין
לָה. אַלְאָשָׁרָן מְקַוִּיסִין פִּי בְּגָלִים בְּעַזְרָה מִפְּנֵי הַקְבָּוד:

מְנִיאָ רְבִי נְתָן אָוֹר בְּשָׁהָוָה שְׁתָחָק אָוֹר הַרְקָטָב הַיְטָב תְּרָקָ. מִפְּנֵי שְׁהַקְּול יְפָה לְבָשִׁים. שְׁפָמָה לְחַצְאָן
כְּשָׂרָה. לְשִׁלְישׁ וּלְרִבְעֵל שְׁמַעְנוּ. אָמֵר רְבִי יְהֹוָדָה זֶה הַכָּלָל אֵם כְּמַדְתָּה כְּשָׂרָה לְחַצְאָן. וְאָמֵן חַסְרָ אַחַת מְקַל
סְפָנִית חַבְבָה מִתְהָ:

מניא בר קפרא אומר אמת לששים או לשבעים שנה הימת באה של שרים לחצאיין. ועוד פני בר קפרא אלו היה נון ביה קורטוב של דבר אין אדם יכול לעמוד מפני ריחת. ולפה אין מערבי ביה דבר מפני שמתורה אמרה כי כל שאור וכל דבר לא תקטרו מטה אשא לי:

ין צבאות עפנו משב לון אלמי יעקב סלה י爰: ין צבאות אשרי אדים בותח בך י爰: ין השעה הפלך יגענו ביום קראנו י爰: אפקה סתר לי מצר תאוני רבי פלט טסובני סלה: וערבה לי מנת יהודה וירושלם כיימי עולם וכשימים קרמויות:

אבי ה' מסדר סדר המערכה מטה דגמא ואלבא דרבא שאול. מערכה נדולה קודמת למערכה שנייה של קתרת. ומערכתה שנייה של קתרת קודמת לסדור שני גורי עצים. וסדרו שני גורי עצים קודם לדשן מונח הפנימי. ולשון כונפה מפנימי קודם לתיקת חמש גרות. לתיקת חמיש גרות קודמת לדם תפמיד. ודם תפמיד קודם לתיקת שמי גרות. לתיקת שמי גרות קודמת לקתרת. וקתרת קודמת לאברים. ואברים למונחה. ומונחה לתיקתין. ותיקתין למספין. ומספין לבוכין. וביכין קודמין לתפיד של בין העברים. שנאמר וערוך עלייה העולה והקثير עליה חלב השלמים עליה משלם כל תקרנותם כל:

אבנ'יתץ	אנא בלח גדרת ימינך תפיר צרורה.
קרעישטן	קפל רצת עמק שגבנ טהרנו ערוא.
נדרכיס	נא גבור דורשי יחויך בקבת שמרם.
בראי'צטב	בריכם טהרם רחמס אדקתך פמיד גמלם.
חקב'טנע	טסין קדוש ברוב טובך גמל עדרתך.
יגל'פוק	יחיד נאה לעמק פנה זכרוי קדחתך.
שוויטטן	שוויטטן קפל ושמע צעקתנו יודע תעולםות.

ברוך שם בכור מלכחות לעולם ועד:

רבות הולמים אפקה צוינו להקריב קרבן התמיד במזעדי ולתיות לתנים בעבודתם ילוים בדיקנים וישראל במעדרם. ועתה בעונתונו חרב בית המקדש ובטל התמיד און לנו לא כתן בעבורתו ולא לו בדורנו ולא ישראלי במעדרו. ואפקה אמרת ונשלמה פרים שפטינו. لكن ימי רצון מלפני יי אליהו ואלהי אבותינו שה'א שיח שפטותינו חשוב ומѧבל ומראה לפניה באלו הקרבן קרבן התמיד במזעדי. ועמדנו על מעדרו:

* איזהו מקומן שלזחים. קדרשי קדרשים שחייטן באפון. פר ושעיר שלילום מכפרים שחייטן באפון וקובול דמן בכל'ו שרת באפון. ודמן טעון תניה על-בון תפדים ועל הפלכת ומופח הנה. מהנה את מהן מעצבת. שירוי פרם קנית שופך על יסוד מערבי שלמנפה תהיצת. אם-לא נמן לא עצב: כ פרט הנשלבים ישערים הגשפרים. שחייטן באפון. וקובול דמן בכל'ו שרת באפון. ודמן טעון תניה על-הפלכת ומופח הנה. מהנה אחת מטה מעצבת. שירוי פרם קנית שופך על יסוד מערבי שלמנפה תהיצת. אם-לא נמן לא-עצב. אלו ואלו נשרפין בבית הדשן: נחטאת האפור ותיחיד. אלו תן חטאת האפור שעיר ראי חזדים שלמודדות. שחייטן באפון וקובול דמן בכל'ו שרת באפון. ודמן טעון ארבע מפנות על ארבע קרנות. פיצד, עליה בכבש ופנה לסתובב ובאללו לארבו דרומיות מוקחת. מוקחת צפונית. אפסות מערבית. מערבית דרוםית. שירוי פרם קנית שופך על יסוד קרומי. ונאלכו לפנים מוחקלעים לזכרי בתעה בכל-מאל כל יום וليلת עד-חצות: ר' העולה קרש

קדושים. שיחיטה באפון וקובל דמה בקלי שרת באפון. ורקה טעוןathy מינותו שני ארבע. וטעונה הפשט ונמה וקליל לאשים: ה' ובחי שלמי צבור ואשמה. אלו הן אשםות. אשר גנולות אשר מעילות אשר שפה חרופה אשר ניר אשר מצרע אשר פלו. שיחיטה באפון. וקובל דמו בקלי שרת באפון. ודמו טעוathy מינותו שני ארבע. ונאכלין לפנים מן הקלים לזכרי תהה בכל-מאכל ליום ולילה עד חצות: ותורה ואיל ניר קדושים קלילים. שיחיטן בכל-מקום בזורה. ודמן טעוןathy מינותו שני ארבע. ונאכלין בכל-ארם בכל-מאכל ליום ולילה עד חצות. תמים מהם פיזיא בהם. אלא שהמורים נאכל לפתחים לנשיהם: ושלמים קדושים קדיטן בכל-מקום בעורה. ודמן טעוןathy מינותו שני ארבע. ונאכלין בכל-העיר לכל-ארם בכל-מאכל לשני ימים ולילה אחד. תמים מהם פיזיא בהם. אלא שהמורים נאכל לפתחים לנשיהם לבניהם ולבדיותם: ח' הבcor והמעשר והפסח קדושים כלים. שיחיטן בכל-מקום בעורה. ודמן טעוןathy מינותה אחת. וב└בך שיתן בוגדasis: שה באכלתו. הבcor נאכל לפתחים והמעשר לכל-ארם. ונאכלין בכל-העיר בכל-מאכל לשני ימים ולילה אחד. נסחת אינו נאכל אלא בלילה. ואינו נאכל אלא עד-חצות. ואינו נאכל אלא למנוי. ואינו נאכל אלא צל:

רבי ישעאל אומר, בשלוש עשרה מדות תורה נדרשת. מקל תumper. ומורה שורה. מבנן אב מפתחות אחר. ובמבנה אב משני כתובים. מפלל ופרט. ומפרט וקליל. בפל ופרט וקליל או אפה דין אלא בעין נפרט. מקליל שהוא ארך לרפרט ומפרט שהוא אריך לקליל. כל-דבר שהיה בклיל והוא מאן-הקליל ללמד לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על-הקליל כלו יצא. כל-דבר שהיה בклיל והוא לטען טען אחריו שהוא כעננו יצא לתקל ולא להחמיר. כל-דבר שהיה בклיל והוא לטען אמר שלא כעננו יצא להקל ולהחמיר. כל-דבר שהיה בклיל והוא לדין בדבר ונתדי. אי אתה יכול להתיירא לבללו עד שיתורש הכתוב בכללו בפרש. דבר הלמד מעניינו. ודבר הלמד מסתוף. ובן שני כתובים הפקחים ויה אהזה. עד שיבוא הכתוב השליishi ויכריע בינוים:

יהו רצון לפניה כי אלתינו נאלתנו אבותינו שיבנה בית המקדש במלוכה בימינו ומת חלקי בתרתך: ושם עבדך ביראה קימי עולם ובשנים קדמניות:

קדיש דברנן

ימנידל ויתקניש שם רbeta. בעלה דיברא ברעותה ומליך מלכיתה בתיכון ובוימיכון ובתמי דכל בית ישראל בעלה ובזמן קרייב. ואמרו Amen:

יהא שם רבא מברך לעלם ולעלמי עולם:

ויתברך ויתפתח ויתפאר ויתרומים ויתהפר ויתהפר ויתעללה ויתהקלל שם דגן שא ברייך הא.

לעלא לעלא מקל (ניא מן כל) ברכתא ושורתא משבחתא וגוחמתא דאמין בעלה מא ואמרו Amen:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהם ועל כל תלמידי מלמדיהם. ועל כל מאן דעסן באורייתא.

די באתרא (כאי מוסיפין קדישא) הדין ודי בכל אחר ונתר. יהא להן (ולבן) שלמא רבא חטא וחסדא

ורחמן ותין אריבין ימונא רווייא ופרקנא מנ-קדם אביהון דבשטי (וארעה) ואמרו Amen:

יהא שלמא רבא מן שמייא ותים צלען ועל כל ישראל ואמרו Amen:

עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עליינו ועל כל ישראל ואמרו Amen:

1) כה במקור בספר酰כל כייני וקצת כייני אשכנו ובשאר המנתונים: אחד כמה כייני

בחרכה קהלות הנחות מוגן פולין מוסיפין מומר זה

ל מזמור שיר-חנכת הבית לדוד: אָרוּמָמָךְ יְיָ כִּי דְלִינוּ. וְלֹא־שְׁפַחַת אֵיבִי לֵי: יְיָ אֱלֹהִי. שׁוֹעֲטִי
אלְךָ וְתַרְפָּאֵי: יְיָ הַעֲלִית מִן־שָׂאָל נֶפֶשִׁי. חִיִּתִי מְדֻרְדִּיבָּרָו: זָמְרוּ לִי תְּסִידִיו. וְתוֹדוּ לְכֶרֶת קָדְשָׁו:
כִּי רָגַע בָּאָפוֹ חִיִּים בְּרָצָנוֹ. בְּעָרָב יְלִין בְּכִי וְלְבָקָר רָגָה: וְאָנוּ אָמְרָתִי בְּשָׁלוֹן. בְּלֹא־אִמוֹת לְעוֹלָם:
יְיָ בְּרָצָנוֹ הַעֲמָרָתָה לְתַרְרִי עָז. הַסְּתָרָתָה פְּנֵיה תִּימִי גְּבָהָל: אָלִיךְ יְיָ אֲקָרָא. וְאָלִיךְ אֲדֹנִי אַתָּתָנוֹ:
מְהַבְּצָע בְּדָמִי בְּרָדִתִי אַלְשָׁתָתָה. תִּזְדַּקְתָּה עַפְרָתְתִי אַמְתָתָה: שָׁמָע יְיָ וְתַנְגִּי. יְיָ הַיָּה עֹזֶר לֵי: חַפְכָת
מְסִפְדִּי לְמַחְול לֵי. פְּתַחַת שְׁקִי וְתַאֲגָרִי שְׁמָחָה: לְמַעַן יְזַמַּרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יָדָם. יְיָ אֱלֹהִי לְעוֹלָם אָזְרָךְ:

קדיש יתום

ברוך שאמר והיה העולם. ברוך עוזה בראשית. ברוך אומר
יעושה. ברוך גווער ומוקים. ברוך מרחם על הארץ. ברוך מרוחם על הבריות.
ברוך משלים שכיר טוב ליראינו. ברוך כי לעד וקיים לנו. ברוך פודה ומציל
ברוך שם. ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם. האל האב הרחמן המהיל
בפני עמו משבח ומפאר בלשון חסידי ועבדיו. ובשירי דוד עבדך גמללה
יי' אלהינו בשבחות ובזמירות נגדך ונשבחך וגפארך ונזכיר שמח גמליקך
מלךנו אלהינו יחיד חי העולמים. מלך משבח ומפאר עד עד שם הגדול.
ברוך אתה יי' מלך מהיל בתשבחות:

דרה א' טין.

הדור לוי קראו בשם הוריעו בערים צליימי: שירו לו זמרולו שיח בכל-גפלאקי: התהילו
בשם קדשו ישמה לב מבקשי יי': דרש יי' ועאו בקש פניו פמייד: זכרו גפלאקי אשר עשה מפתני
ומשפטיד-פיהゴ: זרע ישראל עבדו בני יעקב בחיריו: הוא יי' אלהינו בכל-הארץ משפטינו: זכרו
לעולם ברית עולם: לאמר לך אטן ארץ-קנינו חבל נחלתכם: בהיותכם מתי מספר במעט וברים
ליישראאל ברית עולם: אשר ברית אברהם ושובעתו ליאתח: ובימדה ליעקב לחק
לישראל ברית עולם: שיר לארץ-קנינו חבל נחלתכם: בהיותכם מתי מספר במעט וברים
בה: נתהילכו מפי אל-נו ומכמלכה אל-עם אחר: לא-הנית לאיש לעשקם ויכוח צליהם מלכים:
אל-תגעו במשיחי ובגביאי אל-תרעו: שיר לוי כל-הארץ בשרו מיום-אל-יום ישועתו: ספרו בנים
את-כובדו בכל-העמים גפלאקי: כי נדול יי' ומhalb מאוד ונורא הוא על-כל-אלחים: כי כל-אלחי
העמים אלילים. ווי' שמי עלה: הוד והדר לפניו עוז ותודה במוקמו: חבו לוי משפחות עמים קבב לוי
כבוד נזו: חבו לוי כבוד שם שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו לוי בהדרת-קדש: חילו מלכנו כל-
הארץ אפר-תפコン חבל בל-תפומות: ישמחו השמיים ותגל הארץ ויאמרו בטויים יי' מלך: ירעם הים ומלואו
יעלץ השדה וכל-אשרכ-בו: או ירשו עצי העיר מלפנֵי יי' כי-בא לשפט את-הארץ: הodo לוי כי טוב כי
לעולם חסדך: ואמרו הוושענו אלהוי ישענו וככאנז והצילנו מנדתנים להודות לשם קדרש להשתבח
בתהילתך: ברוך יי' אלהוי ישראל מן-העולם ועד-העולם ויאמרו כל-העם אמן ומלל לוי: רוממו יי'

אלְהַיָּנוּ וְהַשְׁתִּיבוּ לְהַדֵּם רְגָלֵיו קָדוֹשׁ הֵוָא: רְוַמְמוּ נָאַלְהַיָּנוּ וְהַשְׁתִּיבוּ לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָרוֹשׁ נָאַלְהַיָּנוּ: וְהַוָּא רְחֻומָּוּ יְכֹפֶר עַזְוּ וְלֹא נְשִׁחְתִּית. וְהַרְבָּה לְמַשְׁיב אֲפֹוּ וְלֹא יְעִיר בְּלַחְמָתוֹ: אַתָּה נָאַלְהַיָּנוּ לְאַתְּכָלָא רְחַמִּיךְ מְפַנֵּינוּ. חַסְדָּךְ נְאַמְתָּךְ תְּמִידָךְ: זֶכֶר רְחַמִּיךְ נָאַלְהַיָּנוּ וְחַסְדָּיךְ. כִּי מַעַלְמָם הַפָּה: תַּנוּ עַזְוּ לְאַלְהָתָם. עַלְלָיְךְ יְאַוּתָוּ וְעַזְוּ בְּשִׁתְקָרִים: נָוָרָא אַלְהַיָּם מַפְקַדְשָׁיךְ. אַל שְׂרָאֵל הֵוָא נָוָתָן עַזְוּ וְתַּמְצָמוֹת לְעַם בְּרִיךְ אַלְהַיָּם: אַל נְקָמוֹת נָיָה. אַל נְקָמוֹת הַוּמִיעָד: הַנְּשָׂא שְׁפַט הָאָרֶץ. הַשְּׁבָב גּוֹלָלָאָים: לְיִהְיֶה יְשֻׁועָה. עַלְלָיְךְ אַל נְקָמוֹת נָיָה. אַל נְקָמוֹת הַוּמִיעָד: יְצָבָאות עַמְנוּ. מַשְׁגַּבְדָּלָנוּ אַלְהַיָּה יְעַקְבָּסָלה: נָיָה צָבָאות. אַשְׁרֵי אַדְמָם בְּטַח בָּה: נָיָה הַוּשְׁיעָה. תְּמָלֵךְ נְעַנְנוּ בְּיוֹם קָרְאָנוּ: הַוּשְׁיעָה אַתְּ-עַמְּךָ וּבְרַע אַתְּ-נְחַלְתָּה. וּרְעַם וּנְשָׂאָם עַד-הַקָּעוֹלָם: נְפַשְׂאָוּ חֶכְמָה לְיִהְיֶה. עַזְוָנוּ וּמְגַנוּ הֵוָא: כִּי-בְּשָׁם קָרְשָׁוּ בְּטַחְנוּ: יְהִי-חַסְדָּךְ נָיָה עַלְלָנוּ. כַּאֲשֶׁר יַחֲלִנוּ לְזָה: הַרְאָנוּ נָיָה חַסְדָּךְ. וַיְשַׁעַךְ תְּפַנְּדָלָנוּ: קָוָתָה עַזְרָתָה לְזָה. וַיְפַדְּנָה לְמַעַן חַסְדָּךְ: אַנְכִי נָיָה אַלְהַיָּה חַמְעַלְךְ מְאַרְץ מִצְרָיִם. הַרְחַב-פִּיךְ וְאַמְלָאָהוּ: אַשְׁרֵי הַעַם שְׁבָכָה לְזָה. אַשְׁרֵי הַעַם שְׁבָכָה לְזָה: וְאַנְיִ בְּחַסְדָּךְ בְּטַחְתִּיךְ יָגַל לְבִי בְּשִׁוּעָתְךְ. אַשְׁרֵה לְיִהְיֶה בְּגַמְלָעָלִי:

יש לְמַנְצָחָת מִזְמָרָר לְזָה: הַשְּׁמִים מִסְפָּרִים בְּבּוֹדָאָל. וּמַעַשָּׂת יְהִי מִזְיָד חַרְקִיעָד: יוֹם לִיּוֹם יְבִיעָאָמָר. וְלֹא לְהַלְהָה לְלִילָה יְחִוָּד-דָעַת: אֵין אָמָר וְאֵין דָבָרִים. בְּלִי וְשָׁמַעַן קוֹלָם: בְּכָל-הָאָרֶץ יְאַזְעַקְמָה וּבְקָבָחָתָבְלִיל מְלִיחָם. לְשָׁמַשׁ שָׁם אֲחָל בָּהָם: וְהַוָּא בְּחַמְן יְאַזְעַקְמָה. לְשִׁישָׁגָר לְרוֹזָן אַרְחָה: מַקְצָה הַשְּׁמִים מוֹצָאָו וְמַקּוֹפְחוֹ עַל-קָצָוּם. וְאֵין נִסְתָּר מַחְפָּתוֹ: תּוֹרָת נָיָה תְּמִימָה מַשְׁיבָת נְפָשָׁת. עֲדוֹת נָיָה וְנָאָמָנה מַחְכִּימָת פְּתִי: פְּקוּדִי נָיָה יְשָׁרִים מִשְׁפָּחַד-לְבָב. מְאוֹתָן נָיָה בְּרָה מַאֲירָת עַיִינִים: יְרָאָת נָיָה טְהָרָה עַמְדָת לְזָה. מִשְׁפָּטִי נָיָה אַמְתָה צְדָקוֹת יְחִדוֹ: הַנְּחַמְדִים מִזְחָב וּמִפְוָרָב. וּמַתְהָוקִים מִדְבָּשׁ וּנְפָתָחִים: גַּמְ-עַבְדָּךְ נְחַר בָּהָם. בְּשָׁמְרָם עַקְבָּרְבָּב: שְׁנִיאוֹת מִידְבָּרִין. מְגַסְּתָרוֹת נְקָנוּ: פָּם מְנוּדִים חַשְׁקָעַבְדָּךְ אַל-יְמַשְׁלוּבָּי אוֹ אַיִתָּם. גַּנְקִיִּי מְפַשְׁעָרְבָּב: יְהִי לְרַצְוֹן אַמְרִיךְ-פִּי וְהַגּוֹן לְבִי לְפָנֵיךְ. נָיָה צְוָרִי וְאַלְלִי:

בְּקָהָלָתָר צָרָה נְהָנוּ לְהַסְּפָּר כָּאן תָּהָלִי תַּזְפְּלָה לְהַזְדִּי שְׁמָה זָה צְדָקָ... .

לְזָה לְזָה בְּשָׁנְתוֹנוֹ אַתְּ-טָעָמוֹ לְפִנֵּי אַכְיָמָלָה. וְיִגְרְשָׁהוּ בְּוֹלָק: אַבְרָכָה אַתְּ-יְיִ בְּכָל-עַת. תְּמִיד תַּהְלָתוֹ בְּפִי: בְּיִ הַתְּהַלֵּל נְפָשִׁי. יְשָׁמַעוּ עֲנִים וְשָׁמָחוּ: גָּדוֹלָו לְיִהְיֶה אַמִּי. וְגַרְוְמָמָה שְׁמָלָה יְחִדוֹ: דְּרַשְׁתִּי אַתְּ-יְיִ וְעַנְנִי. וּמְכָלָ-מְאוֹרָותִי הַאִיכְלִי: הַבִּיטוּ אַלְוִוְוָה. וְפִנְיָהָם אַלְ-יְחִיפָּרוּ: וְהַעֲנִי קָרָא נָיָה שְׁמָעִ. וּמְכָלָ-צְרוֹתִי הַוּשְׁיעָוּ: חֹזֶה מְלָאָקָדִי סְבִיבָלְיִהְיָה וְתַּחַלְצָם: טָעָמוֹ וּרְאוֹו בִּידְטוֹבָן. אַשְׁרֵי תְּגִבָּר יְחִסָּה-בָּוּ: יְרָאוּ אַתְּ-יְיִ קָדְשָׁיו. כִּי אֵין מַתְּסֹור לִירָאָיו: כְּפִירִים רְשָׂוּ וּרְעַבְוּ. וְדָרְשִׁי נָיָה לְאַדְנִיחָסָרוּ כְּלָ-טוֹבָן: לְכָדְבָּנִים שְׁמָעוֹדָלִי. יְרָאָת נָיָה אַלְמְדָכָם: סָוָר מְרָעָ וְעַשְׂה-הַטּוֹבָן. בְּקַשׁ שְׁלָום וּרְדָפָהוֹ: עֲנִי נָיָה אַלְ-צְדִיקִים. וְאַזְנוּ אַל-שְׁעִנָּם: פְּנִי נָיָה בְּעַשְׁיָרְבָּע. לְהַכְּרִית מְאַרְץ וְכָרָם: צְעַקְוּ וְנִי שְׁמָעִ. וּמְצָרָ-צְרוֹתִם הַאִיכְלִים: קָרוֹב נָיָה לְשָׁבְרִידְלָב. וְאַתְּ-דְּקָאָרָרוֹת יוֹשִׁיעָ: רְבּוֹת רְעֹות צְדִיקָן. וּמְכָלָם יְאַלְעַלְמָן: שָׁמָר בְּלַעֲצָמָתוֹ. אַחַת מַוְתָּה לְאַנְשָׁבָה: תְּמִוְתָה רְשָׁעָה. וְשְׁנִאי צְדִיקָן יְאַשְׁמוֹ: פְּדָה נָיָה נְפָשָׁ עַבְדָּיו. וְלֹא יְאַשְׁמוּ כָּל-הַחֲסִים בָּוּ:

צָהָלָה לְמַשָּׁה אִישְׁ-הָאֱלֹהִים. אַדְנִי מַעֲזָן אַתָּה קִיִּית לְנוּ בְּדָר וְדָר: בְּטַרְמָה הַרְיִם יְלָדוֹ וּמַחְולָל אָרֶץ וּמַבָּל. וּמַעֲזָלָם עַד-הַעוֹלָם אַתָּה אֵל: תִּשְׁבַּב אַנְשָׁעַדְ-דָבָה. וְתַּאֲמֵר שְׁבוּ בְּנִי-אָדָם: כִּי אַלְפָ שְׁנִים

בעינייך ביום אתחמול כי עברך. ואשمرة בלילה: ורकם שנה היה. בוקר בחצר יתהלך: בוקר נצץ ותהלך. לערב ימול ויבש: פידכלינו באפק. ובתפקידו נבהלו: שקה עונתיו לננדתך. עלמנת למאור בזינך: כי כל זמינו פנו בעברתך. כלינו שינו כמודהנה: ימי שנוטיתם בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה ורhubim עמל ואנן. כי גו חיש ונעה: מידי-זודע עז אפק. וכיראתך עברתך: למונת ימייך בן הורדע. וביבא לבב חכמה: שובה יי עד-מתי. והפחים על-עבידיך: שבען בוקר מסדרך. גערתך וושמה בכל-זימינו: שטחנו בימות עינינו. שנות ראיינו רעה: יראה אל-עבידיך פעלך. והדרך על-בניהם: ויהי נעם אדני אלהינו עליינו ומעשה ידנו כוננה עליינו. ומעשה ידינו כוננה:

זה ישב בסתר עליון. בצל שדי יתלון: אמר לי מחשי ומצורתי. אלתי אבטח-בו: כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הווות: באברתו יסך לך ומחתר-כגפו מחסת. צנה וסתורה אמותו: לא-תירא מפחד לילה. מיחץ יעופר יומם: מדבר באפל יהילך. מקטב ישוד אחרים: יפל מאדרך אלך ורבקה מימינך. אליך לא יגש: רק בעיניך תביט. ושלמת רשעים תראה: כי-אתה יי מחשך. עלין שמת מנוחך: לא-תאה אליך רעה. ונגע לא-יקרב באלהליך: כי מלאכיו יצוחך. לשמרך בכל-זריכך: על-פיפים ישאנגה. פנדתך באבן רגלהך: על-שחל ופטן תדרך. תרמס בפיר ותזון: כי כי חזק ואפלטהו. אשגבחו כיד-זידע שנימי: יקרני ואענחו עמו אונכי באהר. אתחלאו ואכברדו: ארך ימים אשלביעהו. ואראhow בירושעתה: ארך ימים וכו'.

לה היליה הילו אתח-שם יי. הילו עבדי יי: שעמדים בבית יי. בחראות בית אלהינו: היליה כיד-טוב יי. זמורי לשםו כי געימים: כיד-עלם בחר לו יה. ישראל לסלתו: כי אני ידעתי כיד-גול יי. ואדני כבל-אללים: כל אשר-חפץ יי עשה בשפם ובארץ בימים וכבל-תהומות: מעלה נשים מקצה הארץ. ברקים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו: שהכה בכורי מצרים. מאדים עד-במה: שלח אותן ומפקדים בתוככי מצרים. בפרעה ובכל-עבידיך: שהכה נזים רבבים. ותרג מלכים עצומים: לסיהוך מלך האמרי ולעוג מלך היבשן. ולכל מלוכות בגען: נתן ארצים נחלה. נחלה לישראל עמו: יי שמח לעוזם. יי זכרך לדרכך: כיד-דין יי עמו. ועל-עבידיך יתנחות: עצבי הגדים בסוף זהב. מעשה ידי אדים: פה-להם ולא יברגו. עזים להם ולא יראו: אונם להם ולא יאינו. אף אין ישדרותם בפייהם: כמויהם יתנו עשייהם. כל אשר-במת ביהם: בית ישראל ברכו אתח-הן. בית אתחן ברכו אתח-הן: בית הלי ברכו אתח-הן. יראי יי ברכו אתח-הן: ברוך יי מציון שנין ירושלם היליה:

כי הודה לי כיד-טוב. כי לעולם חסדו: הודה לאלהי האלים. כי לעולם חסדו: הודה לא-דני האלים. כי לעולם חסדו: לעשה נפלאות גדולות לבודו. כי לעולם חסדו: לעשה נפלאים בתבונה. כי לעולם חסדו: לרזק הארץ על-הימים. כי לעולם חסדו: לעשה אוריות גדלים. כי לעולם חסדו: את-ה-Smith למשיח ביום. כי לעולם חסדו: את-הירח וכוכבים למשיח בלילה. כי לעולם חסדו: למבה מצרים בכוכיהם. כי לעולם חסדו: יוציא ישראל מתוקם. כי לעולם חסדו: ביד חנוכה ובזוע נטויה. כי לעולם חסדו: לנור ים-סוף למים. כי לעולם חסדו: והעיר ישראל בתוכם. כי לעולם חסדו: נגער פרעה וחילו בים-סוף. כי לעולם חסדו: למוליך עמו במדבר. כי לעולם

חסדו: למאה מלכים גדלים. כי לעולם חסדו: ויהרג מלכים אדירים. כי לעולם חסדו: לסתו נמלך
האמורי. כי לעולם חסדו: ולוغو מלך הארץ. כי לעולם חסדו: ונמנ ארכם לנחלתה. כי לעולם חסדו:
נחלתה לישראל עבדו. כי לעולם חסדו: שבשפלנו זכרלו. כי לעולם חסדו: ופרקנו מצרים. כי
לעולם חסדו: נתן להם לבלה בר. כי לעולם חסדו: הדרו לאיל השמים. כי לעולם חסדו:

לו רשו צדיקים בפי. ליישרים נאות תהלה: הדרו לחי בכבוד. בנבל עשור זמרודלו: שריו לו שיר
חדש. מיטיבו נון בתרועה: כיידשר דברני. וכל-מעשיהם באומנה: אהב צדקה וממשפט. חסד יי מלאה
הארץ: בדבר יי שם נעשה. וברוח פיו כל-צבאים: גנס בגדי מי הים. נמן באוצרות תהומות: ייראו
מיי כל-הארץ. ממען ינורו כל-ישבי תבל: כי הוא אמר ויהי. הווא צוה ויעמד: יי הפיר עצת-נום.
הניא מתחשובות עמיים: עצת יי לעולם תעמד. מתחשבות לבו לדר ודר: אשורי הגוי אשור-יי אלהי.
העם בחר לנחלתה לו: ממשים הביט יי. ראה את-כל-בני הארץ: ממשון-שבתו השגית. אל כל-ישבי
הארץ: הייצר ייחד לבם. הפכו אל-כל-מעשיהם: אקר-המלך נושא ברב-חיל. נבור לא-ינצל ברב-
בח: שקר הטסוס לתקשעה. וברב חילו לא ימלט: הנה עין יי אל-יראי. למוחלים לחסדו: לחתיל
מפעית נפשם. ולחיזוקם ברעב: נפשנו חקתה ליה. עזנו ומננו הוא: כיידשר ישמח לבנו. כי בעשם קדרשו
בטחנו: יהיד-חסדק יי עליינו. כאשר ימלע לך:

זכ מזמור שיר ליום השבחת: טוב להדות לי. ולומר לשמה עליון: להגיד בברוך חסדה. ואמנוחך
בלילות: עלי-עשור ועל-ונבל. עלי הון בכנור: כי שמחתי יי בפצעך. במעשייך ארגן: מה-זדרו
מעשייך יי. מאיד עמקו מתחשבתייך: איש-בער לא ידע. וכיסיל לא-יבין את-זאת: בפרח רשתים כמו-
עשב ויצרו כל-פעול את. להשמד ערד-עד: ואותה מרים לעלם יי: כי הנה איביך יי כי-תנה איביך
יאבד. יתפזרו כל-פצעליך און: ותרים בראשים קרני. בימי בשון רענן: ותבט עני בשורי. בקומים עלי-
מצעים תשפצענה אוני: צדיק תפאר יפה. קאזו בלבנון לאה: שוחלים ביתך. בחרצות אל-הניש
יפריהו: עוד ינובן בשיבה. דשנים ורעננים ייהו: להגיד כי-לך צורי ולא-עלתה בו:

זכ יי מלך גאות לבש יי לנו התואר. אפר-תפונ מבל בל-תמות: נכח כסאך מאן. מעולם אתה:
נשוא נחרות יי גשו נחרות קולם. ישוא נחרות דיכים: מקלות מים רבים אדירים משברים. אדר
במרום יי: עדפיק גאנטו מאיד לביתך נאה-קדש. יי לאיך ימים:

יהי כבוד יי לעולם. ישמח יי במעשו: יהי שם יי מבורך. מעטה ועד-עולם: מפורה-شمם עד-
מבואר. מהכל שם יי: רם על-כל-גויים יי. על השמים כבודו: יי שמח לעולם. יי זכרך לד-דור:
יי בשמי היכין כסאו. ומלכותו בכל משלחה: ישמח השמים ותגל הארץ. ויאמרו בגוים יי מלך: יי
מלך יי מלך. יי מלך לעלם ועד: יי מלך עולם ועד. אבדו גוים מארצו: יי הפיר עצת גוים. הניא
מחשבות עמיים: רבות מחשבות בלב-איש. ועצת יי היא מקום: עצת יי לעולם תעמד. מתחשבות לבו
לדר ודר: כי הוא אמר ויהי. והוא צוה ויעמד: כי-בחר יי באין. אונה למושב לו: כי-יעקב במר

לו ייָה. יִשְׂרָאֵל לְסַגְלָתוֹ: כִּי לְאֶ-יְטַשׁ יְיָ עָמֹן. וְנַחֲלוֹתָו לֹא יַעֲזֹב: וְהָוָא רְחוּם יְכֻפֵּר עָזָן וְלֹא יַשְׁחִית. וְהָרְבָה לְהַשְׁיב אָפָוּ וְלֹא יַעֲרֹר פָּלָ-חַמְתוֹ: יְיָ הַשְׁעִיט. הַמֶּלֶךְ יַעֲשֵׂה בַּיּוֹם-קָרָאוֹ:

אֲשֶׁרְיָוְשְׁבֵי בִּיתְךָ. עוֹד יַהֲלֹלָה סְלָה:
אֲשֶׁרְיָהָעַם שְׁכַבָּה לָנוּ. אֲשֶׁרְיָהָעַם שְׁנֵי אַלְמָחָ:

קָהָה תְּהִלָּה לְדוֹד. אַרְוֹמָמָךְ אַלְמָי הַמֶּלֶךְ. וְאַבְרָכָה שְׁמָךְ לְעוֹלָם וְעַד: בְּכָל-יְהוּדָה אַבְרָכָךְ. וְאַהֲלָה שְׁמָךְ לְעוֹלָם וְעַד: גָּדוֹלָה יְיָ וְמַהְלָל מַאַד. וְלַעֲדָלוֹתָו אָן חַקָּר: דָּוָר לְדוֹר לְשָׁבָח מַעֲשֵׂיךָ. וְגַבּוֹרָתָךְ יְיָ יְהִידָה: בְּרוֹדָר בְּבוֹד הַוְּרָה. וְדָבָרִי נְסַלְאָתִיךָ אַשְׁיָה: וְעַזָּו נְרָאָתִיךָ אָמָרָה. וְגַדְלָתָךְ אַסְפָּרָתָה: זְכָר רְבָ-תִּבְקָה נְבָשָׂה. וְאַדְקָתָה יְרָבָנוּ: חַנּוֹן וְרוּחָם יְיָ. אַרְךְ אַפִּים גַּדְלָ-חַסְדָה: טָוב-יְיָ לְפָלָ. וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו: יְזָדָוק יְיָ בְּרָכָה: בְּבוֹד מַלְכָתָךְ יְאָמָרָה. וְגַבּוֹרָתָךְ יְדָבָרָה: לְהַזְרִיעַ לְבַנִּי הָאָדָם בְּאַרְתָּיו. וְכָבּוֹד תְּהִרְדָר מַלְכָתוֹ: מַלְכָותָךְ בְּכָל-עַלְמִים. וּמַמְשָׁלָתָךְ בְּכָל-דוֹר וְדוֹר: סָומָךְ יְיָ לְכָל-הַגְּפָלִים. וּוֹקָף לְכָל-הַכְּפָפּוֹפִים: עַזְיָה כָּל אַלְיָה יְשָׁבָרוּ. וְאַתָּה עַטְנוֹן-לְקָם אַתְּ-אֲכָלָם בְּעַתָּה: פָּתָח אַתְּ-יְרָה. וּמְשַׁבִּיעַ לְכָל-יְהִי רְצָאן: צְדִיק יְיָ בְּכָל-דָּרָכָיו. וְחַסִיד יְיָ בְּכָל-מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל-קָרְאָיו. לְכָל אֲשֶׁר יְקָרָא הָבָאָתָה: רְצָאן-יְרָאָיו עָשָׂה. וְאַתְּ-שְׁעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעָם: שָׁוֹמֵר יְיָ אַתְּ-פָלָא אַחֲבָיו. וְאַתְּ כָּל-חָרְשָׁעִים נְשָׁמִיד: תְּהִלָּתָה יְיָ יְדָבָר פִּי. וְיַבְרָךְ כָּל-בָּשָׂר שָׁם קָדוֹשׁ לְעוֹלָם וְעַד:

קָטֵין וְאַנְתָּךְ גַּבְרָךְ יְהָה מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּיה:

אָהָה הַלְלוּיה הַלְלוּי נְפָשָׁא אַתְּ-יְיָ: אַהֲלָה לְאַלְהָי בְּחִיאָי. אַזְמָרָה לְאַלְהָי בְּעָזְדִּיבִים. בְּכָנְ-אָדָם שְׁאָן לוֹ תְּשֻׁועָה: פְּצָא רְחוֹן יְשָׁבָ לְאַדְמָתוֹ. בְּיָם הַהְוָא אָבְדוֹ עַשְׁתָּנוֹתָיו: אֲשֶׁרְיָה שְׁאָל יַעֲקֹב בְּעִירָוֹ. שָׁכְרוֹ עַל-יְיָ אַלְקָיו: עַשְׂה שְׁמָיִם וְאֶרֶץ אַתְּ-הָיִם וְאַתְּ-כָל-אַשְׁרָ-בָם. הַשְׁמָר אָמָת לְעוֹלָם: עַשְׂה מַשְׁקָט לְעַשְׂוִיקִים נְמָן לְקָם לְרַעֲבִים. גַּת מְתִיר אָסּוּרִים: יְיָ פְּקֻדָּת עֲרוּם יְיָ אַקְפָּרִים. יְיָ אַתְּ-צְדִיקִים: יְיָ שְׁמָר אַתְּ-גְּנִירִים יְתּוֹם וְאֶלְמָנָה יְעֹודָר. וְדָרָךְ רְשָׁעִים יְעֹתָה: יְמָלָךְ יְיָ לְעוֹלָם אַלְהָיָךְ אֵין לְדוֹר וְדוֹר הַלְלוּיה:

אָהָה הַלְלוּיה בְּיַ-טּוֹב זְמָרָה אַלְהָיָה. בִּירְגָּעִים נָאוֹה תְּהִלָּה: בְּנָה יְרוֹשָׁלָם יְיָ. גְּדוֹלִי יִשְׂרָאֵל יְכִינָה: חַרְופָּא לְשָׁבּוּרִי לְבָבָ. וְמַחְבֵּשָׁל עַצְבָּוֹתָם: מִנוֹה מִסְפָּר לְפַוכְבִּים. לְכָלָם שְׁמוֹת יְקָרָא: גָּדוֹל אַדוֹנִינִי וְרַבְ-כָּתָח. לִתְבָּגָנוֹתָו אָן מְסִפָּר: מַעֲזָד עַבְדִּים יְיָ. מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַדְ-אָרָץ: עַזְבָּן לְיִם בְּמֹדֶה. וּמְרוֹן לְאַלְהָיָה בְּכָנָר: הַמְּכָבָה שְׁפִים בְּעַבְּרִים הַמְּכָנִין לְאֶרֶץ מֶרֶךְ. הַמְּאַזְמִית הָרִים חַצִּיר: נְמָן לְבַהְמָה לְחַמָּה. לְבַנִּי עַרְבָּא אֲשֶׁר יְקָרָאוּ: לְאַבְשָׁוְקִי הָאָלָש יְרָצָה: רֹצָה יְיָ אַתְּ-יְרָאָיו. אַתְּ-הַמִּיחָלִים לְחַסְדוֹ: שְׁבָתִי יְרוֹשָׁלָם אַתְּ-יְיָ. הַלְלִי אַלְהָיָךְ אֵין: בִּיחֹזֶק בְּרִיתִי שְׁעָרָיו. בְּרָךְ בְּנֵיךְ בְּקָרְבָּךְ: הַשְּׁם גְּבוּלָךְ שְׁלוֹם. חַלְבָּתִים יְשָׁבִיעָךְ: הַשְּׁלָמָה אַמְּרָתוֹ אֶרֶץ. עַד-מְהֻרָה יְרוֹזָן דָּבָרוֹ: הַגְּמָן שְׁלָג כְּצָמָה. בְּפֹורָא כְּאָפָר יְפֹזָר: מַשְׁלִיךְ גְּרוּזוֹ בְּכַפְתִּים. לְפַנֵּי קְרָרוֹ מַיְיָעָמָד: שְׁלָח דָבָרוֹ וְיִמְסֶם. שְׁבָרָא צְלָמָם: מַגִּיד דָבָרוֹ לְיִצְלָבָר. חַקְיוֹ וּמְשֻׁפְטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה כָּן לְכָל-זָיו וּמְשֻׁפְטִים בְּלָדָעָם הַלְלוּיה:

קמַה הַלְלוִיָּה הַלְלוֹ אֶת־תְּנִינָה מִזְשָׁמִים. הַלְלוֹהוּ בְּמֹרְמִים: הַלְלוֹהוּ כָּל־מִלְאָכוֹן. הַלְלוֹהוּ כָּל־אֲבוֹ: הַלְלוֹהוּ שֵׁם וְבָרָת. הַלְלוֹהוּ כָּל כּוֹכַבִּי אֹור: הַלְלוֹהוּ שֵׁם הַשָּׁמִים. וְהַמִּים אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמִים: הַלְלוֹ אֶת־שֵׁם יְיָ. בַּיְהָוָא צְנָה וְגַבְרָאוָי: וְעַמִּיךְמָעַד לְעַד לְעוֹלָם. חַקְדָּמָן וְלְאִיעָבָר: הַלְלוֹ אֶת־יְיָ מִזְהָרָץ. פְּנִים וְכָל־תְּהֻמוֹת: אֲשֶׁר וְבָרֶךָ שָׁלֹג וְקִיטָּר. רְוַיְתָּעָרָה עַשְׂה דָּבָרָו: הַקָּרִים וְכָל־גְּבֻעֹות. עַצְפָּרִי וְכָל־אֲרוֹם: בְּחַיָּה וְכָל־בָּהָמה. רְמַשׁ צָפָר בְּנֵי: מֶלֶכִי־אָרֶץ וְכָל־לְאָמִים. שָׁרִים וְכָל־שָׁפְטִי אָרֶץ: בְּחוּרִים וְגַמְדְּבָתְגָוֹת. זְקִנִּים עַמְגָנָרִים: יַהֲלֹלָיְ אֶת־שֵׁם יְיָ קִידְשָׁבָר שְׁמוֹ לְבָדוֹ. הָודָה עַל־אָרֶץ וְשָׁמִים: נִירְםָהָרָן לְעַמּוֹת תְּחִילָה לְכָל־חַסִּידָיו לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרָבוֹ הַלְלוִיָּה:

קַח הַלְלוִיָּה שִׁירוֹ לִיְיָ שִׁיר חֲדָשׁ. תַּחַלְתָּו בְּקַהֵל חַסִּידִים: יְשַׁמַּח יִשְׂרָאֵל בְּעַשְׁיו. בְּנֵי־אַיִן יְגִילוּ בְּמַלְכֵם: יַהֲלֹלָיְ שְׁמוֹ בְּמַחְזָלָה. בְּתַחַף וּבְכָרָר יְמָרְנוֹלָהּ: בְּיִדְרֹצָה יְיָ בְּעַמּוֹ. יְפָאָר עֲנוּיִם בְּשִׁזְבָּחָה: יְעַלְיוֹת בְּמִלְּאָכָלָה. יְרַגְּנוּ עַל־מִשְׁפְּכוֹתָם: רְוַמְמָות אֶל בְּגָרוֹגָם. וְחַרְבָּ פִּיפִוּת בְּיִדָּם: לְעַשְׂתָּו גְּקָמָה בְּנוּמָם. תְּוֹכְחוֹת בְּלָאָמִים: לְאָסָר מֶלֶכִתָּם בְּזָקִים. וּנְכַבְּדִים בְּכָבְלִי בְּרוּלָה: לְעַשְׂתָּו בָּהָם מְשֻׁפְטָכְתָו הַדָּרָה הוּא לְכָל־חַסִּידָיו הַלְלוִיָּה:

קַדְמָה הַלְלוִיָּה חַלְלוֹ־אַל בְּקָדְשָׁו. הַלְלוֹהוּ בְּרִקְיעַעַזְוָ: הַלְלוֹהוּ בְּגַבּוֹרָתָיו. הַלְלוֹהוּ כָּרָב גָּדוֹלָה: הַלְלוֹהוּ בְּתַחַף שָׁפָר. הַלְלוֹהוּ בְּגַבְּלָה וּבְכָרָר: הַלְלוֹהוּ בְּתַחַף וּמַחְזָלָה. הַלְלוֹהוּ בְּמַנִּים וּצְנָבָה: הַלְלוֹהוּ בְּאַצְלָלִי־שָׁמָעָ. הַלְלוֹהוּ בְּאַצְלָלִי חֲרוּץָה: כָּל הַשָּׁמָה תַּהֲלִל יְהָה הַלְלוִיָּה:

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ מַצִּין שְׁכָן יְרוּשָׁלָם הַלְלוִיָּה: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. עַשְׂה נְפָלָות לְבָדוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבָדוֹ לְעוֹלָם. וּמְפָלָא כְּבָדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

ד"ה א' כ"ט.

וּבְרָךְ דָּוִיד אֶת־יְיָ לְעַנִּי כָּל־הַקָּהָל. וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְהָה יְהָה יִשְׂרָאֵל אֲבָינוּ מְעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם: לְךָ יְיָ הַגָּדָלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַפְּאָרָה וְהַנִּצְחָה וְהַמְּזוּזָה. פִּיכָּל בְּשָׁמִים וּבְאָרֶץ. לְךָ יְיָ הַפְּמַלְכָה וְהַמְּתַנְשָׁא לְכָל לְרָאשָׁ: וְהַעֲשָׂר וְהַכָּבָד מֶלֶפְנֵיךְ וְאַתָּה מוֹשֵׁל פְּלָל וּבְנֵיךְ פָּתָח וּבְגָרוֹתָה. וּבְנֵיךְ לְנַדְלָה וְלַחֲזָק לְכָל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מְזָדִים אָנַחֲנוּ לְךָ. וּמְהֻלָּים לְשֵׁם תְּפָאָרָתָךְ: נַחֲמֵי אַתָּה הַוְאָה יְיָ לְבָדָךְ אֶת־עֲשִׂית אֶת־הַשָּׁמִים שֵׁמי הַשָּׁמִים וּכָל־אֲבָהָם הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עַלְיהָ הַיָּמִים וּכָל־אֲשֶׁר בָּהָם וְאַתָּה מִתְּחִי אֶת־כָּלָם. וְצָבָא הַשָּׁמִים לְךָ מִשְׁתְּחוֹם: אַתָּה הַוְאָה יְיָ הַאֲלֹהִים אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בְּאֶבֶרֶם וְהַזְּאוֹת מִתְּחִי אֶת־כָּלָם. וְשָׁמַת שְׁמוֹ אֶבֶרֶם: וּמְזָאָת אֶת־לְבָבוֹ נָאָמֵן לְפִנֵּיךְ וְכָרֹות עַמּוֹ הַבְּרִית לְתִמְתָּה אֶת־אָרֶץ הַכְּנָעָנִי הַתְּהִתִּי הַאֲמָרִי וְהַפְּרָזִי וְהַיְבָשִׁי וְהַאֲרָשִׁי לְתִמְתָּה לְזָרָעָנוּ. וְתַקְמֵם אֶת־לְבָרִיךְ יְיָ צְדִיק אַתָּה: וְתַרְא אֶת־עֲנֵי אֲבָתָיו בְּמִצְרָיִם. וְאֶת־זַעַקְתָּם שְׁמַעַת עַל־עַסְטוֹף: וְתַחַנֵּן אֶתָּה וְמַפְתִּים בְּפֶרַעָה וּבְכָל־עֲבָדָיו וּבְכָל־עַם אָרֶצָוּ כִּי רְדָעָת כִּי הַיְדוֹ עַלְיָהָם. וְתַעֲשֵׂלָה שֵׁם כְּחִוּם הַזָּהָה: וְתוּם בְּלָעָת לְפִנֵּיהם וְעַבְרָיו בְּחוֹזֶה־הַיּוֹם בְּבִשְׁאָה. וְאֶת־רְוֹדֵפָיָהּ הַשְּׁלִכָּה בְּמִצּוֹלָה כְּמוֹאָבָן בְּמִים עַזִּים:

שמות יד, ל

**וַיֹּשֶׁעֲ יְהוָה בָּיוֹם הַהוּא
אֶת-יִשְׂרָאֵל מִינֶרֶת מִצְרָיִם וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת-מִצְרָיִם מִתְעַלָּ
שְׁפַת הַיָּם: וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת-הָאָרֶץ הַגָּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
בְּמִצְרָיִם וַיַּרְא יְהוָה הָעָם אֶת-יְהוָה וַיַּאמְינוּ בְּיְהוָה וַיַּבְשְׁמָה עָבָרוּ:**

שמות טו

**אוֹ יִשְׂרָאֵל-מִשְׁהْ וּבָנָיו וַיַּרְא אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת לִיהוָה וַיֹּאמְרוּ
לֹאָמָר אֲשִׁירָה לִיהוָה כִּי גָּאהָ גָּאהָ סֻסָּו
וּרְכָבוּ רַמָּה בֵּין: עַז וּמְרַת יְהָה וְיְהָיָה
לִישְׁוֹעָה זוֹ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
אֲבִי וְאֶרְמָמָנוּ: יְהוָה אֲיַשׁ מִלְחָמָה יְהוָה
שָׁבּוּ: מִרְכַּבָּת פְּרֻעָה וְחִילוּ נִירָה בֵּין וּמִבְּחָר
שְׁלִשְׁיוֹתְבָעוֹבִיסְסְפּוֹרָה: תְּהִמּוֹת יְכִסְמָיו יְרָדוּ בְּמִזְלָת כְּמוֹ
אָבָן: יְמִינָה יְהוָה נָאָרָר בְּכָחָ יְמִינָה
יְהוָה תְּרֻעָץ אֹוִיב: וּבָרָב גָּוֹן תְּהָרֵס
קְמִינָה תְּשִׁלְחָה חַרְנָךְ יְאַכְלָמוּ פְּקָשׁ: וּבְרוּחָה
אֲפִיךְ נְעַרְמוּ מִים
נְזִילִים קְפָאָו תְּהִמּוֹת בְּלָבִים: אָמָר
אֹוִיב אַרְדָּף אַשְׁגִּיג אֲחַלְקָה שָׁלֵל תְּמָלָאָמוֹ
נְפָשִׁי אַרְיִק תְּרָבִי תְּזִרְישָׁמוּ יְדֵיכָ: נְשָׁפָת
בְּרוּחוֹתְבָעָמָו יְסָדָה צָלָלָה בְּעֹפֶרֶת בְּמִים
אַדְרִירִים: מִידְכְּמָנָה בְּאַלְמָה יְהוָה מִי
בְּמִכְהָ נָאָרָר בְּקָדְשָׁ נָאָר תְּהִלָּת עָשָׂה
כְּלָא: נְטִיחָה יְמִינָה תְּבָלָעָמוּ אָרְזָה: נְחִיתָה
בְּחַכְרָךְ עַסְדוֹגָאלָתָה נְהִלָּתָה בְּזַעַק אַלְגָּה
לְרוּשָׁה: שְׁמַעַו עַפְמָו יְגָזָן חִילָה
אַחֲרָו יְשִׁבָּי פְּלֶשֶׁת: אָז נְבָהָלוּ אַלְפִּי
אַחֲרָו אַיִלָּי מְוֹאָב יְאַחֲרָו רָעֵד גְּמָגָה
פְּלָל יְשִׁבָּי כְּנַעַן: תְּפָלָל עַלְיָהָם אִימְתָּה
וּפְחָד בְּגָדָל וּרוּעָךְ יְרָדוּ בְּאָבָן עַדְ
יְנִיבָר עַמְּקָה יְהוָה
הַיִּתְהָ: תְּבָאָנוּ וְתְּטַעֲכוּ בְּהָר נְחַלְתָּה מְכוֹן
לְשִׁבְתָּה פְּעַלְתָּה יְהוָה מִקְרָשָׁ אַרְצָי כּוֹנוֹ
וְיִהּ: יְהוָה יְמַלֵּךְ לְעַלְמָה וְעַד: פִּי
בְּאַסְטָרָה תְּרַכְּבָו וּבְפְרַשְׁוֹבָמָם וַיַּשְׁבֵּת יְהוָה עַלְהָם אֶת-מַיִּ
הַיִּתְבָּשָׁת יְבִנֵּי יִשְׂרָאֵל הַלְכָה בְּיִבְשָׁה בְּתָנָךְ הַיִּסְטָן**

וכופlein "יְיִמְלֹךְ לְעוֹלָם וְעוֹלָם."

יש אומרים את הפסוק

"כִּי בָא סֻסָּו פְּרָה... "

ויש שפסקו שלא אמרו.

כִּי לְיַיְהֵ הַמֶּלֶךְ וּמוֹשֵׁל בָּגְוִים: וְעַלְוֹ מֹשְׁعִים בַּהֲרֵץ צִיּוֹן לְשִׁפְט אֶת־הָרֶב עַשְׂוֹ וְתִיחַת לְיַיְהֵ הַמֶּלֶךְ: וְהִיא כִּי לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יְהָרָחָד וְשֶׁמֶן אֶחָד:

(יש מושיעון ובתורתך כתוב לאמר. שמע ישראל יי' אלהינו יי' אחד)

נְשָׂמַת כָּל־חַי תִּפְרַח אֶת־שְׁמָךְ יְיַי אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר תִּפְאַר וַתִּרְאֶם
וְכִירֶךָ מִלְכָנוּ תִּמְדֵיד. מִן־הַעוֹלָם וְעַד־הַעוֹלָם אַתָּה אֵל. וּמִבְּלָעֵדֶיךָ אֵין לְנוּ
מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעֵ פּוֹדֵה וּמַאֲיל וּמַפְרִינֵס וּמַרְחָם בְּכָל־עֵית צָרָה וְצֹוקָה אֵין
לְנוּ מֶלֶךְ אֶחָד אַתָּה: אֱלֹהֵי הָרָשָׂוִים וְהָאָמְרוֹנִים. אַלְפָתָה כָּל־בְּרִיות אֲדוֹן
כָּל־תוֹלְדוֹת הַמֶּהָלֶל בְּרַב הַמְשֻׁבְחוֹת הַמְגַנְגַּעַל מִזְבְּחָה בְּחִסְד וּבְרִוּתָיו בְּרַחְמָם.
נִיְיָ לְאָדִינּוּם וּלְאָדִישָׁן. הַמְעֹורֵר יְשָׁגִים וּהַמְקִיזָּן גְּרָדִים. וְהַמְשִׁיחָ אַלְמִים.
וְהַמְתִיר אָסּוּרִים וּמְסֻמְךָ נּוֹפְלִים וּהַזּוֹקֵף כְּפּוֹפִים. לְהָ לְבָדָךְ אַנְחָנוּ מְזִדִּים.
אַלְוָ פִּנְגָּוּ מְלָא שִׁירָה בָּיִם. וּלְשָׂגָנוּ רְנָה כְּהַמּוֹן גְּלִיּוּ. וּשְׁפָתּוֹתֵינוּ שְׁבַח כְּמַרְחָבִי
רְקִיעָ. וּעֲגִינָנוּ מְאִירָות בְּשִׁמְשׁ וּכְיִרְחָ. וּנְדִינָנוּ פְּרוֹשָׁוֹת כְּנַשְּׁרִי שְׁמִים. וּרְגִלְגָּלָנוּ
קְלוֹת כְּאִילּוֹת. אֵין אַנְחָנוּ מְסֻפִּיקִים לְהַדּוֹת לְהָ לְיַיְהֵנוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
וְלִבְרַח אֶת־שְׁמָךְ. עַל־אֶתְתַּמְלֵחָה אַלְפָתָה אַלְפִים וּרְבִי רְבָבָות פְּעָםִים
הַטוֹּבָות שְׁעָשִׂית עַמְּ-אֲבוֹתֵינוּ וּעֲמָנוּ: מִמְּצָרִים גָּאָלָתָנוּ יְיַי אֱלֹהֵינוּ וּמִבְּית עֲבָדִים
פְּדִיתָנוּ. בְּרַעַב וּגְנָתָנוּ וּבְשָׁבָע כְּלַכְלָתָנוּ. מִחְרָב הַצְּלָתָנוּ וּמִדָּבָר מְלָטָתָנוּ
וּמְחַלְּים רְעִים³ וּגְאָמְנִים דְּלִיטָנָנוּ: עַד־תְּנָהָה עַזְרָנוּ רְחִמָּה. וּלְאָ-עַזְבָּנוּ חָסְדִּיָּה.
וְאַל־תִּטְשָׁנוּ יְיַי אֱלֹהֵינוּ לְנִצָּח: עַל־כֵּן אֲבָרִים שְׁפָלָגָת בָּנוּ. וְרוּחַ וְנֶשֶׁמֶה שְׁגָפָחָת
בָּאָפִינוּ. וּלְשׁוֹן אֲשֶׁר שְׁמַת בָּפִינוּ. הֵן הַמִּיּוֹדָו וּבְרָכוּ וּשְׁבָחוּ וּפְאָרוּ וּרְומָמוּ
וּנְעָרִיצוּ וּנְקִידְישׁוּ וּנְמִלְיכּוּ אֶת־שְׁמָךְ מִלְכָנוּ: כִּי כָּל־פָּה לְהָ לְיַדָּה. וּכָל־לְשׁוֹן
לְהָ תְּשַׁבָּע. וּכָל־בְּרַח לְהָ תְּכַרְעַי. וּכָל־קָוָה לְפָנֶיךָ תְּשַׁתְּחֹווּ. וּכָל־לְבָבָות
יְיִרְאָהָךְ. וּכָל־קָרְבָּךְ וּכָלִיּוֹת יְזִמְרוּ לְשָׁמָךְ. כִּדְבָר שְׁכַתּוֹב כָּל־עַצְמוֹתִי תְּאִמְרָנָה
יְיַי מִכְמֹךְ. מִצְיל עֲנֵי מְחֻזָּק מִמְּנוּ וּעֲנֵי וְאַבְיוֹן מְגֹזְלָוּ: מִי יִדְמַח־לְךָ וּמִי יִשְׁוֹחַ־
לְךָ וּמִי יִעַרְךְ־לְךָ: הָאֵל הַגְּדוֹלָה הַגְּבוּרָה וְהַנּוֹרָא אֵל עַלְיוֹן קִנְיהָ שְׁמִים וְאָרֶץ:
וְגַהְלָלָה וְנִשְׁבְּתָחָךְ וְגַפְאָרָךְ וּנִבְרָךְ אֶת־שְׁמָם קְדָשָׁה. כְּאָמָר. לְדֹוד בְּרָכִי גַּפְשִׁי
אֶת־זַיְיָ וּכָל־קָרְבָּי אֶת־שְׁמָם קְדָשָׁו: הָאֵל בְּתַעֲצָמוֹת עָזָה. הַגְּדוֹלָה בְּכֻבּוֹד שְׁמָךְ.
הַגְּבוּרָה לְנִצָּח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרָאותִיךְ⁴.

1) ברוב התשבחות כל כייז א' (ישראל ריבוי התשבחות, עי' רווייה): בתושבות צ' 2) שומר ישראל ער הויס' פ' ע' 3) רעים: רביהם הויס' צ' 4) נא אל צ' 5) תכרע: וכל עין לר חצפת הויס' צ' 6) נחלון...קדשך להלאה שוכן עד מרים וקדוש שם צ'

7) הגיבור לנצח נצחים והגורא בחילוי נוראותיך צ'

ה מלך

יושב (נ"א היושב¹) על-כיסא רם ונשא.

שוכן עד מרים וקדוש שמו. ובתוב. רגנו צדיקים כי לישרים נאות תהלה:

בפי ישרים תתרום.
וברבני צדיקים תחבך.
ובלשון חסידים תפתקדש.
ובקרב קדושים מתהיל:

ובמקומות רבות עמק בית ישראל ברצה יתפאר שמה מלכט בכל-דור ודור. פון חותת כל-ה יצורים לפניו כי אליהו ואלהי אבותינו להללו לשפט לפאר לרים למחר לבך לעלה וילgress על כל-דיברי שירות ותשבחות דוד גוזיש עבדך משיח:

ישבח שמה לעד מלכנו האל המליך הנadol וקדוש בשמים יבארץ. כי לה נאה כי אלהינו ואלהי אבותינו Shir ושבחה מליל וומרה עז וממשלה נצח גודלה וגבורתה תהלה ותפארת קדרה ומלכות ברכות והודאות מעטה ועד-עולם.² ברוך אתה כי אל מלך גדול בתשבחות. אל ההודאות אדון הנפלאות.

הבורך בשירי זמרה. מלך אל³ חי העולמים:

בקהילות טירות נקבע מנגח החסידות לומר כאן שיר המעלות עמוקים (חל' קל) פסוק נפסוק.
שיר המעלות. ממעמיקים קראתיך כי: אלני שמעה בקול תקינה אוניה קשיבות. לcold מתחמי: אם-ענות תשמר-נה אדני מינעם: כי-עטך השליפה. למען תפרא: קומיini קומה נפשי. ולברך הוחלפי: נפשי לאדני. משמרים לבקר שמרים לבקר: נחל ישראאל אל-אי כי-עם-ין החסיד. והרבה עמו פרות: והוא יזכה את-ישראל מפל עונתיו:
חזי קדיש

יתברך ותשבח ויתפאר ויתרומים ויתנשא. שם של-מלך מלכי המלכים תקדוש ברוך הוא. שהוא ראשון והוא אחרון ומלך עדי אין אלהים. סלו לרבכ בערכות ביה שמו ועליו לפניו. ושם מרים עלה-כל-ברכה ותהלת:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועוד:
יהי שם מברך מעטה ועד עולם:

¹ ברכו את-ך המברך:

² קח ברוך כי המברך לעולם ועוד:

1) יוסב דב': היושב ני'. 2) כי מועלם ועד עולם אתה אל ע. 3) מלך אל חס. צ

**ברוך אתה ייְהוָה נִזְמָן מֶלֶךְ הָעוֹלָם יְזַכֵּר אָזֶר וּבָזָר חַשְׁךְ עֲשֵׂה שְׁלוֹם וּבָזָר
את-הַכְּלָל.**

סלייל מפיוט עתיק? – 1981.

אור עולם [ב]אוצר חיים / אורות מafil אמר וניה.

בקהילות צרפת נהגו להוסיפו כאן

סלייל מפיוט עתיק?

וַיְהִי פְּלִיל בְּמִקְרָמוֹ / הַשֵּׁם עֲבֵים רַכּוּבוּ וְסַתְּרוּ / גָּבוּרִי כַּחֲ עֲשֵׂים דְּבָרוֹ.

קדוש:

1) הפותח לנו שעריך דחמים ומאריך עיני המחכים לנו והם, אף באוצר רוב כ"י: אוצר ר קי"ף, צר בו פן אורות: אור א

אור עולם באוצר חיים (וילג אוצר חיים), הוא אור של שחת ימי בראשית שנגע באוצר חיים, עיי' ב"ד ג' ו' (עמ' 21) אורה שנבראה בשחת ימי בראשית... נגזה לצדיקם לעתיד לבוא, ובמקומו יציר הקב"ה את המאותות. אמר ויהי תחלה, לג. ט. השם עבים רכובו תחלה קד. ג. וסתרו ע"ש תחלה ייח ישת חזק סתרו. גבורו כי עשי' דברו תחלה קד. ב.

יוצר ליום ראשון [יוצר ליום שני ראה עמ' 44]

ונויוק נב' לטלעך נעל קליג' קימן: מ"ג. צמיס צמי ג' טוליס. – מ 1529.

מלך אзор גבורה / גדול שם בגבורה / לך זרוע עם גבורה:

מלך בגדי נקם / לבש ביום נקם / לצריו ישיב אל חיקם:

מלך גאות לבש / ימימים מיבש / גנות אפיקים מכבש:

מלך בעשרה לבושים / התואר בקדושים / אל נערץ בסוד קדושים.

שי' אאי'ב' דהוזקרם'ו'ז'ע' = א; מם'כ'נו = ב; פטגנאפ' = צ; סצ' = ר; ח' = קנו' (פרק 23–25 ||

2 ישיב: שבעתים הו' צ' צ'ף 3 ומיים ח'

מלך אור גבורה מיטס על מאמר חוץ' פטיקחא דר' כהנא כ"ב דף קמ"ז ב' בעשרה מקומות נקראו ישראל כליה... וכונגדן לבש הקב"ה עשרה לבושים. הלבוש הראשוני שלבש הקב"ה ביום בריאתו של עולם, של ה Hod והדר היה, דכתיב (תהל' קד א) ה Hod והדרلبשת. הלבוש השני שלבש הקב"ה ליפורע מדור המבול, של גאות היה, שנא' (תהל' זג א) ה' מלך גאות לבש. הלבוש השלישי של עוז היה, שנא' (שם) לבש ג' עוז התאות. הלבוש הרביעי... ליפורע הרביעי... מלך מלוכה בבב' לבן היה, שנא' (דנ' ז ט) לבושה בתחל' חור. הלבוש החמישי... ליפורע מלכות מדי של גאות היה, שנא' (ישע' נט יז) ולבש בגדי נקם כשלישית ויתט כמעיל קנאה. הר' תר' הלבוש השביעי שלבש הקב"ה ליפורע מלכות יין של זרקה היה, שנא' (שם) ולבש צדקה כשניין וכובע ישעה בראשו. הר' תר' הלבוש התשיעי שטעית ללבוש הקב"ה ליפורע מלכות אודם, אדם והוא, שנא' (ישע' סג ב) מוצע אודם ללבושך. הלבוש העשירי שטעית הקב"ה ליפורע מגוג ומגוג הדר הוויא, שנא' זה הדר בלבושו. אמרה בנסת ישראאל לפני הקב"ה, רבש' מכל לנושין שלבשות אין לך נאה כזו, שנא' וזה הדר בלבושו. במוקורות אחרים (דברים רב' ב' ל"ג. שה"ש רב' ז' י') בזרה מקצתה ובשינוי לשון ושותה בו גם סדר לבושים וגם הפטוקים המורכבים. בעריכת שלשיות (פסוקתא רבבי לי' [דף קס"ג ב']) דדרש מהלים זג (דף ר' ז א'). פסקא אהרת דשוש אשיש (בובי, פסרא"כ דף קמ"ט א') דובר רק על שבעה לבושין, וגם מוקרות אלה שונות זה מזה. מסתבר אפוא שבזמן הפטוקין היו נפוצים עוד שינויים. עכ"פ סוטה וסוטה בסדר הענינים ובשינויים בכתובים מהפסוקתא היג'ל. אורן וברורה ע"ש תחלה סה ז נאור בגבורה. גדול שם בגבורה ירמי י. ו. לך זרוע עם גבורה תחלה פס יוו, והוא הלבוש הראשון. סה ז גנדי נקם. לבש ביום נקם ע"ש ישע' נט ז ולבש גנדי נקם תלבשת, וזה הלבוש השני. ביום נקם ע"ש ישע' לך ז. סה ז ועוד. לצריו ישיב

5 מלך דרך בנהורה / עוטה אורה / משפינו יוציא לאורה:
 מלך התאזר עוז / ימינו מעוז / ואנוש אל יעוז:
 מלך נילבש אדקה / נקדש באדקה / לך יי האדקה:
 מלך זה הדור בלבושו / וכובע ישועה בראשו / אליהם ישב על-כיסא קדשו:
 מלך חמוֹן בוגדים / בדרכו בוגדים / יבצור רוח נגידים:
 10 מלך טליתו כשלג מצחץ / צח ובצחצחות יצחץ / מצחצחים פעלם לנץח:
 מלך יעת גנאה / קנא גנאה גנאה / כאיש מלחמות עיר גנאה:
 מלך כל-אפסי ארץ / ישתחוו למלך על-כל הארץ
 כי בא לשפט את הארץ:
 מלך ליום קומו לעדר / כל יצור לפניו ירעוד / רם ונשא שוכן עד:
 מלך מושל עולם בגבורתו / ירעשו הרים בגאותו / וכאילים יركדו מגערתו:
 15 מלך נורא למלכי הארץ / חול תחול הארץ / מושב הכרובים פנות הארץ:
 מלך שאתו מי יעצר פה / והוא נושא כל בפה / נותן לעוף פה:

5 עוטה: כשלמה הו', א"ע' | יוציא: מוציא פטצע' פ' 7 וכןדר פ' 13 יציר זונא לפניו ח' אבהו'ז' 14 עולם חס' ד'

אל חיקם פיש דבר' לבימג ונוקם ישיב לצירין, ועיש החל' עט יב והשכניינו שבתחים אל חיקם. 3 גיאות לבש ע"ש
 החל' צב א' מלך גיאות לבש, וזה הלבוש הג'. מימים מירבש עיש חום א' גער בעיטים וינסחו. וגאות אפיקים מבבש
 (דוגמת ישע') יגיא וגאות עריצים אשפיל) גאות כבriosים משפיל, ריגל גאות מפדים. 4 מלך בשורה לבושים. התאזור
 כדליל בקדושים כלפי ישראל התקראם עם קדשו, עיש דבר' זו כי עט קודש אלה לה אלה, עלי' תנומה קדושים ה'
 (דף ל' ב' בובר) [מקביה] נקרא קדוש... וקרוא לישראל קדושים, שנאו' קדושים תהיו. אל ערדץ בסוד קדושים מה'
 פט ח. 5 דרך בנורה עיש דני' ב כב וגורה עמה שרה. עיטה אורחה מה' קד' ב, והוא הלבוש ה'. משפינו יוציא
 לאורה עיש מה' לו ווהזיא כארז ذיך ומשטך כזהרים. 6 התאזור עוז מה' צב א, והוא הלבוש ה'. ימינו תעוז
 עיש מה' פט יד תעוז ידק תרומ' ימינו. ואנוש אל יעוז מה' ט ב, ריל אל יעוז איש להתנדל לו. 7 וילבש צדקה夷
 נת יו וילבש צדקה כשרין, והוא הלבוש ה'. וכןדר בצדקה עיש ישע' ה ט ומאל הקדוש נקדש בצדקה. לך ה' הצדקה
 דני' ט. 8 זה הדור בלבושו ישע' טג א - והוא הלבוש ה' - וכובע ישועה בראשו שם נט זו. אלהים על כסא
 קדשו מה' מז. 9 חמוץ בוגדים עיש ישע' סג א מיה בא מאודום חמוץ בוגדים מבצרה - והוא הלבוש ה', שבמדרש
 הביל מתואר כלבוש אדורם (ישע' טג ב). בדרכו בוגדים שם טג ב פורה דרכתי לבד. יבצור רוח ננידים מה' עז יג.
 10 טליתו כשלג מצחצת עיש ישע' טג ה לבושה מה' חור - והוא הלבוש הט. צח תואר להקב'ה, עיש שהריש ה' יודי
 צח ואדם, ודרשו במדרש שח"ש הרבה (שם) דורי צח לי בראש השנה וכבר. ובצחצחות (לשלון ישע') נט אי והשביע בצחצחות
 (פי' הארץ רוח) המלה בא כאן במסמאות צחצחות, ניקוי, ריל ובצחצחות ניקה אלה אשר מצחצחים פעלם שטחים
 תשובה כדי לנוקות את מעשייהם לנצח בדי. 11 יעת קנא עיש ישע' נט זו ויעט במעיל קנאה - והוא הלבוש ה'. קנא
 קנא עיש שמות לו יד כי ה' קנא טמו, וכבודמה. נאה גאה שמו טו. כאיש מלחות יעיר קנאה ישע' מב' יג. 12 כל
 אפסי הארץ עיש מה' כב מה' ועו. ישתחוו למלך על כל הארץ (ל' זכר' יד ט) הענין עיפ' זכר' יד ט ופל' מורי
 שנה ושנה להשתחות למלך ה' צבאות... כי בא לשפט את הארץ דהייא ט לג. 13 ליום קומו לעד עיש צפוני ב ח
 لكن חכו לי נאם ה' ליום קומי לעד, ריל ליום שיבא לדין. כל יצור לפניו ירעוד מאיימת הדין. רם ונשא שוכן עד
 ישע' נט זו. 14 מושל עולם בגבורתו מה' טו. ורעשו הרים בגאותו מה' מו. ד. וכaillels יركדו מגערתו
 עיש מה' קיד ד. 15 נורא למלכי הארץ מה' עוג. חול תחול הארץ עיש מה' צו ד ראה ומתל הארץ, ורגמת

מלך עמדו לדין / ביום הדין / שופט גאים בדין:
 מלך פלש סוד המעמיקים / לסתיר עצה במעמיקים / יחשף ויגלה עמיקים:
 מלך צוה ממלך רוח / עריאyi גשי הרוח / לאפם בשוף רוח:
 20 מלך קהל מלכי אדמה / בסערו משא דום / יפקד על אבא רומה:
 מלך רם זגה במשפט / וזו מלך אהב משפט / מכון כסאו צדק ומפט:
 מלך שופט צדק / לפניו יהלך צדק / להלץ بعد רודפי צדק:
 מלך פקיף במלך שלה / כסאו קלה למלחה / מלכותו בכל משלה:
 מלך תחת חלד מהביתו / מרעיזיד יסוד בהבטה / בכל משוטט מבטו:
 25 מלך טר בכל פעול / בכל מה יפעול / במתה ובמעל:
 מלך אלמי עולם / המליךוה עם עולם / ימלך לעולם. קדוש:

18 להסתיר זופט עצה חי ממס 19 צוה לכלוא רוח צף עריצים ס ויאפסם ר 20 לפקו מז' 22 שופט בדין ר
 23 תלה: חיל ט 24 בחתיבו: מבטוני קג' 26 חס' צף

יהוק' לטו חול מחול סין. מיושב הכרובים תנוט הארץ עישת חלה' צט א. 16 שאתה מי יעצר כח מי יכול (יעוצר כח, דוגמת דחיב בគונדו) לשאת אותו, ריל את מקפו וגבורהו, והוא נושא כל בכח דוגמת דברי אל אסר נשאר ה' אלהיך, ולפי הענין דהיא כת יב ובידך לנדר ולוחק לכל. נתון לייעך כח ישע' מכת. 17 עמדו לדין עיש ישע' גנו ועומד לדין עמים. שופט נאים בדין עיש חלה' גד בהגשה שופט הארץ השב גמול על גאים, וההמשך: עמדו של הקב"ה לדין עמים והוא כדי לשופט גאים. 19 פישל סוד חדור לסוד, גילה אותו, קלשון התלמוד והמדרשים (במשמעות ניקב), בגין מבוי מפולש, במשנה עירובין ט ד ו/or). וישנו רוסקין: פישל או פילס, ל' החליק, ישר, כנון חלה', עת ניפלט נתיב לאפו, וועה. העמיקים לסתיר עצה במעמיקים עיש ישע' כתטו הווי העמיקים מה' לסתיר עצה, ריל אלה המשדרים להסתיר את דרכם לפניו. יחשוף גילה, לשון השף ה' את זרוע קדרו. ויגלה עמקות עיש איוב יב כב מגלה עמקות מגן חשן. 19 צוה מכל רוח מכל האגדים (ויבג צזה' ל' ציוו, וייב צוה לכלוא רוח, עיש קהלה' ח' עריצים, עיש ישע' כת ההמון עריצים, וועד. גטי הרוח, לשון התלמוד, אבות ד' ז'. פסחים דף פיו ב'). לאפם לסבוב אותם, לשון אפפני חבל' מות, חלה' קמו ג'. בשוף רוח ריל בשוף אפ', עיש משלי בו ד' אכוריות ושוף אפ',ומי עמד לפניו קנאota. 20 קהלה מלכי אדמה בסערו משא דומו יפקוד על צבא רומה עיש ישע' כד בא והיה היות הוא יפקוד ה' על צבא המרים במרום ועל מלכי האדמה על האדמה, ריל שאורי שקורול את מלכים יהודו יגנוור את גורתה, בגין יימיללא את משא דומו (הפיינן רומו בכוונה על מלכות רומי בדרבו כל דומה, ישע' כא יא, כי השעיר הרימה זק"ש, בהחאים לירוי תענית א' א' (דף סיד א') איר חינה ברית ד' אבחו בספרו של ר' מאיר כתוב משא דומו משא רומי. וכגראה רומו הפייטן לרומי יפקוד על אבא רומה'. בסערו, ריל כשהוא מביא בסער את משא דומה. 21 ועו מלך אהב משפט חלה' צט ד. מכון כסאו צדק ומפטת חלה' צז ב'. 22 שופט צדק חלה' ז' יב. לפניו יהלך חלה' פה יד. להלץ بعد רודפי צדק עיש ישע' נא א' שמעו אליו רודפי צדק. 23 תקוף במלך עצה חלה' כמה יג ומשלק בכל דור ודור. וכסאו תלה למלחה עיש חלה' קג' יט' ה' בשימים הכנין כסאו, עיי פרקי דרייא' ד' והוא יושב על כסא רם ונושא וכסאו גבורה וחלוי למפללה באויר. ומלכותו בכל משלחה חלה' שם. 24 תיחת חלד מהביתו הכניע את התבאל מתחתיו (מל' תחת, ע' צונצ', ס. פ. (436) מרעיזיד יסוד בהבטה עיש חלה' קד לב המבט לאוּרַץ ותרעד. בכל משוטט מבטו עיש זר' ד' עיני ה' המה משוטטים בכל הארץ. 2 תר בכל פועל חוקר ומחפש מעשי עליונים וחחותנים, ל' לדוש ולטור בחכמה, קהלה' א' יג. 26 אלהי עולם ישע' מכת. המליךוה לי ציוו. עם עולם ישע' מרד ז. יהוק' כו. ה' ימלוך לעולם שמות טו יה. (ויש מפרשין המליךוה על חיים ואמרו ה' ימלוך, ומסתבר).

יוצר ליום שני

קיון: ח-צ אמן כילט, הלאן כיימי נולס חאן (צעמיס פיקטורייס, קדום, זגנויסטאכיס).
חסים צלי נוילס. 4 גולס כל תוכ. – מ-1543.

1 מלך אמן מסמך מרחוק מצב / שמי יתפאר בעדרת מתנץ'
לעלם יי דברך נאץ' :

מלך בכלותך היומ מעש אמןותך / מדין האלת מרקם בתמנוחה
לדור ודור אמןותך :

מלך עירם במו-יכן לאאצאיו פדיום / עבור להפלט משאתי איזום
למשפטיך עמדו היומ :

שמערי מצות עדריך ועבדיך / נטלים ונשאמ להרבות כבודך
כי הכל עבדיך / קדוש :

1 מתפאר מז ובצדך פטף ימיצב בדיולהפ 2 היומ ט' 3 לאאנאיו דוקכרכמא להמלט להנצל ט'
4 וועוגדייך: ועבדיך ד וסתהיך ט' 5 ברתמים ט'

1 מלך אמן פיטס זה מיום על מלכיות זכרונות ושופרות, ובית זה על מה שדרשו חז"ל בפסקתא רבתיה מי דף קס"ו ב' כר' פח' ר' מהו מאבר בא לשלום ה' דברך נצב בשמיים. לדור ודור אמןותך כונגת ארץ וחמדוד. למשפטיך עמדו היומ כי הכל עבדיך (הה' קיט פט-צא). מהו לשלום ה'. אלא אמר לו דוד רבנן העולמים לטולו אן אתה בא עליינו בדין אלא במדות רחמים. אילולי כך לא היינו יכולם לעמוד לפני שעה אחת. ולטולם אלהים אין כחיב כאן אלא ה... ולא לנו בלבד אלא אף לא אדם הראשון יציר כפיק', אילולי שישתפת מרד רחמיך בשעה שנDNA אותו לא היה עומד לפני שעה אחת. וכן והקמה עמו שם שרגת אותו ברחמים וזכית אותו, כך אתה הווה ועתיד לדון את בניו לזכותם. עכ'ל. מלך תואר להקב'יה. אמן מסמך דברך אמת ויש בו אמן. ולפי זה היה צריך לנתק אמן. אבל בנדראה יש כאן רמז למאמר חז"ל ביר' אי' ואהיה אצלו אמן ואהיה שעשועים (משל' ח) שרשונו על התורות, עיי'ש. מרוחק מוצב מזון קדום, ע"ש ייש' בה עצות מורהק אמונה אמן. שמן יתפאר ריל שם היה שהוא רומו על מרד הרחמים. בעדרתך יתיצב פש' תהיל' פב א אליהם נצב בעדרת אל, ע"פ הדרשה בפסקתא שם דף קס"ז אי' מהו נצב. קיימ' דברך שהקנתה עם אדם הראשון, שכש שגדת אותו ברחמים כך אתה דין את כל הדורות אתהיו לעולם. לך נאמר לשלום ה'... לדור ודור אמןותך. למשפטיך עמדו היומ. 2 בכלותך היומ מעש אמןותך ברייה, ביום שכליית את מעשה בראשית בבריאת האדם מדין האלת מרוקם בתמנוחתך את אדם הראשון שנוצר בצלם אליהם (הה'ן ע"פ תהיל' קלט טו רוקמתי בחתיות ארץ). 3 נורתה... לאאנאיו פדיום ע"פ הדרשה הניל' ועי' ביכ' וקידר ב"ט אי' (ע' מסט) אדם הרי את סימן לננק וכו. משאותך מגורחת, עיש' חבק' א' מנגנו משפטו ושאותו יצא, ותהי שם דינה וגזרתיה. למשפטיך עמדו היומ ע"פ הדרשה הניל'.

4 שומרין מצות שמות כ וועוד. עדיך עיש' ייש' מג' אתם עדי נא晦 ה'. נטלים ונשאמ עיש' ייש' סג ט. כי הכל עבדיך תהיל' קיט צא. 5 זכור דורישיך תהיל' ט אי. לתחוי לתחיה. לעודדים (במקום לעודדק) עיש' תהיל' קמו ט. והואם קרנום עיש' תהיל' כמה יד וועוד. להקדם ריל להקדם להם בראמייך. זכור עדרך קנית קדם תהיל' עד ב'

וְלֹא דָרְשֵׁיךְ לִמְתַחֵי לְעַזְדָּם / וְהַרְמָם קְרָגָם בְּרַחֲמֵיךְ לְמַקְדָּם:
זָכָר עֲדָתְךָ קָנִיתְךָ:

וְלֹא הַפְּשָׁכָה אֲחָרֶיךְ בְּאֶחָב לְחַלּוֹתְךָ / נָסְמָכָת בְּשֻׁעַשְׂיוּץ דָת גַּחְלָתְךָ
גַּאֲלָתְךָ שְׁבָט נַחֲלָתְךָ:

וְלֹא וּמָהָר יּוֹם יְשַׁעַתְךָ לְקָרְבָּו / בְּדִבְרֵיךְ לְהַשְׁתַּחֲוֹת וּבְמַשְׁכְּנוֹתְךָ לְבָא
פְּרַ-צִּיּוֹן זֶה שְׁכָנָתְךָ:

בְּרַחְמִים לְקָרְבֵּן צָעִירֵי הַצָּאן / חֲקָם הַטְּרִיפָם פָּנִימִי וּמִחְיצָן
וְאַנְיַי תְּפִלָּתֵיךְ יֵעַת רְצָוָן / קָדוֹשׁ:

שׁוֹפֵר זָמָנוֹ בָּא מַקּוֹעַ בְּעַנְגָּנוֹ / בְּקָרְנוֹ אַיִל לְהַזְכֵּר בְּחַנוֹנוֹ
אַחֲרֵנוֹ בְּסַבָּךְ בְּקָרְנוֹ:

10 שׁוֹפֵר חֲרֵד הַמְּחַנָּה מַרְחֹק לְעַמְדָה / רַחוֹם זְכָרוֹ וּלְצִדְקָנוֹ מַחְמָד
הַשְּׁפָר הַוְּלָךְ וְחַזְוקָמָאָד:

שׁוֹפֵר טְפִסָּת בְּכֶסֶת לְמַיְמָנָה עַפְרָה / יְשֻׁבוֹן מָאוֹן בְּכֶפֶר לְהַתְּפִכְרָה
תְּקָעוּ בְּחַדְשׁ שׁוֹפֵר:

אָלְ-חַנּוֹן נַחֲלָתוֹ בְּנוּעַם לְהַשְּׁפָר / יְדַעַם קָרוֹא קְרַבְנוֹתָיו בְּמַסְפָּר
וּתְיִיטָב לִי מִשּׂוֹר פָּר / קָדוֹשׁ:

7 בְּדִבְרֵיךְ: בּוּבּוֹלֵךְ פָּנוֹ להַשְׁתַּחֲוֹת בְּדִבְרֵיךְ מָ 9 לְחַנוֹנוֹ בְּזַיּוֹזָה 10 זְכָרוֹנוֹ הָ 11 כִּי יְשֻׁבוֹן בְּבָ' | לְהַתְּפִכְרָה:
יְמַכְּפֵר מ

6 זָכָר הַמְּשׁוֹכָה אֲחָרֶיךְ יִשְׂרָאֵל, עַיְשׁ שְׁהַשׁ אָד. חַלְוֹתְךָ לְחַלּוֹת אֶת פְּנֵיךְ. סְמָכָת נְשָׁנָתָךְ, מְשֻׁדָּלָתָךְ
נְחַלְתָּךְ בְּתוֹרָה הַנִּקְרָאת שְׁעַשְׂעוֹ, עַיְשׁ מַחְלָי קִיט צָב לְוִילִי מְוֹרָתָךְ שְׁעַשְׂעוֹ, וְעַיְשׁ מְשָׁלֵחַ לְוַאֲהַיה שְׁעַשְׂעוֹתָם יוֹם, שְׁדָרָשׁ
עַל תּוֹרָה בֵּירָא', וְהַיָּא נִקְרָאת אֶת דָת, דָבָרְיָה לְגַבָּה. גָּאַלְתָּ שְׁבָט נַחֲלָתְךָ מַהְלָי עַד בָּה. 7 בְּדִבְרֵיךְ לְהַשְׁתַּחֲוֹת
וּבְמַשְׁכְּנוֹתְךָ לְבָא עַיְשׁ תְּהִלָּי קְלָבָז. הַר צִיּוֹן. מַהְלָי עַד בָּה. 8 צָעִירֵי הַצָּאן כְּנַי לִשְׂרָאֵל, עַיְשׁ יִרְמָי מַט. כ. חֻוקָם
הַטְּרִיפָם עַיְשׁ מְשָׁלֵחַ לְחַטְאֵת צְרִיכָהָם, רַיֵּל תְּחַן לְהַמָּאת צְרִיכָהָם. פָּנִימִי וּחִיצְׁוֹן בְּמַסְפָּר (עַל בְּרָאֵי
כָּחָ כְּוֹנֵן לִי לְחַמָּת אֶלְכָל וּבְגַד לְלַבָּשׂ) מִימְיוֹן שְׁלֹאוֹו צְדִיקָהָ לְאַנְתָּא נִצְעָרָאָל אֶלְאָל עַל פְּנִימִי וּחִיצְׁוֹן (דְּרוֹשָׁה וּמוֹבָאת בְּפִירּוֹשִׁי מַהְוָר
כָּי, כָּנְנוֹן וּ306, וּבְדִפוֹס, כָּגּוֹן וּוּוֹדָה וּקוֹדָמִי, מִתּוֹךְ הַמְּדָרָשָׁ אוּפְּטִיקָה, וּבְמַהְנוֹגָס סִי עַזְזָךְ לְיַי אָי בְּשָׁם יִרְשָׁלָמִי וּדְרָכָות,
וּבְמָקוֹר עַלְוָם שָׁם (גְּרוּסְבְּרָגָן, ס' הַצִּיּוֹנָה ע' 26) בְּשָׁם בְּרָאָשִׁית רַבָּה, וְאַיְמָר לְוַיְמָר בְּמִקְוֹרֹת סְלִפְנִינוֹ, עַיְיִירְמָן, קוֹנְטְּרָטִים
לְעַגְנִי הַלְּשׁוֹן הַעֲבָרִית (נִלְוָן) א', (חַרְצִי-זָהָח) ע' 49, וַיְשׁ מַי שְׁהַעֲרִיר שְׁאוֹלִי רְוּמוֹת הַמְּלִימִים יְפָנִימִי וּחִיצְׁוֹן עַל שְׁנִי הַעוֹלָמוֹת טַוָּהָז
וּוֹהָבָב (וְלֹא כָּמוֹ שְׁפִירְשָׁו אֶוֹתָן הַרְאָסְנוּמִים), עַיְיִשְׁרָה, קוֹנְטְּרָטִים ב' ע' 46. וְאַנְיַי חַפְלָתִי... מַהְלָי סַט יַד.
9 תְּקָעוּ בְּעַנְגָּנוֹ לְפִי תְּכָנוֹן וּיְעַוּדוֹ. בְּקָרְנוֹ אַיִל לְהַזְכֵּר לְבְחַנוֹנוֹ לִישְׂרָאֵל, (עַיְשׁ מַהְלָי, סַו יַי כִּי בְּחַנוֹנוֹ אֶלְהִים), לְפִי
מְאֹר וּזְהִלְלָךְ צִי א', לְמִה תְּקָעֵנוּ בְּשָׁוֹרֶר שְׁלֹא אַיִל אֶמְרָה הַקְּבִיה תְּקָעֵנוּ לְפִי בְּשָׁוֹרֶר שְׁלֹא
יִצְחָק בְּנֵ אֶבְרָהָם וּכְוֹ. אַחֲר נָאָחוֹ בְּסַבָּךְ בְּקָרְנוֹי בְּרָאֵי כְּבָבָה. 10 חֲרֵד הַמְּחַנָּה גַּמְנָן תּוֹרָה (שְׁמוֹת יָשׁ טז) מַרְחֹק
לְעַמּוֹד סַס כְּיָה. הַשּׁוֹפֵר הַוְּלָךְ וְחַזְוקָמָאָד שֵׁם יְטָה. 11 טְבִשָּׁת תְּקָנָת בְּכֶסֶת בְּרָאֵה, עַיְעַט מַהְלָי פָּאָד. לְמַי מְנָה
עַפְרָה לִשְׂרָאֵל, עַיְשׁ בְּמַדְיָגָי. יְשֻׁבוֹן מָאוֹן... רַיְל כְּדִי שִׁיעָשׁוּ מְסֻבָּה וּוְתְּפִכְרָה בִּיהְיָה. תְּקָעוּ בְּחַדְשׁ שׁוֹפֵר מַהְלָי שָׁם.

מלך ישבט עמים במשירים לנשאו / צופה לדקדק בדים בהתנשוא
פונן למשפט כסאו:

מלך כביר נקדש בצדקה לבודו / חי יגבה במשפט בהתקבדו
לעשות משפט עבדו:

15 מלך לרנו רחם יוכר בנאמו / קרוב להצדיק עם המידים שמו
עםו ישראל דבריים ביום:
יראה פועלך והדרך לתמים / חיות באלה לארכיהם
מלכיות מלכות כל-עלמים / קדוש:

זכר מקויה נתת שלוחך לערכה / אדר תהליך בפיו להתרכה
זכר צדיק לברכה:

זכר נדיבי עמים אבות העוזם / חזק עבדיך מזדון ונעלם
וחסד יי' מעולם ועד עולם:

זכר ספת שלם היושבת בדורה / חושה להכין אותה ולסעדיה
ישמח הר-איון פגינה בנות יהודיה:

לחיי עולם יכתבו אמוני / יזכו לחתות בונם יי'

זכרון לפניו ליראי יי' (ניא לזכרון בחיל יי') / קדוש:

20

13 בדינם: דין אב'ו 14 בנשאו ט 15 וקידש הפרנבר'ם 16 להזכיר: לחבירת 18 מודון: מגלי אפטאף 20 לחמי עד
אבלו זכרון בחיל יי' הצע לזכרון לפני יי' א

12 חנן נחלתו ישראל, עיש דברי לב ט יעקב חבל נחלתו. בוגעם לשפר ליפורו בעוטה ח', לחת להם חלק נעים. ידעם קרווא קרבענותיו במספר תיקן להם סדר קרבענות שקריאות תהא במקום הקרכמת, עיפ' הדרשה העניטה דף צ'ב'. ותייבט לה' משור פר החל' ט, לב, ריל קריאה זו חיטב... 13 מלך ישפט עמים במישרים עיש תחל' ט. לנשאו להחלתו, כדי שנישאו אותו בעולם, והוא עיפ' הדרשה בטיקמא רבתה מ' (דף קס'ז ב') מהו במישרים... דן את האומות במישרים שלתוכה... ד'א... דן אותן בשרותה. דן אותן בלילה. אמרתי בשום ישנים מן וכברות (בשינוי לשוןם מדרשת תחל' ט, יי' דף מז' א' ובב'ר ב' ע' 319, ומקרוו ירו' ריה א' ב' דף ג'ז' א'). צופה לדקדק בדין עיפ' דרשת חול' ביר פ'ב' ח' ע' 985... שהקב'ה דן את האומות מושב מזוק בדין ומרין, ואח'יך הוא עומד ונעשה אנטידיקות בגדון, ועל זה הוא מאשר בהתנשוא כוון למשפט כסאו תחל' ט. 14 וקידש בצדקה לבודו חי יגבה במשפט עיש ישע' ה טו, ועי' מה שדרשו וקייר כ'יד א' (עמ' חקמ). נהגונא קדושים א'. דברים בבה יי' ז' ועוד. לעשות משפט עבדו מיא ח'ן. 15 לרונו רחם יוכר בנהמו חבק' ג א' בוגם רחם מוגור. קרוב להצדיק עיש ישע' נ' ח' קרוב מצדקי. עם המידים שמו לקוח מונטה הקדושה. עמו ישראל דבריים ביום מיא שם. 16 יראה פועלך והדרך תחל' צ. חיית בצלך לארכ' ימים עיש איכה ד' כ' אשר אמרנו בצלו נחיה בינוים. מלכחות מלכות כל עולמים תחל' קמה יי'. 17 מקויך ישראל. נחת שלוחך לערכה עיש איוב לו מז' נחת שלוחך מלא דשן, ריל לעורך להם את שלוחך, לחת להם את מהיהם. (ו'ימ' אותו כאילו רמו על עוזיב כפריסאי באיוב טט). אדר תהליך בפיו להתרכהandi שיתברכו בזה שחווד תחלך בפיהם (הלשון עיפ' תחל' ט, לד ב חמיד תחלתו בפי). זכר צדיק לברכה משלוי יי', ריל זכו של הקב'ה שהוא צדיק של עולם, עיפ' מאמר חז'יל יומא דף ל'ז א' זכר צדיק לברכה. אמר להם הנביא לישראל בשעה שני זכיר צדיק עולמים מהם תננו ברכה.

שׁוֹפֵר עֲבָרִת קּוֹלֹן נְשַׁמָּע בָּאַשּׁוֹר / לְהֻטּוֹת שְׁמַחַת עַזְלָם בְּקִשּׁוֹר
וּבָאוּ הַאֲבָדִים בָּאָרֶץ אַשּׁוֹר:
שׁוֹפֵר פּוֹצֵץ קּוֹלֹן בְּעַבְרִי נָהָרִים / תְּרוֹת לְהַשְׁמִיעַ יְהוָה וְאֶפְרַיִם
וְהַנְּדִיחִים בָּאָרֶץ מִצְרָיִם:
שׁוֹפֵר צָרָפת וְסָפָרֶד יָצָרָח לְהַתְּקִדְשָׁה / גַּפּוֹצִים בָּאֶרֶבֶע נְצָח יְחִידָשׁ
וְהַשְׁתַּחֲווּ לִי בְּהַר הַקָּדָשׁ:
אַמְרִי נְחוּמִיךְ יְשַׁעַשְׁעָנוּ בְּכֶפְלִים / סָלה לְעַבְדָּךְ בְּכָל גְּבוּלִים
בְּהַר הַקָּדָשׁ בִּירּוֹשָׁלָם / קָדוֹשׁ:

25 מֶלֶךְ קָדוֹשׁ שְׁכַנְתְּשִׁים עָרֵץ / נְחַזְתָּ מִבְשָׂר עַלוֹת הַפְּרִזְבָּן
יְיָ מֶלֶךְ תְּגִיל הָאָרֶץ:
מֶלֶךְ רַם וּנְשָׂא הַיּוֹדָע וְעַד / בְּגַהּ קְרִיתָךְ כִּי בָא מַזְעֵד
יְיָ יְמֶלֶךְ לְעַלְמָם וְעַד:
מֶלֶךְ שְׁלֹטֹונָה לְעַד בְּכָל מִשְׁלָמָם / יְשַׁר לִירָאֵיךְ דָּרָךְ לְהַזְעִיקָּם
יְמֶלֶךְ יְיָ לְעַולָּם:
תְּנַהֲגָנוּ בָּאָרֶצָות הַחַיִם לְהַתְּהִלָּכה / בָּאוֹר יְיָ לְכוּ וּגְלָבָה
וְהִתְהִלָּה לִי הַמֶּלֶכה / קָדוֹשׁ:

21 בְּקִשּׁוֹר: בְּכָשָׂר נַט 22 פִּיצְצָן דְּהַזְּקִיףּ בְּעַבְרִי: כְּעַבְרִי 23 מְאַרְבָּע אַחֵי
27 שְׁלֹטֹונָךְ חַלְנוּ יְרָאֵיךְ מְ 28 יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם אַבְיכָלָכְמָן
18 זָכוֹר נְדִיבָּי עַמִּים עִישָׁת תְּהִלָּי מְ. הַשּׁוֹר עֲבָדִיךְ מְזֻדָּן וּנוּעָלָם, עִשְׁתְּמָהָלָי טַשׁ מְזֻדָּם חַשּׁוֹן עַבְדָךְ, וּדוֹרָן
וּנוּעָלָם פֵּי זְדוֹן וְשְׁגָנָה. וְחַסְדָךְ הָמְעָלָם וְעַד עַוְלָם חַלְלָי קְיָי, וְשָׁם הוּא מְמִשְׁקָה: עַל יְרָאֵוּוּ, וְעַיְיָ מְהַזְרָשָׁוּ עַלְיוֹ סְכוֹנָה
זְףּ מִיטָּבָן. 19 זָכוֹר סְוֹכָת שְׁלָמָם (עִשְׁתְּחִלָּי עַז וְהַיּוֹבֵשׁ סְכוֹנוֹ) הַיּוֹשָׁבָת בְּדָרוֹדָה (עִשְׁתְּאַיְחָה אָא אַיְיכָה יִשְׁבָה בְּדָד)
רַיְלָ זָכוֹר אֶת חַוְּבָנָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְעִיר רַוְשָׁלָם. חַוְּבָנָה לְהַכְּנִין אֶתְהָה וְלַסְּעָדָה לְהַרְבָּשָׁת יְשָׁעָה טָה. יִשְׁמַח הַר צִוְּן תְּגִלָּה
בְּנוֹת יְהוָה תְּהִלָּי מְה יָבָן. 20 לְחַי עַוְלָם דְּנוּי יְבָב. לְחוֹזֶת בְּנוֹעָם הָיָה תְּהִלָּי כְּזָד. זָכוֹרָן לְפָנָיו לִירָאֵי הָיָה מְלָאֵי
גְּטוּ. וְיִגְּזַר לְזֹכְרָוּן בְּהַיְכָל הָיָה זְכוּרָי וְיָד. 21 עֲבָרָת קּוֹלָוּ (בָּמְקוֹם יְהֻבָּרָת קּוֹלָוּ, עִשְׁתְּעַשְׁתָּוּ וְקָיָה כָּה תָּהָר) נִשְׁמַע בְּאִישָׁוֹר
יְהָר שְׁנַמְעָה אֶת קּוֹלָוּ בְּאִשְׁרָנוּ (לְיָיָן אִשְׁרָנוּ, בְּדָאֵי לְיָיָן) בְּקִישּׁוֹר סְבִיב
לְרָאשָׁם (כְּמוֹיְרָם בְּלִבְכָּה קְשָׁרוֹת) וּבְאָוָבָדִים בָּאָרֶץ אַשְׁרָבָתָיְהָיָה, רַיְלָ בְּזָמָן הַגָּוֹלָה. 22 פּוֹצֵץ קּוֹלָוּ בְּעַבְרִי
נְהָרִים מְפּוֹצֵץ אֶת קּוֹלָוּ (לְיָיָן, יְמָמָי, כְּגָכֶת) מְעַבְרָל כָּל תְּהִנָּרוֹת שְׁהָגָלִיות נִמְצָאות שָׁם. יְהָדָה וְאֶפְרַיִם יְשָׁעָה זְיוּן וְעַז
וְהַנְּדִיחִים בָּאָרֶץ מִצְרָיִם הַמְשִׁיעָה צָוִיגָה. 23 צְרָפָת וְסָפָרֶד אֶרְצָתָה גּוֹלָה, עִשְׁתְּעַשְׁתָּוּ וְעַז. 24 אַמְרִי נְחוּמִיךְ
בְּאֶרְבָּעָה. נְצָח יְחִידָשׁ תְּהִדָּת יְמִינָת נְצָחָה וְהַשְׁתַּחֲווּ לְהָיָה בְּהַר הַקָּדָשׁ הַמְשִׁיחָה יְשָׁעָה טָה. 25 אַמְרִי נְחוּמִיךְ
יְשַׁעַשְׁעָנוּ בְּכֶפְלִים עִשְׁתְּעַשְׁתָּוּ מְאַיְבָן, וְעַיְיָ תְּגִחָומָא דְבָרִים אַיְ (בְּבוֹדֶר) כָּל תְּחִמּוֹת שָׁאָמָר יִשְׁעָה כְּפָלָם מִיד
הָיָה כְּפָלָם בְּכָל חַטָּאתְהָיָה...וְעַזְיוּןְיָקְרָבָן (אַיְקָצָט), וְהַלְשׁוֹן עִשְׁתְּעַשְׁתָּוּ מְאַיְבָן, צְדִיקָה יִשְׁעָה כְּפָלָם
סְוּפָה הַכְּתוּב יְשָׁעָה זְיוּן. 26 שְׁוֹן שְׁמִי עָרָץ בְּשָׁמִים הַגְּנוּרָצִים (מְלִיאָה רַגְיָה אֶצְל הַמִּיטָּנִים). נְחַזְתָּוּ הַחִישׁ. מְבָשָׂר
עַלְוָת הַפּוֹרֵץ הַמְבָשָׂר תְּבִיא אֶתְהָיָה הַגּוֹלָה, דָּיְמָלֵךְ תְּגִלָּה צָוָא. 26 רַם וּנְיִשְׁאָה יְשָׁעָה זְיוּן הַוּדָע
וְעַד יְרָמִי כְּגָה. כִּי בָא מוֹעֵד תְּהִלָּי קְבָּד. הָיְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם וְעַד שְׁמוֹת טָה. 27 שְׁלֹטֹונָה לְעַד בְּכָל מְוּשָׁלָם
עִשְׁתְּהָיָה כְּטַב יְבָן. הָיְיָ מֶלֶךְ בְּכָל, רַיְלָ שְׁלֹטֹונָה סְלָמָם וּמוֹשָׁלָם בְּכָל. יִשְׁר לִירָאֵיךְ דָּרָךְ עִשְׁתְּהָיָה טָה
או בְּדָמָה. יְמֶלֶךְ הָיָה לְעוֹלָם תְּהִלָּה קְמוּן. 28 תְּנַהֲגָנוּ בָּאָרֶצָות הַחַיִם לְהַתְּהִלָּכה עִשְׁתְּהָיָה טָה אַתְּחָלָךְ לְפָנִי
הָיָה בָּאָרֶצָות הַחַיִם. בָּאוֹר הָיָה לְכוּ וּגְלָבָה עִשְׁתְּהָיָה בָּאָרֶץ הָיָה הַמֶּלֶכה עַבְדָךְ אַכְזָבָן.

המאיר לאָרֶץ וְלַדְרִים עַלְתָּה בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ¹⁾ מִחְדֵשׁ בְּכָל־יּוֹם תָּמִיד מְעֵשָׂה בְּרָאשִׁית: מֵה רַבּוּ מְעֻשָּׂר יְיָ. בָּלַם בְּחַכְמָה עֲשִׂית. מֵלָאָה הָאָרֶץ גְּנִיגָּה: הַמֶּלֶךְ הַמְּרוּם לְבָדוּ מֵאָנוּ. הַמְּשִׁבָּח וְהַמְּפָאָר וְהַמְּתִינְשָׁא מִימּוֹת עוֹלָם: אֶלְלֵי עוֹלָם בְּרַחֲמִיקָּה הַרְבִּים רְחָם עַלְלֵינוּ. אֲדוֹן עַזְנוֹ צוֹר מְשֻׁגְּבָנוּ. מַן יְשֻׁעָנוּ מִשְׁבָּב בְּעַדְנוּ: אֶל בְּרוּךְ גָּדוֹל דָּעה. הַכִּין וְפָعַל זָהָר חַמָּה. טֹב יִצְרָר בְּבוֹד לְשָׁמוֹ. מְאוֹרוֹת נִמְנָן סְבִיבָות עָזָה. פָּטָה אַבָּאוי קְדוֹשִׁים רְומָמִי שְׁדִי. תָּמִיד מְסִפְרִים בְּבוֹד־אִיל וְקָרְשָׁתוֹ: תָּתְבִּרְךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל־שִׁבָּח מְעֵשָׂה יְדֵיךְ. וְעַל־מְאוֹרִי אוֹר שְׁעִישִׁית יְפָאָרוֹךְ סְלָה:

שבות

הַפְּלִיל יְדוּךְ וְהַפְּלִיל יְשִׁבָּחוֹךְ. וְהַפְּלִיל יְאִמְרוּ אֵין קְדוֹשׁ בֵּין: הַפְּלִיל יְרוּמָמוֹךְ סְלָה יוֹצֵר הַפְּלִיל. הַאֲלֵהֶה הַפּוֹתַת בְּכָל־יּוֹם דְּלִתּוֹת שְׁעִירִי מִוְרָחָה וּבּוֹקָעָה תְּלִוִּין רְקִיעָה. מַזְאִיר חַמָּה מִפְּקָדָה וְלַבְּנָה מִפְּכוֹן שְׁבָתָה. וּמַאיָּר לְעוֹלָם בְּלוּ וְלִיְשָׁבְּיוּ. שְׁבָרָא בְּמִדְתַּת רְחָמִים: הַמְּאִיר לְאָרֶץ וְלַדְרִים עַלְתָּה בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מִחְדֵשׁ בְּכָל־יּוֹם תָּמִיד מְעֵשָׂה בְּרָאשִׁית: הַמֶּלֶךְ הַמְּרוּם לְבָדוּ מֵאָנוּ. הַמְּשִׁבָּח וְהַמְּפָאָר וְהַמְּתִינְשָׁא מִימּוֹת עוֹלָם: אֶלְלֵי עוֹלָם בְּרַחֲמִיקָּה הַרְבִּים רְחָם עַלְלֵינוּ. אֲדוֹן עַזְנוֹ צוֹר מְשֻׁגְּבָנוּ. מַן יְשֻׁעָנוּ מִשְׁבָּב בְּעַדְנוּ: אֵין בְּעַרְכָּה²⁾ וְאֵין וּלְחָהָךְ. אָפֵס בְּלִתְקָה וּמִדּוֹמָה־לְךָ: אֵין בְּעַרְכָּה²⁾ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְאֵין וּלְחָהָךְ מַלְכָנוּ לְתִיחֵי הַעוֹלָם הַבָּא: אָפֵס בְּלִתְקָה טָאַלְנוּ לִימּוֹת הַמְּשִׁיחָה. וְאֵין דּוֹמָה־לְךָ מוֹשִׁיעָנוּ לִתְחִיתֵּת הַמְּתִים:

אֶל אֲדוֹן עַל כָּל־הַמְּעָשִׂים. בְּרוּךְ וּמְבָרָךְ בְּפִי כָּל־נְשָׁמָה גָּדוֹלָו וְטוּבוֹ מְלָא עוֹלָם. דָּעַת וְתִבְונָה סְבִיבָים אֶתָּה:

הַמְּתִינְשָׁא עַל־חַיּוֹת הַקָּדָשׁ. וְנִיהְדָּר בְּכֻבּוֹד עַל³⁾ הַמְּרַכְּבָה זָכָות וּמִשְׁוּרָה לְפָנֵי כְּסָאָה. חַסְד וּרְחַמִּים לְפִנֵּי⁴⁾ בְּבָדוֹז: טֹבִים מְאוֹרוֹת שְׁבָרָא אֱלֹהֵינוּ. יָצְרָם בְּדָרְעָתָי⁵⁾ בְּבִינָה וּבְהַשְּׁכָלָל כַּח וּגְבוּרָה נִמְנָן בָּהָם. לְהִיוֹת מוֹשְׁלִים בְּקָרְבָּתָבָל:

מְלָאִים זַיְוּן וּמְמִפְּקִים נִגְנָה. נָאָה זַיְם בְּכָל־הַעוֹלָם שְׁמָחִים בְּצָאתָם וּשְׁלָיִם בְּבָאוָם. עוֹשִׁים בְּאִמְּהָרָץ רְצֹן קְוָנוּמָה⁶⁾ פָּאָר וּבְכֻבּוֹד נְזִתְנִים לְשָׁמוֹן. צָהָלָה וּרְעוּה לְזִכְרָה מְלָאָכָתוֹ קָרָא לְשָׁמֶן וּוּרְחָ-אוֹר. רְאָה וְתִקְוָן צִוְּרָת הַלְּבָנָה: שְׁבָח נְזִתְנִים־לֹא כָּל־צְבָא מָרוֹם. תִּפְאָרָת גַּדְלָה⁷⁾ שְׁרָפִים וְאָפְנִים וּחִזְוִית הַקָּדָשׁ

לֹאֵל אֲשֶׁר שְׁבָת מִכָּל־הַמְּעָשִׂים. בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הַתְּעִלָּה⁸⁾ וַיָּשָׁב עַל־כְּסָא כְּבָדוֹר. תִּפְאָרָת עַתָּה לַיּוֹם הַמְּנֻחָה. עַנְגָּן קָרָא לַיּוֹם הַשְּׁבָת: וְה שְׁבָח שְׁלֵיָהּ הַשְּׁבִיעִי. שְׁבָוּ שְׁבָת אֶל מִכָּל־מְלָאָכָתוֹ: וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשְׁבָּח וּאֹמֵר. מִזְמָר שִׁיר לַיּוֹם הַשְּׁבָת (טֹב לְהֽוֹדּוֹת לִי⁹⁾): לְפִיכָּךְ יְפָאַר וּוּבְרָכוּ לְאָל כָּל־יִצְרוֹן. שְׁבָח יְקָר וּגְדוֹלָה יִתְנוּ לֹאֵל מָלָךְ יְזִירָה כָּל. הַמְּנֻחָה¹⁰⁾ מִנְחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקָרְשָׁתוֹ בַּיּוֹם שְׁבָת קָדְשָׁו: שְׁמָך יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדֵּשׁ, וּמְכָרָךְ מְלָכָנוּ יִתְפָּאָר. בְּשָׁמִים מִמּפָּעָל וּבְכָל־הָאָרֶץ מִפְתָּח: תִּתְבְּרָךְ מוֹשִׁיעָנוּ עַל־שִׁבָּח מְעֵשָׂה יְדֵיךְ. וְעַל־מְאוֹרִי אוֹרִי¹¹⁾ שְׁעִישִׁית יְפָאָרוֹךְ סְלָה:

1) וְאוֹנוֹ פָּי 2) אֵין עַרְוךָ לְךָ 3) כְּסָא פָּי 4) בְּכָסָא פָּע 5) בְּדָרְעָה פָּע 6) קוֹנִיהם כָּמֶצֶט בְּלִכְיָי 7) שְׁרָפִים וְחוּזָה וְאָפְנִים 8) נְתַעַלָּה צ 9) טֹב לְהֽוֹדּוֹת לִיְחָיָה כִּיִּי 10) וּמְנֻחָל פָּע 11) וְעַל מְאוֹרוֹת מִן

מתברך צורנו מלְבָנָנו וּמַאֲלָנו בָּרוּא קָדוֹשִׁים, יְשַׁתֵּחֶחֶשׁ שָׁמֶךָ לְעֵד מַלְכָנו יוֹצֵר מִשְׁרָתִים וְאֲשֶׁר מִשְׁרָתִיו
כָּלִם עַמְּדִים בְּרוּם עַזְלָם וּמִשְׁמִיעִים בִּירָאָה נִתְּדָר בְּקוֹל דְּבָרֵי אֱלֹהִים מִים וּמַלְךָ עַזְלָם: כָּלִם אֲהֻובִים
כָּלִם בְּרוּרִים כָּלִם גְּבוּרִים. וְכָלִם עַשִּׂים בְּאַיִם וּבִירָאָה רְצֹן קָוָם²). וכָּלִם פּוֹתָחִים אֶת־פִּיהָם בְּקָדְשָׁה
וּבְטָהָרָה בְּשִׁירָה וּבְמָרָה וּמִבְּרִיכִים וּמִשְׁבָּחִים וּמִפְּאָרִים וּמִעֲרִיצִים וּמִקְדִּישִׁים וּמִמְלִיכִים אֶת־דִּשִּׁים
הַאֲלָל הַמְּלָךְ הַגָּדוֹל מִגְּבוֹר וּהַפּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְכָלִם מִקְבָּלִים עַלְיָהָם עַל מַלְכּוֹת שְׁפִים וְהַמָּה. וּנוֹתְנִים
רִשּׁוֹת וְהַלְּזָה לְתַקְדִּישׁ לְזֹצְרָם בְּנָתָת רָוח בְּשִׁפה בָּרוּךְ וּבְנָעִימָה קָדוֹשָׁה (נִיאוּבְנָעִימָה קָדוֹשָׁה³) כָּלִם
כִּאַחֲרַ עֲוֹנִים⁴ וְאוֹמְרִים בִּירָאָה.

קדוש קדוש קדוש יי' אַבָּאות מֶלֶא קָלְ-הָאָרֶץ בְּבוֹדו:

אופן

קְיֻמָּן: חַדְסָה. (נוֹיּוֹמָק לְלִי, מִלְּנָצֵל צַל קָלִילָה) ס' 61.

כִּבְדּוֹ אִיהָל כְּהִיּוֹם בְּרָחָמִים מֶלֶךְ / בּוֹחֵן כָּל־עַשְׁתָּוֹנָה צָעִיר וּ[רְבָּ] מֶלֶךְ
גְּאוֹת וְעַזְוֹת הַתְּאֹזֵר מֶלֶךְ / דּוֹק וְחַלְד יְחַרְדוֹן מַאֲיִמָּת מֶלֶךְ
הַיּוֹצֵר יְמִיד לְבָם יְחֹזֵן מֶלֶךְ / וּמִבֵּין אַלְכָל־מַעְשָׂהָם יַצְדִּיק מֶלֶךְ
זְכָרוֹן הוּא [יּוֹמָן] תְּרוּעַת מֶלֶךְ / חַק לְיִשְׂרָאֵל הוּא לְזֹכָתָם מֶלֶךְ
5 טְרַפְּגָמָן לִירָאֵי מִמְּלִיךְ כָּל־מֶלֶךְ / יְזִכּוֹר לְעוֹלָם בְּרִיתּוֹ בְּזָכוֹרָן טֻוב מֶלֶךְ
כָּלָה אַל־פְּעַש לְשָׁאָרִית בְּנֵי מֶלֶךְ / לְכָן אַתָּנוּ לְךָ מַלְכָנוּ מֶלֶךְ

1) קוגיהם כל ב' 2) קדושה רוח כ' 3) עוגנים באימה צ'

כִּי־יָהָנָל; קְיֻ' (4–11) ||

1 צָעִיר: וּרְבָּהוּס' 2 יְהָדוֹ בְּבֵדָומָה 3 יַצְדִּיק וּמֶלֶךְ בָּ: צָדִיק וּמֶלֶךְ צָד 4 זָכוֹר הוּא: לִיּוֹם הַסּוֹס וְלִיּוֹם רָאשָׁוֹן
הַסּוֹס נְטוֹאָפָע' ח' יְמָם הַזְּמִינָה מְאוֹחוֹת בְּנָמָה כִּיְיָיִ (כָּנוּן הַוָּ) וּכִיְיָיִ אַמְּרוֹתִים 5 נְמַנָּה: יְתַן פְּטָגָנָה

1 כִּבְדּוֹ אִיהָל כְּהִיּוֹם בְּרָחָמִים מִתְחַת שְׁמֵי כִּבְדּוֹ (עִישׁ תְּהָלָה) קִידְרָעַל הַארָק (עִישׁ
ישָׁעָה מִכְבָּבָי וְיִתְחַתָּחָם כְּהָל לְשִׁבְתָּה) כְּהִיּוֹם בְּרָאָה, לְפִי דָעַת רֵי אַלְיעָזָר שְׁבָתְשָׁרִי נְבָרוֹעָהָלָם (רֵיה דְבֵי בָּ), וְהָעוֹלָם
נְבָרוֹא בְּמִדְתַּת הַרְחָמִים שְׁשַׁתְּפָה אֹתוֹה עִם מִדְתַּת הַדָּרָן (בֵּירְיָבָב טְוָע' ע' 112 וּפְדוּ). בּוֹחֵן כָּל עַשְׁתָּוֹנָה צָעִיר וּמֶלֶךְ בְּחַוָּן מַחְשָׁבָות
(תְּהָלָה קְמוֹד) קְסָן וְגָדוֹל. וַיְגַע צָעִיר וּרְבָב (עִישׁ בְּרָאָה כָּבָב מֶלֶךְ), וְאוֹזֵר תָּאֹר לְהַקְבִּיהָ כְּמוֹ בְּשָׁאָר הַשּׁוֹרָת. 2 גְּאוֹת וְעַזְוֹת הַתְּאֹוֹר
מֶלֶךְ עִישׁ תְּהָלָה, צָב אַה' מֶלֶךְ גָּנוֹת לְבָשָׁה הָיָה עוֹתָהוֹר, רַבְל בְּגַם שְׁהָוָה יְשַׁבֵּל לוֹן. דּוֹק וְחַלְד שְׁמִיטָה וְאַרְצָה, דּוֹק עִישׁ
ישָׁעָה מִכְבָּב הַגְּנוֹתָה דְדּוֹק שְׁמִיטָה, וְחַלְד עַשְׁתָּהָלָה מְטָה בְּהַזְּבִּינוֹנָה כָּל יְזִבְּחָלָה. 3 הַיּוֹצֵר
יְחַד לְבָם תְּהָלָה לְבָסָוּ (וּעַיִן בְּמִשְׁנָה רֵיה אַה' בָּי בְּרָאָת הַשְׁנָה כָּל יְאַי עַולָּט וּבָרִיבָן לְפִנֵּי בְּבִנֵּי מְרוֹן, שְׁנָאָמָר הַיּוֹצֵר יְחַד וְנוֹרָה)
זָכוֹן אֹותָם בְּדִין. הַמְבִין אֶל כָּל מַעֲשָׂהָם שָׁמָן. יַצְדִּיק אֲוֹתָם בְּדִין. 4 זָכוֹר הוּא תְּרוּעַת מֶלֶךְ יְמִין זָכוֹר לִיּוֹם
רָאשָׁוֹן — כָּךְ גְּנוֹת יְדָעָה בְּתִקְיָתָה וּבִרְבָּה — שְׁבוּ יְזִכְּרוּ הַצְּרוֹרִים לְטוֹבָה. חַק לְיִשְׂרָאֵל הוּא לְזֹכָתָם עִישׁ תְּהָלָה, פָּאָר
כִּי חַק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מַשְׁפָט לְאַלְיהָ יְעַקָּב. וּלְפִי הַמְּדָרָשָׁה (וַיַּקְרֵר כִּיאַת אַיִל ע' תְּרוּסָה. פְּסִיקָתָא דְרִיבָכָ כִּיאַב דְבָקָ אַ). פְּסִיקָתָא רַבְתִּי
מִדְבָּקָזְוָי (בְּפֶטְרָה). 5 טְרַפְּגָמָן הַבְּהָה קְבִּיהָ עִם אָדָם הַרְאָשָׁן אֲחָרִי סְדָן אָתוֹ וַיְכִה אָתוֹ וְאָתָה עַמְּדָר לְדָן אֶת בְּנֵי וּלְכֹוֹתָם
ןְמַנוֹּת בְּפֶטְרָה). 6 טְרַפְּגָמָן הַתְּהָלָה קְיָה. 6 כָּלָה אֶל תְּעַש עִישׁ יְרָמִי מִן כָּח וְאַתָּה לְאַעֲשֵׂה כָּלָה... לְשָׁאָרִית בְּנֵי מֶלֶךְ
לְשָׁאָרִית יְעַקָּב, עִישׁ מִיכָּה וְהַיָּה שָׁאָרִית יְעַקָּב בְּקָרְבָּעִם רַבִּים וּכְוָן, וְיִשְׂרָאֵל נְקָרָאים בְּנִים לְמִקְוָת (אֶבְוֹת ג' יְדָ), וְכָנָרָה

מְאַתָּמוֹל קָדְמָנוֹךְ לְחִלּוֹתֶךְ מֶלֶךְ
נָא נַצֵּר חֲסֵד לְ[גִּינִּי] שְׁלַחוֹלֹו שְׁלַשְׁת אַיִלִי מֶלֶךְ

סֻכּוֹת בָּאִי בְּתִחְנוּן לְמִרְבּוֹ בְּכָו אַרְאָלִי מֶלֶךְ
עַזְוֹתָם בְּלַ-תְּבָנוֹ לְלִין בְּמִקּוֹם עַלְוֹ וַיַּרְדוּ בּוֹ מֶלֶאכִי מֶלֶךְ
פְּדָם הַיּוֹם מִדִּין גָּמָר מֶלֶחֶבֶם מֶלֶךְ / צְדָקָם בְּרַחֲמִים לְפָקַדְם לְטוֹבָה מֶלֶךְ
10 קָשּׁוֹב קֹול תְּקִיעָה מִתּוֹקָעִי (בְּשֵׁם קָשּׁוֹב וְכָרוֹן תְּקִיעָה מִזְכָּרִי) לְהַיּוֹם מֶלֶךְ
בְּרַחֲמִים פָּעוֹרָר לְמַחְכִּיךְ מֶלֶךְ

שְׁעָה שְׂעוֹת עִם מִשְׁתְּרִיךְ מֶלֶךְ

תְּפִנּוֹ בְּתֻמְכִי בָּרוּךְ וּגְבָרָכְךָ אֱלֹהִים חַיִים וּמֶלֶךְ :

מנagger אַסְכָּנוֹ הַמּוּרָבִי (וְכֵן גַּוְהָגִן בְּאַיִ)

וְהַאֲפָנִים וְתִיזְוִות הַקְּדָשָׁ
בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְּנַשְּׁאִים לְעַמְתַּ שָׁרְפִים.
לְעַמְתַּ שְׁמַבְּחִים וְאוֹמְרִים.

מנagger פּוֹלִין
וְהַחֲיוֹת יְשֻׁרָּרוֹ / וּכְרֹבִים יְפָאָרוֹ
וּשְׁרַפִּים יְרַשּׁ וְאַרְאָלִים יְבָרְכוּ
פָּנֵי בְּלַ-תְּחִיה אֲוֹפָן וּכְרֹבוֹ / לְעַמְתַּ שְׁרְפִים.
לְעַמְתַּ שְׁמַבְּחִים וְאוֹמְרִים.

7 לְשָׁלוֹחוֹ לֹו: לְגִינִּי שְׁלָתוֹ וְדַנְּאַיָּאָפֶ
מִדִּין גָּמָר נָא | לְפָקַדְנוֹ גָּנוֹ וּפְקִידָם דְּפִיסִים | לְטוֹבָה חַסְּ | לְטוֹבָה חַסְּ | בְּטֻובָה חַסְּ | בְּטֻובָה חַסְּ | 9 הַיּוֹם חַסְּ | רְקִי | פְּדָנוֹ... מַלְהִיבָּנוֹ... צַדְקָנוֹ נָא
קוֹל תְּקִיעָה: (זָכִירָה) הוֹסָ אַגְּכָמִי: קוֹל תְּקִיעָה (חַקְיָעָם ט) הַקְּשָׁב גַּט | 10 קוֹל חַסְּ | מָאָטָה | מַחְכִּיךְ | לְהַקְּשָׁב | לְמַחְכִּיךְ | לְמַחְכִּיךְ | 11 תְּפִנּוֹ בְּתֻמְכִי (בְּאָמָרִי ט) בָּרוּךְ... וּמֶלֶךְ: תְּפִנּוֹ בְּתֻמְכִי מֶלֶךְ. בָּרוּךְ וּגְבָרָכְךָ מֶלֶךְ
אֱלֹהִים חַיִים וּמֶלֶךְ

מַחְכִּוּ לֹו הַזְּהִבָּן בְּמַלְיִם בְּנֵי מֶלֶךְ. לְכֵן אַתָּאנוֹ לְהַקְּשָׁב יְרִמְיָה כָּכָבָה. 7 מְאַתָּמוֹל קָדְמָנוֹךְ לְחִלּוֹתֶךְ בְּצָוָם וּבְתִפְלָה, לְפִי
הַמְנָגָג הַתְּפִיק שְׁהַגְּדָוִלִים מַתְּעִנִין בְּעַרְבָּה רְיָה עַיְפָה תְּהִוָּמָא אָמָר כִּיבָּ, וְעַיְמָנָג עַתְּיק זָהָר יְרִמְיָה כָּבָה (דָּף סִיר א') רְיָה
יְוָתָן צִיִּים כָּל עַרְבָּת וִישׁ שְׁחָתָה. וְעַיְגִ' יְרִמְיָה נְדָרִים ח' א' דָף מ' ד'. נָא נַצֵּר חָסֵד לְשָׁלוֹחוֹ לְוֹ שְׁלַשְׁת אַיִלִי מֶלֶךְ
רְיָה שְׁמָר חָסֵד לְאַבְרָהָם (עַיְשׁ מִיכָּה זָהָר אַתָּה מַעֲבָד לְאַבְרָהָם) שְׁנַשְׁלָחוֹ לְוֹ שְׁלַשְׁת מְלָאכִים הַיִּנוֹ הַאֲלִילִים. וְהַחְסָד הַוָּא
בְּזָה שִׁימְשָׁעָה הַקְּבִּיה אֶת חִפְלָתָה בְּגַנְיוֹ. וַיְשַׁגְּדִין שְׁוֹלוֹחוֹ לוֹ וְכָרוֹן, וּמְשָׁבָר, אַכְלָנְכָה יְשָׁאָן הַוּסְטָה לְזָוָתָה הַמְּקוֹרָה.
8 סֻכּוֹת בָּאִי בְּתִחְנוּן הַסְכָּת וּשְׁמַעְמָה אַלְהָ שְׁבָאִיט בְּתִחְנוּן לְמִרְבּוֹ בְּכָו אַרְאָלִי מֶלֶךְ – הַפִּיטָּן מְשֻׁתָּבָשׁ בְּצָוָת לְ– בְּמִשְׁמָעוֹת
בְּגַלְל, בְּזָכוֹת – רְיָה בְּזָכוֹת שְׁלִיחָק שְׁעָלוֹיו מָר בְּכָו מְלָאכִים, עַיְשָׁ יְשָׁעָה לְגַזְזָה, הַלְאָכִיל שְׁלָוָם מָר יְבִבִּין,
שְׁדָרְשָׁוָהוֹ עַל עֲקִידָת יְצָהָק בְּבַיְרָ נְזָוָהָה 719 ע' 600. סִיחָה י' ע' 719 וְעַד. עַזְוֹתָם בְּלַתְּבָנוֹ אֶל מַזְוָל בְּחִפְלָתָה יְשָׁרָאֵל בְּזָכוֹת יְעָקָב
לְלִין בְּמַקּוֹם שְׁעָלוֹ וַיַּרְדוּ בּוֹ מְלָאכִים מֶלֶךְ בְּרָא, כָּה יְבָ. 9 פְּדָם הַיּוֹם מִדִּין גָּמָר מֶלֶחֶבֶם מֶלֶחֶבֶם רְיָה אֶל תְּדוֹן
אַוְתָּם בְּרַשְׁעִים גָּמוֹרִים שְׁדִינָה, וְאַל תְּחִיבָה אַוְתָּם מִיד. וַיְשַׁגְּדִין שְׁמָרִין מִדִּין גָּמוֹרִה, הַיִּינוֹ מְדוֹן כְּלִיּוֹן, מְדוֹן שְׁלַמְיָרָה
(עַיְשָׁ בְּרָא) יְחָא עָשָׂו כְּלָה, תְּיָא אַפְּכָד עַמְהָוָן גָּמוֹרָה וַיְשַׁגְּדִין גָּמוֹרִים, מְפִנִּי שְׁגָמָר הַדִּין אַיִנוֹ אֶלָּא בְּיָום הַכְּפָרוּת,
וְאַנוּ רְוָאִים אֶת עַצְמָנוֹ כְּבִינָגָנִים. צְדָקָם בְּרַחֲמִים בְּזִין כְּשָׁעָשָׂו תְּזָוָנָה. רְחָמִים תְּעַורְרָ דְּגָמָת עַוְרָר אַהֲבָה (שְׁהִיא בְּ
, וְזָקָה (עַשְׁעָה טָהָר) וְכָרוֹן. לְמַחְכִּיךְ לְמַחְכִּיךְ לְהַזְּוּגָה אַיִבָּה לְבָד חַכָּה אֶת אַוְתָּה בְּדָבְרִים). 10 שָׁעָה שְׂעוֹת עִם
מְשָׁחָרִיךְ שָׁעָה לְחִפְלָתָה יְשָׁרָאֵל שָׁהָם מְשָׁחָרִיךְ הָא, עַיְשָׁ מְשָׁלִי חָזִי וּמְשָׁחָרִיךְ יְמָצָאָנִי, וְכָדָמָה. תְּפִנּוֹ בְּתֻמְכִי בָּרוּךְ תְּפִנּוֹ
הַמְּלָאכִים וְאֶל יְשָׁרָאֵל הַמְּחֹזִיקִים בְּנוֹסָחָ בָּרוּךְ כְּבָוד הָא מְמָקוֹמָו (וַיְשַׁמְּרָשִׁים יְהֻמָּכִי כְּלָשׁוֹן יְסָמְכִי), רְיָה סְטוּמִים בָּרוּךְ
לְקוֹדוֹשָׁ). וּגְבָרָכְךָ אֱלֹהִים חַיִים עַיְשָׁ דְּכָרִי הָכָגָה.

ברוך בבודאי ממקומו:

לאל ברוך נعمות יתנו. למלה אל חי וקדים וmirorot אמרו ותשבחות שםינא. כי הוא לבהו פועל גבורות עשה חרשות בעל מלכות ורעה צדקות מצחיה ישועות נרא רפואות נרא תהילות ארון הנפלאות. המהיד בטובו בכל-יום תמיד מעשה בראשית. כאמור. לעשה אורים גלים כי לעולם מסדו. אור קדש על-צין מאיר ומבה כלנו מהרה לאורה. ברוך אתה יי' יוצר המאות:

אהבה רבה אהבתנו יי' אלהינו. חמלת גודלה ותרה חמלת עליינו: אבינו מלכנו בעבור אבותינו שבטחו בה ותלמוד חקי תמים. כן מתחנו ותלמדנו. אבינו האב הרחמן המרחם רחם עליינו. וכן בלבנו להבין ולהשכל לשם עליון וללמוד לשמר ולשוח ולקיים את-כל-דברי מלמוד תורה באהבה: וזהאר צינו בטורחה. ורבך לבנו במזותך. וניחד לבנו לאהבה וילראאה שםך. וילאנבוש לעולם ועוד: כי בשם קדשך הנadol והטורא בטנה. נעליה וגשמה בשושטה: והכיאנו לשлом מארבע בנות הארץ. ותוליכנו קוממיות לארכינו: כי אל פועל ישועות אתה. ובנו בחרת מפלעם ולשון. וקרבתנו לשם נסודול סלה באמת. להוזות לך וליהדר באהבה. ברוך אתה יי' הבוחר בעמו ישראל באהבה:

דברים י, ז שמע ישראל יהוה אלתנו יהוה אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לשלם וארך ימיו:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך ובכל-
מאורך: והי' הדרים האלה אשר אנבי מצוך הים על לבבך:
ושגנטם לבניך וברוחך בסבבך בביתך ובלכתך בדור
ובשכובך וביקומך: וישראלם לאות עליך והי' לטפחת בפי
יעיין: וכתבתם על-מינות ביתך ובשעריך:

דברים י, ז וזה אס-שְׁמַע תשמעו אל-מִצּוֹרֵי אשר אנבי מצוה אתכם
היום לאהבה את-יהה אלהיכם ולעבדו בכל-לבבכם ובכל-
נפשכם: ונחתת מטר-ארצכם בעתו יורה ומלך ונספת
רגנן ותירשן ויזהרך: ונחתת עשב בשורך לבהמתך ואכלתך
ושכעת: השמרו لكم פז-יפתח לבבכם וסדרם ועדרתם
אל-היהם אחרים והשחווים להם: וזה לא-יהה בכם ועדי
את-הشمמים ולא-יהה בexter הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם:
ונברתם מהריה מעיל הארץ טהרה אשר יהוה נתן לכם:
ושממותם את-זרבניא אלה על-לבבכם ועל-נפשכם וישראלם
אתם לאות על-ידכם והי' לטופחת בין עיניכם: ולפנותם
את-בניכם לדבר בסבבך בביתך ובלכתך בדור
ובשכובך וביקומך: וכתבתם על-מינות ביתך ובשעריך:

למען ירבו ימיכם וימי בנים על הארץ אשר נשבע יהוה
לאבותיכם לחתת להם כי מ השמים על הארץ:

במדבר טו, לו ניאמר יהוה אל-משה לאמוד: דבר אל-בנִי יִשְׂרָאֵל ואמרת אליהם ויעשו להם ציצית על-גנפי בגדייכם להרתו וננתנו על ציצית ובגונף פתיל תכלת: והיה לך לציצית וראיתם אתו זכרתכם אתכלל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתרו אחרינו לבבכם ואחרני עיניכם אשר-אתם זים אחריהם: למן תזכיר ועשיתם אתכלל מצותיו והייתם קדושים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוועתני אתכם הארץ מעריס להיות לך לאללים אין יהוה אלהיכם:

אמת ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן ואחיב וחביב ונחמד ונעים ונורא ואדריך ומתקין ומקבל וטוב ויפה הברה היה צלינו לעולם ועד: אמת אל-חי עולם מלפני צור יעקב מגן ישענו: לדור נדור הוא קים ושם קים וכסאו נכון ומכלתו ואמונה לעד קימת: ובריו תיים וקימים נאמנים ונחמדים לעד ועל-למי עולמים על-אבותינו ועלינו על-בנינו ועל-דורותינו ועל כל-דורות רע וישראל עצדריה: על-ההראשים ועל-ההארונים דבר טוב וקיים לעולם ועד. אמת ואמונה¹⁾ ווק ולא יעבור: אמת שאמה הוא יי' אלהינו ואלקי אבותינו. מלך אבותינו גואל נואל אבותינו יוצרנו צור ישועתנו פורנו ומצלינו מעולם שמה. אין אלהים ולתך:

1) באהם ובאמונה ד

זולת ליום ראשון
בקיק אמרו זולת זה, וברוב הקהילות לא מקבל

קימן: ח'צ. (עמוק כל-מנצץ ציל קליל) דמים צבי נוליס. – מ 1544.

מלך אמץ ואים / זכור לבאי במתן היום / תקע גאולי בפדיות:
מלך דבר ניקרא / זכור להוגי יקרה / תקע והיה-לה למלך:
מלך זכר חסדים / זכור לחסידים / תקע טכס נועדים:

כ"י מ; סצ = ר ; ח || 1 פדים מ 2 יקרה: דת יקרה ס

1 תקע. חקיה. גאولي בפדיות ישראל שנין להם פדים מיכי אדם הראשון להיות נידונים ברחמים, ועי על זה בפיוט הקודם, 4. 2 להוגי יקרה להוגים בתורה שהיא יקרה מפניהם (משל ג' ט). תקע והוא לך למלך באמר' יא. 3 תקע טכס נועדים שחקטו באח ונוعدו כל העדה, שם י. 4 יושב בסתר תחל' צא. א. תקע להקהל קהיל

מלך יושב בסתר מְאַהֲל / זכור לכצאן מְנָהָל / תקע להקהיל קָהָל:
 5 מלך משפטם רמים / זכור לנחתמים / תקע שמחה ושלמים:
 מלך עונה ממץ' / זכור לפוקדיך בצר / תקע צורתי על הארץ:
 מלך קדוש גָּדוֹל / זכור לרונני אל גָּדוֹל / תקע שופר הגודול:
 מלך תוליה ארץ / זכור לתמייני ארץ / תקע שוכני הארץ:
 מלך תהום רבבה / נתפארת בכם ובחרבה / ונתקדמת מרבה
 6 ננתפארת באממי רבבה:

4 כצאן ¶ את הקהל מ 8 לשוכני ¶ 9 אחוי ¶

שם י. 5 לנחתמים לישראל שהתחיימו את עצם להקביה. תקע שמחה ושלמים במד' י. ובוים שמחתכם ובמושדים... ותקעתם בחצורתם על עתיכם ועל זבחיהם שלמים. 6 עונה ממציר חלה' קית'ה. לפוקדיך בצר ע"ש ישע' כו טז. צורתי על הארץ במד' י. ט. 7 אל גודול חלה' מה ג. תקע שופר גודול ישע' כו יג. 8 תוליה ארץ איבר כו ז. תקע שוכני הארץ ישע' יח. ג. 9 תהום רבבה ע"ש ישע' נא. י. וננתפארת בצמחיו רבבה בישראל, ע"ש יהוק' טז רבנה כצמה השדה נתמך וכור.

זולת ליום שני
 בקי' אמרו זולת זה, וברוב החקלאות לא נתקבל
 סיעון: כי-ז שמעון כל יפקח חזק. כסיס צניב' טוליס, וגונגל מוגלה מסקאללו. 3. מליכ' צכלנו. לונן, נ.ג. 113. א. 2196.
 סלמין פיטני לי שמעון ז'ל יפקח ע' כ.

אוֹרֵ-נָא עֹז לְמֶלֶךְ / בְּתוּכִי שְׁכִינַתְךָ לְהַלֵּךְ / יְיָ יְמֶלֶךְ:
 גָּרְשׁ וְדִים לְזִנּוֹת / דָּרְשׁ לְעַמֶּךָ מְנוֹת / כְּנוּנָר אֱלֹהִים אַתְ-נָזָן:
 הָזָכָר רְעִיתְךָ לְחִמָּד / וְעַדְתָּ לְשֻׁמָּעָ וְלְעַמָּד / הַשׁוֹפֵר הַזָּלֵךְ וְחַזּוֹק מָאָד:
 5 עַמְּתָּ מְמָלְכוֹת וְכָל-פְּלָקָה / חַפְצָת בְּקָרְבָּה לְהַתְּהַלֵּךְ / נִיהִי בִּישְׁרוֹן מֶלֶךְ:
 טִיבַת לְעַמֶּךָ אַחֲרִיתוֹ / יְמִינָת יְשֻׁעָה לְשָׁאָרִיתוֹ / נִזְכָּר אֱלֹהִים אַתְ-בְּרִיתוֹ:
 כָּלְלָתוֹ בְּתוֹשִׁיה לְהַתְּחַזּוֹק / לְהַתְּלָהָט בְּלַהֲבַב הַבָּזָק / וּקוֹל שִׁפְרָחָזָק:
 מִתְפָּאָר בְּרוּעָ אַהֲבָוָה / נִצְבָּה בְּעַדְתָּו וּבְקָרְבָּו / וּתְרוּעָת מֶלֶךְ בּוֹ:

כ"ירק מ (כלי ניקוד) || 4 זיימת מ 5 ימנת מ, הגיה צויגן 6 להתקה מ 6 וקול שופר חזק חביבנו: השופר
 הולך וחזק (!) מ

1 אוֹר נא עוז ע"ש מהל' צג א עוז החאור (והחלה ע"ש איבר לח' ג) ה' מלך שמות טו ייח. ר'יל וכן כתוב: ה' מלך, וכן משמע בכל הบทים. 2 ויזכר אלהים את נה בראי' ח. א. 3 הזכור רعيיתך לחמור זכור לפניהם אל ישראל ויעתר. ויעדרת לשם טוב ולעמדו בזמנן תורה, והוא זמן השופר הולך וחזק מאד שמוט טיט. 4 זעמת מלכות דוגמת ישע' טז וזעם את אובייו. וכל פלך וכל אוור. בקרבה להתחלה ע"ש שמות לד טילך נא אדרני בקרבנה. ויהי בישرون מלך ודרכ' לב' ה. 5 טיבת לעמך אחוריתו ע"ש דבר' ח זו להטיבך באחריתך. ויזכר אלהים את בריתו שמות ב' כד. 6 כללו הטלמה אותו (כנראה לפי לשון המדרש: מבוללים היו והמשים, ר'יל מושלמים, ביר' י' ה' ע' 78). בחשיבה (משל' ח' יד וע'ז). להתחלה בלהב הבזק של החורה. וקול שופר חזק שמות יטו. 7 מתפאר בזועג אהבו הקביה

סלח וישראל העקב / עדות הודעת לנוקוב / זכרתי את בריתך יעקוב:
פָשׁע בְּזֹאת יִכְפֶּר / צַדְקָה חֲזֹות לְהַצְפָּר / הַלְּפִידִים וְאֵת קָוָל הַשְּׁפָר:
10 קָוָם אַרְיָאֵל וְהַהְרָאֵל / רָאוֹת בְּעַמְקָדְשָׁי שְׂרָאֵל / הַמִּיחָדִים שָׁמָע יִשְׂרָאֵל:
שִׁמְרָם כְּבָבָת אִישׁוֹנִים / תָּגַנֵּר לְסָגוֹת שׁוֹשָׁנִים / זְכָרָתִי לָהֶם בְּרִית רָאשׁוֹנִים:
שׁוֹבֵב מִקְדָּשׁ עַטְרוֹת / וְגַבּוֹא פְּרַבְּ-זָבִחים לְחַצְרוֹת:
יְקִינִים וְתַקְעַתִם בְּחַצְרוֹת:

צִמְצָם חֶדֶר אַרְנוֹן / קָטָר שֵׁם בְּנֵי-אַהֲרֹן / וְהַיּוּ לְכֶם לְוֹכְרֹן:
חַזְקָה בְּרִית אַהֲבָתְכֶם / אַהֲבָת עַזְלָם אַהֲבָתֵיכֶם / אַנְיִי אֱלֹהֵיכֶם:
15 לְקִינִים נִקְמוֹת הַגְּבָאֹת / כִּימִי צָאתָךְ מִתְלָאוֹת / אַרְאָנוּ נִפְלָאוֹת:

עוֹרת אֲבוֹתֵינוּ אֲתָה הוּא מְעוֹלָם. מִן וּמוֹשִׁיעַ לְבָנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם בְּכָל-דָּזָר וְדוֹר: בְּרוּם עַזְלָם מוֹשָׁבָה
ומִשְׁפְּטִיךְ וְצִדְקָתְךָ עַד-אַפְּטִי אָרֶץ: אֲשֶׁר-אָשָׁל שִׁישְׁמָע לְמִצְוָה וּמִרְוחָה וְדָבָרָה יְשִׁים עַל-לִבָּנוֹ:
אֲמָת אֲתָה הוּא אַדְוֹן לְעַמְקָדְשָׁי וּמִלְּפָךְ גָּבוֹר לְרִיב רַיִם: אֲמָת אֲתָה הוּא רָאשׁוֹן וְאֲתָה הוּא אַחֲרֹן
וּמִפְּלַעַדְךָ אֵין לְעַמְלָךְ נָזָל וּמוֹשִׁיעַ: מִמְּצָרִים גַּאֲלָפָנוּנִי אֱלֹהִינוּ מִבְּתִיחַת צְבָדִים פְּרִידָנָה. כָּל-בְּכוּרֵיכֶם
הַרְגָּתָה וּבְכּוֹרֶךָ אַלְתָּת וּמִסְּסָוָת בְּקַעַטָּת וּוּדִים טְבֻעָת וַיְדִים הַעֲבָרָת. וַיַּכְסֹּפוּ מִינָּם אַרְיָהִים אֲחֶרֶת מֵהֶם
לֹא טָתָר: עַל-זָאת שְׁבָחוּ אֲהֹובָיכֶם וּרְוָמָמוּ אָל¹⁾ וְתַחַנוּ יְדִידִים זִמְרֹתִים שְׁרָוֹתִים וְתַשְּׁבָחוֹת בְּרָכּוֹת וְתוֹדָאות
לְמַלְךָ אֶל טִי וְקִינִים רַם וּנְשָׁא גָּדוֹל וּנְרָא מְשֻׁפְלָנִים וּמְגַבְּיהָ שְׁפָלִים מְזָיאָא אָסִירִים וּפְרוֹהָה עֲנָוִים
וּעֲזֹרְךָ דָּלִים וּעֲזֹנה לְעַמּוּ בְּעֵת שְׁוּעָם אָלְיוֹ: תָּהַלֵּת לְאָל עַלְיוֹן בְּרוּךְ הוּא וּמְבָרָךְ. מְשָׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
לֹךְ עַשׁ שְׁרָה בְּשִׁמְחָה רֶבֶה וְאָמְרוּ בָּלָם.

1) לאל ג

8 הַוְדָעָתוֹ הַבְּרִינָן 9 וְאֵת קָוָל: וְקָוָל (א) מ 12 מִקְדָּשִׁים 13 יִצְמָצֵם מִן חֶדְרֵי מ 14 אַהֲבָתְכֶם צוֹן: אַהֲבָתְכֶם צוֹן:

שָׁהָוָא מִתְפָּאָר בְּזָרָע אַבְרָהָם אֲהָבוֹנוּ (לְהַיָּב בְּזָהָב בְּזָהָב). וְתַרְוּעָת מֶלֶךְ בּוּ נְמָרָגָבָא. 8 וַיֵּשֶׁר הַעַקְבָּעִישָׁע' מִדְהַיָּה
הַעַקְבָּעִישָׁוֹר. צְדָתָה הַוְדָעָת לְנַקּוֹב לְהַבִּיעַ בְּמַלְמִים בְּרוֹרוֹת. וּכְרָתִי אֶת בְּרִיתִי יִעֲקֹב וְיִקְרָא בְּמַבָּבָה.
יִכְפֶּר פִּישָׁע' צוֹט בְּזֹאת יִכְפֶּר עַזְלָם. צַדְקָה חֲזֹות לְהַצְפָּר לְהַאֲיר כָּאֹרֶת הַבָּקָר (מַלְיָא אַפְּרָא = בָּקָר). הַלְּפִידִים
וְאֵת קָוָל הַשּׁוֹפֵר שְׁמוֹת כָּטוֹר, רַיֵּל שִׁירָאוֹ אֶת הַלְּפִידִים וְאֵת קָוָל הַשּׁוֹפֵר. 10 קָוָם אַרְיָאֵל
וְהַהְרָאֵל יְרוּשָׁלָם וְצִיּוֹן. רָאוֹת בְּעַמְקָדְשָׁי וְיִשְׂרָאֵל לְרָאוֹת בְּעַנִּי הַמִּיחָדִים אֶת שְׁמָךְ בְּאֶמֶרֶת שְׁמָעָה יִשְׂרָאֵל דָבָר וְהָ
11 שִׁמְרָם כְּבָבָת אִישׁוֹנִים עִישׁ תְּהָלֵי יְזִחְמָרְנוּ בְּאַיסְוֹן בְּתְּחִילָה. תָּגַנֵּר לְסָגוֹת שׁוֹשָׁנִים לְיִשְׂרָאֵל צִוְגָה בְּשָׁוֹשָׁנִים
(שְׁהִזְבָּה זָג). וּכְרָתִי לְהַמְּרָאָה בְּרִיתִי רָאשׁוֹנִים וְיִקְרָא כָּוֹמָה. 12 שָׁוֹבֵב מִקְדָּשׁ עַטְרוֹת תְּחִיאָר אֶת בֵּית הַיְמִינָה כְּהָוָא עַטְרָת
רָאשָׁנוּ (אַיִלָּה הַטָּן). וּגְבָא... לְחַצְרוֹת עִישׁ תְּהָלֵי יְזִחְמָרְנוּ בְּמַדְיָה יִי, וּמְמַשְּׁיךְ שָׁפָט: עַל צְוֹוְתֵיכֶם וְעַל
בְּחִיְלֵיכֶם. 13 אֲמָתִים חֶדֶר אַרְנוֹן קָבַע בְּמִדיָה אֶת בֵּית קָדְשֵׁים שְׁהָיָה שְׁמָעָה אַרְנוֹן בְּזִוְתֵיכֶם
שְׁמָת הַכְּנָגִינִים הַגּוֹלִים שָׁבָב אֶת הַקְּטָרוֹת. וְהַיּוּ לְכֶם לְזִכְרָוּן בְּמַדְיָה שָׁפָט. 14 חֹזֶק בְּרִיתִי אַהֲבָתְכֶם חֹזֶק אֶת הַגְּרִיתִים בְּנָאָר
בְּהַיִם מִאֲהָבוֹת הַיִם אַתְּכֶם, דָבָר זָהָב. אַהֲבָת עַולְם אַהֲבָתְכֶם וְשָׁנָאָרָב כְּהָזָהָב עַולְם אַהֲבָתִיךְ, יְרָמָה לְא. ג. אַנְיִה
אֱלֹהִיכֶם בְּמַדְיָה טָוָא. 15 לְקִינִים נִקְמוֹת הַגְּבָאֹת לְקִינִים אֶת הַגְּבָאֹות שְׁעַל נִקְמָת הַיִם בְּגִוִּים, כְּגַון זָוִי (זָוִי טָוָא) כִּימִי
צָאתָךְ מִתְלָאוֹת (בְּפִקְרָא: מַאֲרֵן מִצְרִיס) אַרְאָנוּ נִפְלָאוֹת.

מִידָּכְמָכָה בְּאַלְמָן יְיָ. מֵיכְמָכָה נָאָדָר בְּקָדְשׁוֹ. נָאָר תְּהִלּוֹת עֲשָׂה פֶּלָא:
שִׁירָה חֲדָשָׁה שְׁבָחוּ גְּאוֹלִים לְשָׁמָךְ עַל־שְׁפָתֵיכֶם. נִיחַד בְּלָם הַזָּרוּ וְהַמְּלִיכָו וְאָמָרוּ:
יְיָ יִמְלֶךְ לְעַלְמָן וְעַד:

צָוָר יִשְׂרָאֵל קָוָמָה בְּעַזְוֹרָתְךָ יִשְׂרָאֵל וְסִדְרָה כְּנָאָמָךְ יְהוָה וְיִשְׂרָאֵל. (נאלוֹן²⁾ יְיָ צְבָאות שְׁמוֹ קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל)
ברוך אתה יְיָ נָאָל יִשְׂרָאֵל:

(1) לעזרת ד (2) גואלנו... חס' כמה כי'י, בגון דו

אדני שפטינו פפקח וכייד מהלתקה:

ברוך אתה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבָרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֶל הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר
וְהַנְּרָא אֶל עַלְיוֹן גּוֹמֵל חָסְדִים טוֹבִים וְלֹנְגָה הַפֵּל וּוּכִיר חָסְדֵי אֲבוֹתֵינוּ וּמִבֵּין
בְּאַחֲרָה.

נִכְרְנוּ לְחַיִם (נִיא לְחַיִם) מֶלֶךְ תְּפִזְן בְּחַיִם. וְכַתְבָנוּ בְּסֶפֶר הַחַיִם. לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִם.
מֶלֶךְ עֹזֶר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגָּן. ברוך אתה יְיָ מַעַן אֲבָרָהָם:

אתה גָּבוֹר לְעוֹלָם אָדָני מִתְּחִיה מַתִּים אַתָּה. רב לְהַשְׁעֵעַ. (בק"ק אומרים מורייד הַטְלָה) מִכְלָפֶל חַיִם
בְּחַסְדֵד מִתְּחִיה מַתִּים בְּרַחְמִים רַבִּים. סֻמְךָ נֹפְלִים וּרְופָא חֹלִילִים וּמִתְּרָא אָסּוּרִים וּמַקִּים אָמִונָתוֹ לִיְשָׁנִי
עַכְרָה. מֵקְמוֹךְ בַּעַל גְּבוֹרוֹת וּמֵדָמָה לְךָ מֶלֶךְ מִמְּתִיבָה וּמִתְּחִיה וּמִצְמִיתָ יְשֻׁועָה.

מֵקְמוֹךְ אָב הַרְחָמִים. וּזְכָר יְצָרְיוֹ לְחַיִם בְּרַחְמִים.

ונָאָקֵן אַתָּה לְהַתִּיחָות מַתִּים. ברוך אתה יְיָ מִתְּחִיה הַמַּתִּים:

אתה קָדוֹשׁ וְשָׁמָךְ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל־יְמָיו יְהִלְלוֹךְ פֶּלָה.

וּבְכָן פְּחִדְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׁךָ וְאַיִמְתָּךְ עַל כָּל־מַה שְׁבָרָאתָךְ.
וַיַּרְאֵךְ כָּל־מַעֲשֶׁיךָ וַיַּשְׂתַחֲוו לְפָנֶיךָ כָּל־הַבָּרוֹאִים.

וַיַּעֲשֵׂו בָּלָם אֶגְדָה אַחֲתָה / לְעַשּׂוֹת רָצׁוֹן בְּלֹבֶב שָׁלָם.

כְּמוֹ שִׁידְעָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שְׁהַשְׁלָטוֹן (נִיא שְׁהַשְׁלָטוֹן) לְפָנֶיךָ / עַז בִּידָךְ וְגִבְורָה בִּימִינֶךָ
וּשְׁמָךְ נָזָא עַל כָּל־מַה־שְׁבָרָאתָךְ:

וַיַּכְנֵן פָּן כְּבָוד יְיָ לְעַפְךָ / תְּהִלָּה לִירְאֵיךְ וְתִקְוָה לְדוֹרְשֵׁיךָ
וּפְתַחְזֵן פָּה לְמִיחְלָילִים לְךָ.

שְׁמָךְ לְאַרְצָךְ / וְשָׁשָׂן לְעִירָךְ / וְצִמְחֵת קָרְנוֹ לְדִין עֲבָדָךְ
וְעַרְבִּיכָת נָר לְבָנָן־ישִׁישָׁ מִשְׁיָחָךְ בְּמִתְּרָה בִּימִינֶךָ

וְאֹו (נִיא וּבָנָן) צְדִיקִים יְרָא וְיִשְׁמַחְוּ / וְיִשְׁרָאִים יַעֲלֹו וְתַסְדִּים בְּרָהָגָן
וְעַזְלָתָה פְּקַדְךָ פִּיהָ / וְכָל־הַרְשָׁעָה בָּלָה בְּעַזְזָן תְּכָלה.

כִּי תְּעַבֵּר מִמְּשָׁלַת זָרוֹן מִזְהָאָרֶץ:

וְתִמְלֹוף אָתָה יְיָ לְבַדָּךְ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
בְּהָר צִיּוֹן מִשְׁפֵּן בְּבוֹדֵךְ / וּבִירוֹשָׁלָם עַזְרָקְדָּשָׁךְ
בְּפֶתַחְבָּרִי קְדָשָׁךְ. גָּמְלָךְ יְיָ לְעוֹלָם אֶלְתָּנוֹת צִיּוֹן לְדָר נֶלֶר הַלְלוּתָה:
קְדוֹשָׁךְ אָתָה וְנוֹרָא שָׁמֶךְ / וְאַזְנָן אַלְפָה מִפְלָעָדָךְ.
בְּפֶתַחְבָּרִי נִגְבָּה יְיָ אֲכָאָות בְּמִשְׁפֵּט וְתַאֲלֵל הַקְדָּשָׁה נִקְדָּשָׁ בְּצִדְקָתָה:
ברוך אָתָה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשָׁ:

אָתָה בְּחַרְחָנוּ מִכָּל־הָעָמִים / אֲהָבָת אֹתָנוּ וּרְצִית בָּנו
וּרְזֻמְמָתָנוּ מִכָּל־הַלְשׁוֹנוֹת / וְקַדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתָיו.
וְקַרְבָּתָנוּ מִלְכָנוּ לְעַבְדָּתָךְ / וְשָׁמֶךְ הַגָּדוֹל וְתַקְדָּשָׁ צְלִינָה קְרָאָתָךְ:
וְתִפְנַדְנָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַתָּהָה אֶת־יּוֹם (חַשְׁבָת הַחַיִּים וְהַמְּתִים) הַזְּבָרָן הַזֶּה. יוֹם תְּרוּעָה (כָּשָׁבֵת אֲוֹרִים נֶמֶקְוָתָם יּוֹם
תוּרָעָה, זְכוּרָן תְּרוּעָה, וַיֵּשׁ מִסְפִּין בְּאַתָּהָה) מִקְרָא קְדָשָׁן זְכָר לִיצְיאָת מִצְרָים:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ. יָעַלה וּבָא וְעַזְעַז וְוַרְאָה וְוַרְאָה וְיַשְׁמָע וְפַקְדָּךְ וְזָכָר וְכַרְוִינָה יַפְקְדוּשָׁנוּ וְכַרְוִינָה
אֲבוֹתֵינוּ. וְכַרְוִינָה מְלִיחָה בְּנֵדָד עַבְדָּךְ. וְכַרְוִינָה יְרוֹשָׁלָם עִיר קְדָשָׁךְ. וְכַרְוִינָה כָּל־עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ. לְפָלִיטה וּלְטוֹבָה וּלְחַן וּלְחַסְד יְלָרְחָמִים יְלָתִים וּלְשָׁלֹום בַּיּוֹם הַזְּבָרָן הַזֶּה. זְכָרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בּוֹ לְטוֹבָה. וּפַקְדָּנוּ בּוֹ לְבָרָכה. וְהַשְׁעִינוּ בּוֹ לְחוֹתִים. וּבְדָבָר יְשִׁיעָה וּרְחַמִּים חֹסֵשׁ וְחַשְׁשָׁה. וְרַחֲם עַלְיָנָה
וְהַשְׁעִינוּ. כִּי אֶלְיךָ עַזְיָנוּ. כִּי אֶל מֶלֶךְ חַנּוֹן וּרְחוּם אָתָה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ.
מִלּוֹף עַל כָּל־הַעֲוֹלָם כָּלּוֹ בְּכָבְדָךְ / וְהַשְׁאָא עַל כָּל־הָאָרֶץ בִּיקְרָה.
וְהַופָּעָבָה דָּרָא אַזְנָךְ / עַל כָּל־יְוֹשָׁבָד בְּבֵל אָרָץ.
וְיַדְעָכָל־פְּעֻולִי כִּי אָתָה פְּעַלְתָּו / וְיַבְנָן כָּל־צִורִי כִּי אָתָה יִצְרָתָה.
וַיֹּאמֶר לְלָא אָשֶׁר נִשְׁמָה בְּאָפָו / יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ / וּמִלְכָוֹתָו בְּכָל מִשְׁלָה: (כָּשָׁבֵת: אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ
אֲבוֹתֵינוּ רְצָה בְּמִנוֹחָה נִקְדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָךְ). וְתַנְתֵּן חַלְקָנוּ בְּתֹרְתָּךְ / שְׁבַעַנוּ מַטְבוֹךְ / שְׁמַמְנָנוּ בַּישְׁוּתָךְ.
(כָּשָׁבֵת: וְהַנְּחִילָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצְון שְׁבַת קְדָשָׁן וּבְגַ�ְגָה [גַּיאָה בְּגַיאָה] יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשִׁי שְׁמָךְ [גַּיאָה וּיְשָׁמְחוּ בְּרַקְעָנָה]
שְׁמָךְ). וְתַהְרֵר לְבָנָה לְעַבְדָךְ בְּאֶתֶּת / כִּי אָתָה אֱלֹהִים אַמְתָה / וְדָבָר (מִלְפָנָיו) אַמְתָה וְקַיִם לְעֵד.
ברוך אָתָה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מִקְדָּשָׁה (חַשְׁבָת וּיִשְׂרָאֵל וּיּוֹם הַזְּבָרָן):

רְצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמָּךְ תְּהַרְאֵל וּבְתְּפִלְתָּם. וְהַשְׁבָּאת־הַעֲבֹדָה לְדִבְרֵיךְ בִּיהְתָךְ וְאַשְׁיִשְׂרָאֵל וּמִתְפִלְתָּם
בְּאַתָּהָה תִּקְבֵּל בְּרָצָנוּ וְתַהְיֵי לְרָצָנוּ תִּמְדֵיד עַבְדָּת יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ.
וְתַחֲזִין עַזְיָנָה בְּשׂוּבָה לְאַיִן בְּרַחֲמִים. ברוך אָתָה יְיָ הַמְּחַזֵּיר שְׁכִינָתוּ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אַנְחָנוּ לְךָ שָׁאָתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וְעַד. צוֹר חַיָּנוּ מִן יְשַׁעָנוּ אָתָה הַזֶּה
לְדוֹר נֶדוֹר נָדָה לְךָ וּנְסִפְר אַהֲלָתָךְ עַל חַיָּנוּ הַמְּסֻוּרִים בִּירָךְ וְעַל נְשָׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדֹת לְךָ וְעַל נְסִיף

שָׁבָת־יְמִין עַמְנוּ וְעַל גִּלְאֹתֵיכֶם וְטוּבָתְיכֶם שָׁבָת עַת עֲרָב וְבָקָר וְצָהָרים. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלָג רִיחְמִיךְ
וְחִמְרָחָם כִּי לֹא־תָמָנוּ חִסְדֵיכֶם מְעוּלָם קְוִינוּ לְךָ.
וְעַל בְּלָם יַתְפְּרַךְ וְיִתְרַומֵּס שָׁמֶךְ מְלָכָנֶם פָּמִיד לְעוּלָם וְעַד.
וְכַתּוֹב לְחִים טֹבִים כָּל־בְּנֵי בְּרִיתְךָ:
וְכָל הַחִים יוֹדוֹךְ סָלָה וַיְהִי לְךָ אֶת־שָׁמֶךְ בְּאַמְתָה הָאֵל יְשֻׁוּתָנוּ וְעֹורְתָנוּ סָלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהָוָה שְׁמָךְ
וְלֹךְ נָאָה לְהִזְדּוֹת:

שְׁוֹם שְׁלוֹם טֹבָה וּבְרָכָה תָּנוּ וְחִסְדָּךְ וּרְחִמָּם עַלְיוֹן וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ בְּרָכָנוּ אֶבְנָנוּ כָּלָנוּ כָּאָחָד
בַּאֲוֹר פְּנֵיךְ. כִּי בַּאֲוֹר פְּנֵיךְ נָמָת לְךָ יְהָוָה אֱלֹהֵינוּ תָּוֹרַת מִים וְאֶתְבָּת חִסְדָּךְ וּבְרָכָה וּרְחִמָּם וּחִים
וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעִינֵיךְ לְבָרַךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עַת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשָׁלֹום.
בְּסֶפֶר חִים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִנְסָה טֹבָה נָמָרָךְ וְגַפְתָּב לְפָנֵיךְ אָנָחָנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחִים
טֹבִים וְלְשָׁלוֹם.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהָוָה שְׁמָךְ הַשְּׁלָוֹם: (בְּקִיק חִוּמִים בָּרוּךְ אַתָּה יְהָוָה אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלֹום וְכָn בא"י
אַלְכָה. נָצֹר לְשׁוֹן מִרְעָע וְשִׁפְתֵּר מִדְבָּר מִרְקָה. וּלְמַקְלֵלִי נְפִשִּׁי מִדּוֹם וּנְפִשִּׁי קָשָׁפָר לְפָלָת הַיּוֹם: פָּתָח לְבִי
בְּתִינְרָתָךְ וּבְמִצְוֹתָךְ תְּרִדוֹת נְפִשִּׁי. וְכָל הַחֹשֶׁבִים עַלְיָה רַעֲתָה, מְהֻרָה הַפְּרָעָתָם וּמְקַלְלָתָם, עֲשָׂה לְמַעַן
שָׁמָךְ. עֲשָׂה לְמַעַן יְמִינָךְ. עֲשָׂה לְמַעַן קָדְשָׁתָךְ. לְמַעַן יְחִילָתָךְ וְדַרְךָ הַשִּׁיאָתָךְ יְמִינָךְ וְעַמְּנִי:
וְהַיָּה לְכָלָן אַמְּרִיךְ יְמִינָךְ וְהַגְּנוּן לְבִי לְפָנֵיךְ יְהָוָה אֱלֹהֵינוּ וְגַעֲדָךְ
יִשְׂרָאֵל וְאַמְּרוּ אָמֵן:
יְהָיָה רְצֵן לְפָנֵיךְ יְהָוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אַבְתֵּינוּ שִׁיאָבָנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִתְרָבָה בְּיִמְינוּתָן חַלְקָנוּ בְּתִינְרָתָךְ: וְשָׁם גַּעֲדָךְ
בְּיִרְאָה בְּיָמֵינוּ עַולָּם וְכָשָׁנים קָרְמִינִות: וְעַרְבָּה לְיִמְנָת יְהָוָה וְיַרְשָׁלָם כִּיִּמְיָעָם וְכָשָׁנים קָרְמִינִות:

חוֹתֶם המפללה ליום ראשון (ליום שני ראה ע' 87)

ב בָּרוּךְ אַתָּה יְהָוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יַצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֶל הַגָּדוֹל הַגּוֹבָר
הַגּוֹרָא אֶל עַלְיוֹן גּוֹמֵל תְּסָדִים טֹבִים וְקַנְאָה הַפְּלָל וּוּכָר חִסְדֵי אֲבוֹת וּמִבְּיאָ גּוֹאָל לְבָנֵי בְּנֵיהם לְמַעַן
שָׁמוּ בְּאֶתְבָּה.

[ממחצצ עולות נס]. – מ-1923.

**מְסֹוד חִכְמִים וְגִבּוֹנִים
וּמְלָמֵד דִּעָת מִבְּנִים
אֲפִתְחָה פִּי בְּחִפְלָה וּבְמִתְחָנוּנִים
לְחִלּוֹת וְלִחְנָן פָּנִי (מֶלֶךְ מֶלֶכִים וְאֲדוֹני הָאֲדוֹנִים):**

מוסוד חִכְמִים וְגִבּוֹנִים הַש"ץ גּוֹטֵל רִשות להפטיק את הברכה בכינוי מענינא דיומא, והוא מצהיר שלא בה מלבו את הדרשות
הכלולות בו אלא לחתם מה שדרשו חוויל, והוא מוסוד חִכְמִים וְגִבּוֹנִים, מוסוד ל' בטודם אל חַבָּא גַּפְשִׁי (ברא' מס' 1), ר' מזור
מה שדרשו חִכְמִים וְגִבּוֹנִים בְּבֵית מְרֻשָּׁם. אֲפִתְחָה פִּי בְּחִפְלָה וּבְמִתְחָנוּנִים לְחִלּוֹת וְלִחְנָן פָּנִי אֲדוֹני האדונים
התאימה של הנוסח הכללי (אֲפִתְחָה פִּי בְּשִׁיר וּרְגִנִּים / לְחוֹדּוֹת וְלְהַלְל פָּנִי שׁוֹכוֹן מְתוּנוֹת) לצרכי הימים הנוראים. לחילות ל'
ויחיל משה (سمות לב יא), ואצל הפיטינגים כל פָּנִי. לִחְנָן להחנן.

רשות
מנג' פולין

קיעון: יקוטילל נס סק וסן ימי. 22 טויס. 4 מילס צכל נוע. מלה סטיל. – א. 3787.

**יראתי בפְּצֹחַתִּי שֵׁיחַ לְהַשְׁחֵיל / קָומִי לְחַלּוֹת [פָּנִי] גָּוָרָא וְדַחֵיל
וְקַטְנָנוּתִי מַעַשׂ לְכָן אֲזַחֵיל / תְּבֻונָה חִסְרָתִי וְאַיְדִּי אֲזַחֵיל
יוֹצָרִי הַבְּנִי מַרְשָׁה לְהַנְּחֵיל / אַיְלָנוּ וְאַמְּצָנוּ מַרְפִּיוֹן וְחֵיל
לְחַשִּׁי יְרָצָה כְּמַנְטִיף וּמַשְׁחֵיל / בְּטוּנוּ יְמַתָּק כְּצַוְּף נַחֵיל
רָצַוי בְּיִשְׁרָאֵל וְלֹא כְּמַחְיֵיל / מְשַׁלְּחוּתִי לְהַמְּצִיא פֶּרֶר וְלַמְּחֵיל
שָׁאגִי יְעַרְבָּב וְלֹא כְּמַשְׁחֵיל / הַעֲתָרִת לְגַנְשִׁים וּנְחַשְׁבִּים כְּנַחֵיל
חָנוּן כְּהַבְּטִיחַק לְבָנְקָרָת מַחֵיל / זַעֲקִי קָשָׁוב בְּעַת אַתְּחֵיל
קָרְבִּי יְחִמָּרוּ בְּחַקְרָה תְּלוּחֵיל / וּמְאִימָת הַדִּין נַפְשִׁי תְּבַחֵיל
אִם כְּגָמוֹל הַלְּבָב יְחֵיל / מַקּוֹרִי עַפְעָמִי אַזְוֵיל כְּמַחְיֵיל
אַזְּדָקָה אֲקָנוּתִי מַמְּךָ וְאַזְחֵיל / יְשָׁר הַוּרִי זְכָרָה לְהַאֲחֵיל
חָם לְבִי בְּהַגְּנִי יְגַחֵיל / יְסַתְּעַר בְּקָרְבִּי בְּעַת אַתְּחֵיל:**

כ"י וכ"א; ח"ע, (שניהם ביד מאורה בסולב) ||
1 פניהוט, כ"י 4 יומתק; יערב א"ו 5 להמחייל ר' ; ומהיל רפוסים 7 בעט: עט א"ו 8 יחמורו: יכמרו ג' 10 וממך אהיל א"ו
11 יגħiġi: על כן יגħiġil כ"ג | בעט אתħaħil; באת ħil nerha

1 יראתי בפְּצֹחַתִּי רַיֵּל בְּפְצֹחַתִּי פִּי, פִּי בְּפְתֹחַי בְּתַפְלָה. שֵׁיחַ לְהַשְׁחֵיל לְהַמְּשִׁיךְ בְּדִיבָּר, לְמַשְׁׁוֹךְ אֶת קוֹ הַדִּיבָּר (לשונַה המשנה, כגון ביצה הא משחילין פירוט דרכּוֹבוֹת). (ויש מפרשין אותו כלשון הוצאה מפי, ע"ש שמות ב' כי מן המים משיתחו, שחרגומו ארוי מן מיא שלחליה, ואינו מסתוברו) קומו ר'יל בקומי-ודחיל גוֹרָא (מל' דחל באրמיה). 2 וקטנותי מעש אני מוחסר מעששים טובים. אַזְוֵיל לשׂון פָּחָה, עַש אַזְוֵב בְּלֹב וְעַל כָּן וְהַלְּיָוָא. 3 מַרְשָׁה לְהַגְּחֵיל לְלִמְדָה תְּרוֹהָה, עַש דָּבָרִי לְגַד. אַיְלָנוּ זְקָנִי, לְאַיְלָה פְּחַח ה. מַרְפִּינוּן, עַש יְרָמִי מוֹגָג. וְחַזְלָ שְׁמוֹת טוֹרַד וְעוֹדוֹ. 4 לְחַשִּׁי יְרָצָה כְּמַנְטִיף וּמַשְׁחֵיל תְּפָלִי תְּהִי לְרָצָן כָּאַילוּ קַטְרָתִי קָטוֹרָתִ שְׁבָה כָּלְלָתָךְ וְשְׁחָלָתִ, עַש תְּהָלָה, קָמָא בְּמִכּוֹן תְּפָלִי קַטָּרָתִ פְּנִינָה. בְּטוּנוּ יְמַתָּק כְּצַוְּף נַחֵיל דִּיבָּרִי יְהָא מַחְוקָק (לשון המשנה, כגון ב"ק י' ב'), והותכו ע"פ משלוי זו כְּצַוְּף דְּבָשָׁ מַחְוקָק לְנַפְשָׁ וּמַרְפָּא לְצַבָּם. 5 רַצְוֵי בְּיוֹשָׁרָאֵל כְּמַחְיֵיל רַצְוֵי בִּישְׁרָאֵל וּבִכְנָנוּתִ שְׁאַיְנוּ כְּמַחְיֵיל, רַיֵּל כְּאִישׁ אַבְוֹעַשְׁן תְּכוּנוּ כְּבָרוּ (מל' יְחָזָק, כְּגָם מַחְלָת פִּינִין). וְלַהֲמֵחֵיל מַחְזִיאם מַחְילָה. 6 שָׁאגִי חַפְלָתִי, עַש תְּהָלָה כְּבָבְרִי שאגָּמִי. וְלֹא בְּמַשְׁחֵיל כְּסָתוֹג כְּשָׁהָלָל רַיֵּל, וְיִתְהָן שְׁהִפְיָיטָן רַוְם לְדַרְשָׁת חַזְלָ עַתְּנִית דָּרְסִין ב' ה' היהת לי נַחֲלָתִי כְּאַרְתָּה בִּיעָר נַחֲנָה עַל בְּקוּלָה עַל כְּן שְׁנָאתָה (ירמ' יב' ח). מי נַתְּבָה עַל בְּקוּלָה... זה שְׁלִיחָ צִבְיָר הַיּוֹרֵד לְפִנֵּי תְּבִיבָה שְׁאַיְנוּ הָגוֹן. וּנְחַשְׁבִּים כְּזַחְלָל כְּזַחְוֹלָ וּרוֹעֵד מַאיָּתִ הדִין. 7 כְּהַבְּטִיחַק לְבָנְקָרָת מַחֵיל כְּמוֹ שְׁהַבְּחַתָּה שְׁאַיְנוּ הָזוֹר (שְׁמוֹת לְגַכְבָּרָה), וּבְלָשׂוֹן הַפִּיטִין בְּגַרְתָּה מַחְיֵיל = מַחְלָה, עַש יְשָׁעָ בְּיט וּבְאוּ בְּמַעֲרוֹת צְוִירָם וּבְמַחְוִילָת עַפָּר. 8 קָרְבִּי יְחִמָּרוּ עַש אַיְכָה בְּאַיְמָרָמָרָ מעַי. בְּחַקְרָה תְּלִוחֵיל הַמְלָה הִיא חִידָשׁ הַפִּיטִין, וּפִירָושָׁה הַלְּחֹולִית, שְׁמַשְׁמָוֹתָה מִיְמָה וּתְחִבּוֹתָה, עַי יְקִיְרָ כ' ב', ע' תְּהָא אַרְתָּה לְלוּלִים (תְּהָא ה') לְמַפְרָבָנִיה, אלו שְׁלָבָם מְלָא תְּלִולָוֹת רַעֲוָת. וְעַי גַּבְּ פְּטִיקָתָה דָּרְכָבְּ כִּי (דָּף קִי"ע א'). תְּהִנוּמָא אַחֲרִי ב' (מַהוּמָא אַחֲרִי ב') וְדָף כִּי"ט א' בּוּבָר). נְפָשִׁי תְּבַחֵיל קָזָה (עַש זְכָרִי יְאָה חָגָם נְפָשָׁט בְּחָלָה בְּיִ, שְׁחַרְגּוּמוּ עַל דְּבָשְׁהָוֹן קַצְתָּ בְּפּוֹלְחָגָן), וּכְנָרָאָה כָּאן בְּמוֹן מִתְיָאָשָׁת, רַוְעָוָת. 9 אִם כְּגָמוֹל אַמְתָּשִׁיבָה לְיִגְּמֹל יְדִי, עַש דָּהָבָב לְבִכְבָּרָה וְכָדוֹנָה. הַלְּבָב יְחֵיל עַש חַהְלָה נָה הַלְּבָב יְחֵיל בְּקָרְבִּי. מַקּוֹרִי עַפְעָמִי אַזְוֵיל עַש יְרָמִי ט' ז' וּעַפְעָמִינוּ יְלֹוּ מִיְּטָה. כְּמַזְחֵיל צְנוּר הַמַּחְיֵיל אֶת הַמִּים, וּבְלָשׂוֹן הַמְשָׁנָה מַמְוִילָה (בְּבָב' ב' ח). 10 צְדָקָה אֲקָוָה מַמְּךָ הַתְּחִבּוֹר דָּגָמָת תְּהָלָה נְבָבָי אַבְּיָ וְאַקְוָה שְׁמָן. יְשָׁר הַוּרִי זְכוֹת אַבְּוֹתִי. לְהַאֲחֵיל אַוְתִּים, לְגַרְוָם שְׁיָאָהלוּ (רַיֵּל שְׁחַפְלָלָה) בְּעַדְנוּ. 11 חָם לְבִי בְּהַגְּנִי תְּהָלָה לְס. ד. יְגַחֵיל יְכַפֵּר נַחֲלָה. יְסַתְּעַר בְּקָרְבִּי תְּרָגָס, עַש מִבְּזָה וְיְסַתְּעַר לְבִבְלָךְ אַרְם. בעט אֶת חֵיל בְּמַשְׁקָ מִלְּסָמָקָ: בעט אֶתħaħil להקראי אֶת הַקְּרוּבָה אֶת חֵיל.

בקשה קלהות אמרו רשות זו

קימן: חי-ב-כלמה כל סמךון חזק. בתיס צנוי ל' טוליס. 4-5 מליס כל טול. – א 7594.

אָרִיד בְּשִׁיחֵי וַיַּחֲרֹד לְבִי / בְּשִׁבְתָּךְ לְכָסָא יְחִיל בְּקָרְבִּי
גַּמּוֹל עַלְיָ לְבָל יְרִיעַ אֹוִיבִי / כִּי אַתָּה יְיָ מְשֻׁגְּבִי:

דְּלִפָּה נֶפְשִׁי מִתְוָגָה מִפְּבָד חָטָאתִי / הַכְּשִׁיל פְּחִי וְמַחְתָּה מִשְּׁא רְבָצָתי
וּמַי אָנֹכִי אָשָׁר הַלּוֹם בְּאָתִי / שְׁמַעַה יְיָ צְדָקָה הַקְשִׁיבָה רְבָטִי:

5 זְרוּעַח יְחִילִי וְצְדָקָתָךְ סְמָכָתִי / חֲנִינִי בְּזַעֲקִי כְּשִׁמְעַתָּךְ עֲנִינִי
טְרִף בֵּית תְּכִין לְעַנִּינִי / קוֹלִי שְׁמַעַה כְּמַסְדָּךְ כְּמַשְׁפְּטָךְ חֲנִינִי:
יְגַוְּרָתִי עֲנוּמִי וְכַחֲשֵׁבָרִי / כְּשָׁלוּ מִצּוּם בְּרָכִי וְכָלָה שָׁאָרִי
לְפָתָח תְּקוֹהָ דְּלָנִי מַעֲמָק עַכּוּרִי / כִּי אַתָּה תָּאִיר גָּרִי:

מְעוֹנָעִי הַקִּיצוֹ סָרָה בֵּי לְעַנּוֹת / נֹשְׁכִּי קָמוּ בְּפַתְחָעַ לְעַנּוֹת
10 סָמָר בְּשָׁרִי הַשְּׁבָחָה חֲנּוֹת / כִּי מִכְּתָב עַלְיָ מְרוֹרֹות וְתוֹרִישָׁנִי עַנּוֹת:
עֲוָרָה וְהַקִּיצָה אֱלֹהִי לְרִיבִי / פְּדָנִי מִפְּתָחָה רֹבֶץ וְאֱלֹהִיםְשָׁולְבִי
צָור מְכָשָׁל וְאָבוֹן-גַּגְגָה הַסְּרָר מְלָבִי / נַיְרָוִת נְכוֹן חַדְשָׁ בְּקָרְבִּי:
קְרָאָתִיךְ בְּכָל-לְבָב עֲנִינִי בְּאַמְתָּחָה / רָאה עֲנִינִי וְחַלְצָנִי מְהֻכְלוֹת בְּתְגָרְתָּחָה
שְׁמַעַתְּפָלָתִי וְהַטְּאָזָן לְבָנָן-אַמְתָּחָה / שׂוֹב לְמַעַן עַבְדִּיךְ שְׁבָטִי נְחַלְתָּחָה:

כִּי-בְּהִי || 3 נֶפְשִׁי בְּ: עֲנִינִי הִי 4 אָשָׁר בְּ: עַד הִי 5 עֲנִינִי בְּ: חַיִינִי הִי 6 בְּעֻנוֹתִי הִי 7 בְּפַתְחָה בְּ
11 וְחַקִּין בְּהִי 13 קְרָאָתִיךְ בְּ דְרָשָׁתְךָ הִי | רָאה עֲנִינִי וְחַלְצָנִי בְּ: פְּדָנִי וְהַזְּלִינִי הִי

1 אָרִיד בְּשִׁיחֵי תְּהָלָה, נָה בָּ. וַיַּחֲרֹד לְבִי אַיּוֹ לוֹ אָ. יְחִיל בְּקָרְבִּי רַדְלָבִי, תְּהָלָה, נָה. 2 גַּמּוֹל לְבָל עַלְיָ רִיבִּי
אוֹרִיבִי עַיְשׁ תְּהָלָה, מָא יִבְּ כִּי לְאָ יְרִיעַ אוֹרִיבִי עַלְיָ, רַדְלָ שְׁלָא יִתְגָּהָה סְגָמָל עַלְיָ רַעַתָּה. כִּי אַתָּה הִי מְשֻׁנְבִּי עַיְשׁ תְּהָלָה, נָטִי
3 דְּלִפָּה נֶפְשִׁי מִתְוָגָה תְּהָלָה, קִיט כָּה. הַכְּשִׁיל כְּחִי אַיְכָה אָ. יְהָ וְמַחְתָּה מִשְּׁא רְבָצָתי עַיְשׁ שְׁמוֹת כָּה. 4 וּמַי אָנֹכִי
אָשָׁר עַד הַלּוֹם בְּאָתִי עַיְשׁ שְׁבָב זִיחַ מִי אָנֹכִי... כִּי הַבְּיאָתָני עַד הַלּוֹם. שְׁמַעַה הִי צְדָקָה... תְּהָלָה, זָא. 5 וְרוּעָרִ יְחִילִי
עַיְשׁ יִשְׁעָרִי נָא הַוְאָל וְרוּעִי יִיחָלָן. 6 טְרִף בֵּית תְּכִין לְעַנִּי עַיְשׁ מְשָׁלִי לְגַז וְתְּהַן טְרִף לְבִתָּה. קוֹלִי
שְׁמַעַתְּפָלָתִי כְּמַשְׁפְּטָךְ חַיִינִי תְּהָלָה, קִיט קִטָּה. 7 וּכְחַשְׁבָּרִי בְּשָׁרִי תְּהָלָה. כְּשָׁלוּ מִצּוּם בְּרָכִי שָׁמָ. וּכְלָה שָׁאָרִי
תְּהָלָה, עַג כָּו. 8 לְפָתָח תְּקוֹה דְלָנוּ מַעֲמָק עַכּוּרִי עַיְשׁ בְּקָרְבִּי תְּהָלָה, קִט בְּקָרְבִּי. כְּשָׁלוּ יִמְרָאָתָן הַלְּלִין,
עַיְשׁ תְּהָלָה, כָּט. 9 מְעוֹנָעִי הַקִּיצוֹ עַיְשׁ חַבְקָה, בְּ ט וְיִקְזֹו מְעוֹזָעִין. סָרָה בֵּי לְעַנּוֹת
עַיְשׁ דְּבָרִי יִסְתָּהָר אָ. נֹשְׁכִּי קָמוּ בְּפַתְחָעַ עַיְשׁ בְּקָרְבִּי, בְּ ט הַלָּא פְּתָע יִקְמוּ נֹשְׁכִּין. 10 סָמָר בְּשָׁרִי תְּהָלָה, קִיט קִט
חַנּוֹת עַיְשׁ תְּהָלָה, זָא. כִּי מִתְחַבּוּב עַלְיָ מְרוֹרֹות וְתוֹרִישָׁנִי עַוּונָת אַיּוֹב יִגְּזִי. 11 עֲוָרָה וְהַקִּיצָה אֱלֹהִי לְרִיבִי
עַיְשׁ תְּהָלָה, לְהָ כָּגְ העִירָה וְהַקִּיצה לְמַשְׁפִּט אֱלֹהִי... לְרִיבִי. פְּדָנִי מִפְּתָחָה רֹבֶץ מְהֻחָסָתָה לְפָתָח רֹוֹן, בְּרָא, דְּזָן.
12 מְכָשָׁל וְאָבוֹן גַּגְגָה לְמַחְטָא, עַיְשׁ יִשְׁעַי חִידָה. רֹוח נְכוֹן חַדְשָׁ בְּקָרְבִּי תְּהָלָה, נָא יִהָ. 13 עֲנִינִי בְּאַמְתָּחָה עַיְשׁ
תְּהָלָה, סָס יִהָ. רָאה עֲנִינִי וְחַלְצָנִי תְּהָלָה, קִיט קִיגְגָּה מְהֻכְלוֹת בְּתְגָרְתָּחָה, לְט אָ כְּמַגְרָה יִרְקָן אָנִי כְּלָהִי. 14 שׂוֹב

15 תְּהִי יְדֵךְ לַעֲזָרֵנוּ בַּחֲתֹפְלֵלִי בֶּעָד יְדֵיכִיךְ / שׂוֹעַה קָשׁוֹב מַעַמֶּךְ וְצַאַן יְדֵיכְ
לְבַשׁ צְדָקָה פְּשָׁרִין וַיְשׁוֹעָה כְּמַדִּיךְ / וְאֶל תָּבוֹא בַּמְשֻׁפֶּט אַתְּ עֲבָדָךְ:

מְטוֹת אֲבִינִים וְכָרָע בְּרָכֶם / הַרְמָת יְדֵם שֹׁור וְדַמֵּע עַשְׁקֶם
בְּצָר הִיה עַזְוָרָם בְּשֹׁוע עַרְכֶּם / [נִ]הְשָׁב לְשַׁכְנֵינוּ שְׁבָעָתִים אַל-חִיקָּם:

רִיבָּה יְרִיבָּם וְנִקְומָם נִקְמָתָם / שׁוֹבָה שְׁבִיתָם וְהַבְּטָחָרְפָּתָם
20 מִתְּהִלָּה זְדוּנָם וְסִלְחָשְׁגָתָם / לְהַצִּיל מִמְּנָת נִפְשָׁם וְלִחְיוֹתָם:

שְׁמָרָה לְפִי נִצְחָה דֶּל שְׁפָטִי / וְהַגּוֹת לְבִי תְּבֻונָה כִּי רְבּוֹת אֲנָחוֹתִי
נִפְלָתִי תְּקִימָנִי רְצָחָה דֶּלֶת נִדְבּוֹתִי / וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תְּחִנּוֹתִי:

חַתָּת רְאִיתִי וְנִפְשֵׁי מְבָחֵל / אֲזָהָת לְחוֹמוֹ יְרָאָתִי וְאַזְחֵיל
קְפֹוץ פִּי עֹול וְטָמֵנוּ בְּמַחְיל / אֲשֶׁר צִירִים אֲחֹזְנוּ בְּיוֹלָדָה חִיל:

רשומות זו נשתרמה בכלי מ' בלבד

קיעון: הבלט טוק וטואן.

אֲחַלָּה פְּנֵיכְ יַוְצֵר נְשָׁמָתִי / כִּי אַתָּה יְיָ אֱלֹהִי תְּשֻׁעָתִי
לִפְנֵיכְ שְׁפָכְתִּי שֵׁיחָ צְרָתִי / כִּי אַתָּה יְיָ עַזְוָרִי וְנִקְמָתִי
עַלְבּוֹנִי וְדָקָאָתִי מְרֻכוֹחָטָאָתִי / כִּי אַתָּה יְיָ מְעוֹז צָוָר יְשֻׁעָתִי
זְכוֹנִי וְפָקָדְנוּ עַם קָהָל עֲדָתִי / כִּי אַתָּה יְיָ סְלָעִי וְמַצְדָּקָתִי
רְחַמְנִי וְחַנְנִי וְאֶל אֲכָשֵׁל בְּתַפְלָתִי / כִּי אַתָּה יְיָ בְּךָ לְבָד חִסִּיתִי
חַזְקָנִי וְאַמְצָנִי כִּי לְךָ יְחַלְתִּי / רְחַמְמִיךְ יְכָמַרְנוּ נְבָהָתָנִי בְּעַטְירָתִי:

17 הרמת ב': הרמת ה'.

למען עבדיך שבטי נחלתו ישע', סג. יז. 15 תהִי יְדֵךְ לַעֲזָרֵנוּ חַלְלָ קִיטָּעָג. וְצַאַן יְדֵיךְ עִישׁ חַלְלָ צָה וְעַם
מרעitem וְצַאַן יוֹו. 16 לְבּוֹשׁ צְדָתָה בְּשָׁרִין עִישׁ יְשָׁעָיָה. וְיַשְׁוֹעָה כְּמַדִּיךְ דָוְגָמָתָה חַלְלָה כָּמוֹ.
וְאֶל תָּבוֹא בַּמְשֻׁפֶּט אֶת עֲבָדְךָ תְּהִלָּי קָמָג. 17 מְטוֹת אֲבִינִים נְרוֹאָה בְּמִשְׁעָותָה חַתָּת אֲבִינִים, עִישׁ אַיְוב כְּדָר
יטו אֲבִינִים מַדְרֵךְ יְחִידָה. וְכָרָע בְּרָכֶם כְּרִעת בְּרָכֶם. הַרְמָת יְדֵם בְּתַפְלָה. וְדַמֵּע עַשְׁקָם דָמָעָתָם בְּעַוְשָׁק שָׁהָם סְבוּלִים,
עִישׁ קָהָל ד א דָמַעַת הַעֲשָׂוקִים. 18 בְּשֹׁוע עַרְכָּם בְּעַרְקָשׁ. וְהַשְׁבָה שְׁכַנְיָנוּ שְׁבָעָתִים אֶל חִיקָּם חַלְלָ עַט יְבָ.
19 רִיבָּה יְרִיבָּם עִישׁ חַלְלָה אֶל יְרִיבָּי. שׁוֹבָה שְׁבִיתָם עִישׁ חַלְלָ קְנוֹד. 20 לְהַצִּיל מְמוֹת נִפְשָׁם
וְלִחְיוֹתָם חַלְלָל גַּם יְט. 21 שְׁמָרָה לְפִי נִצְחָה דֶל שְׁפָתִי תְּהִלָּי קְפָא ג. וְהַגּוֹת לְבִי תְּבֻונָה חַלְלָ מְס. ד. כִּי רְבּוֹת
אֲנָחוֹתִי אַיְכָה אַכְבָּ. 22 דֶלֶת נִדְבּוֹתִי רְלָ וְמַעֲוָה. הַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תְּחִנּוֹתִי חַלְלָ פָּרוֹ. 23 חַתָּת רְאִיתִי עִישׁ
אַיְוב וְכָא תְּרָאוּ תְּחִתָּת וְתִרְאָו, פִי בְּתַהֲלָה. וְנִפְשֵׁי תְּבַחְיָל עִישׁ זְכָרִי יְאָח וְסִמְנָה בְּתַהֲלָבִי. וְזָהָמת לְחוֹמוֹ לְכָלָךְ בְּשָׁרִי,
רְאִיתִי וְאַזְחֵיל עִישׁ אַיְוב לְבָר עַל כָּן זְהַלְתִּי וְאַירָא. 24 קְפֹוץ פִי עֹול סְתוּם, עִישׁ חַלְלָ קְנוֹד וְכָל עַולָה קְפָזָה פִי.
בְּמַחְיל בְּמַחְילָה. צִירִים אֲחֹזְנוּ יְשָׁעָיָה. כָּא ג. בְּיוֹלָדָה חַיל תְּהִלָּה מְה זְעוּדר.

רשות
מנ sog צרכות

קימן: לי ונסת כל שוויה נסכלות). צמיס צנ' ל' טוליס. 4. גוליס כל נוב.
א. 7671. 3. קלטניין, מלכין" (מלט), 15.

ארעד ואפחד באימתה ופחד / בבואי לחולות פני אל אחד
ונשטי בתהן פני לא-זיך שעדר / דאגה ורעדה אחווני באחד:
הנון כי איני לבקש תחנה / ובער אנכי מאיש וחסר בינה
וחלתי ואירא משוכן מעונה / חולות פנו בעד מי מנה:

טראפה דעתני ונפשי נבהלה / יראתי וחרדתי מפשע ועולה:
קבדם בזורי מלאת חלה / לפתח פה ולבקש מהילה:
מערכיד-לב ערכתי ברוח נדיבת / נסמכתי ונשענתי בלח התשובה
סדורה מאן בעלה במחשבה / עונות למחול לבת השובבה:
פניתי עוד לישר אמרים / צרופים ונחקקים בכתב וספרים
10 קרבן כתע אין ודקש אמורים / רחש שפתינו שעה כשלום פרים:

שוב נחרת בספר שירה / תפטע זבח אללים רוח נשברה
מדבריו שאלן בן העקרה / שמרתי עוד לך וסברה:
החפץ לי בעלות וובחים / בעת יופר דברו המקיים לנצחים
רצונו עושם הם המשבחים / שמוע מובה טוב להקשב מעילות מחים:

15 מכל אלה בינה הבינווי / ובכן בלב נשבר ונדרה אליך באתי
אדון אל תשכח ענותי / לעת אבקש רחמים בעד עדתי:
חזקני ואמצעני כי לך אוחיל / ומחר לסלחי כי אתחיל:

כ"י פטוף/פ-אף || 2. במתנו פ-טdag ורעד גנטפ/פ" | אהובני: קראוני 3. כייחס' | 4. זהליך: לכחוויס' | 5. גשענוי
ונגסאמתי נאף 8. לבת: מבת פטוגטפ/פ-אף 10. שעטה חס' | 14. מעולות: מחלב אפ 15. אלקך: עדין פ-אף
16. אל: כל פנאפ אבקש: מוך הויס' פ-פ"אפ 17. לטלחה: לטלה לי אפ סלה לי ט

1. ארעד ואפחד באימתה ופחד שמות טו. פני לא יקח שחדר דברי י. 3. ובער אנכי מאיש משליל ב.
וחסר בינה שם. 4. זחלתי ואירא איזוב לב. ו. בעד מי מנה בעד ישראל, ע"ש במד' כ. י. 5. ונפשי ובהלה מהל'
וז. 6. מלאת חלה ישע' כא. ג. 7. מערכתי לב ערכתי ע"ש משליל טו א. ברוח נדיבת מהל' נא. י. בכת
התשובה 8. סדורה מאן בעלה במחשבה שהתשובה נבראה קודם בריאת העולם כמאמר חז"ל פסח, דף נ"ד י' ועוד.
לבת השובבה ירמי לא נב. 10. ודשן אימורים חלקו קרבן הנשרפים. רחש שפתינו שעה כשלום פרים ע"ש
וושע יד. ג. 11.שוב נחרת עוד חמוב (מל' חרות על הלוחות, שמוט לב טו). בספר שירה בספר תהילים. תומת זבח
אליהם רוח נשברה מהל' נא יט. 12. מדבריו שאלן בן העקרה. מזנורי שמואל שלפיו חמוב כי מה' שאלהו, סי' א.
א.כ. 13. החפץ לה, בעולות וובחים סי' טו כב. 14. שמוע מובה טוב שם. מעילות מחים מהל' טו. 15. ובלב
ונשר ונדקה מהל' נא יט. 16. אל תשכח ענותי שיש מהל' נב כה ולא שקו ענוה עני. 17. לטלחה לטלוח לי.

קימען: ٦-٣ [נומסך: לי מילנו ציל קלייל]. צט'ס צל' 7 נוליס. 4 גוליס בכל טווכ. – א.8533.

את חיל יומ פקדה / באימיו כל לחום לשקדה
גשים בו ברך ליקודה / דעתם לישר בעל מוקדה:

היווצר יחד כסל נשפט / ושות ודל בפלוס ישפט
זכר לא יעשה משפט / חין ערכו זכר במשפט:

5 טרם כל מפעל חצב / יוזם במחשבת צור חצב
כאחר וקדם בתוך נחצב / ליהב עליו כל המחצב:

מנתו כהיום כה דשנה / נזכר להחנית לחשעים שנה
סימה את היות לשוננה / עברור לפניו בראש השנה:

כ"י כמו ביזור לעיל; בסוף קג'קג'; אג' (7-14) קג' (8-14) || 1 באימיו: באימה קג' 4 יזכור קג' 9.
5 מחשבת קג' 6 ליהב בר מנוקד ברוב כ"י

1 את חיל יומ פקדה בא החרוד יום הדרין. את (=אתה) פרי באה, ע"ש ישי' כא יב אתא בקר. חיל פ"ש שמות טו יד חיל אח... יומ פקדוה פ"ש שמות לב לד וביום פקי... ועיי' ילקוט שמעוני היב רמז פיח (מורחב מתנוחמא במד') – כ"ז דף י"א א' כובר)... יש פקידה לעונות, שנאמר ובוים פקי' ופקדי' עליהם את החטאיהם. ובפירוש וביבר' 306 מובה מדרשת המלאכים בראש השנה צווקים אתא חיל. יומ פקדוה. במדרש ושם פקדותך שלום (יש' ס' יז) וזה ראש השנה. ונגשך צדקה. זה ים הבפרים. עציל. ואינו נמצוא במדרשיהם היודיעים. באימיו כל לחום לשקדה באימוחיו לישר כל בשר, לחום ע"ש צפנ' א יי' ושפך דםם בעופר ולחםם בגלים, לסקודה (מל' ארמית) ע"ש תמי' דבר' ח' היכמא דמסקד נבר היה' אל חוק מסקד יתכוון. ויש מפרשימים אותו ע"ש איך א יד נשק על פשע, שפירשו נקסלה או (לדעמת ראב"ע) נמך, גמרא; ויש גורסין לשקדה בשין ימינוי, פרי, להיות שקד. 2 ברך ליקודה לרוע, לי' ויקד, בראי' כד כו וועוד. דעתם לישר מחשבותם לישר. בעל מוקדה עיש ויקד ו ב, ר"ל כעסן הקטורתה מהתרה וועלה (חותטאה ימא ב ו וועוד) ישר ואינה פרונה לאבן ולכאן. 3 היווצר יחד כסל נשפט עיש תhalb', לג טו היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם, ודרשווהו במשנה (ר'א' ב') על יום הדין. כסל (ווק) ב ד, מהל' לה א וועוד) בנוילוב, ר"ל הקב"ה שהוא יוצר כל לבת נשפט אתם, ע"ש ירמ' מה לא בשפט הוא לכלבשר, וכדומה. ושות ע"ש עיר) ודרל ע"ש איוב לד יט ולא נבר שעט פנוי דל. בפלוס יושפט בפלס ומאנוי משפט (משל' טז א). 4 זכר לא יעשה משפט זכרן הפלתו של אברהום (בראי' ייח כה) חיליה לך השופט כל הארץ לא עיטה משפט, שדרשווהו בב"ר מיט ט (ע' 511) אם עולם אתה מבקש אין דין ואט דין תבקש אין עולם. ועיי' ביב' יקער' יי' ע' 12 (קדו). חין ערכבו ערף חתונגי, עיש איוב מא ג לא אהריש בדי' ודבר גברות חיין ערפו, ודרשווהו (ב"ר מיט ט' ע' 12) חן גנן באנדרות שפטתו בשעה שביקש רחמים על סודים. 5 טרם כל מפעל חצב פרי יצדר, ר"ל טרם ברה האקב"ה את לישון צור חוצב יום את אברהם בו (יש' ב א) הביטו אל צור חוצבתם... וגבטו אל אברהם איביכם (והפייטן שינה את לשון הכתוב בכלל החורי), או שיש לפרש: צור שחוצב ממנו הדור הבא אחריו). כל זה ע"פ דרשת חז"ל ביר' ייד ו' (ע' 130) מהיב (ייחושע יי טו) האDEM הגדל בענקים. אדם זה אברהם, ולמה קורא אותו אדם גדול, שהיה ראוי להיבראות קודם אדם הראשון, אלא אמר הקב"ה שמא יקלקל ואין מי שיתתקן... כן למה ברא הקב"ה את אברהם באמצעות דורות כדי שיטבול דורות שלפניהם ושלחדריו. עציל. ולפי זה ממשיך הפייטן 6 לאחר וקדם (לשון תhalb', קלט ה, ודרשווה על בירתה אדם הראשון ביר' ב' ע' 230, ועוד) בחותך נחצב ר"ל ווצר באמצעות הדורות. ליהב עליו כל המחצב לשום פעלו כל משא והזרות הנ"ל. (לייהב או ליהב, לשון נתינה, כgon הבה לי בנים, בראי' ל ב, והזה בארמית). 7 מנתו אשטו שהיתה לו למנה, וכגונא חודשה מליצה זו ע"י הפייטן. כהיום כה דושנה בראש השנה שבנה לנערותה, ע"פ דרשת חז"ל (ר'ה דף י' ב') ברה נפקדו שרה רחל וחנה, והיתה דשנה ורטננה. נזכר להחנית להצמיח, לחתה בן. 8 סרימה את היות לשוננה להיות אותה מוסמיות לישראל הנקראים סיישו (שהיש ב א) עברור לפניו בראש השנה שהיו עורבים לפניו לדין (לשון המשנה, ר'ה א' ב') ויפקדו

**פָּלָא צְרִיכַה בְּחֵק יֹם / צִיְּגַתְמָ פְּנֵי כֶּס אַיִם
10 קֹול דְּבָבָם יְרַחְיָשׁו כְּהַיּוֹם / רֹגְשִׁים לְהַרְיעַ לְמַצּוֹא פְּדִיוֹם:**

**שְׁעֻגִּים עַלְיָה בָּה לְהַפְּקָדָה / שׂוֹאֲגִים בְּלַהֲקָדָה דְּלָתֹת לְשִׁקְדָּה
תָּמוֹכִים בְּדִשְׁן שָׁה עַלְקָדָה / תָּשָׁר אֲשֶׁר בּוֹ נְפִקְדָּה:**

בכתוב. וין פקד את-שרה באשר אמר. ויעש יי לשרה כאשר דבר: (ברא' כא א)
ונאמר. שמעו אליו רדי פיקד מבקשי יי. הביטו אל-צור חביבתם ואל מבקחת בור גנרטם:
הביטו אל-אברהם אביכם ואל-שרה תחוליכם. כי-אחד קראתו ואברכהו וארכבהו:
ונאמר. אחר וקדם צרכני. ותשת עלי בפקחה: (מלח' קלט ח)
ונאמר. היוצר ייחד לבם. הפניין אל-כל-מעשים: (מלח' לג ט)
ונאמר. לא-הbatis און ביעלב ול-אראה עמל ביישראל. יי אל-הו עמו ותרועת מלך בנו: (במד' נג כא)
ונאמר. למשפטיך עמדו הימים. כי הכל עבדיך: (מלח' קלט צ)
ונאמר. יי מנת-תליך וכוסי. אתה תומך גורלי: (מלח' טז ג)
ונאמר. נורבי עמים נאפסו עם אל-הו אברהם. כי לאילhim מני הארץ מאד נעלה: (מלח' מו י)

**נַעַלְהָ בְּדִין עֲלוֹת בְּתְרוּעָה / גַּיא עַם דָּרִיכָה לְרוֹעָעָה
בְּשׁוֹפֵר (כשח בזיכרון שופר) אַפְתָּנוּבְבָרֶךְ כְּרִיעָה / בְּמִגְנָתְךָ רְעִים בְּגַנּוֹ אַתְרוּעָה:**

8 בוה ראש השנה דפוסים 9 פולאו: חדרו ט בחוק יום: בוה יום זחמן' מאוב 10 הימים: היום קג^ט אוב^ט
ולמצוא בבי' הקרנו 14 אפטנו: ארצנו פטגלאט אפטנו ארצנו כך^ט בבר^ט קג^ט% כרואה עאקייגאנ^ט במנגת
רעים: במנגת איתן (אתן קג^ט?) קג^ט אוב^ט בגנו: בו קג^ט אוב^ט

לטובה שם שרה נפקדה. 9 פולאו פרוחיה נבעתו (ל' יתפלצין, איוב ט ו). בחוק יום בתיקעת שופר. ויבג בוה יום,
ומסתבר. צינותם בזמן פמידותם (ל' ויצגנו לפני כסא הקביה (כס ע"ש שמota יי ט))
הנקרא איטום ונורא (חבק' א ג). 10 קול דבבם דבром, מל' זבב, ע"ש דובב שפחים שניים, שה"ש ז. י. ריחישו בשפטותיהם,
ידברו בלשון, לשון חתלמוד יורי' ברבי' ר' א' דף ז' א' רק שפחה עותה, מכאן שהוא צריך להרוויח בשפטותיו. רוגשים מטאפים,
עיש מהל' ב א' למה רגשו גויים. להרי' עלה תקוע בשופר. 11 שעוניים עלייה ריל' על שרת שbezוכותה יי' פקדו לטובה. בלהק
בלתקה, ריל' בקהל (ל' להקת נביים, שי' איט' ט). דלתות לשקה פיש' משלי ח' לד' לשקו עד לדתותי יום. 12 תומכים
בדשן שה עקרה בדשן יצחק, ע"פ מדרש עתיק על ברכות העמידה (שבלי הלך השלם, מהר' בבר, ייח' דף א') כשנעדך
יצחק על נבי המזבח ונעשה דשן והיה אפריו מושלך על הר המורה מיר הביא עליו הקביה טל והחהה אותו, עיי' שפיגל,
העקרה, כי' היובל לאלכסנדר מרכס, כי' חז'י, ע' מהפה, והרעיון נתפשט בכמה מדרשים מאוחרים. לפי זה יש לבאר: ישראל
תומכים הם בדשן יצחק שנראת אפרו כאליו צבור עיג המזבח. תשר אשר בו נפקדה בהחדש חשי שבו נפקדה שרה (ר' ר' ז'
דף ז' ב') (כיה בפירוש כי' ו306). ויש מפרשין תשר ל' תשורת, כאילו יצחק היה התשר שבו נפקדה שרה, ויאנו מסתבר).
13 נעללה בדין עלות בתרועה ע"ש תהיל' מז' מאי נעללה. מז' עליה אלהים בתרועה ה' בקהל שופר, ע"פ דרשת חזיל
ויקיר' כיס' ג' (ע' תרעה, ובמקבילים הרשומים שם) כשהקביה עולה לישב על כסא הדין בראש השנה בדין (כך גירסת
הפייטן, ויבג לדין) הוא פעולה. הה' עד לה אלהים בתרועה. וכיוון שישראל גוטלן שופרתוין וחוקעין, מיר יי בקהל שופר מה
הקביה עיטה. עומד מכאס הדין וושב על כסא רוחמים וכו'. גיא עם דריה לרוועעה לרצץ האון ווישבנה. 14 בשופר
אפטנו לפי הדרשה הניל'. ובברך כדרעה בכריעת ברך (רוגמת חין ערכי, עיי' לעיל 4). ויבג כרואה. במנגת רעים
בגנו אתרועעה בגין ישראל, שהם רעים להו, אתחברה בעחדיד לבא בבית המקדש והנקרא גנו, ע"ש שה' הש' ה א' באתי
לגני אהוחי כלה, וע"פ מה שדרשו במדרש שם. והלשון ע"ש משלי יה' כד איש רעים להתרועע. (ויש מפרשין רעים האבות,
כדי לטאים בגין האבות, ורוחוק הו).

מלך עזuer ומוšíע ומגן, ברוך אפָה ייִ מְנַא אֲבָרָהָם:
זכרנו לחיים (נא לחיים) מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים. למצוות אלחים חיים.

אתה גיבור ליעולם אדני מתייה מתחים אתה. רב להושיע. [קז"ק: מורייד הפל]
מכליכל חיים ביחס מתייה מתחים ברוחמים רביים סומך נופלים ורופא חולמים ומתייר אסורים ומקים
אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומוי דומה לך מלך ממית ומהיה ומצחיה ישועה.

מחידה

סינון: קסליך - ח' 23

תְּאֵלֶת זו כִּחְפָץ לַהֲתִיעֵיל / שׁוֹעַ עָרֹךְ לִמְדָם לְהֹזְעֵיל
רָזֶן הַרְרִי קָדָם הַמּוֹעֵיל / קָרוֹא בָּגְרוֹן מָקוֹשׁ לְהַגְעֵיל:

**צדוקם להקפות בגיב שועה / פעלם בקרוב שניים לשמעה
עת רצון ויום ישועה / סביכת קרון וברית שבואה:**

כיניים הכהנים: ביסוף קב' (רכ' 14.13 קב') || 1 שרווע קב' 3 אחים קב' 5 בניוות: בהגשה ט' וחומרותיהם קב'. א' א' 6 וילדה מל' כ' קב' 18

1 אלה לוחם זר בהפץ להעתיל כשבחן ה' לחת רפואות חעלת (ע"ש ירמי' ל' יג) לחטאה (לחותה, ע"ש איכה ב' סה תאלת להם) של עס זו (ע"ש שמות טו טז). שוע עריך (ע"ש איווב לו יט היירוך שועך לא בצר) למדם להוציא ע"ש ישע' מה יז אני הא' אלהיך מלמד להוציא, ר'יל לימי אמת ישראל לערך תפלהם. 2 רון הררי קדם ע"ש דברי לג טו ומראש הררי קדם ומוגדר בעניהם טולם, פ' תפלה האבות, ע"פ דרשת חולל ספריו דברים שנ'ג' מלמד שאבות ואמהות קדום והבוטה, שנ'ג' ומוגדר בעניהם טולם, פ' תפלה האבות, קדום בגדורין ישע' נה, ר'יל לקרווא בקורס. מוקש להוציא להשתheit את היוצר הארץ, ע"ש איווב יא' שורו עבר ולא געיגל, או לפי שימוש המלה בלשון חולל שיפורשה להעיבר במים וווחחים, כגון במנשנה, ע"ז הי' ייב. 3 צדקם להקפות להעלות, לגולות (הלשון לקוח מהעלאת דבר כדוי שיזוף על פני הנזול, בגון שבת דף כייא א') כורכן פתילה על גבי אגונ... להקפות), ועי' להלן במוסך, משלש 11, כסא להקפות, פ'י גולות את המולד. בוני שואה ע"ש ישע' נז' יט שפתים, ל' דברו. פעלם בקרוב שנים לשמעה ע"ש הבקב' ב' בערך... בקרוב שנים מודיע, ר'יל להשמעה את משיחים ולהנץח את זכרם. 4 עת רצון ווים ישועה ע"ש ישע' מט בעת רצון עניהם ווים ישועה עזראים..., ר'יל להשמע את עת רצון. סביבת קרן שנ' נאחו האל בסכך בקרניין (ברא' כב יג) ובברית שבואה וושנשבה ה' לאברהם (שם טז) כי ברך אברך וכור. 5 נובבים בנישת חוותות תשעה / מס' תשורת וחותמיהם תשעה פיסקא זו עידין לא בתבאה כהונן, והמאפרשים נתנו לה פירושים דחוקים (בגון ג' אבות ודר' אמרות וכו') השפותות לפירוש שתות וחותמיהם), וגם פירוש רוויה שראה בתוספת מס' תשורת וחותמיהם תשעה' ביאור למלים הקדומים, איבנו מתפרק על הדעת. כנראה רוץ החפץ לומר נובבים פ' מדברים, מתפללים... מס' פר תשורת וחותמיהם תשעה' בערכות שבמגדה למוסך של ר'יה (שותה ל' יטוד, ע"פ חזה' יא, ג', כנראה לסימון גוף הברכות, וחותמיהם, כלsoon המשנה תען' ב' ג', לטימון החותמות). מה שהקדמים הפיטן פהו ברור, וכיתן שהוא רומי במלים בגיינט חוותות תשעה' למצוות הנקראות 'חותם' (בגון מילה ע"פ שמות רבה יט ה'), קריית שם ותפלין ע"פ השה' ר' ח' ו') שבচৰচৰ কীমন নিশ্চিম। ברכם לא מצאתי כאן רמז למספר תשעה. למןין פלול שמות תשעה / כחנה עקרה ילדה שבצ'ב' למণি' ט' אקורות השם שבתפלת הנה סנאמר בה (ש'יא ב' ה') עד עשרה ילווה שבעה, ועי' בפסקה בתמי' מג' דף ס' פ' ב'

יָאמְרוּ עַז מֶלֶכִיּוֹת עָשֵׂר / טְבוּעֹת לִשְׁמָם בְּחַנּוּ עָשֵׂר
חַק זְכֻרּוֹת וְקֻולּוֹת עָשֵׂר / זְכָר מִבְּרַךְ גַּבְּרִיו בְּעָשֵׂר:
וַיַּפְּנִין בָּאֲהֹוב אֲתוֹי נְהָרִים / הַעֲקוֹד בְּהַר מָוֶר אֲחוֹרִים
דְּשָׁנוֹ יָרָא לְחַזּוֹן שִׁירִים / גַּשְׁים עַדְיוֹ בְּקַר וְצָהָרִים: 10

אנקנת אסיר או כהכשרה / אליו להעתר כמו נועתרה:

בכחותם. ביעתר יצחק אל-י' לנוכח אשתו כי עקרה היא. ויעתר לו י' ומחר רבקה אשתו: (ברא' כה כא) ונאמר. פבוא לפניה אגנת אסיר. פנד ורעה הותר בני תמותה: (להלן עט יא) יעתר-אל אלהו וירצחו וירא פניו בתרועה וישב לאנוש צדקה: (איוב לג כו) ונאמר. והוציא באוור צדקה. יממשפט בצדוקים: (להלן לו יז) ונאמר. ובאוור בקר יורח-شمש. בקר לא עבות מנגת מפטר דשא מארץ: (שיב כג ז) ונאמר. צדקה כהררי-אל משפטיך תחום רבבה. אדם ובמה תושיע י': (להלן לו ז) ונאמר. לשלמה אללים משפטיך למלך טן. ואדרתך לבונ מלך: (להלן עט א)

7. צוות: בערו קג^ב.^א טbowim ה' | בוחן עשר אמות/^ב קג^ב.^א: בוחן בעשר שאר כיסי^י 8. חק מגנוקד בכתבה כי^י | זכרונות ו��ילות^ו: זיכרון קולות קג^ב.^א נזכר בסיווגות קג^ב.^א 9. באחוב קג^ב.^א 10. יראה מ^ו בקר ועדר וצחרים ט: ערב (זבקר וצחרית גזק^ב.^א 11. אסורה: אסירה קג^ב.^א^ב.^א עד: ועד מ אzo וב' ע' 12. בהוכחה: הוכחתה אב' הזרע' ג' (שما זה עיקר) אכתייה

א' ובמדרשם שמואל ב'. י. וכל הענין עפ' המאמר ירו' ברבות ד' ג' דף ח' א' (ובבלי ברבות דף כ"ט א') משע (ברכות) של ר' מנין. א'יר אבא קרטיגניאו בגנד תשע אוכרא שברשותהנה. 7 יאמירעו עזע מל' ב'יות עשר יתנו, יביעו עפ' דבר' נו' ייז'ו-יך' את ערשה פטוקי מל' ב'יות, עפ' המשנו ר'יה ד' ו', וכו' ז' זכרונות ווי' שופרות, והגמוקים הנחננים באן שנויים מהבנתנים בבורוי' ר'יה ד' ז' דף נס' ג' ובבבל ר'יה ד' ל'ב א'. טבאות לשם בווען עשר מותקנות תנוד ערשה נטינות שוננסת אברהומ אבינו (אבותה) ג'. פרקי ר'יא כייז'ו-לא'. 8 חזק וברונות וקורות עשר ר'יל וגט יאמירעו את ז' זכרונות ווי' שופרות בהלה (ויז' חק, פ' חקק, קבע להוק). זכר מברך גבידרו בעשר זדר לייצחק שברק את יעקב (הנראה גבר לאחיו, בר'יא, כז' כת') בעשר ברכות לפיקרי ר'יא ל'ב, ביד פ' ז' ר'יע' 1007. ויקיר ל'ד טז' ע' מתוויז' ובמקילות הרשותהן בהערה שם).

9. וויפן באחוב אתו נחרם זוכר את בנו האחוב (בבא' כב' ב') של אברהומ שכא מארם נהרים. העקוד בהר מורה אחוריים שנעקד בהר המוריה, עי' ביר' נזה' ז' ע' 592 מקוט שקייטרין קרייבת, היך דעת אמר (שחה"ש) ד' א' אלך לי אל הר המור, ידיו אחוריין, כדרך שזעקדין את הקרבנות. 10 דשנו ירא לחוץ שיריים ירא הקביה את דשנו של יצחק, עפ' המדרש הנזכר לעיל (מן 12), כדי שיחון את שיורי עם ישראל. 11 בזה פרק הנה עתידרה בריה התפלל יצחק, עי' ברא'כה בכ' ווישתחר יצחק לה... וכונראה המכזיא הפיטן שטהפלת זו והיה בראש השנה, כי פרט זה אינו נמצא במדרשים היורדים. بعد אסורה بعد אשתו שהיתה עקרת, והוא עפ' דרשת חולין ביר' צ"א ע' 821 ואית אסירו לא בוזה (תחל' סט לד) אלו העקרות שהן אסורתות בתקון בתייהן. 12 אנקת אסир או כהוכתה כמו שנעננה או תפלת יצחק (אנקת אסיר עפ' טהלה' קב' בא'). אלי להיעתר יה' רשיינה גם לי (ר'יל להשתץ) כמו געתרה תפלת יצחק.

**מֶלֶךְ בְּדִין עֲלוֹת בַּתְּרוּעָה / גַּיא אֵם דָּרִיחָה לְרוֹעָה
בְּשׁוֹפֵר אַפְּתָנוֹ וּבְכָרֶךָ כְּרִיעָה / בְּטַלְלִי תְּחִי בְּנָנוֹ אַתְּרוּעָה:**

כ"א (היה נהוג בצרפת וכעת במנגנון פולני) 13 **מֶלֶךְ עַלְיוֹן נָנוֹרָה / מְשֻׁפְטָנוֹ יוֹצִיאָה כָּאוֹרָה**
14 **אַיְחָלָשׁ בְּתַרְ לְעַטְרָה / בְּטַלְלִי תְּחִי בְּמַסְדָּז אַתְּפָאָרָה:**

מי כמוש אב הרכמים זוכר יזכיר למשים ברחמים.
ונאמן אתה להתייחס מתים. ברוך אתה יי' מתיה המתים:

13-14 נוכח אחר ריק צפפאי 13 עלינו: איום נעליוון איום ה' משפטנו: דיננו טולפני תוכיא גטלונגרף
לאורה טלטמן/נקרף 14 איילנו: אהלו נענדנו פ' לעטרה: ועטרה ה' תחי: חיים ב'

13 משפטנו יוציאה כאורה עישת החל' לו ווהוזיא כאור ذוקר ומשפפרק כהארם. 14 איילנו אויחל לו, וייג אהלו (ושמא זה עיקר). וייג ענדנו, עיש איבול לא לו אענדנו ערחות לי. בתר לעטרה ותפלמי חיה כתיר לראשו, שהקביה מתעטרא בתפלון של ישראל, כדורת חיל שמות רבה כי"ג. בטללי תחי בטללי תהיה.

משלש

קימן: ל"ה צי"ס. – א.314

1 אָבִן חֹג מִצּוֹק נְשִׂיה / תְּהוֹם רְבָה צָוֵל שָׁאִיה
בְּפִנְתְּ רָאֵשׁ יְסֻוד שְׁלִישָׁה / שְׁוֹתָתוֹ שְׁעוֹן בָּה לְשָׁעִיה:
גְּבֻעָת שָׁרֵשׁ מִאָסֶת בּוֹנִים / רְבָעָה הַיּוֹם מַאֲרָבָע אֲבָנִים
דְּמָעוֹת מִבְּכָה עַל בּוֹנִים / קְשָׁבָה מַנְעֵי אֶם הַבּוֹנִים:

כ"י הניל || 2 שותתו שעון בה: שיוטה בם שעון קב"ה 3 בוניהם: כאן גפסק קנו"ה היום: כהוים א' מארבעת פנקו'
מארבעה זחתגלאלפמא" 4 אם על בנים צ ו/or

1 אבן חוג הארץ, עיש ישע' מכב היושב על חוג הארץ, משלוי ח' כז באקי חוג על פני תהום. מצוק נשיה יסוד הארץ, מצוק פיי' עםוד, סלע, עיש ש"א בז כי לה' מצוקי ארץ' וישת עליות TABLE. נשיה עיש תחל' פח יג' היודע בחשך פלאך וזרקך בארץ נשיה, פיי' בארץ שכחה. תהום רבבה, עיש בראש' זיא. ייש' לו ז. תחל' לו ז. צול שאירה מצולות ים של שמה, עיש ישע' כד יב' נשר בעיר שמה וסאהיה יכת שער, ודומה לו שעון גלים (הה' סה ח). 2 בפנת ראש פיש תחל' קיה כב' לראש פנה. יסוד שלישיה יעקב, שהיה שלishi לאבות עיש' מה שדרשו בספרי דברים סייב' יעקב חבל חבלתו. מה חבל זה משולש כך היה יעקב שלישי לאבות, וקיים שכור כולם, ועי' בג' ב"ר ס"ח י"ב ע' 787. וויתכן בגין שרומו הפיטן לישע' יט כב' ביום ההוא היה ישראל שלישיה למזרים ולאשרו ברכה בקרב הארץ. שותתו כל אלה הנזכרים נקבעו ונoston, והכל ע"פ פרקי ר' אליעזר ליה (אחר חלום יעקב) וישב יעקב ללקט את האבנים ומצא אותן כולם אבן אחת ושם אותו מצבה... מה ששה הקביה נתה רגל מינוי וטבעה האבן עד עמקי הקרקע ועשה אותה סניף לארץ גאותם ליכפה, ליביך נקראת אבן והשוויה שמשם הוא טבור הארץ ולשם נמחה כל הארץ... לפ"ז וה' יש לבאר בפנת ראש יסוד שלישיה בראשותיו של יעקב גוסדה הארץ שעון בה לשועיה כדי שישענו עליו ישראל בתפלותם לשם שעיה, שישעה ה' אליהם. 3 נבעת שדרש רחל, שהיה יעקר הבית ע"פ דרשת חיל ביר ע"א ב' (ע' 823-824) ועי' ספרי דברי שני' ומגד גבעות עולם. מלמד שאבות ואמהות קרויים הרים וגבעות, שנאמר

5 האַדְמָוֹן כְּבֵט שֶׁלָּא חָלָה / צָבָה לְקַחְתָּה לוֹ וִנְתַּבְּחַלָּה
וּפְלַלָּה רַבִּים בְּعֵד הַתוֹּחַלָּה / פְּדוֹתָה מִזְרָח וְלֹא חָלָה:

וְכָרְלָה יִשְׁרָאֵלָה / עֲבָר לְהַמִּיר בְּבֶטֶן אֲחוֹת
צְשַׁבָּה הַיּוֹם זְכָרָה לְהַאֲחוֹת / סְלוֹף דִּינָה בִּיהוֹסֶף לְהַגְּנוֹתָה:

טְבֻעַ כְּכָלִי יוֹצֵר הַעֲבִיר / גַּסְפִּי חִילִים לְהַעֲצִים וְלְהַגִּבִּיר
10 יְהָה כְּסֵכֶת אֲנָקָת גָּבִיר / מְטוֹת שְׁנִים מִזָּה הַסְּבִיר:

5 כְּבֵט: כְּבֵט פָּנָי שְׁלָא: שְׁלוֹ קִינְגָּו | לְקַחְתָּה: קַחְתָּה קִינְגָּו 8 הַיּוֹם אֶבְדָּמְנָעָא אַפְּפָקָגָו: כְּהַיּוֹם שָׁאָר בִּינְגָו
9 כְּכָלִי: כְּכָלִי קִינְגָּו 10 כְּסֵכֶת: כְּסֵכֶת פָּנָי אֲנָקָת: בִּיצְרוֹ אַגְּגָגָו. הסְּבִיר: הַגִּבִּיר פָּלְתַּסְבִּיר קִינְגָּו

(שהיש ד') אלך לי אל הר המור ואל גבעת הלבונה. מאוסת בוניהם ע"ש החל' כיich כב אבן מאוסת הבונים, והוא כל זמן שלא ילודה. רובעה היום מארבע אבניים נחלת הרים ארבעה אמות שמן נבנה בית יעקב. (וימ' מאוסת בוניהם על לאה שהיתה שנואה ליעקב ובראה ויתה אם לא הרבה נגמים, כי בראה נולד יהודיה, ואינו מסתבר מפה המשך). 4 דמעות מבכתה על בניים ע"ש ירמי לא יד רחל מבכה על נגינה, והփיטין דרש את הפסוק על בכיתת רחל מפני שיתה עקרה. קשבה מנען אם הבונים שמעה לנתקשרה מן השמים מגען קולך מבכי ועינך מדמעה וכוכי (שם לא טו), שתהי עוד אם הבונים שמהה (ע"ש החל' קיג ט). ואין דרשה שכזו ידועה מהמדרשים שלפנינו. 5 האַדְמָוֹן עשו שנקראה אַדְמָוֹן (ברא' כה כה) כבב' שלא חלה בשראה שלא ילודה (חלה מל' חול, כמו ישע' טו ח כי חלה גם ילדה גם ילדה צין את נגניה). צבה לתקחתה לו רצח (צבה ע"פ המלה הארמית 'צבא', ודוחה לו צבון, פ' רצזון) לתקחת אותה לו לאשה, ונתבתה לה מפחד שלא חינשא לו, ע"ז ב"ר ע"ג ב' ע' 846 פרה בשלות נפשך, זה יעקב, מקרב לי (חלה' נח ט) שלא תקרב לי עצה רחשע, שלא יאמור, זו שלודה יטלה לא יטלה, ועי' ב"כ תגהומה ויצא ב' ע' 158 (בובר) היהת רחל מל' מצירה, לומר שמא יטלה עשו מאחר שלא הולדתי בנ... ומדרש תלמידים נ"ה ד' ע' 292 מהו מקרב לי, שלא תקרב עצה של עשו ברחל, למה, שכן הי' התגאנין, שיעקב גוטל לאו ושות רחל... ובכל המדרשים הנ"ל יין הענן יוצא עצמו, וכנראת הוספק הפיטין משלו או שהיתה מסורת שונה ביזו. 6 ופללה דבבים بعد התקוללה התקוללה הבה תפלה עד תולחה להרים, ע"ז ב"ר (טט) כי ברבים היו עמדי... בהרבה תפלה נקודה רחל. פדוותה מוד לפדותה אותה מעשן, ונענמה ולא חוללה. 7 זכר לה יהוש ארכות ארכות יעקב רחל עשו שלא תולחני... ומדרש תלמידים כאן רמו לאגדה שטמרה רחל ללהאת את הטימנים המוסכמים בינה לע יעקב כדי שלא תהיה לבו, מגילה דף י"ג ב', ובעו' מדורות הרשומות במדרש הגדול לרבראית, מהדר' מרגליות ע' תקיין הערתא. 8 עובר להמיר בבטן אהות לחיליף את העובר, שהיה זכר, לנתקה, ע"פ אגדה שהיתה נפוצה במנה שינויים, ע"ז ירוי' ברבות ט' ה' וע' י"ד עיקר עיבורה של דינזה זכר היה, מאחר שנחטלה רחל ונשחת נקבה. הדא היא ואחר ילדה בת (ברא' ל' כא) ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה, מאחר שנחטלה רחל נשחת נקבה. ועי' ג"כ ב"ר ע"ב ו' (ע' 845) עירק בריתיה של דינה זכר היה ומתחילה רחל... נשחת נקבה. וכיה' במדרש אגדול ע' תקל"ג. במקורות אחרים נשתגה העבר על פי בקשה לאה שביקשה רחמים על אהותה, ע"ז תרגום יונתן ברא' ל' כא. תחומה א' ויצא ח' = תחומה דף ע"ט א' בובר. בבל' ד' ס' א'. 8 היישבה היום זכרה לה היאות חישב הקב"ה כהוות להאהות זכרה של רחל עם שאר האמותה, באופן שהייה לה ורע' אנשיים. סילוף דינה ביהוסוף להנחות לסדר את חילוף דינה ביזוף, באופן שדינה תחא בمعنى רחל, ע"פ האגדה הנ"ל (ונאמר זה בפירוש בנותם יונתן: ואיתאלפו עזובראיא. במניון), והוה י rubble יוסף במעה דרחל ודרחה דלאה). 9 טבע ככלי זכר העבר כדרשת חיל ב"ר ע"ב ו' (ע' 844) אף היישבת על המשבר יכול הוא להשתגוט. הת"ד (ירמי ייח') והיכזר הו לא אוכל וכור, וביתר אריבות כדרשת חיל ב"ר ע"ב ו' (ע' לפי שאין קשה לפני הקב"ה לשוחת את הנקבות הכריטים ואת הזכריטים נקבות. וכן מפורש ע"ז ירמיה ואיד בית היזכר והנה הוא עשה מלאכת על האבניים ונשחת הכל' אשר הוא עושה וכור, ושב ויישחו כלי אחר כאשר ישר יערני היוצר לשוחות. מה הקב"ה אומר לירמיה הביאר הו לא יוכל לשוחת לכלם בית ישראל... נס' חילילם להעצים ולהגביר לתמת מגבורת לדגלי היילי ישראל על ידו והוספה שני שבטים יוסף ובנימין. (ויש מפרשים נס' הילילם נפלוות בנות וגלוות, וניל' וחוק). 10 יה' כסכת אנקת גבריר כחסמאנ' הקב"ה חפלח יעקב הגרא גבריר (ברא' כו בט). כסכת, ר' כל כהסכת, דוגמת דבר' נס' הסכת ושמע' ישראל. מותה שנים מנה הטעיר נתן לו תקויה שיצאו ממנה שני שבטים (וכנראת יציר הפיטין 'הסביר' מל' סבר (= טבר שבמרקא,

**11. בעקרת בית בתקל נזירה / כבصور ריאשית בתקל בקרה
לבדיה תעמוד ביום זכירה / להזכיר למו כמו נזירה:**

- בכתב. נזיר אליהם אה-רחל. ונשמע אליה אליהם ויפתח אה-רחה (ברא' ל כא) ונאמר. גנשוח הפלוי אשר הוא עשה בחמר בנד היוצר. ושב ועתשו כל אחד באשר ישר בעין העוצר לעשות: (ירמ' יח ז)
- ונאמר. עדות ביהוסף שמנו בזאתו על-ארץ מצרים. שפט לא-ידעתי אשמע: (מלח' פא ז) מושבי עקרת הבית אם-הבאים שמחה תלולה: (מלח' קיב ט)
- ונאמר. אבן מאסו הבונים. היהת לראשת פנה: (מלח' קיח כא) צדקה בהריני-אל משפטיך תהום רעה. אדם ובמה תושיע יי': (מלח' לו ז)
- ונאמר. ותתפלל הנה ומאמր על-לבך בפי רמה קרי בפי. רחוב פי על-אויבי כי שמחתי בישועה: (ש"א ב א)
- ונאמר. והוא מהשנא עדרני זומניא מהעדת מלכין ומהקיים מלכין. יהב חכמתא לחייבן ומנדעא לידעני בינה: (דני ה כה)
- ונאמר. הוא גלי עמקתא ומסתורתא. ידע מה בחשובא ונזהרא עמה שרא: (דני ב כה) נהר דינור גדר וגפק מנ-קדמותי אלף אלף ישמשפה ורבו רבנן קדמותי יקומו. דינא יתב וספרן פריחו: חוה בנות באדן מנ-קל מליא רברבתא די קרנא ממלא. חוה בנות עד די קטלית חיויא והובד גשםה ויהיבת ליקוד אשה: (דני ז ייא)
- ונאמר. ימלך יי' לעוזם אליהיך ציון לדר ודור תלולה: (מלח' קמו י) ואתה קדוש יושב תהלוות ישראל: (מלח' מה ז)

11. נזירה: נזירה קג^ו. | בכורו: בכירה קג^ו. 12. לבדיות: לבדה קג^ו. | כמו: כאם קג^ו. אשר קג^ו. נשברה ר

חהל' קמו ה), כגון בלשון התלמוד אמר סברם בטל סבויים, עירובין כ"א ה). 11 בעקרת בית ע"ש החל' קיגט. בתחילת נזירה נשבה כנבריה, ריל היה לנזה. כביבור ראשית כראשת הביכור, ע"ש יחווק, מד לו וראשית כל בכורי כל, או כדומה. בתכל במליחת, בסוף. וכביבורה הזכורה בכורו. 12 לבדיה תעמוד לענפיה, ריל לבניה, ע"ש יחווק, יט יד ממטה בדיה. שם יז וותעש בדים. כמו נזירה כמו שהיא נזירה, לפי הפסוק המובא. והפיטן חופט המלא נזירה אצל רחל, ולפעיל נעתרה אצל רבקה ונפקדה אצל שרה, לפי הכתובים.

ברוב קהילות אשכנז המערבית אין אומרים פיטוט זה

סימן: ח-ג. -8770.

ב אל נא. אתה הוא אלהינו.

גיבור ונערץ.

הוא שׁ וְיִהְיָה.

זכרו לנצח.

5 טהור עיניים.

כתרו ישועה.

מעיטה הַקָּנָאָה.

סתרו ישר.

פָּעַלְתּוּ אֲמָתָה.

10 קרוב לקוראיו באמת.

שוכן שחקים.

בשמים ובראץ.

דגול מרבה.

וצוה ונבראו.

מי עולם.

יושב סתר.

לבשו צדקה.

ונאף נקמה.

עצתו אמונה.

צדיק ישר.

רָם וּמְתַנֵּשָׂא.

תולה ארץ על-בלימה:

ט כי וקדים נורא ומרום וקדושים:

שבת מהפclin את הסדר ואומרים [בפולין: וי פקד – אם אשר בצדך (ע' 74)]
 18-16 שמנו מפארים (ע' 95) בהשחת כותרת 6 ובמים
 ישפט חבל בצדך – אמן לפועלך צדק (ע' 98)
 וממשיכין כי מלך כי מלך (ע' 77)

כי אב' פטיגל; ר
 1 אלהינו אלהינו א 2 ונערץ; וערץ אל עריך ג ואמיך ח 3 שה: אמר ב'פטג 8 סתרו טוו א | אמונה: תוקם א
 9 אמת: משפט א | וישראל: מצדיק א 10 קרוב לקוראיו באמת: באמתה; קנאנווקם א 11 שוכן שחקים: שופט במישור א |
 תולה... בלימה: תולה ונושיא א

1 אתה הוא אלהינו בשמים ובראץ דברי ג כד. 2 גיבור דברי יז ועוד. ונערץ מהל' פט ט. דגול מרובה שה'ש
 ה. ז. 3 הוא שׁ וְיִהְיָה. וצוה ונבראו מהל' לג. ט. קמה ה. 4 זכרו לנצח שמות ג טו. תחלה קלה יג ועוד. חי עולם
 לשון תלמידו, כגון יロー סנהדי' ח' ט' דף כי' ב', וטופס ידווע לברכות, כגון בורא פשונות רבוות, יロー ברכות ר' א' דף י' ב',
 ושתחבת. 5 טהר עינויים חבק' א יג. יושב סתר (עבדים סתר לו, איוב כה יז) הלשון צפ' מהל' צא א. 6 כתרו ישועה,
 לבשו צדקה. מעיטה הַקָּנָאָה. נאף נקמה ישע' נט יז. 8 סתרו יושר אין לו מקור בטעותים, ושיא יש כאן שירוש
 (הerro חשי' מהל' ייח ב'), או הפיטן תפס' טהרוי מבנן' ימדוי'. עצתו אמונה ישע' כה א. 9 פועלתו אמת עט' ישע'
 מ י פועלתו לפני, ותחל' קיא ז מעשי ידיו אמת ומשפט. צדיק ישר דברי לב. ד. 10 קרוב לקוראיו באמת מהל' כמה
 יא. רם ומתרנשא ישע' גז טו רם ונשא, ודיהא כת יא. 11 שוכן שחקים עיש' מהל' סה לה ועוועו בסחקים. תולה ארץ
 על בלימה איוב כו ז.

חַדְשָׁה וְתִרְיָעָה. לְהַכְּרִית כָּל מֶרְיוּעָה. וְתִקְדְּשֵׁ בְּיוֹדָעִי לְהַרְיָעָה. קָדוֹשׁ.

סיעון: חלג'ן זילגי קיליל. חמיס צ'ני צ'וליס. 2 גוליס טכל נול. א. 1224. *

אֲדָרָת מֶמֶלֶכה. עַל־מֶה הַשְּׁלָכָה. וְעוֹד לְאַ-מֶלֶכה:
לְבֵל הַמֶלֶכה. וְאַחֲרִיו הַלֶּכָה. שֶׁלָא כַּהֲלָכָה:
עַלְיהָ הַמֶלֶכה. גַּבְרָת מֶמֶלֶכה. עַד־תּוֹפִיעַ מֶלֶיכָה:
זְבוּלִי חִרְכָה. מַתְמִימִי פְּרָכָה. וַגְּטַנְדָלָה אַרְכָה:
רְחַבָה וְאַרְכָה. וְקַשְׁתָדָרְכָה. וְעַל הַאֲרִיכָה:
בְּעַתָה בְּרָפָה. וְתָגָה דְרוֹכָה. וְעַד־עַתָה מוֹלָכָה:
יִסּוּדֹת עַרְמָה. עַרְהָה וְהַחֲרִימָה. וְעַד יִסּוּד עַרְמָה:
רָאשָׁה הַרְיָמָה. וְסֻוד הַעֲרִימָה. וְיִדָה רַמָה:
בְּעַרְהָה מַעֲרָמָה. וְעַד־שְׁחָקָה רַומָה. וְתַאֲפֵד מֶלֶוכָה:

כ"י ברניל; נסף אגא^ג || כוורתה ביהודי: לא蒿ס פ 2 הילכה אג^ג 3 עד: ועוד ו 4 ומתרמי וו' קראונך פראנץ 5 וועל: ועוד אג^ג. 6 ברכה: ברכיה אג^ג הברוכה אג^ג ועט עד אג^ג מלכה בפ 7 ועוד: פד אבחה היסודה פלננץ קראם^ג* וידיה כך^ג: ובידיה אבכ^ג הוו^ג חן וביריה ממ^ג קוו^ג ובידיינו אג^ג ויריה אג^ג 9 מערכמה: מערכמה אג^ג ועל שח אchkק אג^ג ועל שמים אג^ג 10 ירייעת אג^ג ואהלי טנכו^ג אוראג^ג 13 לויזחה אג^ג ופצח: פ ופצחה ול פצחה ה^ג לעין כל מלך פלאק אג^ג. 15 תגענה שיג^ג מלך כ^ג ולך משיב: ותשיב לי שגאנ^ג ותשיב לבעליה אג^ג

תעיר ותריע להכricht כל מריע ע"ש ישע^ג מה יב ה' כגבור יצא כאיש מלחות יער קנאה יריע אפ' יצירה על אויביו יונגה. בירדי להריע ע"ש ישע^ג פט טז אשורי העם יודעי תורעה.
1 אֲדָרָת מֶמֶלֶכה עַל מַה הַוְשָׁלָכָה עַיִשׂ זְכָרִי יא יג השליכאו אל היוצר אדר היקר..., ועייש איכה ב א השיליך ממשים ארץ מפארת ישראל. ועוד לא מלכה מומן שהושלכה, וייג ועוד לא מלכה. 2 לבל המלוכה היהת נאלצת להמליך עליה את עבדי ע"ז (בל ע"פ ירמ^ג נ ב, אליל בבל). ואחריו הלכה באונס שלא כהלה כדו לקים את גנותות אריה. 3 נברת מלוכה ע"ש ישע^ג מו' הגברת מלכות, תאר למלכות הقدس ומכoon כאן על מלבות אודם, כמו כל הפיטוט. עד תופיע מלוכה מלכות הקב"ה. 4 זבולוי חרכה את בית המקדש שרפה (זבולוי ע"ש מ"ח יג. חרכה ע"ש משלוי יה נז). מתמיימי המתמיימים את עצם, הנוגנים תמיימות. פרכה העבידה בפרק. וניתן לה הארכה ניתנה לה הארכה, והמלחת ארמותה היא (דניי כד ז יב), וכיה' גמבדר רביה יד ו' בז' להם ארכה ולבסוף פרע מוקן. ושמא צ'ל גם כאן בז' (כ' ארכה שם נקבעה היא) או שצ'ל ניתנה. 5 רחבה וארכה נתפשטה לאורך ורוחוב. וקשת דרכיה ע"ש איכה ב ד דרכ' קשתו כאובי. וועל הארוכה על ישראל. 6 ביעתה ברכבה הפחיתה את ישראלן הנקראת רכה, ע"ש דבר^ג בח נו הרכה בר' וחונגה. והנה דרכבה ודורותה תחת רגלי מלכות אודם. 7 יסודות עירימה סודות בית המקדש, כנראה ע"פ דרשת על שה"ש ז' בטנו ערמת חיטם, וולשן ע"פ דחאב לא ג'. ערה והחרימה ע"ש תhalb^ג פג' ג' ואומרם ערנו עד ירעד כה. ועוד יטוד ערמה ונשאה ערומה עד היסודה. 8 ראש הריםה ע"ש תhalb^ג פג' ג' פן יאמרו ידנו רמה. 9 בערה מערמה דוגמת ירמי נא יד נבערת מדעת. ועוד שחק רומה וגאותה היהת עד לשמיים (روم כנראה שם עצם, דוגמת ישע^ג ב אי. ירמי מה' כת ועוד), ע"ש ירמי' ג' ונשא עד שחקים. ותאפס מלווכה וחגור בחרגות מלך. 10 ירייעות נדדה כרתה, גורה, קלשון המדרש, בגין תנומוא כי תטא יג' ומגדור מסכנותיהם ומשותיהם של אומות העולם. אהלי שדרה ע"ש ירמי' י' כ אהלי שדר. וחרשה ושדרה ע"ש ישע^ג כה כה הכל היום יהרשות לזרע יפתח ויישד אדמותו, פ' החקיקה ויישרה את האומה במקום שמאך

10 יְרִיעֻמֵי גָדָה. אֲהַלֵי שְׁדָה. וְחֶרֶשֶׁת וְשְׁדָה:
 קָצִינּוֹת רְפָדָה. וּמְלֻכּוֹת אֲפָדָה. וְזֹאת הַקְפִידָה:
 יוֹמָה וּמְרָדָה. עֲבֹוד לְזָרָחָדָה. וְחַלְלָה מְלוֹכָה:
 לְחַצָּה בְּגִידָמָלָךְ. וְפִצָּה לְעֵיןְמָלָךְ. מִידָלִי בְּדוֹקָמָלָךְ:
 יְהָרָה בְּכַסְטָמָלָךְ. וּזְלָתִי אַיְןְמָלָךְ. אָנוֹי וְאַפְסִי מָלָךְ:
 15 רַם עַלְכָלָמָלָךְ. טְגַעַילָנָה מָמָלָךְ. וּלְהַתְשִׁיבָמָלָךְ: תעיר

בֵית המקדש. 11 קָצִינּוֹת רְפָדָה תִּקְנָה, לִרְפִידָה זָהָב (שהיש ג'). וּמְלֻכּוֹת אֲפָדָה תִּקְשְׁטָה בְמְלוֹכָה, וְעַיְלָה 9. וְזֹאת הַקְפִידָה הַכְעִיסָה אֶת יִשְׂרָאֵל הַגְּנָאָת זָאת, עַיְשׁ שָׁהָשׁ גּוֹ מֵאַת וּולָה מִן הַמּוֹרָב, שׂוֹרְשָׂוּה עַל יִשְׂרָאֵל. 12 יוֹמָה (דּוֹגָמָת בָּרָא' יְאָה וּכְלָשׁוֹן פְּשׁוֹטוֹת) חַשְׁבָה מוֹמוֹת. וּמְרָדָה בָּה. עֲבֹוד לְזָרָחָדָה (בְּמִשְׁמָעוֹת זוֹ מִבְּדִים דִיגְרָה אֶת כָּל הַחֲדָדָה זוֹאת). 13 לְחַצָּה בְּנֵי מֶלֶךְ רַיֵּל אֶת יִשְׂרָאֵל. וְפִצָּה לְעֵין מֶלֶךְ וְפִצָּה אֶת פִיה, וְאָמָרָה (כְּדָרָךְ הַפִּיטְנִים תְּפֵט בְּצָרָת פִּוְעָלִי עַיְ) לְעֵני הַקְבִּיה. מֵי לִי בְּדוֹקָמָלָךְ מֵי לִבְשָׁמִים (הַלְּיָלָה עַגְנָה), וְדוֹקָנָי לִשְׁמִים, עַשְׁעָדָה מִכָּה הַגְּנָאָת כְּדוֹקָשִׁים. 14 יְהָרָה בְּכַסְטָה, חַתְנָה בְּיוֹחָרָה (וּהְמָלָה הִיא אַרְמִיתָה). אָנוֹי וְאַפְסִי מֶלֶךְ יְשֻׁעָׁא מִזְחָה. 15 טְגַעַילָנָה מֶמֶלֶךְ חַשְׁלִיכָנָה, וְהַלְשׁוֹן לְקוֹחָה מִתְגַעַלְתָה הַכְלִים בְּמִים רַוְתְּחִין, כְּלָשׁוֹן הַמְשָׁנָה (עַזְיָה יְבָה הַלְיָקָה כָּלִי חַשְׁמִישָׁן מִן הַעֲכוֹרִים, אֶת שְׁדָרוֹת הַטְּבִילָה, להַגְּנָלָה יְגַעַלִי), רַיֵּל תְּשִׁפְשָׁנָה, שְׁלָא תְּשִׁיאָר הַמְלָכוֹת.

במנוג אשכנז המערבי אין אומרים פירוט זה

וּבָכָן. וְיַפְקֵד אֶת־שְׁרָה פָאֵשֶר אָמָר.
 צְאַצְאָאִיךְ כִּן פְּקֹוד *לְטוֹב הַיּוֹם*... / קְדוֹשָׁ.

קימאן: ח'ז. צמיס צניב נוליס. 4 מליס צכל עול. – א. 5239.

1 אם אָשָׁר בָּצְדָקָנִיתְשָׁנָה / בָמֹו נְתִיאָשָׁה בְּתַכְלִיל דְשָׁנָה
 גּוֹחָה פְקָדָה בְּרָאָשָׁה הַשָּׁנָה:

2 דְבָבָה הַיּוֹם אָנֵי נְדוֹנָה / הַנְּגִינָה עֲגֹנָה כְּכָלָות עֲדָנָה
 וְתִחְתִּמְם בָּצְדָקָל בְּלִדְיּוֹת עֲגֹנָה:

כִּיְיַי פְּטַגְלָל אֶפְפָמָמִינְכָרָ; ק (כְּשֻׁוְלִים בַּידָמָאוֹרָה): קְנוֹן קְנוֹן אֲנֵי || כוֹרָהָתָ: צָאָאִיהָן פְּקֹוד / הַיּוֹם לְטוֹבָה תִּפְקֹוד. מְרוֹס וְקוֹרוֹשׁ אֲגָדָ
 צָאָאִיהָן פְּקֹוד / לְטוֹבָה תִּפְקֹוד / דְלִתְחָרָ לְשִׁקְוֹד / נְוֹרָא וְקוֹדוֹשָׁן 11. בְּזִקְדָּקָה: בְּקַץ אֲגָדָ לְקַץ קְנוֹן 11. 10. 2 דְוֹבָבָה אֲגָדָן 10
 עֲגֹנָה: עֲגֹנָה קְנוֹן אֲנֵי 2 כְּכָלָות עֲדָנָה: כְּלָוִית עֲדָנָה אֶפְן לְצִדְקָן כִּבְלָה אֶפְן) לְבַל הַיּוֹת עֲגֹנָה: לְבַל (לְבַלְתִּי אֶפְן)

1 אם אָשָׁר בָּצְדָקָנִיתְשָׁנָה שָׁרָה אָמְנוּ שְׁנוּדָקָה בְּזִקְדָּקָה, כְּדִרְשָׁת חַזְלָל בַּיְרָ נִיחָא' (ע' 618) בַת מָאתָה שָׁנָה כְּבַת עֲשָׂרָה
 שָׁנָה לְחַטָּא. בָמֹו נְתִיאָשָׁה כְּשָׁנְתִיאָשָׁה (בָמְרוֹ בַמְקוֹם 'בָמְוֹ', כָּאֵשָׁר) בְּתַכְלִיל דְוֹשָׁנָה בְּסֻפָּר, בְּתַכְלִיל הַתִּהְתָּה וְעֲגָנָה. גּוֹחָה פְקָדָה
 יוֹצְרָה (עַיְשׁ תְּהָלָה' כְּבָבִי גּוֹחָרָמְכָטָן) פְקֵד אֶתְהָה, עַיְשׁ דְרָשָׁת חַזְלָל בַּיְרָ נִיחָא' (ע' 560) מֶלֶאָךְ וְהָא שְׁמָמוֹנָה עַל הַתָּאוֹהָה,
 אֶבְלָשָׁרָה לְאַצְרָחָה לְהַלְלוֹ אֲלָא הָא בְּכַבְדָוָה וְיַיְפֵקֵד אֶת שָׁרָה. 2 דְבָבָה דְבָרָה, עַיְשׁ שָׁהָשׁ זִי דְוֹבָבָה שְׁמִינִים.
 הַיּוֹם אָנֵי נְדוֹנָה עֲקָרָה. הַנְּגִינָה עֲגֹנָה עֲגֹנָה כְּכָלָות עֲדָנָה לְבַל הַיּוֹת הַיּוֹתָה לְעֲדָנָה. וְתִחְתִּמְם בְּחַמִּיה טָבוֹה. בָצְדָקָל בְזִקְדָּקָה. לְבַל הַיּוֹת עֲגֹנָה שְׁלָא תְשִׁבָּא אֲסֹוָרָה וְכּוֹבָלה בְּבַית מְפַנֵּי הַלִּיצְנָיוֹת הַקּוֹרוֹאָות
 לְהַעֲרָה (בַּיְרָ נִיחָא' ע' 560), וְכָנְרָאָה הַשְּׁתָמֵשָׁה הַפִּיטִין בְּמַלְהָעָגָן בְּמַשְׁמָעוֹתָה הַכְלִילִית (עַיְיָ תְּרִגּוּם יְוֹנָתָן יְשֻׁעָׁא כְּבָבִי, מַבְזָבָבִי)

- 3 זאת החתבשרה השקדה / חלות פנוי צח שקדה
טרם קראה מיד נפקדה:
- 4 יצחק כל שמע זאת שמחה / כי גלויה לא-עת שמחה
לה הכל שמעו אמ-הבנים שמחה:
- 5 מצאה השקט אחורי בלotta / נתהדרה בקשר בנותה
ששו שירות ללוותה:
- 6 עליyi וישי עבורה נקרה / פצו עדיה רזי עקרה
צמו שדיין ועוד בם יקרה:
- 7 קשת רוח אשר העקרה / רפאה לך משעים בנתבקחה
שלחה פארות ולא שקרה:
- 8 תפן בנצרים אשר חוללו כהום / ושלש עקרות שהפקדו בזה-יום
פצדיק באזדקתם מיחליך אום:

היות עדינה פטולאף 3 בנתבראה פנאלאג'ו הושקרה פאו: או הופקדה באננסק קג¹¹ | השקדה: היום שקדת איי | מיד: בו או 4 סימחה איי | לא עתה קג¹⁰ הכל שמעו: שמעו כל קג¹⁰ כי שמע איי 5 בנותה נבנרותה אפ: בנותה שאר כיי 6 עליyi...נקרה: על כל מלכות יקרה איג¹⁰ ושישי: ושמי פט'אפע | פזו: פצחו פטלאפ' מך פזו איג¹⁰ 7 ולא: לאו גטלאפ' ר' | במקומ:ותס כיי קשת רוח הרונגה/רי [...] נזה בהים וגעה דינה / שאנו וולדותיהם תשיב ממעונה קג¹⁰ קשת רוח אשר הקיצה ממשינה / רבתה ותבירה, נשוענה / שעה אל להפריה כן אני ישינה איג¹⁰ 8 בנצרים: בוצאים איג¹⁰ בנצרים קג¹⁰ כהום: היה איג¹⁰ שלש פט'אפעןק | והופקו: אשר הפקדו גלפ' אפ אשר נפקדו איג¹⁰ | בזה היום אף בצדוק איג¹⁰ קג¹¹
ולא מבון המקובל בספרות התלמודית. 3 זאת כתבתשרה שנשניתה לה בשורה זו. השקדה והשנה. חלות פנוי צח
השקדה מהורה לחלות נבי הקב"ה הנקרה צח (ע"ש שחיש י"ד דודיך ודרשו על הקב"ה). טרם קראה (פייש
ישע' סה כד) מיד נפקדה מאחר שנתבשרה (ברא' י"ח) שוב אשוב אליך בעת חיה והנה בן לשורה אשთן, והקב"ה אומר ועשה
גורר ומקיים (תנחותם וירא לי דף א' ניד' בובר). 4 יצחק כל שומע זאת ברא' כא, ולפי דרשת חז"ל ביר ניג' ח' ע'
562...שרה נפקודה אחרים מה איכפת להם, אלא בשעה שנפקודה אמנו שרה הרבה עקרות נפקדו עמה. נלמודה עובה מבניין,
ע"ש יט' מט כא ואני שכילה וגלמודה. לה כל שמעו השמיעו לה אם הבנים שמחה מהל' קג ט, ודרשו על שרה
ביר ניג' ח' ע' 559. 5 מצאה השקט מנוחה, יט', לט ועד. אחריו בלויטה עיש ברא' י"ב. נתהדרה כנשר
בנותה ביפה, עיש תhalb', קג התחדרה לנער נערויכי, והמליה בנותה מל' גונה, אגונה; ברם יותר מתבלת הגירסה 'גערותה',
ששו שירות ללוותה אין לו מוקור במורש אלא שהביאו את בניהן להינק אונטפ, ראה להלן. 6 עליyi וישי עבורה נקרה
קראו לה עליyi וישי. פצחו עדיה רני עקרה אמרו לפניה, יט', נד א. צמו שדיין גט'יבשו טריהן, עיש הוועט ט יד
ושדים צומקים, והוא ע"פ האגדה בפדר'א ב"ב לא היה אשא يولדה לתשעים שנה עד שבאה שרה וילדה לחמשים שננה... וראוי
כל גלבוי ארץ ותמהו ולא אמןנו. מה עשה וקבעה. הובייש חוויא דודי נישן ובאים הלידים לשורה להינק, עיל'ל. ומי ייכ' ביר
גב' ע' 564. ועוד בם יקרה שנמייקרה בחלב הדדים שללה, עיי' ביר (שם) גילה דודיה והו נובעים חלב כב' מעינות, היו
מטרונות באות ומגירות את בניהן. 7 קשת רוח עיש שא' א טו. אשר העקרה שהיתה עקרה עד עחה. בשותבקרה
עיי' ביר ניג' ח' ע' 560 שרה הפקידה אזלו מצוות ומעשים טובים החזיר לה מצוות ומעשים טובים. תלחה פארות עיש
'יזק' יי' ותשלה פראות, פי הצמיחה ענפיהם. 8 תפן בנצרים בוניה אשר חוללו כהום שנולדו (עיש מהל' נא ז' ח'
בעזון הולמי), ע"פ אמר ר"א (ר'ה דף י' ב'): מטהורי נולדו אכתי, והם נצרי שרה. ושלש עקרות שהפקדו בוה
יום שרה רחל והנה, ע"פ אמר חז"ל ר'ה דף י' ב'. בצדוקם בונוכותם.

מלך מלך ממלט (נ"א ממלט) מארעה. ליוֹדְעֵי תרואה. האל קדוש:
מלך זכור (נ"א זכר) אחוז קרן. לתוכען (לה) היום בקרן. נורא וקדוש:

קימען: ח'ג כפול (געתיס ואטונט). – א.25.

אָפִיד גַּזְעָר אַיּוֹם . בְּשִׁלּוֹשׁ קָדְשָׁה בַּיּוֹם :
גְּבוּרִי כְּחַגְלָה . דְּהֶרְוָה בְּבִית דְּגִילָה :
הַזְּנוּ הַגָּהָה הַמֶּלֶה . וַתְּקוּחוּ בַּהֲלָל וּמֶלֶה :
זָוְכָר לְעֵד וְקִיּוֹת . חַדְשָׁהוּ זָמֵר חִיּוֹת :
טֻוב עַוְמָס טָרָח . יַתְּדוֹהוּ בְּחַדְשָׁה יִרְחָה :
כּוֹגֵשׁ כָּל כְּעָסִים . לְבָל אָפַל הַשִּׁים :
מְשִׁרְתִּי בְּחִיל מָרָא . גְּכָחָם הַלְּלוּ נָוָרָא :
שְׁרָפִי סְבִיב סְעָרָה . עַנְוּ לְמַעֲבִיר עַבְרָה :
פְּלִיאָים פְּצָחָה פָּה . צְלָצָלָה הַכָּל צָופָה :
קְהָלוֹת עַם קְדֹשִׁים . רַזְמָמוֹהוּ רַבּוֹת רַזְעִים :
שִׁמְעַ קּוֹל שׁוֹפֵר . תָּאוֹין וְאַשְׁמָה תּוֹפֵר :
תְּשִׁלּוֹשׁ שׁוֹפְרוֹת בְּהַר־הַקָּדָשׁ . וְאַשְׁלָשׁ קָדְשָׁה בְּקָדָשׁ :

כ"י נג"ל; קטעי גינויו אג"א⁴ קג¹² שב || כומרת 1 מלט ג'ף מלט שארכוי⁵ 2 זכור צ'גא⁶ זכור שאר כי"י
לק' חס' שגאב' וחוקרף אג"ג⁷ 1 נור איום: לנורא ויאום ה' בשלש קדשות שאג"ג⁸ 2 דהרו לוט 3 וותקל קג¹² | נסוק אג"ג
4 זוכר: זורעוי אג"ג | חודשותו: חדשו איג' החדשו Shir קג¹² 7 משרתים טן ומרוארוב כי"י 8 שריטים אג"ג | טביבי אג"ג
шибבי קג¹² 9 פלאים אג"ג¹² | פצחתי איג' החדשו אבוי' והוץ' הכל: כל אמי לכל קג¹² 10 קהילות עירין
וקדישין ח' קהילות עיר קדושים אג"ג | רועשים: רוחשים פ'גא⁹ 11 תפורה: תפורה אג"ג 12 בהר הקדש: קדש אג"ג
ונשלש ט

מלך מלט מרעה... מלך זכור אחוז קרן... (נוסת זה – הנמצא בכ"י צרפת ורומניה – גראה מקורי), לעומת נסוח כ"י
אשכנו 'מלך...' וכבר' הכוול רק בעניה אל הגבנה Bali Shom משפט) אין קשר בין מוכן הכתובת לחובן הபיטוט, ובסוף הפיטוט
מתאים יותר לסלילוק מאשר למקום שנמצא בו לפניו. ליוֹדְעֵי תרואה לישראלי, מהל', פט טו, ותחיבורו (ליוֹדְעֵי) במקומם
'יוֹדְעֵי' ע"פ השפה הארמית. אחוז קרן האיל הנאותו בסבע בקרניו (ברא' כב יז), ר'ל זכור עקדת יצחק, והוא ע"פ המאמר
ר'ה דף ט"ז א' אמר הקב"ה מקעו לפני בשופר של איל כדי שאזוכרו לכל עקדת יצחק בן אברהם.

1 אָפִיד (מל' ויאפה, ויק' כת ח) נור איום עאטיר את הקב"ה ערטרה. בשילוש קדושה בקדושה משולשת. 2 גבורי
כח גודלה ע"ש מהל' קג כ ברכו ה' מלאכוי גבורי כה עושי דברו (וכנראה מבין הפיטון כה גודלה כמו כה גודלה).
והפיטון קורא למלאכים לפי סוגיהם ובוטף להקל ישראל (ומה שפיירשו גבורי כה אלו ישראל שהקדימו נעשה לנשמע, כדרשת
וחיל שבת פ"ח א', או לפחות מה שדרשו ריש ויקרא רבא, איינו מסתבר). דהרו הדרשו רוצח, קפוץ לפניו, והחמונה לקחה מדורת
סוסים (טופט' ה כב). בבית דגילהה במקומות שכחאנפים ודגלים. 3 הוגי הנה המוללה המלאכים, ט"ש יחזק' א' כدر
קול המוללה בקהל המהנה. ותקווה האדרירוה, שגביהו, והמלה מהודשת היא עיי הפיטון. 4 חדששו זמר חיים כנראה ר'ל
חיות, שירו לו שיר חדש, והתחבירו (חדששו במקומות הרטו לו) נועז. 5 טוב עומס טרחה הקב"ה (שהוא טוב לכל, מהל', כמה ט)
העומס ונושא בשביבנו את הטורה שלנו, ע"ש מהל' טה ברוך ה' יום יומ עיכס לנו. יחדיו הביעו שהוא אחד וייחיד (והלsoon

יְהִי מֶלֶךְ יְהִי מֶלֶךְ לְעוֹלָם וְעַד:

ב

קיעון: ח-צ מזולך. – א.1133.

יְהִי מֶלֶךְ.	יְאָדִירוּ בְּקוֹל	אֲדִירֵי אַיִמָּה
יְהִי מֶלֶךְ.	יְבָרְכּוּ בְּקוֹל.	בָּרוּאֵי בָּרָק
יְהִי מֶלֶךְ.	יְגִבְרְיוּ בְּקוֹל.	גִּבְרֵרִי גִּבְהָה
יְהִי מֶלֶךְ וּכְבוֹד.	יְהִי מֶלֶךְ.	דוֹהָרֵי דּוֹלָקִים
	יְדֻובְבּוּ בְּקוֹל.	הַמּוֹנִי הַמְּלָה
	יְהִי מֶלֶךְ.	וְתִּלְלִים וְתִּחְיּוֹת
יְהִי מֶלֶךְ וּכְבוֹד.	יְנַעֲדוּ בְּקוֹל.	זַוְכְּרֵי זַמִּירֹות
	יְהִי מֶלֶךְ.	חַכְמֵי חִידּוֹת
	יְצַפְּרוּ בְּקוֹל.	יְחִסְנוּ בְּקוֹל.
	יְהִי מֶלֶךְ.	טַפְסֵרֵי טַפּוֹחִים
	יְטַכְּסוּ בְּקוֹל.	יְהִי מֶלֶךְ וּכְבוֹד.

כ"י בניל: צפיגנזה קג¹³ קג¹⁴ קג²⁰ אג³ || 1 איזומה: אימה קג¹³. 2 ברורי קג²⁰ ברקים אג³ 3 גבורי כה אהוגנאפאנג נבוריגיא קג¹³ גדורני גחליט קג¹⁴] נבירו: יברילו קג¹³ יגדלו קג²⁰ ילבעו א 4 דוחרי دولקיטם: דממה דקה קג¹³. 5 המוגב: הומי קג¹³ הוני קג¹⁴] יהדרו קג¹⁴. 6 וחליפם: וחשלים ווחשלים חיוט ג יונדו: יומרו קג¹³ 7 זועקי זמתות קג¹³ זיקי זורהרים (זהר קג²⁰) אג³ קג²⁰ 8 חממי תידות (הידה אב' ז' המך): חיילו חשלים קג¹⁴: השורהה, אג³ 9 טפסרי טפוחים: טפשמי

ה' מלך... הפיטן חופס בפטוק המורכב הה' מלך (תhalb' טז לא, ועוד) ה' מלך לעולם ועד (שמות טז יח) ומחלק אותו בין המלאכים ובין ישראל, בל' שיראה עקרון לדoor החזרות.

1 אדרירי איזומה תאר לישראל, ע"ש מה"ש ו ד איזומה כנדגולות. יאדירו יכירות ויביעו שהוא אדריר. 2 ברורי ברק המלאכים שבבראו מבקרי אש, ע"י תנומה וישלח כיבב דף פ"ז ב' (בנור) פעים שהמלאך נעשה רוחה... פעים שהוא נעשה ברק... 3 גבורי גובה האופניים, ע"ש יחזק, א' היה גביה לתם ויראה להם (יש' גורטן גבורי כה' ומפרשים אורו על ישראל, ע"י לפיטוך הקורת, 2, אבל לפי סדר א"ב ציל נבוריגובה). נבירו. 4 דוחרי دولקיטם המלאכים המפיצים שלhabot (ל' דורת אבורי, שופט' ה כב). 5 המוגי המולה התהית, ע"ש יחזק, א' כד קול המולה בקהל המונה, פ' קול המין. 8 חממי חידות ישראל העוסקים בחידות התורה, ע"ש משלוי א' וברכי חכמים וחידותם. יחסנו משבתיהם אותו בחcin (ע"ש תהלה' בט ט מי כמרק חסין יה). 9 טפסרי טפוחים שרי שמי, ע"ש נהום ג טז וטפסריך גבוב גובי, וטפוח פ' שמיים, ע"ש ישע' מה יג וימינו טפחה שמיים. יטכסו יסודו ר"ל את השבט, מל' טכט, טכט. ורואה פ' יאנדרו גור (ואפדת, שמות בט, תז' וטכט ליה), ואין זה מסתבה. 10 יורשי יקרה ישראל שה תורה מורה להם (דבר' לג ד), והיא יקרה מפנינים (משל ג ט). ישרדו

רגיל במדרשים). בחידוש ירlich בראש חיש, ר"ל בריה. 6 כובש כל בעסים לשון התלמוד, כגון ברכי דף ז' א' שכבסו רחמי את כסיס... יומא דף ס"ט ב' שכבש את כסיסו. לבל אף להשים שלא לסתור את חמתו, ע"ש תהלה' עח לח והרבה להסביר אפסו. 7 משותתי בחיל מורה המשרתים בחיל של מורה, ר"ל המלאכים, ר"ל קב"ה, ייתכן שכונות הפטין אל האופניים בין החיים לשרפם. נ驰ם נוכח ישראל. 8 שרפי סביב סערה הרשפים המסובבים ע"ז טרשת השכינה, ע"ש תהלה' ב ג' וסבירו נשערה מאה. 9 פליאים המלאכים ששם פלייא (שפיט' ג' יה). צלצלו שחבו הכל צופה את ה' הרואה הכל. 10 קהילות עם קדושים ישראל, ע"ש דבר' ז' וועוד. 12 תשלש שופרות בהר הקדש ע"ז מכילה יתרו, בחידש, פ"ד (ע' 216) כל מקום שנאמר שופר הרי זה טמן יפה לישראל, שנאמר (תhalb' מו ו') עליה אלהים בתרועה ה' בקהל שופר. ואומר (ישע' כ"ז יה) והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול וכבד, ואומר (זכר' ט ז'...) לה' אלהים בשופר יתקע והלך בעשרות תינן. ועי' ג' סדר אל יהו ווטא (כ"ב ע' 38). ובפירושי כי' למחוזר (כגון ו 306) מובא מאמר שעמיד הקב"ה לחקוע בנו' שופרות, אחד לקיבורן גלוויות ואחד לפחד האומות ואחד לחתית המתים, ובנראה אין מאמר זה ידוע מתקופות שבידינו.

יְהוָה מֶלֶךְ.	יְשִׁירֹו בַּקּוֹל.	יְוֹרְשֵׁי יִקְרָה
יְהוָה מֶלֶךְ.	יְכִתְרוֹו בַּקּוֹל.	כְּבִירִי כְּמָ
יְהוָה יִמְלֶךְ.	יְלַבְּבוֹ בַּקּוֹל.	לְבּוֹשֵׁי לְהַבּוֹת
יְהוָה יִמְלֶךְ.	יְמַלְלוֹ בַּקּוֹל.	מְנֻעִימִי מְלָל
יְהוָה יִמְלֶךְ.	יְנַצְחוֹ בַּקּוֹל.	נוֹצָצִי נֶגֶה
יְהוָה יִמְלֶךְ.	יְסַלְסָלוֹ בַּקּוֹל.	15 שְׁרָפִים סְוּבָּבִים
יְהוָה יִמְלֶךְ.	יְעַנְנוּ בַּקּוֹל.	עֹרְכִי עֹז
יְהוָה יִמְלֶךְ.	יְפִאַצְחוֹ בַּקּוֹל.	פְּחֹדִי פְּלָאָה
יְהוָה יִמְלֶךְ.	יְצַלְצָלוֹ בַּקּוֹל.	צְבָאוֹת צָאנָה
יְהוָה יִמְלֶךְ.	יְקִדְשָׁו בַּקּוֹל.	קְהַלּוֹת קְדָשָׁ
יְהוָה יִמְלֶךְ.	יְרַנְנוּ בַּקּוֹל.	רְבָבוֹת רְבָבָה
יְהוָה יִמְלֶךְ.	יְשַׁנְנוּ בַּקּוֹל.	שְׁבִיבִי שְׁלִיחַבּוֹת
יְהוָה יִמְלֶךְ.	יְתִמְדִיו בַּקּוֹל.	חֹמְכִי תְּהִלּוֹת
יְהוָה יִמְלֶךְ.	יְתִמְמִיו בַּקּוֹל.	תוֹקֵפִי תִּפְאָרָתָךְ
יְהוָה יִמְלֶךְ.	יְתַפְּנָה בַּקּוֹל.	תִּמְימִי תַּעֲזָה

טוהר אג³ קג¹³.²⁰ טפסרי טפה אב' הוויז'וח קר' ט' טכוסי טהר ט' טופטו קג¹⁴.²⁰ 10–12 חס' אג³ 10 יודעי ח' | ייחור קג¹⁴.²⁰
 11 יוכבדו קג¹⁴.²⁰ 12 לבושי להבות (להבנה ו'). להatty להבות קג¹³.¹⁴.²⁰ למודרי להג ט' 13 מלאכי מרים קג¹³ אג³ מלך מלכים קג¹⁴.²⁰
 ימליכו קג²⁰ 14 ינצחו: יגנו ו' יגעוימו קג¹⁴.²⁰ אג³ 16 שרפי קדרש ג' שרפי טורה קג¹³ סובל שיח קג²⁰ 16 עמוסי ענוה קג¹⁴.²⁰
 עדות עירין ק¹³ 17 פוצח פי פאר קג¹⁴.²⁰ פוצח פי פלאק קג¹³ פלאי פנים אג' פלאיך ט' פקודוי פלאיך ח' | יפיצחו רוב סיינ';
 יפראו קג¹⁴.²⁰ 18 צבאות צדיקים קג¹⁴.²⁰ צבא צבאות קג¹³ 19 קהילות קדושים פטגולק קדושי קחל קג¹³ 20. יקרוואו קג¹³.
 20 רבבי רביבות החתקג¹³ רביבות רוגשים קג¹⁴.²⁰ רביבות רגנות פ' 21 שיחילו שלשה ט' שנאנגי שחק קג¹⁴ | ישבחו קג¹³.
 ישלשו קג¹⁴.²⁰ 22 חומכי תחלותיך טאפ' תומכי תעודה קג¹³ תמיימי תעודה קג¹⁴.²⁰ 22 אחר 23 ט' 24–23 חס' אב' הוויז'וח
 קרן' מ' א' קג¹³.¹⁴.²⁰ אג³ 23 תוקפי חפראז'יך' יתמיimo: חוקפי תמיימותיך' יתמידו (יתמימו א') טאפ' תומפי תורה יתפראו ג'
 תhalbוט תמיימותיך' יתנו ח' 24 תוקף משועצת טר' ח' תוקף תפארתך א' יתמימו טר' ח' | יתנו א'

יהללו כישר. 11 כבוריי כח המלאכים. לבושי להבות מלאכי להב (שפיט) יג' כ' ויעל מלך ה' בלוב המובהח). 12 לבבו
 ע"ש שח'ש ד' ט לבתני אחוחי כלה (שם שמעתו לא ברורה, והפיינטס תופסים מה זו במוגנים שונים. כנראה ר' ר' לאן: ישמו
 לב או מלבים, פ' מוחקים איש את אחיו). 13 מנעימי מל' ישראל, ע"ש ש' שב' בג' וגעים זמירות ישראל. 14 ונצץ
 נגה המלאכים, ע"ש יחזק' א' ז' ונוצצים כעין נחותת קלל, ושם א' ודונגה לו סכיב. ינצחו יגנו על האכלים (דונמה לנצח. זה"א
 ט' כא). 15 יסלסלו ע"ש תhalb' סח' ה סולו לדוכב בערבות. 16 עורךי עוז' ישראלי עורךי החרורה הנקראת עוז' (תhalb' בט' יא).
 17 פחודי פלאיך' המפחדים מפני גפלאותיך'. יפיצחו (ויא' יפיצח'ו) ע"ש ישב' מט יג' פצחו הרם רה. 18 צבאות צאן' ג'
 ע"ש יחזק' לד לא ואtan צאן' מרעיתך' ארט' ארט'ם. יצלאלו בצלצלי שמע וכ'ר', מהל' ק' ח'. 20 רביבות רביבה ע"ש
 במד' י' לו שכבה ה' רביבות אלפי ישראל. 21 شبביי להבות המלאכים, ע"ש דני' ז' ט שביבין דינור. 22 חומכי תhalbוט
 המחויקים בהבות (ע"ש משל' ג' ייח' וחומכיה מאושר), וע' לעיל (אורפ', 11) תפן בתומכיכ' ברוך. 23 תוקפי תפארתך' המודגשים
 בתוקף תפארתך. יתמימו מתנים חמימות. 24 תמיימי תעודה חמימות בתורה (ווע' ישע' ח' לתורה ולתעודה).

קיעון: ח-ג-ל 216.

ובכן לך הכל יכתרו (נ"א ובכן דין אמר אטה)

בַּיּוֹם דִין	לְבָוחֵן לְבָבֹות	דִין	לֹאֶל עֹרֶך
בַּיּוֹם דִין	לְדוֹבֵר מִשְׁרִים	בַּדִין	לְגֹולָה עֲמַקּוֹת
בַּיּוֹם דִין	לְזִתִיק וְעֹשֶׂה חֶסֶד	בַּדִין	לְהֹגֶה דִעָות
בַּיּוֹם דִין	לְחוֹמֵל מַעֲשָׂיו	בַּדִין	לְזַכַּר בְּרִיתָתו
בַּיּוֹם דִין	לִיְוֹדֵע מִחְשָׁבֹות	בַּדִין	לִטְהָר חֹסִיו
בַּיּוֹם דִין	לְלוֹבֵש צְדָקוֹת	בַּדִין	לְכֹבֵש כָּעֵסָו
בַּיּוֹם דִין	לְנוֹרָא תְּהִלּוֹת	בַּדִין	לְמוֹחֵל עֲוֹנוֹת
בַּיּוֹם דִין	לְעֹזָה לְקוֹרָאיו	בַּדִין	לְסֹלֵח לְעַמּוֹסָיו בַּדִין
בַּיּוֹם דִין	לְצַפֵּה נִסְתָרוֹת	בַּדִין	לְפֹועֵל רְחַמְיו
בַּיּוֹם דִין	לְרַחֵם עָמוֹ	בַּדִין	לְקֹנֶה עַבְדָיו
בַּיּוֹם דִין	לְתוֹמֵך תְּמִימָיו	בַּדִין	לְשֹׁמֵר אַהֲבָיו

ס

וחורת אין בכמה כי-כגון ב'זוחכם' | ובכן לך הכל יעריצו וולך כל יכתרו אג'חתהלה וחתפאותה ג' 3 להוגה חעלומות אלי|
עשה כ' 4 לזכר חסדים...לחומל הויסוי ה' על מעשיינו א' 5 לטהרה ומטהר חוסיו (חוסי בו ט אח' ג') פטג לטהר עמוסיו א' |
למטה טלאיו ה' לידעו נסתורות ה' 6 כעס א' צדקה פ'אי' 7 למוחה פשעים ט' 8 לעמוסיו: ומוחל פ' פשעים ה' |
לקוראים: לעמו פל קוראיו א' עמוסיו ה' 9 רחמי': פלאות פ' לפ' 10 לקונה עבדיו: לקרוב לקוראיו פ' רוחם עמו:
רחם רחמי' אלף' להרחים ומרחם עמוסיו (עמו ג') פטג

ובכן לך הכל יכתרו, ומזרוף לך: לאֶל עֹרֶך דִין רַיִל עֹרֶך משפט, ע"ש אַיּוֹב יְגִיחַה נָא עַרְכָּתִי משפט. ל' בוחן
לבבות ע"ש משל' יי' ג' ובוון לבות ז'. 2 לגוללה עמוקות ע"ש משל' יי' ג' מגלה עמוקות מנ' חסר, ורוני' ב' כב' גל' שמי'קמא
ומסתתרתא. לדובר מישרים ע"ש ישע' ג' ט. 3 להוגה דעתות ע"ש שי' א' ב' כי אל דעתות ז'. לוחיק פ' רצני', זרין.
עשה חסד ירמי' ט' כב' וועוד. 4 לזכר בריתו ע"ש תחל' קיא ה זיכר לעולם בריתו. לחומל מעשי' ע"ש מלאכי ג' ז'
וחמלתי עלייהם. 5 לטהר חוסיו במקום 'למטהר' החוסים בו (ויתכן שהוא בא בניקוד טהרא, ר'יל מטהר, ועי' את בירסת
כי'י הזרפתים) ויש שפירש אותו על דוגמת קה' ד' ב' ושבח אני את המתים... שמות י' ד' כי אם מאן אתה לשלה, אבל אינו
מסתבר שה מתאים לסוגנן הפיט העתיק. לידע' מ' השבות ע"ש תחל' צד' יא ה' יודע מ' השבות ארט. 6 לכובש כעסו
ע'יל (אפאיד', 6) לכובש כל' כעסיט. ללובש צד' קות ע"ש ישע' גט' יו' וילבש צדקה נשרין. 7 לנורא תהילות שמוט
טו יא. 8 לסלוח לעמוסיו לישראל העמוסים מנ' בtan (ישע' מו'). לעונת לקוראיו ע"ש ישע' סה כד' וויה טרם יקראו
ואני אענה וככו. 9 לפועל רחמי' דוגמת פועל ישות, תחל' עד' יב. ל' צופה נסתורות ע"ש דבר' כט כה הנסתורות לה'
אליהינו. 10 לקונה עבדיו ע"ש ישע' יא א' יוטיף ה' שנית ידו לknות את שאר עמו. לרחים עמו מרוחם על עמו, ועי'
לעיל על 5 לטהרה. 11 לשומר אהבו ע"ש תחל' כמה כ שומר ה' את כל אהבו. ל' תומך תמיימו ע"ש ישע' מא' אף
חמכתיו בימני' צדי'.

سلوك

ובכן לך מעלה קדשה. כי אתה אלהינו מלך:

תמים זלמי צויס צוליכס, מטס אומוליזס גמלות למיל ומסס וקטייעיס נולישס גמלת למילא.—מ 1572.

מלך במשפט יעמיד ארץ / עלינו על כל הארץ
 יכiero וינדו כל הארץ / כל יושבי תבל ושותני הארץ
 מקצה הארץ ועד קצה הארץ / כי הוא בורא קצوت כל הארץ
 עושה משפט וצדקה בארץ / בקומו למשפט ישיקיט הארץ
 5 להוציא כל ענו הארץ / לעשות כתוהו שופטי הארץ
 לאחוז באربع כנפות הארץ / לנער כל רשי הארץ
 וקול ישמעו בשמים ובארץ / מה אדר שמק בכל הארץ
 ובמלךו על כל הארץ / או יריעו פרחות הארץ
 ישמחו השמים ותגל הארץ / ואשר בשמים ממעל לארץ
 10 ואשר במים מתחת לארץ / או יפchio רנו בארץ
 כבודו מלא כל הארץ / כי מלך תגל הארץ
 ובכן ישילש שופרות ערך / ניפחיד חורי יושבי הארץ
 ויהפוך כסא ממלכות הארץ / ויאמר כל אשר נשמה באפו בארץ
 מה אדר שמק בכל הארץ / ויכין משוש כל הארץ

כ"י כנ"ל; כתבי גינוי קג^ואג^ו כוורת כי אתה הוא, אל הו, ט קדוש ישראל הו, פט אל הינו חס, קג^ו
 2 כל הארץ; כי בא לשפט את הארץ; פ 3 כל חטא פטלקר אפקג^ואג^ו 3 ישיקיט משקוט קג^ואג^ויגערון ט 5 ויוישיט ט
 ארץ הרפק^ויג^ו) ולעתות פף) כל שופטי נךפן ארץ נךם בפקג^ויג^ואי 6 באربع גוזף חס' שרכביי בכנפות
 קג^ו 7 וקולו אג^ו ישמע בהתגלאנמ"ך קג^ויג^ואי ישמי בע'homera" 8 או מן ואו כך' שרכביי 10 ואו:
 יחד לבק^ו 12 ובכן ישילש שופרות ערך: ואו ישחת כל רשי הארץ פן חרוי: לב קג^ו 13 ויאמרו ב'חותמת' גוזף קג^ויג^ואי
 רוח ונשמה אג^ו 15 ויעלו: יוננו קג^ויג^ואי 17 יחתו ומ' ויתרו ויתרו בבר' פטן' מוקזא' דין החראן' גמל 18 ומ' מ:

מלך במשפט יעמיד ארץ מל' כט ד. עלינו על כל הארץ תחל' אט. פג. ט. 2. וידעו כל הארץ שיא ז. מו.
 כל יושבי תבל ושותני הארץ ישע' יח. ג. 3. מקצה הארץ ועד קצה הארץ דברי יג. ת. כי הוא בורא קצوت
 כל הארץ ישע' מ. כה. 4. עושה משפט וצדקה בארץ ירמי ט. כב. בקומו למשפט ישיקיט הארץ. 5. להוציא
 כל ענו הארץ מהל' עז ט. לעתות כתוהו שופטי הארץ ישע' מ. כב. 6. לאחוז בכנפות הארץ איזוב לה. גן. לנער
 כל רשי הארץ שם: וינערו רשותם ממנה. 7. מה אדר שמק בכל הארץ מהל' ח. ב. 8. ובמלךו על כל הארץ
 מהל' מ. ג. יריעו פרחות הארץ ישע' מ. כב. 9. ישמחו השמים ותגל הארץ מהל' צו. יא. ואשר בשמים ממעל...
 10 ואשר במים מתחת לארץ כ. ד. ואו יפchio רנו (פי' רנה) בערך עיש' ישע' נה. יב. 11. כבודו מלא
 כל הארץ עיש' ישע' ז. ה. מלך תגל הארץ מהל' צ. א. ובכן ישילש שופרות ערך עיש' לעיל בפיוט אפיד נור
 איום, 12. ניפחיד חורי יושבי הארץ עיש' ירמי כו' כ' ואט כל חורי יהודת וירושלם, פי' אצלי יהודת. 13. ויהפוך כסא
 ממלכות הארץ עיש' חגי ב כב הפקתי כסא ממלכות. ויאמר כל אשר נשמה באפו עיש' ישע' בככ. מה אדר שמק

15 וַיַּעֲזֶר כָּל יְשִׁנֵּי אָרֶץ / וַיַּעֲלֹו זִמְרוֹת מִכְנֶפֶת הָאָרֶץ
שִׁירוּ לִי כָּל הָאָרֶץ:

אָרֶץ וְדָרִיה יִצְפֹּו לְדִין / נִיחַתּוּ וְחִרְדוּ מַאיִם תְּדִין
כִּי גָּדוֹל יְום הַדִּין / וְמַיִּכְלְטוּ לְהַצְטִיקָה בְּדִין
וְכָל יוֹשְׁבֵי עַל מִדְין / וְכָל יוֹדֵעַ דָּת וְדִין
וְכָל שְׁגֻשָּׂה בּוֹ דִין / 20 אֹולֵי יַחַן בְּשַׁעַת הַדִּין
כִּי אֵין רְחָמִים בְּדִין / וְלֹא יְשָׁא פָּנִים בְּדִין
וְהַוָּא עַד וּבָעֵל דִין / לְדַעַת בָּאָרֶץ מַעֲשָׂתוֹ בְּדִין
וּבִיד כָּל־אָדָם יְחַתּוּם דִין / וְלֹפִי מִשְׁטָרוֹ יַעֲשֵׂה־לוֹ דִין
וְכְפָעַלְוּ יִפְעַל לוֹ דִין / 25 וְמַעֲשָׂיו יוּכִיחוּ אָתוֹ בְּדִין
וְאָבִן מַקִּיר תְּזַעַק בְּדִין / וְכָפִיס מַעַז יַעֲנֵה בְּדִין
הַפְּלֵל בְּאֶמֶת וְהַפְּלֵל בְּדִין / בְּמִדְתָּה רְחָמִים וּבְמִדְתָּה הַדִּין
וְהַיּוֹם הוּכֵן עַמִּים בּוֹ לְדִין / לְעַשּׂות אָתוֹ לַיּוֹם הַדִּין
וְכָל נְפָשׁוֹת בּוֹ יַדְין:

מי או'ראי 19 וככל: כל ב' קראפמנזרא 20 יהוננו חמנא'ך קניינו יהונן ב' י' לונק יהונן שם אמר 22 והווא: הוא אמכו עד: ורינהו אג'ו הואה בעל דין מגכלו לדעת... בדין חס' קני' 23 ויד ח' דין זחמאפנא'ג'קנ'ו: לו דין ב' ביל בדין שאר כי'ין ישחה: יישחה אג'ו לובו קני' 26 הרחמים טנק' 27 דין אג' והוים: והוא קבי' הוכן: מוקן בקפטנאלפאג'נו: עמי'ם: עמו'א' עמי'ם ב'ו ל' דין חס' קני' 28 לשוחת ב'ו אג' להעשה פטボונרא'פ'קנ'ו: 29 אות ל'ום דין: על כל ב' כל הארץ תhalb' ח' ב'. ויכוון משוש כל הארץ ציוו, ע'ש תhalb' מה' ב'. 15 ויעזרר כל ישיני ארץ ע'ש דני' יב' ב' ורב'ם מישני אדמת עפר יקיצו. ויעלו זמירות מכנף הארץ ע'ש ישע' כדר טו מכנה הארץ זמירות שמענו. שירו לוי כל הארץ תhalb' צו א'.
7 אָרֶץ וְדָרִיה יִצְפֹּו לְדִין כִּי בָא הִלְשָׁפֹת הארץ תְּבִל בְּצְדָקָה (הַלְּל' צו ג'.צח ט'). 18 כִּי גָּדוֹל יְום הַדִּין יָאֵל ב' יא. וְמַיִּכְלְנוּ... סֶם. 19 וְכָל יוֹשְׁבֵי עַל מִדְין שׁוֹפְטֵי הָאָדָם. וְכָל יוֹדֵעַ דָת וְדִין אָסֹתָר א' יי'. 20 אֹולֵי יהונן בשעת הדרין ע'ש עמוס ה ט' או'לי יהונן ח'. 21 כִּי אֵין רְחָמִים בְּדִין בָּמִקְומָם שְׁמַדְתָּה הַדִּין שְׁוֹלְטָת אֵין מִדָּת הרחמים שלטת. ולא ישא פניהם בבר' יי'. 22 והוא עד ובעל דין לפני המשגה, אבותה ד' כ'ב', והוא היוצר הוא הבורא... הוא הדין, הוא עד. הוא בעל דין... והקביה פועל כבעל דין, בגין מיכה וב' כי ריב לה' פם עמו וגם שראל יתחoct. ובו בז'ום הואה עד שיעיד גנד מריבו. לדעת הארץ צו'ה... ובירד כל אדם ייחתום דין ע'ש איוב לו ז' ביד כל אdots יהונס לדעת כל אנשי מעשה, לפי דרשת חז"ל תענית דף י"א' אמרו חכם' בשעת פטירתו של אדם משחו נכתבן לפניו, אמרין לו כן פשית ב'ים פלוני והוא אומר כ', אמרין לו חותם הואה חותם, שנא' ביד כל אדם יתחoct. ויתחכן שמאמר' היה לפני הפיינן ב'צורה שונגה מהמסורת הbabelית, והוא (וגם פיטינימ' אחים, בגין בעל יונגה חוקק') מעכירין את הענן לדין שככל שננה, וכנהרא', לפי המשך הפיטוט, קובע הפיטון שהקביה החותם על הדרין ביד כל אדם שנגיזו, ולפי משתרו יעשה לו דין ע'ש איוב לח' אם חשים משתרו בארץ, שפירשו כנראה מל' שטר חוב כדרכ' כמה מדקדקים, ע'וי' על זה ס' השרשים לר' יהונה אבן ב'ג'א ע' 509 (בבר). 24 וככפ'על'ו יפעל לו דין ע'ש איוב לד'יא כי פועל אדם ישלם לו. ומעשי'ו יוכיחו אותו בדין כמאמר הניל'. 25 ואבן מקריר תזעק בדין וככפ'יס מע'ז יעננה בדין ע'ש חבק' ב'יא לפי דרשת חז"ל (תענית יי' א') ושםא יאמר אדם מי מעי' ב', אבני ביהו של אדם זקי'תו של אדם מעיריהם ב', שנאמר כי אבן מקריר תזעק וככפ' מע'ז יעננה. הכל באמת והכל בדין ע'ש ההל' קא' ז' מעשי' ידו'ו אמת ומשפט. במדת הרחמים ובמדת הדרין ע'י' ירי' תענית ב' א' דף מ'ח' ב' כי אהנה ה' יוצא ממקומו (ישע' כ' נא') יוצא לו ממדת הדרין ובא לממדת הרחמים על ישראל.

וְהוּא עֲשֵׂי חֶק וְכָרֹן / לַיּוֹם רָאשׁוֹן וְלִיּוֹם אַחֲרֹן
 30 לְהַזְכֵר בּוֹ יְשִׁינִי חֶבְרוֹן / בְּצָלָם לְהַחְבֹּאות חַבְצָלָת הַשְּׁרוֹן
 בְּם לְהַצְדִּיק שְׁבִים לְבָאָרוֹן / תָּוקְעִי בְּשׁוֹפֵר וְקֹרְאִי בָּגָרוֹן
 לְמִצְואָה בְּצִדְקָם מַעֲשָׂה כְּשָׂרוֹן / בְּם לְהַנְצֵל מַאֲפָה וְקָרוֹן :

וְכַשְׁמֵר אָב דָּרְךָ מִשְׁפָט וְצִדְקָה / יַעֲשֵׂה לְגַנְיוֹן מִשְׁפָט וְצִדְקָה
 וּכְיוֹנַת אַלְמָן זָרָע לְצִדְקָה / יַקְרְאוּ גַּנְיוֹן אַמְתָה וְצִדְקָה
 35 וּכְנוֹתָן לְתַם בְּאַמְתָה צִדְקָה / גַּנְמַן לְגַנְיוֹן אַמְתָה וְצִדְקָה
 וּכְסָא כְּבֻוד מַתְקָנוּ בְּצִדְקָה / לְפָנֵינוּ בְּעַמּוֹד [מַלְיָץ] וַיְלַפֵּד צִדְקָה
 וּכְעַלוֹת שׁוֹפֵר מַדְלִי צִדְקָה / יַחְנְנוּ וַיְפִגְעֻוּ אַבּוֹת הַצִּדְקָה
 וַיֹּאמְרוּ לְפָנֵי אֹוהֶב צִדְקָה / חַלְילָה לְךָ מַדְבֵּר בְּצִדְקָה

דין אנ³ 29 חק: ליום קני¹⁴ זכרון מוך זכרון קפאה 30 ישני: זכות ישני אנ³ להחטא אָפָא חטא חבצלת קני¹⁴
 31 בס אונומוזחרף: בהם סאר כיין שביהם: שבי קני¹⁴ 33 יששה: כן יעשה זו במשפט צדקה אנ³ 34–35 חוף א' יקנרו:
 יוקנרו מ' יוקנרו והח' יוקנרו אנ³ גניינו: בנוי בקנ¹⁴ לניינו ביז' פגילה חמץ לבניינו מהה' אמת וצדקה: חסד וצדקה
 הנמליב' ר' באמת צדקה ווט במשפט צדקה ג' מ' בצדקה אנ³ 35 באמת צדקה: אמת בצדקה חרטפליך' אנ³ קני¹⁴ אמת
 וצדקה נט' תנען ג' לבניינו: לבניינו בוחפטל רם' אנ' לורטו ר' אמת וצדקה: באמת צדקה בוחפט' ניכרף קני¹⁴ במשפט
 צדקה ט' היום צדקה אנ³ 36 מלין ח' אָבָה הַחְזָפָלָמְנַכְּרָאָגָק¹⁴: מליץ יושר ט' | יעדמו וילמדו אנ³ 37 יחננו:

29 והוא עשו חק זכרון ליום ראשון וליום אחרון עיי' ויק"ר כ"ט א' (עי' חרסיה) ... כהדא דרי אליעזר דתנאי
 בתקייטה דבר זה היום מחלמת משיך זכרון ליום ראשון. כי חק לישראל הוא משפט לאלה יעקב. ועל המדינות בו יאמר... ובריות
 בו יפקדו לחכירים לחיים ולמות. לפי זה יש ובהבן: זכרון ליום ראשון ליראת העולם, ולימם אמרון, ליום הדין לעתיד לבוא.
 30 להזכיר בו ישיני חברון והאבות שנזכרו במערת המכפלה אשר בחברון, והוא עיף ויקיר כ"ט ז' ער' מרעו כך אמר מר' הון
 הקב"ה לישראל בניי אם בקשתם לזכות לפני בדין הזה מוכירין לפני זכות אבותות... בצלם להיחבאות חבצלת השرون
 ישראל, ע"ש שה"ש ב א, בלאון ישע' מט ב בצל ידו החביבני. 31 שביהם לבצראון ישראל, עיש' ובר' ט' ב שומו לבצראון
 אסורי התקווה. תוקע ב쇼פר וקראי בגרון עיש' ישע' נח א קרא בגירון אל החשך כshawer הרם קולן. 32 מעשה כשרון
 ע"ש קהיל' ד ד ואת כל כשרון המעשה. מאף וחדרון מתדרון א' הקב"ה.

33 וכשמר אָב... פיסקא זו מבוססת על דרישת חז"ל בתניא דבניא אלילו (ווטא א') ע' 169 (מובא בילקוט שמעוני ח'א רמו פ"ב
 דף כ"ד ב') אבותינו הראשונים מפני מה זכו געלום והה' ולימות המשיח ולעולם הבא, מפני שננותו עצמן בצדקה. וכשמר אָב
 ויעקב משה ואהרן דור ושלמה בנו לא נשתחוו אלא בצדקה... והפייטן הולך ומונה את האבות ומשmitt את השאר. וכשמר אָב
 דרך משפט וצדקה עיי' תדב"א שם אברהם לא נשתחוו אלא בצדקה, שנא' יח' יט' כי ידעתו למען אשר יצotta...
 לעשות צדקה ומשפט. ואברהם נקרא אָב ע"ש בראי יז. 34 וכיוונת אלם ורע לצדקה יצחק הנקרה בפי הפייטנים יונת אלם
 (לי' חיל' נא) פקני שפט צאראו לעמידה בוגנה אילמת (לשון התלמוד, סוטה ר' ר' ב'). ולענין עיי' תדב"א (שם) יצחק לא
 נשתחוו אלא בצדקה, שנא' (בראי יט' יב) וירוע יצחק, ואין זרעה אלא צדקה, שנא' (חוושע יב) זרעו לכם לצדקה. ועי' ג' ב פרקי
 ר' אליעזר ליג' וכי יצחק ורע דגן חי' אלא לך את כל מעשר מונו וזרע צדקה לעניות... 35 וכמייתן לתם באמת צדקה
 ויעקב הנקרה איש חם (בראי כה כז), וניתן לו ע"פ מיכה ז' כ תמן אמת ליעקב, ועי' תדב"א (שם) יעקב לא נשתחוו אלא בצדקה,
 שנא' (בראי יט' יא) קטוני מכל החסדים. אין קטוני אלא מעט. ואין זרעה אלא צדקה, שנא' (משל ז' ח) טוב מעט בצדקה.
 36 וכסא כבוד מתוון בצדקה עיי' תדב"א (שם) אף כסא הכבור נשתחוו בצדקה, שנא' (חיל' נז ב) ענן וערפל סביבינו
 צדק ומשפט מכוון כסאו. וילמד צדקה ריל וילמד זכות 37 מדלי צדקה מדלים במצוות, יחננו יתחננו. ויפיעו ויתפללו.
 38 לפני אוחב צדקה חיל' לג. חילילה לך בראי יט' ח' מה. מדבר בצדקה ישע' סג. א. 39 ובמוקם משפט לשון

מְעֻשׂוֹת מִשְׁפָט בֶּלָא צְדָקָה / וּבַמְקוּם מִשְׁפָט אֵין צְדָקָה
 40 וּבַאֲין מִשְׁפָט יְשִׁיחַ צְדָקָה / וְאַתָּה בַּמִּשְׁפָט תַּעֲשֶׂה צְדָקָה
 לְשִׁפּוֹת תְּבִלָּה בַּמְעֻשָּׂה הַצְדָּקָה / וּמִכֹּן כִּסְאָה מִשְׁפָט וְצְדָקָה
 וּבַחֲפַשָּׁךְ מְעֻשִׂים מִבְּלִי צְדָקָה / תַּזְכֵּר לְטוֹב מַעַט בְּצְדָקָה
 וּבְמִתְנַת חַנְםָתָה צְדָקָה / לְפָתֹוח לִמּוֹ אֹזְרוֹת הַצְדָּקָה:

וְאִם יֵצֵא גִּנְעָה גִּנְעָה דְּחוּקָה / לְמַבְלֵל יוֹשְׁבֵי אַרְקָא
 45 בְּבוֹקָה וּמִבּוֹקָה וּמִבְּלָקָה / הַסְּתָבֵל בַּתְּבִנִית [אֲשֶׁר] בְּכֶפֶא חַקּוֹקָה
 וּבְתִבְכָּה אֲשֶׁר פְּתַחְתּוּ פְּקֻדָּקָה / וּנְפָשׂוֹת צְוִירִים בְּתוֹכָה נִזְקָקָה
 וּבְעַטְרָה אֲשֶׁר בְּרָאשָׁךְ זִקְנָקָה / וּבְשָׁם יִשְׁרָאֵל בְּכָנוֹי מִזְקָקָה
 וּבְדִמוֹת שְׁבָטִים * מִזְקָקָה / וּבֵין קְתַפְיוֹ שָׁכֵן בְּחַזְקָה
 בְּמַעַן אֲשֶׁרֶת וּבְמַעַן אַמְתָזָקָה:

לפניהם ייחנו וופאו ויפגעו לפניו ר' 39 בלاء: בְּלִי גַּמְדֵי אַיִן: יְשֵׁא אַגְּדָה 40 יש: תעשה אַגְּדָה אל הוּא פֶל יְיָ הָוּא אַפְּנָה... צְדָקָה חַסְךְ אַגְּדָה 41 וְחַשְׁפּוֹט אַגְּדָה וּמִכֹּן: יְבָכוּן וְיְבָכוּן 41 מִשְׁפָט וְצְדָקָה: מִזְקָנָה זָרָה וּמִכֹּן... וְצְדָקָה חַסְךְ אַגְּדָה 42 מַבְלֵל: בְּלִי לְאַפְּ מַדְלִי מַגְכֵךְ 42 מַעַט: מַעַשָּׂא אַגְּדָה מַעַשִּׂים אַפְּ 43 הַצְדָּקָה: צְדָקָה אַגְּדָה 44 יְשָׁבֵי שָׁוֹנוֹי מַגְכֵךְ אַגְּדָה 45 בְּנוֹקָה: בּוֹקָה וְ/פְּנֵי בַּתְּבִנִית: תְּמָהָט פְּטָלָף | אֲשֶׁרָה אֶבְיוֹן/תְּאַגְּדָה 47 וּבְעַטְרָה... זִקְנָה... קְנִין וּבְעַטְרָה אֶבְיוֹן/תְּאַגְּדָה בְּרָאשָׁךְ זִקְנָה: מִזְקָנָה ר' 48 אֲשֶׁר מִזְקָנָה ר' אֲשֶׁר הִיא מִזְקָנָה קְנִין 49 הִיא בְּחוֹק בְּבּוֹנִיה חַקּוֹקָה פֶשֶׁת שְׁכִינָה אַגְּדָה 50 כִּי: כִּי קְנִין לְכָסָא פְּטָלָף 52 כָּאֹר גַּאֲפְכָמָה 53 וּגְוָגָה בְּמַעַן אֲבָבָ' זְחִילְגָּה: בְּהָם קְנִין וּבְהָם אַגְּדָה וּבְם שָׁאַרְכִּי 50 כִּי: כִּי קְנִין לְכָסָא פְּטָלָף 52 כָּאֹר גַּאֲפְכָמָה 53 וּגְוָגָה

קה' ב' ט. 40. ואַתָּה בַּמִּשְׁפָט תַּعֲשֶׂה צְדָקָה שָׁאן הָעוֹלָם יָכֹל לְהַחֲקִים בְּלִי, וְהִ, עַי' בַּרְמִיט ט' ע' 511 אַם עוֹלָם אַתָּה מַבְקֵשׁ אַין דִין, וְאַם דִין תַּחֲקֵשׁ אַין עוֹלָם... 41 לְשִׁפּוֹט תְּבִלָּה בַּמְעֻשָּׂה הַצְדָּקָה עִישׁ תְּחִילִי צַו יְשִׁפּוֹט תְּבִל בְּצְדָקָה, וַיְשַׁעַר לְבִי יְוָהָה הַצְדָּקָה שְׁלָמָם. וּמִכֹּן כִּסְאָה מִשְׁפָט וְצְדָקָה מַהְלֵי פֶט ו. 42 הַזִּיכָר לְטוֹב מַעַט בְּצְדָקָה מִשְׁלֵט טוֹחַן, וְעַי' מְדִיא אֶבְיוֹן 43 וּבְמִתְנַת חַנְםָתָה צְדָקָה עַי' דְבָרִים רְבָה בְי' א' ר' אָמֵר וְקַבְיָה לְמִשְׁתָה, וְהַנּוּתִי אֲתָא אַתָּה (שְׁמוֹת לְבִי ט), אָמֵר לוֹ מַיְשִׁיל לוֹ בִּידֵי, וּרְחַמְתִי, בְּמִדְתַּת הַרְחִימָם אַנְיָה עֲשָׂה עָמָן, וְמַיְשִׁיל לוֹ בִּידֵי, וְחַנּוּתִי, בְּמִתְנַת חַנְמָתָה אַנְיָה עַמְוָדוֹת עַמְוָדוֹת)

44 וְאִם יֵצֵא גִּנְוִירָה דְּחוּקָה (חוֹגָת מִקּוֹם דְּחוּקָה) גִּנְוִירָה שָׁאן מִקּוֹם לְהַיְמֵלָת מִמְּנָה. לְחַבֵּל יוֹשְׁבֵי אַרְקָא יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ (לְסִוִּין יְרִמִּי, יְאָ). 45 בְּבוֹקָה וּמִבּוֹקָה וּמִבְּלָקָה ל' נְחוֹם בְּיָא, וּכְלָל לְשׁוֹנוֹת הַשְׁחָתָה. הַסְּתָבֵל בַּתְּבִנִית בְּכֶסֶא הַקּוֹקָה בְּאַיקְנוּין שֶׁל יַעֲקֹב הַקּוֹקָה בְּכֶסֶא הַכּוֹבֵד לְפִי כְּמָה מִקְרוֹנוֹת, כְּנוֹן בַּידְרַסְיךְ יְבָעָה נְעָמָן 921. סֵם פְּיָבָב' 978. תְּנַחֲמָא בְּמַדְיָה יְס. 46. וּבְתִיבָּה אֲשֶׁר תַּחֲתוֹ פְּקֻדָּקָה רְיֵל סְתוּמָה. וּנְפָשׂוֹת צְוִירִים בְּתוֹכָה נִזְקָקָה רְיֵל הָבוֹהָה כְּעֵין בְּנִקְיָק סְלָע. וְאַין בְּיַדְנוּ מִזְמָת חִיבָה מִתְחַת כְּסָא הַכּוֹבֵד, בָּה טָמוֹנוֹת נִפְשׁוֹת אַבּוֹת הָעוֹלָם, אַבְלָן כְּנַארָה הִתְהַחֵת אַגְּדָה זוֹ בְּגַפְיֵי הַפִּיטָן — יְשִׁפְרִישׁוּ אֶת הַתִּיבָה כְּאַילָו הִיא בְּהָדָשׁ שְׁלֵצָה, וְאַין זֶרֶר לוֹ בְּדָבְרִי הַפִּיטָן — אַבְלָן יְדוּרָה בְּרִיאָתָה שְׁנַחְמָתָן שֶׁל צִדְיקִים גְּנוֹוֹת תָּחָת כְּסָא הַכּוֹבֵד (שְׁבַת דָף קְנִין ב'). וְהַפִּיטָן רְוַתְבָּקָה' (בְּמִקְמוֹן 'גִּנְוִיקָה') מְפַנֵּי צְוָרָךְ הָחָרוֹז. 47 וּבְעַטְרָה אֲשֶׁר בְּרָאשָׁךְ זִקְנָה בְּעַטְרָה שְׁהַקְמָה מַתְעָטָר בְּמַפְלָחָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, סְנָאָר (יְחֻזָּק, ט' יְבָעָה נְעָמָן 921) וְצָרָת הַפְּאָרָת בְּרָאשָׁךְ (שְׁמוֹת רְבָה בְיָא ד'). וּבְשָׁם יִשְׂרָאֵל בְּכָנוֹי מִזְקָנָה שְׁהַעֲטָרָה מִזְוֹנוֹת בְּשָׁם מִיְשָׁרָאֵל, סְנוֹא' (יְשָׁעָה מַגְדָּל) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אַתְפָּאָר (שְׁמוֹת רְבָה, ט). וּבְדִמוֹת שְׁבָטִים מִזְקָנָה ל' וְיַצְקָהוּ וְיַסְלָקָהוּ, יְסָעָה ב, וְאַן כְּנַארָה בְּמִשְׁעָנוֹת מִזְוֹבָנָת בְּכַבְּנָתָה. בְּינָן כְּתַפְיוֹ שָׁכֵן בְּחוֹקָה דְּבָר לְגַיְבָּה וְלְכָל הַבְּסִקָּא עַי' קְטָעָמָס הַיְלָלוֹת סְנוֹסָף לְפִרְוּשׁ הַרְבָּאִין וְהַעֲתקָקָמָה בְּיִדְרַסְיךְ דְּבָר לְגַיְבָּה וְלְכָל הַבְּסִקָּא עַי' קְטָעָמָס הַיְלָלוֹת סְנוֹסָף לְמִשְׁתָה בְּנִעְשָׂנָה מָהָה וְעַשְׂרִים יָמִים עד سنְחַטְבָּה לוֹ מְעוֹנוֹת הַחִשְׁמָלָל. וּרְאָה יְוָרָה לְבָבָה אֶרְיָה וּוּרְתָה הַמּוֹן מַעַלה קְדוּשִׁים וְאֶלְהָה שְׁמוֹן

50 כי בשבתו בכסא לשפט / יעמדו כלם לפני שופטי
 להרים בשופר בעל משפט / להליז בעדי ולזכות ישפט
 ובמשפט הרים בל לשפט / כי לאור יוציא משפט
 ונגה כאור תהיה בהשפט:

55 ראש כהן פו לצדקי / לבושה כתלה תור לנקי
 ושער ראה כעمر נקי / בנקה לא נקה לנקי
 באמר ימלט אי נקי / והוא רוכב בערבות מבהקי
 ויושב בחדרי תימן קבקי / בגבול בנימין באלאח לנקי:

באוור חיה (אהיה ר) במשפטתי: כי כאור גoga וציא משפט פ 54 – 76 חס אג³ וראשו בר 55 כעמר נקי: כורסיה שביבין דבר לנקי הוא מנכדר | לנקי: ינקי טלעפניך 56 לא ימלט זו מהיהקי: מבק אב' חממי 57 לנקי: וכו' עד מטטרון שר הפנים בשיכליו יעקב וכור' חוק בכסאו והוא חוק על לבו. ושנים עשר שבים טלית צפה וממותה. אלף ושמונה מאות עומדים לפניינו צדק וממליטים מישרים. והוא יושב בעבורם של מרבה בגבלו של בנימן וכו' וולונוט לו מימיינו בצד ראי הרכובים שהוא שומע תפילה וכו' וכשראה כי צבאות סביבותיו שורצים לשורפו מחליל ובקס רחמים על ישראל ואחיך ביש רחמים על עצמו ופח היושב על המרכבה את החלונות אשר על ראש הרכובים ויצא או לאף ושמונה מאות סיגוריין ומסת' שר הפנים עתמת ובללו תפלה מישראל ונמנו אותו בראשו של הקביה וכו' צהלו ושםחו כו' מיכאל גבריאל העורכים תפלה ותחנוגים על ישראל בכל יום וכו' עכ"ל. (ועי' על זה אורבן, ערוגת הבוטש לר' אברם ביר עזריאל, חד', פ' 38). קטע זה, אף שאנו ידוע ממקור אחר, אין ספק שהוא שיר לספרות ההיכלות העתיקה, והפייטן מתיחס אליו או לא השקפות דומות המצויות או רווחות בתקופתו.

50 כי בשבתו בכסא (וילג לנבס) לשפטו לשפטני, ע"ש תhalb' ס' השבת לנסא שופט זדק. 51 להדים בשופר בעל משפטו להשתיק את וקיטיגורו. ולוכות ישפטו ישפטני. 52 ובמשפטו הגויים בiley לשפט עיף דרשת חול' יור' ר'יה אי' ג' דז' א' איר לו והוא ישבת חבל בצד ידין לאימים במישרים (תhalb' ס' הקביה דין את ישראל ביום, בשעה שען בטלון מן העבירות (כז"ל), וכיה ביר' ג' ג' (ע' 519) ובמדרשי תלמידים ט' י"א (דף מ"ד א') ובפסיקתא רבתי מ' (דף קס"ז ב'). כי לאור יוציא משפטו ישע' מב' ג. ונגה באשר תהיה (חבק' ג' ב) בהישפטי כדרשה האיל'.

54 ראש כהן פו שהיש היא. לצדקי לצדקני. לבושה כתלה חירר לנקי 55 ושער ראה כעמר נקי דני' ז' ט. שני פטוקים אלה נדרשים בדורות הויל הנומרה לנו בתלמידו היניה דף ייד א' כהוב אחד אמר לבושה כתלה חור וערער ראה כעמר נקי, וכחיב קוצחותו חתלים שורות כעורה, ומתרץ שם: לא קשיא, כאן בישיבה כאן במלחה... ושם להלן נמצאת דרשת דומה: כתוב אחד אומר (דני' טט) כرسיה שביבין דיבורו, וכחוב אחד אומר (טט) עד די ברוסון רמי' ועתיק יומין יתב... ומתרץ ר' יוסי הגלילי (טט) אחד לדין ואחד לצדקה. יתכן ששתי דורות אלו היו לפניה הפיטן וצירוף לאחת. בנקה לא נקה לנקה לנקת אווי לפוי שיטה גוגה לא נקי, ע"פ הדרשה (הופתא ימוא ד-ט) [השת] מנקה הא לשבים ולאשן שנבים.

56 באומר ימלט אי נקי ע"ש אייב בכ כה ותזרור אמר ויקט לך, ושם כב ימלט אי נקי, שדרשו בויר' תעניות ג' ייב דף ס"ז א' בענין שהקביה מבטל גזירותו מפני גזירתו של צדייק, וזה לשונו: וגזר אויר ויקט לך, מה תיל לך, אלא איפילו והוא אמר הכנן ואית אמר הכנן, זידך קיימת ודידי לא קיימת... אני אמרתך ימלט אי נקי, ואתה אמרתך ימלט אף על פי שאינו נקי, זידך קיימת ודידי לא קיימת (ועי' ביכ' בגבלי תען' דף כ"ג א'). לפיו זה יש לפחות גזירה מלפני הקביה למלט איפילו מי שאינו נקי. והוא רוכב בערבות מבהיקי עיש' תhalb' ס' סולו לרוכב בערבות, וערבות הוא הרקיע שב צדק ומשפט וצדקה ונגנו חיים וגנו שלום וכו' נמצאים, כדרשת הויל חגינה דף ייב ב'. מבהיקי פ' מאיר ומצחכח אותו. 57 וירושב בחדרי תימן (ל' איב ס' ט) כבקי יש מפרשין שהוא ישב איפילו בקצו' חבל הוא בקי בהם, ר'יל שאין נסתר ממוני דבר, יי"מ שהוא יושב בבית המקדש של מעלה שהוא מכובן כנגר בית המקדש של מטה, והוא בדורות, הינו בתימן. בגבול בנימין בצל צח (ל' שא' ב, שלפי פשטונו הוא שם מקומ) לנקי לסתות אוית כאילו נבנית בית המקדש שהיה בגבול בנימין, והוא יושב בצלצלה, ר'יל בצל צח, הינו בגאל שווי (תhalb' צב א) הבקרא צח ואדום (שהיש ה י) – דרשת דומה על צלצלה = צל צח במסמאות שונה נמצאת במדרש שמואל י"ד ז' – ונגנה החודשה דרשת זו ע"י הפייטן.

וְרֹגֶל הַחִיּוֹת [אֲשֶׁר] בָּמִישׂוֹר עֲרָבֹות / וְעַד לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה רַבּוֹת
וְסִלְסָלָן לְבָרוּךְ מִמְּקוֹמוֹ מִרְבּוֹת / וּפּוֹרְדוֹת וּמִשְׁקָוֹת סְלִיקָה לְהַרְבּוֹת
לְהַצְדִּיק בָּמִשְׁפָּט אַלְפִּי רַבּוֹת / כִּמְרָאָה בָּזָק רַצְוֹת וְשַׁבּוֹת
וּמְרָאוֹת פָּמָנָת דְּמַיּוֹן מִתְחַבָּאוֹת / וּמִטְיָפוֹת כְּנַפְתָּרְשָׁפֵי שְׁלַהְבּוֹת
לְהַעֲשָׂות נָהָר דִּינָּור [אִישׁ] וְלַהֲבּוֹת:

וְעַל רַאשֵּׁיכֶם נָטוּי בָּמוֹרָא / דְּמוֹת רַקְיעַ כְּקָרְחַ הַנּוֹרָא
וּשְׁמֵי מַעֲוָנה מִקּוֹם מַה-נּוֹרָא / וּשְׁם אֲתוֹ שְׁרָא נְהֹרָא
וּמַמְעַל לְרַקְיעַ כָּאַבָּן יִקְרָה / כִּמְרָאָה סְפִיר בָּס תְּפָאָרָה
וּבָוֹ יֹשֵׁב עֻוֹתָה אָוָרָה / חֹצֵב מִפְיוֹ תְּלִמוד תָּוָרָה
וּמִשְׁם שׁוֹמֵעַ שְׁוֹעַת עַתִּירָה / וּמִימִינָו אֲשֶׁר דָת כְּתִירָה:
וּשְׁם בִּימִין יָשַׁח חַלְוָנוֹת / בָּצֶד רַאשֵּׁי הַכְּרוּבִים בְּמַעֲוָנוֹת
כִּי דָרְךָ אָוָתָן הַחַלְוָנוֹת / יָזִין תְּפָלוֹת וַיַּקְשֵׁיבָ תְּחִנּוֹת
כָּל פְּעָמִים פָּתָחוֹת וּפְעָמִים צְפָנוֹת / בְּכָן עַתִּים هֵם לְהַתְעִנוֹת

נק' פטלאם 58 ורגלי החיות: ווחיות פן אשרכ' פק'ג'ן ועד עד מני לבוך: כבוד הו' קני' 60 הבוק ב'הוח קראפ' 61 ומראות: ומראות ט' תר' מהוניה חן זמיון: דמות פטלאם נמנך קני' כנותה: כתיפות פ' 62 להעתות: לשוטה ו' א' אש חס' אבוזחרמן ננ'ך אפ' 64 ושמ'... ג'נ'ר א'ס' קני' א'תו: עמיה ופטגולאלאמנ'ך 65 כאבן יקרה כמראה ספר' חס' חן כמראה אבן ספר' קראפ' 66 וחוצ'ב ב'ג'נ'א' 68 במאענות: מוכנות קני' 69 יקשב'... יז'ון ד' 70 להעתנות: להעתנות

58 ורגלי החיות אשר במישור ערבות יהוק' א' ורגליהם רgel ישירה, ולפי ספרות הנסתור הן נמצאות ברקיע העבות. ועד למעלה למעלה רבות (עש' וה'א כ' ז' ובני רחינה רב' למלעל) מבני ישירה, לפ' מה שדרשו ברורש' ברכות ט' א' דף יג' א'. 59 וסילסול לבנון ממקומו מרבות עיי' פרקי ר' אליעזר ד' (נסוף) והחיות עומדות אצלם ואינם יודעות מקרים כבוזו עונות ואומרות בכל מקום שכובוזו שם ברוך זה ממקומו. ופּוֹרְדוֹת עַיְשׁ יהוק' א' וא' פּוֹנְהָם פרודות מלמעלה. ומשיקות עַיְשׁ יהוק' ג' יג' ו' קול נבכי החיות משיקות אשה אל אותה, פ' מתחברות בלתי לסתיגור להיכנס, ובזה סלייחה להרבות. 60 אלף רכבות ישראל, עיש' מדרכ' ילו. כמראה בזק רצונות ושבות עַיְשׁ יהוק' א' יד ווחיות רצוא ושוב כמראה זבוק', שדרש ר' יוסי בר חנינה (חגיגה דף יג' ב') כארור היוצא בין החרים. 61 ומראות תרומות דמיון מתחבאות מסתחרות כדי שלא להבט את פני השכינה. ומטיפות כנופת (ל' היל' יט יא) רשב' של הכותל ל' שה'ש' ח' ו' 62 להיעשות נהר דינור דני' ז' י. אש להבות תhalb' קה לב', והענין עיפ' פרקי ר' אליעזר (שם) והויתות... עומדות ביראה ובאיימה ברחת ובזיע. ומיועת פיהם נהר של אש מושך ויוציא לבניו, שגמר נהר גנד' ונפקל מן קדובות. 63 ועל ראייהם נתורי במורא. דמות רקייע כקרח הנורא ל' יהוק' א' כב', ועי' פרקי ר'יא ד' ומה הוא כעין הקראה הנורא? כאבגניט טובות ומרגליות, והוא מאיר על כל השמים. 64 ושמ' מעונה חד' מוי' הרקיעים, לפי הבריתא תביבה דף י'ב' ב', מקום מה נורה ברא' כה י. ושם אותו שרא' נהורא זני' ב' ב'. 65 וממעל לרקייע כאבן יקרה. כמראה ספר' כס חפאה יהוק' א' כו. 66 ובו יושב עותה אורחה הקביה, עיש' תhalb' קד' ב. חוצ'ב מפיו תלמוד תורה ר'ל מוציא מפיו דבר חצוב. 67 שועת עתירה צעקה התפללה. ומימינו אש דת בתורה עיש' דבר' לג' ד' כיבינו א' דת למו', ר'ל וניתנה כתה. 68 ושם בימין שחלונות בצד ראי הכרובים עיי' קטע היכלות המונא לעיל (47) וחלונות לו אימינו בצד ראי הכרובים וכו'. 71 בעת רצון עיש' תhalb' ט' יד.

בְּעֵת רְצׁוֹן לַהֲפִתָּח וְלַמְעֻנָּות / וּכְשִׁיחְפַּץ רְחוּם לְשֻׁעָות וְלַעֲנוֹת
גִּזְוֹר וַיַּפְתַּחוּ אֹתָן הַמְלוֹנוֹת:

וַיַּצְאָוּ בָם אֶלְף וְשָׁמֹנָה מֵאוֹת / הַמְלִיצִים יִשְׁרָמְשֶׁפֶט לְנִזְוֹת
וַיַּקְבְּלוּ תְּפִלוֹת מְלֻבּוֹת בָּאֹת / וַיַּתְנוּם בֶּרֶאשׁ אֱלֹהִים אֲבֹת
75 בְּכַתְרַת נִזְרָר בֶּרֶאשׁ לְהַרְאֹת / עֲשָׂוֹת בָּמוֹ לַטוֹּבָה אֹתָ
בַּיּוֹם תְּרִיעָה מָוֹפֶת לְהַרְאֹת:

וְאֵלִים יִשְׁלַשׁ קָדְשׁוֹת / שְׁמִים לְעֵם קָדוֹשׁ מִתְפְּרִשּׁוֹת
וְאַחֲת בֶּרֶאשׁ קָדוֹשׁ מִקְדִּישׁוֹת / קָדוֹשׁ בְּכָל מִינִי קָדְשׁוֹת
וּמִידּוֹ גָּמָן שְׁמֵי קָדְשׁוֹת / וַיַּקְדַּשׁ בְּאַחֲת בְּשִׁלּוֹשׁ קָדְשׁוֹת
80 וַיַּעֲרַב־דָּלוֹ מִלְמְטָה שְׁלִישׁ תְּקִיעֹת / כְּמוֹ מִלְמְעַלָּה שְׁלִישׁ קָדְשׁוֹת:

בְּחֻובִּים (עַל יַד נִבְיאָךְ) וְקָרָא וְהַאֲלִזָּה וְאָמַר

[בק Hollows שאין נהוגין לומר את הטילוק אומר החוץ]
[קָרְבָּנָה אֶת־שְׁמָךְ בְּעָוֹלָם כְּשֶׁם שְׁמַקְדִּישִׁים אָתוֹן בְּשָׁמֵי מָרוֹם
בְּפִתְחִיב (על יַד נִבְיאָךְ). וְקָרָא וְהַאֲלִזָּה וְאָמַר]
קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְצָבָאות מְלָא כָּל־הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ:

משיכין בעמוד 122.

פלנכייך 71 להפתה: למתח קני¹⁴ ולהענות: ולענות ב' קרפלמנברטקי¹⁴ 73 במשפט ז'בקי¹⁴ לתהנות קני¹⁴!
74 הצבאות ב' ו' לא פמ' 75 לכתר או וכתר גוף כתר פטלאן¹⁴ להראות: להנאות פטלאן¹⁴ 76 ביום: יום אן לראות
קני¹⁴ 77 אלים: אראלים קני¹⁴ לעם קדרוש: לעם וו כ' מהפרשות: מתחדשו ר' 78 ואחות... מקדישות: ואחות לאחת בשלוש
קדושים קני¹⁴ קדוש אונר: וקדוש שררכי¹⁴ 79 ומידו אזוק' כ' מיד אני מידור שררכי¹⁴ וקדוש: זמן¹⁴ בשלוש:
שילוש בזוכר משלש דפוסים 80 לו חס' בב' ו' לוחףאנק¹⁴ שלוש חקיאות: משולשות הויס' פ' אני שלוש קדושים קני¹⁴
במקום 80: כמו מלמעלה שלש קדושים ערבות בן מלמטה ערבע שלש תקיעות עם שלש קדושים ט

73 וַיַּצְאָו בָּמְלָאָה וְשָׁמְנוֹה מִאּוֹת הַמְלִיצִים יוֹשֵׁר מִשְׁפָט, עַיִּט הַיִּכְלֹות הַבְּלִיל (שם) וַיַּצְאָו אֶלְף וְשָׁמְנוֹה מִאּוֹת
סְגִירִין וּמִטְסִט שֶׁר הַפְנִים עַמְתָּה וּכְלָוָת מִשְׁרָאֵל וּכְרִי (וּבְסִפְרֵי הַרְאֹוֹת הַמִּמְנוֹנִים הַמִּלְבָד עַל הַתְּפִלוֹת, עַיִּט אַרְחוֹת חַיִּים
לְר' אַהֲרֹן הַכֹּהן מְלֹנִיל, הַל' תְּפִלוֹת, סְפָק' ט' כ', שם הַאָמָבָא אֶת דְבָרֵי הַפִּיטִיל). לְגַ�וֹתָה לְהַדְרָה וּלְשִׁפְרָה (הַפִּיטִיל חִידָשׁ אֶת בְּנִין
הַפִּיעָל דְגָנָה לְתַהְנוֹתָה). 74 וַיַּקְבְּלוּ תְּפִלוֹת... וַיַּתְנוּם בֶּרֶאשׁ אֱלֹהִים צָבָאות עַיִּט קָטָע הַכְּלֹתָה הַגִּיל. 75 עַשׂוֹת
בָּמוֹ לַטוֹּבָה אֹתוֹת עַיִּט תְּהִלָּי פָּוֹ זָי.

77 וְאֵלִים יִשְׁלַשׁ קָדְשׁוֹת הַמְלָאִים, עַיִּט יְשֻׁעָ' וְג. שְׁתִים לעם קָדוֹשׁ מִתְפְּרִשּׁוֹת לִישראל, עַיִּט דְבָרִי יַד ב'.
78 וְאַחֲת בֶּרֶאשׁ קָדוֹשׁ מִקְדִּישׁוֹת עַיִּט וַיַּקְרַר כִּיד ט' (ע' תְּסִדָּה) כָּל יּוֹם וְיוֹם הַעֲלִינוּמִים מִכְתִּים לְפָנֵי וּקְבִּיה שלש קדושים
וְאוֹמְרִים קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ, מֵה הַקְּ, עוֹשָׂה, גָּוֹתָן בְּרָאָהוּ אֶחָת וְשָׁתִים בֶּרֶאשׁ טֶל יִשְׂרָאֵל, הַהִזְרָה וְהַתְּקִדְשָׁתָם וְהַיִּמְתָּם קָדוֹשים
כִּי קָדוֹשׁ אָנָי (אוֹתָה דְרָשָׁה בְשִׁינוי לְשׁוֹן בְּעוֹרֶגֶת הַבּוֹשָׁם לְר' אַבְרָהָם בָּרָר עֲזֹרִיאָל, מַהְד' אַוְרָבָּן, כְּרָך ב' ע' 138). 79 וּמִידּוֹ
נָתַן שְׁתִי קָדוֹשׁוֹת שָׁם. וַיַּקְדַּשׁ בְּאַחֲת בְּשִׁילּוֹשׁ קָדוֹשׁוֹת רִיל וּבְכָן וַקְדַּשׁ אָתוֹר באַחֲת עַם המוני מעלה בשילוש קדושים.
80 שִׁילּוֹשׁ תְּקִיעֹת עַל מְלָכִיות זְכוּרָה וְשִׁופְרָה, וְהָא מְכוֹן כְּנִגְדָּב' הַקְּרוֹשָׁות.

זורת התפללה

ברוך אתה יי' אלהינו ואלתנו אבומינו אלהי אברך אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הנבואר והטרא אל עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וחוכר מסדי אבות ומביא נואל לבני בניהם למען שם באהבה:

**מִסּוֹדְׁ חֲכָמִים וְגַבְנִים
וּמִלְמָדְׁ דִּעָתְּ מִבְנִים
אִפְּתָחָה פִּי בְּתִפְלָה וּבְתִّחְנוּנִים
לְחִילּוֹת וּלְהַנֵּן פְּנֵי מֶלֶךְ מֶלֶכִים וְאֲדוֹנִים הָאֲדֻונִים:**

רשות

קימון: ח-ג טענון (וכי יתקן). צמיס צמי ל' טוליס. 4 מליס צכל נול.—א 8906

אמתתי לחרנד בלב-קרוע ומרפק / בקש רחמים בעני בפתח
גילג'ל רחמייך וידין אל-פתח / אדני שפטי תפחה:

דבר אין-בפי ובלשוני מלאה / הן יי' ידעת כליה
וממעמקי הלב לפניך אוחילה / אחותה בסתר כנפיך סלה:

5 זלעפה ופלצות אחזוני במורא / חלות פnid-נורא בנטש יקרה
טוב-טעם ודעתי קטני לחשפה / על כן זהלתך ונירא:

יגעתי באנחתך איך-לעמד לפניך / כי אין מעשים לזכות בעיניך
לחלותך שלחוני מקהלות המניך / תכין לכם תקשייב אונך:

כ"י חניל || 1 להנגן: להחנן לך פ' 4 פניך נ 6 מלחרשה פ' 7 איך: היך אבב' הוויז 9 ומאנפ' צ' 10 ישב:

1 אחותי באתי (ל' הננו אתנו לך, ירמי' ג' כה). להנגן להפיל היגון לפניך, וכונרא העוז הפיטן לומר להנגן במקום להחנן לך (יש שהגיינו להחנן לך, ע"פ הנחת ר' אלעזר מג'וריוז, כגון בסי' פרמא 2579/1250). ועי' להן בתקיעתא דיאסי בן יוסי, זכרונות, 2: אנחנו לחך לי. בלב קרוע ע"ש יואל הג וקרעו לבבכם. ומורתה ע"ש החל' לט ד חם לבי בקרבי, שתרגומו רוחח לבי בירושמי. בקש רחמים לשון התלמוד, כגון סוטה דף י"ד א'. בעני בפתח לשון המדרש, עyi ויקיר לד' ט' (ע' תשצ"א) העני הזה עומד על פהך והקביה עמיד על מינו. 2 גולגל רחמייך לשון התלמוד, כגון ברכות דף ז' א' וגנולו רחמייך על מודזינך. תרביא רבה ד' (פ"י 17) מיד מתגלגלו רתמיו של הקביה, ר"ל גנטורו. ודרן אל תמהח אל תדוקך בדין, קלשון התלמוד ירו' מ"ק ג' ז' דף פ"ג ג' כל אותה השנה הדין מתה. ועי' ביר ליה ג' (ע' 333) מותה הדין שהיתה מתהה. אדני שפטי תפחה החל' נא יז. 3 דבר אין-בפי ובלשוני מלאה הן ה' ידעת כליה לה-יכ' החל' קלט ד. 4 וממעקי הלב לי ההלמוד, יומא דף פ"ז ח' (כנטח תפלה יודעה). אחותה בסתר כנפייך סלה החל' טא הא. 5 זלעפה ופלצות אחזוני החרגשות וחלה, פ"ש החל' קיט בג זלעפה אוחזתנו, ואיבך כא וואה בשרי פלצות. במורא חלות פני נורא מפחד להלotta פני הקביה. בנטש יקרה (לה-יכ' משליו וכו), ר"ל בכבר ראש. 6 טוב-טעם ודעתי (לה-יכ' קלט טו) קטונמי להסרה ר"ל קטונמי מהיות שליח צבור הגון, וחסר אני טוב טעם בהפלגה. על כן זהלתך ונירא איבך לב ג'. 7 יגעתי באנחתך החל' ו. ז. כי אין מעשים לזכות בעיניך אין בי' מעשים טובים.

**מַה־אָנִי וּמַה־חִי תֹּלְעֵה וּרְמָה / נֶבֶרֶר מִדְעָת וּבָאָפֶס מִזְמָה
10 סְמִכָּתִי יִתְדַּמֵּי בְּסֶפֶר הַחֲכָמָה / מַעֲנָה רַךְ יִשְׁיב חַמָּה:**

**עָזִי אֶלְיךָ אָשָׁמָה לְסֻעָּדִי / פָּתָח דְּבָרִיךְ הָאָרֶן הַגִּידְרוֹ
צְדָקָנוּ וְאַמְצָנָנוּ וְתַנְּן לְאַלְמִידִי / כִּי־אֱלֹהִים (נִיא כִּי אַתָּה) מְשֻׁגָּבִי אֱלֹהִי חָסְדִי:**

**קְהַלְיָה עַוְמָדִים לְבַקֵּשׁ מִיחִילָתָךְ / רְחַמִּיךְ יְכַמְּרוּ לְרַחְמָם בְּחַמְלָתָךְ
שׁוֹפְכִים לְבָבָם לְעַמְתָּךְ / וְאַתָּה תְּשֻׁמַּע הַשְׁמִים מִכּוֹן־שְׁבָתָה:**

**15 תְּחַזֵּק לְעַמְקָה יָדָם הַרְפָּה / שְׁלָח מְאַתָּךְ עֹזֶר וּמְרוֹפָה
נְעַמְקָה יִשְׁיוּ לְתַחְזֵק וְלִתְקַפֵּה / כָּל אָמְרָת אֱלֹהָה צְרוּפָה:**

משיב אוקנרכט 11 דברך צמן 12 אלהים אה: אתה שאר כייזי 13 להרמחם: להמלם ל 14 שופכים: שפכם אב'ירם
16 געמק: גואמק אל

8 חכין לבם תקשיב אונזך מהלֵי זי. 9 מה אני וממה תוי יומא דף פ"ז ב' מה אנו מת היינו. רמה ותולעה ע"פ
איוב כה ו א' כי אנוש רמה ובן אדם תולעה, ושניהם לקוחים מוידי תפלת געליה. נבער מדעת ירמי ייד באפס מזומה
בל' מבוגה (מזומה מקבילה לדעת וחכונה, ממשי ב' ידיא). 10 סמכתי יהודותי (דורגת חמכתיה יהודותי) בפזמון יאכירה אלהים
ואחמייה לר' אמרתי בן שפטיה) שמתי מכתשי. בספר החכמה הוא ספר משלי. מענה רך ישיב חמה משלי טו א.
11 עוווי אליך אשمرة מהלֵי גט ז. לסתעדני כדי שטאטדענדי (עיש תחל'ן צד ייח חדרכ' הז' יטעדני). פתח דבריך האר
תחל'ן קיט קל, להנידרי כדי שאגיד את דברי. 12 ותנן לאל יידי ותון לי כה (עיש ברא' לאט יש לאל זייז, וכדוםה). כי
אללהים (ווייאג בשינוי כי אתה) משגבי אלהי חסדי תחל'ן נט ייח. 14 שופכים לב כמים עיש איכזה ביט שפכי נמייס
לך. ואתה תשמע השמים מכון שבתך מ"א ח' לאט. 15 תחזק לעמך ידם הרפה עיש איבוד גוידים רפוח תחזק
שלח מאתק עוזר עיש תחל'ן כ גישלח עורך מקדש. 16 געמק ישוינו יוכו לנעם הז' (עיש תחל'ן זי) כל אמְרָת אֱלֹהָה
צְרוּפָה ממשי ל' הז.

מגן

סימון: חי' ז' טיענון כל ילאק ימי. כתיס צלי לי טוליס. 4 ווילס כל נול – א.5973.

**1 אָמְרָתְךָ צְרוּפָה נְעַדּוֹתְךָ צְדָקָה / בָּאֵי עֲדִיקָה בְּרִיב אַלְמַדְקָדָק
גְּשִׁתָּךְ לְתַחְפֵשׁ כָּל־תַּעַלְוִים וְבָדָק / דִין עֲנֵנִיךְ בְּמִשְׁפָט הַצְּדָקָה:**

**הַן עַוְלָמָךְ בְּנִית בְּחַסְדָךְ / וּרְבָבְ-חַסְדָךְ מְטָה כְּלָפִי חַסְדָךְ
4 זְכִיּוֹת הַכְּרָעָה וְעַזְךָ מִיסְדָךְ / הַן עַל־גְּנִינִי מָוֹצָא מַכְשָׁדָךְ:**

1 בריב: בדין פטהט 3 ורב: רב א

1 אמרתך צרוופה ממשי ל' והעדותיך צדק מהלֵי קיט קמד. באי עדיך עיש מהלֵי סה ג עדיך כל בשר יבואו. בריב
אל תדריך במשפט עמה אל תדריך (עיש לשון החלמוד, בגין יבמות זך קכיא ב' הקבצה מדריך עט סביבו בחוץ השערות).
2 גשותך ריל בגשתח. כל תעלום ובדק מה שנעלם מן העין (תעלומות לב, מהלֵי מרד נב) וקלקל גליין (בדק הבית, פ' סדק
שבבית, מ"ב יב ו עוד). 3 עולמך בנית בחסד עיש מהלֵי פט ג עולם חסד יבנה. ורב חסד מטה כלפי חסד אחד
מייב' המרות (שמות לד ז) ורב חסדי מפורשת מטה כלפי חסדי ר'יה דף ייז א'. 4 זכוויות הכרעה תגורות לך' שתכרענה
הוכחות על העונות. ועווזך חיותך עיש מהלֵי ח' בגין עז. חון על-גני מוצא מכשד על ורע אגרהם שהוציא מאור כסדרם.

5 טָרֵם נִקְרָא וְאַתָּה מְעֵנֶה / יִמְצָא לְנוּ חָסֵד בְּמַעֲנָה
כִּפְקִידָךְ הַיּוֹם יִצְוְרֵךְ לְהַמְגָה / לְנוּ מְלָאָךְ סְבִיב יִתְגָּהָ:

מִדְתָּת טוֹבָךְ עַלְנוּ הָגָבָר / נִקְנָנוּ מַעֲזָן וַפְּשַׁעַטְנוּ הַעֲבָר
שְׁגָב בְּזַרְעוֹ לְמַקְוֵיחַ בְּשָׁבָר / עֹז תְּלִיפָּת-פָּחַ וְעַלְיתַ אָבָר:

פְּעַלְתָּ אָזְרָחִי לְפָנֶיךָ תְּזַכֵּר / צְדֻקוֹ יְלִיזָּדָכָר וּמִסְטִין יִסְכֵּר
10 קְבִּיל מְזָרָאָךְ יְחִזְקָךְ לְהָכָר / רָצַץ בְּפָקָודִיכְךָ לִישְׁרָאֵל וְלִיקָּר:

שְׁלָמָם נִמְצָא בְּכָל-אֲשֶׁר נִפְקַד / שְׁעַשְׁעַ כִּיהִום בְּחַנְתַּ מִפְקָד
תְּהַלָּה נָעָז לְמַרְחָמוֹ שִׁקְדָּן / מִפְתָּחוּ בְּעַת אֲשֶׁר פְּקָד:

כִּפְתּוֹב. וַיְיִפְקַד אֶת-שְׂרָה בְּאֵשֶׁר אָמַר. וַיַּעֲשֵׂה יְהִי לְשָׁרָה בְּאֵשֶׁר דָּבָר: (בראשית כא א)
ונִאמֵּר. עַקְבָּ אֲשֶׁר-שְׁמָעָ אֶבְרָהָם בְּקָלִי. בַּיּוֹם מִשְׁמָרָתִי מִצְוָתִי חָקָותִי וּתוֹרָתִי: (שם כו ח)
ונִאמֵּר. וְכָרָא אֶבְרָהָם לִיצְחָק וְלִישְׁרָאֵל עַבְדִּיךְ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעַת לָהֶם בָּךְ וְתַדְבֵּר אֲלֵיכֶם
אָרֶבֶת אֶת-דִּינְךָ עַצְמָם בְּכָל-כָּבֵד הַשְׁקָםִים. וְכָל-הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמָרָתִי אָמַן לַעֲצָם
וְנִתְהַלֵּל עָלָם: (שמות ל' יט)

ונִאמֵּר. שְׁמָעָ תְּפִלָּה עֲדִיף בְּלִבְשָׂר יְבָאוּ: (מלחיל טה ג)
וְנִאמֵּר. כָּרְאָמָרָתִי עוֹלָם חָסֵד יִבְנֶה שְׁמִים פְּקַנְּ אַמְנָתָךְ בָּהֶם: (מלחיל טט ג)
וְנִאמֵּר. חָנָה מְלָאָךְ יְיָ סְבִיב לִירָאֵיו וְחַלְצָם: (שם לד ח)
וְנִאמֵּר. וְקֹיְיִי יְחִילִיפּוּ כֵּחַ יַעֲלוּ אֶבְרָבְנָשָׁרִים. יְרוֹצָו וְלֹא יִגְעַנוּ וְלֹא יִעָּפּוּ: (ישעיה מ לא)
וְנִאמֵּר. כָּל-אָמָרָת אֱלֹהִים צְרוֹפָה מִן הַוָּהָא לְחַסִּים בּוֹ: (משל ל' ג)

13 בֹּו שְׁעַנְגָּנוּ מָעוֹלָם נִיעַנְגָּנוּ נָוֹרָאֹת / בְּלִיְצָוֵי חָנוֹנָנוּ קִבְּלָה בְּהַעֲלָוֹת
יְחִילָצָנוּ בְּמִגְנָנוּ מִתְחַלוֹאָי תֹּצָאֹת / כְּצָפְרִים עֲפֹתָן כַּנְּדִין יְיָ אֲבָאֹת:

5 וְאַתָּה: אַתָּה ו' 6 כִּפְקָדָךְ: כְּבָקָר פְּטָלֵד 7 מְעוֹן: מְנִסְתָּרוֹת בְּכָךְ מַחְטָא ט' 8 בְּזַרְעוֹנָךְ פְּטָן אֲלִיפּוֹת ח' זְרוֹנוֹ
9 תְּזִכְרָה: יִזְכָּר בְּבָדוֹלכְתָף | כּוֹשֶׁר: יוֹשֶׁר ח' 14 בְּמִגְנָנוּ לְפָנָן: יִגְנָן: עַלְינוּחוֹסִי טַלְפָן

5 טָרֵם נִקְרָא וְאַתָּה תְּעֵנָה עַשׂ יִשְׁעָיָה כִּד וְוַיה טָרֵם יִקְרָאוּ וְאַנְיָ אַעֲנָה. יִמְצָא לְנוּ חָסֵד בְּמַעֲנָה רַיֵּן יִתְנַן לְנוּ
מַעֲנָה שֶׁחָסֵד. 6 לְהַמְגָה (גָּמְקוּם לְהַמְגָה), רַיֵּל כְּשַׁעֲוָרִים לְפִנֵּיךְ כֵּל בָּאֵי פּוֹלֵם הַיּוֹם כְּמוֹ שְׁמַעְבִּירָנוּ הַזָּאָן תְּחַת הַשְּׁבָט
כְּדִי לְמִנּוֹת אַתָּה. לְנוּ מְלָאָךְ סְבִיב יִחְנָה עַשְׂשָׂתָה לְדִד חָנוֹנָה מְלָאָךְ הָסְבִּיב לִירָאֵי. 7 מִדְתָּת טוֹבָךְ עַלְנוּ הָגָבָר
מִדְתָּת הַרְתִּימָה גָּגָבָר עַל מִדְתָּת הַדִּין. נִקְנָנוּ מַעֲזָן עַשְׂשָׂ אַיְבָּ יִדָּ. 8 שָׁנָב בְּזַרְעוֹנָךְ בְּשָׁבָר לִישְׁאָלָל,
הַמִּקְוִים לְךָ בְּמִקְוֹת אָמֹן (שָׁבָר עַשְׂשָׂ תְּחָלָל קִיט קְטוֹז עַל תְּבִישָׁנִי מִשְׁבָּרִי), וּזְקָק לְהָם עַזׂוּ חִילְופּוֹת כָּחַ וְעַלְיתַ אֶבְרָעָשָׂ
וְקֹיְיִהְיֶלְפּוּ כֵּחַ יַעֲלוּ אֶבְרָבְנָשָׁרִים, יִשְׁעָיָה מְלָאָךְ פְּטָן אֲלִיפּוֹת חָקָתָה אֶבְרָעָשָׂ
שְׁדָרְשָׁהוּ עַל אֶבְרָהָם בְּבָדְבָד טְזָוָא. יִלְיָצָר כּוֹשֶׁר יִלְיָצָר עַל מַעֲשֵׁינוּ הַכְּשָׂרִים. וּמְסִטְנִין עַשְׂשָׂתָה לְגַדְלָה
דוּבָרִי שָׁכָר. 10 קִבְּלָה רַיֵּל כְּבָל עַלְיוֹן. יְהִוְדָךְ לְהָכָר (בָּמְקוּם 'לְהָכָר') עַמְּסָפָר מְאָמָר חָזְלָן בְּנֵי מִיחָה שָׁנָה (ולְפִי
בְּנֵי שָׁנָה) הַכִּיר אֶבְרָהָם אֶת בּוֹרָאוֹ, עַיִן בְּירָסְדָר ד' (עמ' 703), וְעַיִן שֶׁמֶן כָּל הַמִּקְבִּילוֹת בְּהַעֲרָה, וְעַיִן בְּדָרְשָׁם דְּבָרָא. רָצַץ
בְּפָקָודִיךְ הַיּוֹנוּ לְעַקְרָתִ יִצְחָק. 11 שְׁעַשְׁעַ כִּיהִום בְּחַנְתַּ מִפְקָד הַיּוֹם אַוְתָו בְּרִיהָ (לְפִי אָמָר חָזְלָה דְּבָרָא
בְּרִיהָ נִפְקָדוּ שְׁרָה רַחֵל וְחָנָה) בְּבָנֵן שְׁהַוּפְקָד אַצְלוּ כִּפְקָדוּן. 12 תְּהַלָּה וְעוֹז לְמַרְחָמוֹ שִׁקְדָּן רַיֵּל שִׁקְדָּן תְּחַלָּה וְעוֹז לְהַקְבִּיה

זכרנו לחיים (נ"א לחיים) מלך חוץ בחיים. וכתבנו בספר הרים. למענה אליהם חיים.
מלך עזיר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי' ממן אברחים:

אתה גבור לעולם אדני מלחמה מתים אתה. رب להושיע. [נקיך אמרים מזריד היטל]
מכליל חיים ביחס מלחמה מתים ברכמים רבים. סומך נופלים ורואה חולמים ומתר אסורים ומקרים
אמונתו לשני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך מימות ומלחמות מצמיח ישועה.

מחיה

קיעין: הצליך. סמונן כל יתק (כפו). צmis צני לי טוליס. 4 ולייס צכל נוכ. – ת 332.

תמים פועלך גדול העזה / שחרנו פניו ואדרתך נמצאה
ברחץ טנק וחתם שמחה / קבל אnek וגדר פרצה:

צאן לטבח נור ממקלה / פרים וכבשים לשלים ועולה
עריבת שפה נערכ במלחלה / שייתנו ישפר בקהטר ובוללה:

5 נתיב ישר אמ-נעקל בלבכת / משלחתך לעוזב להתרפות במלאת
לגוך יפקד מזבח מערכות / קמאכלת המאכילה מאו נערכת:

3 לטבה: לובה קם 4 עריכת: ערך קמו כהתר ובלילה פלב כהתר בלילה ט 5 נעקל: הוuckle פון מלכת ד במלאות:
מלאת אדוּחַקְנֶפְטָל 6 יפקד: הוון פ 7 ומפקד פטרחן

1 תמים פועלך עיש זבר, לב ד הזרם תמים פועל. גדול העזה ירמ', לב יט. שחרנו פניו ואדרתך נמצאה פיש
משליז טו לשחר פניו ואძראן. 2 רחץ טנק וחתם שמחה נקה חטא ועון, עיש ישע' ד אם רחץ הי' את צאת בנות ציון,
ודגמי' ט בד ולהחט חטא. קיבל אנק אנטנו. וגדור פרצה ע"ש עמוס ט יא וגדרתית את פרציה. ישע' כי היה וקורא לך
גדר פרץ. 3 צאן לטבח (עיש ירמ') יב יג בצאן לטבחה גדור ממכללה עיש חבק' ב ז גור ממכללה צאן, ריל אין בהמות
לקרבן, וכן אין פרים וכבשים לשלים ועולה, ולכן 4 עריבת שפה נערכ במלחלה עיש הוושט יר ג' ונשלמה
פרים שפטינו, ריל נערכ ערך מפלגה בשפטינו. שייתנו יושפר (עיש חבל) קד לד יערוב עליו שייחי כהתר ובלולה
כהתרות ומנהה. 5 נתיב ישר אמ-נעקל בלבכת (עיש שופט) ה' ו הולכי נחיבות ילדו אරחות עקלות ריל אם עזבנו
את הדרכ הישרה. משלחתך לעוזב לטבוח את התורה והטלוה לנו עיי הנבאים (דוגמת זכר' ז יב). להתרפות במלאת
לפירוש מעבודתך, עיש משליז יח ט נומתறת מאלאתו. 6 לגוך יפקד מזבח מערכות פניו יזכור המזבח שנערכת
בו מערכת עקריות יצחק. קמאכלת המאכילה מאו נערכת כנו שנערכת כי' מאו המאכלת שבוכותה אנו אוכלים היות
בשר, ע"פ אמר חז"ל בב"ר נ"ו ג' (עי' 598) למה נקרא שמה מאכלת שמכשרה האוכלים... כל אכילות ישראל אוכלין בעולם

חמותו בעת אשר פקד בעת שפקד את שרה (ברא' כא) חמותו (עיש מה'ת' ה' ב). 13 בו שוענו (במקום שוענו)
בלשון המקרא) מעולם בו אנו נשענים. ויענו גוראות עיש חבל' סה ז גוראות בצדק תענו. ברייצוי חינונו קובל
כהעלאות לקה לא ריצוי חינונו כהעלאות קרבות (ורייצוי ל' פיות ה'א). 14 מתחלואי חוצאות עיש חבל' סה כה
למות חוצאות, ועיף אמר חז"ל ברכות דף ח' א' תשע מאה ושלשה מני מלחמה נבראו בעולם, שנאמר למות חוצאות, חוצאות
בגימטריא הכוי הו. ריל יחלצנו מכל המחלות שהן מבין חוצאות. כצפרים עפות כן יג' ה' צבאות ישע' לא ה'.

יחד אַבְיוֹבָן בְּלִכְתֵּם לְהַרְמֹר / טְבַח לְהַכִּין מְפֻקֶּדֶת לְשֶׁמֶר
חֲנִיטָם נָצַר רְחָמִים לְכֶמֶר / זָכָר שְׁבוּעָה כְּקָטָרָת לְתָמֹר:

וּבְשִׁבְתַּךְ הַיּוֹם לְדִין עַמִּים / הַמְלָא עַל צָאצָאיּוֹ רְחָמִים
10 דִינָנוּ הַצָּהָר וְלֹא־גָזָא נְכָלָמים / גָּפָן מַטְעַתְךָ תְּכִין לְאַרְכִּים:

בְּזִכְוֹת נְעַקֵּד הַקְשִׁיבָה מִשְׁחָק / אַבְיוֹנִי עַמִּיךָ קֹרְאֵיךָ מַלְחָק
שָׁמָנוּ עַל־סְפָרָךְ לְחַיִים יְחָק / גַּנְיבָ-שְׁפָתֵינוּ הַקְשָׁב כּוּעָטָר יְצָחָק:

פְּתֻובָה. בּוּעָטָר יְצָחָק לֵי לְנָכָח אֲשָׁתוֹ כִּי עֲקָרָה הִיא. בּוּעָטָר לוּ יְיָ וְתָהָר רְבָקָה אֲשָׁתוֹ: (ברא' מה כט)

ונאמר. נִקְחָת אֶבְרָהָם אֶת־עַצְמָתָה עַל־הַעֲלָה וְנִלְמָס עַל־יְצָחָק בָּנוֹ.

נִקְחָת בְּיַדְוֹ אֶת־הַאָשׁ וְאֶת־הַמְּאָכָלָת וְלִלְכֹו שְׂיִיחָם יְתָהָרוֹ: (שם כט ו)

ונאמר. וְשַׁלְחָ אֶבְרָהָם אֶת־יְדָוֹ וְיִקְחֶה אֶת־הַמְּאָכָלָת. לְשַׁהָת אֶת־בָּנוֹ: (שם כט ו)

ונאמר. וַיֹּאמֶר בַּיּוֹם שְׁפָטָנוּ נָאָמָן. כִּי יְעַנְּצָר שְׁשִׁית אֶת־הַדָּבָר מִזָּה

וְלֹא חַשְׁכָּת אֶת־בָּנוֹ אֶת־יְחִידָה: (שם כט ו)

ונאמר. נִצְבָּא לְרִיב בַּיּוֹם וּלְמַד לְדִין עַמִּים: (ישע' ג יט)

ונאמר. וְהַזָּא יָאָר אֶזְרָקָךְ וּמִשְׁפְּטָךְ בְּאֶחָרִים: (חהל' לו ו)

ונאמר. דְּרַשְׂוֹ יְיָ בְּהַמְּצָאוֹ. קֹרְאָהוּ בְּהַיּוֹתוֹ קָרוֹב: (ישע' מה ו)

ונאמר. קָתוּ עַמְּכֶם דְּבָרִים וְשׁוֹבוּ אֶל־יְהָיָה. אִמְרָוָא אֶלְיוֹן כָּל־תְּשָׁא עַזְן וְקַח־טֻב וְנִשְׁלָמָה פְּרִים שְׁפָתִינָה:

(השע' יד ו)

13 שְׁפָתֵינוּ מְדוּבָּבָות־עַז וּבְאַדְקָתוֹ נְחִיה / בְּרְחָמִים יָצְדָקָנוּ וּוּרְעָנוּ יְהִיה
יְחִינָנוּ כְּקָדָם מִימִים אֲחִיה / בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יִקְיָנָנוּ וּנְחִיה:

8 חניטם דפטוגאפָה: חינוכם שאר כיינְזָן נזרו: זכוֹר רָף 10 מטעתך: גטיעך אַבְדוּזָה בָּפָה 11 הגעך דהַחַן

פרק: אַדְם בְּחַלְבָּכָה

זהה בזוכות האכלה (וראה שם המקבילות). 7 יחד אב ובן אברהם ויצחק. בלכתחם להר מור להר המוריה, פ"פ דרשת חוויל ביר ב"ה ז' (עמ' 592) מקום שהקטורת קריינה, היר דאת אמר אל לי אל הר המור (שהיש ד ו). טבח להבן עיש ברא' מג טז. 8 חניטם נצורך שמור את יליהם (ויג' חינוכם, עיש שהילדים הם חניכי בהםם). רחמים לכמור לעורר (עיש נכמרו רחמיו ברא' מג ל' ועוזו). זכר שבועה קטורת לתמור ויהיר שחאה והוכחת השבועה שנשבצת לאברהם או כאילו הקטנו קטרות שמהרתה וועלה (לשון התלמוד, יומא זף כ"ח ב' ועוזו). 9 לדין עמים ישע' ג. המלא על צאצאיםו כאור זדק ומשפטיך כצדקה. גנוון ויקיד כ"ט ד' (עי' הרא"ד) ומתמלא עליהם רחמים. 10 דיננו הצעיר עיש תורה לו ווהוציא כאור זדק ומשפטיך כצדקה. גנוון ומטען מטעות כ"ט ז' (עי' הרא"ד) ומתמלא עליהם רחמים. 11 משחק מן השמים. אַבְיוֹנִי עַמִּיךָ שְׁמוֹת כְּגַי (ויג' חינוכו אדם, עיש ישע' כת טט). 12 שָׁמָנוּ עַל סְפָרָךְ לְחַיִם יוּחָק עִיש אַיּוֹב יְשָׁרָת (עיש ישע' גז ב' ועוזו). 13 שְׁפָתֵינוּ מְדוּבָּבָות (עיש שה"ש ז' דרכָב שְׁפָתִינָה) עוזו פינן מודיע גברות ה'. ובצדקה נְחִיה כִּי אֵין בְּנוּ מְעַשִּׂים. וּרְעָנוּ יְהִיה עַשְׁעָה לְגַבְעָה לְגַבְעָה לְגַבְעָה. 14 יְחִינָנוּ כְּקָדָם מִימִים אֲחִיה הקביה שמו אֲחִי (שםות ג יד) יְחִינָנוּ הַיה וּרְעוּם לבקרים. מגילות השלישית, גלוות אדום (רו"ה וועדר, וכ"ה בכ"י ו 298). ויותר נראה שהഫיטן נתן לפטוק מובן חדש זה: אחרי יומיים של ר"ה יִקְיָנָנוּ ביום השלישי, והוא יה"כ, ויחתנוו לחים (המפץ בשם ים, וכן ים זקף).

מי בМОך אב הרכמים. זוכר יצוריו לחיים ברכמים.
ונאמן אתה להתיוות מתרם. ברוך אתה נ' מתיה המתים:

משל

קיוון: כינויו של יצחק (וילוט). צהים צי' טוליס. 4 מילס נכל נול. – ש. 641.

- ב' שלחתי במלאות סגל חברה / שומר אמוןך ומיחדיך במוֹרָא
שפכתי שיח לבקש עתירה / שמעני קולי אקרא:**
- מדבר בצדקה חוגן ומתראה / מתחסה ומסתור לדורשיך המצא
מתח דינך אמ-ביבורים תמצאה / מלפניך משפטך יצא:**
- ג' ערך תקיעתנו שעה בברורים / ערבב קטיגור ואמצן סיגורים
עקרת בית ומחובת צורים / עיניך תחזינה מישרים:**
- ויזכר לפניך אדקת הפטם / ונעד אקליך ובכסאך נחתם
וחלצני מפשע ומעון נחתם / אל-ימשלאבי אן איתם:**

4 ביבורים: בזורים פ' 6 עקרת בית: עקרת בור חם | וה齊ת אבהוחקפטכ | הרם אל 7 אהליך בויטלמרק 8 וחצנו קפנ

1 שולחתי במלאות סגל חברה נשלחות הקלה, שהיא הבורה סgal, היינו טבולה מכל העמים (שםות יט ה), והכל היא תפלת ש"ץ. שומר אמוןך ע"ש ישע' כו ה שומר אמונים. 2 שפכתי שיח עיש' חלה' כב א ולפני ה' ישפו שיוון. לבקש עתירה (מקום להפלו עתירה, פ' הפלת, לנויו, דוגמת זוני ט ג לבקש הפלת ותהנווניות, ועי' להלן בתפלת' היה עם פיפורת, 2 שמעה ה', קולי אקרא מהלי' זו ז'. 3 מדבר בצדקה הקב"ה, ישע' סג. מחסה ומסתור לישע' ז ו, ועיש' חלה' צא ט כי אהו זו מהשת. לדורשיך המצא עיש' ישע' נה ו דרשו ז' בהמצוא. 4 מתח דינך אם ביבורים תמצאה ר'יל אם תמהה את קו הדין עד למזכה (חקוי לשלון הקלורי אם תמצאה עומק הדין, להלן ע' ביבורים). מלפניך משפטך יצא תחל' זי ב, ר'יל אהיה זכאי בדין, מפני שאתה חוגן ומתראה. 5 ערך תקיעתנו סדר התקיעות. שעה בברורים תקבל בלי פ Kapoor. ערבב קטיגור לשון התלמידו (ר'יה ור' סי' ב') כדי לערבב את השטן. ואמצן סיגורים אלמדים וכות עיל שראל לפני ר'יר' ר'יה א' ג' דק' נ' ז' אמרו בית דין ה' ר'ה הקב"ה אומר למלאים העמידו בימה יעדתו סיגורים יעדתו קטיגורים. 6 עקרת בית (ע"ש חלה' קיגט) בנסת ישראל, לפני דרשת חול' פסח' דק' קי' אה' מאי דכתיב מושיבי עקרת הבית. אריה כנסת ישראל לפני הקב"ה רבשע' שמוני בגין חולדזה זו הדרה בעיקרי בתים. וחצובת צורים גם זה תואר לכנסת ישראל (ע"ש ישע' נא א הביטו אל צור וחצובתם ואל מקבת בור נוקרטם) ר'יל צלאזאי האבות. עיניך חזינה מישרים חלה' זי ב (המשך למונה לעיל), ר'יל עיניך חזינה את מעשה ההגוננים של כנסת ישראל שהיא עקרת בית וצובת צורים. 7 וויכר לפניך אדקת התם יעקב, עיש' בר'א' כה זו יעקב אלש' חם. ויעד אהלי' בר'א' שם יושב אהלים, והם אהלי' תורה, עיש' במבד' כה מה טובו אהליך יעקב שדרשו על בתיהם בגסיות ובתי מדשאות שנחד' דק' קיה' ב'. ובכטאך נחתם תמורה יעקב הקוקה בכטא הכרוב, עי' מנוחמא במדבר יט איל' הקב"ה יעקב יעקב הרבה והרבה אתה יקר בעיני למה כביכול קבועין שלך בנסא הכרוב, ועי' ג'כ' ב'ר' פ'ב' ב' (ע' 978) יעקב שאיקוני של הקוקה בכטאך על אחיך כמה וכמה שאני נגלה עליו ומכרו. 8 וחלצני מפשע ומעון נחתם ע"ש ירמ' ב' כב' נחתם פעך לפני. אל

נוּהָג בְּחִסֵּד זֹכֶר הַבְּרִית / נִקְנוּ מְנֻסְתָּרוֹת וַנִּכְהַכְּרִית
10 נִחְנוּ בְּאַמְתָּךְ וַתְּנַנוּ לְאַחֲרִית / נִשְׁאָעָן וַעֲבָר עַל־פְּשָׁע לְשָׁאָרִית:

בְּהַנְּשָׁאָךְ לְכַפָּא נֹרָא וְאִים / בְּרוֹאי חִילְד לְהַשְׁפֵּט כְּהִיּוֹם
בְּרַחְמִיךְ עַלְיָנוּ הַמְצִיאָנוּ פְּדִים / בְּאֶלְהִים הַלְּלָנוּ כָּל־הַיּוֹם:

רַע יָצְרָנוּ הַסְּר בְּחִמְלָתָךְ / רָצְנוּ וְסָכוּכְנוּ בְּמַחְסָ אַבְרָהָם
רָצָה תִּשְׁוֹבְתָנוּ וְהַרְבָּה מְחִילָתָךְ / רַעֲהָ עַמְךְ בְּשְׁבָטָךְ צָאן נְחַלְתָּךְ:

15 יַדְעָנוּ דָּרְכֵיכְ וְאַרְחוֹתֵיכְ לְתִמְדָד / יִשְׁרָ פְּקוֹדֵיכְ בְּלִבְנֵינוּ לְצָמוֹד
יַכְמְרוּ רַחְמִיךְ סְלִיחָתָנוּ לְחִמְדָד / יַדְעָנוּ כִּי חַטָּאָנוּ וְאֵין מַיְעַמְדָד:

צִוָּה יִשְׁוֹעָתָךְ לְרַעִיתָךְ הַאֲהוֹבָה / צָמָאָה לְחִסְדָךְ כְּמַהְהָ וְתִאְבָה
צְפָה וְהַבְּטָה כִּי־מָאָד נְכָאָבָה / צְדָקָתָךְ כְּהַרְרִידָאֵל מְשֻׁפְטִיךְ תְּהֻם רַבָּה:

חָפֵץ בְּהַגְּיוֹנוּ וּבְקוּל טְרוּעָתָנוּ / חַטָּאָנוּ הַלְּבָן וְהַפְּקָר שְׁנָנוּ
20 חָבֵל וְהַצְמָת קְדָקֵד מְשֻׁטְגָּנוּ / חַגְנוּ אֶלְהִים חַגְנוּ כִּי בְּהַחְסִינָה גְּפָשָׁנוּ:

9נוּהָג בְּחִסֵּד כָּא מְגַסְתָּרוֹת: מְעוֹן וּפְט 11 בְּהַנְּשָׁאָךְ לְכָסָא: בְּשְׁבָטָךְ בְּכָסָא קָנוּ כְּהִיּוֹם הַט 12 בְּרַחְמִיךְ
עַלְיָנוּ: בְּרַב רַחְמִיךְ ק 13 רָצְנוּ הַט בְּמַחְסָה בְּמַחְסָה הַפְּטָלָא בְּצָל ה 15 אַרְחוֹתֵיךְ בְּבָבָ': בְּאַרְחוֹתֵיךְ מַק 16 יִכְמְרוּ:
יַהְמוּ ב 17 יִשְׁוֹעָתָךְ יִשְׁעָות א 19 חַפְזִינָה גְּיוֹנָנוּ וּקְול קָנוּ שְׁגָנָנוּ נְרָא מ 20 חַגְנוּ יִי חַגְנוּ רַב בְּזִיִּי

ימשלו בָּי אָז אַיִתָם תְּהִלָּי יְט, דִּיל שְׁלָא יִמְשָׁלו בַּי פְּשָׁע וְעוֹן, 9נוּהָג בְּחִסֵּד רַיֵּל עַמְנוּ זֹכֶר הַבְּרִית טַופֵס
בְּכָה יְדוּעָ, עַיְשׂ וְיקָרָב כָּמָבְּוֹתֵינוּ אֶת בְּרִיֵּינוּ יְעַקּוּבָ וּכְרָ, נִקְנוּ מְנֻסְתָּרוֹת עַשׂ תְּהִלָּי יְט. גַּנְהָה כְּבָורִית וְגַנְהָה נִקְיָּיט
כְּמַנוֹקֵי בּוֹרִיחָ (עַיְשׂ יְרֵמִי בְּכָבָ). 10 נִחְנוּ בְּאַמְתָּךְ עַיְשׂ תְּהִלָּי כָּה חַדְרִיכֵנִי בְּאַמְתָּךְ. וַתְּנַנוּ לְאַחֲרִית מִתְּלִינָנוּ שְׁתָהָא לְנוּ
אַחֲרִית. נֹשָׂא עָונָן וְעַזְבָּר עַל פְּשָׁע לְשָׁאָרִית (נְחַלְתָּנוּ) מִיכְהָה ז. יְה. 11 בְּהַנְּשָׁאָךְ לְכָסָא נְשַׁחַט בְּצָלָא דִין. נֹרָא
וְאַיּוֹם חַכְּקָא ז. בְּרוֹאי חִילְד בְּנֵי אָדָם, עַיְשׂ תְּהִלָּי מַט בְּכָל יְוֹשְׁבֵי חַלְדָה. 12 הַמְצִיאָנוּ פְּדִים בְּמַשְׁפָט. בְּאֶלְהִים
הַלְּלָנוּ כָל הַיּוֹם תְּהִלָּי מַד ט. 13 רָצְנוּ וְסָכוּכְנוּ בְּמַחְסָ (= בְּמַחְסָה) אַבְרָהָם עַיְשׂ תְּהִלָּי צָא דְבָאַבְרָתוּ יִסְךְ לְקָחָת
כְּנַפְיוֹת חַסְכָת. 14 רַעֲהָ עַמְךְ בְּשְׁבָטָךְ צָאן נְחַלְתָּנוּ מִיכְהָה ז. יְה. 15 יַדְעָנוּ דָרְכֵיכְ וְאַרְחוֹתֵיכְ לְתִמְדָד לְמַדְנָה לְלַכְתָּה
תִּמְיד בְּדַרְכֵיכְ, עַיְשׂ תְּהִלָּי כָּה דְדַרְכֵיכְ הַיְהוּדִינִי אַרְחוֹתֵיךְ לְמַדְנָה. לְיִשְׁרָ פְּקוֹדֵיךְ בְּלַבְנֵנוּ לְצָמוֹד לְקַשְׁוֹר (דִּוגְמָת מִשְׁלֵי
וְכָא קְשָׁרָם עַל לְבָן חַמִּיד) עַיְשׂ תְּהִלָּי סְטָה אַנְגִּי בְּכָל לְבָן אַצְּרָ פְּקוֹדִין. 16 יִכְמְרוּ רַחְמִיךְ עַיְשׂ בְּרָא מַג לְוַכְדָוָה.
סְלִיחָתָנוּ לְחַמְדָד כִּי הַקְּבִּיה רֹצֶה בְּמַשְׁבָּה. יַדְעָנוּ כִּי חַטָּאָנוּ וְאֵין מַיְעַמְדָד פִּיסְקָא מַתְּרָק חַיְינָת יוּהָא רְחוּם (הַנִּמְצָאת
בְּצָוֹרָה זוּ בְּמַחְזָוָר יִתְרָא וְהַיְתָה כְּגָרָה כָּבָר נְהֹגָה בְּזָמָן הַמְּחַבָּר) הַבָּאה כָּאַן בְּמַקְומָם פְּסִוק מַהְמָּקָרָא, וּבְמַקְרוֹרָה הַמְּשָׁרָךְ: וְאֵין מַיְעַמְדָד
בְּעַדְנוּ, וְהַפְּיִיטָן בְּנָן לִי מְשֻׁמָּעוֹת שׁוֹנוֹת עַיְשׂ תְּהִלָּי קָל בְּאֵם עֲוֹנוֹת תְּשִׁמְרָה יְהָ אֱדֹנִי מַיְעַמְדָד. 17 אֶזְהָה יִשְׁוֹעָתָךְ עַיְשׂ תְּהִלָּי
מִד הַצּוֹוֹת יְעַקָּר. לְרַעִיתָךְ הַאֲהוֹבָה לְנוֹסֶת יְהָ אָלָל, עַיְשׂ שְׁהָשָׁב בְּיְהָ. צָמָאָה לְחַסְדָךְ כְּמַהָה וְתִאְבָה
לְשָׁוֹנוֹת שְׁלַחְזָה, עַיְשׂ תְּהִלָּי סְג בְּצָמָאָה לְךָ נְפִשִּׁי כָמָה לְךָ בְּשָׁרָי, וְשָׁקִיט קָעֵד אַגְּבָתִי לְיִשְׁוֹעָתָךְ הַיְהָ. 18 צְדָקָתָךְ כְּהַרְרִידָאֵל
אֶל מְשֻׁפְטִיךְ תְּהֻם רַבָּה תְּהִלָּי לוּ. 19 חַטָּאָנוּ הַלְּבָן עַיְשׂ יְשָׁעָ אֵית אֵיתָהָיְהָ חַטָּאָיכָם כְּשָׁנִים בְּשָׁלָג יְבִינָו. וְהַפְּקָר
שְׁגָנָנוּ הַשְּׁלָך אֶת הַשְּׁגָוֹת לְמַקְומֵי הַפְּקָר, וְיִהְיֶה נְחַשְּׁבִים כְּאֶפְטָה. 20 חָבֵל וְהַצְמָת לְשׁוֹן הַשְּׁחָה. חַגְנוּ אֶלְהִים חַגְנוּ כִּי בְּךָ

21 קָרְבָנוּ לִישְׁעֵך בָזָה רַאשׁ־שְׁנִתִי / קָבֵץ נִפְצֹתָנוּ לִמְרַבֵץ קָרִיטִי
קָמִים יִתְהוּ כִּידְמָאתֶך תְּהַלְתִי / קָוָה קָיוֹתִי יִי תְּמַלְתִי:

בכתוב. קָוָה קָיוֹתִי יִי. וְטַאֲלִי וְיִשְׁמַע שְׂוֹעָתִי: (מהל' א' ב)
ונאמר. וְעַתָה מִתְהַקִּימִי אַדְנִי. מִתְהַלְתִי לְךָ הִיא: (מהל' לט' ח)
ונאמר. וְכָרְתִי אַתְהַבְּרִיטִי גַעֲקָבָן. וְאַתְהַבְּרִיטִי יִצְחָק וְאַתְהַבְּרִיטִי אַבְרָהָם אַוְלֵר
וְהָאָרֶץ אַזְבֵר: (ויק' ט' מ)

ונאמר. שְׁמַע יְיָ קָוְלִי אַקְרָא וְתָנִינִי וְעַנִּינִי: (מהל' צ' ז)
ונאמר. מַלְפְגִינִיךְ מִשְׁפְטִיךְ נִצְאָה. עַנִינִיךְ תְּחִזְנִיהָ מִשְׁרִירִים: (שם י' ב)
ונאמר. גַם מִזְדִים תְשַׁק עַבְדָךְ אַלְיָמְלָדְכִי אָנוּ אַיִתִם. וְנִקְרִיתִי מִפְשָׁעָךְ: (שם יט' יד)
ונאמר. מִידְאָל בְמַזְךָ נִשְׁאָעָן וְעַבְרָעָל-פְשָׁע לְשָׁאָרִיחָ נִחְלָתוֹ. לְאַחֲרִיחָק לְעַד אַפְוֹ
כִּידְחַפְצִין חָסֵד הוּא: (מיכ' ז' יח)

ונאמר. בְּאֱלֹהִים הַלְלוּנָה כָל-הַיּוֹם. וְשָׁמָךְ לְעוֹלָם נִדְחָה סְלָה: (מהל' מד' ט)
ונאמר. רְעֵה עַמְךָ בְּשִׁבְטֶךָ צָאן נִחְלָתָךְ שְׁבַנִי לְבָדָךְ יִעַר בְּתוֹךְ כְּרָמָל. יִרְעַו בְּשַׁן גִּלְעָדר
כִּימִי עוֹלָם: (מיכ' ז' יז)

[ונאמר. יִדְעָנוּ כִּי חָטָאנוּ וְאָמַן מִי נִעַמֵּד בְּעָרָנוֹ. שְׁמָךְ תָּגֹדוֹל יִעַמְדָדְלָנוּ בְעֵת צָרָה: (אין בכתובים)]
ונאמר. צְדִקָתָךְ בְּתַהְרִירִאָל מִשְׁפְטִיךְ תְּהֻומָךְ רַבָּה. אֲדָם וּבְהִמָּה תֹשִׁיעָךְ יִי: (מהל' לו' ז)
ונאמר. חָנָן אֱלֹהִים חָנָנוּ כִּי בָךְ חָסִינה נִפְשָׁנוּ וּבְאַל כְּנֶפֶיךְ נִחְתָּטוּ. עַד יַעֲבֵר הַיּוֹתָה: (מהל' נ' כ'
ונאמר. מִאֲתֶךָ תְּהַלְתִי בְקָהָל רַבָּ. נִדְרִי אֲשָׁלָם נִגְדִ יְרָאָיו: (מהל' נב' כ')

[ונאמר]. יִמְלָךְ יִי לְעוֹלָם אֱלֹהִיךְ צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּיה: (מהל' קמו' י)
וְאַתָה קָדוֹש יוֹשֵב תְּהַלְותֵי יִשְׂרָאֵל: (מהל' נב' ז) [אֶל נָא].

במרגה קhalbוט אומרים כאן אתה הוא אלהינו (עי' לעיל ע' 72)

בשול יום' דרזה ביום ראשון מהפcin את הסדר ואומרים כאן תעיר ותריע (לעיל ע' 73),
מלך מלט – אפְיד (לעיל ע' 76)
ואחד מഫיות הבא כותרת 6–7 ובתים 21–21 (ובקיק מקדים שרוח אלה לתעיר ותריע).

21 נפוצותי דְפָן קָרִיחִי: מְנוֹחָתִי פְטָלָף 22 קָמִי פְט

חָסִינה נִפְשָׁנוּ תְּהָלִי נָז ב (בלשון רבים). 21 קָרְבָנוּ לִישְׁעֵך עִשׂ תְּהָלִי, פָה יִ קָרְבָ לִירָאוּ יִשְׁעָו. קָבֵץ נִפְצֹתָנוּ עִשׂ
ישׂעָי אָבָ וּנוֹפּוֹזָתִי יהָודָה יִקְבָּץ. לִמְרַבֵץ קָרִיחִי לִירוֹשָׁלָם שְׁהָא מִקּוּם מִרְבֵץ שְׁלִי, לְשָׁוֹן מִרְבֵץ צָאן (יהוק' כה ח), עִשׂ
ישׂעָי יִד ל וְאַמְנוּנוּ לְבָטָה יִרְבָּצּו. 22 קָמִים יִתְהוּ אַוְבִי יִרְאוֹ. כִּי מִאֲתֶךָ תְּהַלְתִי תְּהָלִי כְבָכוֹ. קָוָה קָיוֹתִי אַדְנִי
תוֹהַלְתִי תְּהָלִי מ ב קָוָה קָיוֹתִי ה... שם לט ח וְעַתָה מִה קָיוֹתִי אַדְנִי תְּהַלְתִי לְךָ הִיא.

קימון: שמנון (6) ח-ג. גתיס צניג טוליס. כלגיל 4 גוליפ צנוכ. – ש 1461. א 1210.

1. **שְׁמוֹ מִפְאָרִים עֲדַת חֶבְלוֹ / וּנְעָרֵץ בְּאַרְאָלִי קָרְשׁ הַלּוֹלָה
וּבְהַיכְלוֹ בְּבּוֹד אָמֶר כֶּלוֹ / קָדוֹשׁ:**

**שׁוֹמְרִי מִצְוָתָיו עַד יִשְׁוֹבֹן לְבָצְרוֹן / נְדָבָרִים יְרָאֵי בְּהַכְּשֵׁר וַיְתָרוֹן
וַיַּקְשֵׁב יְיָ וַיְשַׁמֵּעַ וַיַּכְתֵּב סְפָר זְכָרוֹן / קָדוֹשׁ:**

**שְׁפָרִי מִעַשְׂיכָם וּבְרִית לְאַתּוֹפָר / נַאֲקַתְּכֶם יָאוֹן שְׁחָקִים שְׁפָר
וַיִּטְבֵּל יְיָ מִשּׁוֹר פָּר / קָדוֹשׁ:**

**שְׁבָטִי מִקְרָאָךְ עַלְהָ וְהַמִּשְׁלָל / נְטִישָׁתָ אָרִים בְּהַתּוֹךְ לְנִשְׁלָל
כִּי לְיָ הַמְּלֻוָּכה וְמִשְׁלָל / קָדוֹשׁ:**

5. **שְׁבוֹתָנוּ מִפְרָחָק עַלְוָת לְהַרְ-קָדוֹשׁ / וּנְפָאָרָנוּ תְּמִיד בְּדִבְרֵיךְ מִקְדָּשׁ
כִּי-זָכָר אַתְּ-דָבָר קָדוֹשׁ / קָדוֹשׁ:**

**שְׁבָח מְגַדֵּל-עֹז שֵׁם הַגָּדוֹל / נְצֵח בְּתַתּוֹ לְמִלְכָוֹעַ וּמְגַדֵּל
בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפֵר גָּדוֹל / קָדוֹשׁ:**

**כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל וְשֻׁכְנֵי אָרֶץ / יֹאמְרוּ תְּמִיד הַגְּדִיל יְיָ לְעַשּׂוֹת בָּאָרֶץ
וְהַיה יְיָ לְמַלֵּךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ / קָדוֹשׁ:**

כותרת 3 אל תופר נ 4 צירום: זרים קם זדים נ אויביך אפ 7 תמידות ו/or קתטאפק

שבעה החורוזים שלפנינו, שהם כעין כותרות או רפוייניט לשאר חורי הפיוט, אם על סדר מלכיות זכרונות ושורות. 1. שמו מפארים עדת חבלו ישראל, ע"ש דברי לב ט יעקב חבל נחלתו. ונערץ באראלי קדר היולו ע"ש תחלה, פט ח אל גערץ בסוד דושם רבבה. ובהייכלו בכבוד אומר כלוח' נטה. 2. ישובון לבצראון לירושלם עיר מבדעם, ע"ש זכר' ט יב שובו לבצראון אסירי התקווה. נדברים יראו בהכחיר ויתרונו תלמידי היכמים עסוקים בתורה, כדורת וחול' שבת דף סיג' א', שני תלמידי היכמים הנוחין זה זהה בהלה (פירש"י נושאין ונומנין בה בנותה רוח מתעטסין כדי שלמדו זה מותה, וכבלושן הפייטן: נדברים בהכחיר ויתרונו) הקב"ה מקשיב להן, שנאמר (מלאכי ג' טו) אז בדברו יראי' ה' איש אל רעהו, וההמשך: ויקש' ב' ה' וישמע וריבתב ספְר זברון שם. 3. שפְרוּ משיעיכם ע"פ דרשת חול' יק"ר כ"ט ו' ע' חרטע), ע"י התקסתה אנטינקה מלכ'י, שופרות, 19. אבל הפייטן משתמש בלשון המדרש בפניה אל הקהיל. ובורית לא תופר הלשון ע"פ וויק' כ' מה. שחיקים שפְרָעָשָׂע אִיּוֹב כו' גברוחו שמים ספרה, והפייטן נוחן לו ממשות מיויחודה בגירסתו. וחותיב לה' משור פר תהלה' טט לב'. 4. שבטי מקורהך שבטי ישראל, ע"ש יישע' מה' יב' ירושאל מקוואר. עליה והמשל הפלאהוותם למשללה. נטישות צרים בתהוויך לנשל (ע"ש: שע' י"ח ה' וכתרת הלויזים במושבות הטהר התח) ר'יל בנהריהך את ענבי האיבים לאבד אונם (לנשל לי' כי ישל זימך, דבר' כה מ'; ונשל גוים רבים, שם ז'). כי לה' המלוכה ומושל תהלה' כב' כט. 5. שbowתנו ממרחך עלות להר קדרשו (במהשך למשפט הקודם) ר'יל כדי שיעלו שבותנו להר קדרשו לירושלם (ע"ש ישע' כז' יג). בדביר מקדשו ע"ש תהלה' כה ב אל ובביר קדרשו. כי זכר את דבר קדרשו תהלה' קה מב. 6. שבח מגדל עוז שם הנдол ע"ש משל' יה י מגדל עז סם ה', וע"פ זורשה במדרש תהלה' יה ליזו דף פ"א ב' ומהו הגודל, שנעשה להם מלך המשיח כמנDEL, וכן הוא אומר מגדל עז שם ה' בו ירוץ צדיק ונשגב, ועל זה אמר הפייטן: נצח בתהו למלכו עוז ומגDEL ר'יל למלך המשיח. ביום ההוא יתקע בשופר גודל ישע' כז' יג. 7. כל יוושבי חבל ושותני ארץ ישע' יח' ג. יאמרו תמיד הגדיל ה' לעשות תהלה' מ' יג. يولא ב א' ועוד. והיה ה' למלך על כל הארץ זכר' יג ט.

אָדָר וְהַד אַתָן בָּצְבִיּוֹן / שׁוֹע אֲעַרְך בְּנֵיב וְהַגְיוֹן
אַקְרָא לְאֱלֹהִים עֶלְיוֹן:

בַּיּוֹם הַגְּבָחָר מִשְׁמֵי עָרָץ / מִישְׁרִים לְשִׁפּוֹט קָדְשָׁתוֹ לְהָעָרָץ
יְיָ מֶלֶךְ תְּגָל הָאָרָץ:

גָּאוֹנוֹ גָּדוֹלָה עֹזֶלֶם מַהֲכִיל / צָעוֹז לְסִפְרָה כַּח מִידְיָכִיל
שְׁמוֹ מֶלֶךְ כָּל־הָאָרָץ אֱלֹהִים זָמְרוּ מִשְׁכִּיל:

דָע יְשִׁימְוָה כָּל בְּרִיחָתוֹ / וַיַּדְעָוּ כִּי גָדוֹלָו גְּבוּרוֹתָיו
וְכָר עַשָּׂה לְגַפְלָאותָיו:

5. הַצִּיב וְיִרְהָ אַבָּן פָּנָתוֹ / נַחֲלִיאָל עַבְורָה לְשֻׁעָשָׁע בְּאַמְתָּה
זָכָר לְעֹזֶלֶם בְּרִיחָתוֹ:

וְרִשְׁמָם בְּחַק דָת הַיּוֹנִי / בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה לְזִכּוֹר זְכָרוֹנִי
שְׁוּמָרִי לְזִכְרוֹן בְּהִיכָּל יְיָ:

זְבַח־קָדֵש בְּהִכָּשֵׁר אָז בְּעִינָיו / רְגֵל תְּמֹרָתוֹ אִיל לְתִקְרֵיב לְפָנָיו
אַתָּר נָאָחוֹ בְּסִבְבָּה בְּקָרְנוֹיו:

1. שׁוֹע נְשִׁבָה אֲחֹוֵל 2. הנבחר: הנבחן ב'ההצפָמָה' וקדושתו אַפָּה 3. גאותו: גודלותו אַפָּה מלך כל הארץ זה: מלך על כל הארץ שאר כי"י 4. ירעוק 5. באומתו נך 6. ורשות פ' ומנה ח' אדחצפָח (שماה זה ציקר) | לוכורו: להזכיר כי לונצבר ד' 7. קדש ח' ב' | לתקריב איל פ' אל תמורתו כ'

1. אָדָר וְהַד גָּדוֹלָה וְזִכְלוֹת אַתָן דָגְמָת מְהָלֵי, סַחַת הַתְּנוּ עַז לְאַלְהִים, יְרֵמִי יְגַזְזַע תְּנוּ לְה... כְּבוֹד (וַיִּתְכַּן שִׁיש גַם רָמו לְמַהְלָה) ח ב תְּנַה הַוְדָך עַל הַשָּׁמִים). בָצְבִיּוֹן בָרְצָוֹן (הַמֶּלֶה הַיָּא תְּלִמְודִית וְמִדְרִשִּׁית, כְּגָון מְגָלָה דָף ט"ו ב') לְעֹשָׂו צְבִינוֹ. בָר י' ה' (פ' 78) צְבִינוֹ שֶׁל אָדָם) שׁוֹע אֲעַרְך עִישׂ אַיּוֹב לוֹ יְתִיעָרְך שׁוֹעֵר לְאַבָּר, או עִשׂ תְּהָלִי, הַד בָּקָר אֲעַרְך לְיִ, רַיֵּל תְּפָלִתִי, לְפִי מָה שְׁפִירָשוּ המִפְרָשִׁים. בְנִיבָה וְהַגּוֹן בְנִיבָה שְׁפָטִים (עִשׂ יְשֻׁעָׁי נ' ט' וְהַגּוֹן לְב' (עִשׂ תְּהָלִי י' ט'). אַקְרָא לְאַלְהִים עַלְיוֹן תְּהָלִי נ' ג'. 2. בַּיּוֹם הַנְּבָחָר מִשְׁמֵי עַרְצִים לְשִׁפּוֹט (הַמְשָׁנָט הַקּוֹדָס) בְּרִיחָה חַבְרָה בְשָׁמִים (הַגְּנָרָאִים שְׁמֵי עַרְצִים פִּישׁ תְּהָלִי פְט ח' אֶל נְעַרְך בְּסָדְרָ קְדוּזִים רַבָּה) לְשִׁפּוֹט אֶת הַעִמִּים בְּמִשְׁרִים, עִשׂ תְּהָלִי ז' ז' וְעוֹד קְדוֹשָׁתוֹ לְהָעָרָץ (בָמָקוֹם לְהָעָרִיך) כְּדִי שִׁיפְרִיצְוָה אֶת קְדוֹשָׁתוֹ. ה' מֶלֶך תְּגָל הָאָרָץ תְּהָלִי ז' א. 3. גָּאוֹנוֹ גָּדוֹלָה עֹזֶלֶם קְדוֹשָׁתוֹ לְהָעָרָץ (בָמָקוֹם שָׁחָקִים, דָבָר י' ג' כ' וְעוֹד) גָדוֹלָתוֹ שְׁבָל הָעוֹלָם אִינוּ יְכוֹלָל הַבְּלִי אַתָּה מֶהָכִיל פִּישׁ בְּגָנָאָתוֹ שָׁחָקִים, דָבָר י' ג' כ' וְעוֹד) גָדוֹלָתוֹ שְׁבָל הָעוֹלָם אִינוּ יְכוֹלָל הַבְּלִי אַתָּה קְמָה וְעוֹזָו גְּנוֹרָוָתָך יִאָמֶרֶו. כְּח' מִי יְכִיל (בָמָקוֹם מִי יַעֲצֵר כ' ח' דָבָר ב' ה' וְעוֹד בְּדָוָה). מֶלֶך כָּל הָאָרָץ אַלְהִים זָמְרוּ מִשְׁכִּיל תְּהָלִי מ' ח' מ' 4. דָע יְשִׁימְוָה יִשְׁמָוֹל (שְׁמִינוֹ לְבָבָכֶם, דָבָר י' ב' וְעוֹד) זָכָר עַשָּׂה לְנַפְלָאָתוֹי תְּהָלִי קְיָא. 5. הַצִּיב וְיִרְהָ אַבָּן פָּנָתוֹ (עִשׂ אַיּוֹב ל' וְאוֹמֵר יְרֵה אַבָּן פָּנָתוֹ) הִיא אַבָּן פָּנָתוֹ שְׁמַנְתָה הַוְשָׁתָה הַעוֹלָם, עִפְרֵת וְרִשְׁת חַוִּיל יְוָמָא דָך נְיַד כ' ב'. נַחֲלִיאָל עִשׂ בְּמַרְיָא' כָא יְט וְמַתְנָה נַחֲלִיאָל, שׁוֹרְשָׁתוֹ עַל הַתּוֹרָה שְׁנָתָנה בְמַתָּנָה, עִירּוֹבִין דָך נְיַד א' = נְדָרִים דָך נְיַה א'. עַבְור לְשֻׁעָשָׁע בְאַוְמָתוֹ רַיִל כְּדִי לְשֻׁעָשָׁע אֶת הַתּוֹרָה בִּישְׁרָאֵל כְּמוֹ שְׁהִיְתָה שְׁעַשְׁעִים אַצְלוֹ קוֹדָם בְּרִיאַת הָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁדָרְשָׁו זְוֵיל בְּאַיר ה' ב' (ע' 57). וַיַּקְרֵר יְיָ א' (ע' ט' י' ט') וְעוֹד. זָכָר לְעַוּלָם בְּרִיחָתוֹ קְהָת. 6. וְרִשְׁמָם בְּחֻקָּק (צַיְל בְּחֻקָּק) דָת הַגְּנוֹנוֹ. בְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה לְזֹכְרָה וְכָרְנוֹנָה קְבָע כְּהָרָה; אֶת אַמְרָת הַוְרָנוֹת, עִפְרֵת מְאֻרְחָל בְּרִיה דָך לְיַד ב' אָמֵר הַקְבִּיה אָמַרְוּ פְנֵי בְרִיה מְלָכִות וְכָרְנוֹנָה וְשָׁפְרוֹת... זְכָרוֹנוֹת כְּדִי שִׁיבָה לְפִנֵי זְכָרוֹנוֹם לְטוֹבָה... לְזִכְרוֹן בְּהִיכָּל ה' נְגִרְיוֹדָה. 7. זָבָח קָדֵש כְּהִכָּשֵׁר אָז בְּעִינָיו עֲקִידָת יִצְחָק שְׁנָרָאת בְּעִינָיו זָבָח כְּשָׂרָה. רְגֵל תְּמֹרָתוֹ אִיל הַקְבִּיה גָּרָם לְקָרְבָּן שָׁאֵל רַצ' וְבָא לְהִתְקַרְבָּה תְּחַת יִזְחָק, כְּדֹאיָה בְּפָרָקִי ר' אַלְיעָזָר ל' א'. אַחֲר נָאָחוֹ בְּסִבְבָּה בְּקָרְנוֹיו בְּרוֹא'

חַפֵּם חֲנִיטָיו לְתֹקֹעַ בָּזָה־חֶדֶשׁ / יּוֹמָ־זָה אַמְּדִיקָרָה בְּשַׁבַּת קָדֶשׁ
זָכְרוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא־קָדֶשׁ:

טַבּוּ אֶם בְּחֵלִיבָאָכֶם / צָו לְתֹקֹעַ בְּכָל גְּבוּלָכֶם
יּוֹם תְּרוּעָה יְחִיה לְכֶם:

שפרו

10 יְרֻום צַוְּרִ־יְשָׁעֵי בְּפִי כָּל־אֲמִים / חַשְׁפֵּר וְרוּעָה לְהֹשִׁיעַ מִמְתַקּוּמִים
מִלְכֹותָה מִלְכּוֹת כָּל עַזְלִים:

כְּהַגְלוֹתָה לְעַזְנִ־כָּל שְׁגַנְקָה לְהַעַד / קְהֻלוֹת וּרְבּוֹת בְּפִימָו לְהַעַד
יְיַי יְמָלֵךְ לְעַלְמָו וְעַד:

שבטי

לְךָ יְאַחָה כְּבָוד־זָנוּעַ הָגּוּיִם / חַלְדָּ וּשְׂוֹכְנִיה וְכָל הָאִים
מַי לֹא יְרָא כָּל הָגּוּיִם:

שכונתנו

מוֹתָת אָרִים שָׁבֵר וּהַכְּחִידִים / זְרוּיָה קָבֵץ וְחַצְם חַפְרָם
זָכֵר עֲדַתָּךְ קָנִית קָדָם:

גְּדִיבִי עַמִּים יְנַחֲמוּ בְכָפְלִים / קְמִימָם עַל־פְּגִימָו גָּלָה שּׁוֹלִים
זָכֵר יְיַי לְבָנִי־אָדָם אֶת יוֹם יְרוֹשָׁלָם:

15 סְלֹול מִסְלָחָנוּ יְשָׁר לְצָעֹוד / וּבָן יְקִירָה קְרָסֵל לְאַ-יְמָעֵד
כְּנַמְתָּךְ זָכֵר אָזְכָרָנוּ עוֹד:

8 תֹּקוֹעַ ק | זָכְרוֹן תְּרוּעָה: באהבה הוּא, וְפֶט 10 בְּמִינָלָה: בְּכָל ב' | אָוְמיָה: לְאוּמִים הַוְהַנְכָר 11 שְׁכָנָה לעין כל א':
בְּשָׁכָנָה הַוְהַטָּה | רְכָבָות נָךְ 12 וְשָׁוֹכְנִיה ק 13 צְרִיפָה: זְרִים נְכִין להַחִידִים אֶבֶד הַוְזַחְפָּל
14 קְמִימָה...שָׁוֹלִים: קְומָמִים תְּבִיאָם לִירוֹשָׁלָם אָפְּ 15 סְלֹול דְּנָכָף: כָּנָמָת: כָּנָמָת הַוְהַרְ

כָּבְיָה. 8. חִיכָּם חֲנִיטָיו לִימֹד אֶת בְּנֵי שָׁלָאָק לְתֹקֹעַ בָּזָה חֶדֶשׁ יְל בָּרָאשׁ הַחֹשֶׁבָה. אִם יְקָרָה בְּשַׁבַּת קָדֶשׁ אֵין
לְתֹקֹעַ אֶלָּא זָכְרוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא קָדֶשׁ לְפִי דָרְשָׁת חֹזֵיל רְבָה דָף כִּיסְטָבָה. 9. טַבּוּ אֶם בְּחֵלִיבָאָכֶם (יְבָאָכֶם דָוגָמת
'יְבָאָנוּ' מִשְׁלִי כָּה כָּה) אֲסִ קְדָשָׁו בְּיַד אֶת הַחֹדֶשׁ בְּחֵלִיבָאָכֶם וְרְבָעָה כָּה שְׁעִירָה
שְׁוֹפֵר בְּכָלָאָרָצָם. יוֹם תְּרוּעָה יְהִי לְכָם בְּמִדְיָה כָּסָא. 10. יְרֻום צַוְּרִ־יְשָׁעֵי לְהַיְכָה שְׁבָכָבָמָה,
עַשְׁיָשָׁעֵי נָבָי חַשְׁפָּה הָיָה אֶת זְרוּעָה לְפִנֵּי כָל הַגּוּיִם. מִלְכֹותָה מִתְקָומִים עַיְשָׁתָה יְזָהָר יְזָהָר
מִתְקָומִים בִּימִינָה. מִלְכֹותָה מִלְכּוֹת כָּל עַולְמִים תְּהָלָה קָמָה יְגָ. 11. שְׁכָנָה לְהַוְעִיד רְיֵל הַוְהַעִיד בְּבִיתָה
דָבָרִי יְבָה לְשָׁכָנוּ תְּדָרְשָׁו וְבְאֶתְמָה, וְעַיְשָׁ שְׁמָתוֹ לֹא אֲשָׁר אוֹעֵד לְךָ שְׁמָה, וְזָוָהָה. קְהֻלוֹת רְבּוֹת בְּפִימָו לְהַעַד כָּךְ
שִׁיעִידָוּ קְהֻלוֹת יִשְׂרָאֵל: הָיְמָלֵךְ לְעוֹלָם וְעַד שְׁמָתוֹ טָה. 12. לְךָ יְאַחָה עַיְשָׁ יְרָמִי. יְמָלֵךְ כָּסָא.
הַגּוּיִם אָמָורִים (לֹא יְהִי בְּגָרְנוּם, תְּהָלָה, קָטוֹן). חַלְדָּ אֶחָד מַהְשָׁמָות שְׁנָקָרָא לְאָרָן, עַיְיָ מַדְרָשָׁ מִשְׁלִיחָה טִי (דָף ל' א'
בּוֹרָה) וּבְהַעֲרָה שָׁפָט. וְשָׁוֹכְנִיה עַיְשָׁתָה מִשְׁחָה כָּל יוֹשְׁבֵי חַלְדָּה, יְשָׁעָה יְחִי בְּכָל שְׁכָנָה אֶרְצָה. הַאִים — מַיְ לֹא
יְרָא כָּל הַגּוּיִם יְרָמִי ז', וּבְנָרָה מַצְטָרְפִים שְׁנִי מִשְׁפְּטִים אֶלָּה. 13. מוֹתָת אָרִים שָׁבֵר עַיְשָׁ וְיַקְרָבָה
עַלְכָה. וְהַכְּחִידִים וְהַשְׁמִידִים עַיְשָׁ שְׁמָות כָּגָג. וְרוּיָה קָבֵץ הַגְּנוֹפָצִים בְּגָנְלָה, עַיְשָׁ וְיַמְּמָה לֹא יְמָרָה יִשְׂרָאֵל יְקָבְנָה. וְחַנְמָם
תְּפָדָם עַיְשָׁ יְשָׁעִי נָבָג וְלֹא בְּכָסָף תְּגָנָלוּ. וְכָרָר עֲדַתָּךְ קְנִית קְדָם תְּהָלָה עַד ב. 14. גְּדִיבִי עַמִּים תְּהָלָה, מַזְגִּי יְגָנָמוּ
בְּכָפְלִים עַיְשָׁפָה הַדָּרְשָׁת אֵיכָה רְבָתִי א' כִּיְבָ (דָף מ'ח' א' בּוֹרָה) חָטָאוּ בְכָפְלִים וְלֹקָו בְּכָפְלִים וּמְתַנְחָמוּת בְּכָפְלִים. חָטָאוּ
בְּכָפְלִים. חָטָא חָטָא יִרְוָשָׁלָם (אֵיכָה א' ח) וְלֹקָו בְּכָפְלִים. כִּי לְקָחָה מִיד ה' כָּפְלִים בְּכָל חַמְאָתָה (ישׁעָה מ' ב') וּמְתַנְחָמוּת בְּכָפְלִים
נָהָמוּ נָהָמוּ עַמִּי (מ' א'). קְמִימָם עַל פְּנֵימוּ גָּלָה שָׁוֹלִים עַיְשָׁ נְחֹם גַּוְגְּלִיטִי שָׁוֹלִיךְ צָל פְּנִיר, רְיֵל הַבְּנָת אֶת צְרִיחָם. זָכָר

עַמּוֹסִיךְ תָּקָעִים וּמְרִיעִים בְּשׁוֹפֶר / אָמְרָתָךְ לְקִים פְּחַק הַמְּסֻפֶּר
תִּקְעַו בְּתַדְשׁ שׁוֹפֶר:
פְּשַׁעַם הַעֲבָר וְעַזְוָם יַכְפֵּר / מַעֲנָם יַעֲרֵב כַּהֲקַרְבָּת כְּבָשִׂים־זָפֶר
בְּחַצְצָרוֹת וְקוֹל שׁוֹפֶר:
צַמְחֵיכֶם יַרְבו בְּחֹל אַיִן־מְסֻפֶּר / צַבְּרֵיכֶם יַעֲזַרְרו וַיַּעַלְוּ מַעֲפֶר
בְּנַשְׂאָגָס הַרִּים תְּרָאו וְכַתְקַע שׁוֹפֶר:
שְׁבָח
קְרִית מְשֻׁש הַיְכֵל וְאַוְלָם / מְזֻבָּח יַשְׁיב וּכְלִילִ־שְׁרָת כְּלָם
יְהִי יָמָלֵך לְעַלְמָם:
20 שְׁמִים זָהָר יַרְצְנו לְשָׁמו / יִצְרָות יִמְתָּאו בְּפָתְגַנְעִימָו
כִּידְפָּקָד יְהִי אֶת־עַמוֹ:
תְּקַפְ אַרְאָלִים וּכְכָבֵבִי אַסְפָר / תְּהִלּוֹת יִתְנַשְּׁבַח לְהַשְּׁפָר
כָּל יְשָׁבֵי
הַלְלוּהוּ בְּתִקְע שׁוֹפֶר:

18 צבורייהם: כבורייהם אַבְ' הַחֲלָכִי צָמוֹתִי כבורייהם כִּינָם 19 והיכל חם ומזבח בְּדוּ'חָאָפֶ
ה' לבני אדם את יום ירושלים תְּהִלָּי קְלוֹן. 15 סלול מסלתו ישר לצעד ר' עַשְׁישָׁע מִגְיָשָׁו בערב מסלה לאלהינו.
ובן יְקִירָךְ עַשְׁישָׁרִי לְאַיִט הבן יקירות לא אפרום. קרטול לא ימעוד עַשְׁישָׁשׁ שְׁבָבָכָא לו ולא מעוד קרטולו. זוכר אוכרנו
עוד יְרָמִי לא יט. 16 עַמּוֹסִיךְ יִשְׂרָאֵל העמוסים מני בְּטָן (ישע' מז). תוקעים ומריעעים בשופר חסידר והומספר המשנה, ר'יה ד' ט'.
כחוק המספר והחוק הכתוב בספר (ויתכן שיש כאן רמז לתהלה ב' ואספורה אל חוף), ר'יל לפני הסדר והומספר הקביעה. תקעו
בחדר שופר תהלה פא ד. 17 מעונם יעַרְב עַשְׁישָׁת הַתְּהִלָּי קְדָשָׁר עַלְיוֹנִיחִי. בחצוצרות וקול שופר תהלה צח ו.
18 צמחייהם פ'י ילויהם ירבו בחול אין מספר עַשְׁישָׁ בְּרָא' כב' זי. לב' ג. צבורייהם המתים שהופר צבור עליהם (ל' חבק'
אי ויצכר עפר, ועו). ויעלו מעפר בזמנ תחיית המתים. כנסוא נס הרימים תראו וכתקוע שופר ישע' יח' ג.
19 קריית משוש עַשְׁישָׁת הַתְּהִלָּי מה' ג. ירמ' מט כה. היכל ואולם. מזבח יוחק' ח טו. ה' ימְלָך לעוזם שמות טו יה.
20 ימְחָאו כְּפָתְגַנְעִים להגעמו לונגים לו זמיירות. כי פקד' ה' את עמו רוח א' ו.
21 תוקף אראלים הור המלאכים וכוכבי בקר (והاملת צפר באה בניקוד ארמי במילים צפּר). תהילות יתנו
עַש אִוְבָּל לְה' ז. בְּרַנְן יְהִי יְהִי כּוֹנְכִי בְּקָר וְוַרְעוֹ כָּל בְּנֵי לְהָלָם. להשפר להגעמו. הַלְלוּהוּ בְּתִקְע שׁוֹפֶר הַתְּהִלָּי קְנוֹג.

יִשְׁפְט־תְּבִל בְּצָדָק וְלְאַמִּים בְּמִשְׁרִים. [הַאֲל] קְדוֹשׁ:
וְהַוְא בְּאַחַד וְמַי יִשְׁבֵּנָנו. וְגַפְשׁו אֹתָה וַיַּעַש. [נוֹרָא וְ] קְדוֹשׁ:

קינון: ח-ג. טיענון כל ילקק מזק. חמיס כנ' ז' טוליס. 3-4 מליס צכל נול. – א.8942.

אתן לְפָעֵלי צָדָק / בַּיּוֹם הַגְּבָחָר מַעַשׁ לְהַבְּדָק.
גָּאוֹתָו מַאֲד גָּדְלָה / דָּרְךְ עֲנוֹתָו לְפִי הַגְּדָלָה.
וְהַוְא אֲדֹזְן הָעוֹלָם / וְמַי הַקְשָׁה אַלְיוֹ וַיְשַׁלֵּם.
ישפט
וְזָכָר הַוְלֵך בְּתָם / חָנוֹן וַעֲשָׂה דִין יְתּוֹם.
וְהַוְא

ישפט טהור מרים נושא / יפה בעתו הכל עשה.
 והוא פביר לא ימאס / לנובה בעינו נמאס.
 ישפט מפאר רכב ערבות / נגה גדו ואש להבות.
 והוא סועף בחרבות שננות / עבור יתומים ואלמנות.
 ישפט פעל אדם ישלים / צר פה ומשים אלם.
 והוא 10 קנה הפל בرحמים / רם ומשפיל רמים.
 ישפט שופט יצורי בחניתה / תמים פעל אל אמונה.
 והוא שופטי ארץ מתחת / מפחדו יבהלו ויתמהו.
 ישפט עוזה משפט עמו / ותחלה מקדים מפגן זעמו.
 והוא נדיבים בדקדים ייחלו / באשר משפטו פועל.

כותרת 1 האלח' אב' דהו/זחכם | 2 גורא קדוש ב גורא קדוש צ | 1 הנבר: הנבחן ב' דהו/זחצט 3 ויושם 1
 5 מרים: רם ח 6 נמאס: ונמאס אבצך 7 בעבותה הכאפ' | ואש להבות: אש ולחבות ביב' דחף אש ולחבות ט אש
 שלחהות ד 9 ומשם: ומשיב אפ' 13-14ח' מ 13 תחילה א 14 נדיבים: נגידים ו' | בדקדים אפ' משפט פט

ישפט תבל בצדוק ולאמים במישרים תהלי ט. והוא באחדומי ישיבנו ונפשו אותה ויעש איוב כב' יג,
 כי הוא מושל היה, וכי עיבנו מלחות מה שברצינו לעשות.

1 אתן לפועלן צדק עיש איוב לו ג, פי' אפשר את צדק ח'. ביום הנבחן מעש להבדק בריה. 2 נאותו מאד
 גדרה (פי' לעיל, אדר והוד) 3 דרך ענותו לפני הגדולה ע"פ מאמר חז"ל מגילה דף ל' א' כל מקום שאחת מזואת גדרתו
 של הקב"ה אתה מזואת ענותנותו. והיפיטון הולך ומסביר כלל זה, בדרך שמשבירים אותו בתלמוד: דבר זה כמוב בתרורה ומשוני
 בבנאיים וכו'. 3 הוא אדרן העולם עיש מהל' צו ה (עו"ד) אדרן כל הארץ. וממי הקשה אליו יושם איזוב ט ד, פי'
 מי הקשה לבנו בגדרו. ואעפ"כ 4 זוכר הולך בחומר עיש ממשלי י ט הולך בהם ילק בטח. חונן ועשה דין יתום עיש
 דברי' ייח' עוזה משפט יתום ואלמנה, והוא ע"פ המשך המאמר הב"ל כחוב בתורה כי ה' אליכם הוא אלהים... וכחיב
 בתריתה עוזה משפט יתום וכו'. 5 מרים ונשא עיש ישע' נזטו רם ונושא. יפה בעתו הכל עשה קה' ב' יא.
 6 כביר לא ימאס איוב לו ה. לנובה בעינויו נמאס מהל' טו ד, ר' לא ימאס הקב"ה למי שהוא של בעני עצמו, והוא
 ע"פ המשך המאמר וביל' שני בנאיים (ישע' נז טו) כי כה אמר רם ונושא... ראת דכא ושל רוח וכו'. 7 מפואר רוכב
 ערבות עיש מהל' סח' הולו לרוכב בערותות נגה גדו ואש להבות עיש שב' כב' כי מגונה גדו בערו גהלי אש.
 8 סועף בחרבות שננות עיש מסל' כה ייח' מפי' חרב וחן שנון, וסועף ל' מטעף (ישע' ילו), פי' כורת. עברור יתומים
 ואלמנות ע"פ המשך המאמר הב"ל מסולש בכתובים דכתיב (מהל' סח' ח' סח' ח' סח' ח') שיר לו לאלהים... וכחיב בתורה אבי יתומים ודין אלמנות
 וכו'. 9 פועל אדם ישלם אם איוב לד' יא. צר פה יציר לאדם פה ומשים אלם עיש שמוטה ד' יא מי שם פה לאדם או מי
 ישות אלם וכו'. 10 קונה הכל ברוחמים לשון ברכת האבות בתפלה תנידיה, והוא ע"פ בריא' ד' יט קונה שמים ואין.
 רם ומשפיל רמיים עיש שא' ב' משפיל אף מריםם. 11 תמים פועל אל אמונה דבר' לב' ד. 12 שופט הארץ
 כתהו ישב' מ' כב. מפחדו יבהלו ויתמהו עיש מהו ב' חנן נהלו נתפו. 13 עוזה משפט עמו עיש מ"א
 ח' נט לפשות משפט עבדו ומשפט עבו ישראל. ותחלה מקדים מפני זעמו עיש דרשת חז"ל ריה ד' ח' ב' כי חק לישראל
 הוא. מלמד שישראל נכנין תחילה לוזן, כדי חסדא, דאר' חסדא מלך וציבור מלך נכנס חילה לדין... מאי טפמא... מקמי דילופש
 חרין אף (טרם יהרה חרין אף בתוקף). 14 נדיבים בדקדים ייחלו הצדיים יפהו בפניו הדקוק שמקדדים בהם בדין,
 ע"פ מאמר חז"ל יבמות דף קכ"א ב' טנא, וסבירו נטהורה מאד (מהל' ב' ג'), מלמד שהקב"ה מדקדק עם סביביו כחות השערת.
 באשר משפטו פועלן ע"פ דרשת חז"ל יבמות דף ע"ח ב' מאי דכתיב (צפ' ב' ג') בקסו את ח' כל עניין ארץ אשר משפטו

- 15 רואה כל פעולות / יושב בגביה מרומות.
צופה כל נולדות / חופש כל העמידות.
קורא הדרות מראש / חקנידלב לתורה ולדרוז.
ישפט זוכר ברית ראשונים / קים שבואה לאחרונים.

16 נולדות: תולדות א הנולדות פ 18 קיים: וקיים בם מקים כ | לאחרות: לבני בניו מך

עלול, באשר משפחו שם פועלו, פירושו במקומות שונים את האדם שם מזכירין פועל צדקותו. 15 רואה כל תעלומות ע"ש תחלה' מד כב כי הוא יודע תעלומות לב. יושב בגביה מרומות ע"ש ישע' לג זו הוא מרים ישבן. 16 צופה כל נולדות במקומות הלשון והתלמודי הוראה את הנולד (אבות ב', ט' ועוד). חופש כל העמידות ע"ש דברי לב לה וחש עמידות למו. 17 קורא הדרות מראש ישע' מא ד. חקריו לב שופטי ה ט. 18 זוכר ברית ראשונים ע"ש ויק' כו מה וכרכתי להם ברית ראשונים. קים שבואה לאחרונים לשון בקשה. ויים במקומות מקימים, דוגמה ושבה אני את הממים (קהלת ב'), כי אם מאן אהה לשלח את עמי (שמחות י), ורוחק הוא.

**אדון אם-מעשים אין בנו / שמי הגadol יעמד לנו
ואלתבו במשפט עמו / קדוש:**
**הן לא יאמין בקדשו / ותלה ישים באלי מסרישו
וайיך יצדקו קרווצי גושו / קדוש:**

סימן: סענון כל יתקן (כפול) סקען סזק. כסיס צגי ג' מוליכ. 4 מליס צכל טוכ. – ש. 348.

1 שבתי וראה מחת השם / אין טוב לאנוש מהתחמש
ביראת מעוז להתקזק ולא-להמש:
שורת פרין ראה עני / נבין תחה מאדם הקדמוני
בצלם אלחים נברא בעדרונני:
מעט הפרפי ממילכת / ביקר לא-LEN וגהש בשלהת
אדון **ואת להט החרב המתחפה:**

כ"י פ"ה אפסירם; בסוף (24-27) נוסף קני || כוורתה 1 אל תבא בו 2 באילי: באראי אקן ואיך: והיך אר'ח | יצדרו: במשפט הווע' א | גושו: במשפטו דו' חנוך 1 لأنוש: לאדם נכי מיראת נא להתחזק נך מא בלי להמש נך מ 4 ממורה: שם

אדון אם מעשים אין בנו. שמי הגadol יעמד לנו דומה לתחינה לשוני ותחמיishi, פסקא ב': ידענו כי חטאנו ואין מי יעדור בעדנו שמי הגadol יעמד לנו בעת צרה. ידענו כי אין בנו מעשים. צדקה עשה עמננו למען טהור. ואל תבא במשפט עמננו תחלה' קמג ב' (בשינוי הנוהג במפלוח). הן לא יאמין בקדשו איוב טו טו. ותלה ישים באiley תרשישו ע"ש איוב ד יה וגמלאיו ישים תhalb. וורשייט (מן אבן יקרה שמות כה ב' ווועד) משמש שם או תאר למלאים אגאל הפנייטנים, החל מה' אלעזר הקליררי, ובמורים מאוחרים. ואיך יצדקו קרווצי גושו יצורי אדמתה, ע"ש איוב לג' ו מהומר קורצתי גם אני.

1 שבתי וראה מחת השם קה' ט' יא. אין טוב לאנוש מהתחמש להצטייד בחימוש (ל') ואתם תעברו חמושים, יהושע

**מְדָרֵך בְּדֶרֶך טוֹבִים לְהוֹעִילו / מִמְזֻרָח הַאֵיר עַלְתַמְפָלוֹ
צָדָק יִקְרָא הַוְרָגָלו:**

5 על נסותו מבטיחו בבחינה / ופוץ להודיעו אם ירצה
נגררו גועיו [גרות] ארבע מאות שנה:
עורו נדיבים והתואושו לתחאה / בקשו צדק בקשר ענוה
הן אולי יש מקונה:

ותיק הנעה באחד הקרים / לשם קים ברית בשירים
וורע ומץ מאה שערם:

ולשימים נחנת במציק ומשענע / ולשiba כהה מאורו להשע
עבור שאתו פנוי הרשע:
נא שמו על לב מראות / והшибודיד מעול להפליט מטלאות
אדון אולי יחנן כי אלהי צבאות:

הו, א) האיר: העיר הווחט 5 מבטיחו: מבתו קן ופוץ:لال הווי טן להודיעו גועיו: גרות הווס' נק
6 ובקשרו ענוה דך 8 ולשימים נחנת: ומשענע: ומשועשע: בדורות כהה: נך 9 להמלט מטלאות:
ומטלאות ר' א) אלהי ק: חס' שאר כיי'

אי). ביראת מעוזו בירתה ה', ע"ש ירמי טו יט ה' עוי ומפני. להתקוק ולא להמש ולא להסיר אותה מלבו. 2. שורת הדין מושג תלמודי, נמשנה (גיטין ד' ז') ובמורשים (עי' מכילה יתרו ב' ע' 198 ואחת המשחה, זו שורת הדין וכור), וכואנו הוא חולך ומוגנה דוגמאות לחטא ופונש. מادرם התקדמוני אדם הראשון. בצלם אליהם נברא ברא' א.כו. בעדר נני בגין עדת (השינוי מחתמת החזרו). 3. מעת הפר פי' מלככת צוות מלכות שמי. ביקר לא לנ עיפ' הדרשה ביר ייא' ב' ע' 88 (= י"ב י' ע' 103) אדם הראשון לא لن בככورو, מיט' אט ביקר בל לין (החל' טט). ונגורש בשלכת גורש בהשלכה (נגראה השמש הפיטן במלטה שלכת (ישפי' ו' ג) במשמעות זו). ואת להט החרב המתהפקת ברא' ב' כה, ריל וייסכנן מקדם לנו עדן את הכרובים ואת חותם החרב וכור), והפייטן המתקף ברמייה. 4. מודרך בדרכ טוביים להוציאו (עיש' ישע' מה יי' אני ה') אלהי מלמדך להוציא מדריך בדרך תלו') וזה אברם. מזרחה האיר עלת מאפה לא' פיש' ישע' מי העיר מזרחה צדק יקראה לרבל, שורשו בבר' מיז' ב' (ע' 418) חי עולמים שהיה מאיר לו בכל מקומות שהיה הולך (כאיilo כתיב 'מאיר'). וזהו אמר הפייטן: והאר עלה (ר' אל עלה, פ' חשכה, ברא' טו יז) מאפה. צדק יקראה לרגלו ישע' שם. 5 על נסותו מבטיחו ריל את הקביה כשהבטיח לו לחת לזרעו את הארץ, ויז' מבתו, ע"ש ירמי יי' ז' וועוד. ופוץ ופאה פה בבקשתה להודיעו אם יירשנה ריל את הארץ, כדכתייב (ברא' טו ח) במתה אדע כי יירשנה. נגררו גועיו ארבע מאות שנה שנאמר (שם טו יג) ידוע תדע כי נר יהיה זהרע... ארבע מאות שנה, והוא עיפ' דרישות חזיל שנחשב לאברם חטא מה ששאל את השאלת בכמה אדרע, עיי' גדרים דף ל'ב א' מפני מה גענס אברם אבינו ונשענדו בנוי למצוינים ועשר טניט... מפני שהפרוי על מדרתוי של הקביה, שבי' בכמה אדע כי יירשנה. ועי' תנומה קורותים יי' (= דף מ' א' בובר) אויל לו לאדם שמנציא דבר מפיו ואינו וודע ויאיר מוציאו, על שאמר במתה אדע מהחיבתו גני להשתעבד למצרים מאה שנות. פרקי ר' א' מית. ויקרא רביה ייא' ה' ע' רכדרבה, ועוד מקורות הרשותים אציג גינצברג ה', ע' 228. 6. עורו נדיבים והתואושו לתאהו והתחזקו (עיש' ישע') מו' ז' זכרו את והתואושו כדי שלא תמשל בכם התאהו. בקשר צדק בקשר ענוה צפני ב' ג'. אויל יש מקונה ג' כת. 7 ותיק הנעה באחד ההרים הקרב לעולה עיפ' ברא' כב' בחולו שם לעולה על אחד ההרים. לשמונה קיים בריית בשירים נימול בן שמונת ימים (וילשון רומי על ברית בחרים' של אברם). וורע ומץ מאה שערים ברא' ז' יב. 8 ולשימים נחנת במציק ומשענע בן ששים היה (ברא' כה כו) כשןלו לו חניתוי, הינו עשו שוראו מציק על השאנק להוריין, ויעקב שוראו משענע מפני שהיא עוטה בתורה שהיא עצועים. ולשiba כהה מאورو להשע עיפ' ברא' ז' א' וויה כי ז肯 יצחק וחכינה עיניו מראות. להשע, פ' לעור, עיש' ישע' ווועניינו השע. עבור

10 גַּעֲמִים אֲשֶׁר טָבֹו אֲהַלְיוֹ / וְתָאָרוּ חֻקָּוק בְּכָס זְבָלוֹי
וְהַגָּהּ יֵי נַצְבֵּעַלְיוֹ:

בְּשָׁבוּ מִפְּדָן גַּנְחָלָץ מִתְּלָאָה / וְגַדְרוּ אַחֲרָלְאָל לְזָנְגָרָה
נְכָשֵׁל בְּדִינָה בְּתִלְאָה:

בֵּינוּ יִצְוָרִים לְרַחְמָיו לְשָׁאָף / גּוֹרֹדְלָכָם מִפְּנֵי סְעַרְתָּחָרְוֹן-אָף
אוֹלִי תִּסְתַּרְוּ בַּיּוֹם אָף:

חן

רְעִים וְאָחִים בְּנֵי הַיָּצָהָר / אֲשֶׁר-אָצַו בְּמִשְׁלָחָתָם כָּאַבִּי לִמְהָר
וְהַגְּבִילָו סְגָלָה בְּתִחְתִּיתָה הַהָּרָה:
רְבָבִי תּוֹרָה בְּתִבְבוֹ לְעַם / וְהַרְוּם דְּרַכְיִשְׁרָם וּמִשְׁפְּטִי נָעַם
וּבְמִי מִרְיבָּה הַפְּקָדוֹ בְּזָעַם:

15 יְדַעַּז אֶת קָל-יְוָשְׁבִּי אֲדָמָה / אִם כֵּן בְּתִימִים חִכָּמָה
מָה יִעָשֶׂוּ מְלָאִי מִרְמָה:

אדון

11 נְחָלָץ אַבְבָ'וְטָפָּה | וְנְכָשֵׁל אַבְיָנְכָּךְ 12 יִצְוָרִים: יִאָרוּוּ קָנוֹ | לְרַחְמָיו: רַחְמָיו קָכָנוֹ | צָרָקָמוֹ (ב') ב' | סְפָרָה
חַס' ב' 13 אָחִים ק' | בְּמִשְׁלָחָתָם: בְּמִשְׁלָחָתוֹ אַבְ'דָה חֹזֶם בְּשִׁלְחוֹתוֹ נְכָךְ | סְגָלָה: עַם ט' | תּוֹרָה ב' | כְּתָבוֹ
מְסָרוֹבָה | וּמִשְׁפְּטִי: וְאָמְרִי וּתְנַקְּבָה מִשְׁפְּטִי אַמְשָׁפְּטִי יוֹשֵׁר דָּרְכִי נָעַם בְּב' | הַפְּקָדוֹ: הוֹקָצְפוֹ ב' | 15 זָאת
חַס' ט' | יִשְׁבִּי: מַלְכִי ב'

שאותו פניו הרשות עיי' בידר סיה ה' (עמ' 716) יזחק על ידי שהצדיק את הרשות עניינו כהות, ושם י' ר' אלעוזו בן עורייה אמר
מראות ברעתו של רשע, ועיי מגילה זף כביה א' משום דאסכלבל בעשו הרשות. 9 מורהות מוראה שמיים. והшибו יד מעול
ע"ש חזק' ייחח ח' מעול ישבי ידו. אוֹלִי יְחַנֵּן ה' אלהי אֲבָאוֹת עֲמוֹס הָטו. 10 נעימים תואר לעתקם, ונגראה חידוש הפייטן.
אשר טובו אהליו ע"ש במד' כד מה טבו אהליך יעקב. ותארו חוקוק בכס זבולוי איקונון של יעקב חוקוק בכוא
הכבד, עיי' תנומה בדברי י'ם. בידר פ' ב' (עמ' 978) ותנה ה' נצְבָעַלְיוֹ בְּרָא' כה יג. 11 וְנְחָלָץ וְנִזְוֹל. וְגַדְרוּ
אחר לאל לו נראת ע"ש בראה לה א' וע"ש הדרשה בידר פ' א' (עמ' 968) איךיר אדם את נדרו מתברקה פינקסו...תדעך לך ש'ן
אביינו יעקב על ידי שאיחור את נדרו מתברקה פינקסו, עכ'ל, ובתנוחמא וישראל ח' הולך ומונה כמה צדות שבאייה זקב'ה על יעקב
זו אחר זו בಗל אלஇוחור נדרה, בינהין עניין דינה. וכשל בדינה בת לאה הפייטן חופש בענין זה דוקא, אע"פ שלפי דרישות עתיקות
באה צרת דינה על יעקב על בטחונו בעצמו, כיוון שאמר נברה' ל' (ועננה כי צדקתי, או מפני שלא קיים הבתווח להשיאה
עלעו וחשיה לאיוב (בידר פ' ד' עמ' 954). ייתכן שהיתה לפיו דרשוה בעין זו שנשורתה לנו במדרש הגadol בראשית ליה א'
(ע' תקצ'ב מהדי' מרגליות) בא' ו/orה שכ' הנדר ומאחר את נדרו ונתהדר בסוכה נכשל בערבות עז'ו וגilio ערויות ושפיכות דמי'.
מי את למד, מיעקב אבינו, עיי שאיחור את נדרו ונתהדר בסוכה נכשל בערבות. בעז'ו דכתיב ויאמר יעקב הטירו את אלתי
הניכר. בגילוי עריות דכתיב ותצא דינה. בש伙ות דמי' דכתיב וייחו שני בני יעקב...ויהרגו כל זכר. 12 בְּנֵי יִצְוָרִים בְּנֵי
אדם. לרchromיו לשאף (במקום 'לשאוף') להשתול לזכות ברחמי. גורו לכם איוב ט' ט'. מפני סערת חרון אף ע"ש
ירמי' כבג'ה הנה סערת ה' מהה י'אה, וע"ש דבר' ט'יט כי יגרתי מפני האף והחמה. אוֹלִי תִּסְתַּרְוּ בַּיּוֹם אַפְּצָנְגִי ב' ג'.
13 רְעִים וְאָחִים מְשָׁה וְאַהֲרָן. בְּנֵי הַזָּהָר זְכָרִי' ד' יַד שְׁדָרְשָׁהוּ עַל מְשָׁה וְאַהֲרָן בְּשִׁמּוֹת רְבָה ט' י' אוֹיר לוי מלמד שהיה
הקב'ה חזר ומכבש באיזה דבר לנガול את ישראל ולא היה מוצא, עד שמצא זכותו של משה ושל אהרן ולהיא עמודה להם. הה'ז'
אללה שני בני היצחар העומדים על אדון כל הארץ. אשר אצ'ו במשלחתם (ר'יל בשילוחותם) כצבי למהר (רוגמת לשון
המשנה (אבות ה' ב') הו...ר'ץ כצבי, ולשון המודרש (במד') ר'בה י'יד י'יא) שהיה ר'ץ במשלחתו כאיל') ור'יל למחר כצבי, והפייטן
הידש שיכוש האבנין הקל במוקם הפעיל. והגבילו סגולה בחתיתת ההר ע"פ שמוט יט' י'ו ויתיצבו בחתיתת ההר. והעם
נקרא סגולה ע"ס שמוט לט' ה'. 14 רובי תורה כתבו לעם ע"ש הוושע ח' יב' אוכח' לו רב' תורה. ווהרומים דרכ'יו יושר
ומשפטו נועם ע"ש מסל' ג' י'ו דרכ'יה דרכ'יו נועם. ובמי מריבבה במד' כ' י'ג. ה'ופקדו בזעם נענו. 15 מלאי מרמה

ידיד יי אֲשֶׁר־מֶלֶךְ תְּחִלָּה / כִּבֵּן שָׂנָה נָקִי מַכְלָעָוָלה
 וְלֹא־גַּעֲצָל מִמְלֻחָת עֲבוֹר הָצָלה:
 צָוָה עַל מִחְיַת הַמְּנוּב / שָׁנָה מִפְקָד וְהַזְבִּישׁ כְּגֻונֵב
 בְּחַמְלָלוֹ מַעֲרְנוֹת בְּכַשְּׁפִיו מַתְעֵבָה:
 צָור נָחָם כִּי הַמְּלִיכָה / וּבִיד אַיְבוֹי הַפִּילָוּ לְדַעַכְוּ
 וּמַה־יִעַשׂ מִפְרִי דִין כְּעַרְכָּו:

הנ

חִסִּיד הַמְּנוּבִים זִמְרוֹת לְקוֹנוֹ / וְהַוֹּכוֹן בְּחִסְד כְּסָא גָּאוֹנוֹ
 וְעַשָּׂה מִשְׁפָט וְצִדְקָה לְהַמְּנוֹנוֹ:
 20 חַטָּף לְבָרוֹם מִפְנֵי פְּרִיְּבָטָנוֹ / וְהַקְדִּימוּ רְכִיל מִשְׁקָר עַל־אֲדוֹנוֹ
 וְתַחֲלִיקָלוּ שָׁדָה בְּחַלְקָה לְשׁוֹנוֹ:
 קֹול הַחְלּוֹק כִּיהְסָכִית מִמְעוֹנוֹ / חָלָק מַלְכָתוֹ בֵּין־עָבָדוֹ וּבֵין־בָּנוֹ
 אֲדוֹן וּמַה־יִעַשָּׂה מַלְשִׁינִי כְּפָקָוד עַלְיוֹ חָרְנוֹ:

16 יי אָסִי בְּהָה | וְלֹא: לֹא וְטָן גַּעֲצָל: נַעֲצָל בְּהַחְךְ 17 וְשָׂנָה וְחוֹתֵיכְךְ לְהַבִּישׁ אֲדָהוֹת 18 כִּי: עַל כִּי דָן
 וְהַפִּילָוּ בִּיד אַיְבוֹי (אוֹבֵד ד): וּבִיד אַיְבוֹי הַפִּילָוּ קָן מִפְרִים בְּיַרְךְ 19 כְּסָאוֹ וְגָאוֹנוֹ ט 20 מִפְנֵי לְפִנֵּי דּוֹחַכְרָמָן
 וְהַקְדִּימוּ אַבְּבָזָטְמָכָךְ: הַקְדִּימוּ שָׁאָר כְּרִיָּה | מִשְׁקָר: מְרֻגָּל ט 21 וְחַלְקָה דָם 20 וְחַלְקָה מְרֻגָּל ט
 וּבֵין בָּנוֹ: וּבֵין בָּן בָּנוֹ בָ' | אֲדוֹנוֹ וְבָנוֹ ט | יִשְׁעוּ מַלְשָׁנִי אֲבָגָת יִעַשׂ מַלְשָׁנִים ט

ירמי' ה כו. 16 יִדְיָיד ה' שָׁאָל הַמִּלְكָן, וְהַלְשׁוֹן עַיְשׁ דָבָר, לְגַהֲנֵי אָמָר יִדְיָיד ה'. וַיַּחֲנֹן שִׁישׁ כָּאן רָמוֹ לְמוֹזָא שָׁאָל
 שָׁהָא בָּן יִמְנִינִי (שְׁיָא ט כָא). מֶלֶךְ תְּחִלָּה כָּבֵן שָׂנָה נָקִי מַכְלָעָוָלה עַשְׁפָּשָׂא יָג אַבָּן שָׂנָה וְהַיָּה שָׁאָל בְּמַלְכָוָה, וְעַיְשׁ
 הַדְּרָשָׁה יוֹמָא דָף כִּיהָבִי כָּבֵן שָׂנָה, שָׁלָא טָעַם טָהָא. וְלֹא גַּעֲצָל מִמְלֻחָת וְלֹא גַּעֲצָל לְהַלְחָם. 17 צָוָה עַל מִחְיַת
 הַמְּנוּבִים עַל מִחְיַת עַמְלָק וְהַזְבִּישׁ (עַיְשׁ דָבָר) כִּי וְיַגְבֵּן בָּךְ כִּי גַּנְחָלְלָם תַּחֲרִיךְ). שָׁנָה מִפְקָד סְתָה מִן הַזְיוּן. וְהַבִּישׁ
 כְּגֻונֵב וְנַחֲמִישׁ כְּגֻונֵב. בְּחַמְלָלוֹ מַעֲדָגוֹת עַיְשׁ שְׁיָא טָוָס וְיַחְמָלָוּ שָׁאָל וְהַעֲמָדָה עַל אָגָן (מַעֲדָגוֹת עַיְשׁ טָוָס כְּשָׁפָם, בָּךְ פִּירְשׁוּ הַמְּפָרִיטִים,
 לְפִי הַתְּرָגָם מִפְנָקָא, אִישׁ מִפְנָקָא בְּמַעֲדָנוֹת). בְּכַשְּׁפִיו מַתְגָּנָבָה מַתְגָּנָבָה וְמַחְמָסָה הַיָּה מִפְנֵי שָׁאָל עַל אָגָן
 וְאַיִן דְּרָשָׁה כּוֹ יִדְוָעה לְבָוֹהַמְּדָרְשִׁים, וַיַּחֲנֹן שְׁהִתְהַלֵּחַ לְפִנֵּי הַפִּיטִּין. אָבֵל מָה שְׁהִצִּיעַ רַיִם לְטָרִיסִים, שְׁהָמָלִים מִסְבָּחָה עַל שָׁאָל
 עַצְמוֹ מִפְנֵי שְׁהִי מַתְגָּנָב לְשָׁאָל בָּאַשְׁתָּא אָבָרְחִי שְׁכָרָת בְּעַצְמָוֹת וּבְכָבְדָוֹת אֶת הַאֲוֹתָה וְהַדְּעָנוֹתִים מִן הַאָרָק, אַיִן מִסְתָּבֵר שָׁאָל
 שָׁאָנוֹ מִן הַעֲנִין. 18 צָוָר נָחָם כִּי הַמְּלִיכָה עַיְשׁ שְׁיָא טָוָס יָא נַחְמָתִי כִּי הַמְּלָכָתִי אֶת שָׁאָל לְמֶלֶךְ וּכְוָ. וְהַפִּילָוּ בִּיד
 אַיְבוֹי לְפִי הַסְּפִירָה שָׁמָא גַּוְאַלְךְ. לְדַעַכְוּ לְכָבָתָה אֶת נָרוֹ (עַיְשׁ יִרְמִיָּה מִגְוָי), לְהַשְׁמִידָוּ. וְמַה יִשְׁעַוּ מִפְרִי דִין מִפְרִי
 מִשְׁפָט, עַיְשׁ אַיְוב מַח. כְּעַרְכָּו כִּשְׁיָרְקָו אֶת הַדִּין. 19 חִסִּיד דָד הַמִּלְךָ. הַמְּנוּבִים זִמְרוֹת לְקוֹנוֹ עַיְשׁ שִׁיבָּה כָּגָן גַּעַמְּסִים
 זִמְרוֹת יִשְׁרָאֵל. וְהַוֹּכוֹן בְּחִסְד כְּסָא גָּאוֹנוֹ עַיְשׁ יִשְׁעָה, צָוָה וְהַוֹּכוֹן בְּחִסְד כְּסָא וְיִשְׁבַּע בְּאַהֲלָוֹ וְדוֹ. וְעַשָּׂה מִשְׁפָט
 וְצִדְקָה לְהַמְּנוֹנוֹ עַיְשׁ שִׁיבָּה חֹוֹ וְיִהְיֶה וְדוֹ עַשָּׂה מִשְׁפָט וְצִדְקָה לְכָל עַמְּוֹ. 20 חַוְתָּף לְבָרוֹחָ מִפְנֵי פְּרִי בְּטָנוֹ נְרוֹף, גּוֹרֶשׁ
 וְהַיָּה צָרֵךְ לְבָרוֹחָ מִפְנֵי אַבְּשָׁלָם בָּנוֹ. הַקְדִּימוּ רְכִיל מִשְׁקָר עַל אֲדוֹנוֹ רַיִל אַחֲרִי שְׁקִידָם אָוֹתָו צִיבָא עַכְדָּמָה בְּרַכְלִות
 וְשְׁקִידָם עַל אֲדוֹנוֹ (שָׁהָה נְכוֹד שְׁלָשָׁאָל), שִׁיבָּה צָוֹ אַזְיָלָךְ, וְשָׁם יְתָה וְרַגְלָבָעָךְ וְכוֹ. וְתַחֲלָק לְוּ שָׁדָה עַיְשׁ שִׁיבָּה יְתָה
 אַתָּה וְצִיבָא חַחְלָקוּ אֶת הַשְּׁהָה. בְּחַחְלָק לְשָׁוֹנוֹ עַשְׁפָּשָׂא מְשָׁלִי זָא בְּחַחְלָק שְׁפָתָה מִדְיָהנוֹ, וְשָׁם וְכָד מַחְלָקָת לְשָׁוֹנוֹ נְכוֹתָה. 21 קוֹל
 הַחְילּוֹק כִּיהְסָכִית מִמְעוֹנוֹ כִּשְׁמָעָה הַקְבִּיהָ אֶת הַצְּעָתוֹ 'חַחְלָק' חַולָק מַלְכָתוֹ בֵּין עָבָדוֹ וּבֵין בָּנוֹ עַיְשׁ דָרְשָׁת וְזַיְלָת
 שְׁבָת דָף נְרוֹ בָ' בְּשָׁעה שָׁאמָר דָוד לְמִפְרָשָׁת אֶת הַשְּׁהָה יִצְחָה בְּתַ קְוָ וְאֶמְרָה לוֹ רַחֲנָם וְרַכְבָּם יְחַלְקוּ אֶת
 המִלּוֹכָה... (שם) אַלְמַלְאָה לֹא קִיבָּל דָרָר לְשָׁוֹן הַרְבָּה לְאַבְלָה מִלְכָות בֵּית דָוד וְכוֹ. וְמַה יִשְׁעַוּ מַלְשָׁנִי מַלְשִׁין, עַיְשׁ חַהְלָק אֶת

קהילות ורְבָות וְאַלְפִים / אֲשֶׁר לְפָנֵינוּ עָבְרוּ חָלוֹפִים
וְלֹא־יָכְלוּ לְהַצִּדְקָה הַיּוֹת חָפִים:
הַן שְׁמִים בְּעֵינֵינוּ לְאַזְכָּבוֹ / וְכָל־לְגִינוּ שַׁחַק כְּפִשְׁתָּה דְּעָכוֹ
וְנִתְעַב וְנוֹאַלְחָ מֵה יָכוֹ:
קוֹבֵץ מְרֻמָּה וּמְסֻמָּר בְּעֵינֵינוּ / אַם־יָאמֶר בְּלִבּוֹ מִידְעִידָנִי לְפָנֵינוּ
הַן קְרוֹתָיו וְרְהִיטָּיו עָצָיו וְאַבָּנוּ:

25 טהוֹר עִינָּם בְּרֻעָמְרָאוֹת / הַצִּלְלָה חָטָאָנוּ בְּעַמְקֵי מְחֻבָּאות
וְעַשְׂה עַמְנוּ לְטוֹבָה אֵת:
נִחְנָה אֶם פְּשִׁעָנוּ מְאַחֲרֵיכָה / הַזָּכָר לְאָבֹת הַעוֹלָם בְּחִירֵיכָה
וְאֶל תְּתַעַלֵּם מִתְחִרֵיכָה:
חַלְפָפָרִים וּמְנַחָּה הַגּוֹנָה / זָכָר הַגּוֹנָנוּ וְתַנְדַּלְנוּ חַנִּינה
קִימָנוּ לְחַיִם [טּוֹבִים] בָּזָה רַאשְׁהַשָּׁנָה:
אדין

22 רְבָבָות טָנָכָה | לְפָנֵינוּ לְפָנֵינוּ אַבְדוֹטָךְ | לֹא יָכְלוּ בְּיוֹטָכָה | 24 בְּלִבּוֹ חַסִּים | מְאַדְדִּים | וְעַצְיוּ בְּבָזָו/זְחַרְשָׁךְ קָנוּ
(המתחיל כא) | 26 אַבְתָּה מְאַבָּתָה | 27 וְקִימָנוּ בָּה | טּוֹבִים חַסִּים | אַבְדָּדִים | זְחַטָּטִים

מלשני בסמר רעהו. 22 עברו חלוֹפִים עברו הַלְּפֹו, עַשׂ חַבְקָה אֵיא אוֹ חַלְפָרָה וְיעַבָּרָה. הַיּוֹת חָפִים נְקִים מְפַשָּׁע, עַשׂ
איוב לְגַט חַפָּעָנָכְיָה. 23 הַן שְׁמִים בְּעֵינֵינוּ לֹא זָכוּ לְהַבָּכָר אַיּוֹב טָוָו. וכָל לְגִינוּ שַׁחַק חַיל הַשְּׁמִים (וְהוּא עַיְשׁ אַיּוֹב דִּי
בְּמַלְאָכִי יִשְׁמָם תְּהִלָּה) כְּפִשְׁתָּה דְּעָכוֹ עַיְשׁ יְשַׁעַיָּה מִגְּדָלָה עַל מְרֻמָּה. וּמְסֻתָּר בְּעֵינֵינוּ פִּישָׁה
טו טו סּוֹף כִּי גַּתְעַב וְנוֹאַלְחָ שׂוֹתָה כְּמִים עַוְלָה. 24 קוֹבֵץ מְרֻמָּה מוֹסִיק מְרֻמָּה עַל מְרֻמָּה. וּמְסֻתָּר בְּעֵינֵינוּ פִּישָׁה
פְּשָׁעָיו בְּסָתָר. אַם יָאמֶר בְּלִבּוֹ מַיְעִיד בַּיִם, אַבְנִי בְּתוֹמוֹ שֶׁל אַדְםָ מְעִידִים בָּו. 25 טהוֹר עִינָּם בְּרֻעָ
מְרָאוֹת עַיְשׁ חַבְקָה אֵיא טהוֹר עִינָּם מְרָאוֹת רָע (ברֻעָ עַיְשׁ יְשַׁעַיָּה לְגַט), פְּנִייה אֶל הַקְּבִיה. הַצִּלְלָה חָטָאָנוּ בְּעַמְקֵי
מְחֻבָּאות עַיְשׁ מִיכָּה זִיט וְחַשְׁלִיךְ גְּמַזּוֹלָות יִם כָּל הַטָּאָתָם (הַצִּלְלָה לְ-צָלָל כְּעֹפֶרֶת, שְׁמָות טוֹז). וְעַשְׂה עַמְנוּ לְטוֹבָה
אָוֹת תְּהִלָּי פּוֹז. 26 נִחְנוּ אֶם פְּשִׁעָנוּ אֵיכָה בְּמַבָּבָה. מְאַחֲרֵיכָה רַיֵּל פְּשִׁעָנוּ וְשִׁבְנוּ מְאַחֲרֵיכָה. וְאֶל תְּתַעַלֵּם מִתְחִנָּן
מְשָׁחָרֵיךָ עַיְשׁ תְּהִלָּי, נָהָב אֶל תְּתַעַלֵּם מִתְחִנָּן. 27 חַלְפָפָרִים וּמְנַחָּה הַגּוֹנָה זָכָר הַגּוֹנָנוּ קָל חַפְחָנוּ בְּמִקְוָת
קָרְבָּנוֹת. וְתַנְן לְנוּ חַנִּינה עַיְשׁ יְרַמִּי מְזִינָה.

נווהגן לדרג את כל חוריי מלך אביוון (רק בקהלות ונוהגות מנגד פולין אומרות אותו באות ת קולם לשורה 67).

פ וּבְכָן נַמְלִיכָה מֶלֶךְ (נ-א וּבְכָן וְיָהִי בִּשְׁרוֹן מֶלֶךְ):

קימען: ל-ז סיעונן. כתיס צלי ו' טוליס. 2 מיליט צכל עוכ. – מ-1654.

**מֶלֶךְ עַלְיוֹן / אֲמִיצֵה המְנֻשָּׂא / לְכָל לְרָאשׁ מִתְנֻשָּׂא
אָוֹמֶר וְעוֹשֶׂה / מַעֲזָה וּמִחְסָה
נְשָׂא וּנוֹשָׂא / מַוְשִׁיב מֶלֶכִים לְכָסָא / לְעִדִּיד עַד יְמֶלֶךְ**

**מֶלֶךְ אֲבִיוֹן / בָּזָוי וּמִשְׁפָּחָה / פְּשַׁעַיו מִכְפָּה
בְּחוֹל וּמִתְפָּחָה / עָזָן פּוֹשָׂה
גְּבָחָן בְּכָל-מִצְשָׂה / וְאֹזֶרֶוּ יְשָׂסָה / וְאַיְקָה יְמֶלֶךְ**

**מַעַג בְּגִבּוֹרוֹת / קְרָא הַדָּרוֹת
גּוֹלָה נִסְתְּרוֹת / אִמְרוֹתֵי טַהוֹרוֹת
יְזִידָעָ סְפָרוֹת / לְתוֹצָאוֹת מְזֹרוֹת / לְעַעַעַי**

**מֵיאָ דָגָר מַעֲפָרוֹת / גְּכָל בְּעִבְרוֹת
יְיִבל לְקִבְרוֹת / נְסָגָר בְּמִשְׁגִּרוֹת
טָעֵפֶל בְּמִהְמָרוֹת / וְגֹוֹר בְּגִנְרוֹת / וְאַיְ**

כ"י קרנויל; חוריי מלך אביוון בשלמותה רק בכירוי קניות; zusätzlich לזה אותו ת אן, אותיות ב.ד.ג.ת. מ, כ.ד.ת. מ'יכ, ב.ד.ג.ע. ג, ב.ת. ק || כוורת ובען יי' מלך לעולם ועד א' ובכן ויהי בישורון מלך והבען יתחדר ק – 1 לכל בראש וחיל; לכל ראש שאר כייזי 2 ומושיב ה'כ 4 משוסה מ' 5 ומוטשה קניינ' ומתחסה מ' ומופסה (ך) כי' ומעושא כי' ומוטשה ק' ועוון ח 6 בכלח' ח 7 גבירות א' | דורות ט 10 נכשל בעבירות: דואג (דוואג ח) גערכות הו' חמם' 12 נופל... בגמרות ח' ח |

מלך עליון. המנסה (במקומות המנשא). לכל בראש מתחנסה דה'א כת'יא. 2 אמר ועשה לשון התלמיד, ירו' ברכות ט' א' ד' י'ב ד', וכ"ה בתפלת ברוך שאמר. מעוזו ומחסה ע"ש ישע' כה בג' היהת מעוז לדל... מהסה מזורם... 3 נשא ע"ש ישע' נטו. ונושא הכל, דוגמת איוב כו' ו תולה ארץ על בלימה. מושיב מלכים לכסא ע"ש איוב לו ז' ואת מלכים לכסא ווישיבם לנזה. 4 בזורי ומשוסה ע"ש ישע' מב כב עם בזוז ושותה. פשעיו מכסה משלי ח'ג. 5 בהול נבהל ומתחסה (או מותשה) שחש כחו (אם הגירסה נכונה, חירש הפיטן חז'ה' במקום חז'ה'). וויתר נראה נסוח כי' אחד 'מעושא' או 'מלפה', פי' גלחן ונדהק, או צ'ל מנקה, ר'ל לזרוד בנטיות. עזון פושה נצרעת (ע"ש יוק' יג ה' ועוד). 6 ואוצרו ישתה ע"ש הוועז יג טו הוא ישסה כל kaliymה. 7 גבירות בגבורות ע"ש מלהל' עא טו אבא בגבירות. קוריא הדורות ע"ש ישע' מא ג', ר'ל מסדר את הדורות מראש וקוריא לכל אחד לעוזר בעתרו. גוללה נסתירות גלוית לפניו הנתרויות (דבר' כת' חה). אמרותיו טהורות מלהל' יב ז. 9 יודע ספורות ע"ש טהלה' עא טו כי לא ידעתי ספורות. לתוכזאות מורות ע"ש איוב לח' לב התוציא מורות בעתו, וההמשך ר'ל ה' יודע מניינם של המורות להוציאם בעתו. 10 דגור מעפרות יציר עפר מן האדמה (דגור') מושאל מדגירתה התרגגולת, ועי' ישע' לד טו). 11 יובל לקבורות איוב כא לב. נסגר במסגרות נכלא, דוגמת ישע' מא ז. 12 נופל במה מורות במקומות עמויקם (ע"ש תהלה' קם יא במתהרות כל יקומו), ובירור טנהור' ר' י'ב ד' כ'ג ד' מקום קברות הנענישים

מ"ע	<p>המְפַאֵר בְּפִידָּכֶל / וְהוּא לְלִיכָּוֹל הַמְּרַחֵם אֶת-הַפֶּל / וַיְנַתֵּן מִתְּחִיה לְפֶל וְגַעֲלָם מַעֲזִין-כֶּל / וַיְעִינֵּוּ מִשׁוּטָתוֹ כֶּל / לְעֵזִי</p>
מ"א	<p>וְנַכְאָב בְּחַלּוֹ / וַיְנַגְּרַע תְּלִיוֹ וְנוֹסֵף בְּכָיו / וַיְנַעַּז וְאַיִּזְרֵר וְלֹא דָיו / לְמִשְׁפָט יְבִיאֹו / וְאַיִּזְרֵר</p>
מ"ע	<p>וּזְכָר נְשָׁבָחוֹת / חֹזֶק טָחוֹת עַיְנֵיו פְּקָחוֹת / מְגִיד שָׁחוֹת אֱלֹהִי הָרוֹחוֹת / אַמְרוֹתָיו נְכָחוֹת / לְעֵזִי</p>
מ"א	<p>חֹזֶק וַתּוֹעַה / אֲוִילִי רֹזֶה סֻצָּר וְסֹזֶה / ?לְטִירָפוֹ גַּעַת בְּסֻטָּר צֹעַה / בְּזִילְקָה יְפָעָה / וְאַיִּזְרֵר</p>
מ"ע	<p>טָהֹר בְּגֻבוּלֵינוֹ / אֹות הַוָּא בְּאַרְאָלֵינוֹ אֵין עַרְוָךְ אַלֵּינוֹ / לְפָעוֹל כְּמַפְעָלֵינוֹ חֹול שֶׁם גֻבוּלֵינוֹ / כְּהָמוֹת יִם לְגַלְלֵינוֹ / לְעֵזִי</p>
מ"א	<p>יְהִיר בְּזֹדוֹן / מְגַרְהָ מְדוֹן בְּחַיִּים נְדוֹן / בְּמוֹתוֹ לְאַבְדָּון רִיחֹן נְדוֹן / וְנַדְעַ שְׁדָן / וְאַיִּזְרֵר</p>

27 שם חול ח' בגבולי פ' גליון מ' וגליון פ' 30 ורוחו ח' 31 כוונת: כגד הום' ב' ח' פאט' 33 משכיביהם:

במאות ב-13 המפואר בפי כל עף תחלה, גנו. והוא כל יכול עיש איזוב מב ב' יעדתי כי כל חוכל. 14 המרחים את כל עף תחלה, כמה ס ורמיין על כל מעשי. ונוטן מהיה לכל ה' עף צורא ט. 15 וגעלם מעין כל ל' איזוב כה כא. ועינויו משוטטו בכל ל' הדיבר ט. 16 ונכаб בחילוכוocab. ונגרע תליו כל' זיננו, עיש בראי' גנו. 18 למשפט ריבאיו האקבייה. 19 חזוק טוחות כלויות ובפ', עיש איזוב חלה. 20 עיניו פקוחות רימ' לב' ט. מגיד שיחות עיש' עמוס דג' ומגיד לאדם מה שיחו. 21 אל' הי הרוחות במד' טז כב' וגוד. אמרתוין נכוחות ישורת ונכונות. 22 חונך עיש' ירמ' בגיא. ותוועה夷' בט' כד. אוילוי רועזה זכריה' א' טז. 23 סוער וסועה בעץ (צועה עיש'夷' ג' נא' מחר צועה להפתח, לפי במא מפרשים; סגור ייגנה כפרי על טרפ'. 24 בסנור צועה כפוף וקסור במצוק (צועה עיש'夷' ג' נא' מחר צועה להפתח, לפי במא מפרשים; סגור פ', סוגר, עיש' השוע ג' ח טנור לבט'). צוילדיה יפעה עיש'夷' מא' יר, פ' יעץ. 25 בזובליין בית מושב. אותן הוא באראלו לפ' זרחת חול' הגינה דף טז' א' ואთ מרבותות קדש (דברי' לג' ב') אותן הוא ברבבה של... ה' צבאות שמ'夷' מה' ב') איזון הואצבא של'. 26 אין ערוך אל'ו עיש' תחלה' מ' ואין ערוך אל'ק... 27 חול שם גבוליו כהמות ים נגליין עיש' ירמ' ה' כב' אשר שמתי חול נבלול לים... והמו גלוין ולא יערבענו. 28 יהיר בזדון עיש' משלי' כה' זוד' יהיר ל' שמ'. הרורה מדון עיש' משלי' טו ייח' איש חמה יגירה מדון. 30 רוחו דון עיש' בראי' ז' וב' לא' ייון רוחו באדם לעולם. וירדע שdone

מ"ע	כוֹנֵס מִידָּהִים / רְגֻעַ גִּلְיִידִים סּוּעֵר שָׁאוֹן דְּכִים / מֶלֶא הָעוֹלָם דִּים מְשִׁבְיָחָם בְּעִים / וְשָׁבִים אַחֲרֵי וְאַיִם / לְעָזֵי	
מ"א	לְבוֹ יִמְסֵד / זַעַק חַמֵּס חַסְדָּה לְמַסֵּד / עַל נַעַמָּס כְּטִיט נַרְמָס / וְכַדְוָגָן נַמָּס / וְאַיִ	35
מ"ע	מוֹשֵׁל בְּגִבּוֹרָה / דַּרְכּוֹ סּוֹפָה וְסִעְרָה עֹוטָה אֹרֶה / לִילָה כִּיּוֹם לְהָאִירָה עַרְפָּל לוֹ סִתְרָה / וְעַמָּה שְׂרָא נְהֹרָא / לְעָזֵי	
מ"א	נְשִׁׂיאָתָה / בְּעַצְבָּב לְהָעִזְיבָּה מְפַרְרוֹת וְאַיִבָּה / אַלְיָיו קְרוּבָה בְּרַבּ חֹבֶה / יִתְהַחַת לְתִרְבָּה / וְאַיִ	40
מ"ע	סְתִרְוּ עַבִּים / סְבִּיבָיו לְהַבִּים רְכּוּבָה כְּרֻובִים / מְשִׁרְתָּיו שְׁבִיבִים מְזֹרֹות וּכְכָבִים / הַלּוֹלוֹ מְרַבִּים / לְעָזֵי	45
מ"א	עַלְוָב וְשַׁפֵּל / בְּחַשְׁקָה מְאַפֵּל עַוְנוֹ מְכַפֵּל / חַטָּאוֹ מְטַפֵּל בְּגַלְלוֹ שַׁפֵּל / מְגַבְּהוֹ נַפֵּל / וְאַיִ	

משבחם דופטך 35 עולות נמס קנא 36 ירמס חן ימס 37 מושל: עולם הוא פטול 38 עוטה: כשלמה הוּא בְּבָ' פָּאֵפָא
 סביבותיו מכ 43 מורות: מולות חן 48 בגבהתו נפל חן
 פ"ש איוב יט כתם מדרון שדרון, ר"ל שיש דין. 31 כונס מי הים תול', לג. ז. רונג גלי ים פ"ש ישע' נא טו רונג הים
 ויהמו גלו. 32 סוער שאון דכימ (ע"ש חה' צגב ביישור נהרות דכימ) מלא העולם דים ר"ל כסטור (הזרה כמו הוועש
 יג ב) וכיס של גלי הים, דים שישטפו את העולם כולם. 33 משביחם בעים מרנייע אותם (ע"ש תול') סח' משביח שאון ימים
 שאון גליהט) בכח (ע"ש ישע' יא טו וגיהק ידו על הנחר בעים רוחה). 34 לבויים מס' שיש חושח הא וכדונוה. וועק חמס ע"ש
 אובק' א ב אועק אליך חמס. חסיד ש"ש איוב ויד למם מרעהו חסיד, ר"ל מבקש חסיד למסקן. עול געמס עמוס עול.
 בטיט נרמס ע"ש ישע' מא כה וכמו יוצר ירים טיט. וכדונג גנרט מס' שיש תול', זו הירטים כדונג נמסו. 37 מושל בגבורה
 ע"ש תול', טו ז מושל בגבורהו עולם. דרכו סופה וסערה ע"ש נחום א ב' בטופה ובשערת דרכו. 38 עוטה אורה
 ע"ש תול', קד ב עוטה אור כשלמה. לילה כיום להארה ע"ש תול', קלט יב ולילה כיום אייר. 39 ערפל לו סתרה ע"ש
 תול', יה יב ישת חזק טהרנו. ועומה שרא נהורא דני' ב כב. 40 נשוי טובה ע"ש איכה ג יו נשיתי טונה. בעצב
 להעציב להעציב אותן. 41 תחרות ואיבה ל' מהלוקה, והוא לשון התלמוד (כגון שבת קטין א' הללו שמטילין קנאה
 ואיבה ותחירות בין ישראל לאביהן شبשטייט). 42 ברוב חובה ברוב עונתו. 34 סתרו עבאים ע"ש איוב כב יד עבאים סתר לו
 סביביו להבים ע"ש יואל ב לפניו אכללה אש ואחריו מלחת להבה, או כדומה. 44 רוכבו כרכובים ע"ש תול', קד ד משפטיו
 אש להאט. 45 מורות וכוכבים הלולו מרבבים ע"ש תול', קמיה ב הללוו כל כוכבי אור. 46 עלוב (לשון התלמוד, שבת דף
 פ"ח ב'), נכלם. 47 חטאו מוטפל מדורבן בו. 49 פותח יד ומשביע תול', קמיה ט. צורר מים בעביו, איוב כו. ח. ומונבייע

מ"ע	<p>פָּתַח יָד וּמִשְׁבֵּיעַ / צֹרֶר מִים וּמִנְבֵּיעַ</p> <p>יַבְשַׁת לְהַטְבֵּיעַ / לְשָׁלֵישׁ וּלְרַבְבֵּיעַ</p> <p>יּוֹם לְיוֹם יְבֵיעַ / שְׁבַחוּ לְהַבֵּיעַ / לְעֵעַי</p>	50
מ"א	<p>צְפֻיָּאָלִידְתְּרָבּ / בְּבָקָר וּבָעָרָבּ</p> <p>מַקְרֵב וּמַתְרֵבּ / יוֹרֵב וּשְׂפָרָבּ</p> <p>גִּכְרֵת מַקְרֵבּ / מַזְמַלְלֵזָמָרֵבּ / וְאַיִ</p>	51
מ"ע	<p>קָדוֹשׁ וּנוֹרָא / בְּמַזְפָּת וּבְמוֹרָא</p> <p>קָמְדִירָאָרְצָקָרָא / וְאַבְנֵן פָּנָתָה יְרָה</p> <p>וְכָל הַגְּבָרָא / לְכַבּוֹדָו בָּרָא / לְעֵעַי</p>	55
מ"א	<p>רְחַמְיוֹ שְׁחוּתִים / מַדְוְתִיו פְּחוּתִים</p> <p>דְּרַכְיוֹ תְּתִחְתִּים / פְּשַׁעַיו תְּרוּמִים</p> <p>וְחִיטּוֹ לְמִימִתִּים / בְּבָקָרִי רְפָתִים / וְאַי</p>	59
מ"ע	<p>שְׁוֹמֵעַ אֶל־אֲבִינִים / וּמְאוֹזֵן חָנוּנִים</p> <p>מְאַרְיךָ רְצָנוּנִים / וּמְקַאֵּר חָרוֹנוּנִים</p> <p>רָאִישׁוֹן לְרָאִישׁוֹנִים / וְאַחֲרָוֹן לְאַחֲרָוֹנִים / לְעֵעַי</p>	60

49 ידחס' חמ' 50 להטיבע: להכיבע טכיאפ' 53 מקור: מורה חמ' 55 נכרת: עתו חמ' 56 קרא: יקרה מ' 57 הנברא: הגקרה קנייאק 60 ותיתו: יובל חמ' 61 אל חמ' אחמנכ' 62 ומאריך טטנרכ'ן מקר' אבוחידנדכ'

המים מהעבים. 50 יבשת להטיבע להטיר עליה מי גשםים, ולא בכת אהת אלא לשיליש ולדרבע על חלק הארץ השונות (עמי עמוס ד ז'). ויתחנן גיב' שהattyין מדבר באן על הים הגדול שהקב"ה צורר אותו בגבולותיו ואינו נתון לו להטיבע את היבשת אלא לשיליש ולרביע, לפי השקפת הקדמוניים שהם הוא שליש הארץ והישוב שלישי והמדבר שלישי, עיי' תנומה בראשית היה' השם האלת פירושים על הים רעל היישוב ועל המדבר... (עמי רשי' ומחרא' קרא לישע' מ' ב). ויום אותו כרmo על התפאת שליש הארץ בדורו של אנוש, ביר' כי' ז' צ' 227, שרומים עליה בכמה מקורות כגון מכילה מהלך ז' (עמ' 223). ספרדי דבריהם מ' ב, ורחוק הוא. 51 יום ליום יביע תחל' ט'ג. 52 צפוי אליו הרב איוב טו כב, פ' סופו ליהוגה. 53 מקור ומהרב' ז'ו'ר'ב רישтарב' יי'גנע (יונך עיש איוב ז' בעת יוזבנו נצמות) עיי' הקור וויאגע (ישתרב' פ' יי'גנע עיי' השרב, לשון ספרא קוזשים ב') אל תאמרו לו... צא בצהרים בשכלי שיישtarב' עיי' החורב (ברא' לא מ). 54 נכרת מקרוב עיש' וי' ז' ומכרת האיש ההוא מקרוב עמו. מות לו מארב במקום 'מארבת'. 55 קדוש וגורא תחל' קיא ט. במושפט ובמוראה עיש' ד' דבר' ד' לד. 56 ממדרי ארץ קרא ואבן פנותה ירה עיש' אש איוב לח' הד' מי שם ממדיה... או מי יירה אבן פנתה. 57 כל הנברא (ג'יא הנברא) לכבודו ברא עיש' אמר חיז'יל (סוף פרק קנון התורה) כל מה שבאו תקבה לא בראו אלא לבבוו, ט'ו (ישע' מג' ז') כל הנברא בשמי ולכבודו בראתי וכו'. 58 ר'חמי שhortim עיש' עמוס איאושחת רחמי. מדותינו שhortim מזרחיות הטובות מועשות. 59 דרכיו התחרתים עיש' קהיל' יב' והחותמתים בדורך, ט' בחלה. פשעוו חרחותים רשומות (שמות לב ט). 60 ותיתו למימות וונפשו מטורה למימות (חיתו דווגמת תחל' עדיט וועוד). כבקר' רפטים עיש' חבק' ג' ז' ואין בקר' ברפטים. 61 שומע אל אבינוים וחל' ט' לד. ומאזין חינוניים עיש' תחל' קאג' א האזינה אל החינוני. 62 מארכ' רצונוט ומקצר חרונוט עיש' תחל' ל' ז' כי רגע באפו חיים ברצונו. 63 ראשון לראשוניים ואחרון לאחרוניים עיש' ישע' מד' ז' אני ראשון ואני אחרון וכו'.

מִאָ
טוֹחַלְתּוּ נִכְבָּה / תְּקֻנוּתוֹ גַּעֲלָבָה
גַּזְיָתוֹ נֶרֶקְבָּה / נִשְׁמָתוֹ נִכְאָבָה
וְשַׁבֵּר וְנִשְׁפָה / מַלְהַת הַיּוֹם הַפָּא / וְאַיִ

65

לפי מגג פולין נהוגין לומר כאן שורות 4-6-64-66 (ובטעות הדפסו במחוזרים במקום הרומי ר"א הקליר, עי' במוסף יום א' ע' 11).

ב [אָבָל] מֶלֶךְ עַלְיוֹן
שׁוֹפֵט הָאמָת / מַעֲבָדָיו אָמָת
עֹשֶׂה חִסְדָּוָאָמָת / וּרְבָּדְחִסְדָּוָאָמָת
נִתְיַבְּתּוּ אָמָת / וְחוֹתְמָוֹ אָמָת / לְעַדְיַעַד יִמְלָךְ

64 ותקתו ר 65 גויתו נכבה ונשטו נדבה זך 66 נשבר ונכווה ז 67 אבל מ"ע: מלך עליון מנו האמת: אמר מל 69 חותמו ב'וילך

64 חוחלתו נכובה איוב מא א. תקוותו געלבה בטלה לעלבונו. 65 גויתו נרכבה בקדר. נשטו נכבה בשין דין וחובון על מששו. 66 מלחת היום הבא עיש מלאכי גיט ולחת אותם היה הבא. 67 שופט האמת עיש ממשי כס יד. מעבדיו אמרת מעשי אמרת עיש מהל' קיא ז. 68 עושה חסד ואמת עיש ירמ' ט כב. ורב חסד ואמת שמות לר' ז. 69 נתיבתו אמרת דרכו דרך אמרת עיש החוש יד כי ישראל דרכי ה'. וחותמו אמרת לפי דרשת חז"ל יומא דף ס"ט ב' (ובאריכות ירו' סנהדר' א' א' דף י"ח א').

וּבְכָן גַּמְלִיקָה יְיָ מֶלֶךְ / יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ לְעַלְםָוָעָד.

ק"יין: טמנון כל ילק (עלוגט) חזק - חי' ילק מלסן (כפול). - כ. 393.

כָּל־שְׁנָאָנִי שַׁחַק	בְּאָמֶר מְאָמִירִים (נִיא מְאָדִירִים)
כָּל־שְׁוֹכָנִי שְׁקַט	בְּבָרְכָה מִבְּרָכִים
אַלּוּ נַאֲלָו בְּגַבְתָּה מְגַדְּלִים	יְיָ מֶלֶךְ. זי
כָּל־מְלָאָכִי מַעַלָּה	בְּדִיעָה מְדִגְלִים
כָּל־מְוֹשָׁלִי מַטָּה	בְּהַלֵּל מְהַלְלִים
אַלּוּ נַאֲלָו בְּנוּדָאִי מְזֻדִּים	יְיָ מֶלֶךְ. זי

כ"י הגדיל; אז מקבי || כוורת ובכן הכל ימליכו ב' 1 מאדים: מאדרים ד מאדים אלכך 4 בדיע דר'ילן מדיגלים: מדברים אב'/or'אפ' 5 בהלל' בהוד ט 1 מהללים: מהדרים ב'ו/or'פטאפ' 8 עליונים: ערץ אבב' 11 וסתה: ותק ט

הפייטן חופס בפסק המורכב 'ה' מלך ה' מלך' וכורי באופן שהוא חולק את החלק הראשון לצבע מעלה והשני לבrownai מטה והשלישי לשנייה. בהרבה מקומות בולט המשחק במילים דומות (פיגורה אטימולוגית).

1 שנאני שחק מלאכי השמים (במשמעות זו תפיס הפיטנים את המלה שנאן מהל' סח יה). מאדים משכחים, עיש' דברי קו יז (ויז'ג מאדים). 2 שוכני שקט שכני ארץ (ישע' ייח ג) עיש' איוב לו יז בהשקט ארץ מדרום. 4 מדיגלים מל' בשם

יְהוָה מֶלֶךְ.	בּוֹמֵר מִזְמְרִים	כָּל־עֲרִיצִי עַלְיוֹנִים
יְהוָה מֶלֶךְ.	בְּחִיל מִחְסָנִים	כָּל־עֲוֹבֵרִי עַזְלָמִים
יְהוָה יְמֶלֶךְ. יְהוָה יְמֶלֶךְ.	בְּטֻעַם מַטְכָּסִים	אַלְוָןַאַלְוָן
יְהוָה יְמֶלֶךְ.	בִּישָׁר מִינְפִּים	כָּל־זְעוּדִי וְעַד
יְהוָה יְמֶלֶךְ.	בְּכָשָׂר מַכְלָלִים	כָּל־זְתִיקִי וְסַת
יְהוָה יְמֶלֶךְ. יְהוָה יְמֶלֶךְ.	בְּלַהֲג מַלְהָגִים	אַלְוָןַאַלְוָן
יְהוָה יְמֶלֶךְ.	בְּמַלֵּל (נִיא בְּמַאֲמָר) מַמְלָלִים	כָּל־גְּדִיבִי נְדָבּוֹת
יְהוָה יְמֶלֶךְ.	בְּנִצּוּחַ מַנְצָחִים	כָּל־גְּכְבָּדִי נְעַם
יְהוָה יְמֶלֶךְ. יְהוָה יְמֶלֶךְ.	בְּשִׁיחַ מִשְׁוֹחָחִים	15 אַלְוָןַאַלְוָן
יְהוָה יְמֶלֶךְ.	בְּעַלוֹי מַעַלִים	כָּל־בְּעַלִי בִּנָה
יְהוָה יְמֶלֶךְ.	בְּפִצָּחַ מִפְצָחִים	כָּל־בְּרוֹאיִי בְּרִיהָה
יְהוָה יְמֶלֶךְ. יְהוָה יְמֶלֶךְ.	בְּצִפְצּוֹף מִצְפְּצָפִים	אַלְוָןַאַלְוָן
יְהוָה יְמֶלֶךְ.	בְּקוֹל מִקְדִּישִׁים	כָּל־רְשָׁפִי רֹומָה
יְהוָה יְמֶלֶךְ.	בְּרַנְןַן מַרְגָּנִים	20 כָּל־רָאשִׁי רַן
יְהוָה יְמֶלֶךְ. יְהוָה יְמֶלֶךְ.	בְּשִׁירָה מִשּׁוּרִים	אַלְוָןַאַלְוָן

12 מלһגִים | 13 גְּדִיבִי: גְּנִידִי אֲבָ' הַזְּחַפְּלָנוּכָן גְּנִידָה אֶנְדִּבָּה וְלָן) בְּמַלְלָקָה; בְּמַאֲמָר שָׁאָרְבִּי | 14 בְּנָצָחַת הַתְּנִכְּבִּיךְ
17 בְּפִצָּחָה: בְּפִאר ט | מִפְצָחִים: מִפְאָרִים אַהוּוּתָלָנוּכָן מִפְצָחִים אֲפָן | 18 בְּצִלְצָלָם מִצְלָלִים בְּבְ' פְּטָל בְּצִפְצָוֹף מִצְלָלִים
אוֹחַ | 19 רְשָׁפִי: רְזָוִני אֲבָ' אֲפָן | 20 רְזָוָן: רְזָוָן אֲבָ' דּוֹךְ

אלְהִינוּ נְדוּגָן, מְהִלָּי כ. ד. 5 בְּזָדָאי מְודִים בָּאָמָת וּבָאָמוֹנה מְוּדִים שָׁה יִמְלֹךְ. 6 עֲרִיצִי עַלְיוֹנִים הַמְּלָאכִים הַנוּרָאִים (מְלָאכִי חַבְלָה). עֲוֹבְרִי עַזְלָמִים בָּאֵי עַזְלָם. 7 בְּחִיל מְחַסְנִים מְהַלְלִים אוֹתוֹ כְּחַטְין (חַהְלָי פָט ט). 9 מַטְכָּסִים מַתְקָנִים, מַסְדָּרִים, לִי טְכָסִיס. וּזְעֹדְרִי וְעַד הַעֲוֹדִים בָּגְדוּדִי הַמְּלָאכִים. 11 וְתִיקִי וְסַת הַעוֹמְדִים בְּרִצְנּוּתָן עַל מְנָהָגָם (חִיקָר לְשׁוֹן רְאָא הַקְּלִיִּירִי, בְּקִנְחָה אֲכָה אַצְתָּה: וּזְעֹד וְתַק וְסַת). בְּכָשָׂר מַכְלָלִים כָּולְלִים יְהָדָה, וַיִּמְעַטְרִים בְּכָלְלִי הַפְּאָרָת. 12 בְּלַהֲגָן הַלְּהָגִים בְּדִיבָּרָר (לְהָגָן, קְהָלָי יְבָבָה). 13 גְּדִיבִי נְדָבּוֹת כָּגָנִי לְמַלְאָכִים הַמְּתַנְדָּבִיט לְשַׁלְחוֹתָם. וַיִּשְׁמַרְשִׁים הַמְּלָאכִים הַמְּמוֹנִים עַל הַגְּשָׁמִים, עִשְׁתְּהָלִי סָחָה יְגַשָּׁם נְדָבּוֹת תְּנִקָּה. 14 נְכְבָּדִי נְעַם הַגְּכָבָדִים בְּנוּעָם הַי (תְּהָלָי צִי וְעַזְוֹ). וַיִּמְעַרְבֵּל הַמְּכוּבָדִים בְּקַבְלָת הַחֲוֹרָה שְׁדָרָכִיהָ וְרָכִי גְּנוּעָם. 16 בְּעַילְוִי מַעַלִים מַרְומָמִים וּמַשְׁבָּחִים בְּדָבָרִים (לְשׁוֹן הַמְּשָׁנָה (?), פָטָח יְהָה, לְפָלה וְלְקָלָט). 17 בְּרוֹאיִי בְּרִיהָה בְּנִי אָדָם, וְהַלְשׁוֹן עַיְפָה בְּמַדָּי אָזָה. בְּפִצָּחַ מִפְצָחִים עַיְפָה חַהְלָי, צָח דְּפָצָחָו וּרְגָנוֹ זְמָרוֹ. 18 בְּצִפְצּוֹרַ מִצְפְּצָפִים לְשׁוֹן דִּיבָּר, דּוֹגָמָת יְשָׁעָה, יְדַפּוֹתָה פָה וּמִצְפָּצָה. 19 רְשָׁפִי רֹומָה מְלָאכִי אָשָׁה, עַיְסָה שְׁהָשָׁחָה וְרְשָׁפִיה רְשָׁפִי אַשְׁלַהְבָתָה. 20 רָאשִׁי רַן רְאָשִׁי הַרְאָשָׁוֹנִים בְּרָנָה, רַן יִשְׂרָאֵל הַמְּקָדְשִׁים לְמַלְאָכִים בְּשִׁירָה, עַיְסָה מְאָרָח חַזְלָל (חוּלִין דְּצִ"א בָּי) אֵין מְלָאכִי הַשְּׁרָת אָוּרִין שִׁירָה לְמַעְלָה עַד שִׁיאָמְרוּ יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה. 22 יִקְרִי יוֹסִי מְלָאכִי מְרוּוט. בְּתוֹקָף

י	יְמָלֵךְ.	בַּתְּקִרְבַּת מִתְגִּים	כָּל־יִקְרֵי יִפְיִ
י	יְמָלֵךְ.	בְּיַיחוֹד מִיחֲדִים	כָּל־יִשְׁבֵי יִשְׁׁוֹב
י	יְמָלֵךְ.	בְּאֶדֶר מַאֲדָרִים	אַלּוּ וְאַלּוּ
י	יְמָלֵךְ.	בְּלֶמֶד מַלְמָדִים	כָּל־צֹבָאִי צָבָא
י	יְמָלֵךְ.	בְּצָדָק מִצְדִּיקִים	כָּל־צְנוּפִי צְפִירָה
י	יְמָלֵךְ.	בְּחִילְמָחוֹרִים	אַלּוּ וְאַלּוּ
י	יְמָלֵךְ.	בְּחִילָה (גִּיאָ בְּחִילָה) מַחְלִים	כָּל־חִילִי חָסֵן
י	יְמָלֵךְ.	בְּחִזְקָה מַחְזִיקִים	כָּל־חִשּׁוּקִי חָמֵד
י	יְמָלֵךְ.	בְּנָגָן מַגְנִים	30 אַלּוּ וְאַלּוּ
י	יְמָלֵךְ.	בְּקִדְשָׁה מַקְדִּישִׁים	כָּל־קָדוֹשִׁי קָדוֹשׁ
י	יְמָלֵךְ.	בְּקִשְׁטָמַקְשִׁיטִים	כָּל־קְבוֹצִי קָהָל
י	יְמָלֵךְ.	בְּנָעָם מַנְעִימִים	אַלּוּ וְאַלּוּ
י	יְמָלֵךְ.	לְבָקָרִים מַתְחִדְשִׁים	כָּל־חִשְׁמָלִי זְקִים
י	יְמָלֵךְ.	בְּרִמָּה מַלְחִשִּׁים	35 כָּל־תְּרִשְׁישִׁי גּוֹבָה
י	יְמָלֵךְ.	בְּשִׁלּוּשָׁמְשִׁלּוּשִׁים	אַלּוּ וְאַלּוּ

ס

23 ביהוד: יחד ב'יו'ח בקר היגר טן מיהדים: מירחים פ' 24 מאדרים ו' מאמרים א' 25 צבאי אבו'וחטב צבאות פ' 27 בחיל ב'יו'ז'יחטן מחסנים ר' 28 בחילה: בהרודה אבדהו'וחנוך 29 בחוקן כ' מהזיקים ו' 30 בנועם מנעים א' 31 קדרושה ו' קדרשי קדש ד' בקושחה: בקריה אב'דו'וחטלנכך' בקושט מקשטים ט' בקריה קוראים ט' 33 במל ממללים אלוי דורשים ט' 34-36 ח' כ' לבקרים: בקרים אב'ו'ר' 35 תרישוי גובה: תרישים אב'ו'וח תרישים מדייר נך תרישים תמיד ז' קהלי תרישים פט קהлом תרישים ו' 36 בשלושים משלשים: בקדושה מקדושים ט'

מתנים מצהירים בחוק. 23 יושבי יישוב בני אדם יושבי ארץ נושבת. ביהוד מיחדים מכירם ביהוד ה'. 24 באדר מאדירים מחלקים לו אדר והוד. 25 צובאי צבא ר'יל צבא מעלה. 26 צנופי צפירה ישראאל המוטרים בכתר תורה, צנופים ע"ש י"ש, סב נ' צנופת מלוכה בכף אלהי; צפירה ע"ש ישע' כה ה ביתו הוא היה ה' צבאות עלטרת צבוי ולצפירות תפארה לשאר עמו. 27 בחיל מזוירות חווורים ומשיבים. 28 חילו חוסן חילו כה וגבורה. 29 חשווקי חמד (דוגמת בחורי חמץ, יוזק, כב' ועו') ע"ש דבר' ז' אשך ה' בכם יבחר בכם, ושם י' ר'ק באבותיך חشك ה' לאחבה אהות ויבחר בזרעם אחוריים בכם וכוכ'ו. וחשווקי חמד ר'יל החשוקים בחדות ה'. קדרושי קדוש האלאכים. 32 קבוצי קה' ישראאל קבוצי מטה. בקושט מקשטים חז' מכונונים את דבריהם. 34 חשמלי זיקים מן מלאכם המפיזים אש וזקיק. לבקרים מתחדשים ציפ' ודרשת חול' חגינה דף י"ד א' כל יומא וויאם נבראן לאלכי השרת מנהר דיןור ואמרי שירה ובטלר, אנאמר (איכה ג' כנ') חדשים לבקרים רבבה אמותך. ור'יל בחתודסם מחדשים את הדיבור ה' מלך. 35 תרישוי גובה גם שם סוג מלאכים (עי' לעיל ע' 100), והפיטן טה מתכוינו לשם ברואי מעלה כננד ברואי מטה. בדימה מלהחים בקהל דמנה דקה (מ"א יט יב). 36 בשלוש משלשים ר'יל בשלוש הקדושה.

בקצת קהילות אמרים כאן 'לאל עורך דין', עי' ע' 79; בקצת קהילות צרת ובקהילות אחרים אמרו 'לאל סודר דין', עי' עמ' 203

סילוק ובען לך מעלה קדשה כי אתה הוא אל הינו מלך:

כansas מלקיס צעלני מלוי מוכיים.—א 8307.

אשר מי יעשה כמעשיך וכגבורתויך / ומיהר אחר מדותיך

ומי ימלל קצת תפארתך / ומישמי כל-תהלך

ומי יעריץ הוד קדשתך / שמים ושמי השמים לא יכללו אימחתך

הארץ ועמדויה יתפלצון מגערתך / אין כ摹ה ואין בערך ואין בלחך

5 אתה ראשן ואתה אתרון ואפס זולתך / אין גז ותker וסוף לתרבונתך

צפן ונעלם ונסתיר גלוים לעמתקך / לך ההוד והתפארת והנצח פרטך

לך הנדרלה והגבורה וכיראתך עברתך

מאין כ摹ה אין גדול אתה ונдол שמך בנדרתך

לך השמים וכל-צבאים נבראו לשרתך / לך הארץ ומלואה הדם מרגליותיך

לך כסם ומייבשנה והכל כונו אצבעותיך

לך הבספף והזוהב וכל-שביות חמדתך

10 לך כל-הנפשות יחד מפקדות באוצרותיך

לך תחכמה והתבונה והשכל מבינתך

חכם לבב ואפיין כח ומתחג בחסידותך / כי מי בשחק יערך לך לדמותך

כ'יזיגיל; קנו נפקש שורה 9 || 1 אשר אין מי ח 2 כל: קול ז | תחלומר פ 3 יעריך: יערוך ב'ז' ושמי שם בב'ונך

4 והארץ אז' בלחר: זולתך קנו 5 אתה הו...ואתה הו אפ' | אין קץ ואין חקר ואין גבול תחונתך קנו אין טופ ואין חקר

יקץ ה אין חקר ואין סוף דם אין חקר וסוף ב'ז' 6 ונסתיר ונעלם פ' גלי ד | ונצח ב'דחטאפקלי 7 ונдол שך

ח' אוטמקין' בגדורותך: בגדורותך דז' 10 מופקות יחד ח' פ' יהוד ח' אפ' והשכל והתבונה א 11 ונתגה אבב'ונך

1 אשר מי יעשה כמעשיך וכגבורתויך דבר' בכד. ומיהר אחר מדותיך עי' ספרידרים שי' האוצרותים פעלו...

פעולותו שלימה עם כל באי עולם ואין להרהר אחר מדומיו. 2 ומיהר קצת תפארתך... ומישמי כל תhalbתך ע"ש תhalb' קו ב. 3 ומיהריך הוד קדושתך ע"ש ישע' כת' ג. שמים ושמי השמים לא יכללו אימחתך מ'א ח' כו.

4 הארץ ועמדויה יתפלצון מגערתך איוב ט. אין כמוך ח' פ' וואין כעדך לך מנונה חפה שירת לשבת.

ואין בלחר שיא'בב. 5 אתה ראשון ואתה אחרון ע"ש ישע' מדו. ואפס זולתך דוגמת ישע' מה'ה. אין קץ וחקר

וסוף לתבונתך ע"ש ישע' מ'כת. ואין חקר, ריל אין גבול. 6 צפון ונעלם... גלוים... דוגמת אתה יודע רוז' עולם...'

בתפלת יויכ. לך ההוד... 7 לך הנדרלה... זהיא כה יא. וכיראתך עברתך תhalb' צ' יא. מאין כמוך ה'... רומי'

יו. 8 לך השמים וכל צבאים פ'ז' בראי' בא. לך הארץ ומלואה החל' נד א. הדום מרגליותיך ע"ש ישע' טו א,

וחזרה 'מרגליותיך' דוגמת דג'י י. 9 לך הים והיבשה ע"ש ישע' יונה א. והכל כונו אצבעותיך ע"ש החל' ח' ד. לך

הכסף והזוהב ע"ש חגי' ב. ח. וככל שכחות חמדתך ע"ש ישע' ב. טז. 10 לך כל הנסחות ע"ש יוחק' ייח' ד. יחיד

מופקות באוצרותיך נשות ה挫יקיט, עי' ספרי דברים שמ'ד כל קדשו בזיך. אלו נשותיהם של צדיקים שניננה עמו

באוצר, שנאמר (ש"א כה בט) והיתה נש אドוני צורה בצרור החיים את ה' אליהיך וכו'. עי' ספרי בדבר קליט' ר' אליעזר

בנו של ר' יוסי הגלילי אומר טמן זה יהיה בידך בכל זמן שאדם נתון בחים נפשו פקדוה בידו קנו, שנ' אשר בידו נפש כל חי

(איוב יב י). מה, נתונה באוצר, שנא' והיתה נפש אוניברנוי. לך החכמה והתבונה ע"ש משל' ב' ו' כי' ימן חכמה מפיו

מִידְכָּמוֹק חַסִּין יְה אֹת בָּצָבָוֶתִיךְ
 אֵל נְעָרָץ בָּסָודְקָדְשִׁים רְבָה וּנְרָא עַל־כָּל־סְבִּיבָוֶתִיךְ
 חַשְׁךְ סְתָרֶךְ וְעַרְפֶל סְכָתֶךְ / מְגַנְּה גַּדְעָךְ בָּרֶד וְאַשְׁגַּמְלָתֶךְ
 הָאֵל הַנְּאָמֵן שָׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד בְּמִשְׁמְרָתֶךְ
 לְתַת ?אִישׁ כְּדָרְכֵיו בְּשָׁלְמָה מְשֻׁכְרָתֶךְ
 15 הַצּוֹר תְּמִימִים [פְּצַלְלוֹ] וְאֵין עַזְלָ אָמֵת פְּעַלְתֶּךְ
 מְשֻׁפְטִיךְ תְּהֽוּם רְבָה וּכְהַרְרִי־אֵל צְדָקָתֶךְ
 עֹזֵר וּסְמָךְ לְכָל־מְהִירִי מְלָאכָתֶךְ / אַת־הַכָּל עַשְׂתִּיחַ יְפָה בְּעַטוֹ בְּחַכְמָתֶךְ
 בְּטַרְם הַרִּים יַלְדוֹ נְתַחְזֶל אַדְמָתֶךְ / בְּרָאָת תְּשִׁיבָה לְמִרְפָּא אַרוֹכָתֶךְ
 וּעְד־לֹא מִפְּהָה הַקְּפָמָת תְּעַלְתֶּךְ / וּעְד־לֹא מִזְוֹר הַגְּהִית רְפוֹאָתֶךְ
 כִּי גַּלוֹי וְצָפֵוי לְפָנֵי כֶּס שְׁכִינָתֶךְ / כִּי אָדָם אֵין צְדִיק בָּאָרֶץ לְהַזְרָר מְגַחְלָתֶךְ
 20 אֲשֶׁר בְּעַשְׂה־טֹוב וְלֹא יַعֲבֹר מְתוּנָתֶךְ / כִּי לֹא תָּאמִין בְּעַבְדִּיךְ וּבְמִשְׁרָתֶךְ
 וְתַהְלָה תְּשִׁים בְּגִדּוֹדִי מְחַנוֹתִיךְ / אֲפִ שְׁכִינִי בְּתִי־חָמֵר עַפְרוֹתִיךְ
 הַגְּדָלִים בְּעָזְן וְעַזְבָּרִים עַל־מְצֹוֹתִיךְ / וְתְשִׁם בְּפֶד רִגְלָם כִּי יִסּוּרָוּ מְאַרְחוֹתִיךְ

12 וּמַיְנָכֶךְ 13 סְתָרֶךְ: סְתָרִי סְוִיכָתֶךְ דְמַחְגוֹתִיךְ כֶּךְ: חַשְׁךְ וּעַרְפֶל סְתָרֶךְ וּסְוִיכָתֶךְ מַגְדָּרִים דְהַזְוֹנוֹן
 בְּרֶדֶת: עַבְרוּ בְּרֶד אָה עַנְיוּ עַבְרוּ בְּרֶד נֶן | וְאַשְׁגַּלְתָּה: וְגַחְלָתָה: וְגַחְלָתָה דְ 14 כְּדָרְכָיו: וְכְפָרִי מְעַלְלָיו הוֹסֶם
 15 פְּעַלוֹחָסֶם אַבְבָ'דְהַוּוֹפְטָרָאָפְמָן | וְמְשֻׁפְטִיךְ נְכָךְ 16 בְּעַתוֹחַסֶי חַטָּאָפֶן 18 תְּגַהְתִּים: תְּגַהְתִּים אַבָ'דְהַוּזְפָטָכָבָפֶם
 17 יְוָלְדוּ הָרִים מֶן 19 גַּלוֹי וְצָפֵוי: גַּלוֹי וְיִדּוֹעַ פְּסֶף צָפֵוי וְגַלוֹי בָּן | כֶּסֶס: כֶּסֶס פָן | שְׁכִינָתֶךְ: יִשְׁבָּתֶךְ בְּפָטָאָפֶן בָּאָרֶץ
 20 אָזְחָזֶם אָזְחָזֶם 21 וְלֹא יַעֲבֹר מְתוּרָתָךְ: וְלֹא יַחֲטֹא מְתוּרָתָךְ מִנְחָתֶךְ | כִּי הַן הָאָפֶן 22 גַּדְילִי
 דְעַת וְתַבּוֹנה. 11 חַכְמָם לְבָב וְאִמְיצָץ כְּחַיּוֹת ט. וְתַהְלָגָה בְּחַסְידָותָךְ הַגְוָתָה מְפָלָת רִי יְוָתָן (גְּרָכָתָה דְף טַז יְזָבֶב)...
 וְתַהְעַטְפָ בְּחַטְיוֹתָךְ. כִּי מֵי בְּשַׁחַק יִעַרְךְ לְךָ תְּהָלָה פֶטֶן. 12 מֵי כְּמָךְ חַסִּין יְה שָׁם פֶטֶן. אֹתָה בָּצָבָוֶתִיךְ עַיְפָדָרֶת
 חַוְיָל סְפָרִי וְדָרְזִים שְׁמַיָּג (עַזִּי גַּבְעָה דְף טַז אָז) וְאַתָּה מְרַבְבָתָ קָדֵש — אָז הוּא בְּתוֹךְ וְבָבוֹת קָדֵש. אֵל נְעָרָץ
 בָּסָוד קָדוֹשִׁים רְבָה וּנוֹרָא עַל כָּל סְבִּיבוֹתִיךְ תְּהָלָה פֶטֶן. 13 חַשְׁךְ סְתָרֶךְ וּעַרְפֶל סְוִיכָתֶךְ עַיְשׁ תְּהָלָה יְה יְבָ...
 מְנוֹגָה נְגַדָּךְ בְּרֶד וְאַשְׁגַּלְתָּה מְלָאכָתֶךְ שֶׁמֶה יְה. 14 הָאֵל הַנְּאָמֵן שָׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד דְבָרָיו ז. ס. לְתַת לְאִישׁ כְּדָרְכָיו
 יְרֵמִי יְה. לְבִיטָה. 15 הַצּוֹר תְּמִימִים [פְּצַלְלוֹ] וְאֵין עַזְלָ אָמֵת כֶּסֶס חַזִיתָאָל צְדָקָתֶךְ תְּהָלָה
 לְז. 16 עֹזֵר וּסְמָךְ לְכָל מְהִירִי מְלָאכָתִיךְ מְלָאכָתִים, רַיְלָע עַבְודָתָה ז., וְהַלְשׁוֹן עַיְשׁ מְשִׁלְיִי כֶּסֶס חַזִיתָאָל יְהִיר
 בְּמְלָאכָתוֹ. אַת הַכָּל עַשְׂתִּיחַ יְפָה בְּעַתוֹ קָהָל' ג. יְא. 17 בְּטַרְם הָרִים יְוָלְדוּן וְתַחְולֵל אַדְמָתֶךְ חַהָל' צ. ב. בְּרָאָת
 תְּשִׁוָּה לְמִרְפָּא אַרוֹכָתֶךְ עַיְפָמָרָחָזֶל פְּסֶתִים דְף נְיָד א' (נוֹעֵד בְּכָמָה מְקוֹרָה בְּשִׁגְנִיּוֹת) שְׁבָעָה דְבָרִים גְּבָרָא קְוָדָם
 שְׁבָרָא הָעוֹלָם, וְאַלְוָהָן: תְּוֹרָה וְחַשְׁבָוָנה וְגַן עַזְן וְגַיהֲנָם וְכָסָה הַכְּבָדָה וּבֵית הַמְּקוֹשֵׁד וְשָׁמוֹשׁ לְמִשְׁחָה (עַזִּי גַּבְעָה אַתָּה
 בְּמִדרְשׁ תְּהָלָם צ. יְיָב (טַז) דְף קָצְבָּא, וְהַמְּקַבְּילָות)... תְּשִׁוָּה דְכִתְבָּה בְּטַרְם הָרִים יְוָלְדוּן, וְכִתְבָּה שָׁבָעָה עַד דְכָא.
 18 וְעַד לֹא מַכְהָה הַקְּדָמָת תְּהָלָתֶךְ (דוֹגָמָת מְשִׁלְיִי חַוְיָל כַּא כַּדַּע לְאַשְׁה אַרְץ וְחוֹזְזָות, אַצְל הַפְּיָמִינִים בְּמִשְׁמָעוֹת טְרַמָּה) סְבִּילִי
 תְּוֹסֶת פְּוֹטֶל צָדְלָה כְּלָמִידָה תְּהִלָּתָה אַת הַתְּרִפָּה, עַיְפָמָרָחָזֶל מְגַלָּה דְף יְיָג' ב' אַיְן הקְבִּיה מְכָה אַת יִשְׁרָאֵל אַיְכָב בָּוּרָא
 לְהַם תְּרִופה תְּהִלָּה, וְתַעֲלָה לְלֹשֶׁן רְפָאָה, תְּהִבָּשָׁת אוֹ אַסְפָּלִינִית, יְרֵמִי לְגַעַר. וְעַד לֹא מַוְרָה הַגְּהִית רְפּוֹאָתֶךְ עַיְשׁ
 הַשְׁעָה הַגְּדָלָה וְאַת יוֹכֵל לְרִפָּא לְכָם וְלֹא יִגְהַה מִכְמָמוֹרָה. 19 כִּי גַּלוֹי וְצָפֵוי לְפָנֵי כֶּסֶס חַיְינָתֶךְ כְּלָשָׁן הַתְּלָמוֹד בְּכָמָה מְפָלוֹת
 חַוְיָל וְיִדּוֹעַ לְפָנֵי כֶּסֶס בְּבָדָךְ, בְּנָנוּ בְּרָכוֹת דְף ס. ב'. כִּי אָדָם אֵין צְדִיק בָּאָרֶץ קָהָל' ז. כ. לְהַזְרָר מְגַחְלָתֶךְ כְּלָשָׁן
 הַשְׁמָנָה, אַבְוֹת בְּיְה, הַוֹּה וְהַרְבָּה בְּגַהְלָתָן (כָּל חַכְמִיּוֹת). 20 אֲשֶׁר יִעֲשֶׂה טֹוב וְלֹא יַעֲבֹר מְתוּרָתָךְ קָהָלָתָם. כִּי לֹא תָּאִמְנֵן
 בְּעַבְדִּיךְ וּבְמִשְׁרָתִיךְ 21 וְתַהְלָה תְּשִׁים בְּגִדּוֹדִי מְחַנוֹתִיךְ עַיְשׁ אִיּוֹב דִי הַן בְּעַבְדִּיו לֹא יִאִמְנֵן וּבְמְלָאכִיו יִשְׁתַּחַת.

וּבַנְּיד־כָּל־אָדָם יִחְתּוֹם בְּגֻרוּמִיךְ / וַיְגַד לְהָם פְּשָׁעָם בְּתוֹכָהוּמִיךְ
וְהַתְּנוּ אֶת־עֲזָזָם וְנִצְדִּיקָה דֵין אַמְתָּךְ / וְלֹכֶן הַקְּדָמָת אָרַי לְטַרְמִיךְ
25 כִּי־יִשּׁוּבָן מְאֹן וּרְבָשׂוֹ מְחִילָתָךְ / וְאַתָּה קָרוֹב לְקוֹרָאִיךְ לִקְשִׁיב [מִקְמָת] חַמְתָּךְ
וַיּוֹם זֶה בְּחִרְתָּה לִישְׁבָּה בְּמִשְׁפָּט עַל־בְּרִיּוֹמִיךְ
וּבְבָנֵי מֶרְנוֹן יַעֲבֹרֹן לְפִנֵּיכְ בְּסְפָרְתָּה

וְכָלָם גִּסְקָרִין בְּסִקְרִית אַפִּינִיךְ / וּמְרָאָה יַחַד לְבָם בְּרָאִיתָךְ
וְתִגְוֹר עַלְיָהָם כָּל־גֻּרוּמִיךְ / וּמְתַקְּצֵב מְזֻנוֹנוֹתָהָם וּפְרִונְסָתָם בְּאַמְרָתָךְ
וְעַמְּךָ בְּחִזְגָּנָם מְתַנְעָדִים לְחַלּוֹמִיךְ / וְתַזְקָעִים וּמְרִיעִים פָּאָמוֹר בְּתוֹרָמִיךְ
30 וּמְעַרְבָּבִים קָטִיגּוֹר בְּלִי ? לְהַשְׁטִינָם לְקָרָאתָךְ
וּמְתַקְּרָר־לָמוֹעַ עֲקָדָת יִצְחָק כְּשִׁבְועַתָּךְ
וּמְתַהְפֵּק מִדָּת הַדִּין ? לְרַחֲמִים כִּי כֵן מִדְתָּךְ / וּתְרַחְם עַלְיָהָם בְּרַב חַמְלָתָךְ
כִּי הַם בְּנֵיכְ וְצָאן מְרַעִיתָךְ :

וְהַיּוֹם יִפְתַּחוּ שֶׁלֶשֶׁה סְפִירִים מְנֻקְדִּים / שְׁלִי־צָדִיקִים שׁוֹמְרִי פְּקוּדִים
שְׁלִי־בִּינּוֹנִים וּשְׁלִי־זֹדִים / צָדִיקִים נְכַתְּבִים לְחַיִּיד־עַד שְׁקוּדִים

ען ט | על חס' אדר' ח' הפטטאפעט 23 יחתום: לו הויס' פ' חחתום ו' 24 ויתודו הנג' | את חס' אבר' כ' א' פ' ולכון:
לכן הוח ובכן בר' לטריתן: לעומך א לאומתך ב' ז לאוימתך בר' אחר 24 להעלית ארוכנה להרבות מתים (מחית חס' ג')
רטיקח הט' ט' 25 מאונחט' ד' | רוב מחלתקה ה' לקרויאך: באמת הט' פ' מות חס' אבר' דה' היז' ח' ה' פטטאפעט 26 על:
עם פ' וככגנו מרוין ג' | בספריתך הוזד פטטאפעט 27 ותראה ייחר לבם: יוצר ורואה כל לבותם ט' | כל גורויהך: כגורויהך נבר' כ'
28 מזונותם אדר' הופטאפעט 29 ועמרקחט' ב' 30 קטיגוריט ט' | לקראותך: לעומך ט' | יצחק: יחיד ט' | לאחר 30 ואת
תחריגים ונשחטים על קושתך הויס' ה' 31 ותחפה: להם הויס' ג' | לרחמים: למדת רחמים בדעת 32 בוגך: עצם ג'
33 והיות: זהה הויס' פ' 34 ושל ביגונים ה של ביגונים כף' ושל ביגונים ז' | נכתבים: לאלהר הויס' ה'

אף' שוכני בתוי חומר עפְרוֹתִיךְ עַש אַיּוֹב יְטַאַש שוכני בתוי חמר אשר בעפר יסודם. 22 ותחשם בסד רגולם איווב יג' כו,
ר' של תשימים אותם בכללה. 23 ובידי כל אדם יחתום בגורויהך ע'ש איווב לו ז' ודורשת חזה'ל חנטית דף' י"א, ע"ז' בטלוק
מלך במשפטך. 22 ותגַד לְהָם פְשָׁעָם בְּתוֹכוֹתָיךְ עַש יְשֻׁעָה א. 24 ותחוּדוּ אֶת צָוָנָם וַיַּקְרֵב
וַיְצִדְיקוּ אֶתְמָתָךְ לְשׁוֹן הַתָּלְמוֹד (חַנְעָן) דַבְרֵי יְהָיָה וְלֹא עַד אֶל שְׁמַדְיקָן עַלְיוֹן תְּבִלָּה וַיַּצִּדְיקוּ עַלְיוֹת
את הדין, ספרי דבר' ש"ז וועדו. לכן הקדמת צרי לטריתך למכה טריה (עיש ישע' ו). 25 כי ישבוון מאון אווב לו. ו.
ואתה קרוב לקרויאך ח'ה'ל' קמה'ה. להשיב מהם חמתך ירמ' יה' כ. 26 לישב במשפט צורת המקור הרגילה במסנה
ובמלחודים במקום לשבת'. וככני מרון ישבוון לפניו לשון המשנה ר'יה א' ב', לפי היגראת המקובלת ולפי פירוש
המקובל: ככני צאן. בספריתך לשון תלל' גו ט, לפי ח'י: בחושבך, ר' של גמינך. 27 וככולם נסקרים בספריתך צפ'יטך
לשון התלמוד ר'יה ד' י'ח' א' וככולם נסקרים בסקירה אחות. ותראה ייחד לבם עיש' ח'ה'ל' לנו ט' ודורשת חזה'ל ר'יה ד' י'ח'
א' היוצר רואה יהוד לבם ומבין אל כל מעשייהם. 28 ותגַד עלייהם את כל גורויהך לשון תלמודי (הוריות דף ג' ב' וועוד)
וינדרה כאן במשמעות 'וחבקע' להם את גורלם. ותקצוב מזונותיהם ופרנסתם כאמרתך ע'פ' מאור חז'יל (כיבזה דף
טי' א') כל מזונותיהם של אדם קצובן לו מר'ה עד יום הכפורים. 29 ותזקעיהם ומריעיהם לשון המשנה ר'יה ד' ט. 30 ומערבותם
קטנו'ר לשון התלמוד ר'יה ד' ט'ז' א'יב' להו ווקעין מוריין בשתונ'ו ישבגון וווקעין ומייען בשתונ'ו עומיין, כדי לעובב השטן.
בלי' להשתינטם לקראותך כדי שלא יוכל להשתין. ותוצר למ' עקי'ת יצח'ק לפי חתלאו'ר (ר'יה ט) למה ווקעין
בשופר של איל, אמר הקב'ה תקעו לפני בשופר של איל כדי שאוכור לכם עקי'ת יצח'ק בן אבראמ'ם. כשבועתך בר'א' כב' טדיין.
וז' ותהפק ממדת הדין לרחמים עי' פסיקתא דר' כהנא ב'ג' (דף קני'ב א') בטעה שישראל נוטלן שופר וווקעין הקב'ה
עמדו' מכסא הדין ווישב על כסא רחמים ומרחים עליהם והופך להן מדת הגין למדות הרחמים. כי כן ממדת דוגמת לשון התלמוד

35 וְרַשְׁעִים נִכְתָּבִים לְמִבֵּרֶת יְקֹדִים / וּבִינּוֹנִים עַד יוֹם כְּפֹור תְּלוּיִם וּעֲמָדִים
אֲمִין יְשׁוּבוּ מִמְעָשֵׂיכֶם [הַרְעִים] וְיִהְיוּ חֲרָדִים

וַיִּתְקַנּוּ מַעַלְלֵיכֶם וַיִּטְבּוּ צָעְדים

חַלְקָם בְּחִים זָכוּ נְחַמְדִים / וְאִם לֹא זָכוּ לְמִתְחָה יְהִי נְאַחֲדִים
וּכְמַלְכָן יַעֲשֵׂה לַיּוֹם הַדִּין / וַיָּבֹאוּ מִעָשֵׂיכֶם לְהַעֵד כְּעָדִים

וּבְמַזְוּנִים יַעֲלוּ מְשִׁנִּי צָדִים / אֲמִין יְכַרְיעוּ טוֹבִים עַל־חֲרָעִים לְהִיּוֹת כְּבָדִים

40 בְּעַלְיִם יְהִי בְּטוֹחִים וְלֹא פְּחוֹדִים / וְאִם מִתְחָצָה עַל־מִתְחָצָה יְהִי אֲגֹדִים

וּרְבָּדְחָסֵד מַטָּה כְּלָפִי חָסִדים / יְשׁוּבּ יְרָחֵם יַכְבִּשׁ עָזָן מוֹרָדִים

וַיִּשְׁאַלְעָן וַיִּגְבִּיהֵה מְרָדִים / וַיִּכְרְיעַנוּ גְּעִימִים וּעֲנוֹדִים

35 וּבִינּוֹנִים דָּזָכָן תְּלוּיִם עַד יוֹם כְּפֹור וּעוֹמְדִים מ 36 יְשׁוּבּוּן הַזֶּט | מעשיהם הרעים: הרעים חס' אַבְב'/דוֹו'וחפְטַפְחָן
מְאוֹן הַוִּיחָקָנוּ... וַיִּטְבּוּ... וַיִּכְנְגוּ... זָנָךְ | מעשיהם ומעליהם פ 37 יָצְכוּ בחמדים: יהו נְחַמְדִים ה' א
וְאַמ... נְאַחֲדִים חס' ד | זָכוּ עָשָׂו תְּשׁוֹבָה ה | יהִי הַזָּמָן 38 יַעֲשֵׂה להַזָּוּס ו' יַעֲשֵׂו וּמִעַשְׁתָּה מְנוּקָדְבָּקָצָת בְּכֵי |
וַיְכִיאָה ס | מעשיהם אוֹחַפְאָפָּה 40 יהו בטוחים בהַזָּוּדָמָן יהו אֲגֹודִים: יהו חס' דְפַטְחָפָאָפָּה 41 רַב חָסֵד אַדְחָחָד |
וַיִּשׁוּבּ וַיִּזְכֵּבָן | וַיִּכְבְּשַׁ הַזָּמָן 42 וַיִּכְרְעַנוּ אָפָּה 43 בְּכָל דַּרְכֵי חס' בְּזָן וְכָל מַפְשִׁיו ו' ח 44 וּמְעָשִׂים טוֹבִים פ | מִפְנֵי

רַחַת דָּזָ' א' וְכָךְ הַיָּה המְדָרָה. וְתַרְחָם עַלְיָהָם עַיִלְעַלְיָל. 32 כִּי הַמְּבַנִּיךְ וְצָאן מְרֻעִיתָךְ עַשׂ תְּהַלְלָעַט יָג. 33 וְהַיּוֹם יַפְתָּחוּ שְׁלָשָׁה סְפָרִים עַפְמָאָר חֹזֵילְרַה דָּטְזָי בְּגַ' סְפָרִים נְפָתִיחַנְבָּרָה וּכְוּ. מְנוּקָדִים מְדוּיקִים עַד הַנְּקָדָה,
לִ' הַנְּקָדָנָן, תַּוְסְפָּחָה בְּרַכָּה ה' יְיָחָע' 28 (וְעַשְׂתָּה עַתָּה ר' שָׁאֵל לְבָרְמָה). שְׁלַ צְדִיקִים שְׁומָרִים שְׁוֹמָרִים מִצּוֹתָה,
34 שְׁלַ בְּגַנוֹנִים וְשְׁלַ זְדִים רַיֵּל שְׁלַ רְשָׁעִים גְּמוֹרִים, וְעַיִ רְיָה שָׁמָ. צְדִיקִים נִכְתָּבִים לְחִיּוּ עַד שְׁקוֹדִים כְּלַשְׁן הַתְּלָמוֹד
(שְׁמָ) צְדִיקִים גְּמוֹרִים נִכְתָּבִים וְנִהְמַמְּנִין לְאלֹת לְחִיּוּ עַד שְׁקוֹדִים כְּשִׁקְדָּה וְרְשָׁעִים
(רְשָׁעִים גְּמוֹרִים) נִכְתָּבִים לְתַבְעָרָת יְקֹדִים כְּמַאֲמָר חֹזֵילְרַה דָ' יְיָז' א' פּוֹשָׁעִי יְשָׁאֵל בְּגַפְןָן יְוּדָדִין לְמַהְנָן וְנִידָּוָן
בָּה יְיָבָחָדָשׁ וּכְוּ, וְעַיִ גִּיבְעַתְנִינָה דָ' ה' א' מָאי דְכִתְבֵּי (רְמָמ' י' ח) וּבָאתָה יְבָרוּ וְיִכְלָלוּ... אָתָה הִיא שְׁמַבְּרוֹתָה רְשָׁעִים בְּגַיְנָה.
וּבְלָשׁוֹן הַפִּיטִין: הַמְּנִכְתָּבִים לְתַבְעָרָת יְקֹדִים, עַשׂ בְּמַזְוּזָה, יָא גְּ וְיִשְׁעָע' יָוּ. וּבְגַנוֹנִים עַד יוֹם כְּפֹור תְּלוּיִם וּעוֹמְדִים
רַחַת דָ' טָזָ' בְּ, וּמְשִׁירָךְ שָׁמָ: זָכוּ נִכְתָּבִים לְמִתְחָה, וּבְלָשׁוֹן הַפִּיטִין: 36 אָמִין יְשׁוּבּוּ מִמְעָשֵׂיכֶם וְיהִי
חֲרָדִים אֶל דָבָר ה' (עִישׂ יְשַׁעַי' טו ה) וַיִּתְקַנּוּ מַעַלְלֵיכֶם לשְׁוֹן המְדָרָשָׁ, (שְׁמוֹת רַבָּה כִּי' ג' ו' וּבָהּ שְׁרָה תִּקְנַן מַעְשָׂיו).
וַיִּטְבּוּ צָעְדים, יַיְתְּבוּ אֶת דְרָכֶם, עַיִשְׁרָמ' כּוֹגְבִּי דְרָכֶיכֶם וּמַעֲלֵיכֶם. 37 חַלְקָם בְּחִים זָכוּ נְחַמְדִים כְּאַנְשִׁים
נְחַמְדִים יוֹכִן לְפָסָק דָן שְׁחָלָקָם הַחִיִּים. וְאִם לֹא זָכוּ לְמִתְחָה הַיּוֹנָה נְחַמְדִים לְמִתְחָה, עַיִ' לעַלְיָל. 38 וְכָמוּ כֵן יַעֲשֵׂה
לְיָוֹם הַדִּין לְעַתִּיד לְבָנָן חַמְדָתָם (כֵן פִּירִישָׁה) עַפְרָת חֹזֵילְרַה דָ' טָזָ' בְּ תְּנִיאָה בְּשָׁ אָוְרָמִים ג' כְּחַותָה הַן לְיָוֹם
הַדִּין אֶחָת שְׁלַ צְדִיקִים גְּמוֹרִים וְאתָה כּוֹרֵ וַיִּבְאָוְרָמִים עַיִי בְּסִילָק שְׁמָלָן בְּמַשְׁפָט יְמִידָא אַרְץ, 22.
39 וּבְגַנוֹנִים עַלְלַו מְשִׁנִּי צְדִיקִים הַדִּין עַל עֲבִירָה וּנוֹגִוָה שְׁלַ האָמָת בְּתָמָנָה מְאָנָגָם, גְּנוּוֹת בְּכָךְ אַחֲרָוֹת וּבְעִירָה בְּכָךְ שְׁנִיה,
נִמְצָא בְּתַהֲלוֹדִים (רְמָמ' סְנָהָדָה) י' א' דָ' כָּפָעָז' הַיְהָ מְעוּיִין (פְּלִי כָּפָעָז' כָּפָעָז' כָּפָעָז' כָּפָעָז' כָּפָעָז'
את כָּפָעָז' המְאוֹנָגִים של זְכוֹרָה וּכְבוֹדָה וּבְמַדְרָשָׁה לְי' ד' זָקִיָּח' כָּפָעָז' מְפֹוּזָה הוּא, כָּאֵן עֲנוֹת בָּאָן זְכוֹרָה מה
הַקְּבִּיהָ עָשָׂה. אֲמִין יְכַרְיעַנוּ טוֹבִים עַל הַרְעִים... 40 בְּעַלְיִם יְהִי בְּטוֹחִים וְלֹא פְּחוֹדִים עַיִ' רְמָמ' סְנָהָדָה שְׁמָרָה
זְכוֹרָה יְוּרָשָׁן עָזָן מוֹרָדִים עַיִשְׁמִיכָה זָיט, וְאִם מִתְחָה עַל מִתְחָה (כְּלַשְׁן המְשֻׁנָּה, גִּיטִּין ח' ב' וְעַיִ רַחַת דָ' יְיָז' א' הַכָּא מִתְחָה
שְׁנוֹת וּמִתְחָה זְכוֹרָה). אֲגֹודִים רַיֵּל אָס כָּפָעָז' מְפֹהָדִים פְּשָׁע, וְכָנָרָה תַּפְסָרָן גְּנוּשָׁה לְשָׁאָלָה וּבְתִּנְתָּנוּתָה כְּמָה תַּשְׁבַּת בְּתַהֲלוֹר,
וּפְרִיטָן מִתְחָשָׁס לְכָלָן. 41 וּרְבָּדְחָסֵד מַטָּה כְּלָפִי חָסִדים עַיִי אַלְיעָזָר בְּרַהָה שָׁמָ. מַתָּה כְּלָפִי חָסֵד. יְשׁוּבּ
ירָחֵם יַכְבּוֹשׁ עָזָן מוֹרָדִים עַיִשְׁמִיכָה זָיט, וְהַוא לְדֹעַת ר' אַלְיעָזָר בְּרַהָה שָׁמָ. יְסִי בְּרַהָה
אָמַר גְּנוֹסָא, שְׁנִי (מִיכָה ז' יְה) גְּנוֹשָׁא עָזָן וּוּבָרֶר עַל פְּשָׁע, וְכָנָרָה תַּפְסָרָן גְּנוּשָׁה בְּמִשְׁעָה
(הַמְוֹרָחָת בְּיַרְוָה, סְנָהָדָה) י' א' וּבְשָׁנוּי לְשׁוֹן גְּנוֹסָא בְּמַדְרָשָׁה תְּהִלָּים 'ד' היה מְעוּיִין,
הַקְּבִּיהָ חַוְּסָף שְׁטוֹר אֶחָד מִן הַעֲבִירָה וּהַזְּכִילָה מְכֻרְיעָות. וְהַוא שָׁאֵר הַפִּיטִין: וַיִּגְבּוּהָ מְרָדִים. וַיִּכְרְעַנוּ גְּעִימִים וּעֲנוֹדִים
פְּיַי המְשִׁיעִים הַטוֹּבִים כְּשָׂרְבָּם קְשָׂרָם וְזהָבָה (עַגְדִּי קְשָׂרָם, מְשָׁלִי ו' כָּא. אָוֹב לא' ל'). רַיֵּל יְכַרְיעַנוּ בְּיַהְדִּיה אֶחָת (מִקְבֵּל לְאֲגֹודִים)

ויעביר ראשון ראשון אחדים / כי אזכיר יי' בכל דרכיו ומעשו חסדים
רוצה בתשובה מכל-עלות ותמידים
התשובה ומעשה הטוב כתריס בפני שודדים:

⁴⁵ אז אדון מלא רוחמים / בוקמה למשפט עלי-יצורי עלומים
לען בל-תעיר על-מעוטי עמי / המיחדים שמה לילות וימים
ולנצח תמיד מעריבים ומשכינים / וכאב על-בן יכמרו רוחם בזוחמים
לנוקם מכביד עון ואשימים / והזכיר לברית שלושת תמים
ולאב-המן אשר היה חמים / ונתקשה בעשרה נסונות עצומים
⁵⁰ ונמצא שלם בכל-פעמים:

הנס הראשון בהולדו נתיעצו החרטמים

ובקשו להרגו גדולי הפלכות והקסמים
ונחבא הארץ שלוש עשרה שנה שלמים / ולא ראה שימוש וירח וכוכבי מרים
ולאחר שלוש עשרה שנה יצא מכם בחכומים / ומאס אלילים וشكץ צלים
ובטה ביווצרו נפל חבלו בנעימים / השבוי השליךוה לבשן אש פחים

לפני DATA פ' ⁴⁵ אנה: אתה א ⁴⁶ מעוטי בטאט ⁴⁷ משבים ומעריבים ומקטים רחמים ט | רחמים ב' ח'
מכבד: מכל ב | אשימים ו' | והזכיר לעמו ברית פ' אפס: והזכיר לעמו ברית ח' ז | תמים: קדומים דח' ח' ט
ח' חמימים ו' ⁴⁹ היה: נקרה ט | נמצא ט | וגונתה...עצומים ח' ט | העשרה: בשער אב' דהוזטפ' | שער פ' ⁵⁰ בכל:
שער ט | טור זה ח' אפס ⁵¹–⁵² ח' ט | בחולו: בשביilo ב' ח' ח' פט | נחיעצ'ו: יפכו ח: עלי הו' ד | ויבקשו
אבב' החם | גדוולי המלכות: המלך ⁵² בארך: בבית הארץ ב' דוו' ח' אפס' | שלש: שנים ב' ד' ח' ח' נוכך ר' ח' שנה: שנים מ
שנה ח' ב' | באלים ט | ושיקוץ ו' ⁵⁴ בכנשן או' נאףם כבשן ב' | ⁵⁵ ימינו: ידו פ' | אי ח' א אני ה האני
לפייל, ⁴³ ויעביר ראשון אחדים כחנה דברי ר' ישמעאל (ר' השם) ובפריש'י שם: עון שבראשוני הבאים לחות
בקף מעבירות ושותו וכור' כי צדיק ה' בכל דרכיו ומעשו חסדים מהל' קמה יז. ⁴⁴ רוצה בתשובה עי' גוסת
הוידי בchaplet געילה: ורוצה אחת בתשובה רשעים וכו'. ותשובה ומעשה הטוב כתריס בפני שודדים עד' המשנה
אבות ד' ייג, ושם הגירסאות: כתריס (ר' למגן וצינה) בפני הפורענות, וכנראה ר' למגן בפני שדיות השטן.
⁴⁵ כאן מזכר הפיטין, אחר הקדמה קצורה, מיאור מפורט של עשרה הטענות שנמנתה אברהם אבינו ועמר בכולם (אבות ה' ג')
עיף מה שנדרש בפרק ר' אליעזר כיריל-א. ⁴⁶ רונו בלב העיר ע"ש תhalb' עח חול ולא יעיר כל חמותו. על מעוטי עמים
על ישראל, עיש דבר' זו כי אם האנט נכל האלים. המיחדים שרך לילות וימים ר' המכרים ביהודך בקריאת שפט
בקר וערב. ⁴⁷ ולנצח תמיד משבים ומעריבים ואומרם שבח ערב ובקר (לנצח' במשמעו לשון הייל ושבת מצוי
בלשון תפללה והפיוט). ⁴⁸ והזכיר לברית שלושת תמים ע"ש וק' כו. מ-⁴⁹–⁵⁰ Lalab המון אברהם, עיש' בראי י' ז.
אשר היה תמים שם י' א. וגונתה בעשרה נסונות עצומים אבות ה' ג'. ⁵⁰ ונמצא שלם בכל פעמים
אבות שם: עמר בכולם.

⁵¹ הנס הראשון ר' למגן הנון הראשון שיצא בנס, ועי' פרקי ר' כ' – ומכאן ואילך יוגא נוסחם כדי להבליט תלותו של הפיטין
בهم גם מבחינות הלשון – נסyon הרISON כשובל אברהם אבינו בקשנו כל גדוולי גמור (נ' גדוולי המלוכה) להרגו ונחבה מתחה
לארכ' ייג' שנה שלא ראה לא משח ולא ירח. לאחר ייג' שנה יצא מתחה לארכ' מדבר בלשון הקדר, מאס אשרים וشكץ את הגלולים
ובטה בצל יוצרו ואמר ה' צבאות אשורי אדם בוטח בר. ⁵³ מוחכם בחכומים ע"ש משליל כה. ⁵⁴ ונפל חבלו בנעימים ע"ש
תחלה' זו ה. השני עי' פר'א (ט) נסyon השני נתנו בו בית האסורים עשר שנים... על עניין זה דילג הפיטין – לאחד עשרה שנים
שלחו והביאו אותו וגונתו בטור לבשן האש, ומלה' הקבוד פשט יד ימינו והצילו מתוך לבשן האש, שנאמר (ברא' טו ז) ויאמר

55 וְמַלְךָ הַכּוֹדֶר פִּשְׁט יְמִינָו וְהַצִּילוֹ בְּרַחֲמִים
וְנִם אָנֵי יְיָ אֲשֶׁר הַזָּאתִיךְ מְאוֹר כָּשָׂדִים בְּגָאָמִים
הַשְׁלִישִׁי הַגָּלָהוּ מְמוֹלַדְתָּו הַגָּלָה שְׁלוּמִים / הַרְבִּיעִי הַבִּיאָ רָעָב בְּאוֹתָן הַיָּמִים
הַוָּא הַרְעָב הַרְאָשׁוֹן אֲשֶׁר בָּא לְעוֹלָמִים
וְלֹא בְּכָל־הָאָרֶצֶת וּבְכָל־הַתְּחוּמִים
פִּי אָמָּ-בָּאָרֶץ כְּגַעַן לְגַעַתָּו וְלְהַוְּרִידָו לְאַדְמָת עֲנָמִים
בְּלִיל שְׁמָרִים הַנִּשְׁמָר לְבָכוֹרִי חָמִים / וַיַּגְעַן יְיָ אֶת־פְּרֻעָה גַּעֲנִים גְּדָלִים וְאִימִים
וְיִגְרֵר בָּאָרֶץ פְּלַשְׁתִּים רְבִים יָמִים / וְשָׁלָחָ מַלְךָ גָּרָר וְלַקְחָ יִפְתַּח פְּעָמִים
וְנִגְשֵׁה הַוָּא וּבְכָל־בְּנֵי בֵּיתוּ טְמַטִּים / וַיַּרְדֵּ מִיכָּאֵל הַמֶּלֶךְ לְהַרְגוּ בְּזַעֲמִים
וְזַעֲקֵה הָגֵי גַּם־צָדִיק תְּהַרְגֵּן וְתַשְּׁפַק דָּמִים
וְאָמַר לוֹ הַשְּׁבָ אֶשְׁתָּהָאֵשׁ כִּי נְבִיא הַוָּא וְאָבֵל חָכָמִים
וְלַקְחָ צָאן וּבְקָרָן וּבְעֲדִים וּשְׁפָחוֹת וְהַשִּׁיבָ לְזָפְלָמִים
וַיַּתְפְּלֵל אֶבְרָהָם אֱלֹהָיָה וְיַעֲתֵר לוֹ מְמֹרָמִים
וַיַּרְפֵּא אֶתְם מַעֲצִירָת רְחָמִים / הַשְּׁשִׁי בְּבֹא עַלְיוֹ הַמְּלָכִים הַקָּדוֹמִים

"אליהיך ו' 57 הוּא: והוא ב' ח' אשר בא: שבא בזחפהן אשר היה הכהן ולא אונאף 58 להורידו ב' ד' ר' חנאנפהן לאוזמת: באדמת ואפ' אדמת מארץ ב' ד' ר' | נלקחה ח' 59 ואיזומים ועוזומים דכ' ר' ויגרו: גור אכ' ב' דהו' ח' ח' 61 ונעשה (ונעשה ח' ה') הוא וכל ביתו אהורה ונעשה כלם ד' המלאן ח' ח' 62 וצעק ד' ר' ואמר לו: לו ח' אכ' ונם לו ב' 63 אברהם ח' אכ' ב' ה'ו' מנגפהן | אל יי' ב' ב' ח' ח' 64 ורופא נ' 65 תחל'ה ח' א' אפ' אליו אני ה' אשר הוציאתיך מאור כסדרים. 56 השלישי עי' פדר'א (שם) נסיוון הג' טלטלו מבית אביו וממשחתו והביאו לח'רן, שם מת תrho אביו ואמתליאי אמו. הטלטל קשה לאדם יותר מכל. ומגין שטלטלו, שנ' (ברא' יה' א) אף לך מארץ ומולדתך. הגלת שלומים ירמ' ב' יט, וכונראה מס' הפילין 'הgal' כשם עצם במשמעות גלות מהלטה. הרבי עי' פדר'א (שם) נסיוון ח' ר' מיום שנבראו שמים וארץ לא בא רעב אלא בימי אברהם, ולא בכל הארץות אלא בארץ נגען בלבד, לנוטחו ולהורידו למצרים, שנ' (ברא' יב' יז) ויהי רעב בארץ וירד אברים מצרים. 57 ובכל התחוומיות בכל הגבולות. 58 לאדם עצם למצרים, ונענים מבני מצרים הם (ברא' יג). החמישי עי' פדר'א (שם) נסיוון החמישי שנלקחה שרה אשתו לפערעה לאשה... ר' ר' אמר באותו הלילה שנלקחה שרה מננו אותוليل ליל טאת היה והביאה קכבה על פערעה ועל ביתו נגעים גודלים... השכים פערעה בפרק נבhall והחפו שלא קרב לשרה וקרא לאברהם ואיל תרי אשתק... ואל חממוד בארץ חזות טני (שם יט) הנה אשתק קח ולך... ואבימלך היו כל דבקות ביתה עקרות. ושלח אבימלך ולקח את שרה סבור להעמיד ממנה בנים. ירד מיכאל המלאך ושלף הרבו להרגו. אמר לו זה דין משפט אמרת להרגני بما שלא ידעתני, טנא' (שם ב' ד) הבני גם צדיק תהרוג. הרי הוא אמר ל' אחותי היה. אמר לו (שם ב' ז) השב אשת האש כי נב'יא ה'וא... ויתפלל בדור וח'ה. עמר אברהם וויה מתפלל לפני וקוב'ה... וועתר ל', טנא' (שם ב' ז) לפרטא. ויתפלל אברהם אל האלhim וירפא אלהיהם את אבימלך ואת אשתו ואמותו וילדו. למושל עמים (עיש' ח' ח' ק' ב) לפרטא. 59 בלילה שמורים הנשמר לבכורי חמים לבכורי מצרים, כי ח' הוא אבי מצרים (ברא' יז). ווינגע... ברא' יב' יט. ויגר בארץ פלשתים... שם כא' לא. מלך ג'ר אבימלך, שם כ' ב. ולקח יפת פעם' שרה, והלשון עיש' שח' ז' ח'. 61 ונעשה הוא וכל בני ביתו טומטומים שאיתם כשרט לחולדה (ובזה טטה הפייטן מה שנדא בפדר'א, שם היה העזירה מכבר, וגם מה שבמקורות אחרים, כגון בחלמוד בז' ז' צ'ב' א'). ב' ר' נ' ב' יג. פסיקתא רבתי מ' ב' דף קע' א', לפיהן היהת העזירה גם בוכר גם בנקבה). 63 ולקח צאן ובקר ועבדים ושפחות עי' ב' ברא' כ' יד (הובא בפדר'א במקום אחר).

64 מעצרת רחמים עיש' ברא' כ' יט.

65 עם כְּדָרְלַעֲמֶר מֶלֶךְ עִילָּמִים / וּבְבָנֵן־אֲחֵיו הַתְּחִילוֹ תְּחִילָה שׁוֹטְמִים
וּבְשִׁבְיָלוֹ לְקַחְוּ אֶת־כְּלָרְכּוֹשׁ סְדָמִים / וְנִבְאַהֲפְלִיט וְהַגִּיד מָה עָשָׂו קָמִים
וַיַּרְקַּא תְּחִנְכִּיו יַלְדֵי בֵּיתָו רְשִׁוּמִים / הֵם עִגְּרָא אֲשָׁפֵל וּמְמָרָא וְאַלְיעָזָר מִסְׁקִים

וַיַּחֲלַק עַלְיָהֶם לִיְלָה וַיַּכְמֵם בְּמַהְלָמִים / הוּא הַלִּילָה אֲשֶׁר תִּהְיֶה מִקְדוּמִים
וַיָּשֶׁב אֶת כָּל־הַרְכֵשׁ בְּעֹזֶת מִשְׁפֵּיל רְמִים:

67 הַשְּׁבִיעִי כְּשִׁגְדָּבָר עָמוֹ בֵּין הַבְּתָרִים / וְהַרְאָהוּ אַרְבָּעָ מֶלֶךְיּוֹת כְּבָירִים
שְׁמִשְׁלִים בְּזָמָן וַיַּאֲבְדוּ לְדוֹר דָוִרִים
עֲגָלָה מִשְׁלָשָׁת זֹה מֶלֶכְתָּה אֲדוֹמִים אֲרוּרִים

אֲשֶׁר הִיא כְּעַגְלָה דְּשָׁה וּכְחוּזִירִי יְעָרִים

וְעוֹז מִשְׁלָשָׁת אַלְוִיּוֹת שְׁגָמְשָׁלוֹ לְצָפִירִים
וְאַלְמִשְׁלָשָׁת זֹה מֶלֶכְתָּה מִדי וּפְרָסָ חֲבָרִים

כְּעַנְיֵן שְׁגָמְשָׁר הַאִיל אֲשֶׁר־דָּרָא־תָּחַת בְּבָרוּרִים

וְתַּר אַלְוִיּוֹת שְׁמָעָל שְׁגָמְשָׁלוֹ לְשָׂוְרִים / גּוֹזָל אַלְוִיּוֹתֶרֶל שְׁגָמְשָׁלוֹ לְיִזְנִים וְתַּרִים

מחלה והתחילה ה לְלַחַם הַוָּסָּף 66 וְבָא: וְבָא אֲבָיוּם | וְהַגִּיד: לוּהָסָּה הַמְּאָפָּה | שְׁשָׁוָּף 70 כְּשֻׁדְבָּר פָּה וְהַרָּה
בְּזַמְּכָב 71 וַיַּאֲבְדוּ לְדוֹר דָוִרִים: עַל עֲדַת אֲבָירִים אָפָה | זֹה מֶלֶכְתָּה אָפָה מִכְּךָ יְהִי בְּדָהָוּ 72 עֲגָלָה וְיִהְיֶה:
וְחוּזָה אָפָה | אַלְוִיּוֹת אֲהָוָה/חַפְּךָ | מֶלֶכְתָּה יִזְנִים וְאָפָה | שְׁגָמְשָׁלָה הַמְּשִׁלָּה בְּדָהָוּ/זַחְפָּךָ 73 זֹה חַסָּה אֲבָהוּ/חַפְּךָ
אַלְוִיּוֹת | בְּבִיאָוִרִים אָפָה 74 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַזְּבָאָפָה | כְּוָנוֹס בְּיַיְן 75–76 וְלַקְּחָה... לְהַחְרִים: כִּי לְהַחְרִשׁ כָּהֵם

הַשְׁיִ עַיִּ פָּרָא כִּיְזַ נְסִינָה הַשְׁיִ בָּאוּ אַלְיוּ אַמְרָפָל וְכָל חָבְרוּוּ לְהַרְגוֹ. אַמְרוּ נְתַחַלְלָה בָּאָנוּ וְאַחֲרָה כָּךְ נְתַחַלְלָה
לֹוט לְקַחְוּ אֶת כָּל רְכּוֹשׁ סְדוּם וְעַמְוָרָה וְאַחֲרָה כָּךְ שָׁבָת לְטוֹת וְאַתְּ רְכּוֹשׁוּ, שְׁנָאָמָר (ברא' יְהִי אָ) וַיַּקְרַח אֶת כָּל רְכּוֹשׁ סְדוּם וְעַמְוָרָה
וְכָוָי אֶת מִיכָּאֵל וְתַהְגִּיד לְאַבְרָהָם שְׁנָאָ (שם יְהִי יְגָ) וַיַּכְמַלְלֵת וַיַּדְגַּד לְאַבְרָהָם העֲבָרִי... לְקַח אַבְרָהָם אֶת גְּזָה תְּלִמְדִידָוּ וְאַתְּ אַלְעַזְרָה עֲבָדוּ
עַמּוֹ וְרַדְךָ אַחֲרֵיכֶם עַד דָּקָר... וְלַקְחֵךְ אַלְעַזְרָה עַבְדָוּ עַמּוֹ, מְנַיָּן, אַוְתִּיחְיָה שְׁמָוֹת שִׁיחָה וַיַּרְקַח אֶת חָנִיכְיוֹ יְלִדִי בְּתוֹךְ שְׁמוֹנָה עָשָׂר וְשָׁלַשׁ
מָאוֹת... וְיַחֲלַק עַלְיָהֶם לִילָה. שְׁמָאוֹל הַקְּטָן אָמָר שָׁם נְחַלְקֵל לוֹ הַלִּילָה, הָא הַלִּילָה שְׁחִיתָה בְּוּ בְּכָרוּי
מִצְרָים וְיָא הַלִּילָה שְׁחִיכָה בְּוּ אַבְרָהָם אֶת הַמְלִכִּים שְׁנָיִן וְיַחֲלַק עַלְיָהֶם לִילָה, וְעַזְוִי נָאָמָר (שמות יְהִי טָהָר) וַיַּהַי בְּחַצִּי הַלִּילָה וְכֵן. הַלְּלָה
הַזָּקָן אָמָר לְקַח אַבְרָהָם אֶת כָּל רְכּוֹשׁ סְדוּם וְעַמְוָרָה וְזָהָר בְּשָׁלָם וְאֶל עַדְךָ אָזָח, שְׁנָאָמָר (הַאָהָרָן יְהִי טָהָר) וַיִּשְׁבַּת אֶת כָּל
הַרְכּוֹשׁ... הַמְלָכִים הַקְּדוּמִים מִלְכִי אַרְצָתָם. 65 עַם כְּדָרְלַעֲמֶר מֶלֶךְ עִילָּמִים בְּרָא' יְהִי אָטָה (אוֹיְנוֹ וּזְכָר בְּפָרִיאָ).
הַתְּחִילָה תְּחִילָה שׁוֹטְמִים וּרְדָפִים, עַיְשׁ בְּרָא' זֹמְאָוָעָד. 66 מָה עָשָׂו קְמִימָה אַוְיִיבִים, דָוָגְמָתָה שְׁמוֹת טָרָז. 67 מְסֻוּמִים
מִזְוִינִים (כָּגָן חַנּוּמָה וַיַּשְׁבַּד' וְהַאִישׁ מִשְׁהָ עַגְוִוָּמָאָד, הַאִישׁ הַמְסֻוּמִים בְּאַנְשָׁהָט). 68 וַיַּכְמַלְלֵת כְּטַבְּלָה
מְהַלְומָה לְבָוֹכָל כְּסִלְמִים... (כָּל זֹה אַנְזָבָהָדָרְ פָּרָקְרָא עַם פִּי הַרְדָּלָ). 69 הַשְּׁבִיעִי עַיִּ פָּרָא כִּי נְסִינָה
הַשְּׁבִיעִי אַחֲרֵיכֶם הַאֲלָה הַאֲלָה דָבָר הַיְהִי אַל אַבְרָם בְּמִזְרָחָה לְאַמְרָה... יְאַבְרָם לְקַחְתָּה
מוֹשָׁלִין וְאוֹבְדִין, שְׁנָאָמָר (ברא' טָהָר) וַיַּאֲמַר אַלְיוּ קוֹחָה לְעַגְלָה מִשְׁלָשָׁת, וְזָהָר כְּלָמָדָה
דָשָׁה. וְעוֹז מִשְׁלָשָׁת זוֹ מֶלֶכְתָּה יְהִי שְׁנָאָ (דָנִיָּה חַ) וְצִפְרָרָה הַעֲבָה
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּשִׁצְמָנִיד שָׂוֹר וְנִכְרַט עַמְבָּדָה לְקַבְּהָוּ אַתְּ כָּל הַעֲמָקִים. וְגּוֹזָל אַלְוִיּוֹת שְׁנָמְשָׁלָה גּוֹזָל,
שְׁנָאָמָר (שְׁהִיא בְּיַד) יְוֹגָנִי בְּחָגוּי הַסְּלָעָה... רַיְהָוּ שְׁמָרָה לְקַבְּהָוּ אַתְּ כָּל הַעֲמָקִים
בְּתַחַר... הַוְּאִיל וּבְתַחַר אַוְתָּם חִתְשִׁישׁ אֶת כְּחָמָם... יְרַדְּ הַעֲיִט עַלְיָהָם לְפָרְדָן וְלְאַבְדָּן, אַזְיִין הַעֲיִט אַלְאָה בְּן דָוד שְׁנָמְשָׁל לְעַיט, שְׁנָאָמָר
(רָמָיִם יְהִי טָהָר) הַעֲיִט צְבָע נְתַחְלִי לְיִ. כְּדָאת הַשְּׁמָשָׁה הִיא אַבְרָהָם יְוֹשֵׁב וְנוֹנִיקָה עַלְיָהָם בְּרוֹדְרָה רְדֵי שְׁלָאָה יְמִשְׁלָל בְּהַמְּעֵיט שְׁדָבָא
הַעֲרָבָה. רָאַבְיָעִ אָמָר מְכָאָן אֲתָה לְמַד שְׁאָן מוֹשָׁלֵן שְׁלָד' מְלָכִיות הָאָלָה אֶלְיוּ יְוֹמָם אֶלְיוּ מְוֹמוֹן שְׁלָקְבָּהָה. אָמָר לוּ רַיְהָוּ בְּן עַרְקָה
וְדָאי כְּדָבְרִיךָ, שְׁנָאָ (אַיִכה אַיִג) נְתַנְנִי שְׁוֹמָה כָּל חַיוֹת דָוָה, חַוָּן מְשִׁתִּי יְדוֹת שְׁהָדָעָה לְקַח שְׁהָרָאָן. בָּא וְרָאָה כַּשְׁהָמָשָׁה בְּתָה
לְכָא בְּמִעְרָב בְּיַיְהָוָה תְּשִׁהְמָה תְּשִׁהְמָה (כִּילּוֹת: שְׁתָאָרָה, חַשְׁכָהוּ; צְלָחַבְהָא) וְאַיְנָה גְּנָהָה, כָּךְ עַד שְׁלָאָה יְבָא
הַעֲרָבָה יִצְחָמָה בְּנֵדָר אָוָרָן שְׁלָאָה יְבָא, שְׁנָאָ (זְכָרִי יְדָז) וְהַיָּה לְעַת עֲרָב יְהִי אָוָרָה... 72 וּכְחוּזִירִי יְעָרִים אַיְן בְּמִדרָשׁ, וּכְנָרָה

כענין שנאמר יונתי בחגנו הפלע ובסתרים ולקח ובתרם לשני בתרים כדי להתיישב כחן וזכרם להחרים וירד העיט לאדם והדוד ראש הגברים יצאת המשמש היה מניף עליהם בסודרים שלא ימשל בהם העיט עד הערב בסוד מורים להודיע שאין מושלים אלא יום אחד מיום של יוצר החרים חוץ משתי ידות שעה בשערים כשהחמה נטה למערב שמי ידות שעה מכחה אורחים כן עד שלא ילא הארץ עד יצמיח אוור לישרים ויהיה לעת-ערב יהה-אור לגדורים המשミニ בהמלו ערלה בשירים בעשור לחדרש ביום הכהנים ובכל-שנה נראית דם מילתו בדם פרים ואמורים ומperf עונות עמו לאזכיקם כיירים התשייע בשלו ישמعال ואמו למדברים מעל יחד הנعلا באחד החרים מזה ולבא לדור דורים:

לקח ובתרם לשני בתרים א' 76 לאדם חס' ז' 77 וכיצאת כבטים: עליהם זכים כי א' מ' 78 מושלים: מושלו או מושלון משלוח | מושלים בהם ה | אלא: כי א' מ' 79 במערב אהוומכח | שעחת' דף שמי יהוד שעה חס' וו' קון חס' ב' אפן הארץ: השמש ויזח' אוור להדרים ר' 80 אוור לישרים ו' מ' 81 גראה ר' ואמורים חס' ו' 82 עון עמו ב' הו' כי' על עמו ר' את ישמעאל ר' ואמו: ברו וכי' 83 מזה ולבא: קיים חס' ב'

הוסיף אותו הפיטן. 73 כענין שנאמר האיל אשר ראייתם בבירורים דני' ח' כ', ואין הבאה זו במדרש. 76 וכןרים להחרים שלא ייכרו עוד. זה דוד ראש הגברים (פיש דהיא יא') במדרש: בן דוד. 77 בסוד מורים נסוד הימים. 78 יוצר הרמים עמוס ר' 79 שדי ירות שעה ר' של שני חלקי שעה. מכחה אורחים ממעט את האור. אוור לישרים תhalb' קיב' ר' 80 להדרים ע"ש ישע' מה' ב.

הشمיני עיי' פרקי ר' ר' ב' נסינו המשmini (ברא' יז) וכי אברם בן תשעים שנה ותש שנים אמר לו הקב'יה (שם) התהלה לפני והוא תמים. אמר לו הקב'יה עד עצ סיilo לא היה תמי לפני אלא מול בשער ערליך... שלח וקרא לשם בן נח ומאל את בשער ערליך ובשער ערלה ישמעאל בנו. שנאמר (שם יז כו) בעצם היום הזה נמול אברם יישמעאל בנו. מה הוא בעצם היום הזה בגבורת המשמש בחזי היום. ולא עוד אטייא עצם עצם מיום הקפורים. מה להלן (ויקי' כב' כה) וכל מלאכה לא תשטו בעצם היום הזה כי יiba בפירות הוא (אך בז')... שביהם כפורים ימול אברם. ובכל שנה שננה הקב'יה רואת דם הרירית של מילה של אברם אבינו ומכלר על כל עונחוני, שנ' (ויקי' מז' כ) כי ביום הזה ייכר ערליך לטהר אתכם וכו'. ערלה בשירים בשער ערליך, לפי הנוהג היודע של הפייטנים להפרק את תולעת המושג התלוי (עי' צונק, ל. ג. 642). 81 בעשור לחדרם ביום הקפורים ויק' כה ס' 82 התשייע עיי' פרקי ר' ר' ל' נסינו התשייע ישמעאל נולד בקשות ונתרבה בקששת... ראתה שרה והגידה לאברהם... חיריך שאין בן האמה הזה ירוש עט בני עס יצחק, שנ' (ברא' טב') והאמיר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה וכו' אמרה שרה לאברהם כתוב גט נירשין ושלח את האמה הזאת לבנה מעלי ומעל בני... השכימ אברם בCKER וכותב גט גירושין... וישראל מועל יצחק בנה... 83 הנعلا באחד ההרים ע"ש ברא' כב' ב. 84 העשרי עיי' פרקי ר' לא הנשין העשורי (ברא' כב' א) וכי אחר הדברים האלה והאלים נסה את אברם וכו'. היה מנסה את אברם כל פעם ופעם לידע את לבו... ואמר לו קח נא את בך... ואברהם חס על יצחק. אמר לפניו של עולם לאיויה בך, לבן הנולד לפני המילה או לבן המילה. אמר לו אה יחיזק. אמר לו אה חיד לאמו וזה יחיד לאמו. אמר לו לה אמי אהוב ולזה אני אהוב. אמר לו יצחק. והפלחו שם לעולה. אמר לפניו רבנן כל העולמים לאיויה הר. אמר לו בכל מקום אשר תראה את כבודי עomid וממתין לך שם ואומר לך זהו המותה... השכימ אברם בCKER... ווחבש את החמור, והוא החמור... שכוב עליו משה בבאו לנצח, שנ' (סמות ד' כ) ויק' משה את אשתו ואת בניו

העשרה היה אחר הדברים האלה במלחה
ונסחו קח-נא את-בנה והעלתו לי לעלה
וְהַשִּׁבּוּ לֵאִיָּה בֶן ? בְּנֹה הַעֲלָה אֹו ? בְּנֹה הַמִּילָה

את-יחידך אשר אהבת במלחה
על-ההר אשר עליו שכינה מقلלה / והשכיהם בפרק ולא נתעצל בעצלה
וחבש החמור בעצמו בגילה / והוא החמור אשר רכב עליו דלה דלה
והוא שעתיד עני לרכוב עליו בעת הנאה / וחלכו לדרכם בישר מסלה
כשהגיעו לצופים ראו שלחת תלולה / והבין כי הוא ההר למלחה

90 ובאצבע הראהו המזבח של-שוכן מעלה / והוא המזבח אשר היה מתחלה
ונזונה ייחיד לקשור ידיו ונגלוין לרוגלה / שלא יבעט מצות פבר לחלה
ועקדו על-המזבח לטלה עלה / וערך האש והעצים העלה
ולקח המאכלת לשחטו בחילה / וככהן נדול הניש מנחה בלאלה

84 האלה חס' אה | ונסחו חס' ד | ל' חס' אהוזם 85 השיבו וזאפ' איזה ז | בן חס' אבדהו זכךףאטם 86 שכינה
עליו ב'ינך | מוכלה או מقلלה מהביי | והשכימו ב 87 בעצמו החמור דז 88 והוא... הנאהה חס' ד | לרכב עליו
ענוי נס' לרכיב עני ה | עליוחס' בב' הויום | בעת: בשעת הו' כך | בדרכם א 89 וכשהגיעו זוף וגתיו ב'דומיך
90 המזבח: זה מטבח אב' דנוךך וזה המטבח הוזבב שלחטי' ו' שלחטי' ר' | אשר היה: אב' דר' נכךך' | בתהלה ר'
92 וערך העצים (עצים עליו פ' והאש העלה זח' 93 את המאכלת ב 94 מעקייד: צוקד בפ' אפ' 95 אראלים בב' ה'

וכו' הוא החמור שעתיד בן דוד לרובב עליו, שנ' (זכריי ט ט) גiley מادر בת ציון הריעי בת ירושלים הנה מלך יבא לך' צדק
מושע הארץ עני ורכיב על החמור ועל ערד בן אהוניות... ביום השלישי הגנוו לנצחים וכין שהגעו לנצחים ראה כבוד השכינה
עומד על גבי ההר שנאמר (ברא' כב' ד) ביום השלישי ישא אברהם את עבינו וירא את המקום מרחוק. מה ראה? ראה עמוד של
ash מן הארץ ועד לשדים. אמר ליצחק בנה, בני רואה אתה כלום באחד מן ההרים הללו. אמר לו ה... אני רואה עמוד של אש
עומד מן הארץ ועד לשדים. והבין אברהם כי נרצה הנער לעולה... א' ר' ישמעאל כין שהגיעו לאלהו מקום הראות הקב'ה לאברהם
ואמר לו זה הוא המזבח. הוא המזבח שהיה אדים בראשון מקריב בו מקרודם, הוא המזבח שהקריבו בו קין והבל... אמר יצחק לאברהם
אבי אמי קשרני וקשרו שני ידי ושתני רגלי בשביל פשיעות ואמאזא החל כבד את אביך. קשר שני ידיו ושתי רגליו ועקרו
ע'ג המטבח והעריך את האש ואת העצים והעריך אותו עליהם... ושלח את ידו ולקח את המאכלת, שנא' (שם כב' י) ויטלח
아버ם את ידו ויקח את המאכלת לחחת את בנו. וככהן נדול הינש את מנחותו ונכו. והקב'ה היה יושב וורה לה אב שעוקר ולבן
שהיה נעקד בכל לב ושלחה ידו לטול את המאכלת. וככלאי השרת צועקים ומוכים, שנא' (ישע' לג' ז) וכן אראלם צעקו חוצה
מלאיי שלום מר יביבון... ר' יהודה אומר כין שהגיע הארץ על צוארו פרחה וישאה נשמהו של יצחק. כין שהשמי קולו מבין
שני הכרובים ואמר (שם כב' יב) אל הבער חורה הנפש לנגורו. ותהיירו ועמד על רגלו... ר' זכריה אומר אותו האיל
שניבורא בין השמות היה רץ' ובא להתקרב תחח יצחק... וגאות בשתי קינותיו בין האילנות... ולקח יותם והתריר והカリיב מהת
יצחק... ר' ברכיה אומר. עליה ריח ניחוח של איל לבעי בסא הכבוד וערב לו כירח ניחוח של יצחק ונשבע לברכו בזה העולם
ולעולם הבא, שנאמר (שם כב' י) כי ברך אברך והרבבה אורה את זרעך בכוכבי השמים. ברך אברך בעולם הזה והרבבה אורה
בעולם הבא... 85 לבן הערלה שנילד לי כשייחתי ערל. 87 אשר רכב עליו דלה דלה משח, שעליו נאמר (שם ב' יט) וגם דלה דלה לנו. 88 שעתיד עני לרכיב עליו מsiehen בן דוד צי' במדרש. ביושר מסילה ע"ש ש"ע' מ. ג.
89 שלחתת תלולה גבורה (דוגמת יוזק, זו כב). לתלה כנראה ר'יל הוא ההר המוצע לתל (פי' להעלות) את התול.
90 ובאצבע הראהו הקב'ה הראאת אברהם, כדאיתא בפדר'א. 91 לרוגלה כדי להרגיל אותה. 94 נורא עלילה
הקב'ה, ע"ש חה' וו. לעשותו כליה עיש' ירמי היח וועה. 96 והายיל אשר הצפן מששת ימי בראשית גפדר'א

וַיֹּשֶׁב וַיָּרֹא נֹרֵא עַלְיָה / הָאָב מִזְקִיד וַיַּבְנֵן וַיַּעֲקֹד בְּחִילָה
 95 הַן אֶרְאָלָם צָעֻקוּ חָצָה בִּילָה
 וְהַשְׁמַע אֶל-תְּשִׁלֵּחַ זַדְקָה אֶל-הַגְּעָר לְעַשְׂוֹתוֹ כָּלָה
 וְהַאִיל אֲשֶׁר הַצְפָּן מִשְׁשָׁת יְמִי בְּרָאשִׁת לְעוֹלָה
 נָתַן כְּפָרוֹ וְהַחֲשַׁבְלָלוּ לְשָׁם וְלַתְּהִלָּה
 וְנִשְׁבַּע לְבָרְכוֹ בְּבָרְכָה מַעַלָּה / וְלִזְכָּר עַקְדָּתוֹ לְאָמֵן נְדִגָּלה
 לְמַלְטָם מִכְלָעָן וְעוֹלָה / וְלִקְנוּתָם לְהִזְמָת לוֹ לְעַם סְגָלָה
 לְהִזְמָת יְשׁוּעָתָנוּ וְעַזְרָתָנוּ סְלָה:
 100 וְהַיּוֹם הַזֶּה לְפָנֵיךְ יְפָקֵד / כִּשְׁר מִפְּעָלוֹת עַקְדָּה וְנִעְקָד
 וַיִּשְׁבַּת הַתָּם אֲהַלְיָךְ שָׁקֵד / זְכָרוֹ אֲדוֹן בְּרָתָם לְפָקֵד
 וּתְרַשְׁישִׁי חַשְׁמָל חַשְׁשִׁי יְקֵד / יִכְרְעוּ וַיִּשְׁתְּחַווּ לְפָנֵיךְ לְקֵד:
 וְזֹה אֲלֹהָה יְעַרְיאֵךְ / וְזֹה אֲלֹהָה יְקִידְישֵׁךְ
 וּשְׁלֹוש קָדְשָׁה לְקָדְשָׁש מִשְׁלָשִׁים (נִא מִקְדִּישִׁים)
 בְּכַתּוֹב (עַל-ינֵד נְבִיאָךְ) וְקָרָא וְהַלְּזָה וְאָמַר

[בקהילות שאין נהוגין לומר את הסילוק או גור החוץ]

[נִקְרָשׁ אֶת-שְׁמָךְ בְּעוֹלָם כְּלָשָׁם פְּמִיקְדִּישִׁים אֶתְהוּ בְּשָׁמֵי מָרוֹם]

[כְּתּֽוֹב (עַל-ינֵד נְבִיאָךְ) וְקָרָא וְהַלְּזָה וְאָמַר]

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאות מֶלֶא קָלָה אָרֶץ בְּבוֹדוֹ:

חוֹצֶה חַסְ' פ' | אל הנער חס' אף עלשות לו כך 96 אשר האבן: אשר נצפן ו' שהוצפן ד' מששת ימי: מימות ו' ב' ב'תנו: נזון ו' נזין ונותן ה' כפרתו א'ב' ונהשב: אב' ז' לוחם: א' למו מ' 97 נדגלה: סגלה פ' צוֹן ו' פולחה: פשע וועליה פ' גגע ומחללה ב' ולקנותם א' בר' ו' ולקנותם מכל פון וועליה ולהיות... ב' ולהיות אלך 99 ולהיות לה נזון פ' 100 מעילות כושר ו' 101 החם: חם ר' אהליך: אהליך ו' טרם באהלך נ' דלתי אהליך פ' א' אדרון: חיים הוֹסָ' ב' ה'יים אדרון ר' ב' ברחמיך פָּנָן: חיים הוֹסָ' ג' 102 חשמל הַנְּגָן | חשבי חס' א'ג' | לפניך חס' ד' 103 זה: זה ב' ב' ח' שולש קדושה לקדוש מקדישים בוזח ישלו פ' קוראים ומשלשים ב' מקדישים לקדוש ה' לקדוש (מקדישים חס') ד' :

קדושה מסולשת נך שלוש קדושה ו'ם

ובמודרשים נאמר סתם שנבראו בין המשמות, וב'יה באבות ה'ו, ובמספר היישר, וירא מזו ב' (ע' פ"א מהר' גולדשטיינט) בא הענין בלשון זו: הוא האיל אשר ברא ה' אליהם בארץ ביום עשותו ארץ ושמי. ניתנן כפרו הוקרב לשולה ככופר ליצחק. 98 ולקנותם להיות לו לעט סגלה פ'יש שמות יט ה' 99 להיות ישועתנו ועזרתנו סלה פ'יש מהל' סח ב', בתוטפת מלת יעזרתנו, כבגנחת ההודאה בעמידה. 100 והיום זהה ר'יל בראשיה. 101 וישראל התם אהליך שקד זכותו של יעקב הנראה איש חם, שקד אהלי תורה בבית המדרש של שם עבר, עי' ב"ר סיג ט' ע' 693. פרקי ר'יא ל'יב' ו'וד' לפקד (במקום לפקר) לזכותו אthonio. 102 ותרשישי חשמל סוג מלאכים, עי' ה' מלך 35. חזשי יקד (עדיש ישי' ה' כד' לג' יא) נראתה חפס העיטין יחששי' במסמכתה ניזון א' או כזרמה. ליקד (במקום ליקוד) להשתוחות. 103 וזה אל זה יעריצו וכור' מעבר לקדושה, עדיש וקרא זה אל זה ואמר, יישע' ו' ג' .

קיון: כיון כל קואולן הown (כפלו). – 191. ואצל טילה טענית ע' לי.

וחיות בוערות מראיהן כנחלי אש: בזחל סובלות כס אש אוכלה אש:
נסתמות גויהם ברשי לבה אש: נאם הדבר ממשמע הנתן באש:
יסבלו סבל נזלים על ראשיהם אש: עיר לו לך ולא נשקעת האש:
משליך יד שרפם תחת כנפי אש: משליכים בכנפיהם כנחלי להבות אש:
גפרות למקום רשעים להכינעם באש: נאלהים במו פדונג מפני האש:
בית לחטלה מראה כמראה אש: בנה סביב בקשת בענן אש:
רزا ושוב חמימות דאות בגדי אש: רוחשות ברוך כבודו בלהק יקודם אש:
שענות במאצץ רם שכינתו באש: שואגות CARE בלהב אש:
מחד כתר בפלל בית יעקב אש: משבעו שך לוחט שביב אש:

כ"י: רק נבר // 2 ברשי: רשי 1 4 מושך נבר 6 מראה: מראה כמראות 1 8 בראשי: קול
הו"ר: בטים | בלהב זוטרים: בהבל נבר, וrama זה עיר 9 מאחד: מאוגן נ

1 וחיות בוערות מראיהן כנחלי אש עיש יוזק איג ורמות חמימות מראיהן בגהלי אש בוערות כמראה הפלדים... בזחל
בזהילה, ריל באימה ומהד. סובלות כס אש אוכלה אש נשאות את כס השכינה שהיא אש אוכלה אש, לפי מאמר חז"ל
יום זך ביא ב. 2 נסתמות גויהם מכות גויהם, עיש יוזק איג לאיש שתים מסכום להבת... את גויהם. ברשי
לבת אש עיש שהיש ח' רשי אש, רילבאת אש" דוגמת שמות ג' ב. נאום הדיבור ממשמע באוטן שלא ישמעו את נאום
ה', מחמת האש, ועי' להלן הנitin באש שנאי (דר' לג ב) אש דת למוי. 3 יסבלו סבל משא הכסה שם ונושאים. נזלים
על ראשיהם אש מהמת הפה. עיר לו ללן מעוררים יש לאחים. ולא נשקעת האש השקפת זאת שהחיות שעויות
אשר כללית הוא בספרות הנתר, עיי לדוגמא מעשה מרכבה פרק ו' (בתי מדשאות לרשי ורטהיימר, חז"ל ט') וחיות הקדש
זומירות... ופניהם דמות צורה אדם וככל גוף המשולבות בתוספת אש... 4 משליכים כנפיים יד שרפם תחת כנפי
אשר השרפם פושטים ידיהם תחת כנפיים (יחוק א'). מושלים בכנפיהם גחליל להבות אש נני. 5 גפרות למקום
רשעים שניונין באש, לפי מאמר חז"ל (תנו מה צב' = ג' זיך ו' בבור) כל מי שמעלה את עצמו סופו לילך באש... (הריעון
שהאס יוצא מהחיות חדש כנראה עי הפייטן). נאחים במנו נכorthים, אובדים (תחל' יד ג ועוד). כדורן מפני האש מכיה
א. ד. 6 בית לחטלה מראה אש עיש יוזק איג וארא בעין החטלה, שם ח' ב) כמראה אש
בית לה סביב מראה מתינו ולמעלה... בוגה סביב בקשת בענן אש שם א' כז'כת ומראה מתינו ולמטה ראייתי כמראה
אשר ווגה לו סביב. כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הבוגה סביב... 7 רצוא ושוב חמימות דאות בגדי
אשר שם א' יד והחיות רצוא ושוב... דאות, פ' טסות. רוחשות ברוך כבודו מדברות בלחש, עיש יוזק ב' יב ותשאי רוח
וأشמע אחריו קול רعش גודל ברוך כבודו ה' מקומו, ובתיאור הפייטן ניד הרעש מראה מלאכים, היינו בלהק יקודם
אשר, ולהק = להק, ל' סי' יט כ. 8 שענות במאצץ רם נשענות באומזו של הקב"ה הומן בהן. שואגות CARE
(עיש יוזק כב' כה) פרט זה לא מצאתי במדרשים. מאחד כתר בפלל בית יעקב אש מחלמן של ישראל עשרה כתר
המלך הממונה על התפלות ונונן בראשו של הקב"ה, עי סילוק יומ א', 75. בית יעקב אש עיש עובד' א' יה. משבעו שך

10 וּמְזֻדָּעֲנִים חַיִּילִ מָרוֹם מִשְׁלַהֲבֵי אָשׁ: וּמֶרְעָשׂ מַתְגָּלְגָּלִים גַּלְגָּלִי כְּסָ אָשׁ:
 אָפָּ רְקִיעִים אֲחַזְתָּם חִרְדָּת אָשׁ: אָז יִשְׁלַשׁ בְּקִדְשׁ לְגַשְׁפָט בָּאָשׁ:
 לְשָׁמָאל וְלִימִין שְׁנִי שְׁרֵפִי אָשׁ: לְזֹאתִים הַרְגֵל מִלְהָזֵיר עֲגָל אָשׁ:
 אָנָּא עָזָוּ וְגָבוֹר גַּעֲרָץ בְּכִתִּי אָשׁ: אָלֵיךְ הַעַל שֹׁועַ לְזָקֵחִי דָת אָשׁ:
 מִפְעָל הַר מָרוֹעַד עַלְיִ עַצִּים וְאָשׁ: מִצְוָקָה נִגְזָל מִמְדוֹרָת עַצִּים וְאָשׁ:
 15 נָא אָם חַטָּאָה נִמְשָׁכָה וּבְעָרָה כָּאָשׁ: נְחוּמִיךְ יָגְלוּ בְּשִׁבְתָּה עַל כְּסָא אָשׁ:
 וְהַכְּסָא יִפְגַּיעַ לְרוֹכְבּוּ בְּמַרְכְּבָתָה אָשׁ: וַיַּשְׁרֵךְ יָלִיצָו בְּעַדְנוּ חִיוֹת אָשׁ:

?עַמְתָּם בְּרוּךְ יָאמְרוּ.

בקהילות שאין אומרים פירוש הקווישה (ולפי המנהג המאוחר אף לאחר הפוט) אומרים

או בְּקוֹל רְעֵשׂ גָּדוֹל
 אָפָּרִיר וְחַזָּק מִשְׁמִיעִים קָוָל
 מַתְגָּשָׁאִים לְעַמְתָּ שְׁרֵפִים.
 ?עַמְתָּם בְּרוּךְ יָאמְרוּ.
 בְּרוּךְ בְּבָדָד יְיָ מִפְאָקָמוּ:

10 משולחבי: מִשְׁלַהֲבֵי כְּךָ 12 לְוַהְטִים כְּךָ 13 לְזָקֵחִים הַוְּגִינָן 14 עַקְדוֹד נְעַקְדוֹטִים | מִצְוָקָה נִגְזָל מַעֲומָק 16
 וּמִדוֹרָה כְּךָ 16 בְּמַרְפְּכָתָה אָשׁ רְאֵן | וִישְׁרָנוּ נָן | יָמִילְצָו בָּ

השרף משבע את הכתיר שיעלה בראש הקב"ה. 10 ומזרענים חילִי מָרוֹם לשון רגיל בספרות ההייננות, עיי' לדוגמא ט' ו' הילכות (בסי' מרכבה שלמה לר"ש מוסאייב) דף י"ד ב' שרiscal בני מרים מזרענים מלפני. משולחבי אש שיוצאים מהם שלחנות אש. ומרעיש ריל מרעיש המלאכים. מתגוללים גלגולי כס אש עיי' פרקי הילכות ربתי ב' ה' (ורטהיימר, בתמי מדורשות א' פ"ע = ב', ד' במחדר יילינק) משוררים השרים המשורדים בכל יום לה' אלהי ישראל על כסא כבודו הם מנשאים גלגול כסא כבודו... 11 אף רקייעים אוחזתם חרדת אש עיי' הילכות ربתי ד' א' (= ב' ג' יילינק) וכיוון שרואין כל מי שבמרום כשהוא הולך ובא עד הקייע שעל ראש הכרובים וועל ראשינו הקושט מתריעין ומתבהלים ומתעלפין... או ישלו בקדש לנשפט באש יאמרו קדושה משולשת להקב"ה, ע"ש יישע' ס"ו צ' כי באש הר' נפשט. 12 שני שרפי אש פ"ש יישע' ו' ב' שרפים עומדים ממעל לו. לאותם הרול ממכדים, מסתירים (ל' טיב' יט והמלך לאט את פניו) שכף רגליהם ככף רגל עגל (יאוז' א' ז') מלזה זיר עגַל אָשׁ העגל שיצא מאס ונשרף באש. 13 עזוז וגבור תהלה' כד' ח. אליך העל שוע לזקחי דת אש תעהלה אליך שועת עמך ישראל שלקחו את התורה שחייא אש דת. 14 מפעל הר מוד מעשה הר המוריה, ולשון זהר המור' ע"ש שה"ש ד' ו' אלך לי אל הר המור, ודרשת חוויל ביר ג'ה ז' (ע' 592) מקום שהקורתה קרייה. ממדורחת עצים ואש מגיהנס, ע"ש יישע' ל' כי ערוך מהטמול תפחת... מדורחת אש ופצעים הרבהה... 15 חטאה ומשכח ע"ש יישע' ה' ייח הול' ווסכי העון באבלוי שוא וכעבות העגלה החטה. ובערחה כאש ע"ש יישע' ט' כי בערחה כאש רשעה. נחומייך יגולו רתמייך יגולו על מות הדין (לשון התלמוד, ברכות דף ז' א' ויגולו רחמייך על מותמייך). 16 וההכסא יפניע הכסא יתפלל לפני הקב"ה, עיי' הילכות ربתי ג' ד' (ורטהיימר) = ג' ב' (ילינק) ושלשה פעמים בכל יום כסא כבורך משתחה לפניך...

(בקיק צרפת אמרו קדושה זו ביתם ב' דרייה וגט ביתם כפורה)

ומככו צלבי יונע. קיון: ל"ג. מלה למא. – א. 2418.

אחד קדוש אש אוכלה אש: בוערות טענות כסאך מראיתן גנחלי אש:
גאותך במחנה רעש ואחר הרעם אש: דגמת שכגה בעין החشم מתחה האש:
חלא בהראות נחת ורועל באש: ויחתו וימטו מושנאיך כדונג מפני האש:
עו מיום תקע חרדיו דברך באש: חלים ורועלדים מדינה נשפט באש:
טעם יפון בקטרת נתונה על האש: יחשב שיש מענים בניוח מן האש:
לשך מעש איתן מצל מאש: ליום צרה יעדן לבאי במים ובאש:
מערכת ערך ובידו מאכלת האש: נינו בה ינצלו ממדורת עצים האש:
סעו אחריך במדבר בנחית עמוד האש: עזה אהבתם תפאר רשביה רשביה אש:
פלאייך ידע משבי ייחוך בענית האש: צועקייך גם היום תענה הוני דת אש:
10 קנא לעירך אשר היה להרפה אש: ראה שכך בתוכה לכבוד סביבת חומרת האש:

כ"י פטונו אפ-צ (פע בשני העתקים, ריה וו"ב) נבר-ט || 2 רעש: הרעם פג' כ"ז שכנו: בתוכה הו"ג נ' חשמל דפוסים
3 באש: בלוב אש צ 4 מיום: ביום פג' (ריה) | חוקע אפ' מרגיניך פטנע מניריך אפ' 5 נתונה צ: נתן ט | שיח מענד פ
(ריה) ליבור מרוועט עאפ' (ריה): מעת הלבט ט ומוט הלבט ט מעוט הלבט ושיח מענד ג' מן האש פג'
7 ובידו מאכלת האש פ: ובידו מחת האש פ (ריה) ובידו لكم האש אפ' ובידו האש פ (ו"ב) טגען | ינוצלו פע' ממדורת:
משחת מדורות צ: עמוק מדורות ט 8 טען: נללו ט' עוד אש: ענן ועמוד אש כ"ט 9 צעקך: צעקים לך פט' גם חס' פ
10 קנא לעירך אשר היה להרפה אש ע' (ו"ב): אחר חס' נך' לעירך ולטורך נ' ולטורך (הקווצה הוט' פ; חס' כא, והוועז'
אחד קדוש לי דני ח יג, מוסב כאן אל הקביה. אש אוכלה אש יומה דף ב"א ב', ועי' בפיות הקודם, 1. בוערות שם.
טענות כסאך מראיתן גנחלי אש שם. 2 גאותך במחנה רעש ע"ש החל' מו ד' ירעשו יוציא אש מפיהם. דגמת
שכך דמית שכך. בעין החشم יחו'ק א. כ. 3 הלא בהראות נחת זרועל באש ע"ש ישע' ל נחת זרועל
יראה בעוף אפ' ולוב אש אוכלה. וימסו משואיך כדונג מפני האש ע"ש החל' סח ג' כהמם זונג מפני אש יאבדו רשבים...
4 ועו מיום תקע מפחדים מפני יום תרעה חרדיו דברך כאשר ע"ש ישע' טו השמעו דבר ה' החדרים אל דברו, וירמי'
כג כת הלא כה דברי כאשר גאנ הא... נשבט באש ע"ש ישע' טו טו כי באש ה' נשפט. 4 טעםם תפלם, שירתם יכו'ן
בקטרת ע"ש החל' קמא ב תיכון תפלי קטרת לפניך. יחשב שיש מענים שניגו מכון הוא בכתבי היד הזרפתים לציריך
ריה שאין מתענייס בו, אבל האנוש המקורי הוא מייעוט חלבם ודרמת העניהם, כלשון החלמו, כגון ברכות דף י"ז א' ישבי
בענית ונהמעט הלבוי וודאי (וזה נואה שפיט זה היה מועד ליום הפורים, כמו שהוא נמצא גב' ב מהורי צרפת). 6 כשר
מש אריתן אברם, ע"פ דרשת חז"ל ביב דף ט"ז א'. מוצל מאש ל' זכר' ג' ב, ואברם מוצל הוא מכבשן האס, ע"פ המדרש,
פרק ר' אליעזר כ"ז. ליום צדה יעדן לבאי במים ובאש זכותו תעמוד לישראל ביום צרה, והלשון ע"ש החל' טו יב
באו נושא באש ובמים. 7 מערכת ערך עצי המערכת. נינו בו ינוצלו מדורות עצים ואש מגיהנה, ע"ש ישע' ל' לג,
ועי' בפיות הקודם, 14. 8 טען ונצע אוחריך במדבר ע"ש ירמי' ג' ב' לכחן אורי במדביה. בונחיות עמוד אש פיש
חמי ט יב ובעמור ענן הנחותם יולם ובעמור אש לילאה... עזה אהבתם תוכור רשביה רשביה אש תוכור (ע"ש ירמי' ב' ב
זכרהי לך... אהבתם כלולותיך) את אהבתם שהיא עזה כמות וכור, סה"ש ח. ו. 9 פלאיך יידע חשבי אליו הנביא בכרמל,
מי'א יה כולהה. ויחוך בענית אש בשענית לו באש. הוני דת אש הוגים מתרה הנקרת אש דת (דבר' לא' ב). 10 היה לה

שעה שועת עמק בית יעקב אש: שככל היכל קדש ואל תתיאש:
פמימיך ימליכוך במלאכיך רוח משרתי אש:
ובדברי קדש כתוב לאמר:

כשאין אומרים פוטי הקדשה (ולפי המנהג המאוחר אף לאחר הפיאות) אומרים
ממקומך מלכנו תופיע ותמלך עליינו כי מתחים אוננו לך.
מפני תמלך בציון. בקרוב בימיינו לעולם ועד (תשנין):
תשפן תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך לדור ולנצח נצחים:
ועיננו תראינה מלכותך בדבר האמור בשיר עז על ידי דוד משיח צדקה.

ימליך יי' לעולם אלתיך ציון לדור ודור היליה:

ולמקדש השם אפ' ולבשר חסידך הנתרגים והנשחים והנרגרים (והנתנים אפ' הו', גאנפ' והנצלבים
(והנקברים מחייהם הו', אפ' על יחו' שמרק (קדושת שמרק אפ' הו', גאנפ') אשר היו (לחורב ולחרבוס' ט') לשרת אש צ' (במקום
אשר היו לשרת אש הו', ולחורבן הקדשה אשר היה לה לשרת אש אפ' ט' טנדי: שכינוך צ' בתוכה: לתוך ע (וילך) לתוך
עירך פגאפ' בחור (ציוון הו', ט' עירך טע (ר'ה) | לבבור: היה לכבוד ונ' חומת נ' היה חומת נ' 11 שעה...בית יעקב אש הו', צ' |
שכל צ' נ'eschel כר' היכל קדר' ט': היכל צ': מהרה הו', נ' נ' אחר 11: שלמיך יהוו למ' מראה כבודך באש פ' (בשולים)
12 ימליכוך: ישתוק צ' | רות: כבוד פ' (ר'ה) | משרתי: ברואי ט'

לשרת אש עיש ישע' ס' ד'. רצף שכן בתוכה עיש שהיש נ' יתו' רצוף אהבה. לכבוד סביבה חומת אש
עיש זכר' ב' ט' ואני אהיה לה נאם ה' חומת אש סביב' וכבוד אהבה בתוכה. 10 בית יעקב אש עוג'א י'ח. שככל היכל
קדש תבנה ותגמור, לשון תלמוד ומדרשי, כגון פטיקתא רבתי ב' (דף ו' ב') שאין אתה משללו.

בקצת קלות צרפת אמרו השלמה זו ביום כפור

סימן: מס' קטען [ג] כל קצמי ימק ווילאי. לונגן, ג.ב. 176.

מְכִנִּיסֵּי דָּמָעוֹת הַעֲלוֹבוֹים שְׁעָוֹת כְּרִיחַ כְּלִיל
הַבִּיאוֹ אֶפְרוֹ שֶׁל יִצְחָק לְפָנֵי רֹכֶב עַל כָּרוֹב
בְּאַשׁ קְדָשָׂךְ בְּנֶפֶשׁ תָּאוֹהָמִי בְּחַרְבַּמִּי

[ט]
נְתַנוּ מְחַמְדֵיכֶם דָּעַכוּ
בְּאַשׁ

[ג]
5 דְּעַשׂ וְחַתּוּ בְּאָכְלָקֶשׁ לְשׂוֹן
אַשׁ

כ"י (פרק 1-2); פ' (בשחרית י"א' ובבירה יש מקומות שאומרים) 1 דמעות ג' דמעת פ' 2 הביאו ג': יכניטו פ'

1 מכניות דמעת העЛОובים פניה אל המלאכים המכניות את הדמעות, זוגמת התפללה היורעת מתקופת הנגוניות: מכניות
رحمים. שעות כריה כליל אש לשעות אלו כמו אל ריח הקרבנות. 2 הביאו אפרו של יצחק שנחשב כאילו הוא צבור
על גב המובה. 4 נתנו מחמדיהם איך א'יא, ר'יל המתאשו ממחמדיהם. 5 באכל קש לשון אש ישע'ה כד. 6 שכבו

שְׁכַבּוּ עַלְפּוֹ בָּנִיְךְ כִּי בָּעֵרֶה בָּם
 בָּתּוֹלוּמִי וּבָחָורי יַקְדֵּשׁ יְקֻדָּם
 זָכָר הַיּוֹם מְלָא הַמְחֻתָּה גַּמְלִי
 וּגְתַבְעֵרֶה וּגְמַסָּה צְרָפוּ כְּהַתּוֹךְ כֶּסֶף
 10 חַפְץ עֲרוֹוי נְפָשָׁם כְּמַעֲרָה קַטְרָת עַל
 זָכָר וְאֶל פִּפְרָן שְׁאֵל אֵיתָה הַעֲצִים
 קָרְבָּן וּגְעַקְדָּם מְמַעַל לְעַצִּים עַל
 וּמְלָאֵיכִי שְׁלָום מְשֻׁרְתָּיו לְוַהֲתִי
 אָנוּ וְאָבָלוּ מְרַאֵיכֶם כְּגַחְלִי
 15 מְדַת הַמָּנוֹן רְתַמְּךָ יְיָ לָא
 צָוָעַקְיָה הַיּוֹם תַּוְפֵּר בּוּעָר לְבָם מְאִימְתָּחָד אִים אָשׁ אָוְכָלה אָשׁ
 רְגֹזּוּ וְחַלּוּ בֵּית יְעַקְבָּן
 אָשׁ קֹול יְיָ לְעִיר יְקָרָא חֹזֵב לְהַבּוֹת
 אָשׁ לְהַכִּין אֹתָה הַחֲפָתָה כְּבָוד וְעָזָן
 20 אָז מְחַפְּצָן וּבָחִי צְדָקָה עַזְלָה וְכָלִיל
 אָחָד בְּאָחָד יְגַשּׁוּ וְרַחֲשָׁוּ הַלָּא זֶה אוֹד מְצָלָם
 מְאַשׁ

10 חפץ תיקתי: הפק פ

עולפי בניך ישע, נא. כ. 7 בתולותי ובחורי איכתא א. יה. יקד יקוד כיקוד אש ישע, י. טז. 8 מלא המחתה
 נחליל אש וווק, טז ייב, ר'יל תוכר עבדת יההכ. 9 ונתבעריה וונססה ר'יל הקטורת. כהיתוך בסוף באש יהוק, כב כב
 כהתויך סוף בתוך כור. 10 חפוץ עירוי נפשם השתפות נפשם. 11 זכור ואל תפְרָר'יל אל תפְרָר'יל בריתך אתנו, ירמי
 יד כא. שאל איה העצים והאש הכרונה אל יצחק, והענין מסורם, שכן הוא אמר הנה האש והעצים, ושאל איה השה לעולמה
 (בראי כב ז). 12 וגעקד ממועל לעצים על האש בראה, כב ט. 13 משותיו לוהטי אש מהל' קד ד. 14 מראייהם
 בגחליל אש יהוק, א. גג. 15 המן רחמיך ישע, טז טז. ה' לא באש מיא יט יב. 16 אש אוכלה אש יומא דף כ"א
 ב'. 17 רגוזו וחלו ל' דבר' בכת. בית יעקב אש עוכר' א. יה. 18 קול ה' לעיר יקרא מיכה ו ט. חוצב להבות
 אש מהל' בט ז. 19 להכין אותה חותמת כבוד ר'יל לשוטות ירושלים למושב כבוד, ע"ש ישע, ד ה' וברא ה' על כל מוכן
 הר ציון... כי על כל כבוד חופה. 20 או תחפוץ ובחוי צדָקָה עַזְלָה וְכָלִיל תְּהֵלָה, נא. כא. 21 הַלָּא זה אוֹד מְזָלָם
 מאש וווק, ג. ב.

בקהילות צרפת ואפ"ם אמרו קדושה זו ביום א' דריה

סימן: חי' ז' [מחצלו, כנכלתו, כי מלצעל צ'יל קליל]. – א' 2150 (2148). זרכטניין, תלצין (מלל-ט), ע' 16.

או מָאֹז בְּכָל־מִפְעֵל סַקְרָת / בָּאַחַת מִכֶּל הָיוֹת לְךָ חֲקָרָת
גַּם מִימּוֹת הַשָּׁנָה יוֹם זה יָקָרָת / דָבָר לְמִשְׁפָּט אָתוֹ בְּרָתָ
הַלָּא בְּחַדְשִׁים חֶדֶשׁ זה יָצָרָת / גַּם בְּשָׁנִים שְׁבִיעִית בְּקָרָת
זֹאת נְחַלְתִּי צְבִי מִכָּלְגִיא הַדְּרָרָת / חַי מִזְרוֹתִים שְׁבָעָה בְּעֲרָבוֹת דָּרָת
טֹוב מִקְולֹת שְׁבָעָה קָרְנוֹת קָרְנוֹת הַכְּשָׂרָת
יָקָרָת מִינִי אַרְבָּעָה וּפְנִים אַרְבָּעָה לְהֵם בְּרָאָת
כַּח שׁוֹר לִישׁ עַיט וְאַדְם קְרָאָת
לְגַעַת לְשָׁאוֹג לְעֻופָּפָ לְעַנוֹת לְעַמָּת שְׁרָפִים אֲשֶׁר בָּם נְתַפְּאָת
לְעַמְתָם בְּרוּךְ יְאָמָר

או מָאֹז בְּכָל־מִפְעֵל הַכְּנָתָ / מְאַלְפָ דָוָר אַזְרָחִי הַיּוֹם אַתְּנָתָ
נְטָעִי נְכָדוֹ מִכָּל עֲרִיקָה בְּחַנָּת / סּוֹף לְהַבְּקִיעָה לְמוֹמָכָל מִקְ�וֹאָת הַכְּנָת

כ"י פטנוף פ"א; קוצי נבואה אנ'ק'ג¹⁴; נבו (פרק 1–6) || 1 הכל: כל פוג'פ'יאפ' באחת: באזר אַגְּזָקְנִינְגָי 2 ביום אַגְּזָקְנִינְגָי
מיומת שאר כי'י | יקרת: בתרתת קְנוּנִינוּ ייחורתה אַגְּזָקְנִינְגָי 3 בחדרים... יצרת: מחדשים... בתרתת אַגְּזָקְנִינְגָי זה חרט פ'ג'ע |
שביעי צפ'פ'יאפ' בקרת: הברורת אַגְּזָקְנִינְגָי יקרתת קְנוּנִינוּ 4 הדורת פטנונגנו: הדורתת נְפָאָפָפ' 5 שבעה: ע'ב'ז' ט'ז' אַגְּזָקְנִינְגָי
חקוע: לחקעה קְנוּנִינוּ לחקע אַגְּזָקְנִינְגָי מינימס אַגְּזָקְנִינְגָי ופנימס ח'ז' אַגְּזָקְנִינְגָי להם: לכ' אַגְּזָקְנִינְגָי 6 שור: כרוב פפ'יאפ'
קראת: הברורת קְנוּנִינוּ כברמתה אַגְּזָקְנִינְגָי | לבעות: לצפץ ג' | לשאנו: לשאוף פ' | לעופה: לצפוף פ' | לעומת שופטים ח'ז' אַגְּזָקְנִינְגָי
אשר ח'ז' פ'ג'ע 7 כל: כל פפ'יאפ' היבנותה אַגְּזָקְנִינְגָי אַזְרָחִי הַיּוֹם טפ'יאפ': הַיּוֹם אַזְרָחִי אַגְּזָקְנִינְגָי אַזְרָחִי (היום ח'ז') פְּנָקָפ'

8 עריטה: עיטה אַגְּזָקְנִינְגָי בחרת אַגְּזָקְנִינְגָי הכינה את

או מָאֹז בְּכָל מִפְעֵל סִקְרָת הַפִּיטִין תּוֹסֵף בְּרַעְיוֹן דּוֹמָה לְמָה שְׁדָרְשָׁו בְּפִסְקָמָא רַבְתִּי, שָׁוְתָה, הַוּסְפָה פְּרָקְג' ז' קְצִיחָה א' (עמ' להלן מוסף ב' דריה 206) שהקב"ה סקר כל מה שעשה והבדיל מבנו דבר מיוחד לטובה. באחת מכל היות לך חקרת אחד מכלום הבדלה – כנראה תפס היפיטן מלה זו במשמעות 'הבדיל', ועי' עליה זולאי, רדי'ותה המכון לחקר השירה העברית ר', ע' קצדיה – شيئا קדוש לך. 2 ביוםות השנה בין ימות השנה (וילג' מימות השנה). יום זה יקרתת ראש השנה. דבור למשפט אותו בראת ייחתו לדון בו את הבריתו. 3 חדש וזה תשרי. שביעית שנת השמטה. בקרת סימנת בברות. 4 נחלת צבי ארץ ישראל, פ"ש ירמ' ג' יט ואנן לך ארץ חמודה נחלת צבי. מכל גיא הדררת מכל הארץ נתת לארכ' ישראל וחופש מיוחד (וילג' הדורת, ומסתבר). חי' כינוי להקב"ה. מזורותים שבעה בערובות דרת משבעה והרקייט (המנויים בגוריותה חגינה ז' ייב' ב', היינו וילון רקייט מכון מעון שחוקים זבול ערבות) המתוכננים בורה (פ"ש ישב' מ' יב' ושםים בורה תכן) ישבת בערובות. 5 טוב כינוי להקב"ה מקרים שבעה קרון תקווע הקשרת אין זה ברור למה מכון שבעה קולות; לפי פירוש כ"י (פרמה 3006) פירשו שבעה 'קָוֶל הָ' שבממור הבו לה' בני אלים (תהל' כת' ג'ט). יצרת מינִי אַרְבָּעָה ארבע חיות שכחון יחזקאל א.ה. ופנימ אַרְבָּעָה להם בראת שם א. ו, והם פנִי אדם ופנִי אריה ופנִי שור ופנִי נשר (שם א.ז.). 6 כח שור ליש' (פ"י אריה, ישב' ל' וועוד) עיט (ר'יל נשר) ואדם כפי שנאמר שם. לגוות לטעוק כשור לשאוג כאריה לעופף כנשר לעונות אדם.

7 אַזְרָחִי אַבְרָהָם, ע'פ' ויקרא ט' א' (ע' קזד) וועוד. אתניתה לקחת לו לאתנן, פ' לשבר (הידוש מה נועז של היפיטן). 8 נטעי נ cedar ישראלי מכל ערדסה בחרתת מכל הילוים שבערטה, ר'ל מכל העמים. סוף ים סוף להבקיע למו... הכוּנָת

עליהם בשן מقل-גבעון אשר תבנת / פלוסים גאלת וברר זה שכנת
 10 איזן תפאת משבעה אשר חנית / קול שופר מכל קולות אונת
 רחש רעים מقل-רנן אנית / שמע מושיעים מאו כתתקנת
 תפון לצעקם / ותגלה צדקם / במשפט לצדוק
 במלכותך ביהود אשר בם אמת

9 תכנת: הידרתה פ" | וברור זה: וברור סיני ע' 10 חנית: בחרת אג' בחנות נ' שופר טנא-קנ' | שופרות שאר כי' 11 רנן אג' אוית: הסבית טן והקבצת אפ' אוינה אג' 12 לצעקם: צעקם [עפ' ז'] לצעקם אני צעקת אפ' ותגלה צעקם חס' עפ' ותיגל בצדוק אג' | ביהוד: שמרק הו' ט' | אמת: נתיקת אג'

ע"ש שמות יד כא ויבקעו המים. 9 ציליות בשן גבעון אשר תבנת הר סיני עילית משאר האורים, ע"ש מהל' טה טז'י הר אלרים הר בשן הר גבעונים הר בשן, מהו תרצוון הרם בגבעונים והר תוד אלרים לשבומו אף ה' ישכו ננטה. פלוסים געלת ההרים השוקלים במאנים, ע"ש ישע' מיב וشكل בפל הרום (ועדי לעיל 4 ורומיים). 10 משבעה אשר חנית מוי' המיקומות שהשכינה הנחה בהם (כגראה הר טיבי, אלה מודע במדבר, גלגל, נוב, נבעון, ציון) נבחר ציון למושב.
 11 רחש רעים כינוי לישראל. מכל רנן אוית ויג' מכל רון והקבצת, ושניהם מסתרים. שמע מושיעים קריית שמע שחרית וערבית.

בקהילות צרפת וא"מ סיימו כאן "ובדברי קדשך" וכו'. אבל במקור המשיכו "פעמים באהבה שמע אומרים..."

קיוון: לא-ב

1 אן מאו בכל מפעל אצת / בין השמשות עשרה בראשות בריאות
 גליי פו וחרת ועת אמצת / דמות מראה קשת הים לאות צרכ
 הפן והבאר לעם וו יצרף / ומגן חמורם למשואות חצבת
 זאת המערה לבשן גולעד צבח / חוק שמיר שית לעשות עצת
 5 טבע פי חלד לחילוקים החצבת / יחד פי האותן עם אלה קצבת
 פבד מרים בלא גוי נפצת / לנאותו בסבך בתרועה עצת
 מריעי בקרני בעדים נצבת
 נא שיח שי הקשיב וסוטן תשיב / נגואל תשיב ומפיק נקשייב

להיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם:

1 רק אג' בקטט קג' אפשר לקרוא רק מלים ספורות || 4 יצבתה אג': הצבה קג' 6 בתרועה אג': לתרועה קג'
 1 אצת מיראת. בין השמשות עשרה בראשות בריאות ע"פ המשנה אבות ה' ו' עשרה וברים נבראו בעבר שבין המשמשות, ואלו הן. פי הארץ. וכי הארץ. וכי הארץ. והקשת. והחומר. וה התבב. והמכבת. והלחחות. ויש אמרים אף המזיקן. וכברתו של משה. ואילו של אברהם... (בשינויים עיי ספרי ובריט שג'ה). בריחתא בבלאי פסח' דף ניד א'. פרקי ר' יט'.
 2 גליי פו שהיש היד. ודרשווה בשחש' רביה (שם) ידיו גליי זהב, אלו לווחות הכרית... וחרת ועת ריל הכתב והמכבת. דמות מראה הקשת... 3 המכון והבאר במשנה (שם). ומ芒ח חמורים למשואות החצבת ע"ש משלוי בו ג' שוט לסוט מתג למזרר ושבט לנו בסילם. והכוונה אל המתה (במשנה, שם) שהביא ג' שפטים על האזרים שנמשלו למזררים (יחזק', כג'). למשיאות, ע"ש תחל' עד ג' הרימה פעמך למשואות, פי' למצה. 4 זהה המורה... כנראה קרוו של משה או המורה שעמד בה משה ואליהו (ספר דברי דברי שנייה. פסח' דף ניד א'). לבשן גולעד (מינה ז' יד) לסייען הקום שאינו ידוע? חוק שמיר שית במשנה, שם. 5 טבע פי חלד פי הארץ (במשנה, שם) לבלווז את הרשעים (פסח', שם), ר'יל קrho ועדתו. פי האותן שם. 6 כובד מרים כנראה המזיקן. לנאותו בסבך לאילו של אברהם.

קיוון: סעיף ח'ג (כפוך)

- סבובי סערה ישתחוו יי אדונינו / עירין געריצו מה אדריך שמך
 10 פלאים יפצחו יי אדונינו / צבאות צלאלו מה אדריך שמך
 קדושים יקראו יי אדונינו / רכבות ירנו מה אדריך שמך

שנאים

תרישיש מעלה עם קבוצי מטה כאחת יכנו ופאר לך יתנו
 יואמר או יי אדונינו מה אדריך שמך בכל הארץ:

9 مكان ואילך תיאור המלכים המקדשים את השם מלמעלה. 11 לאחר רבבות ירנו הסרה כנראה שורה אחת (שנאים ישרו... תרישים יתנו, או כドמה).

בקהילות אשכנז ופולין ממשיכים

חו לדור ונדור נגיד נזרך ולנצח נצחים קדשך נקדיש ושבחך (ני אושבחך) אלתינו מפינו לא ימוש לעוזם עוד.
 כי אל פֶּלְמַחְדָּשׂ אֲתָה.

ובבן פון פחדך יי אלתינו על פֶּלְמַעְשֵׁיךְ / ואימתך על פֶּלְמַה שְׁבָרָאתְ
 וויראوه פֶּלְמַעְשִׁים / ווישתחו לפניך פֶּלְמַה תְּבָרוֹאִים.

ונעשה כלם אנדה אחת / לעשות רצונך בלבב שלם
 כמו שידרינו יי אלתינו שהשלטן (ני אשהשלטן) לפוגיך / עז בידך וגבורה בימיניך
 ולשםך נורא על פֶּלְמַה שְׁבָרָאתְ:

ובבן פון כבוד יי לעמך / תהלה ליראיך ותקוה לדורך
 ופתחין פה למיתלים לך.

שמחה לארכך / ושתון לשירך / וצמיה קרו לדוד עבדך
 וערצת נר לבוניש משירך במרה בימינו:

ונאו (ני א ובן) צדיקים יראו וישמחו / וישראלים יעלמו וחסדים ברנה גnilo
 ועלתמה תקוף פיה / וככל תרשעה כליה בעשן תכללה.

בי מעביר ממשלת נדונן מונדארץ:

ותמלוך אתה יי לביך (מהרה) על פֶּלְמַעְשֵׁיךְ
 בהר ציון משפט בביך / ובירושלם עיר קדשך.

בכתבוב בדבורי קדשך. ימלך יי לעוזם אלתינו ציון לדוד ונדר תליליה:
 קדוש אתה ונורא שםך / ואין אלה מבעליך.

בכתבוב. ויגבה יי צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה.
 ברוך אתה יי תפילה הקדושים:

אתה בחרנו מבל-העמים / אהבתו אהנו ורציתו בנו
 ורוממאננו מבל-הלשנות / וקדשנו במצוותך.

וברכתנו מלכנו לנצחך / ולשםך הנadol והקדוש עליינו קראתך:

וותקנ-לנו ייְ אֱלֹהִינוּ בָּאֶחָבָה אַתְ-יוֹם (השבח הוה וא-ת-יוֹם) **הַזָּכְרָן הַזֶּה**. **יום טְרוּצָעָה** (נכשׁת אומרים במקום יומם טְרוּצָעָה) **וְקָרְנוּ מְרוּעָה**, יש מוסיפין **בָּאֶחָבָה** מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

אל-ה'ינו ואל-ה' אֲבֹתֵינוּג. יְעַלְהָ וַיָּבָא וַיִּגְעַר וַיִּרְאָה וַיִּרְצָח וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקַד וַיִּזְכֶּר וַיִּרְוְנָנוּ וַיִּקְדוֹשָׂנוּ וַיִּכְרֹן אֲבּוֹתֵינוּג. וַיִּכְרֹן מִשְׁתַּחַט בְּנֵדָד עַבְדָה. וַיִּכְרֹן יְרוּשָׁלָם עִיר קָדְשָׁה. וַיִּכְרֹן כָּל-עַמָּה בֵּית-יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיהָ לְפָלִיטה לְטוֹבָה לְחֻן וְלְחֶסֶד וְלְרָחֲמִים לְתִימָּה וְלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַזְּבָרָן הַזֶּה. וַיִּכְרֹן יְהָוָה אֱלֹהֵינוּ בְּטוֹבָה. וַיִּפְקַדנוּ בְּוֹ לְבָרֶכה. וַיִּהְשִׁעֵנוּ בְּוֹ לְחַיִם. וַיִּדְבַּר יְשֻׁעָה וְרָחֲמִים חֹסֵדָנוּ. וַיִּחְםַע עַל-נוּ וַיִּשְׁעַנוּ. פִּי אֶלְךָ עֲנֵינוּג. בַּי אֶל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרִיחּוּם אַתָּה:

אלְהִינוּ וְאֶלְهֵי אֲבוֹתֵינוּ

מלוזה על כל-העולם כלו בכבודך / והנשא על כל-הארץ ביקרך.

והופע בהדר און עזק / על כל-יושבי חבל הארץ.

וירדע כל-פעול כי אתה פועלתו : ויבין כל-יצור כי אתה יוצרתו.

וַיֹּאמֶר כֵּל אֲשֶׁר נָשָׂמָה בְּאָפֹן / יי' אֱלֹהִים שְׂרָאֵל מֶלֶךְ / וּמְלָכָתוֹ בְּפָלָשָׁתָה:

(אליהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קדשו במצוותיה. ומן חילקנו בתורתך

שבענו מטובך / רשותנו בישועתך.

(והונחילנו יי אליהינו באהבה וברצון שבת קדש / וינחו בה (נ"א בו) ישראל מקדשי שמר) (נ"א וייסמו בך ישראל אהובי

שם) וטהר לבנו לעבדך באמת. כי אתה אלהים אמת / ודברך (מלכנו) אמת וקיים לעד.

ברונו אפה יי מלך על כל הארץ מקדש (שבת) וישראל ויום השופט:

רצוּה ייְהוָה בְּעַמֵּךְ יִשְׂרָאֵל וְבְתְּפִלְתֶּךָם. וְהַשֵּׁב אֶת-הַעֲבֹדָה לְדִבְרֵיךְ וְאֶשְׁתַּחַוו יִשְׂרָאֵל וְתִפְלַתְמָם

באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עובdot ישראלי עמה.

רותחינה עניינה בשוכב לציון ברחמים. ברוך אתה יי' המהוויר שכיננו לציון:

מודדים אוחנו לפַּזְעָה בְּנֵא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ | מזווים דרבנן

מודים אונחנו לך אמתה הוא כי אלהינו ואלמי אבומינו אלהי כל-בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות וחזראות לשמך הנידול והקדוש על שחתיתנו וקמינו בין חמיינו ותחמיינו ותחאסוף גלויינו לחצלה גורש לשמר חזיק וליעשות רצון ולביך בלבב שלם על شأنחנו מודים לך. ברוך אל הבודאות:

על כל מורה ותagara שתהנו מזוועה או מהריה מזוועה טענית

ירחנן לחיים טוריים בלבד-במי ררים.

בכל הימים יודוק פלה ויהללו את-שםך באמת האל ישעתיו ועזרתיו פלה. ברוך אתה יי' הטוב שמאך ולכנה להזדמנות:

בקץ עולם הכהנים לודגן עי' ע' 271). ובמקומות שאין נהוגין עלות לווילן או אם אין כהן בבייחיד אומר הש"ז תולה זו: אליהינו ואלמי אבומתינו ברוך בברכה המשלחת בתורה הכתובה על ירוי משה עבדך האמור מהי אהרן ובעיו פתים עם קדרושך קאומר. ברוך גו' ותשמרך: נאר ג' פניו אליה וויהגך: ישא ג' פניו אליה ונישם לך שלום: שים שלום טובך וברכה חן וחסד וرحمות עליינו ועל כל-ישראל עמך ברוך אבינו כלנו באחד באור פניך. כי באור פניך נמת לנו כי אליהינו תורה חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה וرحمות החיים ושלים. וטוב בעיניך לברך את עמך ישראאל בכל-עת ובכל-שעה בשלומך.

בספר חיים ברכה ושלום ופרק טובה נזכר וגכתב לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ושלום. ברוך אתה כי עוזה השלום: (ובקץ מסימין המברך את עמו ישראל בשלים וכן נהוגין באוי):

בשבת אין אומרים "אבינו מלכנו"

ב

אבינו מלכנו חטאנו לפניך:
אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה:
אבינו מלכנו עשרה צפנו למשען שמח:
אבינו מלכנו חדש עליינו שנה טובה:
אבינו מלכנו בטול מעילינו כל-גבורות קשות:
אבינו מלכנו בטול מחשבות שונאות:
אבינו מלכנו הפה עצת אבינו:
אבינו מלכנו פלה כל-צער ומיטין מעליינו:
אבינו מלכנו סתום פיות משתניינו ומקטרניינו:
אבינו מלכנו פלה דבר וחרב ורעב ושי ומשחית (וועון וshed) מבני בריתך:
אבינו מלכנו מגפה מנהלהך:

מנגן פולין

אם סלח ומחיל לכל-עונותינו:
אם מחה והעבר פשעינו מגדר עינייך:
אם מתק² ברכਮיך הרבים קל-שטרי³ חובותינו:
אם התיירנו בתשובה שלמה לפניך:
אם שלח רפואה שלמה לחולי עמק:
אם זכור כי עפר אנטינו:
אם זכרנו בזיכרון טוב לפניך:
אם כתבנו בספר חיים טובים:
אם כתבנו בספר גאלה ויושעה:

מנגן אסכו¹
אם שלח רפואה שלמה לחולי עמק:
אם החזירנו בתשובה שלמה לפניך:
אם סלח ומחיל לכל-עונותינו:
אם מחה והעבר פשעינו מגדר עינייך:
אם מתק² ברכמיך הרבים קל-שטרי³ חובותינו:
אם קרא רע גור דיןינו:
אם זכור כי עפר אנטינו:
אם זכרנו בזיכרון טוב לפניך:
אם כתבנו בספר חיים טובים:
אם כתבנו בספר גאלה ויושעה:

¹⁾ עזרך ²⁾ מתק ³⁾ ייג שטרי (עי' מנהגי ר' טירנא, ר' הקטן)

<p>מנוג פולין</p> <p>אם כתבנו בספר פרנסת ויכללה: אם כתבנו בספר זכויות: אם כתבנו בספר סילתה ומיתלה: אם הצמח לנו ישועה בקרוב: אם הרים לנו ישראל עמק: אם הרים לנו משיח: אם הרים לנו משלוח: אם מלא נידינו מברכותיך: אם מלא אספמינו שבע: אם שמע קולנו חוס ורחים עליינו: אם קיבל ברחמים ובברצון את תפלהנו: אם פתח שעריך שמים לתחפלהנו: אם צור כי עפר אנחנו: אם נא אל-תשיבנו ריקם מלפנים: אם תהא השעה הזאת שעת רתמים ועת רצון מלפנים:</p>	<p>מנוג אשכנז אם כתבנו בספר פרנסת וככללה: אם כתבנו בספר גאליה ויושעה: אם כתבנו בספר סילתה ומיתלה: אם הצמח לנו ישועה בקרוב: אם הרים לנו ישראל עמק: אם הרים לנו משיח: אם שמע קולנו חוס ורחים עליינו: אם קיבל ברחמים ובברצון את תפלהנו: אם נא אל-תשיבנו ריקם מלפנים:</p>
--	---

אבינו מלפני עשה למען הרוגים על-שם קדשו:
אבינו מלפני עשה למען טבוחים על-חיוך:
אבינו מלפני עשה למען באש ובמים על-קדוש שמה:
אבינו מלפני נקום (לעיננו) נקמת דם עבדך והשופך:
אבינו מלפני עשה למען אטלא מענו:
אבינו מלפני עשה למען הוושענו:
אבינו מלפני עשה למען רחמיך תרבים:
אבינו מלפני עשה למען שמי הגודל הנבוד והתפאר שונרא עליינו:
אבינו מלפני חנו ונענו כי אין לנו מעשים. עשה עמו צדקה וחסד ווהושענו:
ס

ויתגדל ויתקדש שם רبه. בעלה מא די ברא כרעותה וימליך מלכוtha בחיצון וביהם
דכל בית ישראל בעלה ובזמן קרייב. ואמרו Amen:
זהא שם רבא מברך לעלם ולעלמי עלייא:
ותברך ויתבחח ויתפאר ויתרומם ויתהדר ויתעללה ויתהקל שם דקדשא בריך הוא.
לעלא לעלה מקל (ניא מן כל) ברכחה ושדרתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלה מא ואמרו Amen:
תתקבל צלחתון ובעתהון דכל ישראל קדם אבוהון די בשמייא ואמרו Amen:
זהא שלמה רבא מן שמייא וחים עליינו ועל כל ישראל ואמרו Amen:
עשה שלום (יש נהגין לומר העשולם) במרומי הרא יעשה שלום עליינו ועל כל ישראל ואמרו Amen:
¹⁾ פרנסת טובה ²⁾ מחילה וטלחה וכך ³⁾ הצמיה רוב כי

ברוב ק"ק אשכנו אין אומרים פסוקים אלו אין כמור באללים אדני. ואין כמעשיך: מלכותך מלכות כל-עולם. וממלתך בכל-דור ודור:
א' מלך נ' מלך. נ' מלך לעלם ועד: נ'עו לעמו יתן. נ' יברך את-עמו בשлом:
אב הרכמים. הטيبة ברצוך את-ציוון מבנה חומות ירושלים: כי לך לבד בטחנו מלך אל רם
ונשא אדון עולם:

ויהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה כי ייפצו איביך וינטו משנאייך מפניך:
כי מציוון יצא תורה ודבר-ה' מירושלים: ברוך שפטן תורה לעמו ישראל
בלבדתו:

衲פסת המנהג לומר כאן תפלה זו (הלקודה מספר שער ציון לר' נתן נתן הנובר), ויש גווגין שלא לאמרה בשבעת

שי י' אל רחום וחגון ארך אפים ורב-חסד ואמת:
נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטא ונקה: ג"פ

רבותו של עולם. מלא משאותינו לטובה. והפק רצונו. ונתנו לנו שאלהנו. ומיחל לנו על-כל-ענותינו ועל-
כל-ענות אński בפיינו. מחייב בחסד מתיילה ברכחים. וטהרנו מחתינו ומעונתינו ומפשיעינו. וזכרנו בזיכר
טוב לפניה. וקדנו בקדחת ישועה ורकמים. וברכנו לחים טובים ואפרים ולשלום לפרנסה וככללה. ומן-לנו
לחם לאכל ובגד ללבוש ועשרה וכבוד וארכך נמים. להנות בתורתך. ולקנים מצותך. ושביל ובירה לתפבי
ולחשיפיל עמך סודותך. ושלוח רפיאת לכל-מכםינו. ותברך את-כל-מעשה ידינו. ותנו עליינו אורות טובות
ישועות ותחמות. ותבטל מעליינו כל-עורות קשות. ותטה לב המלכות ויוצאה ושירה עליינו לטובה. אם, וכן יהיו
רצון:

יהיו לרצון אמרי פי וגינוי לבי לפניה י' צורי גנאי:
ואני תפלו לך י' עת רצון אללים ברב-חסדך. עני באמת ישעך: ג"פ

衲פסת המנהג בהרבה קלות לומר מאמר זה והקהל דב ר' א' ברייך שם דקרה עולם. ברייך בחרך ואחרך. יהא רעומך עם עזך ישראל לעלים. וברקון ימינו אחותי לעזך
בבית מקדשך. ולאםתוני לנא משוב נטרכ. ולחבל אלותנא ברוחמן. יהא רענא גאנך דחורייך לנו ציון בטיבורא
ולהו אני פקידא בנו צדיקא. למחרם עלי ולמנטר נתי נית קל דיב' ודי לעזך ישראל. אתה הו זן לכלא
ומפרנס לכלא. אתה הו שליט על פלא. אתה הו דשליט על מלכיא. וממלכתא דילך דיא. אתה עבדא דקרשא
ברייך הו דסנדנא חפה ומוקפא דזכיר אורה בכל עדן ועדן. לא על אנש רחצנא ולא על בר אלהן סמכונא.
אלא באלהא דשמי. דהווא אללה קשות. ואורה קשות. ונביאויה קשות. ומסגו למUPER טבון וקשות. בה אנא
רחה. ולשמה קדריא יקירה אנא אמר משבח. יהא רענא קדריא רחתחה לבי באורה. ומשלים משאלין
דליך ולבא דכל עזך ישראל לטיב ולתינו ולשלם. אמן:

(ברוב ק"ק א██גנו אומר החזן מיר גאלו)

חוּק שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:
 חֲווֵיכָא אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל אֱדוֹגֵינוּ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ:
 זְהַדְלָוּ לִי אַתִּי וְנָרוּמָה שְׁמוֹ יְחִידָה:

ק' לך יי' הגדלה והגבורה והטהרת ותנאה והצד. כי כל בשמיים ובארץ לך יי' הממלכה והפטינה
לכל לר'א: רוממו יי' אליהו והשתחוו להדים רגלו קדוש הוא: רוממו יי' אליהו והשתחוו לתהר קדשו
כוי קדוש יי' אליהו:

על הכל יתנדל ותקדש ויטהר ויתפאר ויתרומם ויתנשא
שםו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא
בעולםות שברא העולם הזה והעולם הבא
כרצנו וכרצון יראיו וכרצון כל בית ישראל
צור העולמים איזון כל תבריות אלה קלח נפשות
היו'ש במרחבי מרום השוכן בשמי קדום
קדשו על עתיות וקדשו על כסא תכבוד
ובכן יתקדש שמח בנו יי' אליהו לעני קל-חי
ונאמר לפניו שיר חדש.

בכתוב: שירו לאלהים זמרו שם סלו לרובב בערבות ביה שם ועליו לפניו:
ונראתו ענן בענן בשובו אל-נוןаг.

בקותוב: כי עין בעין יראו בשוב יי' ציון:
ונאמר. ונגלת כבוד יי' יראו כל-בשער יתדו כי פ' יי' דבר:
ונתגלת ותראתה מלכוות עליינו בזמן קרוב / וניחן פלישתנו ופליטה עמו בית ישראל
למן ולחסד ולרחמים ולרצון ונאמר אמן:

אב הרחמים הוא יرحم עם עמייסים
וינפר ברית אתנים וינצל נפשותינו מנ-השעות הרעות
וינער ביציר הרע מן הנשואים יוחנן אתן לפילט עולמים
וימלא משאלותינו במדה טובה ישועה ורחמים
ויעזר לנו ווישיע לכל החוסים בו ונאמר אמן:

הפל הבו נדיל לאלהינו ותנו כבוד לתורה: פהן קרב. יעד (ר' פלוני בר' פלוני הכהן): ברכות שעתן תורה לעמו
ישראל בקדשותה: תורה יי' תמייה משבית נפש עדות יי' נאמנה מחייבת פתי: פקדוי יי' ישרים ממשמי לב מצות
יי' ברא קאיית עננים: יי' עז עמו יתנו יי' בקרב את עמו בשלוט: הכל תפימים דרכו אקראי יי' צרופה. פן והוא
לכל החוסים בו:

ואתם הדרבקים בי אליהוקים חיים כלכם היום:

בראשית כט

שני

בשבט שלישי

בשבט רביעי

בשבט חמישי

בשבט ששי

ויהוה פקד את-שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר: ותהר ותلد שרה לאברהם בון לזקניו למועד אשר-דבר אותו אלהים: ויקרא אברהם את-שם-בונו הנולד לו אשר-ילדה לו שרה יצחק: וימל אברהם את- יצחק בנו בונדשנת ימים באשר עתה אלו אליהם: ואברהם בונדשנת שנים בחולד לו את יצחק בנו: ותאמר שרה יצחק עשה לי אלהים כל-השמע יצחק-לי: ותאמר מי מלך לאברהם היעקה בנים שרה כירלה-יבן לזקניו: ויגדל הילד וגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את- יצחק: ותרא שרה את-בונ-הגר המצרים אשר ילדה לאברהם יצחק: ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת-בנה כי לא ירש בונ-האמה זאת עס-בני עס- יצחק: וירע הרבר מאר בעין אברהם על אוזות בנו: ויאמר אלהים אל-אברהם אל-ירע בעינך על-הנער ועל-אמתך כל-אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע: גם את-בונ-האמה לגו אשימנו כי זרעך הוא: וישבם אברהם בפרק ויקח-לחות וחתמת מים ויתן אל-הגד שם על-שכמה ואת-הילד וישלחו ותלך ותתע במדבר באר שבע: ויכלו הרים כו-יחמות ותשליך את-הילד מתחת אחד השיחים: ותלך ותשב לה מנגד הרחק מטבחך קשת כי אמරת אל-אראה בימות הילד ותשוב מנגד ותשא את-קללה ותבע: וישמעו אלהים את-קול הנער ויקרא מלאר אלהים אל-הגד בזעם השמים ויאמר לה מה-לך הגר אל-תיראי כי-ישמעו אלהים אל-קהל הנער באשר הוואים: קומי שאית-הנער והחויקי את-ידך בו קידלו נזרו אל-ашימנו: ויפקח אלהים את-שיניה ותרא באר מים ותלך ותملא את-החותמת מים ותשק את-הנער: ויהי אלהים את-הנער ויגדל ותשב במדבר ויהי רבה קשת: ותשב במדבר פארן ותקח-לו אמו אשה מארץ מערדים:

ויהי בעת ההוא ויאמר אברהם ישב-לך ויפיכל שר-צבאו אל-אברהם לאמור אלהים עמך בכל אשר-אתה עשה: ועתה השבעה לוי באליהם הנה אס-תשക לוי ולנני ولנכי בחסד אשר-

עֲשִׂיתִי עַמְּךָ תְּעַשָּׂה עַפְרוֹן וְעַסְ-הָאָרֶץ אֲשֶׁר־גְּרָתָה בָּהּ:
וַיֹּאמֶר אֶבְרָהָם אֱנֹכִי אֲשֶׁר: וְהַוֵּחַ אֶבְרָהָם אֶת־אֶבְרָהָם
עַל־אֶדְוֹת בְּאָרֶת הַפְּנִים אֲשֶׁר גָּזָל עַבְנִי אֶבְרָהָם: וַיֹּאמֶר
אֶבְרָהָם לֹא יַדְעַתִּי מַי עָשָׂה אֶת־הַזָּבֵר הַזֶּה וְגַם־אַתָּה לֹא־
תַּגְּדַּת לִי וְגַם אֱנֹכִי לֹא שְׁמַעְתִּי בְּלֹתִי הַיּוֹם: וַיַּקְהֵל אֶבְרָהָם
צָאן וּבָקָר וַיִּתְּהַנֵּן לְאֶבְרָהָם וַיִּכְרֹתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית: וַיַּעֲבֵר
אֶבְרָהָם אֶת־שְׁבָע בְּבַשְׂתַּחַן לְבָדָהוּ: וַיֹּאמֶר אֶבְרָהָם אֶל־
אֶבְרָהָם מָה חָנַה שְׁבָע בְּבַשְׂתַּחַן הַאֱלֹהָה אֲשֶׁר חִזְבֵּת לְבָדָהוּ:
וַיֹּאמֶר בְּיֵאָתְ-שְׁבָע בְּבַשְׂתַּחַן תָּקַח מִדְיִי בְּעַבוֹר תְּחִיָּה־לִי
לְעַדָּה פִּי חִפְרָתִי אֶת־הַבָּאָר הַזֹּאת: עַל־פָּנֵן קָרְאָ לְפָנָיו
הַהְוֵא בְּאָר שְׁבָע בְּיַם נְשָׁבָע שְׁנֵיהֶם: וַיִּכְרֹתוּ בְּרִית בְּבָאָר
שְׁבָע וַיַּקְרֵב אֶבְרָהָם וַיַּכְלֵל שְׁרִיצָבָא וַיִּשְׁבֹּא אֶל־אֶרְצָ פְּלִשְׁתִּים:
וַיַּטְעַ אֲשֶׁל בְּבָאָר שְׁבָע וַיִּקְרֹא־שָׁם בְּשָׁם יְהֹוָה אֶל־עוֹלָם:
וַיַּגְּרֵב אֶבְרָהָם בְּאָרֶץ פְּלִשְׁתִּים יְמִינָם רְבִיבִים:

חמשה
שבה שביעי

קריאת המפטיר בע' 138

הקריאה ליום שני

בראשית כב זֶה יְהִי אַחֲרֵי־מִזְבְּחָנִים הָאֱלֹהִים וְהַאֲלֹהִים נִסְחָה אֶת־אֶבְרָהָם וַיֹּאמֶר
אֱלֹי אֶבְרָהָם וַיֹּאמֶר הָנָנִי: וַיֹּאמֶר קָח־נָא אֶת־בָּנְךָ אֶת־
יִחִזְקָל אֲשֶׁר־אָהָבָת אֶת־יִצְחָק וְלֹא־לֹא אֶל־אֶרְץ הַמִּדְיָה
וְהַעֲלָהוּ שֶׁבֶל עַל־עַלְהָה עַל אֶת־הַדָּרֶס אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹךְ: וַיַּשְׁבַּט
אֶבְרָהָם בְּבָקָר וַיִּחְבַּשׂ אֶת־חַמְרוֹן וַיַּקְהֵל אֶת־שְׁנֵי נְדָרָיו אֶת־
וְאֶת־יִצְחָק בָּנו וַיַּבְקַע עַצְיָה עַלְהָה וַיַּקְרֵב וַיַּלְכֵד אֶל־חַמְקוֹם אֲשֶׁר־
אָמַר־לֹו הָאֱלֹהִים: בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיָּשָׁא אֶבְרָהָם אֶת־עַזְיָנוּ
וַיַּרְא אֶת־הַמְּקוֹם מְרֹחֵק: וַיֹּאמֶר אֶבְרָהָם אֶל־גָּנְעָרִיו שְׁבוּלָכָם
פֶּה עַסְדוֹחָמָר וְאַמְּתִין וְהַנְּעָר נִלְכָה עַד־כָּה וְנִשְׁתַּחַווּ וְנִשְׁׁבַּחַ
אֲלֵיכֶם: וַיַּלְכֵד אֶבְרָהָם אֶת־עַזְיָה הַעַלְהָה וַיִּשְׁמַע עַל־יִצְחָק בָּנו
וַיַּקְהֵל בְּיַדְוֹ אֶת־הַאֲשָׁר אֶת־הַמְּאֲכָלָת וַיַּלְכֵד שְׁנֵיהֶם יְהָדוֹ:
וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אֶבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הַנְּגִינִי בַּיּוֹם
וַיֹּאמֶר הַנְּגִינִי הַאֲשָׁר־הַעִזִּים וְאֵיתָה הַשְׁהָה לְעַלְהָה: וַיֹּאמֶר אֶבְרָהָם
אֶל־הָאֲלֹהִים יְרָא־לְךָ הַשָּׁה לְעַלְהָה בְּנֵי וַיַּלְכֵד שְׁנֵיהֶם יְהָדוֹ: וַיָּבֹא

שנוי

שלישי

אל-המקום אשר אמר לו האלים ובן שם אברהם אמר
המזבח ויעיר את-העצים ויעקד את- יצחק בנו וישם אותו
על-המזבח מפעל לעצים: וישלח אברהם את-ידו ויקח
את-המאכלת לשחת את-בנו: ויקרא אליו מלאן יהוה
מן-השים ויאמר אברהם אברם ואברהם ואמור הגנום: ויאמר אל-
תשליח ירך אל-הנער ואל-תעש לו מאומה כי עתה ירעתי
כידרא אלהים אתה ולא חשכת את-בניך את-יחידך ממי:
וישא אברהם את-עינו וירא והנה-אייל אחר נאחו בספר
בקנייו וילך אברהם ויקח את-הail ויעלהו לעלה תחת
בונו: ויקרא אברהם שס-המקום זה הוא יהוה יראה אשר
יאמר היום בהר יהוה יראה: ויקרא מלאן יהוה אל-אברהם
שנית מן-השים: ויאמר כי נשבעתי נאשיהה ביען אשר
עשית את-הרבר הזה ולא חשכת את-בניך את-יחידך: כי-
ברן אברך ותדרבך ארבה את-ערען בכוכבי השמים וכחול
אשר על-שפת הים וירש זרעך את-שער איביו: והתרברנו
בזרעך כל-גוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: וישב אברהם
אל-נעריו ויקמו וילכו יחו אל-אר שבע וישב אברהם
בבאר שבע:

וחמישי
ויהי אחריו הדברים האלה וניגר לאברהם לאמר הנה ילדה
מלכה גס-הוא בנים לנחור אחיך: את-עוון בכדו ואת-בא
אחיו ואת-קמואל אבי ארם: ואת-בשור ואת-חוות ואת-
פלדש ואת-ידלף ואת-בתויאל: ובתויאל ילך את-רבקה
שמנעה אלה ילדה מלכה לנחור אחיך אברהם: ופילגשו
ושמה ראותה ותולד גס-הוא את-טבח ואת-גחם ואת-
תחש ואת-מעבה:

וזאת התורה אשר שם משה לפניו בני ישראל:

הגבות ס'ה

(על-פי יי' יהונ ועל-פי יי' יוספה. את משמרת כי שמרו) על-פי יי' ביד-משה:

ויש מashiיכים עז-חומים היא למתחוקים בה ותומכיה מאשר: דרכיה דרכיו-זעם וכל-נטיבותיה
שלום: אורך ימים בימיה בשמאליה עשר וכבוד: כי חפץ לנצח צדקן גודיל תורה וצדירות:

ובחדר השכיבי באתהר להדר מקריא-קדיש יהוה לבם כל-
מלאת עבודה לא תעשו יום טרואה יהוה לבם: ועשיותם
עליה לריח ניחוח ליהוה פר בון-בקר אחד איל אחד בבשים
בנישנה שבעה תמיימים: ומנוחתם סלת בלוללה בשמון שלשה
עשרים לפרט שני עשרים לאיל: ועשרון אחר לכבר האחד
לשבעת הכבשים: ושעיר-עזים אחד חטא את לכפר עליכם:
מלבד עלהת החדש ומנוחת התמיול ומנוחת הנסכים
במשפטם לריח ניחוח אשא ליהוה:

לפני קריית הפסטרו מברך המפטיר:

ברוך אתה יי' אליהו מלך העולם אשר בחר בגבאים טובים ורץ בראביהם האמורים באמת. ברוך אתה
יי' הפוך בתרזה ובמשה צבדו ובישראל עמו ובנביי האמת ותזכר:

ההפטרה ליום ראשון

שמואל א, ו יהי איש אחד מゾהרים צופים מהר אפרים ושםו אלקנה
בゾירחים בנ-אליהו בנ-הזה בז-צוף אפרתי: ולושני נשים
שם אחת חפה ושם השנית פגנה והיה לפגנה ילדים ולחנה
אין ילדים: ועליה האיש היה מעידן מימים ימימה
להשתחות ולזבח ליהוה עצאות בשלחה ושם שני בנ-על
חפni ופנחות בהנים ליהוה: ויהי היום זבח אלקנה ונתקן
לפוגה אשתו ולכל-בניה ובנותיה מנות: ולחנה יתן מנה
אחד אפים כי את-חנה אהב ויוה סגר רחמה: וכעתה
ערתה גס-בעם בעבור הרעמה כי-סגר יהוה بعد רחמה:
ובן יעשה שנה בשנה מרוי עלתול בית יהוה בן-תבשנה
ותבכה ולא תأكل: ונאמר לך אלה אלקנה אישח חנה למא
תבכי ולמה לא תأكلו ולמה ירע לבך הלו א נכי טוב
לך מעשרה בנים: ותקם חפה אחריו אכללה בשלחה ואחריו
שתה ועל הפה ישב על-הפה על-מצוות היכל יהוה: והיא
מרת נפש ותתפלל על-יהוה ובכה תבכה: ותדר נדר ותאמר
יהוה עצאות אס-דראה תראה בעני אמתך זכרתני ולא-
תשכח את-אמותך נתתך לאמתך ורעד אנשים וגנתיך
לייהוה כל-ימי חייו ומורה לא-יעלה על-דאש: והיה כי

הרבתת להתפלל לפני יהוה ועל שמר את-פיה: וחנה היה מדברת על-לבבה ורק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה על לשפירה: ויאמר אלהי עלי ערד-מתי תשכברין הנסי את-יינך מעליך: ותען חנה ותאמר לא אדרני אשה קשת רוח אנכי יוין ושכר לא שתית כי ואשפך את-נפשי לפני יהוה: אל-תתנו את-אמורך לפני בת-בעל על פימרכ שיתוי וכעס דברתי ערד-הנה: ויען עלי ויאמר לך לשולם ואלהי ישראאל יתנו את-שלתך אשר שאלת מעמו: ותאמר תמצא שפתחן חן בעיניך ותלך האשה לדורפה ותأكل פניהם לא-היו-יללה עוז: וישבמו בפרק ותשתחוו לפני יהוה וישבו ויבאו אל-ביתם הרמתה וידעו אלקנה את-חנה אשתו ויזבירה יהוה: ויהי לתקופות הימים ותהר חנה ותולד בן ותקראו את-שםו שמואל כי מיהוה שאתינו: ויעל האיש אלקנה וכל-ביתו לופח ליהוה את-זבח הימים ואת-נדרו: וחנה לא עלהה כי אמרה לאישה עד יגמל הנער והבאותו ונראה את-פענ' יהוה וישב שם ערד-עוילם: ויאמר לה אלקנה אישת עשי הטוב בעיניך שב ערד-גמלך אותו אך יקס יהוה את-דברו ותשב האשה ותינק את-בנה ערד-גמללה אותו: ותעלחו עמה כאשר גמלתי בפרים שלשׁו ואיפה אחת קמח ונבל יין ותבאחו בית-יהוה שלו ותגער גער: וישחתו את-הפר ויבאו את-הנער אל-על: ותאמר כי אדרני חי נפשך אדרני אני האשה הנצבת עמכה בזה לחתפלל אל-יהוה: אל-הנער זהה החטפלתי ויהן יהוה לו את-שאלתי אשר שאלתי מעמו: וגם אנכי השאלתי יהולחה כל-הימים אשר היה הוא שאל ליהוה וישתחוו שם ליהוה: וחתפלל חנה ותאמיר עליך לבך כי יהוה רמה קרי ביהוה רחוב פ' עיל-אויבי כי שמחתי בישועתך: איז-קרוש ביהוה פ' אין בלתך ואין עוז פ' אל-הינו: אל-תרבו תדברו גבורה גבורה יצא עתק מפייכם כי אל דעות יהוה ולא נתבגו עלות: קשת גברים חתיכם ונכשלם אווחיל: שבעיס בליחס נשפחו ורעים הדלו עד-עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה: יהוה מימת גאותיה מזרק שואול ויעל: יהוה בוריש ומעשיר מושיאל

לו

אַפְּרִימָרֶזֶם: מלכים מעדך דל מאשפת ירים אבון להושיב
עם נגידים וכפָא כבוד ינחים כי ליהוה מזקי ארץ וישת
עליהם תבל: רגלי חסירו ישבור ורשעים בחשך ידמו בידלא
בכך יגבר איש: יהוה יחתו מריבו על בשמי ירעם יהוה
ירין אפסיר ארץ יותן עולםכו וירם קרון משיחו:

אחרי קראת הפטרה מברך המפטיר:

ברוך אתה יי' אלתינו מלך העולם צור כל-העולם צדיק בכל-הדורות האל הנאמן האומר וועשה המדבר
ומקיים שכל-דבריואמת וצדק: נאכון אתה הוא יי' אלתינו וגאנטינס דבריך. וזכר אחד מדבריך אחר לא-ישוב
רכס. כי אל מלך נאמן אתה. ברוך אתה יי' האל הנאמן בכל-דבריו:
רתם על-ציווי היא בית חיינו ולעלותה געש תושע במרת בימינו. ברוך אתה יי' משפט ציון בבייה:
שמחנו יי' אלתינו באלהו תנייא עבך ובמלכות בית דוד משיחך. במחאה יבא וניגל לבנו על-כסאו לא-
ישב זר ולא ניחלו עוד אחרים את כבונו. כי בשם קדשך נשבעת לו שלא לבת רעו לעולם ועד. ברוך אתה יי'
מן דוד:

על-התורה ועל-העבודה ועל-הגבאים ועל-יומם (השבח הוה ועל-יומם) חביבון הוה שפטך-לנו יי' אלתינו
(לקיים ולקיים) לכבוד ולתחפארת. על-הפל ני אלתינו אונחן מודים לך ומברכים אותך. ותברך שמה בפי
כל-חי תמיד לעולם ועד. ורבך (מלפנו) אמרת נקדים לך. ברוך אתה יי' מלך על-כל-הארץ מקדש (השבח
וישראל ביום הקדש):

ההפטרה ליום השני

חברכה לפני קראת ההפטרה ע' 138

ירמייה לא

כה אמר יהוה מצא חן בפדרך עם
שרידי חרב הלויך להרגינו ישראל: מרווח יהוה נראה לוי
ואהבת עולם אהבתיך על-כן משכתייך חסר: עוד אבנך
ונבנית בתולת ישראל עוד תעדי תפיך ויצאת במוח
משחקים: עוד תטעי כרמים בהרי שמרון נתעו נטעים
וחללו: כי ישׂוֹם קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון
אל-יהוה אלהינו: כי-כלה ואמר יהוה רני
לייעקב שמה וצהלו בראש הגוים השמייעו הלו ואמרו
הושע יהוה א-ת-עָמֵן את שארית ישראל: הנני מביא אותך
מא-רין צפון וק-בְּצִתִּים מירפת-י-ארץ בס עוז ופְּתַח הָרָה
וילדת ייחדו קהיל גודל ישבו הנה: בבכי יבוא ותתנוים

אובילים אוליכם אל-נחלי מים ברוך ישר לא יכשלו בה כי
היה תילישראל לאב ואפרים בכדי הוא:
שמעו
דבר-יוּהוֹ גוֹים וְהִגִּידוּ בָּאֵימָה מִפְרַח וְאָמַרְוּ מִזְרָח יִשְׂרָאֵל
יַקְבְּצָנוּ וְשִׁמְרָנוּ כֶּדֶעָה עַדְךָ: כִּי-פְרָה יְהוָה אֱתָה יְעַקָּב וְאֶלְלוּ
מִיד חֹזֶק מִמְּנָנוּ: וְכֹאֲ וְרִנְגָּנוּ בְּמִרְסָעִין וְנַהֲרָה אֶל-טֻוב יְהוָה
עַל-דָּגָן וְעַל-תִּירְשׁ וְעַל-עַזְּהָר וְעַל-בְּנִיאָן וְבְקָר וְהִתְהָ
נְפָשָׁם בְּנֵן רֹהֶה וְלְאִיּוֹסִיפּוּ לְדָאָה עַד: אָז תִּשְׁמַח בְּתוּלָה
בְּמַחְול וּבְחַרְבָּם וּקְנִים יְחִדוּ וְהַפְּכִתִּי אַבְלָם לְשֹׁזֶן וְנְחַמְתִּים
וְשְׁמַחְתִּים מִגְּנוּם: וּרוּתִי נְפָשָׁה הַפְּהָנִים הַשְׁנִים וְעַמִּי אֱתָה טֻבוֹי
יַשְׁבָּעוּ נְאָסִידְהָה: פָּה אָמַר יְהוָה קְזֹל בְּרָמָה
נִשְׁמַע נְהִי בְּכִי תִּמְרוֹרִים רְחַל מִכְּבָה עַל-בְּנִיה מָאָה לְהַנְּחָם
עַל-בְּנִיה כִּי אִינְנוּ: פָּה אָמַר יְהוָה מְנֻעַי קוֹלָךְ
מִפְּכִי וְעַיְנִיךְ מִדְמָעָה כִּי יָשָׁר לְפָעַל תְּךָ נְאָסִידְהָה וְשָׁבוּ
מִאָרֶץ אֹוֵב: וַיַּשְׁתַּקְוּה לְאָחָרִיתְךָ נְאָסִידְהָה וְשָׁבוּ בְּנִים
לְגַבּוֹלִים: שְׁמֹועַ שְׁמַעְתִּי אָפְרִים מִתְנוֹדָד יִסְרָאֵל וְאָסָר בְּגַגְלָל
לֹא לְפָרֹד הַשְּׁבָנִי וְאַשְׁוֹבָה כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהִי: כִּי-אָחָרִי שָׁבוּ
נְחַמְתִּי וְאָחָרִי הַודָּעִי סְפָקָתִי עַל-יִרְקָ בְּשַׁתִּי וְגַס-נְכַלְמָתִי כִּי
נְשָׁתִי חַרְפָּתִ נְעוֹרִי: הַבָּן יַקְרֵר לֵי אָפְרִים אָם יַלְד שְׁעוֹשָׁעִים
בִּידְמָיו דָּבָרִ בּוּ זָכָר אַוְרָנָנוּ עַד עַל-פָּנָן הַמוּמִי לוּ רַחֲם
אַרְחַמְנוּ נְאָסִידְהָה:

ברכות אחרי קריית הפסלה ע' 140

בשבט אומרים

יקום פרקון מוֹשָׁמָא חָנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמִי וְחַי אֲרִיכִי וְמוֹנוֹן רַוִּיחִי וְסִיעָתָא דְשָׁמָא וְבְרִיות גַּפְתָּה וְנְהֹרָא
מעלְיאָ. וְרֹעָחָא וְקִימָא וְרַעַה דַי לְאַזְפָּסָק וְדַי לְאַזְבָּטָל מִפְתָּגָמִי אָוֹרִיתָא. לְמַרְנָן וּרְבָּנָן חַבּוֹרָתָא
קָדִישָׁתָא דַי בְּאָרְעָא דִישְׂרָאֵל וְדַי בְּכָבָל. לְרִישִׁי בְּלִי וְלִרְישִׁי גַּלְגָּתָא וְלִרְישִׁי מַתִּיבָּתָא וְלִרְישִׁי דַי בְּבָא.
לְכָל-פְּלִמְידִיהָן וְלְכָל-פְּלִמְידִי תְּלִמְידָהָן וְלְכָל-מְאַנְ-דְּעַסְקָן בְּאָוֹרִיתָא: מְלָכָא דְעַלְמָא יַבְרָה
עַמָּהָן. יַפִּישׁ תְּיִהָנָן וְיִסְאָא יְוֹמִיהָן וְיִטְאָא אַרְכָּא לְשִׁנְהָהָן. וְיַתְפְּרָקָן וְיַשְׁמַזְבָּן מִן כָּל-עַקָּא וּמִן כָּל-מִרְעָן
בִּישָׁץ. מְרָנָן דַי בְּשָׁמָא יְהָא בְּסַעְדָהָן כָּל-זָמוֹן וְעַדְן. וְאָמַר אָמַן:

יקום פרקון מוֹשָׁמָא חָנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמִי וְחַי אֲרִיכִי וְמוֹנוֹן רַוִּיחִי וְסִיעָתָא דְשָׁמָא וְבְרִיות גַּפְתָּה
וְנְהֹרָא מעלְיאָ. וְרֹעָחָא וְקִימָא. וְרֹעָה דַי לְאַזְפָּסָק וְדַי לְאַזְבָּטָל מִפְתָּגָמִי אָוֹרִיתָא. לְכָל-

תפלה לשлом המלכות

קָהֵלָה קָדִישָׁא הַדִּין וְבָרְכִיא עִם זָעֲרִיא טֶפֶלָא וּנְשִׁיא: מַלְפָא דַעַלְמָה יְבָרֹךְ יְתִכְוֹן יְפִישַׁ חַיְיכָן וַיְסַא
יְמִיכָּן וַיְמַן אַרְכָּה לְשִׁיכָּן. וְתַחְפְּרוּקָן וְתַשְׁפְּנוּן מִן כָּל־עַקָּא וּמִן כָּל־מַעֲרָצָן בִּישָׁן. מַרְן דִי בְּשִׁמְאָא
יהָא בְּסֻעַדְכוֹן כָּל־זָמָן וְעַדָּן. וַיָּמַר אָמָן:

מי שברך אבומינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל-הקהל הקדוש הזה עם כל-קהילות
הקדושים. הם ונשייהם ובניהם ובנותיהם וכל אשר להם.ומי שמנוחדים בתי כנסיות לתפלה.ומי שבאים
בוחכם להחപל.ומי שנותנים נר לאור וין לקודש ולבךלה ופת לאורהים ואזכאה לעוניים. וכל-מי
שעוסקים בארכוי אבור באמונה. הקדוש ברוך הוא ישלם שקרים וויסיר מלהם כל-מתלה וירפא לך
נפש ויסלח לך-עוותם. וישלח ברכה והצלחה בכל-מעשה ידיוים עם כל-ישראל אחיהם. ונאמר אמן:

תפלה לשлом המלכות
הגומן תשועה למלכים וממשלה לנסיכים / מלכוות מלכות כל-עולם
הபוצה אמר-זוד עבדו מחרב רעה / הגומן בים זרע ובקמים עזים נטיבה
הוא יברך וישמר וניצר ויעזר וירום ויגדל ויונsha למעלה
את-אדונינו (פלוגו) ירום הزادו:

מלך מלכי המלכים ברוחמי יתיהו וישמרתו מכל ארחה ויגון גווק יאליה
ונדר עמים פחת רגלו ויפיל שונאיו לפניו / ובכל אשר יפנה יצליית:
מלך מלכי המלכים ברוחמי יפן בלבו ובבלב כל-יוזציו ושריו רחמנות
לעשות טובעה עמנו ועם כל-ישראל
בימיו ובימיםיו תועש יהודה וישראל ישבן לבטה
ובא לציון גואל ובן יהי רצון / ונאמר אמן:

תפלה לשлом מדינה ישראל
אכינו שפחים צור ישראל ונואלו. ברך את מדינת ישראל ראשית צמיחת גאלתנו. הנה עליה באברת
חסדך ופרנס עליה סfat שלומך. ושלוח אויך נאמתך לראשה שרבך ווועציה. ותקנים בעצה טוביה
מלךינו. חזק את ידי מגני הארץ קדשו. והנחלת אלהינו ישועה. ועתרת נצחון תעטרת. גומת שלום
בארץ וлемחת עולם ליושביה:

ואת אחינו כל בית ישראל פקיד-נא בכל ארצות פוניותם. ותוליכם מהרה קוממיות לאיזון עירך
ולירושלם משכן שמקה. בכתוב בתורת משה עבדך. אם יהיה נצנץ בקצתה הנטמים. משפט יעבצך כי
אל-הארץ ומשם יקחך: והביאך כי אל-הארץ אל-הארץ אשר-יויש אבותיך וירשתה. ומיטבה וחרבך
מאבתייך: ימל כי אל-הארץ את-לבבך ואת-לבבך ורעה. לאחבה את-הארץ אל-הארץ בכל-לבבך ובכל-
נפש למן חייך: ויחיד לבני לאחבה וליראה את-שםך. ולשמור את-כל דברי תורה. ושלוח לנו
מהרה בונ-דור מישיח צדקה. לפדות מחייב קץ ישועה. והופע בהדר אין עז על כל יושבי תבל
ארץך. ונאמר כל אשר נשמה באפו. כי אל-הארץ ישראל מלך. ומלאותו בכל משלה. אמן סלה:

בק"ק אומרים מזמור זה קודם התקיעות (ויש שאומרים אותו ז' פעמים).
בשכונת המערבית יש נוגין לאחר פסוקי קרי"ע טטרן.

מו למנצח לבני-קרח מזמור: כל-העמים תקיע-כף הריםו לאלהים בקול רנה: כי-ז עליון נורא מלך גדול על-כל-הארץ: ידבר העמים תחתינו וילאמים תחת רגילינו: יבחר-לנו את-נחלתנו את גאון יעקב אשר-אהב סלה: עליה אלהים בתרועה יי בקהל שופר: זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו ומרו: כי מלך כל-הארץ אלהים זמרו משכילד: מלך אלהים עלה-גויים אלהים שב על-קסא קדרשו: גדרבי עמים נאנספו עם אלהי אברם כי לאלהים מגני-ארץ מאד נעלה:

תחנה לתוכע

לקווה מספר תמדת ימים חלק ד' פרק ז' (দায়ুম শন মহিনা দফ মৰ্ব দ')

רבנן ה

  - בניך בני רוחמי שמו פניהם לנגן ובתחור על רב חסידיך ושמוני שליח לתקוע בזופר לפניו כמו שצינו בחרוכך. ואפתה פינגר לךם וכות אברם אבינו אשר הכהלב לפניה ונינה תפמים. זכות יאצק אבינו ועקדתו בשהעקד על גב האבוב. זכות יעקב אבינו איש שם ישוב אהילים. זכות של משה ואחריו דוד ושלמה וככל-צדיקינו עולם. ומטעם מCKERתך תושב על פסא הרחמים בדור שמאמר עללהים בתרועה יי בקהל שופר: ואני יורץ בעצמי שאיני כדי לבקש על עצמי וכל-שפנ שאין כי לא דעת ולא חכמה לבון בנות התקיעות ואיזופי שמוטיך הקדרושים. אבל בטחתי ברוחםיך הרכבים וירעתי כי לא חשיבני בירקם מלפניך. ואפתה בטובה תועור רחמייך וכי נעם אליו אלהינו פניה עליינו ומעלה בירנו פונגהה. ותאזרף מהשבתנו בתוכה לממשחה באלו נתפננו בכל בנות התקיעות ויעלי תקיעותינו לעוזר רחמייך ותרחמס על בניך ומתקוף להם על ידי תקיעות אלה מרת הדין למדת חסד והרחמים ותבנש להם לפנים משורה הדין. סלום ותחים פה שטן ואל ישטן עליון. ובבוא תוכחה לנויד שמן מספרך אל מה. וכתב להים טובים כל בני בריתנו: ייחי לרצון אמרי פיה הגיון לבי לפניך יי צורי ונאל. אמן:

ויש מוטיפין

יה רצון לפניך יי אלהי המשפט שתחי עתה רצון לפניך ותקער ברכחים קרבנים וחסידיך מדוללים את כל-המקדים אשר הם מבדילים בין עמק ישראל לימים תנוה. והצבר מלפניך כל הפטיטים והמקטיטים על עמק ישראל. סתומ פה שטן ואל ישטן עליון כי אליך תלויות עינינו ארוממך אלהי תפלך אלהי המשפט שמע קול طفلות ותריגעות עמק ישראל היום ברכחים. אמן:

יש נוגין לומר פסוק זה

מן המצר קראתי יה. ענגן במרקח יה: (חלה' קיח ז)

ואחיב יאמר, ויכון ברית קרע טן

קולי שמעת. אל-תעלם אונך לרוחתי לשועתי: (איכח ג'נו)

ראש דברך אמת. ולעולים כל-משפט צדקך: (חלה' קיט טט)

ערב עבדך לטוב. אל-יעשנקן זדים: (שם קיט קכט)

שש אונכי על-אמורתה. במווצה שלל רב: (שם קיט קכט)

טוב טעם ודעתי למדני. כי במצוותך האמנתי: (שם קיט טו)
נדבות פִּי רְצַחֵנָא יְיָ, וּמְשֻׁפְטֵיכָה לְמַדְנִי: (שם קיט כא)

ואחיך אומר

עֲלָה אֱלֹהִים בָּתְרוּעָה. יְיָ בְּקוֹל שׁוֹפֵר: (טהל' מו)

ניש שאומרים כאן מזמור זו כולם

ויאמר התוקע

תְּבִרֵי אָנִי מַזְכֵן וּמַזְמֹן לְגַם הַמִּזְבֵּחַ שְׁצַנְעַ בָּרוּאנוּ לְתַקּוּעַ בְּשׁוֹפֵר הַיּוֹם הַזֶּה. כְּמוֹ שְׁכָתוֹב בְּתֹרַה
יּוֹם פָּרֹועָה יְהִי לְכֶם:

ומברך (ומכוון להוציא את השומעים יה) והם מכונים לאות יה

**בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קָדְשָׂנוּ בְּמִצּוֹתָיו וַצְנָנוּ לְשָׁמוֹעַ קֹל שׁוֹפֵר:** (ט)

ומברך שהחינו, ובашכנו המערבית אינו מברך שהחינו ביום שני אלא בשחל יום ראשון בשבת

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁהַחִינוּ וְקִימָנוּ וְהִגִּעָנוּ לִזְמָן הַזֶּה:

ויקרא המקראית התקיעות סדרן אחת לאות וחותקע יתקע

תקיעה	שבורים תרואה	תקיעה
תקיעה	שבורים תרואה	תקיעה
תקיעה	שבורים תרואה	שב

ישנו האין שישב החוקע ויאמר בלחש כדלקמן, וכמה פוסקים אסרו לאמרו

[נִיחַי רְצֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אָבוֹתֵינוּ שְׁתַקְעַת תְּשִׁיחַ שְׁאַנְחַנוּ תְּזַקְעִים הַיּוֹם תְּפַשֵּׁה מִפְּנֵיהֶם עֲטָרָה עַל יָד
הַמְּמֻנָּה שֶׁרְשִׁיאָה לְהִיּוֹת עַזְלָה וְלִשְׁבָּב בָּרָאשָׁךָ אֱלֹהִי. וְעַשֵּׂה עַמְּנָךְ אֶת לְטוֹבָה וְהַפְּלָא עַל יָנוּ רְחָמִים. בָּרוּךְ אַתָּה
פעל תרגומים:]

תקיעה	שבורים	תקיעה
תקיעה	שבורים	תקיעה
תקיעה	שבורים	תקיעה
שב		

ישנו האין שישב החוקע ויאמר בלחש כדלקמן, וכמה פוסקים אסרו

[נִיחַי רְצֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אָבוֹתֵינוּ שְׁתַקְעַת תְּשִׁיחַ שְׁאַנְחַנוּ תְּזַקְעִים הַיּוֹם תְּפַשֵּׁה מִרְקָמָת עַל תִּקְרִישָׁה עַל
יָד הַמְּמֻנָּה טְרֵטַיָּל וְתַקְבִּלָּה עַל יָד אֲלֵיכָה זְכֹור לְטוֹב וַיְשֻׁעָהָה שֶׁר הַפְּנִים שֶׁר מִטְּרוֹן. וְהַפְּלָא עַל יָנוּ
רְחָמִים. בָּרוּךְ אַתָּה בַּעַל תְּרַגּוּמִים:]

(לשותם בקול שופר כמה צייר: על תקיעת שופר צ

תקיעה	תרועה	תקיעה
תקיעה	תרועה	תקיעה
תקיעה גודלה:	תרועה	תקיעה

בק"ק נהוגין שהצברור יאמר כשלגון, ובכך אין אומר אלא החוקך, ושאין אומרים אותו כלל [ובכן ימי רצון לפניך יי אלהינו ואלקי אבותינו שעילו כל מלכים המקיימים על השופר ועל התקיעה ועל השברים ועל התרועה לפני כסא בבורך נמליץ טוב בעיננו לכפר על כל חטאינו].

יש נהוגין לומר מモר כמהט הללויה שלו לי Shir חדש וכור. ואחיך יאמר בקול רם.

אשרי העם ידי תרועה יי באור-פניך יהלפון: (חלה פט טז)

ובכך מוסיפין

בשםך יצליח בכל-הימים. ובצדקהך ירומו: (שם פט יז)
בי תפארת עצמו אטה. וברצונך פרום קרגנו: (שם פט יט)

אשרי ישבבי ביתך. עוז יהללוך סלה:

אשרי העם שבקה לו. אשרי העם שיי אלהיו:

תודה לך. ארוממך אלמי המלך. ואברכה שמח לעולם ועד: בכל-יום אברךך. ואהלה שמח לעולם ועד: גדור לי ומחל מאד. ולנדתו אין חקר: דור לדור ישבח משיחך. גבורותיך גודרו: הרור בבוד חזקה. ודברך נפלאיך אשיה: ועוזו נזרתיך יאמרו. וגדרתך אספורה: וכבר רב-טובך יביעך. וצדקהך ירעש: תחן ורוחום יי. ארוך أيام גודליך: טוב-יי לכל. ורחמיו על-כל-מעשו: יודוך יי כל-מעשיך. ותשיקך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו. וגברתך ידברו: להודיע לבני הארץ גבורתו. וכבוד הדר מלכוות: מלכותך כל-עולם. וממשחתך בכל-דור ודור: סומך יי לכל-הנפלים. וווקף לכל-הפסדים: עני כל אליך ישבר. ואטה נמנ-להם את-אכלם בעתו: פותח את-ידך. ומשביע לכל-הכופים: צדיק יי בכל-דריכך. וחסיד בכל-מעשו: קרוב יי לכל-קרואו. לכל אשר יקראו באמת: רצון-יראי עשה. ואת-טועתם ישמע וירושעם: שומר יי את-כל-הארבי. ואתה ככל-הרשעים בשם: תהלה יי יזכר פ. ויברך כל-בשך שם קדשו לעולם ועד: אנחנו נברך יה מעטה ועד-עולם היליה:

הכנסת ספר התורה

השין נוטל סית בידו ואומר: **יהללו את-שם יי כי-מושב שמו לבדו.**

והקהל ממשיכים: **הודו על-ארץ ושמים: וירם קורן לעמו תהלה בכל-חסידיו לבני ישראל. עם קרבו היליה:**

שבת

ט מזמור לדוד. הבו לי בני אלים הבו לי כבוד ועו: הבו לי כבוד שמו. השתחוו לי בתורת-קדש: קול יי על-הרים. אל-הכבוד הרעים יי על-מים רביים: קול-י בפה. קול יי בהדר: קול יי שבר אריות. ושביר יי את-ארוי תלבון: וירקדים כמודען. לבנון ושדרון כמו גונראם: קול-י חצב להבות אש: קול יי חיל מדבר. יחיל יי מדבר קדש: קול יי יחולל אילות ויחשף יצרות. ובתקלו כלו אמר כבוד: יי לפבול ישב. ונשב יי מלך לעוזם: יי עוז בעמו יט. יי זברק את-עמו בשלו:

בחול
יד לדוד מומור. לי הארץ ומלאה תבל
וישבי בה: כי הוא על-נפומים יסדה. ועל-נתרות
יכוננה: מידי-עליה בנה יי. ומידי-יקום במקומ
קדשו: נקי בפיהם ובר-לבב. אשר לא-נשא
לשוא ופשי ולא נשבע למימה: יי א-ברכה
מאת יי. ואזכקה מאלה יישעו: זה דור דרכו.
מקשי פניו יעקב סלה: שא שערם ראשיכם
ויתנשאו פתמי עולם. וכובא מלך הקבود: מי זה
מלך הקבוד. יי עוז וגבור יי גבור מלחה:
שאו שערם ראשיכם ושו פתמי עולם. ינבא
מלך הקבוד: מי הוא זה מלך הקבוד. יי צבאות
היא מלך הקבוד סלה:

ובגונה אמר שובה יי רבבות אלפי ישראל: קומה יי למןחתך אטה וארץ עוז: בתנייך ילבשו
צדך וחסידיך ירנו: בעבור דוד עבדך אל משב פני מישיח: פידליך טוב נתתי לךם תורת אל-
טעובי: עז חיים היא למחזאים בה ותמכיך מאשך: דרכיך דרכיזעם וכל-נימיותך שלום:
תשיבנו יי אלה ונשובה תרש ימינו בקעם:

אל מלך נאמן שדי מלך עליון קובל שוצתי ברכzon ובאמוץ הלב. יי אללהינו יי אחד אל חי דין אמרת שופט אדק רחום ותנוון. רחם עלי ושםע תפלותי היום אשר אתחפלל בעדי ובعد בימי ובעד עדרתי הפסקיהם עמי בתפלתי. ותכלול תפלותי עם תפלות היישרות והנקיות אשר יעשנו ישראל. ותתנור תחת כסא כבודך פמו שחתרתך לתפלה משה (נ"א מעשה¹⁾). ואל יבושו כי שותוי ולא אוני בהם: יהי לרצון אמריך פי ותניון לבי לפניו יי צורי ונואלי. אמן סלה: יהי רצון לפניו איום שתנו לוי קול געים וערוב הימים ואל יפסיק קולי ואל יתר גורמי ויהיה קולי געים ותנוק פמו שזנאמיר יהי קול השופר הולך וחזק: אמן סלה:

תפלה אחרת לש"ז

הנני העני ממושן ונרעש וגופתך מפחד יושב תהלות ישראלי באתי לעמוד ולתנון לפניו על עמק ישראלי אשר שלחוני ואף על פי שאוני כרי ותנון לך: על פון אבוקשך אלתי אברם אלהי יצחק ואלהי יעקב. יי יי. אל רחום ותנון. אלהים. שדי أيام ונורא. היה נא מצליח דברך אשר אנכי הולך לעמוד לבקש רוחמים עלי וועל שלוחתי. ונא אל תפשיים בחתמתי ואל תחיבם בעונותי כי חוטא ומושע אני. ואל יבלמו בגפ羞י ואל יבשו כי ואל אבשה כהן. ובקבב תפלותי במחפת זгон ורגל ופרקן גאה וזקנו מגדל וקלו געים ומערב בדעתם העבריות. ותגער בשלון לבל ישיטינו. יהי נא דגלו עליך אהבה. לך פשעים תכסה באהבה. וכל צומתינו ועומינו תפקך לנולך כלך ישראל לשzon ולשםחה לחיים ולשלום. האמת והשלום אהבו. ואל יהי שם מஸול בתפלתי:

יהי רצון לפניו יי אלהי אברם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הנבור ותנורא אל עליון אהיה אשר אהיה. שכלה הפלאותיהם שלהם בעלי תפלוות יבאו תפלותי לפני כסא כבודך ויפיצו אותה לפניה. בעבר כל הצדיקים והחסידים התאמימים והישראלים וב עברך כבוד שמח הגדול הנבור ותנורא. כי אתה שומע תפלה עמך ישראל ברוחמים. ברוך אתה שומע תפלה:

קבלת מרית לומר ד' פסוקים אלו

נדעתי יי כי אדק משפטיך ואמונה עזיבתי:

הקשיבה לי וענני אריד בשיחך ואהימה:

ונפשך תניג בי תשיש בישועתו:

הנותן תשועה למפלכים הטוצה את דוד עבדו מחרב רעה:

חזי קדיש

¹⁾ כציל, עיי ירו' סנהדר' ייב, דף כ"ח ג'. בבלי סנהדר' דף ק"ג א'. דברים הרבה ביכר. רות רבה הי'.

כי שם יי' אקרא הבו גדל לאלהינו:

אנני שפטי תפתח ופי ניד תהלטך:

ברוך אתה יי' אלהינו ואלקי אבותינו אלהי אברם אלהי יצחק ואלקי יעקב האל הגדול והגבור והנורא אל עליון נමיל מסדים טובים ולנה הפל ווכיר מסדי אבות ומ比亚 גואל לבני בנייהם למען שמו באבבה.

זכרנו לחיים. (NEY לחיים) מלך חפץ בח חיים. וכתבנו בספר החיים. למענק אלהים חיים. מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי' ממן אברם:

אתה גבור לעולם אנני. מתחיה מיתים אתה. רב להושיע. [בק"ק אומר מזריך היטל] מצלבל חיים בחסד מתחיה מיתים ברצומים לרבים סומך נופלים ורוצפה חולמים ומתר אסורים ומגנים אמרנו לו שני ספר. מי כמוש בעל גבירות ומי דושה לך מלך מימות ומתחיה ומצמיח ישועה. מי במוש אב הרצומים. זכר יציריו לחיים ברצומים. ונאמן אתה לתחיות מיתים. ברוך אתה יי' מתחיה הפתחים:

אתה קדוש ושםך קדוש וקדושים בכל-יום יהלום פלה.

ובבן פחודה יי' אלהינו על כל-מעשיך / ואימתק על כל-מה שבראת. ויראוך כל-המעשים / וישתתקו לפניה כל-הבראים.

וישלח כלם אגדה אחת / לעשות רצונך בכלבב שלם במושיענו יי' אלהינו שהשלטן (NEY שהשלטן) לפניה / עז ביזק וגבירה בימינך ושםך נורא על כל-מה-שבראת:

ובבן פן קבוע יי' לעמך / תהלה ליראך ותקנות לדורייך ופתחון פה למיתלים לך.

שמחה לאראצך / ושבון לעריך / ואmittת קרו לדור עבדך

ועיריכת נר לבונייש משליך במתורה בימינו: ואו (NEY ובכן) צדיקים יראו וישתו / וישראלים יעלו ותשידיים ברעה יגלו

יעולחה תפוץ פיה / וכל-הרשות כליה כעשות פרלה.

כى מעביר ממשלה ועדון מונ-הארץ:

וממלוך אתה יי' לביך (מהריה) על כל-מעשיך

בפר ציון משפט בבודך / ובירושלים עיר קדשך

בכבוד בדרכו קדשה. מלך יי' לעולם אלהיך ציון לדור נדור הילודה:

קדוש אתה ונורא שמחה / ואין אלוה מבעליך.

בפטוב. ויגבה יי' צבאות במשפט. והאל הקדוש נקיים בצדקה.

ברוך אתה יי' הallelujah הקדוש:

אתה בחרתנו מכל-העמים / אַתָּה אָוֹתֵנוּ וְרִצִּיתֵנוּ
ורוממתנו מכל-הילשונות / וְקִדְשָׁתֵנוּ בְמְצֻוֹתֶיךָ.
וקרבתנו מלכנו לעבדתך / ושם הגדול והקדוש עלייך קראתך:
ותחנוך לנו יאליהו באבבה את-יוס (השכבה הוה ואתיות) תופרין הוה. יום טרואה (בשבה אמרים במקום יום
תרועה זכרך טרואה, יש מוסיפין באבבה מקרה קדש זכר ליציאת מצרים):
ומפני חטאינו עליינו פארצנו / ונתברתנו מעל ארמונו
ואין אנחנו יכוליהם¹ לערשות חובוטינו בבית בחרך
בבית הגדול והקדוש שנקרא שם עליון / מפני היד שנטלה במקדשך:
יה רצון מלפניך יאליהו ואלהי אבותינו מלך רצון
שתחשוב ותرحم עליינו ועל-מקדשך ברוחם הקבאים / ותבנהו מתרה ותגדר כבודו:
אבינו מלכנו / נלה בבוד מלכתח עליון מתרה / וההשא עליינו לעיני כל-חי
وكרב פורינו מבין הנינים / יונפוצותינו בסיס מירפתי ארץ
והיכלאן לציוון עירך בראשה / וירושלם בית מקדשך בשמחת עולם.
ונשם נעה לאני את-קרבנות חובוטינו / תלמידים בסדרם ומיספים בהלכתם.
ואת-מוספי יום (השכבה² הזה יומת) תופרין הוה. נעה וקריב לפניו באבבה למצות רצונך
כמו שפתחת עליינו בתורה עלייך משה עבדך מפני בבודך כאמור:

בשבה: וביום השבת שני-כבשים בNEY-שנה תמים. ושני עשרנים סלה מנוחה בלולה בשמן ונסכו:
עלת שבת בשפטו. על-עלת התמיד ונסכה: (במד' כח ט-י)
ニיש מוסיפין זה קרבן שבת. זכרבן ביום קאמור ויש שפכו שלא לאמרו

ובחדש השבעי באחד לחדש מקרה-קדש היה לךם כל-מלאת עבדה לא תעשי. יום טרואה
יה היה לךם: ועשיהם עלה לריח ניחוח לי פר בון-בקר אחד איל אחד. כבשים בNEY-שנה שכעה תמים:³
ומנוחם ונסכיהם במקבר. שלשה עשרנים לפרט ושני עשרנים לאיל ועשרן לבבש וין נסכו.

<p>בקייק אמרו גוסת זה ושני שעירים לכפר. ושני תלמידים בחלכתם: (ונאמר) מלבד עלת 瑚לכטם עלת החדרש ומנוחה ועלת 瑚דרש ומנוחה. ועלת התמיד ומנוחה ונסכיהם כמשפטם. לריח לכפר. ושני תלמידים כהלקתם:⁴</p>	<p>בקייק אמרו גוסת זה ושני תלמידים בחלכתם: (ונאמר) מלבד עלת 瑚לכטם עלת החדרש ומנוחה ועלת 瑚דרש ומנוחה. ועלת התמיד ומנוחה ונסכיהם כמשפטם. לריח לכפר. ושני תלמידים כהלקתם:⁵</p>
--	--

¹ יכולין דוח ² המנוח צרך ³ ומשיכין בפרש המוספין בתורה ומנוחת... עד לרוח נינה אשה לוי צרך ⁴ קר ד
⁵ ושביר לחטא... כמשפטם חט' ו מלבד... כמשפטה הס' א

בשבתו: ישמו במלכותך שמרי שבח וקראי עג עם מקודשי שבעי. כלם ישבעו ויתעננו מטובה. ובשביעי רצית בו וקדשו חמדת ימים אותו קראת זכר למעשה בראשית:

עלינו לשבח לאדון הכל / לחת גודלה ליוצר בראשית
שלא עשו כתוי הארכות / ולא שמו כמיטחות האדמה
שלא שם חלכנו כהם / ונרגלו בכל-המונם
שהם משתחווים להבל נריך / ומתקפלים אל-אל לא יושיע)
וأنחנו²⁾ פרעאים ומשתחווים ומודים³⁾ / לפניו מלך מלכים הקדוש ברוך הוא,⁴⁾
שהוא נושא שמנים וצד ארך / ימושב יקרו נס וכתא כבודו⁵⁾ בשים מפעל
ושכינה אז בגביה מרומים:
הוא אל-הינו אין עוד (נ"א אין אחר)⁶⁾ / אמת מלכנו אפס זולתו
בקחוב בחרתו
�ידעת ביום והשבח אל-לבב כי הוא האללים בשים מפעל ועל-הארץ מחתה. אין עוד: (דברי ה' ל')

מלךות
על-כן נקעה-לה יי אל-הינו / לראות מהרה בתפארת עז
להעביר גלולים מן הארץ / והאללים ברות יברתו.
למגן עלם במלכות שדי / וכל-בני בשר יקרו בשםך.
להפנות אליך כל-רשע הארץ.
יבירו וידעו כל-זובי תבל / כי לך תכrown כל-ברך תשבע כל-לשון:

לפניך יי אל-הינו יכרעו ייפלו / ולכבוד שמי יקר ימנ.
ויקבלו כלם את-על מלכותך / ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד.
בי המלכות שלך היא / ולעולם עד תמלוך בקבוד.

בקחוב בחרתו. כי מלך לעלם ועד: (שםו ט, י)

ונאמר. לא הבהיר אין ביעקב ולא ראה עמל בישראל. יי אל-הינו עמו ותרועת מלך בו: (במד' נג, כא)
ונאמר. ניחי בישرون מלך. בהחטאך ראי עם יחד שבתי יישראל: (דברי ל, ה)
ובדברי קדשך בחוב לאמר. כי לני המלוכה ומשל בנים: (מלח' כב, כט)
ונאמר. יי מלך צאות לבש לבש יי עז התאזר אף תכון תבל בל-תמות: (מלח' צג, א)
ונאמר. שאו שערם בראשיכם והשאו פתמי עולם. ויבוא מלך הכבוד:
מי זה מלך הכבוד יי עז וגבור. יי גבור מלכחה:
שאו שערם בראשיכם ושאו פתמי עולם. ויבוא מלך הכבוד:
מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות הוא מלך הכבוד סלה: (מלח' כה, זט)

¹⁾ לא לא יושיע וכך לא יושיע דע ²⁾ והוא זהכח אבל אנחנו עמך בית ישראל פ' ³⁾ ומחדים ומודים
וקודים פ' ⁴⁾ הוא הקב"ה פ' ⁵⁾ וכסא כבודו פ' ⁶⁾ ואין אחר ועך ואין עוד אחר חכם ואין עוד ד' ואין עוד מלבדו ד' לפ'

ועל-יבני עבדיך פגביים כתוב לאמר.
זה אמר יי' מלך ישראל ונאיו יי' צבאות. אמי ראשון ואני אחרון ומפלעדי אין אלהים: (ישע' מד ו) נאמר. ועלו מושיעים בהר ציון לשבט את-הר עשו. והיתה לי המלוכה: (שודר א כא) נאמר. ותיה יי' מלך על-הארץ. ביום ההוא יתיה יי' אחד ושמו אחד: (זכר' יד ט) ובתורתך כתוב לאמר. שמע ישראל. יי' אלהינו יי' אחד: (דבר' ז ז) אלהינו ואליך אבותינו

מלך על כל-העולם בלו בכבודך / והשא על כל-הארץ בקרך
והופע בהדר גאון עז / על כל-יושבי תבל הארץ
וירע כל-פעול כי אתה פעלתו / ויבן כל-צור כי אתה יצרתו
ריאמר כל אשר נשמה באפו / יי' אלהי ישראל מלך / ומלכוו בכל-משלה:

בשבת: אלהינו ואליך אבותינו ראה במנוחתנו

קדשנו במצותיך / ותן חלכנו בתורתך / شبענו מטויך ושמחנו בישועתך.

בשבת: והנהנו יי' אלהינו באבה וכיראו שבת קדש
וינווחיבה (ב' א ב') ישראל מךשי שמו. (ג' א) וישמו בר' ישראל אהבי שמו)
ויטהר לבנו לעבדך באמת / כי אתה אלהים אמת / וידך (פלבנ) אמת וקיים לעד
ברוך אתה יי' מלך על כל-הארץ מקדש (השבת ו) ישראל ר' יום הזיכרון:

וכרונוט

אתה זכר מעשה עולם / ופוך כל-יצורי קדם:
לפניך נלו כל-תעלומות) / והמן גסתרות שפבראראית:
כי אין שכחה לפני כסא בכבודך / ואין גסתר מנד עיניך:
אתה זכר את-כל-המפעלים / גםם כל-היצור לא נכח מכם:
הכל גליו וידוע לפניו יי' אלהינו. צופה ומבטיח עד-סוף כל-הדורות.
כי תבאי حق יפרון / להפקדך²⁾ כל-רווח גפס.

להזכיר מעשים רבים / והמן בריות לאין מבלית.
מן-ראשית כזאת הרעע / ומילפונים אותה גלית.
זה היום תחולת מעשיך / יפרון ליום ראשון.
כי حق לישראל הוא / משפט לאלהי עקב:
ועל המידנות בו יאמר / איזוז לחרב נאייזו לשלים.
אייזוז לרעב ואיזוז לשבע.

ובירות בו יפקדו / להזכירם לחתים ולמאות:
מי לא נפקד כהיום הזה / כי זכר כל-היצור לפניה בא.
מעשה איש ופקדתו / ועלילות מצער גבר.
מחשבות אדים ותחלולתו / וצררי מעלי איש:

¹⁾ חלומות לב ע ²⁾ להפקד בו פ'

אשרי איש שלא ישכחך / וכן־אדם יתאמץ־ךך.
 כי דורך לעולם לא יכשלו / ולא נכלמו¹⁾ לנצח כל־חוסים בך:
 כי זכר כל־המעשים לנצח בא / ואותה דורש מעשה כלם:
 גם אתה־ך באבה זכרך. ותקדשו בדרכו ישועה ורוחמים
 בהבאה אתחמי הפטול / לשחת כל־בשר מפני רוע מעלהיהם.
 על־כן זכרו נא בא לפניו כי אלינו
 להרבות ורע בענרות תבל / ואצאנאיו כחול חיים:
 בכתוב בחרתך. ויזכר אליהם אתה־ך היחיה ואת־כל־הבטחה אשר אתו בפה.
 ועבר אליהם רוח על־הארץ ונשכו הרים: (ברא' ח כד)
 ונאמר. נישמע אליהם אתה־ך נאחים. ונופר אליהם אתה־בריתם אתה־אברהם אתה־יצחק ואת־יעקב: (שמ' ב כד)
 ונאמר. זכרתי אתה־בריתך יעקוב. ואף אתה־בריתך יצחק ואף אתה־בריתך אברהם אונבר והארץ
 אונבר: (ויק' מו מא)
 ובדברי קדשך כתוב לאמר. זכר עשה לנפלאתיו. חנן ורוחם יי': (מלח' קיא ד)
 ונאמר. טרף גמן ליראיו. זכר לעולם בריתו: (מלח' קיא ה)
 ונאמר. נזכר לכם בריתו. נינט פרב חסדו: (מלח' קו מה)
 ועל־ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר. הילך זכר את־ך במדבר באرض לא ורעה: (ירמ' ב ד)
 ונאמר. זכרתי אני אתה־בריתך אותך בימי נועריך. והקימו לך ברית עולם: (יחוק' זז ס)
 ונאמר. הבן יזכיר לי אפרים אם יולד שעתאים כיד מדיד זבר בז זכר אזכר עוד.
 על־כן המוי משי לו רחם ארחותך נאם־ך: (ירמ' לא יט)

אל־הינן ואל־הו אבותינו
 זכרנו בזיכרון טוב לפניו / ופקדנו בפקדתו²⁾ ישועה ורוחמים משמי³⁾ שמ' קדרם
 זכר־ך נא כי אל־הינן אתה־בריתך ואת החסד⁴⁾ ואת־השבועה / אשר נשבעת לאברהם אבינו בהר המירה
 ותראה לפניו עקרה⁵⁾ שעקד אברהם אבינו אתה־ יצחק בנו על גב המורה
 וככש רוחמי לששות רצונך בלובך שלם.
 וכן בכבשו רוחמי אתה־כעסך מעלהינו⁶⁾ / ובטובך הגדול⁷⁾ ישובי⁸⁾ חרזן אפק מעמק ומעירך⁹⁾ ומגלהך.
 וקיט־ך נא כי אל־הינן אתה־הזכיר שהבטחנו בחרתך על־ך משה עבדך מפי כבודך כאמור.
 זכרתי לך ברית ראשונים. אשר הוזעתי אותך מארץ מצרים לעיני הגויים
 להיות לךם לאלים אני יי': (ויק' מו מה)

1) לא לעולם ט 2) חכמים ע 3) בפקודת א 4) בדבר ע 5) מלפני משמי ע 6) זאת החסד הsei ע 7) עקרת
 יהיד פע 8) מעליינו: וימגללו (ויגלו ו) רוחמי על מודרך הויא וזה מתנה עם בניך כמدة רחמנותך ו 9) ובעבור שマー
 הגadol ח 10) חשיב זהה 11) מעליינו ומעמך ישראל ומעירך ע

כִּי זָכַר בְּלַגְבָּחֹת אֶתְהָ קָרְבָּן מְטוּלָם / וְאֵין שְׁכָחָה לְפָנִי כְּפָא כְּבָדָךְ.
וּמְקֻדָּת יִצְחָק לְעֵדוֹ (שֶׁל יַעֲקֹב¹⁾) הַיּוֹם בְּרַחֲמִים תּוֹכָר.
ברוך אתה יי' זכר רַבְּרִית;

שוררות

אַתָּה גְּלִילִית בְּעָנָן כְּבָדָךְ / עַל־עַם קְרָדָשָׁךְ לְרַבְּרִית עַמָּם.

מִן הַשָּׁמִים הַשְׁמַעַתָּם קְוָלָךְ / גְּלִילִית עַלְיָהָם בְּעַרְפָּלִי טָהָר.

גַּם כָּל־הָעוֹלָם (כָּלוֹ)²⁾ חָל מְפִינָךְ / וּבְרִיתָה בְּרַאשָׁתָה חָרְדוּ מִפְּנָךְ.

בְּהַגְּלֹתְךָ מְלִכָּנוּ עַל־הָר סִינִי / לְמַפְּדָעָךְ חָזָרָה וּמְצָתוֹת.

וּמְשִׁמְיעַת אֶת־הָזָר קְוָלָךְ / וּדְבָרוֹת (נֵיא וּדְבָרוֹת) קְרָדָשָׁךְ מְלַחְבּוֹת אָשָׁה.

בְּקָלוֹת וּבְרִקּוּם עַלְיָהָם גְּלִילִית / וּבְקוֹל שָׁפֵר עַלְיָהָם הַופָּעָת:

בְּקָתוֹב בְּתוֹרָתֶךָ.

וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְׁלִישִׁי בְּהַזְּהָבָר וַיְהִי קָלַת וּבְרִקּוּם וְעָנָן כְּבָד עַל־הָהָר וְקָל שָׁפֵר חֹזֶק מְאָדָה.

וַיַּתְּהִיר כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בְּמִחְנָה: (שמות יט טו)

וַיֹּאמֶר. וַיְהִי קָול הַשָּׁפֵר הַוּלָךְ וַחֲזִיק מְאָדָה. מְשֵׁה יַדְבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנָה בְּקוֹל: (שמות יט טו)

וַיֹּאמֶר. וְכָל־הָעָם רָאִים אֶת־הַקּוֹלִת וְאֶת־הַלְּפִידִים וְאֶת קָול הַשָּׁפֵר וְאֶת־הָהָר עַזָּן. וַיַּרְא הָעָם וַיַּעֲנוּ וַיַּעֲמֹדוּ מְרַחַק: (שמות כ טו)

וּבְרַבְּרִי קְרָדָשָׁךְ בְּתוֹבָל לְאָמֶר.

עַלְהָ אֱלֹהִים בְּמַרְוֹעָה. יי' בְּקוֹל שָׁפֵר: (טהל' מו ו)

וַיֹּאמֶר. בְּחַצְצָרוֹת וְקָל שָׁפֵר. קָרְיוּ לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ יי': (טהל' צח ו)

וַיֹּאמֶר. תִּקְעֹו בְּחֶדֶשׁ שָׁפֵר. בְּבָסָה לְיּוֹם חִנּוּ: כִּי חָק לִישְׂרָאֵל הוּא. מִשְׁפָט לְאֱלֹהִי יַעֲלֵב: (טהל' פא ד-ה)

וַיֹּאמֶר. הַלְּלִוִיה הַלְּלוּאָל בְּקָרְשָׁא. הַלְּלוּהוּ בְּרַקִיעַ עָזָו: הַלְּלוּהוּ בְּגֻבוֹרָתִינוּ. הַלְּלוּהוּ בְּדָלוֹ:

הַלְּלוּהוּ בְּתַקְעָע שָׁפֵר הַלְּלוּהוּ בְּגַבְלָה וּבְכָרָר: הַלְּלוּהוּ בְּמַחְף וּמְחוֹל הַלְּלוּהוּ בְּמַמְפִים וּעֲגָבָה:

הַלְּלוּהוּ בְּצַלְצָלִי־שָׁמָע הַלְּלוּהוּ בְּצַלְצָלִי חָרוּעָה: כֹּל הַשְׁמָה תַּהֲלִיל יְהָ הַלְּלִוִיה: (טהל' קט)

וְעַל־יְהִי עַבְדָךְ תְּנַבְּאִים בְּתוֹבָל לְאָמֶר.

כָּל־יְשִׁבְיָה תַּבְלִי וְשַׁכְנִי אָרֶץ. כְּנַשְׁאָגָס הָרִים תַּרְאֵו וְכַתְקָע שָׁפֵר תְּשִׁמְעוֹו: (ישע' יח ג)

וַיֹּאמֶר. וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא יַתְקָע בְּשָׁפֵר גְּדוֹלָה וּבָאוּ הָאָבָדִים בָּאָרֶץ אֲשֶׁר וְהַדְחִים בָּאָרֶץ מְאָרִים.

וְהַשְׁתַּחַוו לִי בְּהָר הַקְּדָשָׁה בִּירוּשָׁלָם: (ישע' מו יג)

וַיֹּאמֶר. וַיְהִי עַלְיָהָם יְרָאָה וַיָּצַא כְּבָרֵק חָצָא. וְאַדְנִי יְהָוָה בְּשָׁפֵר יַתְקָע וְתַלְעַ בְּסִעְרוֹת תִּמְןָ:

יי' צְבָאות יְהָן עַלְיָהָם:³⁾ (וכרי' ס יד-ט)

בְּנָי תִּגְנַן עַל־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוּמָךְ:

1) של יעקב עזפה; 2) כולם חס' א (הו'ז' א); 3) יי' צבאות יגנן עלינו הו'ז' ד; 4) כן... בשלומך חס' ט

אלְהִינוּ וְאֶלְهֵי אֱבֹתֵינוּ. מַקְעָדָשׁ שׂוֹפֵר גָּדוֹל לְחַרְותֵנוּ / וְשָׁא נָס לְקַבֵּץ גָּלוּיּוֹתֵינוּ.
וְקָרְבָ פּוֹרִינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם / וְנִפְצֹתְינוּ בְּגַס מִירְכָתֵי אָרֶץ.

וְהַבְיאוּנוּ לְצִיּוֹן עִירֵךְ בְּרָנָה / וְלִירְוִשָּׁלָם בֵּית מִקְדָּשׁ בְּשִׁמְתֵה עָזָלָם.

וְשָׁם נִعְשֶׂה לְפָנֵיךְ¹⁾ כְּמַצּוֹה (נִיא כְּמַצּוֹה) עַלְיָה בְּחוֹרְבָתְךָ עַל־יְדֵי מָשָׁה עַבְדָךְ מִפְּנֵי כְּבָדָךְ כְּאָמוֹר:
וְכָיוֹם לְמִתְחַדֵּיכֶם וּבְמַעֲדִיכֶם וּבְרָאשֵיכֶם תַּקְעִתֶם בְּחַצְצִיתָה עַל עַלְתֵיכֶם וְעַל וּבְחֵי שְׁלֵמֵיכֶם.
וְהִי לְכֶם לְכָרְזָן לְפָנֵי אֱלֹהִיכֶם אָנָי יְיָ אֱלֹהִיכֶם: (בָמְדִי י')

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ קָול²⁾ שׂוֹפֵר / וּמַאֲזִין תְּרוּעָה וְאַن דָּמָה לְךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ קָול³⁾ תְּרוּעָה עַמְּוֹד יִשְׂרָאֵל בְּרָחָםִים:

רָצָה יְיָ אֱלֹהִינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְחַפְלָתֶם. וְהַשְׁבָ אֶת־הַעֲבֹדָה לְדִבְרֵיךְ וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתָּם
בְּאַהֲבָה תְּקַבֵּל בְּרָצָן וְתוֹהֵי לְרָצָן תִּמְדִיד עֲבוֹדָה יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.

וְתְּהִינָה עִיטָרָה בְּשֻׁבֶּךָ לְצִיּוֹן בְּרָחָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּחוֹר שְׁכִינָתוּ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אַנְחָנָן לְךָ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהִינוּ וְאֶלְהֵי אֱבֹתֵינוּ לְעוֹלָם וְעַד. צָרָה חַיִינָה מִןְנָן יִשְׁצַנָּו אַתָּה הוּא
לְדוֹר נְדוֹר נָדָה לְךָ וּנְסִפְרָה מִתְּהַלְתָּךָ עַל מִינְיוֹן מְאֻסּוֹרִים בְּיַדְךָ וְעַל נִשְׁמֹתָיו הַפְּקוֹדוֹת לְךָ וְעַל גְּנִיסָה
שְׁבָכְלִיּוֹם עַמְּנוּ וְעַל גְּפָלָאֹתֶךָ וּטְבוֹתֶךָ שְׁבָכְלִיּוֹת עַתָּה עֲרָב וּבְקָר וְצָהָרִים. הַטּוֹב כִּי לְאַכְלָוּ רְתָמִיךָ
וּנְמִרְמָתָם כִּי לְאַתָּמוּ תְּסִדְךָ. מַעֲלָם קְוִינוּ לְךָ.

וְעַל כָּלָם יִתְבְּרַךְ וּוַיַּתְרַומֵּם שְׁמָךְ מִלְכָנָה תִּמְדִיד לְעוֹלָם וְעַד:
וְכַתּוֹב לְתִיעַם טוֹכִים כָּל־בְּנֵי בְּרִיתֶךָ.

וְכָל הַמִּינִים יָדוֹךְ פָּלָה וַיַּתְלִילוּ אֶת־שְׁמָךְ בְּאֶמֶת הָאֵל יְשֻׁעָתָנוּ וְעַזְרָתָנוּ סָלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב
שְׁמָךְ וְלֹךְ נָאָה לְהַזְדּוֹת:

שִׁים שְׁלָוָם טוֹבָה וּבְרָכָה חַן וְחַסְדָּן וּרְחַמִּים עַלְיָה וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ בְּרָכָנוּ אֶבְיוֹן פְּלָנוּ כָּאֶחָד
בְּאוֹר פְּנֵיךְ כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךְ נִתְמַתֵּן כִּי אֱלֹהִינוּ תָּוֹרַת חַיִים וְאֶתְבָתָה חַסְדָּךְ וּבְרָכָה וּרְחַמִּים וּמִים
וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעִינֵיךְ לְבָרָךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עַת וּבְכָל־שָׁעה⁴⁾ בְּשָׁלֹמָךְ.

בְּסִפְרַ חַיִם בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרָנָסָה טוֹבָה נִזְכָר וּנְתַבֵּב לְפָנֵיךְ אָנוּחָן⁵⁾ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִם
טוֹבִים⁶⁾ וְלֹשָׁלוֹם.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֶׂה הַשְׁלָוָם: (וַיְשַׁחַטְנוּ מִקְבָּנָה אֶת־עַמְּוֹד יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם וּנוּהָגִן בָּאיִ)
אֱלֹהִי. נִצְור לְשׁוֹנִי מְרַעַי וְלִפְתָּמִי מִדְבָר מִרְמָה. וּלְמַקְלִיל נְפִשִּׁי תְּדוּמָה וּנְפִשְׁיָה בְּעֵפֶר לְפָלָתָה: פָתָח לְבִי
בְּתוֹרְתָךְ וּבְמַצּוֹתָיךְ תְּרַדּוּפְנִשְׁתִּי. וְכָל חַוּשְׁבִּים עַלְיָה רַעֲהָ מִתְּהַרְהָה קְפָר עַצְמָתָם וּמַלְלָל מִתְּשַׁבְּתָתָם: עַשְׂה לְמַעַן
שְׁמָךְ עַשְׂה לְמַעַן יִמְנַךְ לְבִי לְפָנֵיךְ יְיָ אֱלֹהִי וְנִצְלָן יִדְיָיךְ הַוְשִׁיעָה יִמְנַחֵךְ וּעְנֵנִי: יְהִי
לְרָצָן אָמְרִיךְ-פִּי וְהִנֵּן לְבִי לְפָנֵיךְ יְיָ צּוֹרִי וְגָאֵלִי: עַשְׂה שָׁלוֹם בְּמַרְמָזָה הַוְאָה יִעַשְׂה שָׁלוֹם עַלְיוֹן וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ אָמְןָ:

יְהִי רָצָן לְפָנֵיךְ יְיָ אֱלֹהִינוּ וְאֶלְהֵי אֱבֹתֵינוּ שִׁבְעָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִהְרָה בְּגַמְבָ� וּמִתְּלָקָנוּ בְּתֹרְחָךְ: וְשָׁם נִעַבְדָךְ
בְּיַרְחָה כְּפִימִי עַזְלָם וְכָלְשָׁנִים קְרָמָנִיות: וְעַרְבָה לְיִנְחַת יְהֹוָה וְיִרְוָשָׁלָם כְּפִימִי עַזְלָם וְכָלְשָׁנִים קְרָמָנִיות:

¹⁾ לפניך: את קרבנות חוכותינו והס' כי מי מואחרים ²⁾ בקול אחךע ³⁾ בקול דפי ולסתת בקהל זכרון שופר ומזין
וכרונ תרועה... באוי שומע בקהל זכרון תרועה... ד' ⁴⁾ והשב... עמו: ושכון בגזין עיריך יעבדך בניך בירושלים ואתה ברחמיך
הרבים מחפוץ בנו וחרצנו. והערב... ד' ⁵⁾ בכל עת ובכל שעה חמי א' ⁶⁾ אלו א' ⁷⁾ טובים חמי אה'

חוורת התפלה

ברוך אתה יי' אלהינו ואלקי אבותינו אלקי אברם אלקי יצחק ואלקי יעקב האל הגדול הנבור
הנורא אל כלין גומל חסדים טובים וקונה הכל וחוכר חסדי אבות ומביא נואל לבני בנייהם למען שמנו
באהבתה.

[מעוסCKER עLOS סס] — מ-1923.

**מסוד חכמים ונבונים
ומלמד דעת מבנים
אפתחה פ' בתפלה ובתחנונים
לחלוות ולחנן פנוי (מלך מלכי המלכים ואדוני האדונים):**

בקחולות צרפת וארים נתנו לומר רשות זו

לאן מומנת ניק להען) נלקו. צמיס צניע טוליס. 4-5 מליס צכל נול. — א-6992.

**אסתופף באולמך ישעי ואורי / אריד בשיחי ואכנייע שארי
אנחתיג גדרלה וכבד מזרי / אין מתחום בبشر:**

**בبشر בירת ברית שכון נטויים / בטובך מלצני וחוקני למים
בחירותך תמושך אשר מקדם קניים / בהנהל עליון גוים:**

**5 גוים גדרעוני ועל-גבי חורשים / גוי מכים וחייתי דשים
גלה פלאיך והעלני מפח-יווקשים / גדולים מעשי יי' דרושים:**

כיני פטגט' פ-יעאמ || 1 אולמך ג 2 גוזלה ט מורי פג' עאפ' מארי טפ' 3 בטובך: ברוחמי עפ' | חלצנו וחוקנו פ'
4 קדם טוע

מסוד חכמים ונבונים הש"ץ נוטל רשות להפטיק את הברכה בפיוט מעניבא דיוםא, והוא מצהיר שלא בדת מלכו את הדורות
הכלולות בו אלא רקח מה שדרשו הויל, והוא מסוד חכמים ונבונים, מסוד לי' בסודם אל רבא נפשי (ברא' מס ז), ריל מהר
מה שדרשו חכמים ונבונים בבית מדרשם. אפתחה פ' בתפלה ובתחנונים לחלוות ולחנן פנוי אדוני האדונים
התאהה של הנוטה הכללי (אפתחה פ' בשיר ורננים / להווות ולהלל פנוי שוכן מוננו) לארci הימים הנוראים. לחלוות ל'
ויחל משה (שמעות לב' יא), ואצל הפייטנים בלי פנוי. לחנן להמתן.

אסתוופף אולמך עיש תחל' פד יא בחרתי הסתום פ' בכית אלחי (כבראה העז הפיטן לכתוב "אולמך" במקום "באולמך"), וברוב
כהיי תוקן שלא כהגן). ישעי ואורי תחל' מו א. אריד בשיחי תחל' נה ג. ואכנייע שאריبشر. 2 וכבד מזרי וחונת
הושע ה יי' וירא אפרים את חלי ויהודה את מורה. אין מתחום בبشر תחל' לח ד. 3 שכון נטויים שון בשמיים, עיש
תחל' קרע בנטה שמיים כירעה. 4 אשר מקדם קניים עיש תחל' עד ב' זכור עדתך קנית קדם. בהנהל עליון גוים
דברי לב' ה.

5 וועל גובי הורשים תחל' קכט ג. גוי מכים עיש ישע' נ גוי גתתי למיכים. וחייתי דשים את נפשי. 6 והעגלי

דרושים דבריך * למייחליך / דבקים ביראתך ותuib מסלוליך
دلם משחת ברב גדרך / דמיינו אליהם מסדר בקרוב היכלה:
היכלה הכוון בעבודה ובשמרת / הקם טירתך כמלוכה נותרת
10 האל לנו למושעות ממהמרת / הוד והדר לפניו עז ותפארת:
ותפארת וכבוד יאותלו בגינויים / נידו תעוצר על כל אדונים
ני אליהם אמרת לאיש פנים / וירוממוهو בקהלעם ובמושב-זקנים:
זקנים זוכרים עדותיו ופקודיו / ווחלים מאיתתו ובאים עדריו
זה אליהם אלהינו ואין בלעדיו / זמרו לי חסידיו:
15 חסידיו חשים קשוב אמרני ניביך / חוץ עלימו ממקון מושבך
חפוץ שיחי רצמי בהקשבך / חטאנו נערוי ופשעי אל-תזפר בחסדך וכרה
לי-אתה למן טובך:
טובך טעמתי * ואתעלסה / טהרני מעוני ומפשעי לבסה
טרח פגורה ידה מידייסבל במשא / טוב לנבר כי ישא:
ישא עון נורא ואים / יצדקנו ברכמים למצא פדים
20 יעל זכותנו פנוי כס אים / אפד מאן לשפט היום:

6 והעלני: והצלני פ' 8 דלם: דלה ג דלם והצילים (משחת חס' והרשלם בשולים) ע 9 הכוון פטג: תכוון אף יכון
עמ' פ' | ושמורת געט' פ' אפ' גוורת טעפ' פ' 10 האל: היה ג 11 וכבוד: ועו ט בגינויים רוב כייז': בגינויים ע
12 אליהם חס' פ' 14 אליהם חס' עאפ' אויאן: צור הו', טע ערוה', פ' | מלעדיו אפ' 15 אמרת ט | ממון מושבר:
מקום שבך טפ' 16 ורונתי פ' עאפ' 17 טעתתי: טענני ע' חכשה טע 18 תגרת ידר (ידיך פ'): תגרת ע' המשא אפ'
19 חס' גפ' 19 עזען: עוז ע' ברוחים זדקנו פ' 20 יעל: העל פ' פנוי כס איום: בכsea ליום עפ' לנטא ליום פ'
כס איום ט | אופ...היום: יחלצו למן מחיל יום עפ'

מפח יווקשים עיש מהל' קבד ז גמלטה מפח יווקשי. גדוילים מעשי ה' דרושים מהל' קיא. ב. 7 דלם הפלם,
ע"ש מהל' ל. ב. דמיינו... מהל' מה. י. 9 בעבודה ובשמרת ריל בשמורת הכהנים. כמלונה נותרת ע"ש
ישע' א חנורחה בת צירון... כמלונה מקשה. 10 האל לנו למושעות מהל' סח. כא. ממהמורת (במקומות מהמורת, מהל'
קם יא) מבור מלגפול בו, מתחבולות רעות. הוד והדר... מהל' צו. י. 11 בגינויים (ע"ש מהל' קנג ד) ביהיריות (ויתכן
שהפיין כתב בגאנזימ, ריל בעז). וידו העצור העכבר, ריל חשלות כתה. 12 וה, אליהם אמרת ירמ' י. לא ישא
פנום דברי' י. וירוממוhow... מהל' קו. 13 זוחלים מאיתתו עיש איוב לו וען כז חולמי ואירא. ובאים עדריו
ע"ש מהל' סה ג עדיך כלبشر יכאו. 14 זה אליהם אלהינו מה טו. זמרו לה' חסידיו מהל' לה. 15 חשים
מהריהם. 16 חטאנו נערוי... מהל' כה. 17 ואתעלסה ואעלוה, עיש משלוי ז' יח נמעלה באהבים. 18 תגרת ידר
מהל' לט. יא. טוב לנבר כי ישא אילכה ג. צו.

בקעת כי"י במקומות 19-20 או אחוריהם

זה פָּדֵם מְתֹרֶץ וְכָלִין / נוֹרָא אַתָּה אֵל וְאַיִם
דָּרְשָׁלְטוּבָה מִיחָדִיךְ הַיּוֹם / דִּינָם הַצָּהָר בָּאָפָּד לְשֻׁפֶּט הַיּוֹם:

בכתב יד ג' (ביד מאוחרת) במקום 19-20

לְרֹצֶחֶק אֲמַצֵּנִי בָּאֵשׁ נְשֻׁפֶּט / לְמַצּוֹא חַנִּיה בְּבֹזָאי לְמַשְׁפֶּט
חַזְקָן וּרוּעָתִי אֱלֹהִי הַמְשֻׁפֶּט / וְחַלְצֵנִי לְמַעַךְ מָאִים מְשֻׁפֶּט:

יעַלְהַה הַדָּס עַלְיִ סְרָפֶד / צָר הַצּוֹרֶר עַזְוַיְצָפֶד
תְּנַנְּיִיךְ חַגְן וּבִזְדָּחַ זַיְפָד* / קָולִי תְּבִין כְּבָחָשָׁב אָפָד:

21-22 ר' ר' פ' 21 מרץ ח' פ' 22 היום פ': יום יומ' פ' | דינם... היום פ': רצם ביום אופד לשפט ולפדיום פ'

מן

סימן: ה-ג. [ומצלו: הלגען ציל קליל] כתיס צכי ד' טוליכ. 4. גילים צכל נוכ. – א. 7106.

אָפָד מֵאוֹ לְשֻׁפֶּט הַיּוֹם / בְּחַזְוָן מְשֻׁעָה כָּל יוֹם
גִּישָׁת יִקּוּמִים פְּנֵי אַיִם / דִּינָם בּוֹ לְפִילִס לְפִידִוּם:

הַרְאָשָׁׂׂון אָדָם בּוֹ נְצָר / וְצָוָה חָק וְלֹא נְצָר
זֶה מְלִיאָן כְּהַרְחִיב בְּאָרֶר / חַקְקָנוּ לְמַשְׁפֶּט וְלְדוֹרוֹת מְנָצָר:

5 טִיעַת חֹזֵב גְּבֻעָות וְצֹוְרִים / יַלְדוֹ בּוֹ מֶרֶאשׁ צֹוְרִים
כְּיוֹשָׁבֵי נְטָעִים הַמָּה הַיּוֹצָרִים / לְלִמְדָד בּוֹ צָדָק לְעַצּוּרִים:

כי"י כמו ביזורעליל; נוסף לע' 1 משפט ג' מ'. 2 פניו כס איום צחdad לפדיום: ולמצע פדים פ' 3 ולא לא ו/or' 4 חמלין ר' 1 אופד מאו לשפט היום יומ' זה של ראש השנה והתקנת לדין מאו, הינו מבירתת העולם – אופד, ול' ואופה לו (שםות כס ה), שחרוגומו ותחתקן ליה, ושפט (ודגמת בדקל) הוא מהירושי הפיטן – עי' ויקיר כת' ע' מרטה (והמקבילות הרשותות שט). דברים רבה (מהדר' ליברמן) ע' 11. פטיקתא רבתי מ' (דף קס'יו ב') על דין אדם הראשון שהיה – לפני דעה אחת – בריה, ומהו יבואר שהיומי נקבע דין מאו. בוחן בוחן. 2 נישת יקומים פניו איום גישת כל היקום (ל' ברא' ו' כב) פני הקב"ה הגקרוא איום (חבק' א'). דינם בוי לפט פיי לשקל במאונטים (ל' פלט, מסל' טז א'). 3 הראשון אדם (ל' איוב טו ז') בו נוצר אדם הראשון נברא בריה, עי' במדרשים הנ"ל. וצווה חוק שלא לאכול מעך הדעת ולא נוצר ולא שמו. 4 זה הקב"ה, פ"ש שה"ש ב ט מליאץ כהריחיב בצר ומליין בעדו וההוריה לו את היום, עי' ב"ר י"ט ח' (ע' 178). פטיקתא רבתי מי' דף קס'יו ב'. חקקו למשפט קבע אותו למשפט לדורות, עי' ויקיר (שם) אמר לו הקב"ה אדם אתה סימן לבניך, מה אתה נגנשת לפנין ונחתה לך דמייס (פי' שחורה), אף בניך יכנשו לפנוי בדין וגוני נוחן להם יי'םיס. אימתי. בראש השנה, ועי' ג'יב פס'יר מא' דף קס'יו א'. 5 טיעת החזב נבעות וצוריהם נתיעת הקב"ה שהוא חזב נבעות וצוריהם (המלהצה ע"ש ישע' נא א הביטש אל צור וחובביהם) يولדו בו מראש צוריהם ונתנייטה היא האבות שעליהם כונן פעולמו, כדרשת חזיל שמות רבה טיז' ז' (ובקיצור גם במדבר רבת' כי' י"ט) כי מראש צוריהם (במד' כב ט) אלו האבות, שנאמר (מכה ו' ב') שמעו הרים את ריב' ה' והאיתננים מוסדי ארץ. כשהבא הקב"ה לברוא את הפלוט לא היה מוצא מקום לכוון עולמו... כיון שבאו האבות וזכו אמר על אלו אני מכונן את העולם... 6 כירושבי נטעים המה היוצרים ל' דהיא ד' כב, ודרשו בו במדרש ב"ר ח' ז' (ע' 61) על נששות הצדיקים שבונן נמלך הקב"ה וברא העולם. ללמד בו צדק לעצוריהם ללמד וכות על ישראל העומדים בעצרה

**מִיחָס שְׁמוֹ בִּשְׁמֵן אַתָּנִים / גַּס לְהַתְנוּסָס עֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים
סְפָרִים נִפְתְּחִים וּמַעֲשִׂים מַתְנִים / עֻזְבָּרִים לְפָנֶיךָ וְחַשְׁבּוֹן נוֹתְנִים:**

פְּקִיד הַוֹּכֵן לְתַקּוֹן מַזְדִּיק / צָאן לְהַעֲבֵיר בְּשַׁבָּט עֲדִיק

10 קָרְן בְּמַשְׁכָם (נִשְׁבֵּה בְּזָכְרָם) הַיּוֹם עֲדִיק / רְחוֹם זָכָר שְׁבוּעַת עֲבִדִיק:

בפְתֻוב. זָכָר לְאַבְרָהָם לִיצָחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבִדִיק אֲשֶׁר וְשַׁבָּעַת לָהּ בָּךְ וְתַדְבֵּר אֶלָּהֶם אֶרְבָּה אֶת-זְרוּעָם כְּכָובְדִ תְּשִׁקְמִים. וּכְל-הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמְרָתִי אַפְןּוּ לְזְרוּעָם וְגַחְלֵי לְעַזְלָם: וְנִאמֵר. זָכָר לְעַזְלָם בְּרִיתָתוֹ. דָבָר צָנָה לְאַלְפַּדְרָה:

אֲשֶׁר בְּרִית אֶת אַבְרָהָם וּלְבָנָיו לִיצָחָק: וְעַמְדֵה לְיעַקְבּ לְחַק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עַזְלָם: וְנִאמֵר. לְשִׁלְמָה אֱלֹהִים מִשְׁפְּטִיךְ לְמַלְךְ פָּנָן. וְצַדְקָתְךָ לְבָנְךָ-מַלְךָ: (חַלְיָא טו טוּיָה)

וְנִאמֵר. וַיַּחֲשַׁב נִאֲמָר פְּדָעָה מִרְדָּת שְׁתִּית מִצְאָתִי בְּפָרָר: (איוב לג כד)

וְנִאמֵר. גָּדוּלָה עַמִּים נָאָסְפָר עִם אֱלֹהִי אַבְרָהָם. בַּי לְאַלְהִים מִגְּדָר-אָרֶץ מִאַד גַּעַלְהָ: (חַלְיָא מו ז)

**גַּעַלְהָ שָׁופֵר עִם תְּחִנּוֹן / שְׁדֵי לְפִתְחוֹתָךְ בְּם בְּחִזּוֹן
תְּשִׁיבָה לְנִדְןָ בְּרָק הַשְׁנִינוֹן / תְּחִזּוֹק מָגֵן לְגַנְגִּי בְּגִזּוֹן:**

וְכָרְנוּ לְחִיִּים (נִיא לְחִיִּים). מֶלֶךְ חַפְצָ בְּתִים. וְכַתְבָנִי בְּסֶפֶר הַחִיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חִיִּים.
מֶלֶךְ עַזְלָם וּמוֹשִׁיעַ וְגַן. בְּרִינָה אַמְתָה יְיָ מִן אַבְרָהָם:

אַתָּה גָּבוֹר לְעַזְלָם אַלְדִּין מִתְּחִיה מִתְּמִימָן אַתָּה. רַב לְהַזְּעִיעַ. [נקיק: מִזְרִיד הַטְּלָל]
מִכְלָל חִיִּים בְּחִסְד מִתְּחִיה מִתְּמִימָן בְּרַעֲמִים רְבִים סְמִיךְ נָפְלִים וּרְפָא חֹלִים וּמִתְּר אֲסִירִים וּמִקְנִים
אַמְּנוֹת לְיִשְׁנֵי עַפְרָה. מֵי קְמוֹךְ בָּעֵל גִּבְוֹרֹת וְמֵי דָמָה לְעֵף מֶלֶךְ מִמְּתִיחָה וּמִצְמִיחָה יְשֻׁועָה.

8 מתנים: גָּנוּמִים בָּט לְפָנֵיק: מִתְּחִנּוֹן שְׁבָט גָּט שְׁבָועָה לְפִכְדִּיךְ עַפְמָמִי 10 שְׁבָועָה לְפִכְדִּיךְ צְהָקָר] בְּגִנְוֹן: בְּרִינָה אַרְחוֹד
(עַצְרוּם) בְּמִשְׁמָעוֹת זוּ גַם בְּקַרְבָּת שְׁוֹשָׁן עַמְקָה, מגן, 5-6), וְיִם הַעֲצָרוּם בְּגַלוֹת. 7 מִיוֹחָס שְׁמוֹ בְּשֵׁם אִיתָנִים חִזְדָּש
חַשְׁרֵי נִקְרָא יְרֵחָ האַתְנִים (מִיא ח ב), וְהוּא עַל שֵׁם האַבָּות הַנִּקְרָאים אַתְנִים (מִיכָה ו ב), וְעַי יְרֵחָ א' ב' וְעַי ג' ד'. נִס
לְהַתְנוּס עֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים עַי תְּהָלִי ס וְגַתְהָה לְיִרְאִיךְ נִס לְהַתְנוּס מִפְנֵי קַוְשָׁת סָלה, רְלֵל לְנַסּוֹת בּוּ עֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים
עַיְפָה הַדְרָשָׁה בֵּיר בֵּיה א' ע' 584)... נִסְיָן אַחֲר גִּסְיָן גָּדוֹלָן אַחֲר גִּסְיָן בְּשִׁבְלָל גְּנוּסָהָם בְּעוֹלָם... וְעַי בֵּיכְמַחְמָא (בּוּבָר) בְּרָא'
מִיב דָּף נִבְהָא ב'. 8 סְפָרִים נִפְתְּחִים כְּדִרְשָׁת חַזְלִיל יְרוּדָה א' ב' דָף גַּז' א' שְׁלַש פִּינְקָסִיות הַמִּתְּחִיה שְׁלַש דִּידִים גּוּמָרִים
וְאַחַת שְׁלַשִּׁים גּוּמָרִים וְאַחַת שְׁלַבְנָנוּנִים... וּמַעֲשִׂים מִתְּחִיה מִלְמָשִׁיחָה שְׁלַבְנָנוּנִים גְּנוּדָם. עֻזְבָּרִים לְפָנֵיךְ
כָּל בָּאֵי צָוָלָם עֻזְבָּרִים לְפִי הַקְּבִיה רְבִיה לְפִי הַמְשָׁנָה (רְבִיה א' ב'). 9 פְּקִיד הַוֹּכֵן לְתִיקְוָן מַזְדִּיק חַדּוֹש וְהַוֹּכֵן כְּפִיד
שְׁהַוּפְקֵד עַל יְמִין הַמּוֹעָדָה, לְפִי הַמְשָׁנָה (רְבִיה א' ב') עַל שְׁחָדְשִׁים הַשְׁלֹוחִין יוֹצְאִין... עַל חַשְׁרֵי מִפְנֵי תְּקַנְתָּה וְהַמּוֹעָדָה. צָאן
לְהַעֲבֵיר בְּשַׁבָּט עֲדִיק עִשְׁחָזָק כָּל וְהַעֲבָרָתִי אַתָּכָם תְּחַת הַשְׁבָּט וְהַבָּאָתִי מִסְרָת הַבְּרִית, וְעַי לְעֵיל 8. 10 קָרְן
בְּמַשְׁכָם הַיּוֹם עֲדִיק יִשְׂרָאֵל, עִשְׁחָזָק מִגְּתָמָה הָרָה, כְּשַׁתְוֹקָעִים בְּשָׁופֵר (ל' בְּמַשְׁכָם קָרְן הַיּוֹבֵל, יְהוֹשָׁעָ ו ה, וְעַי
וְעַי מִתְּרָשׁוּ בְּמִשְׁנָה, רְבִיה ג' ב', אַיְר יְוִשִׁי וְהַלָּא כָּל חַשְׁוֹרָה נִקְרָאוּ קָרְן...). זָכוֹר שְׁבוּעַת עֲבִדִיק הַשְׁבָּעָה שְׁנַשְׁבָּעָת
לְאַבָּות (דָבָר ז' ח).

11 גַּעַלְהָ שָׁופֵר (דוֹגְמָת גַּעַלְהָ הַעֲנָן, בְּמַרְטָא יְאֵן וְעוֹד) עִם תְּחִנּוֹן, וַיִּמְגַעֵּל פִּי הַשּׁוֹבֵב, עִשְׁחָזָק הַתְּהָלָי מִזְרִיד גַּעַלְהָ.

12 תְּשִׁיבָה לְנִדְןָ בְּרָק הַשְׁנִינוֹן חָדוֹד חָרְבָן (עִשְׁחָזָק לְבָבָרָק בְּרָק חָרְבָן) תְּשִׁיבָה לְתְּהִיא, עִשְׁחָזָק דָהָא כָּא כָו וְיִאֲמָר
ה' לְמַלְאָךְ וַיִּשְׁבַּח חָרְבָן אֶל גְּדָנָה. תְּחִזּוֹק מָגֵן עִשְׁחָזָק לְהַזְּעִיעָה מְגַנְּנָה וְקָרְמָה בְּעַזְוֹתִי.

אחייה

סימן: מצליק. כתים כי ל' עולים. 4 מליס כל עול. – ת 478.

רָמַת הַיּוֹדָה אֶנְגֵץ קְשֻׁבָּת / קָול שׁוֹפֵר (נקיך בשבע זכרון שופר) שְׁעָוֹת מִגְשָׁבָת :

עולם אשר בארבעה נדונין / סמד ביחסה ובאמתה אדון:

ג. נועדים ביום קרב ונלחמים / מול אבן גוף מתחממים
לbove תרעותם שעה ממורים / כסא דין להמיר בשלוחמים:

ייחיד אֲשֶׁר בַּעֲקָד נְשָׁפֵט / טַלְאִיו בּוֹ יְחִינְנוּ מִלְּהַשְּׁפָט
הַחֲלִילָה לְכָה אֱלֹהִים שְׁפָט / זְכוֹר לְאָיָתָה מְשָׁפָט:

וְאֵם כִּאָדָם עַבְרוֹ בְּרִית / הָאֵל כִּיאֵל הַבְּטָה בְּרִית
10 דְּבָרוֹת אֱלֹהִים דְּבָרֵי הַבְּרִית / גַּלְהָ בּוֹכְרוֹן שְׁלוֹשׁ בְּרִית:

10. שלוש: בשלוש אדרויוזה מכך רטגלאן ע"ז
9. בברית: לבירת טבנער פטגלאב האיזחמאך
8. לא יעשה: לא (ולא פטגלאעהם) מעשה פטגלאב האיזחמאך
7. בא חס אדרויוזה אפ"פ

1. חפן במכון לכט שבת תפן במקוון שבתקה השם לאסא הכבוד שאיקונון של יקוק מקוקה בו (ע"י גיר פ"ב ב' ע"ז 978). הנטהנו מאה בדורר י"ט ועו"ד), והפייטן מגניה עניין זה קידוש – נך פרישתו גם בכ"ג, וכן ומסתבר – ו-וים תפ"מ מכוסה הדין לכהן רחמים, ובquoishi מתבאים בו דורי הפייטן. שעון ומוסר כבעל במחשבת כסאותה מתחשב באפשרות להול או ליליטו. על במחשבת כלשון המושך, כגון ב"ר א' י"ג ע' 12 את השמיים, שם שעלל במחשבת, וזה ואזרען, הארך שעה במחשבת. "שעון" בשפת הפייטן הוא להיות נשען, עיי' לעיל את חיל, משלש 2. אשה דעת (מוסף י"כ) (1), וכךן כנראה במשמעות להעתיקן. 2. רם תהי אונז' קשבת נחמה' א'. קוֹל שופר שעוט לשעות לקול שופר הפולה מגושת מהארץ, פ"ש שמשמעות זו לה. 3. צרת אומר לא תקום לא תקום לא תקום לא ידונן צרת מאמרק' לא ידונן רוחבי באדם לעולם', הקודם למלמג'ול, לא תחקים עוד פעם למשחת (ע"ש נחום א' לא תקום פעמים ארה). 4. עולם אשר בארכבה נידון לפיה מאמר המשנה (ר'ה א' ב') בארבעה פרקים העולם נידון. סמוך, מל' סומך נופלים, תהלה' קמה יי'. 5. גועדים ביום קרבת גוגול חמימים פ"ש זכר' י"ד ג' כיום הלחמו ביזום קרב. מול אבן נגף מחלחים, פ"ש ישע' ח' יד, ר'ל מול יציר הרע, שאחד משבעה טמותיו והוא אבן נגף (סוכה דף נ'ב א'יב'). 6. ליבוכ' תרוועטם שעה מממרומים קול חרועטם, קלשון המדרש (מורשת תהיל' ייח דף ע'יב' א') חז' פערעה והוה מלכ' בומי בוקינס וקרנות ושורות סטסל'פינוט', ועל הוארות מללה זו בשימוש פייטני איז' עיי' זולאי, ידיות המכון ר' ע' רבי'ו. בסא דין להמיר בשל רחמים בדורותה חול' וויקיר' כיט' ג' ע' חרעדיה עלה אליהם בתירועה ה' בקהל שופר (חילה' מו' ו). כשקהבקה' עולה ליישב על כסא הדין בדורותה לדן הווא טולין, ההדי' עלה אליהם בתירועה. וכוון שיישאל גוטLIN שטפוניין וחווקניין, מיד ח' בקהל שופר, מה הקהבקה' עיטה, עומדת מכסא הדין ויושב על כסא הרחמים ומתרמאן עליהם רחמים וכו'. 7. יחיד אשר בעקד נשפט יצחק שנשפט בעקדיה. תלאיו י'ל דין. 8. חילילה לך בר'א' יה' כת. אליה' המשפט מלאכי ב' יונ. ועי' לעיל (את חיל, 3). 9. ואם באדם כוראו תפלה אברהום שאמור חילילה לך השופט כל הארץ לא יעשה משפט (ברא' יה' כת), שבדר' עבדבו ברית אם לפה טבע בניי בכסא בריתך, עיש' דבר' יונ' ב' לעוברו ברינו. כאשר הבט לבירתו לפי מוזחתין, שאבר הנטהנו וחונן, הכת לבירתו, חיליל' עד כ. 10. דברות אלה דבורי הבהיר התוווחה שבספר דברים המסתמיהות 'אליה' דבורי החרפהה. בזכרון שילוש ברית הכתובה בתורה (ויק'כו מב') זוכרתי את בריתני יעקוב וכו'.

וּכְרִתִי אֶת־בָּרִיתִי יַעֲקֹב. וְאֶת־בָּרִיתִי יַצְחָק וְאֶת־בָּרִיתִי אֶבְרָהָם אָוֶר וְהָאָרֶץ
פְּתֻחָה. הַבֵּט לְבָרִיתִי כִּי מְלָאוּ מִחְשָׁבֵי אָרֶץ נְאֹות חָמָס: (מחל' עד ס) וְנִזְמָר. אָוֶר: (ויק' בו)
וְנִזְמָר. וַיְהִי אַתֶּם נְרַחֲמָם וְנִזְמָן אֲלֵיכֶם לְמַעַן בְּרִיתְךָ אֶת־אֶבְרָהָם יַצְחָק וַיַּעֲקֹב. וְלֹא אָבָה
וְנִזְמָר. הַשְׁחִיקָם וְלֹא־הַשְׁלִיכָם מַעַל־פָּנָיו עַד־עֲתָה: (מ"ב יג כ)
וְנִזְמָר. וַיְיִלְעָלָם יַשְׁבֵּט. כָּוֹן לְמִשְׁפְּט כְּסָאוֹ: (מחל' ט א)
וְנִזְמָר. צָדָק וּמִשְׁפְּט מִכּוֹן בְּסָאָה. חֶסֶד וְאֶמֶת יַקְרָבָה פְּנֵיךְ: (מחל' ט ט)
וְנִזְמָר. חֶלְלוֹ לֹךְ מִעְשָׂת כְּדָבָר תָּהָא לְהַמִּתְצִדְקָה עַם רְשָׁעָה וְתִיהְיָה כְּצִדְקָה כְּרִישָׁע. חֶלְלוֹ לֹךְ
וְנִזְמָר. וּכְרִתִי אֲנִי אֶת־בָּרִיתִי אָוֶר בְּיָמֵינוּנוּ. וְהַקְּיָמוּתִי לֹךְ בְּרִיתְךָ עַזְלָם: (ויח"ק ט ט)

וְעוֹלָם בְּבָקָרֶךְ בְּרָאֵשׁ הַשְׁנָה / בְּהַכְּרִעת צָדָק פְּכָרִיעַ שְׁנָה
12 אָסָומָה טַלְולָה גְּשׁוֹמָה אַמְּשָׁחָזָה / אָטוֹמִים לְהַחֲיוֹת בְּטַלְלֵי שְׁנָה:

מי כָּמוֹךְ אָב תְּרַחֲמִים וּכְרִיצָרְיוּ לְחַיִם בְּרַחֲמִים.
וְנִזְמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מִתְּמִימִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַתִּיחָה הַמִּתִּימִים:

11 בָּזָה רָאשׁ הַשָׁנָה ט תְּכִרְיעַ טַנְלְבָדוֹמִי 12 גְּשׁוֹמָה טַלְולָה אַב' דָּהּוּ זְקָרְמָמְ-גִּיפְּטָגָלָן אֶם שְׁחוֹנוֹת:
וְשְׁחוֹנוֹ ג

11 עוֹלָם בְּבָקָרֶךְ בְּרָאֵשׁ הַשְׁנָה / בְּהַכְּרִעת צָדָק תְּכִרְיעַ שְׁנָה רַיִל תְּכִרְיעַ שְׁנָה
12 אָסָומָה בְּרוֹכוֹה בְּאָסָמִים. טַלְולָה בְּרוֹכוֹה בְּטַלְלִים. גְּשׁוֹמָה אָם שְׁחוֹנוֹת כְּהֵן גָּדוֹלָה, תְּחִפָּתָה דָּרָךְ
כֵּיד בָּבָ. אָטוֹמִים לְהַחֲיוֹת הַמִּתְּמִימִים בְּעֵפֶר. בְּטַלְלֵי שִׁינָה כְּנָרָאָה רַיִל הַטְּלִילִים הַמְּעִירִים אֶת יִשְׁגִּינִי עַפְרָם מִשְׁנָתָם
לְחַיָּה (עַי בְּטַלְלֵי מִתְּחִי, לְעַיל שְׁחָרִית, מִתְּחִי 14), וּלְפִי זה יְשַׁלֵּחַ טַלְלֵי שִׁינָה הַטְּלִילִים הַמִּיעָדִים לְשִׁינָה.

משלש

סִינְגָּן: הַ-תְּצִים. גְּתִיסָןִי לְעַולִיס. 4 מְלִים 3 כָּלְנוֹל. – א 7090.

- 1 אָפָרָה מִשְׁפְּטִיק קְוִינּוֹךְ / מְאוֹתָה לְבָב בְּצָר פְּקָדָנוֹךְ
בְּרִי לְבָב מְאַתְּמוֹל קְדָמָנוֹךְ / שְׁוֹפֵר תְּרוּעה טְרַם שְׁפָעָנוֹךְ:
- עֲרָה חַקְתִּים מִיצְרָית בְּרָאָשִׁית / רָאֵשׁ דְּבָרֶךְ תְּשִׁיבָה לְהַשִּׁית
4 דִין טְרַם הָעָרָך מְרָאָשִׁית / קְדָמָה לְמַלְט שׁוֹבְבִים מְחַרְיִשִּׁית:

1 אָפָרָה מִשְׁפְּטִיק קְוִינּוֹךְ: אָרָה מִשְׁפְּטִיק "יְקִינּוֹךְ עַפְרָם וְדָפוֹסִים
בִּיצְרָתָה אֲחוֹמְזִינּוֹךְ" 3 חֻקָּות בְּדָא
4 קְדָמָתָה: קְדָמָת אָפָרָה

1 אָפָרָה מִשְׁפְּטִיק קְוִינּוֹךְ יְשֻׁעָה כו' ח, רַיִל אָפָרָה כְּשַׁתְּנָהָג בְּנוֹ בְּדָרָךְ מִשְׁפְּטִיק אָבוֹ מַקְוִים לֹךְ. תְּאוֹתָה לְבָב (שְׁטָם) בְּצָר
פְּקָדָנוֹךְ יְשֻׁעָה כו' ט. 2 בְּרִי לְבָב חַהְלִי בְּרָד. מְאַתְּמוֹל קְדָמָנוֹךְ עַי לְעַיל (שְׁחָרִית, אַופָּן 7) עַל המְנוֹגָה העַתִּיק שָׁהְדּוֹלִים

5 הַיּוֹצֵר יְחִיד שְׁנֵי לְבָבֵיכֶם / אֲזֹפָה וּמִבֵּיט סְרֻעָף קְרַבְיכֶם
וְאֵם אָנוּ נְרָאָה בְּמַחְבוֹאֵיכֶם / פְּקוֹד תִּפְקֹד לְמוֹ קְרוֹבֵיכֶם:

וְכָר הַסְּרָת שְׁכָם מִסְכָּל / עַבְדָּכְהַחֲפֵש מַעֲנוֹי כְּבָל
חַנִּיטְיוֹ אָם תִּעֲטַעַו בְּתַכָּל / שִׁיחֹו יְחֻנְגָּם לְחַי הַכָּל:

טְמִינָת לְבָב וּנְקִימָת גָּז / גְּדִיחִים לְאָסּוֹר בּוֹ בְּקָז
10 יוֹם מוֹכֵן עַתִּים לְהָקָז / מִימִים יְמִימָה וּמִקָּז לְקָז:

כַּסָּא לְהַקְפּוֹת חָדֵש לְקוֹבָ / כְּסֻוחִים בְּלַהֲטוֹ לְהַבְּהָבָ לְרַקּוֹבָ
לְהַסִּיר מִכְשָׁול מִלְבָב הַעֲקָבָ / לְהַזְּכָר לְאָבָרָהָם לְיַצְחָק וּלְיעָקָבָ:

כְּפָתּוֹבָ. זָכָר לְעַבְדִּיךְ לְאָבָרָהָם לְיַצְחָק וּלְיעָקָבָ. אַל-מִפְּנֵן אַל-קָשֵׁי הַעַם הַזֶּה וְאַל-דְּשָׁעָוֹ וְאַל-
חַטָּאתָוֹ: (דברי ט כ)

וְהָוָא רְחוּם יְכַפֵּר עַזְן וְלְאַ-יְשָׁחִיתָוֹ. וְהָרְבָה לְהַשְׁבֵּב אַפְּוֹ וְלְאַ-יְעִיר בְּלַ-חֲמַתוֹ: (חהל' עח לח)

ונְאָמָר. הַיּוֹצֵר יְחִיד לְבָם. תְּמִבֵּין אַל-כָּל-מַעֲשֵׂיכֶם: (חהל' לג ט)

ונְאָמָר. אָף אַרְחָמָשְׁפְּטִיךְ יְיָ קְיֻמְ�וֹךְ. לְשָׁמָךְ וְלְזִבְרָה פְּתִינוֹת גְּנַפְשָׁךְ: (ישע' כו ח)

6 נְרָאָה: נִמְצָא צָן לְמוֹ: זְכוֹת פָּלְמָו זְכוֹת טָנֵל 9 נְקִימָת אֲבָיוָהָר 10 מִוכֵן: הוֹכֵן אַרְאָפָ

מתענים בערב ראש השנה. שופר תרואה טרם שימענו עזין לא השמענו חרומה הספר, ריל חקיות דמעומד.
3 נורה חקמת (במקום חוקת, על משפט פעל ע"ז) מיצירות בראשית / ראש דברך (ע"ש תחל' קיט קט) תשובה
להשיות לפי בריאות פסחים דף ג"ד א' [ועוד] שכפה דברים בגבאו קודם שנברא העולם, ואלו הן תורה ותשובה... 4 דין
טרם הערך מראשית / קדמה למילט שבבבים מחרישות קודם שנערך המשפט קדמה התשובה למלאת השבים
(שובנים, ע"ש ירמ' ג יז) מרוח חמה של גיגנטם (חרישות, ע"ש יונה ד ח, במשמות זו גם בתקיעתא, זכרונות, 4, להלן).
5 הַיּוֹצֵר יְחִיד שְׁנֵי לְבָבֵיכֶם עִשׂ תָּהָלָי לְגַט טוֹיֵץ יְחִיד לְבָם, רַיֵּל יַצְרֵר טֻוב וְצִיר הָרָע. סְרֻעָף קְרַבְיכֶם
לְבָם, עִשׂ תָּהָלָי צְדִיק בְּרַב שְׁרֻעִי נְקָרְבָּנָה. 6 וְאֵם אָנוּ נְרָאָה בְּמַחְבֹּאֵיכֶם נְתֹרֵי לְבָם. פְּקוֹד תִּפְקֹד לְמוֹ
קְרַבְיכֶם מַעֲנוֹי כְּבָל הַעֲבָד שִׁיאָז לְהַזְּפֵס מַעֲנוֹי הַכָּבָל, עִשׂ תָּהָלָי קָה יְחִינְנוּ נְכָבָל רְגָלוֹ. 8 חַנִּיטְיוֹו יְלִיּוֹ, עִשׂ
הַפְּרִי שְׁחָנֶת, כְּנַן שְׁחָנֶת בְּגַי הַתְּהָנוֹת חַנְתָּא. אָם תַּעֲתַחֲוּ בְּתַכָּל אֶם חַטָּאוֹ בְּגַנּוֹת (ע"ש ויק' ב' יב תבל עש). שִׁיחָוֹ
יְחֻנְגָּם לְחַי הַבָּל דִּיבָּרוֹ שְׁהָא יְדָרֵר כְּמַלֵּץ יוֹשֵׁר חַיְנוֹ אֶתְמָת לְחַי הַעוֹלָם הַהָּהָה שְׁהָא חַי הַבָּל. טְמִינָת לְבָב וּנְקִימָת קָצָן
הַגָּם הַסּוּסִי בְּרַשְׁעִים הַסְּמָן בְּלָבָן שְׁלַחְבָּה (ע"פ דברי לב דרכיה דף י"א ב'). מַדְרָשָׁה הַלִּילָה פִּיא ד' (ע' 368).
עַבְדָּכְהַחֲפֵש מַעֲנוֹי כְּבָל הַעֲבָד שִׁיאָז לְהַזְּפֵס מַעֲנוֹי הַכָּבָל, עִשׂ תָּהָלָי קָה יְחִינְנוּ נְכָבָל רְגָלוֹ. 9 חַנִּיטְיוֹו יְלִיּוֹ, עִשׂ
הַפְּרִי שְׁחָנֶת, כְּנַן שְׁחָנֶת בְּגַי הַתְּהָנוֹת חַנְתָּא. אָם תַּעֲתַחֲוּ בְּתַכָּל אֶם חַטָּאוֹ בְּגַנּוֹת (ע"ש ויק' ב' יב תבל עש). שִׁיחָוֹ
יְחֻנְגָּם לְחַי הַבָּל דִּיבָּרוֹ שְׁהָא יְדָרֵר כְּמַלֵּץ יוֹשֵׁר חַיְנוֹ אֶתְמָת לְחַי הַעוֹלָם
הַגָּם הַגָּם בְּשָׁנָה (שםות יג י). 11 כְּסָא לְהַקְפּוֹת נְגִילָה אֶת הַכְּסָא הַמְּכוֹסָה (כְּנָרָא אַזְדוֹשׁ הַפִּיטָּן וְאָוֹת חַפּוֹת
בְּמִשְׁמֻוֹת זָה). חַדְשׁ לְקוֹבָ לְקוֹבָ אֶת חַדְשָׁה. כְּסָוחִים בְּלַהֲטוֹ כְּשִׁילָתָה אֶת כָּל עוֹשֵׁי רְשָׂעָה (ע"פ לְאַבְּיָי ג' יט כ' הָנָה הַיּוֹם
בְּאַבְּוֹר כְּתָבָר וְהַיּוֹם כְּל זְדִים וְכָל עֹשֶׂה רְשָׂעָה וְאַתְּתָּם הַבָּא...). הַגְּמַשְׁלִים לְקוֹזִים כְּסָוחִים (ישע' לג יב). לְהַבְּהָב
אַוְתָּם בְּאַוְר (מֶלֶה תְּלִמּוֹדִית, כְּנַן יְרִמֵּי מַעֲשֵׁש ד' א' זֶה נְאָא אַתְּמַהְבָּה שְׁבּוֹלָן בְּאַוְר). וּוּמָם לְהַבְּהָב לְגִתְּהָנָם הַגְּנָרָא הַבָּהָב, עִשָּׂפָה
הַדְּרָשָׁה עִזִּי זְיִזְעָא, וְקַשָּׁה לְוָמֵר לְהַבְּהָב לְרַקּוֹב, וְצַדְלָבְּהָבָה). לְרַקּוֹב צַדְלָבְּהָבָה, עִשָּׂפָה
עִשָּׂרָמָה יְזָה ט, רַיֵּל הַטִּיר אֶת יְצָר הָרָע מִלְבָם. לְהַזְּכָר... כְּדִי שְׁמַיְוֵר לְהַמְּזֻבָּה.

ויאבה יי' צבאות במשפט ויהאל הקדוש נקדש בצדקה: (ישע' ה ט)
ונאמר. לבן לה- אמר יי' אל- בית יעקב אשר פדה את- אברם. לא- עטה יבוש יעקב ולא עטה
פנוי גורגו: (ישע' כת כב)
ונאמר. כי בראותיו ילקוי מעשה ידי בקרבו יקדים שמי. והקדיש את- קדוש יעקב ואת- אלהי
ישראל יעריצו: (ישע' כת כג)
מלך יי' לעלם אלימך ציון לדור ולדור חילויה: (מהל' קמו י)
ונאמר. עטה קדוש ישב מחלות ישראל: (החל' נב ז) אל נא:

**אל אמונה בערך דין / אם תמצאה עמוק הדין / מי יצדיק לפניו דין / קדוש:
אם לא למענו יעש / יסיר חרוץ אף ובעס / אין לבקר ולמזהה מעש / קדוש:**

קימון: להנץ צילבי קליל (כפול וקוף מטולק). גמיס צני נוליס. 4 מליס ככל נול. – א 868

**אמץ אדרוי כל חפץ / בהתקרכם דין חיבו לנפש
כלא נמצא בהם חפץ:
אדם יציר עפר מאדמה / לאילו מרים אותו דמה
לא בן ולא בעל דמה:
לעבד ולשמור גן הפרישו / עבר על צוינו ונגרשו
ויום זה לישר דרשו:
אל אמונה**

כותרת 1omi יצדק ג 2 יטר סלק להטיר ג; מנו הוועט פטלו 1 נלא; כי לא אפ 2 עפר: ראש אפ | לא: ולא ב- כראפ
3 ועבר על: ולא שמר ט | ונגרשו אפ | ויום זה: הובנוועט פ 4 העיר: האיר אפ | מאפל וידחמא ואפל אפ | עשרים: עד
אל אמונה דברי רב ד. אם תמצאה עומק הדין ריל אם תזדק עד תבלית הדין. מי יצדיק לפניו דין ע"ש מהל'
קמג ה כי לא יצדיק כלל חי, וכבודה. אין לבקר ולמזווא מעש אין זה כדי לבקר מעשי אנוש כדי למצוא זבור.
1 אומץ אדרוי כל חפץ עיש החל' טו ג. חוויבו לפצץ (לפצע, בן מנוקך בפירוש עתק) לפיור, לעונש (גפץ = להכוורת,
לשבר) כלא נמצא בהם חפץ המליצה ע"פ ירמ' מה לח בכלי אין חפץ בו. 2 אדם יציר עפר מאדמה עיש בראי
ב ז, ריל אדם הראשון. לאילו מרים למלאכי השרת אותו דימה עי' מהל' ח ומחזרהו מעת מלאהיהם. לא בן לא הבן
(ויתכן שייחס לו הפיטן לאדם הראשון את הפסוק מהל' מס כא ואדם ביקר ולא יבין, כמו שדרשו עליו את הפסוק מט ז' ואדם
ביקר בלילין, ביר יייא ב' (פע' 88). פסיקתא רבתה כי-ג (דף קיח א', טנהדר' ליח ב'). ולהבל דמה מהל' קמד ג. 3 לעבד
ולשמור גן בראי ב טו. ויום זה לישר דרשו שבוט זה דו ונתן לו דימיס, עי' ויקיר כת' א' עי' תרטחיסט ומקבילים
שם (ורחוק הוא למצוא כאן רמז לדרשאה אחרת, לפיו שימוש השבת כמליך بعد אדם הראשון, כדאיתא בפרק ר' יט ובעוד
מקורות).

לעת העיר אורה ממאפל / עוזם היה תהו וממאפל
עשרהים דור בזוי ושפלה:

5 עקשים למשור מסלול ידע / ועל נאמו במה אדע
נדון בקן ידוע תדע:

עובדרי בעמק הפקא להבדק / אם כפעלם בריב ידקדק
אם לא לungan

זה המשלים בעקב נפש / בזקן לא מצא נפש
ותכלתין עינו בעשן טפש:

וירעו רגל באהלי תורה / ועל אמרו דרכי גסירה
נכסה מנו פורת בסתרה:

רשע אשר במחבא יחתר / צדק לפניו יהלך וינתר
אל אמונה אויל ביום אף יסתתר:

10 רעים שניים עשר כהבדיק / בריב אוטם לא הצדיק
על מקרים בכסף צדק:

עשרים טלניך 5 למשור: במשור ד בארח משור אפ' ודופיטם מסלול: במסלול ויזידן 6 עוכרים אפ' בריב:
בדין: פטלאטן לפני: פנין ג' 6 עוביים אפ' בריב: בדין ג' 7 לעקד אטנמי 8 רגלי: וניש פטלאטנמיז'הן מנוי:

4 לעת העיר אורה ממאפל אברם, ע"ש ישע מא בעיר מזור וכו' שדרשו והיר, ע"י ביר ב' (עמ' 16).
ואורה ציפ וקרר ט' אי' ע' קעד. עשרים דור שרה מודם עד זה ושרה מונה עד אברם, ע"י אבות
ה' ב'. 5 עקשים למשור מסלול ירע עבורי עזיז חורין למשור, דאייא בכמה מדשים. ועל נאמו במה אדע (בראי'
טו ח') נדון בקן ידוע תדע (שם טו יג) ע"פ דרשת תנומא קדושים י"ג (= י"ג דף מ' אי' בובר) על אמר שמר במה אדע השיבו
ירוע תדע... ועבדום וגנו אותו... (ע"י ביב' ברכי דף לה א'). 6 עוברי בעמק הכבא חלה פד ז', ראל אלה שם
שקיים בחטאים אם יעברו במשפט היבדק. וייתכן שרמו הפיטן על ורש כענין אירובין דף י"ט א' עוברי בעמק הכבא-אלו בני אדם
שעוביים על רצונו של הקב"ה... בריב בדין. 7 זו יצחק המשלים בעקב נפש שמר את נפשו עם עקידת גופו. שמצוות
זו להשלים את הנפש, במקומות לא מסור את הנפש, נמצאת בלשון המדוש, כגון ביר ק' אי' (1283) כי ה' הוא האלוהים הוא
שננו ולנו אנו משלימים את נשותינו, ואצל במה פיטנמים, ע"י צונן, ל.ג. 641 וайл. בזקן בזקן, ברא' מה ז'. ותבהינה
עינו שמו ז'. בעשן טיפש ע"י תנומא חוליות ח' ותבהינה עינו. מה כתיב לעמלה ותהיין מורת רוח ליצחק אה"כ
ותבהינה עינו מפני הטעש מהיה לפי שהסבירה היהת שרויה בביטו של יצחק ועמדו עשו ונintel מבנות כגען יהיו גשי
מעשנות וקטרות לעזיז שלחן ונטולקה הימנו שכינה מיצחק והיה רואה יצחק ומיצר. אמר הקב"ה הריני מכאה את עינו וכו'.

8 ורעו יצקה ריגל באהלי תורה היה יוצא ונכנס בהן, וימת ריגל = הרגיל, הדריך בדרכיו תורה. ועל אמרו דרכיו
נסתרה ע"פ ישע' מ מה למה תאמר ילב ותדבר ישראל נתרה זרכיה מה', שדרשו ועקב אכינו בבר' צ"א ז' (עמ' 1134)
וצ"ז ד' (עמ' 1174). תנומא וייש ב' וער. וכשה מנו פורת בסתירה געלם ונסתור מנו יוסף הנקרן בן פורת (בראי' מט כב)

9 רשע אשר במחבא יחתר (דוגמת איזוב כד טו חתר בחשך) במחבא, ישע' לה ב'. צדק לפניו יהלך חלה', תה יד.
וינתר יקוץ, ריל על אחת כמה וכמה צrik רשע לשוב בתשובה, וצדק יהלך לפניו ואף ינתר, כדי שימלט ביום רעה. אויל

בְּנֵי בְּלִי־שֶׁם בַּמִּכְרָם עֲמֹסִים / בְּזֹנָה וּבְזַיִן וּבְשׂוֹד חָמָסִים
אֵיךְ בְּדִין יְהִי גַּעֲמָסִים:

בְּהַתִּיצְבּוּ לְרִיב בַּעֲמָדוֹ לְדִין / עַל זֹאת אָוֹתָם יְדִין
אֵם לֹא לְמַעַנוּ
לִמְעֵן יְדֻעָה שְׁדוֹן בְּדִין:

יָרַד אֲשֶׁר הַוִּרְיד אֲמָרִים / וְהַדְרִיר בְּכָור שָׂוֹר מַחְמוֹרִים
וּגְעַנְשׁ בְּשָׁמְעוֹ נָא הַמְוֹרִים:

יָעַן אֲשֶׁר נַוקֵשׁ בַּעֲשָׂר / נַחֲרָתוֹ בְּזִמְתּוֹת עָשָׂר
וְקָנָע בְּבוֹל בְּבָל בְּאָסָר:

15 רָאשֵׁיָה אֲשֶׁר בְּשַׁחַד יְשַׁפְטוּ / אֵיךְ בְּקוֹ צְדָקָה יְשַׁפְטוּ
אֵל אָמוֹנוֹ
כִּי אִם כְּמוֹ שַׁפְטוֹ:

רֹזְבִּים עַלְיָא שָׂרָה / פָגַעַת בָּם בְּאָף גָּזָה
לְלִמְדָד בָּם פּוֹשָׁעִי פָזָה:

בָּעָר חָמָד מִן הַחְרָם / וְנַלְכֵד הוּא וְכָל־אֲשֶׁר־לֹו בַּחְרָם
מְגַדִּישׁ וְעַד קָמָה זָהָר:

מןנו: פטאף 11 בני חס, אבחזוי קדרימנקדרין יהפו; יהו כמה כי"י 12 על זאת אוותם ידין; איך יצדקו לפניו בדין מ"ז
13 גענש ב'זפאפמיכ: וגענש שר כי"י 14 בגנול אפ 16 אף גוורה ב'דט 17 הוא חס ב'רו'זגר

בַּיּוֹם אָף יִסְתַּר עִישׂ צְפָנִי בְּגַעֲמָסִים בְּיָמָיו אָף הֵן. 10 רְעִים שְׁנִים עָשָׂר יִבְּא אֲחִים בְּנֵי יַעֲקֹב. בְּרִיב בְּדִין. עַל
מִכְרָם בְּבָסָף צְדִיק (לה"כ עמיט ב') רַיֵּל עַל מִכְיָרָת אֲיַהֶם. 11 בְּנֵי בְּלִי שְׁמָם כְּנֵי לְרִשְׁעִים, עַפְתָּאֵוב לְחַבְנֵי נְבָל
סְמֵבְנֵי שְׁמָם. בְּמִכְרָם עֲמֹסִים יִשְׂרָאֵל הַצְמָסִים מַנִּי בְּטָן, יְשָׁעָם. בְּזֹנָה וּבְזַיִן עַפְתָּאֵאל דְּגַעַת הַיְלָד בְּזֹונָה
וְהַילָּה מַכְרוֹן בְּזַיִן. אֵיךְ בְּדִין הַיְוִוִּוָּה גַּעֲמָסִים בְּעַוְשׁ וּבְכָלְבָל. 12 בְּהַתִּיצְבּוּ לְרִיב בַּעֲמָדוֹ לְדִין עַפְתָּאֵישׁ גַּעֲמָסִים
לְרִיב הֵן וּוּמָד לְדִין עֲמִים. לְמַעַן יְדַעַת שְׁדוֹן בְּדִין אִיּוֹב יִתְכַּס לְמַעַן תְּדַעַת
שִׁשְׁ דִין בְּעוֹלָם (וכה, עַפְתָּאֵישׁ שְׂדִין), דּוֹרִשִׁים אָוֹתוֹ בְּשָׁמוֹת רְבָה לה' כי"ד). 13 יָרַד אֲשֶׁר הַוִּרְיד אֲמָרִים מִשְׁהָ רְבָנוֹ
הַנְּקָרָא יִרְדֵר (עַפְתָּאֵישׁ הַפִּיטִינָן) עַשְׁ מְשָׁלֵי כָּא כָּא עִיר גְּבוּרִים עַלְהָ חַכְמָה וּוּיְרָד יוֹתָר מִכְבָּחָה, שְׁדָרְשָׁוּ עַל
מִזְבֵּחַ בְּיַבְנֵי, וְבִיתְרָאֵרִיךְ לְיַא הֵי (עַפְתָּאֵישׁ חַסְכָּבָן), שְׁהַוִּיד אֲמָרִים, רַיֵּל אֶת הַמּוֹרָה. וְהַדְרִיר בְּכָור שָׂוֹר מַחְמוֹרִים
וְהַזְּאִיא לְחָרוֹת (הַדְרִיר, לֵי דְרוּר, יִקְרֵי, כָּה לי) אֶת יִשְׂרָאֵל הַגְּקָרָא בְּכָרָר שָׂוֹר (עַפְתָּאֵישׁ דְּבָרִי לְגַי) מַעֲכָדָות מַצְרִים שְׁמָמְלָוִים לְחַמּוֹרִים
(עַפְתָּאֵישׁ כָּגְכָג כָּא שְׁבָר חַמּוֹרִים בְּשָׁרֶם). גַענש בְּשָׁמְעוֹ נָא הַמּוֹרִרִים עַל גַעֲנֵן מֵי הַמְּרִיבָה (בְּמַד' כ' י). 14 יָעַן אֲשֶׁר
נוֹקֵשׁ בְּעַשְׁר שְׁנָכְשָׁל גַּם הוּא בְּמִסְגָּרָה עַשְׁר הַגְּנִסְיוֹנָה שְׁנָסָו אַבְוֹתֵינוּ לְהַקְבִּיה (אַבְוֹת ז' ד') כָּמוֹ שְׁנָמְבָאָרוּ בְּתַלְמוֹד (עַרְכִּין
דָף ס' ז' א'). נַחֲרָתוֹ בְּזִמְתּוֹת עַשְׁר כְּמַבָּאָר בְּפֶטְקָתָה דְרִיב (דָף ד' ב') עַשְׁר מִתּוֹת כְּחוּבָות עַל מִשְׁהָ (רַיֵּל יי' פָּעָמִים גַעֲנָה
מִתּוֹת מִשְׁהָ בְּחַרְוחָ) אֶלְלו הֵן: חַן קְדוּבוּ יִמְךְ לְמוֹת וּכְוָי' גַּבְעָה דְבָרִים רְבָה יֵא' יי'. וְקָנָע בְּבוֹל כְּשָׁהָגָעָ לְגַבְלָה הָאָרֶץ כְּבוֹל
בְּאוֹסֵר נָאָסֵר בְּנָבְלִי בְּרִוּל (חַהְל' קְמַט ח) שְׁלָא לְהַיְכָנֵס לְאָרֶץ. 15 רָאשֵׁה אֲשֶׁר בְּשַׁחַד יְשַׁפְטוּ לְהַכְמָה גַּיְא. כִּי
אֵם כְּמוֹ שַׁפְטוּ עִישׂ יִזְחָק ז' כְּוּ גַעֲמָפְטִים אֲשֶׁרֶת. 16 רֹבִים גַעֲרִים (לי' דְבָרִא בְּאַרְמִיאָה), רַיֵּל נָדָב וְאַבְיוֹהוּ עַל
וְרָה שְׁהַקְרִיבָנוּ, יוֹקֵי ס' א. פָגַעַת בָּם בְּאָף גַוְרָה כְּחוּטָם שְׁלָהָם, בְּדִיאָתָה בְּסָפָרָא, שְׁמַנְיָא' כִּיגְשָׁנִי חָוְשִׁין שְׁלָא אָשָׁץ יָצָא...

**בוגד ושותך מה מוציא / והון בעברה לא יוציא
אם לא למענו
למלחות פגוי מלמד להוציא:**

**יד שלח אחוי בארון / ונעשה בו משפט וחרוץ
מה-יעשו עובי כבני מരון:**

**20 יודיע לנו בפץ בחני / נבען ונם חם חני
ואלה-תבא במשפט לדיני:**

**קוראי בגרון וקול שופר / אם פשעם בדיין יספר
בפתחת חם היום יכפר:
אל אמונה**

**קצין פגאה לקטיר לשם / נגע במצחו זרחה להרים
ונשפט בלא ידע ואשם:**

**לעת ממות רגל זדים / אשר באו להיכל מזידים
ישפטו במקני עם זדים:**

**18 לחות: כי אם לאל נך דפוסים 19 ונעשה אהתקטלנו: נעשה שאר ביבי ומה הזחרטלנו 20 חם חמון
חמי פניע 22 זרח אפ 23 בהיכל הפלמוךראט**

ונחלקו לאربع וחמש שנים בחוטמו של זה. ללמד גם פושעי פורה ללמד בחוגותם פושעי ישראל הנקרהת טה פורה (דרמי' ג יז) על עניין עונש הרשיפה, כדאיתא בספרא, שם אמר, מה שריפה האמורה כאן שריפת נשמה ובונף קיים, אף שריפת האמורה להלן שריפת נשמה וגוף קיים. 17 בער חמד מן החרים זה ענן (יהושע ז יח), ונמנה בין הצדיקים, מפני שהוא כביר לו וזכה לטהרה, כדאיתא במסנה סנהדרי ר' ב' ובכמה מדרשים, עיי' גינצברג, אגדות היהודים ברך ר' ע' 176. ונלבך הוא וכל אשר לו (פיש וילcid, יהושע שם). מגדים ועד קמה וכרכם (ע"ש שופר טו ה), והסיפור ע"פ המדרש (פרק ר' אליטור ליח) לך יהושע את ענן ואת הכסף ואת האדרת ואת לשון הזחוב ואת בניו ואת בנותיו ואת כל אשר לו והעלם בעמק עכור וכו' (והמודרש מנמק מפני מה נפנסו גם בני ביתו). 18 בוגד ושותך מה מועיל ר' ר' אל פני הקב"ה. 19 יד שלח אחוי בארון עזה הכהן, ע"פ שב' ווישלח עזה אל ארון האלים ויוציאו בו כי שמו ובקר ונעשה בו משפט וחזרון שני יחוור אף ה' בעזה וכורו מה יעשה עובי כבני מרון ר'ה א' ב' (במשנה). 20 יודע גגן שי' א' טו יח, וזה דור בן ישע. בפץ בחני כשם אמר בחני ה' וגסני (טהלי' יב ב),ocabrhoim ויזחק, עיי' מדרש תהילים שם. נבחן בעניין בת שבע, שני' בחנת לבני פרקודה לילה (טהלי' יז ג) ונם חם חמי נון הנבייא, אמר חני אליהם כחסוך (טהלי' נא ב-ט) מחתנה חנן בקש מאחר שנכשל בעונו. ואל תבא במשפט לדיני הלה' קמג'ב. קוראי בגרון וקול שופר ישע' נה א, ר' ר' ישראל אם פשעם בדיין יסoper ויכרע חזיו על המוכיות. במחנות חם היום יכופר כמו שבקש דור (וילסן ע"פ המשנה, מעשר שני א' ועוז). 22 קצין כנאה לקטר לשם עווה מלך יהודה (צבי), שופט' יא ועווד, במקורות מלך שבנה לעדר להשתheit ובא אל היכל לחתיר קטורה (דהיב בז טז) נגע במצחו זרחה טט יט והצראת זרחה במצו להרשות רושם. ונשפט בלא ידע ואשם (ל' ויקיר ה' ייז) כדאיתא בתנומוא נה ייג בעזיה כתיב כי אהוב אדמה היה (דהיב כו') שהיה מלך והפקיר עצמו לאדמה ולא נזק למותה (ר' ר' הוניה במלמוד תורה). יום

לעת יִבְקְרֹו פּוֹעַלֵּי שָׁקָר / לְהַשְׁפֵּט בְּוֹכֶת אֲפָחָת וְמַקָּר
יִסְכַּר פִּי דּוֹבָרִי שָׁקָר : אִם לֹא לִמְעָנוּ

25 יִשְׁרָאֵל מִתְהַלֵּךְ לְפָנָיו בְּאֶמֶת / אִיךְ אַחֲרֵי הַדְּבָרִים וְהָאֶמֶת
חַשְׁבָּן פְּעָלָו אֶלְהִים אֶמֶת :

יִדְיד אֲשֶׁר לְפָנָיו וְאַחֲרֵיו / לֹא קָם כִּמְתוֹהוּ בְּבָחִירֵיו
וְאַחֲרֵי כָּל־זֹאת דָקְדָק אַחֲרֵיו :

יִבְנֵנוּ כָּל יִצְׂוָרֵי אָרֶץ / אִם כֵּן בְּמַצּוֹקֵי אָרֶץ
מַה־יִנְעַשׂ רְשָׁעֵי אָרֶץ : אֶל אָמוֹנוֹ

רָאָה יְרָאֵו יִעָּרֵי שִׁיחִים / אִם אָשָׁא חֻזָּה בְּלָחִים
אוֹ יִנוּעוּ יִבְשִׁים כְּסֻוחִים :

רָאָה כִּי אֵין אִישׁ / לְהַפְגִּיעַ בַּעַד בְּנֵי אִישׁ
וְאַתָּה אֵל וְלֹא אִישׁ :

30 רְשֻׁוֹם בְּכַתְבָּה אֶמֶת אֲשָׁנָה / מַעֲשָׂה כָּל־יִמּוֹת הָשָׁנָה
לְרַצְׁוֹתָךְ בְּשׁוֹפֵר (בשנת ב'ז'כ'ר'ון שׁוֹפֵר) בָּזָה רָאשָׁה־הָשָׁנָה : אִם לֹא לִמְעָנוּ

24 עם חס', אֶפְ | זְדִים: רְדוּדִים ע'   25 אֶלְהִים פְּעָלוֹ מֵיד   27 אִם כֵּן בְּהַזּוּרְלֶל   28 אוֹ יִנוּעוּ: מַה יִعְשׂוּ בְּטַגְלָד
30 יִמּוֹת כָּל הָשָׁנָה אֶפְ

אחד נזקק לבית הוועדר אמר להם במה אתם עוסקים. אמרו לו בהוזר הקבר יומת (במד' א נא) אמר להם הקב"ה מלך ואני מלך. נאה למלך לשמש לפני מלך ולהקטר לפניהם מלך וכבר — ר' ר' שנשפט על אי-ירידות דין זו שפסול להקטרה. 23 לעת תמולט רגל זדים לה'כ דבר' לב לה אשר בא לו היכיל מזידים ע"ש משליל כא ופעל אוצרות בלשון שקר. ייסכר פִּי דּוֹבָרִי שָׁקָר לה'כ מהני. 24 לעת יבוקרו פּוֹעַלֵּי שָׁקָר ע"ש משליל כא ופעל אוצרות בלשון שקר. ייסכר פִּי דּוֹבָרִי שָׁקָר לה'כ מהני. 25 יישר מתחלהך לפניו באמת חזקה מל' יהודה שאמר (מ"ב ב' ג) זכר נא את אשר החלהכי לפניך באמת ובלבב שלם. אחריו הדברים והאמת לה'כ דחיב לב. א' חשב פּעָלוֹ שתחנהה בפני מלאכיavel בבל והראם את אוצרות ('שׁע' לט ב') ועוד שפתח את הארץ והראה להם את הלחחות ואמר בזו אנו עשוין מלחמה ונוגזחין (פרק ר' ר' ב'יה' ונתבשר (ישע' לט ו') הנה ימים באים ונשא כל אשר בתיוחן... בבל... ומגבינך... יקחו והוו סրיטים בהיכיל מלך בבל. עיי' ג'כ' טנהדר' דף קיד' א'). אלהים אמת רומי י'ג'. 26 יידיד אשר לפניו ואחריו לא קם כמותו בבחירותיו ישחו מל' יהודה, ע"פ' מ"ב נ' כה. ואחריו כל זאת דקדק אחוריו ונפל במלחמה (ה'יב' לה כט) על שלא החיעץ עם ירמיהו הנביא, כודיאתא בבל' חנן' דף כ'ב' ב' ובאייה רביה א' ייח' (מ"ז א' ברכ'ו). 27 ייבינו כל יצורי ארץ אִם כֵּן בְּמַצּוֹקֵי אָרֶץ שְׁיאָ בְּתָה. מה יִעְשֶׂר רְשָׁעֵי ארץ מהלי' עה ט. 28 יעדרי שִׁיחִים יִעָּרֵי אִילּוּתָה, והפייטן מקיש אודם לעצם השודה. אִם אָשָׁא חֻזָּה בְּלָחִים בעלי' זכויות. אוֹ יִנוּעוּ יִבְשִׁים כְּסֻוחִים הרשע'ים, ע"פ' ישע' לג' ייב. 29 רָאָה כִּי אֵין אִישׁ (לה'כ' שמות ב' יב) לְהַפְגִּיעַ בַּעַד בְּנֵי איש לה'כ' מ' א' בר'ו. מה שדרשו חזיל יומא דף א' על הפסוק אם יחתא איש לאיש (ש'א ב' כה) אם יחתא איש לאיש ופלו אליהם ימחל לו, ואם לא יחתא איש מי יתפלל בעזדו חשובה ומעשיים טובים. כי אתה אל ולא איש ע"ש הוושע'יא ט. 30 רְשֻׁוֹם בְּכַתְבָּה אֶמֶת לה'כ' נז' י' כה. אֲשָׁנָה אָסְפָּר (ל' ד' בר' ו' ג') ויזנו מעשי נבי אָדָם הרשומים בספר (אבות ב' א').

ובכן נמליך מלך עליון (נ"א ויהי בישرون מלך)

קימען: לייז מאולט. צטיס צלי נויליס... מס' 1653.

ונתניין לדרג של כל חרווי מלך אביוין.

- מלך עליון.** אל דר במרום. אידיר במרום. אמץ ידו תרם. לעדריך עד ימלך:
מלך אביוין. בללה ורד שחת. בשאלות בליל נחת. עד פמי ימלך:
מלך עליון. גבור להקים. גויר ומתקים. גולה עמקים.
מלך אביוין. דינה בדבר. דוחה לעבר. דומה לעבר.
מלך עליון. המדבר בצדקה. הלויבש הצדקה. המאזין צעקה.
מלך אביוין. וחפץ ברכשו. ועולה רשות. ומוכן לפשע.
מלך עליון. זוכר צורים. זכות יצורים. זעם צרים.
מלך אביוין. חושב לשוכת. חש ומתקפת. חב ומתקפת.
מלך עליון. טוב שוכן עד. טובו לעד. טפח שמית עד.
מלך אביוין. זמין טפחות. יומו למפלחות. יחום טפחות.
מלך עליון. בשלמה עוטה אור. כל מאורי אור. כביר ונאור.
מלך אביוין. לצלמות שלל. לרוגב יאפל. לאשפן יעקל.

ברובכסי' נשחרורך חרווי מלך עליון; חרווי מלך אביוין (^א) ובकטעי הגינוי אבויין^{20,14,13}; ביהדותאי: 21: בשלמותברך כ; נך 22.4.2 מ || כוורת ובכן נמליך מלך עליון לכ; ובכן ויהי בישuron מלך בזונקנין²¹; שנייהם ר: ובכן יי מלוך לעולם ועד ג ובען אגדיל מלך עליון ואויל מלך אביוין קב²² 1 במרום: מרום לאגין²³ 2 שחת: בשחת ד לבלאות... בשאל ובחחתית מ בלי ליאות אג²⁴ 3 גורר... גולה... גבו להקים א. 4 דובר: דוכב ר 5 המאזין: השומע קב²⁵ 1 צעתה: נאה א. 6 ברשות: רשות קב²⁶ 7 זוכר יצורים (ליצורים אבויין²⁷) זכות צורים (הורם א²⁸) פלמנדר אג²⁹: זכות צורים זוכר יצורים ר 8 ושכח כ 9 שמי עד עד א 10 ימי טפחות / יהומי טפחות / יהום טפחות כאבויין³⁰ 12 יוקפל... יואפל א³¹ לאשמו: לאשמו כ

- ובכן נמליך מלך עליון וזה בראה הכלורת המקורית (בקצת מקורות): נמליך מלך עליון ונשליף מלך אביוין.
1 אל דר במרום ישפ' לג זו הוא מרומים ישבון. אידיר במרום תhalb' צג. ד. אמץ ידו תרום עיש מכיה זה תרומ
ירך על צרך. והפייטן לא דקדק לכתוב 'ירום' אלא כתוב 'תרום' לפי יידר. 2 בללה עיש איביג כה והוא כרבך בללה. ורד
שחת בשאל וחתת עיי איבוב יי גידי. בליאות בטורה.
3 גבור להקים (במקרים להקוטר, לי להקת הנגנאיט, שא' ט כ) ריל גבור בצעאות קדושים. גויר ומתקים. גולה
עמוקים איבוב ייב כב מגלה עמוותת מניח חזק. 4 דוה כדבר איכה א ייב כל היום דוה. 5 המדבר בצדקה ישע טג א.
חולבש צדקה ישע, נט יילבש צדקה כשרוני. 6 וחפץ ברשות עיש תhalb' ה כה כי לא חפץ רשות אתה. ועוזה רשות
מלאי ג טו עושי רשות. 7 וזכר צורים זזכר זכות אבותה, עיש הבינו אל צור הוודתם, ישע נא. זכות יצורים כה
לזכותם. זעם צרים עיש תhalb' ז יב ואל זעם בכל יום. 8 חש ומשתבח מהר להשתבח. חב ווטא, מהאייב.
9 טוב שוכן עד ישע נו טו. טיפח שמי עד עיש ישע, מה יג וימיינி טפחה טמיים. 10 ימיו טפחות עיש תhalb' לטו
הנה טפחות נתת ימי. יומו למפלחות ריל לאכובה, עיש איבוב יא כ ותוקותם מפה נפש. יהום טפחות בן טפוחה (יהום עיש
תhalb' נא ז ובמטה יהמטעני אמר). טפחות עיש איכה ב כ פעלי טפוחים). 11 כשלמה עוטה אור תhalb' קד. כל מאורי
אור יוחק' לב ח. כביר עיש איבוב לו ה הן אל כביר. ונאור חחל'עו ה. 12 לרוגב יאופל לצורור אדרמה (איבוב לח לח).
לאשמן לחשך ואפילה (במשמעות זו אצל הפייטנים, עיי' מלון בן יהודה א', 424).

מלך עליון. מלך עולם. מפונח געלמים. משיח אלמים.
מלך אביו נע לרוגעים. נחן מפוגעים. נבהל בשגעים.

מלך עליון. סובל כל. סב ומליה כל. סוחר בכל.
מלך אביו עבר ומתרבר. עפסיו מעיר. עפרו צובר.

מלך עליון. פארו עז. פועל ימינו תזע. פודה ומעוז.
מלך אביו מצהה באיש. צואה תלכישא. ציה תירשא.

מלך עליון. קדושיו להב. קורא מי רהב. קרוב לקוראיו באhab. לעשי:
מלך אביו רמה לבש. רטב וייבש. רשוף בימים ובאש.

מלך עליון. שנה אין לפניו. שקט בפנינו. שבת טוב במאפנינו. לעשי:
מלך אביו נסיך נסיך. נסיך נסיך. נסיך נסיך.

במנגנון פולין אומרים כאן שורה 2 ואחריה 22 ומגידים למלך עליון ב-אבל מלך אַבְיוֹן תָנוּמָה תְעַופֶּנָּ. פְרִידָמָה תְעַופֶּנָּ. תָוֹחוּ יְשׁוֹפֶנָּ. מלך עליון תָקְפוּ לְעֵד. הַפְּאָרָתָו עֲדִיָּעֵד. תְהַלְתָו עֲזָמָת לְעֵד. לעשי:

23 חיפוי יושב תחולות הום ג' 23 מלחמות קג¹³ מטבחה... מלך... ה' | מלחמה: מפקח א' קג¹³ מרגון א'ו 14 ג' נבחן א'נו | נבהל... נחפו קג¹⁴ 20
13 מלך לעולמים קג¹³ מטבחה... מלך... ה' | מלחמה: מפקח א' קג¹³ מרגון א'ו 14 ג' נבחן א'נו | נבהל... נחפו קג¹⁴
13 מטבחה: במניגיים ס' 15 סובל כלו: סובל בכל א' סובל הכל דוסים! סוקר... סב... א'ו סוקר בכל א'ב' הווחטקרם בכ-
א'ג'ן¹³ 20:4¹³; סוקר הכל שאר כי'י 17 פודא... פעל... פלא' 18 צחנאו... צוואתו א'נו | תביאשנו א'ו: תביאשנו מקג¹³ 20 א'נו
תיבשנו כ' 19 קדוש קדשו ליה פ' | למי רהב פטאף, וגוזח קג²⁰ יקרא באח' / קדרושים יאתה...; גוזח קג²⁰ קדוש
בצסדי אית'ו / קרוב לאיזמותו / קדשוינו אית'ו 20 רטב א': רטוט ב', וגוזח קג¹⁴ רעד אחותו / רעדת בכתו / רימה שיכלהחו
21 שבת: שם קג²⁰ | טוב ח'ם, א'ג'ן²⁰ שבת טוב במזגנו / שלום במעונינו / סיינה אין לפניו א' 22 חרדה... חרומה... 1|
וחומו כ' , וגוזח קג¹⁴ תחפוכות בלבו / חוליה בקרבו / חאכלנו לארכו ולרחבו אחר 22 תוקף גדרות / מוכן עלילות /

13 מלך עולמיים ע"ש מהל' כמה יג מלוכות מלכות כל עולמיים. מפענה געלמוין. משיח אלמיים שניהם נמצאים בחלפת נשמהת כל חי, לפ' גוסטה סדר ורומניה. מפענה, פ' פטור, מגלה, ופי' צונץ, ס.פ. 444.

14 נחפז נתרדר (גבלהו והפכו מהל' מה ז). ובhalb תחאל' שם. בשגועה שטבון. 15 סובל כל. סב ומבליה כל פיש ישע' מוד ועד זקנה אובי הוא ועד שיבת איסבל. סב לא' זקנה, ובבליה הכל עי' ויקיר ד' ח' (ע' 13) נש' וו סובלת את הגע' וווחבקה אובי צולמו... סוקר בכל רואה ומבטט (מלא ריגליה אצל הפליטנים, מל' ומשקרות עינים, ישע' ג טז).

16 עובר ומתעבר זמנו עובר ומתחבר (שני בטויום מתקבלים). עפרטו צובר ע"ש תבוקן א' וייבער עפר.

17 פארו עוז פיש מהל' צו ועו ותפארת במקדשו. פט כי ח' תפארת עומו תהה. פרעל ימינו תעוז ע"ש תחאל' פט יד תعرو יידך תרומ ימינך (ההיפיטן כותב תעוז (במקום יעוז) לפי יי' מינו). פודה ומעוז תחאל' צו א' ח' מעוז חי'י, וכדמתה. 18 אצחנה תבאישנו ע"ש יואל ב' ועה באשו ותעל אצנתו, פ' הסחורהן, ריל התאטא. וייב' תביבונו, ומסתבר. ציה יובש.

19 קדושיו להב ע"ש תחאל' קד ד משיחיאו אש לוות. קורא מי רחוב קורא מי חיים (ע"ש עמוס ה' ח) ורוהב (גיאות) smo של שר חיים (רבב דק ע"ד ב'). קרוב לקוראיו באhab ה'ל' כמה יה. באbam = באבהה. 20 רמה לובש אויב זה לבש בשורי רמה. רטוב ויבש ע"ש איבוב חטו רטוב הוא לפני שם, ושם יט יג ולפנוי כל חזיר ייבש. רשותם בימים ובאש רשותם (ל), רשותם אש' שה'ש ז. בני רשלף, איבוב ה' לשון גולפ ריק על אש, וההיפיטן מביאו במשמעות טבוע', ועי' זולאי, ידיעות המכון ד' עמ' ר' ר'.

סלוק

ובכן לך מעלה קרשה. כי אפה אלהיך מלך:

כל קיון ומכלו. – ו-451.

ונתנה תקף קדשות היום / כי הוא נואר ואים
ובו תנשא מלכותך / ויכון בחסד כסאך
ותשב עליו באמת / אמת כי אפה הוא דין
ומוכיח יזדע עד / וכותב וחותם [סופר ומונה]
5 ותופר כל הנשכות / ותפתח ספר הזכרון
ומאליו יקרה / וחותם יד כל אדם בו
ושופר גדור יתקע / וקול דממה [נקה] ישמע
ומלאכים יחפוץ / וחליל ורעדיה יאהזין
ויאמרו הנה יומת הדין / לפקד עלי-אבא-םרים בדיין
10 כי לא-זינו בעיניך בדיין / וכל-בא-עדם יעבורן לפניך בגיניך מראן:

כ"י אצבר וקטני הגניה לב(1-21). קב(27-3) || 1 ונתנה תוקף קדשות היום: כנגד שלוש תקיעות היום הוטי, לב(1) כי הוא: יום הוטי לנאנץ (שما זה עיקר) 2 ובו: נט לבן תנשא לנדר 3 אמת כי אתה הוא דין: כי אתה הוא דין אמר לבケין (שما זה עיקר): אמת חס' פ: הוא חס' אדר הו' וחקנטל 4 מוכחה ויודע עד אחר 5 ותוכור כל הנשכות לנדרין 1 וחותם חס' ע: ובייד כל אדם יחתום הוטי, לבן וטופר מהוואו' ר' ומונה וטופר הו' ע 5 זכרונות בדזח רנקנבלץ 7 וטופר טנאפדר צ דקה לגב: חס' רוב כיינ' 9 יום הדין לנק' פ: יום דינרוב כיינ' 10 בא העולם לנקר' יערון אבו' וחקמי' פ: ערבון אבו' וחקמי' פ: ערבון רע

ונתנה תוקף, לפי הרו' מוסב החלק הראשון על יום הדין שלעתיד לבא (עי' שמ), ומהפטיקא זכל בא עולם, עobar המחבר לריה של כל השנה, מה שאינו מתפרק על הדעת. ותוור נראה שהוא מתאר את סדר ריה של כל השנה בשיטים בתמונה יום הדין הסופי שבמקרה, בלי שיש מCKER לה באוגודה יודעה.

1 ונתנה תוקף קדשות היום, ריל נספר קדשות ריה. ובקטן הגניה הוא ממשיק: כנגד שלוש תקיעות היום, לפי הרטעון הידוע (עי' לעיל שחרית, סלוק 80). כי הוא רל היום. נורא ואיזום ל' חבקוק א. ז. 2 ובו תנשא מלכותך מדין כדין. ויכון בחסד כסאך 3 ותשב עליו באמת עיש ישע' טה והוכן בחסד כסא ושיב לעיל באמת. אמת כי אתה הוא דין ומוכיח ויודע עד כמאמר חז"ל (אבות ד' כ"ב) לידע להורייל ולהודע שתראו... הוא הדין והוא עד הוא בעל דין וכו'. 5 ותוכור כל הנשכות עיפ' גנטה הברה הנשנית במשנה (תענית ב' ד') וזכר הנשכות. ותפתח את ספר הזכרונות (ל' אסתרו א) עיפ' מאמר חז"ל ריה א' דף ניז' ריה א' שלש פינקיותיהם וכו'. 6 ומאלו יקרה עצמוני נקר. וחותם יד כל אדם בו עיש אובי ז' ז' וזרשת חז"ל (טברי דברים ש"ז, ועוד) שהחותם נפצעו וחותם (בשעת פטרתו מן העולם, והפטיקאים העבירו כל זה לריה) על מעשרו. 7 וטופר גדור יתקע עיש והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול, ישע' צו יג. וקול

יקרה היא מפנינו: מכון גדור המכנס לפני ולפנים, הוריות דף יג' א' ועוד). שבת טוב במצפונו שבת טוב צפון לצדיקים (חהל' לא' במצפוני, במקומות שהוא נון את טובו, דוגמת צובד' א. ג.

22 תנומה תעופנו כנראה משחק הפייטן בשתי משמעויות המלה 'עוף') תאפיל לו (חופה, איזוב א' יז), או תעוף מסביב לו. תרדרמה תעופנו מסובב אותו. והוא ישפנו עיש איזוב ט' יז אשר בשערת ישפוני. 23 תקפו לעדר תפארת ל' אסתר י. ב.

תפארתו עד עדר עיש חהלה',UA ח כל היום תפארתך. תહלו עומדת לעדר חהלה' קיא'.

כברכת רועה עדרו / מעביר צאנו תחת שבטו
בנד-תעביר ותספר ותמנה / ותפקד נפש כל-חי
ותחתך גזגה לכל-בריה / ותكتب את-גער דין:

- בראש השנה יכתבון / וביום [צום] בפור יחתמו**
- 15 **כמה יעברון וכמה יבראון / מי יחיה ומיתמות**
מי בקאו ומילא-בקאו / מי במים ומיל באש
מי בחרב ומיל בחיה [ניא ברעב] [יש מוסיפין מי ברעב ומיל בaczma]
מי ברעש ומיל במנפה [יש מוסיפין מי בחניתה ומיל בפקלה]
מי ינוח ומיל ינווע / מי ישקט ומיל יתרף
- 20 **מי ישלו ומיל יתיסר / מי ירום ומיל ישפל / מי יעשיר ומיל יעניע:**

תعبיר שאר ניינן לפניו חס פטן כבני מרון לפניו (לפני קרע) לג 11 ומעביר ד 13 בירתה: הכריות לנבריות ב'/or בריותיך אbehoo Kapua] והכתוב את גור זרכם חס לבו: את חס אפ 14 ובראש קצע] יכתבון: שפטון פט יוכרון ס [לונדר לקיי, וכנראה היה ייכחוב, שמא זה עיקר] וביום צום כפור לאיוו/קפטל צ'וג'וים והשענא ס [ייחתמו: ייחתמו ל' (שמא זה עיקר) 15 יעבורון (מלא) כמה כיין, בנין לבגונענץך] ומיל: מי גט או מי ע 16 ומיל לא: מי לא לבן מי באש ומיל במים פטעלער 17 בחרב: בדבר גט בלחאה צפלגן: במלחמה ד: רבע שאל כיין, מי ברעב ומיל בaczma (בדבר ל' הויס' בל) במנפה: מי בחניתה ומיל בסקילה הוש' ס מי בדבר ומיל ברעב וחס' ד 18 ישוט פמ מאנוואילע-שוננדור המליסביבי 19 ירום פטאפע | ירים אב'וווזן| יושפל (מלא) לנפט 20 יעניע... עשיר לר 21 מעברים לבן: מבטלין סען את חס' למינך 23 כי לא: ולא טגלמילד קני

דממה [דקה] ישמע פיש איוב ד טו דממה וקול אשמה. 8 ומלאכים יחפזון איוב ד יהן בעבדיו לא יאמין ובמלאכי ישם חלה. ותחל ורעדיה יאחוון (הלשון ע"ש מהל' מה רעה אחותם שם חיל כיוולדה, והיה ציל יאחו אחותם). 9 ויאמרו הנה يوم הדין. לפקווד על צבא מרומים בדין ע"ש ישע' והיה ביום ההוא יפקוד ה' על צבא מרום... 10 כי לא יוכו בעייניך בדין ע"ש איוב טו הן בקושיו לא יאמין ושםים לא זכו בעינויו. וכל בא עולם יעבורון לפניך בני מרון לשון המשנה ריה א' ב'. 11 כברכת רועה עדרו יוחוק לך. יב. מעביר צאנו תחת שבטו עיש' ויק' זו לב אשר יעבור תחת השבט, והותמונה לקוחה מפלות העיטור.

12 כן תעביר ותספר ותמנה פיש ירמ' לג ג' טוד היבורונה האמן טיד מונה. 13 ותחתוך קצבה לכל בירתה חפטוק ומק齊יב להם (במשמעות זו של תחינת הדין ל' התלמוד, סנהדר' דף ז' ב') צדק את הדין וחותמו. ותكتب את גור זרכם פ"פ הדעה המקובלת (ירוי' ריה א' ב' דף ביז א') כולם נידונין בראיה וגור דינו של כאויא מתחום ביה'כ.

14 בראש השנה יכתבון ובו-יב'... דבר כאן על הביגוניום, לפי המתאר (ירוי' ריה ר' סט)... אדריקט גמוריטס בבר גטלו איפופיס (פ' פסק דיק) של חיים מורה... רשותים גמורין כבר גטלו אפופיס שלתן מורה... ביןוניים כבר ניתן להם עשרה ימי תשובה שבין ריה ליה'כ. אם עשו תשובה נכתבן עם הצדיקים ואם לאו נכתבן עם הרשעים. 15 כמה יעבורון מן העזלים (לשון המשנה אבות ה' כייא, ועבר ובטל מן העזלים). (ויהם יעבורון או יעבורון, ר' ל' כמה יאבדו במשיעם, עי' ברלין, ראנדר בעמארקונגען כרך ב, 1912, ע' 63, וקשה להצדיק צורה שכזו) וכמה יבראון כמה יוולדו. 16 מי בקאו בקץ המועד לו, מי במים ומיל באש מהל' טו יב באש ובמים. 17 מי בחרב ומיל בחיה (ניא ברעב) עיש' יחק' ה יז' ושלוחתי עליכם רעב ורעה... וחרב אביה עלייך... 18 מי ינוח ומיל ינווע עיש' מהל' קז כי יחוגו ינוועו כשכור, וכדומה. מי ישquit (ישקוט ?) ומיל יטרכ' מי היה בשקט (פ' יש' יש' ל טו בהשקס וככטח) ומיל היה מיטולט ממוקם למקומ. 20 מי יעשיר מי היה עשיר (לפי שימוש בנוין המשעל גם בתניך (כונן מהל' מט יי) גם בשפת המשנה (כונן גטן ב' יי)).

ז' טבת קייל ממעון

וַתִּשׁוֹבָה וַתְּמַלֵּה וַצְדָּקָה / מִעֲבִירֵין אֶת־רַע הַגּוֹרָה:

כִּי בְּשֶׁמֶךְ כֵּן תִּהְלַטְתָּ / קָשָׁה לְכֻעָס וַנֵּוח לְרִצּוֹת
 כִּי לֹא תִּחְפֹּץ בְּמוֹת הַמֶּת / כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מַדְרָכוֹ וְחַיָּה
 וְעַד יוֹם מוֹתוֹ פְּחַפְּה־לָלו / אִם יִשּׂוֹב מִיד תִּקְבְּלוּ
 25 [אמת] כִּי אַתָּה הוּא יוֹצָרֵם / וַיּוֹדַע יִצְרָם
 כִּי הֵם בָּשָׂר וְדָם:

אַדְם יִסּוּדוֹ מַעֲפָר / וְסָופּוֹ לְעַפָּר
 בְּנֶפֶשׁ יִבְיאֵלְחָמָו / מִשְׁוֵל כְּחָרֵס הַנְּשָׁבֵר
 כְּחַצִּיר יִבְשֵׁ וְכַצִּיךְ נָבוֹל / כְּצָל עֹבֵר וְכַעֲנֵן צָלָה
 30 וְכַרְוֹת נָשְׁבַת וְכַאֲבָק פּוֹרָח / וְכַתְּלוּם יָעוֹף:
 וְאַתָּה הוּא מֶלֶךְ / אֵל חַי וְקִים:

ב

כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מַדְרָכוֹ (מדרכיו פְּגָאֵל מִתְּחַטְתָּו אֶוֹבֵד מַדְרָכוֹ הַרְעָתָה ט) וְחוֹהָה (וְחוֹי וּמַט): כִּי אִם בְּחַטָּאוֹ יְמֹות בְּבָדְחוֹן/זִיהְמַיָּק
 24 וְעַד: פְּד אָוְזָנָאָפֵן תְּחַכָּה: תְּקוֹהָ וְחוֹיָם | אִם: וְאִם בְּהַוקְכְמַכְקָנוֹן | מִיד: כִּי חַסְפֵּי קְנוֹן | תְּקַבְּלוֹ: תְּרִצָּה קְנוֹן
 חַסְפֵּי אַיְבָה/הַוּזְחַקְאָר | כִּי אַתָּה וְאַתָּה רַד | וַיּוֹדַע: וְאַתָּה יְדוֹעָ פְּטֵפֵט | יִסּוּדוֹ מַעֲפָר: מַעֲפָר גְּנוּרָא קְנוֹן
 יְבַשְׁ חַסְפֵּי רַד | וְכַצִּיךְ נָבוֹל חַסְפֵּי גָּנוֹל | כְּצָל עֹוֹלָן | נָצָל ... 30 נָשְׁבַת חַסְפֵּי ט | 31 הַוְאַחֲרֵי אַיְבָה/הַזְּחִיקָר | אַל חַסְפֵּי פְּטָגָר
 21 וְתִשׁוֹבָה וְתִמְלָה וְצְדָקָה מִעֲבִירֵין אֶת רַע הַגּוֹרָה עַיְפָמָר חַזְלֵי בְּבִירֵי מִיד יִגְנֵעַ עַיְפָמָר 434 שלשה דברים מבטלם
 את תְּגִזְוָרָה, וְאִילוּ הַן תְּפָלָה וְצְדָקָה וְתִשׁוֹבָה, וְשְׁלַשְׁן בְּפֶטֶק אֶחָד: וְיכַגְעֵנוּ עַמִּי אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֵי עַלְיוֹ וְיִתְפְּלֵלָו (דְּחַיְבָה זִי) חַרִי
 תְּפָלָה, וּוּבְקָשָׁו פָּנִי, חַרִי צְדָקָה... וְיִשּׁוּבוֹ מַדְרָכוֹ הַרְעָה, חַרִי תִשׁוֹבָה, וְאַחֲרָה כָּךְ אֲסָלָה לְעַוּנוּם. וְעַיְגַּי רַהַי דָּקָי זִי בְּגַדְולָה תִשׁוֹבָה
 שְׁמָקְרָעָת גָּזָר דִּינָו שֶׁל אָדָם. שֶׁם טַזְוֵי בְּיַד דְּבָרִים מִקְרָעִין גָּזָר דִּינָו שֶׁל אָדָם. אַל הַן צְדָקָה עַזְקָה שְׁנִויָּה שְׁטָמָה
 צְדָקָה דְּכַמְּיבָר (מִשְׁלֵי בָּ) וְצְדָקָה צְבִיל מִמְּוֹתָה. עַזְקָה דְּכַמְּיבָר (תְּהַלֵּי קְנוֹן כָּחָ) וְצְעַקְעֵוּ אֶל הָיָה בָּצָר לְהַם וּמִמְּזֻקְוָתָיהם יוֹצִיאָם וּכְרָיָן.
 22 כִּי כְּשָׁמָךְ בְּן תְּהַלְתָּחָר תְּהַלָּי, מָה יִאָ, וּכְבָרָא רָוּמוֹ לְשֶׁמוֹת הַיְּדָוּעָים הָיָה, אֶל רָחָם וּחָנוּן וּכְרָיָן. קָשָׁה לְכֻעָס וּנוֹתָה
 לְרִצּוֹת לְשׁוֹן הַמְּשֻׁנָּה אֶבֶת הָיִיא, וְהַיָּא מִdot הַחֲסִידָוֹת. 23 כִּי לֹא תִּחְפֹּצָן בְּמוֹת הַמֶּת עַיְשׁ יְחִיקָה יְחִיקָה לְבִי אִם
 בְּשׁוּבוֹ מַדְרָכוֹ וְחוֹהָה צָבָן, לְג. יִאָ. וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תִּחְכָּה לוֹ אִם יִשּׂוֹב מִיד תִּקְבְּלוּ שִׁימְינָנוּ שְׁלַחְבָּיה
 פְּשׁוֹתָה לְקַבֵּל שְׁבִים בְּכָל יוֹם (פְּרִקי רַי אַלְפִּירָוּ מִיגָּן).

25 אִם כִּי אַתָּה הוּא יוֹצָרֵם וַיּוֹדַע יִצְרָם עַיְפָמָר 26 כִּי הֵם בָּשָׂר וְדָם הַכִּינוּי
 הרבִּיל לְבִן אָדָם (בָּאָפְטִיוֹתָה) בְּאֶגדָה.
 27 אַדְם יִסּוּדוֹ מַעֲפָר וְסָופּוֹ לְעַפָּר עַיְפָמָר בְּרָא' גַּיט כִּי עַפָּר אַתָּה וְאַל עַפָּר מַשְׁוֹבָה. 28 בְּנֶפֶשׁ יִבְיאֵלְחָמָו פְּשֵׁא אַיכָּה
 הָס. מִשְׁוֵל כְּחָרֵס הַנְּשָׁבֵר שָׁאָן לוֹ תְּחַקָּה, בְּגִינּוֹר לְכָלִי וּכְמִתְּשִׁנְבָּר וַיֵּשׁ לוֹ תְּחַקָּה (כִּי יִיד זִי עַיְשָׁא 130). 29 כְּחַצִּיר
 יִבְשֵׁ וְכַצִּיךְ נָבוֹל עַיְשׁ תְּהַלָּי כְּבָט אֲנוֹשׁ חַצִּיר יִמּוֹ כְּצִיךְ הַשְׁדָה כֵּן יִצְקָן. כִּי רָוח עַבְרָה בָּו וְאַינְנוּ... וּוּתְרָ עַיְשׁ יִשְׁעָ מִרְזָן
 כָּל הַבָּשָׂר חַצִּיר כָּל חָדוֹר כְּצִיךְ הַשְׁדָה. יִבְשֵׁ חַצִּיר נָכָל צִיךְ... כְּצָל עֹבֵר תְּהַלָּי קְמָד ד. וְכַעֲנֵן כָּלָה עַיְשׁ אַיְוֹב זִט כָּלה
 עַנְן וְיַלְךָן יְוֹדָר שָׁאָל לֹא עַלְלה. 30 וּכְרוֹת נָשְׁבַת הַלְּשׁוֹן עַיְשׁ יִשְׁעָ מִזְעָן כִּי רָוח הָיָה נָשְׁבָה בָּו. וּכְאֲבָק פּוֹרָח עַיְשׁ
 יִשְׁעָ הַכְּד וּפְרָחָם כְּאֲבָק יְעַלָּה. וּכְחַלְוָם יְעַזְּפָה לְהַכְּבִּיב אַיְוֹב כְּתָה.

31 וְאַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֵל חַי וְקִים זִמְרוֹת יִאָמָרוּ... וּבְחַפְלָה (כָּגּוֹן בְּפֶלֶת שָׁחוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקִים זִמְרוֹת יִאָמָרוּ...)

אין קצבה לשנותיך / אין גז לאך ימיך
ו אין שעור למרכבות (נ"א לשער מרכבות) כבודך
ו אין פרוש לעילום (נ"א לפرش עילום) שמח.

שמח נאה לך / ו אתה נאה לשמח
35 ו שמננו קראת בשמח / עשה למן שמח
וקידש את שמח / על מקדיishi שמח
[בעבור כבוד שמח / הנערץ והנקדש]
כטוד שיח שרפי קדרש / המקדים שמח בקדש
דרי מעלה עם דרי מטה / [קוראים ומשלשים בשלוש קדרה בקדש:]

כפתוב (על יד נביiek). וקרא זה אל-זה ואמר

קדוש קדוש קדוש נ' צבאות מלא כל-הארץ כבודו:

וממשיכים בע' 216

32 אין: ואין מ' קצבה: ק' ר' | ק' קציה בבר' דחקר: קצבה ר': שעור אפמי 33 ואין שעורי: ואין קציה אפמי ואין משער נ' | ואין לשער מרכבות... ואין לשער עילום תוקן בכמה נ' ביור שנייה 34 הנה לך שמק ט' | ונאה אהה ר' 35 עשה
למן שמק ח' אי 36 וקדש: קדש א' בבר' דהו' ז' תלאפ' את ח' א' ב' דהו' ז' 37-39 ח' פטנאפ' 37 בעבור כבוד שמק הנערץ והנקדש הווע' פ' (בעבור כבוד שמק ח' כי האל הנערץ והנקדש כ') 38 שיח: שכל שייח לו | שרפי קדרש: שרפי מרומך ע' המקדים שמק': המשלשים קדושה ע' בקדש ח' ר' 39 קוראים... בקדש ח' בוזהילר: קוראים ומשלשים ח' ק: קוראים ח', בשלוש קדושה בקדש ח': א' בקדש ח' ב' קמי'

32 אין קצבה לשנותיך ואין גז לאך ימיך ע"ש מלאי קב' כה ו אתה הווא ושנותיך לא יתמו. 33 ואין שעור למרכבות כבודך לה'יך ישע' כב' ית, וכאן פ' אין לקבוצ שיעור לבודוי המלאכים המשרתים את כבודו. ואין סירוש לעילום שמק' שניתן להעלמה ולא לפירוש ברבים, ע' מה שדרשו קהלה רב' ג' ב' (על קהלה' ב' יא גם את העלם נתן בכלם, שכחיב חטר) העולם הועלם מהם שם המפורש, ובירושלמי יומי ומאי ג' ז' ד' מ' ד' (על וייזוי כייג' בשם המפורש) לא היו זרים שם עד שהוא מתעלם מהן... זה שמי לעלם. ובבבלי דרשו (פסח' דף ג' אי) = קדושין דף ע"א אי) סבר רבא למדרשה בפירא, אי' וזה סבא לעלם בחיב' ר' יסל בפסק שמות ג' טו בחיב' זה שמי לעלם, חסר זאי') והואנו להעלמה. ושם ממשיכים ר' אבינה רמי כחיב' זה שמי לעלם וזה כורי לדור דור, אמר הקב' לא כתני נכתיב אמי נקרא. נכתיב אמי ביזיד היא ונקרא ר' אבינה רמי כחיב' זה שמי לעלם וזה כורי לדור דור, אמר הקב' לא כתני נכתיב אמי נקרא. ולשון הפייטן ע' דהרב' לג' א' אשימים את שמי לעילום. השינוי יראי לפרש ע' תשבי' ז' סי' קי'יט. 34 שמק' נהא לך מתחם לך, מפני שהוא מייד על כבוגוין, וכן אתה נהא לשמק'. ומה שנוסף ושמנו קראת בשמק' מוסב על שם ישראל ששם של הקב'ה כלבו, כדחיב' (דבר' כה ז') כי שם ה' נקרא עלייך, וודר בכמה מקומות במקרא. עשה... 36 וקידש את שמק' על מקדיishi שמק' על ישראל שמקדשים את שם הקב'ה בכל יום כשם נשמקדשין אותו בשמיים. 38 כטוד שיח שרפי קדש המקדים שמק' בקדש ההקדמה לקדושה הרגילה בנטות ע' געריצ' בתוספת המלדים 39 דרי מעלה עם דרי מטה ר' יסל יהוד המלאכים ובני אדם.

חזרת התפללה

לפי מנהג אשכנז ופולין אין אומרים קרובה בתפלה זו, אלא שליח הצבור אומר את שתי הברכות הראשונות (עד מהיה המתים) בלבד פירוט, וממשיכין (בפולין: ובכן לך הכל יכתרו. לא אל עורך דין, עי' 70) ונתנה תקף (עי' 169)

בקהילות צרפת ואפרים נתנו לומר קרובה זו

רשות

סימן: מ"צ יוקף כל טאולול (טוע נעלס) חזק. חמיס צכי ד' נוליס. 4 מליס גכל טוכ. – א 2927. מ. כלו, כטול סייגל
ללי יעקד מלויין, מלכ'א, חלק מעוצל 132.

**אייכָה אָוכֵל פְנִים לְהָרִים / בַקְשׁ רְחַמִּים לְיוֹצֵר הָרִים
גָבְרוּ פְשֻׁעִים וְהָאָזְנִיחַו נְהָרִים / דָלְלוּ וְחַרְבוּ נְקִים וְטְהָרִים:**

**הַיּוֹם הַזֶּה לְמִשְׁפְּט נְקָם / וְלֹכֶן בְּקָרְבֵי לְבִי נְמָס
זְחִילִתי וְאִירָא פָנָעָבָר וְרָמָס / חֲתוּמִי מְהֻעָשָׂק וְמַן הַחָמָס:**

**5 טָעַם נְכוֹקָה בְמַי יִמְצָא / יַעֲטַר אֶל-אָלֹהָה וּבְשָׁלוּם יֵצָא
כָלּוּ מְלִיצֵי מְקָאָה אֶל-קָאָה / לְבָא לְהַתְּחִנֵּן בְּמָה אָרְצָה:**

**מַאֲין עוֹד פְנָוֹת אֶל-הַמִּנְחָה / נְטֹשׁוּ חֲבֵלִי וְאַדְמָתִי זְנוֹחָה
סְפִי תָמוּ נְחָלָה וְמְנוֹחָה / עַבְרוּ שְׁמָחוֹת וְתִגְעַגְעָה אֲגָחָה:**

**פּוֹעַל יְשׁוּעוֹת לְחַסְדָךְ אִיחָל / אַדְקָתָךְ רַבָּה סּוֹלָחָה וּמוֹתָל
10 קָמָתִי לְחַלּוֹתְךָ וְלֹבִי מְתַחְלָחָל / רַנֵּן לְשׂוֹנִי גָּאָלָם כְּרָחָל:**

כ"ז פטנוף/פ"א; 19-20 נט עז

- 2 פשעים: חטאיהם אף 5 למשפט: לפניו אף לבי בקרבי אף 4 עבר: יעבר אפ' החותמי: חמייחי אף מפסיק פנפי
3 גנובות: גנונה אף לאלוה ג 6 לקאה ג 7 פנות עוד אפ' גנושה חביבי אף 8 ותויגעו אף 9 בחשוך כי"ז רבתה: חותם
רביה פפי 10 לחולחך אף: לחותם לך פ' להלך טנפ'/פ"ז מחלחל אפ' נאלם א. ראו: הנאלם פטפ'/פ"ז האלאמה ג
1 אייכָה אָוכֵל... לְיוֹצֵר הָרִים עָמֹס ד' יב. 2 וְהָאָזְנִיחַו נְהָרִים עַיְשָׂעִיט ו, פִי הסratio. דָלְלוּ וְחַרְבוּ יְשָׁעִיט
שפט. 3 נְקָם נְטָמָן, עַיְשׁ דָבָר לְבָלְדָה הוּא כָמֹס עַמְדִי. בְקָרְבֵי לְבִי נְמָס עַיְשׁ יְשָׁעִיט וְלַבְבֵן מְצָרִים יְמָס בְקָרְבֵו.
4 זְחִילִתי וְאִירָא אִירָב לְבָב. פָנָעָבָר וְרָמָס עַיְשׁ מִיכָה ה ז אֶס עַבְרָר וְרָמָס וְאַנְמָזִיל, וכותב יְפִי עַס ל' עַבְרָר דְגָמָת
מִיב' ב' ט' מ' נשאו רוח ה', ר' אל אני ירא שחיז' דיני ככר גדור לרעיה. החותמי מהעהושק וממן החמס אשר בידיו. 5 טעם
גנוכחה במ' ימץ' מי יכול לדבר דבר י'ש, וו'יג' גנוניה, ע'ש תhalb' ה' כי אין בפייה גנוניה. יעדתך אל אלה איב' ל'כו.
ובשלום יצא ע'ש י'ש'נה יב. 6 מל'יצ'י דינורי מ'קצתה אל קצתה ע'ש שמות כה. לבא להתחנן אסתור ד' ח' 7 מאין
עוד פנות אל המנוחה מלאכי ב' יב. נטשו חביבי ע'ש י'ש' לג'כו. ואדרמת'י זנוחה עזובה. 8 ס'פו תמו תhalb' עג'יט.
נחלחה ומנוחה דבר' יב. ותויגע אג'חה ע'ש תhalb' ו'זינעת' בנאנתי. 9 פועל ישועות תhalb' עד יב. לחסדרך איחיל ע'ש
תhalb' לג' יה למיחלים לחסדו. צדקתך ר'בה תhalb' לג' ז. 10 ר'נן לשוני נאלם כרחל ע'ש י'ש' ג'ג' ו' כרחל לפני גוזיה

שעוני מלהך במדת הרחמים / תהלך ה' היא בכל גתחים
ידועה מזו? לנשואי רחמים / ועודים לקלל אמרי נחומים:

סלה חסדייך לא יתמו / פתמי תשובה לא נסתמו
בגנות ורשותם אמת נסתמו / רביהם בהכונעם לצדך יחתמו:

15 שקד דלתותיך באלה נסמכתי / מה ונדרכה לפניה תהלכתי
ואקד ואשפחה ושיחי ערכתי / אמרים להרצות נפשי שפכתי:

לרצותך אמצי באש נשפט / נמצא חנינה בבודאי למשפט
חזק ורעות אלתי המשפט / וחלצני למענה מאימת המשפט:

קיען: סולס

יערב עתר צון לטהר / * הואל * לעצורים בלארזה גמר
20 דין הארץ ומשפט בצחיה / התקן בימינך אמן הספר:

במקום 19-20 בקצת כי"ז קיון: יען

19* יראה לפניה אתי מחר / עקד ומקצל זעיר גמר

20* קרב למענם ארצה גמר / בשורי היושב אמן הספר:

11 רחמים ג) תהליך:חקף תהליך ט 14 נחתמו הוכתו פ') יוחתמו ג 15 דליך אף סמכתי טפ' פ') התהלך:
ומצחתי פ' באתי ט 18 לungan החלצני פ') מאימת המשפט (משפט פוג') המילך המשפט אף 19-20 טוג' 20 האר פ'
(עליהו): כאור טוג' | משפט ג' 19-20 פפ' עא' * 19* יראה: יפקט ט עקו... וונהר: היירצה לungan בא מעבר הנגר פ'
זהיר וגורה: זהיר וטוהר ע 20 קרב לungan ארצה גתר פע: ודין הארץ ומשפט כazar פ' הואל לעצורים כלארזה גתר אף
בשררי: בשרגני עי] השב ע' הושב פפ' הושב לי אף

גאלמה. 12 לנשואי רחמים ע"ש ישע' מו ג שארית בית ישראל העמוסים מנין בטן הנשואים מנין רחם. אמרי נחומים
יתכן שכנות הפניין למשמות המלה לתימלן, לבטל את הגורה, בנון וייחם ה' על הרעה, שמות לב יד. 13 חסדייך לא
יתמו ע"ש איך ג' כב חסדי ה' כי לא תמננו. פתמי תשובה לא נסתמו רום למאמרי חז"ל, כגון שער תשובת עוזלם
פתוחים, דברים רבה ב' י"ב. 14 בגדות (זרה מחורשת מל' בגד). ורשע אם נחתמו ע"ש ירמ' ב' ב נכתם עין לפני.
15 שקד דלתותיך ע"ש משליח לד לשך על דחויה יום יום. מך דל, ויק' כו. 16 ואקד ואשתוחה ברא' כר
מה. 17 באש נשבט ע"ש ישע' ס"ז כי באש ה' נשפט.

19 יערב עתר עתרי חערב לפניו. צחן לטרה כדי שיטהר החטא שבידינו. הואר אינו מובן. ציל הועל? עי להלן
4. לעצורים לישראל הנמצא בגלות, שם שהושעת לאליהו בהר הכרמל, שם גהר ארצה (מיא ייח מט). 20 דין הארץ ומשפט
בצחיה ע"ש תחל' לו וווהיא כאור דזק וככו. החזק בימינך אמן הסהר תנוט ישראל. 19* אתי מנהר אברחות
שבא מארם נהרים. עקד יצחק. ומפצל יעקב, עיש ברא' לו ויפצל בהן פצלות לבנות וכו'. זהיר בנהרא מל' זהר, וכונת
הפינוי על משה שקרן עיר פניו (א. ראה). ונזהר דוד, עיש תחל' יט יב גם עברך נזהר בהם. 20* ארצתה גהר אליו, ע"ש
מיא ייח מב ואליהו עלה אל ראש הכרמל ויגהר ארצתה. בשוררי היושב אמן הסהר ריל בשוררי היושב את כנסת ישראל
למוקומו.

מגנ

סימן: ה-ז ציימין נכל טאולטן. צטיס צנ' 7. טוליס. 4 מליס צטול. – א. 447. ה. ללו, ק. סיוגל נלי פלויין 33.

**אגן הפטהר נוקשת שער / ביום הנפקד מעש להעדר
נעשה ותרעש כנווע עציינער / דפיה במצולות תקמיל ותנער:**

**השענה היوم בכשר הוריים / ישוע ונדל שחרור לבקרים
וזעם אם-יצא במדד ממרים / חסיד מעולם יוציא לנעזרים:**

**טנף מעל וכבד זדונות / ייחשכו למטה ממשמי מעונות
כPsiא כבוד בל-תנבל בצחינות / לקטרואג מדת-הדין מאוזן באזנות:**

**מקבות בור נקרו מצוקים / נפש לריגליך הערה בחובקים
סכם מפעליו זקרה לנפקים / עונפיו מלבחן בברוך פתקים:**

**פקדתו כהיום לחנטו סמדר / צבא בשליח לחייב בהדר
10 קשבר נא וממחן געדר / רבצם מחת-שים בריאה להסדר:**

כיני פטגעלט' פ' א ||

1 גנפקד: הנבחן אפ 2 ותריעש: ותריעד ג 5 היום אפ: חטא, שאר כייזי 4 לצלם אפ 3 וכוכב: משא הויס' ג 8 לבחון אפ
ביבך: בפקד ג 10 קישוב אפ

1 און הסהר ישראל, ע"ש שה"ש ז' ג שריך און הסהר, שדרשו על הפנה ר' עלי, שה"ש רבה שם וסנהדר דף ל'ז א' וצוד,
והפייטנים דרששו על ישראל כלו (עי' גנזי ספרר ג' ע' 168). נוקשת שער דפקת (גקס' מלה ארמית היא, כנון דמי ה-ו
וארכתייה דא לא נקסן, והיא בשימוש אצל הפייטנים). ביום הנפקד מעש להעדר ניקום המיעדר לבלה מעשה בן אודם.
להעדר, ר'ל להערות, פ'י' לגלות, דוגמת ויק' כי את מקורה הערה. 2 געשה ותריעש רעדת, ע"ש ש"ב כב' ח ויתגעש ותריעש
הארץ. כנווע עצי עיר ישע' ז' ב'. דפיה במצולות תקמיל הטאה חשליך במצוותם (ע"ש מיכה ז' יט). תקמיל, פ'י' תשחית,
מל' קמלו, ישע' יט ז', טפירוושו גבלו. ותנער עיש' שמות יד כו' וגער' הא' את מצרים בחור הים. 3 הווענה היום בכשר
הוריים ישראל גשעתן היום בזכות אבותה. ושות ודל עשיר ורש, ע"ש איוב לד' יט נכר שוע לפני דל. 4 זעם אם יצא
אם יצא הקצף, במוד' ז' א. חסיד מעולם ע"ש מהל' קג יג וחסיד ה' מועלם ועד' עולם על יראייו. לנעצרים לישראל הנצרים
בגלוות. 5 טנף טינוף. ייחשכו ימגנעו, שלא ייראו ולא יימצאו מחתת לשמיים. 6 כסא כבוד בל תנבל בצחינות
עיש' זומ' יד כא אל תנבל כסא כבוד, בלבוליכם, ר'ל בחטאיהם. לקטרואג מדת הדין מאון באיזוונת שלא להאון להאשמה
מדת הדין, שהיא מקטרגת (הגשمت מדת הדין כנון בתלמודו, שבת ד' ג'ה א'. מגילה דף ט' ז' א'). באיזוונת, ר'ל באיזוונת,
בחקשנה. 7 מקבת בור נקרו מצוקים אברהום הנקרה מקבת בור שנקרו ממנה האות שמות מצוקי ארץ, ע"ש ישע' נא א-ב'
הביטו אל צור חזבthem ואל מקבת בור נקורותם. הביטו אל אברהם אביכם וכו', ע"ש ש"א ב' ח כי לה' מצוקי ארץ, שדרשו
על האות. נפש לרוגל הערה שפרק נפשו לפניך בחובקים באהבה. 8 סכם מסעלין סכט מששי וכדרה לנמקים
זוכר לישראל שבגלוות, טזימקים בעונם, ע"ש ויק' כו' לט' והנסארים בכמ' ימכו בעונם וכו'. ענפיו מלבחן בביבך פתקים
כדי שלא לבחון בדיקנות את בניו בבדיקה הפתה פניה ותגפניהם סמדר. צבא בשליחך בשלחך את המלאכים. לחבשו
בהדר לאו דזוקא לתבשו אלא לבקרו אחריו שוהה כואה במילן, ע"פ האגדה בפרק ר'א כ'יט. תנומה וירא ב'. תנומה ור' דע
מייב' ב' (כיבור). בבא מזיעא דף פ' ז' ב'. 10 קישבר נא והשעיר' אל נא תעבור' וממחן געדר וממחנה, ר'ל מהאל, יצא.
רבצם מחת שיח הוועיב אוטם (המלאים) מחת העץ (שית, ברא' ב' ה וועוד) בריאה להסדר לסדר להם טורדה (בריאה)

11 שׁוֹעֵן בְּעַשֶּׂר לְהַפְּלָאוֹתָו פֶּלֶא / שֶׁלֶשׁ עֲשֶׂרֶת פְּנִיחָבָא בְּכֶלֶא
 תַּלְפְּתָהוּ עֲשִׂירִית סְפִּרְתָּה לְהַפְּלָא / תָּנוֹי אַחֲר הַדְּבָרִים הַאֲלָה:
 בְּכַתּוֹב. וַיְהִי אַחֲר הַדְּבָרִים הַאֲלָה וְחַאֲלָהִים נֶפֶה אֶת־אַבְרָהָם. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הַגְּנִי:
 וַיֹּאמֶר. בַּעֲבוֹר סֻפֶּה וְאַזְּרֶשׁ. וַיַּדְקֵךְ יִסּוּד עֲולָם: (משלי י, כה)
 וַיֹּאמֶר. הַבִּיטו אֶל־אַבְרָהָם אֲבִיכֶם וְאֶל־שְׁרָה תְּחַזֵּלְכֶם. כי אֶחָד קָרָאתִי וְאַבְרָהָם וְאַרְבָּהָו: (ישע' ג, ב)
 וַיֹּאמֶר. אֶל־תָּנָא צְמַעַן שְׁמַךְ אֶל־תְּנַבֵּל קַסָּא כְּבָדָךְ. וְכֵר אֶל־תְּפִרְבָּרִיתְךָ אַתָּנוּ: (ירמ' יד כא)
 וַיֹּאמֶר. כִּי אִמְרְתִּי עֲולָם חַסְדִּיךְ יְבָנָה. שְׁמַים פְּכִין אַמְיוֹנָתְךָ בְּהָם: (תַּהֲלֵי פט ג)
 וַיֹּאמֶר. אָף אַרְחַ מִשְׁפְּטֵיךְ יְהִי קָוַיָּנָךְ. לְשָׁמֶךְ וַיְלַכְּרֵךְ פָּאוֹת־גְּנָפֶשׁ: (ישע' כו ח)
 נֶפֶשׁ בְּתִירִיךְ נָא אֶל תְּעַנֵּן / יְחוֹלִינוּ מְרוּם תְּשִׁלִּים לְהַגְּנָן
 גְּחוֹמִיךְ יְכִמְרוּ לְנִדּוֹף מְרַגֵּן / לְעוֹזֵר קְרִיגֵנוּ כְּשָׁמֶשׁ וּמְגַן:
 זכרנו... מלך מימות ומותיה ומזמן ישותה

11 בְּפֶלֶא ב.

כע"נ (הבראה) ע"פ ברא"י י"ח ב"ה. 11 שׁוֹעֵן בעשר להפלאות פֶלא נְשָׁעֵן בְּכָבוֹדוֹ שָׁעֵדוֹ בעשרה נסיות להפליא אותן, וַיָּמַלְא הַוַּיָּר אֶתְוָתוֹ כָּאַילוּ הִיא נְזִיר (ע"ש במד') וּבַכְּיָלָא לְגֹדוֹר נְגֹדוֹר. שֶׁלֶשׁ עֲשֶׂרֶת כְּנַחֲבָא בְּכָלָא הַפִּיטָּן מוֹתָה רַק הַגְּסִיּוֹן הַרְאָשׁוֹן וְהַאֲחָרֹן, וְהַרְאָשׁוֹן שְׁהִיא בְּפֶלֶא, יְגַדֵּנָה לְפִי הַגְּדָה פְּרָא"ה צי"ו. 12 תַּלְפְּתָהוּ עֲשִׂירִית הַחַזִיק בְּפָעַם עֲשִׂירִית (וכנראה תַּלְפְּתָה מִחוּדָה על משקל מרגל, כבון וחושע י"ג מרגליים, מתמללה 'לְפָמָה', שופט' טו כת' רות ב ח). ספר להימלא שִׁימְלָא חַמְסָפֶר. חַיּוֹן אַחֲר הַדְּבָרִים הַאֲלָה רְאֵל סִפְרָו הַעֲקוֹד. 13 נֶפֶשׁ בְּחִירִיךְ נָא אֶל תְּעַנֵּן אל חָעָם (בְּחָפֵשׁ יְדוֹעָ לְחַלְיָק מִי בְּבֵן אֶצְל הַפִּיטִינְטִט). יְחוֹלִינוּ מְרוּם תְּשִׁלִּים לְהַגְּנָן חָקְתָנוּ תְּמָלָא מְמוּרִים לְהַגְּנָן עַלינוּ. 14 נְיוֹחָזִיךְ יְכִמְרוּ עִישׁ הוֹשֵׁעָ יְא ח יְחוֹד נְכִמְרוּ גְּנוּמָה. לְנִדּוֹף מְרַגֵּן לְגַשְׁטָן, לְדִגּוֹף דּוֹגָת אִיּוֹב לְבִבְיָו וְוּרוֹד. מְרַגֵּן (ל', וַיָּרְגַּנוּ בְּאַהֲלֵיכֶם, דָבָר' א כ), הַמְּתָאָנוֹן, הַמְּלָשִׁין, לְעוֹזֵר לְהַרְיִם. כְּשָׁמֶשׁ וּמְגַן ח'... וּמְגַן ה').

מחיה

קִיּוּן: תְּכִלִּקְכִּימִן מִמְלָגֶס. צְתִיס צְנִי ל' טוּלִיס. 4 וְלִיס צְכַל טוּל. – ת-212. כלו 194.

תְּחִבְשָׁת אֶלְפָטָק לְמוֹר מִקְטָרָת / שׁוֹבֵב לְבֹות עֲדִיךְ בְּתִכְנָן עֲשֶׂרֶת
 רְאֵף הַרְרִידְאָקָדָם בְּפֶלֶל מִזְכָּרָת / קְדָמָה לְחַלְקָדְמָעָרְבָ אֲשֶׁמֶרָת:
 אַפְוַנִּי אַמְדָהָסִית בְּמַעְלוֹת רֹוחַ / פְּעַלְקָבְקְרַבְדְּשָׁנִים יְשַׁקְקָרָוּת
 עַרְכָּה לְפָנִיךְ תִּם וְשָׁאָרְדָרָוּת / שָׁאָת אֲשֶׁמֶמְתִינְגָוּפְוִיקָדְכְלָרוּת:

2 רָצֶף: רַיְצֵי גַי רָוֵן גַּנְיָא | לְחַלְקָה: לְחַלְוָתָךְ אֶפְ | בְּאַשְׁמוֹרָת ע' 3 הרוח אֶפְ | ישְׁקֵן: יְשַׁבְאֶפְ | 4 חָום וּשְׁאָר פְּטָגָן:

1 תַּחַבּוֹשָׁת אַיְלָפָת לִימֹדָת רְפּוֹאָה. לְמוֹר מִקּוֹטָרָת לִיְשָׁרָאָל, עַיְשׁ שַׁחַיְשׁ ב' י', שְׁדָרְשָׁוּה עַל יִשְׁרָאָל. שׁוֹבֵב לִבּוֹת עֲדִיךְ לְהַשְּׁיבֵב אֶת לְבּוֹת אַלְירִיךְ בְּתוּכָן עֲשֶׂרֶת בְּמִסְפֵּר שְׁרָהָתָה, רְאֵל בְּנִשְׁרָתָה יְמִי תְּשֻׁבָּה. 2 רָצֶף הַרְרִידְאָקָדָם בְּפֶלֶל מִזְכָּרָת מִזְכָּרָת יִשְׁרָאָל הַמּוֹכִירָה אֶת שְׁוֹרָת הַאֲבָוֹת (רָצֶף, פִי רִיצְוֹף הַעֲנִינִים), הַגְּנָרָאִים הַרְרִי קְרוּם (עַיְשׁ דָבָר' לְבָטָו, וְעַיְשׁ סְפִרִי דְבָרִים שְׁנִים) בְּחַפְלָתָם. קְדָמָה לְחַלְקָדְמָעָרְבָ אֲשֶׁמֶרָת (וַיִּגְעַל חַלְוָתָן) מִעָרָב אֲשֶׁמֶרָת מִאֲשֶׁמָּוֹרָת הַעֲרָבָה, רְאֵל מִהְאָשְׁמוֹרָת הַרְאָשָׁוֹנה. 3 צְפּוֹנִי אֶם הַסִּיתָה אֶם יִצְרָר הַגְּנָרָא צְפּוֹנִי בְּאַחֲד מִשְׁבָּעָה הַשְּׁמוֹת שְׁלוֹ, עַיְשׁ דְרָשָׁת חֹזֶל טֻכָּה דְבָבָא ... יוֹאל קְרָאוּ צְפּוֹנִי, שנאמר (יוֹאל ב כ) וְאֶת הַצְּפּוֹנִי אֶרְחִיקְמַעְלִיכֶם וּכְו') הַחֲטִיא אֲוֹתָנוּ. בְּמַעְלוֹת רֹוח עִישׁ יְהֹוקָה יְא הַמְּלָלוֹת רַוְחָלָם

⁵ נָגַף אֶבֶן וְעַקְבַּת הַלְּבָב / מִרְׁוֹם הַסִּיר וְחַדְשׁ תְּלֵבֶלְבֶּב
לְתַקְעַת מַחְצָרִים בְּכוּן הַלְּבָב / לְפָרַת הַמִּצְיאָנוּ צָפָה לְלִבָּב:

יִשְׂרָאֵל נִכְפַּת בְּשָׁה לְהַתְּקִרְבָּה / טַף לְהַזְּרָהוּ לְעַקְדוֹ הַרְבָּה
חַס מִלְּבָעָזָת בְּהַגְּעַת חַרְבָּה / זָכָות לְאַפְרוֹחַיו לְמַעַן טַרְבָּה:

וְנִאֵצֵל בְּשָׂרוֹ עַמּוֹד שְׁלַהְבָּת / הַמִּצְבָּב בְּעֵמֶק וְרַאשׁוֹ לְמַכְזָן-שְׁבָת
⁯ דָּאגָה לְהַקְתָּרָם וּבְמַרְגָּעָבָת / גַּרְוֹן בְּשְׁטָחוֹ וְחִיתָוּ נִסְחָבָת:

בֵּין הַכְּרוּבִים אִימְתָּבָא מְאוֹנָה / בְּצָר לְהַזְּכִיר זָאת לְשֻׁנָּגָה
אֲדוֹן כְּנַדְמָעָשׂ מְלָבָא לְדִינָה / אִמְצָה בְּעֵד בְּמַן קְחָנָא:

כְּפָתּוֹב. וַיֹּאמֶר קְחָנָא אַתְּ-בָּנָךְ אַתְּ-יְחִידָךְ אֲשֶׁר אַתְּ-בָּתָחָת אַתְּ-יְצָחָק וְלְקָדְלָה אַל-אָרֶץ הַמְּרִיבָה.
וְהַעֲלָהוּ שֵׁם לְעַלְהָה עַל אַחֲד הַתְּרִירִים אֲשֶׁר אָמַר אַלְךָ: (ברא' כב ב)

וְנִאֵמֶר. הָן אַרְאָלָם אַצְּקָוּחָה. מְלָאָכִי שְׁלוֹם מֶרֶבֶּפְיוֹן: (ישע' לג ז)
וְנִאֵמֶר. לְבָטְהָוָר בְּרָאָלִי אַלְהָיִם. וְרוֹתָה נִכְזָן תְּדִישׁ בְּקָרְבָּי: (ההלי' נא יב)
וְנִאֵמֶר. בְּחַצְצָרוֹת וְקוֹל שָׁופָר. הַרְיוֹעָו לְפִנֵּי הַמֶּלֶךְ יְיָ: (ההלי' צח ז)

וְנִאֵמֶר. יְיָ שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְתִּי יְרָאָתִי יְיָ פְּעַלְךָ בְּקָרְבָּשְׁנִים חַיְתוֹ בְּקָרְבָּשְׁנִים תּוֹדִיעָ. בְּרָגָן רַחֲם תּוֹכָרָ:

וְנִאֵמֶר. קְדָמוּ עַנִּי אַשְׁמָרוֹת. לְשִׁיחָן בְּאַמְּרָתָךְ: (ההלי' קיט קמח)

תום שאר עפ' פ'יאט | אשמנתו א'פ 6 המציגינו פ' המציגים ט' להמציא א'פ 7 ישרא: יושר כל כו'ין!
נכפת: נוכפת פ' אשמן נוכפת א'פ 8 מלבעט פפ' א'פ | א'פ'ר'וחו ג' 10 דאגת טע 12 בעד: בעט ט

אני ידעתיה, ר'יל כשבולה על רוחו. פועלך בקרוב שנים ע"ש חבק' ג' ב פועלך בקרוב שנים תודיע. ישך הרוחה ר'יל מודרך
לשלוחת תגבית את רוחה השטן והמלך אותונו. 4 ערבה לפוניך תום ושרר רוח (פיש מלאי ב' וו' שרר רוח לה, פ' יתרכז
רוח ומעלה רוח, ע'י הרדריך שם) ר'יל ישראל ערבה לפוניך תפלה בתהימות וביתרונו רוח. שאת אשותינו כדי שתשה. פוקד
כל רוח (ע"ש במד') כו' יפקד ה' אלהי הרוחות לכל בשור?) דוגמת לשון הקיעתא דבר: ופוקד כל יזרוי קדם. 5 נגף אבן
מכשול, ע"ש ישע' ח' יד והיה למקדש ולאבן נגף ולצורך מכשול... ועקוב הלב ירמי' יט. מרים הסר הסר הוועם לבבונו
(לשון בר' ח' יד וו'). וחדש תלבבל ות⌘ים לנו לב חדש, ע"ש יחזק' לו כו' ונתמי' לנו לב חדש... (ויתכן שבחר הפיטן
במלת 'חלבלבי' בדמיון צלצול למלה 'לב'). 6 לתקע מלחצרים בכיוון הלב לרוגלי תקיעות התוקעין (מלחצרים ע"ש דה'יא
טו' כד ועו'ר) בכוכונה. קופר המציגנו ע"ש איבר לג' כד מגאתבי כפר. 7 ישר יצחק. וככפת נפקד (מלחה ארמית, בגון דני'
ג' כא). טף הטעיף (ל' עמוס ז עז), אמר לאבוי. לעקדו הרבר לעקדו הרבחה, כהונן. 8 חס המתפקיד מלבעוט כשבגיהה החרב
אלוי, כמה שסופר בפרק ר'יא ל'יא. זכות לאפְרוֹחַיו לְמַעַן תְּרַבְּתָה לְמַעַן בְּבָנוֹ וְכֹוֹתָה. 9 ונואצל ונתנדל, ונצעtiny
(לשון אצילות). בשורו עמוד שלhalbת המוצב בעומק וראש למכון שבת (לשון שמות טו ז) כשרה (צחחק) עמוד
של אש עמוד מן הארץ עד לשמים, או הבין אברחים כי נרצה הנער לעולה, כדאימת כפר'א טב. 10 דאגנה להקת רום
ובמר נעצבת בכא שמים גרתעה וגעצעב. גrown בשתחו לטפחת צוארו. וחיתו נסחבת פשו ניטלה ממוני, ע'י פרר'א טט
כיוון שהגיע החרב על אゾארו פרחה ויוצאה נשמהו של יצחק. 11 בין הכהרוביים ע"ש שמות כה' כב' וועדה. איזמת הבטהה.
בצ'ר להז'כ'יר זאת לשושנה להז'כ'יר זאת לשישראל הכהרוביים שושנה (ע'ש הווע' יט ו' אהיה כטול לשישראל יפרה כשורנה)
בעט צרתם. 12 אמ'צה אמ'ץ את ידריהם. בעט בוחן קח נא למטען אברחים שנייה אותו' י' באמרי קח נא וכור' (ברא' כב ב).

בְּאִמְרָתֶךָ נִצְרָנוּ יוֹשֵׁב מַרְזָמוֹת / נִקְנוּ מֶלֶע גָּלוּיות וְגַעֲלָמוֹת
תִּשְׁעִיר רַבִּיב גָּנוּ אָסָמוֹת / לְעוֹרֶר בּוּ בְּלוּיִ אֲדָמוֹת:

מי במוֹךְ... וְנָאָמָן אַחֲתָה... מִחְיָה הַמְתִים

13 יושב פ': שוכן שאר-כִּיסִּי | וְגַעֲלָמוֹת: וְפָלוּמוֹת פ'

14 תשעיר רביב גנוו אסמות תטיר (לשון כשבירים עלי' דשא וכרביבים עלי' שעב, דברי' לב ב') את הנשם הנגנו באוטמן לעורר בו בלויי אדמות להחיהנו ישני עופר, לפי דרישות חוויל בענין זה כגן חגיגה דף י'יב ב' ערבות שבו צדק ומשפט וטל שעה זו הקביה להחיה בו מחיים, דכתיב (קהל' סח ז) גשם נורנות תנוף אליהם גחליך ונילאה אתה כונגה.

משלש

קיאן: צנימין (מלודען) חזק. צטensis צכי ל' נויליס. 4 מליס נכל עול. – ב' 1398. לל' 135.

ברוח נשברה הסטופפת במקדשך / בקש רחמים עלי מקדיישיך
בטוני יערב קרייח אשיך / בנסאי ידי אל-דביר קדשך:
נוו ארבעים קולות בתקיענו / נדרבי מטות תפקד להושיענו
נא הוצא לאור דיננו / נוראות באידך מעינו:
יודע חסד חוקך בכס-שבעה / יילל פחו סולם עלייך-רकועה
יה הבטחתו זכור לנשעה / יושב הכרובים הופיעה:
מי לא-ידראך מדבר באידך / מפתח רוגץ למענד תרתקה
מרינו אמת-גבר בגאותה לעתקה / מה נדבר ומה בא-עתקה:

1 הסטופפי פפי | עלי טע: על פגט/פ' כעד אפ אל דבריך: לחייב ט 5 ארבעים: ששים אפ | 4 תוציא פ' | כאור ט |
דיננו פ'פ'ג'אפ: משפטנו טפיע מותה משפטנו פ' 5 יורע: לך הויס' פ 7 חטאך רוגץ אפ רחה פ' 8 בגאות: בגובה עד מרים אפ

1 ברוח נשברה איש תhalb' נא יט. הסטופפת במקדשך גנומי אל סוף מקדשך, עיש תhalb' פד יא בחרת הייטופף בבית אלהי. 2 בטוני יערב ביטורי שפאי. בנסאי ידי אל-דביר קדשך תhalb' חמ' ב. 3 נוראים קולות בהריענו כשאנו וחוקמים ארבעים קלחות, שלשים מושב ושרה מעומד, מנוגה הגאנונים ומונגה אשכנז. נדרבי מטות עיש תhalb' מו' ידרבי טמים נאספו. 4 נא הוצא לאור דיננו עיש תhalb' לו' וו הוצאה כאור ציקך ומשטך כאחרים. נוראות באידך תענוו תhalb' סה' ג. 5 יודע חסד חוקך בכש שבעה חסדו של יעקב שהאיקונין שלו חוקך בסא הכהן, (גדיאתא נסמה מקורות, עיי' ביר ע"ח ב' (ט' 21). פ"ח ב' (ט' 978). חולין דף צ"א א. בדבר רבה ד' א'. תנומהAMD' יט), ווואר נמצא ברכיע השביעי לפני דרשת חיל גגינה דף י'יב ב'. יילל צעק מיראה ופחד, עיש ברא' כה יי' ווירא ואמר. בחו סולם עלי רקוועה כשרה סולם מזגב ארזה, והארץ רקוועה על המים, עיש תhalb' קלו' ג. 6 הבטחתו זכור לנשעה שהבטחת לו לזכור זאת לישראל הנושא בה' (ישע' מה יט). יושב הכרובים הוטיעה תhalb' פ. ב. 7 מי לא ייראך ירומ' יט. מדבר בא-עתקה ישע' סג א. מפתח רוגץ החטא, עיש ברא' ד' ג. 8 לעתקה להיות עתק, בלי בושה, חצוף, עיש תhalb' לא יט

נָא יִכְבֹּשׁוּ רְחַמִּיךְ אֶת־חֲרוֹנוֹךְ / נִעְם סְפִירִים בַּהֲקָרָאָם לְפִנֵּיכְ
10 גִּטָּה כְּלָפִיד־חָסֵד זָרָע אַמּוֹנִיךְ / נֹרָא אַתָּה וְמַיְעַמְד לְפִנֵּיכְ:

חַיּוֹת כְּלָנַשְׁמָ בִּזְדֻקָּה לְבָקָר / זֹאת הַנְּשָׁקֶפֶת בְּדִין אַל־תַּחֲקָר
קְרָבָה גַּאֲלָה קְרָבִים חֹקָר / וְחַלְצָה בְּזִכּוֹת הַשְׁכִּים בְּבָקָר:

כְּכֹתוֹב. וְשֶׁבֶם יַעֲקֹב בְּבָקָר בַּיּוֹקָח אֶת־הַאֲבָן אֲשֶׁר־שָׁם מִרְאֵשְׁתָיו וַיְשִׁם אָתָה מִצְבָּה.

וַיַּצְאֵק שְׁמַן עַל־רָאֵשָׁה: (ברא' כת' יט')

וְנִאֵמֶר. מַי לֹא יִרְאֵא מֶלֶךְ הַגּוֹטָם כִּי לֹא יִאֱתָה. כִּי בְּכָל־חַמְכֵי הַגּוֹטָם וּבְכָל־מֶלֶכְתָּם מִאֵין בְּמוֹת:

וְנִאֵמֶר. אַתָּה אַל־תַּחֲקָר עַבְדִּי יַעֲקֹב נָאֵם דָּי וְאַל־תַּחֲתֵת יִשְׂרָאֵל כִּי הַנֵּי מְשִׁיעָךְ (ירמ' י, י)

מְרֹחֵק וְאַתָּה נְרֹעֵךְ מְאַרְצָם. וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁבֶט וְשָׁאָן וְאַנְיָן מְתַרְדִּיד: (ירמ' ל, י)

וְנִאֵמֶר. וְהַזָּיא בָּאוֹר צְדָקָה. וּמְשִׁפטִיךְ בְּאַצְרָרִים: (מהל' לו, י)

וְנִאֵמֶר. עַלְה אֱלֹהִים בְּתִרוּעָה יְיַי בְּקוּל שׁוֹפֵר: (מהל' מו, י)

וְנִאֵמֶר. זְבָחוּ אֱלֹהִים רוח וְשִׁבְרָה לְבָב נְשָׁפֵר וְנְדָבָה אֱלֹהִים לְאַתְבָּה: (מהל' נא, יט).

וְנִאֵמֶר: יְמָלֵךְ יְיַי לְעַזְלָם אֱלֹהָה צִוְּן לְדָר נְדָר הַלְלִינָה: (מהל' קמו, י)

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: (מהל' כב, ז) אֶל נָא:

10 זְרוּעָ: שְׁמָרֵי פְּטוּגָפְעָע | וְמַיְ: וְאַיְן מַי אָפָ | לְפִנֵּיק: בְּדִינָךְ אָא 11 נִשְׁתָּה: נִשְׁבָּר פָּ | 12 בְּזִכּוֹת: בְּזָר פְּטָע

תָּהִלְמָנָה שְׁפִיטָה שְׁקָר הַדּוֹבָרָה עַל צִדְקָה עַתְקָה בְּגָנוֹתָה וּבָהָה. מַה נְדַבֵּר וּמַה נְצַטְדָּקָה בְּרָא' מַר טָן. 9 נָא יִכְבֹּשׁוּ רְחַמִּיךְ
את חֲרוֹנוֹךְ לשׁוֹן בְּרִכָּת זְכוֹרָנוֹתָה: כִּי יִכְבֹּשׁוּ רְחַמִּיךְ אֶת כַּעַסְךְ מַעֲלִינוּנוּ, וְהָא כְּלָשׁוֹן תַּהֲלָמוֹד, בְּרִכָּות דָּי ז' א'. וְנוּעַם סְפִירִים
בַּהֲקָרָאָם לְפִנֵּיכְ כְּשִׁיקָרָא סְפִירָה תַּדְרִיקָם, עַיְפָ מְאֵמָר חָזֵל רִיחָה דָקְזָוּבָה, שְׁלָשָׁה סְפִירִים נְפַתְּחִין בְּרִיאָה, אַחֲד שְׁלָשָׁעִים
גְּמוּרִין וְאַחֲד שְׁלָשִׁים גְּמוּרִין וּכְיָי. 10 נִתְּהָא כְּלָפִי חָסֵד זָרָע אַמּוֹנִיךְ עַיְפָ דְרִישָׁת חָזֵל רִיחָה דָקְזָוּבָה אֵי אַי וְרָב חָסֵד מְתָה
כְּלָפִי חָסֵד. גְּנוּרָא אַתָּה וּמַי יַעֲמֹד לְפִנֵּיךְ עַש תְּהָלָל, עַו הַתָּה גְּנוּרָא אַתָּה וּמַי עַמְוֹד לְפִנֵּיךְ מְאוֹ אָפָן. 11 חַיּוֹת כָּל
נִשְׁמָנָה שְׁמָוֹת כָּל חַי. זֹאת הַנְּשָׁקֶפֶת יִשְׂרָאֵל, עַש שְׁחִישׁוֹ וְיִ. 12 קְרָבָה גַּאֲלָה תְּהָלָל סְטָח קְרָבָה אֶל גַּנְשִׁי גַּנְלָה. קְרָבִים
חוּקָר עַיְפָ יְרָמִי ז' יְאַנְיָה חָזָקָר לְבָבָן כְּלִוָּת. בְּזִכּוֹת הַשְׁכִּים בְּבָקָר יַעֲקָב, כְּכֹתוֹב וּכְיָי.

פּוֹמוֹן

קִימָנָן: לְיַדְךָ. נִתְּמָס נִכְיָה. מַוְלִים. מַקְפֵּל מַלִּיס לְלָל קְזֻוּעָ. — מַ-2660. לְלָל 136.

אָנָא זָכָר:	מְשִׁפט אֹתָה בְּרִית *בְּתָרִים* / לְלָחִי תָּוִרִים
אֶל נָא תְּזַפְּרָ:	מְשִׁפט בְּמָה אַרְעָ / וְהַוְשֵׁב יְדֹוע תְּדָע
אָנָא זָכָר:	מְשִׁפט גַּשׁ כְּשָׁה לְעוֹלָה / וְלַהֲרָמָר עַלְה
אֶל נָא תְּזַפְּרָ:	מְשִׁפט דְּרָשָׁ לְאַהֲבוֹ יְשָׁע / וּבְכָן עִינְיוֹ הַשָּׁע
אָנָא זָכָר:	5 מְשִׁפט הַיּוֹשֵׁב אֲהָלִים / בְּמַטָּע אֲהָלִים
אֶל נָא תְּזַפְּרָ:	מְשִׁפט וְדִין נִסְתְּרָה דָרָךְ / וְחַב בְּיוֹצָאי יְנִידָךְ

מִשְׁפֶּט זָכוֹת שֶׁב אֶל-הַבּוֹר / לְהֻלּוֹת אֲחֵ מִבּוֹר
 מִשְׁפֶּט חֲטָא מִכְרַת יוֹסֵף / לְזָאוּלִי בֶּלְאָד-כַּסְף

מִשְׁפֶּט טּוֹב כְּשַׁלָּח אֶת-הַעַם / וְנַיאָמֵן הַעַם
 10 מִשְׁפֶּט יְרָא וּוֹשֶׁפֶט / מַי שָׁמַךְ שֶׁר לְשִׁפּוֹט
 מִשְׁפֶּט כְּשַׁרו בְּנֵי אֱלִים / מַי כָּמוֹךְ בְּאֱלִים
 מִשְׁפֶּט לְהַקְתִּית יוֹרְדֵי יָם / כְּצַמְמָאוּ עַל-הַיָּם
 מִשְׁפֶּט מַאמְרָ כְּהַשְׁמָעָ / נָעָשָׂה וּנְשַׁמְּעָ
 15 מִשְׁפֶּט נְצֹול עַדְיוֹ חֹרֶב / עַת בָּם חָרֶב
 מִשְׁפֶּט סּוֹד אֶהָל הַעֲדוֹת / וְחוּקָם לְעֲדוֹת
 מִשְׁפֶּט עֹז פְּרֹזֶק זָהָב / וּוֹכֵחַ דַּי זָהָב
 מִשְׁפֶּט **(פְּקִידָה)** נְצֹב בְּפִרְצָה / וּבְנִינִים לְאַל רָצָה
 מִשְׁפֶּט צְנִינִיף בְּפִנוּעַ / וְלַהְטוֹ וּבְלַעַז
 מִשְׁפֶּט קְנָא לְאַלְהָיו / לְהַשִּׁיב אָפְ מַאֲחִיזָה

כינסי: רק ל

4 לאחוב הנינה א. ראוואו וואהרב ל^ט ובעכן א. דראוו ובא ל^ט 3 אהולים גההטי: אהולים ל^ט 9 ויאמן את העם ל^ט 12 צצמארו. ראוואו
אנזיאמו ל^ט 17 בפינ' השלטני בפיגטו גההטי: בפדרעו ל^ט

1 משפט אות בראית בתרים ברית המילה שקיבל עליו אברם. (לפי זה יש להגיה 'בנשדים', וכי לעיל, סילוק לשחרה ים ב', 80). ללחמי תורמים אנא זוכר ר' לישראאל, ע"ש שהיש א י נאו לחייך בתורות, זכור זכותו של אברם אבינו שקיבל עליו את מצות המילה. 2 משפט במא אדע (ברא' טו ח) שנכשל בו אברם בהפריו על מודתו של הקב"ה, עי' לעיל פיט' שבתי ורואה', 5. 3 נש כשה לעולה. ולחר מוד עלה יצחק שעלה להר המורה ונש לחקרב לעולה. 4 דרש לאחוב ישב שרצה לשאת פני עשו אהבו, ובכן עיניו השע' (ע"ש שפע' ו) הקב"ה הכהה את עניין, והוא ע"פ הדרשתה בזיר ס"ה ו' (ע' 716) מצדך רשות ומירושע אדיק תורעתה ג' גם שביהם (משל זי טו)... וועל ידי השצדיק את הרשות כחו עניינו. ועי' לעיל (טט). 5 היושב אוחלים יעקב, ע"ש ברא' נה כו. במתע האלים ע"ש במד' כד היז מה סופו אהאליך יעקב...כאלהלים נתעב'...' אבירום עלי מים. 6 משפט ודין נסתירה דרך ע"ש ישע' מכ מה תהmr יעקב... נסתירה דרכיכי מה, שדרשווע על יעקב אבינו (עי' לעיל 'אומן אדרי') ולווא דוקא לנוגא, אבל לפניו הפיטין היה כנראה מדרש שבגנול זה אירע לו עניין דיבגה, ועי' שבתי ורואה', 11, שם תלה הפיטין תא עניין ינית באחיה נדור. וחב בירוצאי ירך הביא אשמה על בגין, וכנראה רומו הוא על ג' עבירות ע"ז גילוי עריות ושפיכות דם, עי"ש. 7 זכות שב אל הבור ראובן, ע"ש ברא' לו כט. להעלות אוח מן הבור להעלות את יוספה. 8 לנארולי בלבד כסף לישראאל, ע"ש ישע' נב' ולה בא בסוף תחנהלו. 9 טוב בשילוח את העם כשחקביה (טוב ע"ש תhalb' קמה ט) רצה להוציא את העם ממצרים. ויeman העם שמות דד לא. 10 ירא ויפשטו שמות הכא, תלונות העם באמוט: ירא ה' עלייכם ויטפס. מי שマー שרש תפוכת הרשות אל משה, שמות ב-יד. 11 כשרו בני אלים ישראל מי ממוק באלים שמות טו א. 12 להתקת יורדי ים. כצמאו על הים המון העם שירד אל הים, נצממו למים ולונגו, שמות טו כה. 13 מאמר כהוושמע נעשה ונשמע זכר לישראאל זוכתו כשהושמע נאמר געשה ונשמע, שמות כה. 14 ניצול עdry חורב אחרי מעשה העגל, שמות לא. עת בסח' בענת שעה בות חורבן. 15 סוד אהל העדרות נקרה סוד במשמות ייסוד', ע"ש במד' ט. 16 עוז פירוק והב שחתפרקו העם את נזמי ההוב וכור, שמות לב ג, ר'ל מעשה עגל. וכן דרי זהב דברי' א ע"פ התורות שם: אוכח יתרון על רעדבוז עיגל זדבב. 17 (פקיד) ניצב בפרצאה אחרון טעם בפרק בזמן המגפה ובנים לאל ריצה עיי פועלתו במצחחה, במד' זי י"א-יג, ושם כתובו: ווועד בין החיים ובין המתים. 18 צויר כפגענו כטפונגנו קrho ועדתו בחונה (הצניף הטהטור של ראש הכרה הנadol ע"פ זכר), ג' ולהתנו ובולען וגטרטפו (במד' טו לה) ונבלען (טז לטב). 19 קינא לאלא הינו

אל נא תוכר: 20 מִשְׁפַּט רֹעֵץ מָדֶר פָּעוֹר / מִזְמַת בֵּן בְּעֹזֶר
אנא זלך: מִשְׁפַּט שְׁגִים עֲשָׂר חֲלוֹצִים / מִמְדִין מְחֻלָּצִים
זוכר תוכר: מִשְׁפַּט תּוֹרָמִי בְּסֶף בָּרוּן / הַיּוֹת לִמוֹ לְזָקְרוֹן

פינחס, במד' כה יג. 20 רוע צמד פעוור עיש' במד' כה ג' ויצמר ישראל לבעל פעוור. מזימת בן בעור מויימת בלבעם שנין למידין עצה לשטוף את ישראל בנהמה, לפי חז'ת חיל ספרי במד' קב' (במד' לא ט' חן נהנה וכ'ו'). סנהדר' דף קיז א' ובעוור מקורות, עיי' גינצבורג ו' ע' 135. 21 שנים עשר חלויצים, מדין מחוליצים שנים עשר שבטים שיוצאו למידין, אלף למטה, במד' לא ג-ד. 22 תורמי בסף ברוון שתרמו תרומות כסף ונוחשת לאهل מועד בשמהה (שנות לה כד).

הפיוטים הבאים כאן חולקו בקהילות צרפת בין חפלהות שחרית וווטס' של שני ימי ר'יה, ואנן כאן נוהג אליו. בקהילות אפס'ם נהגו לומר أيام חמימים דיעיטים... או אמרתי... אסלד... מלך עליון ארתקי תרשישים... כל שנאני شك

ישובון עמק לבצרון / ומילנו מאפ וחדרון / ונקדישך ביום הזקרון / קדוש:

קיאן: יוקף כל שטוחל (קצ' פענייס) [נוא עטס]. צחיס צני כי טוליס. 3. ווילס צכל טוכ. זקונגייס פטמא
מסמקלה. – י. 377. זכרכטניין, פלאין י' (הכל'ט), 20.

יראים מבקשי פניך / יוזעי חביבון צפונייך / יבאו ווישתחוו לפניך:
יגלוו רחמייך במעבדיך / יפי הדרת כבודך / יראה אל עבדיך:
וחשכם בחסדק מזרם / ובסאל צנפייך פסתרם / ואחתה ז' תשפרם:
עוודים לחלוותך תפדה / והרבנו באומה השד'ה / ושםך לעולם נודה:
5 סעד טפי ועוללי / סחוב וכלה מרעילי / סביב שתו עלי:
ספק תנוב יבשת / שם למוור מהבש'ת / שונאיך ילבשו בשת:

כ"י פטגפ' פ"עניאפ' ||

בorthoth יומ זכרון נ' 3 בחטוך חס' ע' חסידין ג' 4 להלחות: לפניך א' 6 תנובות א' 7 בברכה נ' ברינה פ' 8 דגלי:

ישובון עמק לבצרון עיש זבר' ט' יב שבו לבצרון אסורי המקורה.
1. מבקשי פניך תחל' כד. חביבון צפונייך המוקום שצפונייך נשארים ונחכאים בו. יבוואר ווישתחוו לפניך תחל' ט' ט.
2. במעבדיך במשי יוד. יראה אל עבדיך תחל' ז. ט. 3. מזרם עיש' ישע' כה ד' מהטה מזרם. ובצל צנפייך
תשפרם עיש' תחל' ז. ת. אתה ה' תשפרם מחל' יב. ת. 4. ועוודים שנותעדו בנית הכנסת. והרבנו כצמה השד'ה
עיש' יוזק' ט' ז' רבבה כצמה השד'ה נתה. 5. סביב שתו עלי מחל' ג. ג. 6. ספק
הנוב יבשת חן לשדה הנובה. שים למור החבושת מהבוש את הפצע. שונאיך ילבשו כושת איוב ח' כב. 7. פלטיטס

פליטים ברכבה תשair / פלות קוץ ממאיר / פתח דבריך יאיר :
פנה לישר מעגלי / פגאר צומתי דגלי / פחים טמנו לרגלי :
בניך חטאים יכפר / בהרים צדקם יספר / בחוצרות וקול שופר :
10 בקס עפק ונגהילו / בחמלתך מתעל מחלו / ברך יי' חילו :
רפוניה בדטה ומזינה / רביה תלוק מזונה / רועה ישראל האזינה :
רוזדים מנסבי גלויהם / רעאים באף כליהם / רעה תפסה עליהם :
שליט בשמה נושא / שמר שני פשע / שבר זרוע רשע :
שחת בעלי מדני / שקד להAIR דיני / שפטניצדקה יי' :
15 משך מסך לשואלו / מחל לעמק בנואלו / מלך ישראל גנואלו :
מלך האצל זדוני / מהר להרבות מעדרני / מקה ישראל יי' :
והכל א קול רעמיך / וועלינו יהי געמאך / וברך את עמק :
והבט לעני וחלכה / ומילכות זדון תשליכה / והיתה לי הפלוכה :
אמוגים לאיזון יאנדו / אדר מלוכה יענדו / אך צדיקים יודו :
20 אהובים כנעה תפאריהם / אכל לשבעה תפאריהם / אתה מקום תרחות :
לחננה תפקד עגנים / לשיתנו חיים נקאים / לאור באור חמימים :
ישובן

קחי פ" 10 להנילו פ" | במלחא אף 11 רפודה...ומוינה: פרודה וגואל רעינו נא(1) ע | מזינה: שנה ע 12 מנכסיו: טובדי ט
רעדים: רצם ני' רועדים ט | כליהם: המוניהם ע 15 נושא ע 14 הצדקה כיי 13 חדך חד פ"אפ
16 מלך ני' | זדוני: מדני ע 17 ויהיעלינו ע 19 יאנדו...יענדו פ 20 לשבע ט 21 לחננה פ'עאפ | לשיתנו: ושיתם ע

ברכה תשair ריל לברכה. פלה קוץ ממאיר עיש יהוק' כה כד סלון ממאיר וקוץ מכאייב, ריל לשבר ולהסיר את הקוץ, וכנראה רומו הפיטן לייצר הרע. פתח דבריך יאיר תhalb' קיט קל. 8 ליישר מעגלי עיש משליל דיא הדרכתי במעגלי ישר. צומתי דגלי מצתי. פחים טמנו לרגלי ירמי יי' כב. 9 בהרים בתקעם. בחוצרות וקול שופר תhalb' צה. 10 תתעל מחלו הביא תעלה (ירמי ל יג ועו) למחלתו. ברך הי' חילו דברי כל'יא. 11 רפודה בדטה ומזינה שיש בידה ריפוד וכלי זיין בזות. רביה תלוק מזונה תן להם פרנסה בפינוק ובעדינותה. רועה ישראל האזינה מהל' פ.ב. 12 רוזדים הרודים בני. מנסבי גילוליםיהם שנות עבדוי עז'. רעדים, עיש שמות טו וימין הי' תרעץ אויב רימה תכסה עליהם אירוב כא. 13 שליט כינוי להקביה. בשמק נוישע עיש ישע' מה יישראל נושע בה. שבוי פשע ל' ישע' נט.כ. שבור זרוע רשות תhalb' י.טו. 14 בעלי מדני המתנגדים לי. שפטני הצדקה הי' תhalb' לה כה. 15 משך מסך לשואלו עיש תhalb' לו יא משך מסך ליזודיין, ריל לכל מי ששאל אותו. מחול לעמק בנואלו (ניא גנואל) ריל שפשעו, עיש ירמי ה ד עוזה, (וכנראה מהורי הפיטן ו על ו). מלך ישראל וגנואלו ישע' מרד ו. 16 האצל זדוני השליך במצוות ים. מעדרני ירמי נא לא. מקוה ישראל הי' שם יי' גג. 17 והכלא שתק. וועלינו יהי נעמק עיש תhalb' צ.יו. וברך את עמק דברי כו.טו. 18 לעני וחלכה גם זה לשון עניות, תhalb' י.ת. והיתה לה' המלוכה עובד' א.כא. 19 אדר מלוכה יונndo יטיפו אותם אדרת המלוכה (ענדו, ל' אירוב לא לו וועוד). אך צדיקים יודו תhalb' קם. 20 תאריהם חאכilm. אתה תקום תרחות הhalb' קב. י. 21 ליאור באור החיים אירוב לא.ל.

נא הַמְלָא רְחִמִּים / וְחוֹס עַל חֲתוּמֵי דָמִים / וְאֶל תְּפִן לְאַשְׁמִים. קָדוֹש:

סימון: 6-3 צניעין. צמיס צci ב' טוליס. 3-4 מליס צטול. – א' 2682. כלו 138.

אָוֶם תְּמִים דְעִים / מֵלְאֵיבָעָת לְהַרְעִים / וּמְשֻׁרְתִּיו מְנוּגְרָתִים:
בְּגַבְבָּהִי תְּזַקִּים מִתְהִילָּה / וַיְרַח לֹא יַאֲהִיל / אַף כִּי גַּתְעָב לְהַבְּהִיל:
גַּהֲוֹצִי חַפְּ בְּכָשָׂר מְפַעַּלּוֹת / בְּהַתְּחִקָּרִים בְּדִין נִמְצָאוּדָבָם תְּהִלּוֹת
וְאֵיךְ יַזְדַּק מַלְכָּלָךְ בְּמַהְמָלוֹת:

דִּיְקָוֹן אֲשֶׁר הַגָּלָם מִרְאָשִׁית / מְסֻוֹף לְסֹוף גּוֹיָוּ לְהַשִּׁית / מַעַל וְגַהֲפָךְ לְחַרְישִׁית:
הַעִיר מִקְדָּם כְּשֶׁר לִידְעָ / גַּבְהָן בְּעַשְׂרָ וְלֹא יְדָע / וַיְנוֹקֵשׁ בְּגִיבָּה אַדְעָ:
וּמָה תְּקֹנֹת חַגְּפָ / כִּי יַבְצָע לְהַשְּׁמֵץ בְּטָנָפָ / וְאֵינוּ בָּן אֵיךְ יַאֲנָפָ:

זָרוּ הַגְּסָפָן לְהַעֲקָד / בְּהָוָעִינְיוּ בְּעַשְׂן הַמּוֹקָד / שְׁעִיר בְּרַחְמָיו לְהַפְּקָד:
חַלְקָה הַרְשָׂום בְּכָס סְתָרִים / כַּשְׁחַגְּסָתָרָה דְּרַכִּי בְּמַסְתָּרִים
חַשְׁקָעָדוֹ שְׁפִיטִים וּצְשָׁרִים:
טְפִילָה לְהַרְעָה בְּמַחְבּוֹאָהוּ / וּמְעִישָׁת מֵי יַרְאָהוּ / וְאֵיךְ יַנְצַל בְּמַעֲנָהוּ:

כִּיִּיעַפְּנָאָ; ~1-3, 22-24 נס טנוֹ ||

1 גְּרָתָעִים אַפְּגָן: מְרָתִיעִים טְפָגָן 2 חֹזִיקִים: שְׁמִים גָּ 5 הַכּוֹשֶׁר נִיעָ: כּוֹשֶׁר שָׁאָר כִּיִּי | בְּהַתְּחִקָּרִים: בְּהַתְּחִקָּרִים נִיעָ | בְּדִין
חָסָ פְּטָנָגָן נִמְצָאוּ: נִמְצָאוּ אַפְּ | וְאֵיךְ יַזְדַּקְוּ מַלְכָּלִיכְם טְ 4 גּוֹיָוּ פָּ 7 זְרוּוּ פָּ | זְרוּוּוּ עָ | הַמּוֹקָד עַ וְמוֹקָד פָּ |
בְּרַחְמָוּ עָ | תְּשַׁק עָדוֹ עָפָ | וְנַשְּׁק עָרוֹ אָפָ (שָׁאָן לוּ שָׁחָר): הַגָּהָי 9 וּמְעִישָׁת פְּעָזָ: וּמְעִישָׁת אָפָ | בְּמַעֲשָׁהוּ אָפָ 10 יַלְדִּי פָּ |

נא הַמְלָא רְחִמִּים וְחוֹס עַל חֲתוּמֵי דָמִים עַל יִשְׂרָאֵל שָׁחָמִלה בְּבָשָׁרִם. 1 תְּמִים דְעִים עַשְׂאָבָוּ לֹא ט. מֵי לֹא
יְבַעַת לְהַרְעִים מֵי לְיָחָד לְקוֹל הַרְעִים. וּמְשֻׁרְתִּיו מְנוּגְרָתִים. 2 בְּגַבְבָּהִי חֹזִיקִים
עַשְׂאָבָוּ לֹא יְחַזְקֵעַ עַמּוּד לְשָׁחָקִים כְּרָא מְזָחָקָה. 3 מִתְהִילָּה, עַשְׂאָבָוּ דִּיחָ וּבְמַלְאָכִיו יְשִׁים תְּהִלָּה. וְיָרָחָ לֹא
יַאֲהִיל עַשְׂאָבָוּ כָּה הַחָן עַד יְרָחָ וְלֹא יַאֲהִיל. אַף כִּי גַּתְעָב לְהַבְּהִיל עַשְׂאָבָוּ סְזָאָן אַף כִּי גַּתְעָב וְנַחֲבֵל
פִּי לְכָלָות יְמִוּוּ בְּבָהָלָה, עַשְׂאָב חָלָי עַח לְגָ. 4 גַּהֲוֹצִי חַפְּ בְּכָשָׂר מְצֻחָצִים וְחַפְּם מְפַשָּׁע. בְּמַהְמָלוֹת בְּשָׁקְרִים, עַשְׂאָב יְשָׁעָיָה לְגָ.
4 דִּיְקָוֹן צָלָמְלָהִים, רְאֵל אָדָם הָרָאָסָן. אָשָׁר הַגָּלָם מְרָאִשָּׁת שְׁבָרָא בְּרָאָסָתִי. מְסֻוֹף לְסֹוף גּוֹיָוּ לְהַשִּׁית
קְוָמָהוּ מְסֻוֹף הַעוֹלָם עַד סּוּפָוּ, עַיִּי פְּרָקִי רְאֵי יְיָ. מַעַל וְגַהֲפָךְ לְחַרְישִׁת אָחָרִי שְׁחָטָא נַחֲרֵךְ לְהַרְושָׁת
כּוֹרָאָה לְפָרַשָּׁת אֶת הַמָּלָה בְּהַמְּשָׁךְ זוּ (וְהָשָׁרָה כָּאָן אָ). רָאוּ רָמָוּ לְדַרְשָׁת
וְהָיא נִקְרָאת חַרְישִׁת יוֹנָה דִּחָ, רְחֹוק הָוא). 5 הַעִיר מִקְדָּם אָבָרָהָם, עַשְׂאָב יְשָׁעָיָה מִאָבָרָהָם
שְׁדָרְשָׁוֹה עַל אָבָרָהָם (בְּיַרְבִּי בְּיַעֲמָד 16). כּוֹשֶׁר לִידְעָ לְלִמְדָה לְבִנֵּי אָדָם צְדָקָ וְיוֹשָׁרָה. נַבְחָן בְּעַשְׂרָ בְּעַשְׂרָה
הַיְיָ וְעַד אָמָר יְרַשָּׁת הָאָרֶן. וַיְנַשְּׁק בְּנִיבָּה כְּמָה אָדָע וְנַכְלָל בְּדִיבָּרוֹ בְּמָה אָדָע כִּי אִירְשָׁנָי (בְּרוֹאָה טָוָח)
שְׁנַחְשָׁב לֹא לְחַטָּא, עַיִּי נַדְרִים דָּרְךָ לְבָאָיָ. 6 וְמָה תְּקֹתַת חַנְקָה כִּי יַבְצָעָלְבָא אַיְוב צְוָה צְוָה
זָוָל וּמַתְּלָכָל בְּחַטָּא וְאֵינוּ בָּן אֵיךְ יַאֲנָפָ וְאֵינוּ מִבֵּין אֵיךְ יַכְעַט הַקְּבִיה עַלְיוֹ. 7 זָרוּ הַגְּסָפָן לְהַעֲקָד יַחַק עַדְפָּ שְׁהַזְּרוֹן
לְגַשְׁתָּעָקָדָה. כְּהָוָעִינְיוּ בְּעַשְׂן הַמּוֹקָד שְׁהָיוּ נְשִׁיוּ שְׁלֹשָׁוּ מְשֻׁנָּוֹת וּמְקָטוֹתָוּ לְעַזְוָנָה, עַיִּי תְּחִזְמָא מְוֹלָדָות חָי. שְׁעִיר
בְּרַחְמָיו לְהַיְפָקֵד מִפְנֵי שְׁהָכִיר פְּנֵי יַעֲקֹב, עַיִּי בְּיַרְסָה הָעָדָה עַזְוָנָה. 8 חַלְקָעִיקָּב, עַיִּשְׁבָּרָאָיָ כָּזָאָיָ. הַרְשָׂום

¹⁰ יְלִדֵּי הַמִּתְחִסִּים בְּכֶסֶף / כָּמֹעֵט לְכָדוֹ לְהַאֲסִף / עַל מִקְרָם צְדִיק בְּכֶסֶף:
כְּשֶׁל אָמֵן בְּשִׁיחֹו / כָּנֶם לְאַיִלָּה נְכֹחוּ / הַמַּן הַסְּלָע בְּשׂוֹחָה:
לְחַטָּאת אַסְ-תָּבִיט לְשֻׁמוֹד / וּכְפִי מַעַלְלִינוּ תָּמֹוד / יְיָ מַיְעַם:

מַזְקִידִים בְּזַחַחּוּ בְּאַשׁ זָרָה / הַסְּקוּוּ בְּאָפָ וְעַבְרָה / לְהַתְלִפְדָּד בָּם פּוֹשָׁעִי בָּרָה:
גָּדוֹן עֹזֶר בְּגָלוּיוֹת / בְּמַעַלְוָן בְּחָרָם בְּצִדְיוֹת / גָּרָם לְגָלָן אֲבָנִים הַיּוֹת:
¹⁵ סֹורֵר בְּפִרְרָה בְּקַלְקִילָּו / יְשֻׁוּב פָּנִי מַחְזָלָלוּ / וְהַתְשֻׁבָּה תַּזְעִיל לוּ:

עָזָם הָאָרוֹן בְּחָסָנוּ / בְּהַשְּׁמַטָּת הַבָּקָר לְחַצְנוּ / הַכָּה עַל הַשְּׁל לִדְינוּ:
פָּקִיד הַמְּקִטְרָן בְּגַיְדּוֹנִים / נַצְטָרָע בְּגַעַעַי גַּלְיוֹנִים / פָּנִי שְׁמוֹנִים כְּהַגְּנוּם:
צָחָן חַטָּאים אַיְךְ יַצְקָק / פָּנִי חַפְץ לְהַצְטִדָּק / וְהַוָּא כְּבָאָשָׁה מַהְדָּק:

קְשׁוֹת בְּדִרְכֵי אֶמֶת לְהַדְרָס / נְכוֹתוֹ כְּתָרָה כְּפָרָס / נְשִׁפְטוּ נִינְיוּ לְהַסְּרָס:
²⁰ רַךְ וְמִשְׁוִיחַ אֲשֶׁר מִקְדּוּמִים / גַּמְצַת אַלְמִים / וּכְחַלּוֹף יַמְיר בְּחִיל צִמִּים:
שְׁבָץ יַאֲחֹז צְחִיחָר סְלָעִים / כִּי שְׁתַחַחּוּ גְּבֻעֹת נָבוּעִים
וְאַיְךְ יַפְצִידְפָּה הַרְשָׁעִים:

המתיחסים: המתיחסים ע ¹² לשמוד פ'ע: לעמוד אפ ¹³ למד ע | פושעים: חוטאי פ' | היות: היהות אפ ¹⁴ בגלוות פ' | היות: היהות אפ | החסנו אפ: בחצנו פ' | להחסנו עפ' | 17 המקטיר פ' | 18 צחון: חתן פ' | 19 קשות אפ: קושט עפ' | כפרה פ': כפרה אפ לפרט ע | ניניו אפ: בניו פ' | 20 אשר חס ע | מקודמים ע | 21 איתוזן נקיי סלעים ע | שחחו: שחקר עפ'
בכט סתרים שאקונין של חוק בכסא הכבود. כשהח נסתה דרכי במסתרים עיש ישע' מ כה, ועי' ב'ר צ'יא יי (ע' 1134 ז'ד ד' ע' 1174). תנומה וינש ב', ועוד. השק עדו שתים ועשרים ימכן שריל החגגע לבנו (שהוא עד, אם אין כאן שיבוש) כשב שנה, כי כיב שנה נוחק ממנו יוסף, עיי מגילה ז' ר' יי' א'. ו טפל להרע במחבואהו הנטפל לרע במסתרים. ומעשת מי יראחו וממחשב שאין מי יראהו. 10 ילדיו המתיחסים בכוסח בני יעקב שהחיתו זה לזה באחנה. כמעט לוכדים להיאסף כמעט נלבדו באטמים ליום הייאספס אל בוטום. על מקרים צדיק בכט ל' עמוס ב. ו. 11 כשל אומן בשיחו משה, ע"ש במד' יא. ב. כnom לאוימה ליישרל, ע"ט שחש' ו. ה. המן הסלע בשוחחו לשאמר המן הצלע הזה נוצץ לאם מים (במד' ב. ז). 12 לחטא האם תביט לשמוד להשמיד (והשוויש בנין הכל יהוש הפינן הזה). ה' מי יעמוד תחל' ג. 13 מוקדים כוחזו באשר זרה נרב ואביהו כשהחיו במוחה באש וורה הווסקו באף נשרפו. פשעי ברה ישראל, ע"ש שחש' ו ט, והענן מבואר לעיל 'אומן אדרוי' 16. 14 נודע עורך ב글ויות ענן (יהושע ז כה מה עכרתנו) ניזון ע"י אוורים וחומים. בצדיות בכוונה. לג' אבנים להיות שם ז' כה. 15 סורר כפירה עיש'H וושע ד ט כפירה טורה טור ישראל. ישב נני מוחלו ישב אל ה' מוחלו (פיש' דבר' ב' ח). 16 עמוס הארון בחסנו עזה, ע"פ שב' וו והו אוחז בארכן בחזקה. בהשMattת הבקר שם: כי שמט הבקר. לחצנו לצר הווה. הוכחה על השל שם. 17 פקיד המקטר בוידוני המלך עוזיה, דהיב כו זאלך. נצטרע בגעוי גilioנים בגע שעל מזח, שם יט. פני שמנוגים כהנום שם יז. 18 צחון חטאים מלולך בחתאים, מל' צחנה. והוא כבאהה מהודך והוא בדק בחתא כעשב רע (ל' איוב לא ט). 19 קשות בדריכי אמת להדרס חזיה המלך שהיה יסר ללבת בדורכי אמת (להדרס, במשמעות להתחלה, חידוש הפייטן). וכחותו כחראה כסדר בהראותו לשלאוי ברادرן בלאדו מל' בכל אה בית נכותו (מייב' ב' יב ואילך) כפרה (כנראה במשמעות 'כפרה'). נשפטו נזינו להסרס שם כ יח ומכניך... יקחו והיו סריסים בהיכל מל' בבל. 20 רך ומשוח אשר מקודמים יאלתו המלך שנמשך בהיותו נער (דהיב לד' א) נתץ וכחכח אלמים שם לד' ז. וכחלוף ימיר בהיל צמים ובמוחו התמותט (דונגהת היל), מו ג בהמיר ארץ) בפגועת חיל הירוקים (דהיב לה גג), והלשון עיפ' איוב ה וטאף צמים חילם, שפיריש כנראה ע"פ התרגומים הארומיים שם, שתרגםו ליסטיים. 21 שבץ יאחו ע"ש

תְּפַנֵּן מִמְכֹּן שְׁבָתָה / וְמַעֲבֵיר תְּגִרְתָּה / יְשַׁבֵּן אֶפֶק וְחַמְתָּה :
בְּיִטְהָ בְּעַם מִשְׁתּוּמָם / נָחַץ יָדָה וְתִקְוָמָם / בֵּית מִקְדָּשׁ הַשְּׁמָם :
נָחַנוּ מִמְרִים וְחַבִּים / לֹא עַל־צְדָקָתֵינוּ נָצְבִּים / כִּי עַל־רַחֲמֵיכֶם הַרְבִּים :

22 ממכון עפ' ; במכון אפ' ; ותווער ג' 23 נחץ ירך עפ' ; נחץ מבשר ג' בחרץ ירה אפ'

шиб א. ט. צחיחי סלעים צוריהם חלקים, עיש יהוק' כו. ד. כי שתחזו נבעות נובעים (עיש חבק' ג' ו שחו גבעות עולם) הגבעות שנובעים מהם מים. 22 תפן ממכון שבתק' פיש מיא ח לט ועו. ותעביר תגרתך פיש תhalb' לס יא מגרתך ירך אני כלית. ישב נא אפק וחותמתך דני ט. טו. 23 נחץ ירך תמהר וחיחס את הנגולה, ויגז נחץ המנשר (עדי לעיל, יוצר יום ב' דרייה, 25) ויגז בחרץ ירה, ונראה שהוא סיובש. בית מקדש השם עיש דני ט. זו. 24 לא על צדקותינו... כי על רחמייך הרבים שם ט. יח.

כִּי יְיָ שׁוֹפְטֵנוּ יְיָ מְחֻקָּקֵנוּ / יְיָ מַלְכֵנוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ:

קיאן: לי. ג. כתיס צמי ג' טוכיס. ללו 140

או אַמְرָתִי / הַגָּה בְּאַתִּי / לְחַלּוֹתָה בַּעַד עֲדָתִי :
בְּרַצְ�וִי אַמְרִים / תָּמוֹר שְׁלֹום פָּרִים / וְלֹא בִּיהוּרִים :
גָּלְפָנוּ בְּהַשְּׁפֵר / בְּמַגְלָת סְפָר / וְלֹעֵד לֹא נַחֲפֵר :
דָּגָול בִּיהוּדָה נָדָע / הַבִּנְיָן שְׁכָל וּמְדָע / כִּי בָּעָר אַנְכִּי וְלֹא אָדָע :
ה עֲרָבָן אַמְרָתָךְ בְּמוֹפִי / וּבְרַךְ אַתְּרִימִי וּסְופִי / בְּלִי דָלָס וּדְפִי :
וּתְפַנֵּן לְחַנִּי וּלְסָעֵדִי / עַם כָּל מִתְּסִידִי / כִּי אַתָּה מִבְּטָחִי מַעֲזִידִי :
וּזְעִקָּךְ בְּגָרוֹן / בְּעַבְרָם לְפָנֵיךְ כְּבָנִי מָרוֹן / מִסְתִּירָם מַאֲפִיךְ וְחַרְוֹן :

כִּי יְיָ פְּטָגֵפְעָא !!

1. כוורת כיחס' ט 5 וולעד לא נחפר; ולא נחפר טג וולעד בלי נחפר פפאפ 3 הערב: השב ג' 6 מבטחי עפ' 7 לבנומרין פ

כ' ה' שופטו וכו' ישע' לג. ככ.
1 או אַמְרָתִי הַנָּה בָּאַתִּי תְּהָלִי מ. ת. 2 תָּמוֹר שְׁלֹום פָּרִים עִישׂ הוֹשֵׁעַ יְדָבָן וְנַשְּׁלָמָה פָּרִים שְׁפִתְנוּ. וְלֹא בִּיהוּרִים
ולא בגבהתה לב. 3 גָּלְפָנוּ כְּבָנָה, חרחנו. 4 דָגָול כְּבָנָי להקביה, עישׂ שה"ש ה. י. בִּיהוּדָה נָדָע תְּהָלִי עַזְבָּה. כִּי בָּעָר
אַנְכִּי וְלֹא אָדָע תְּהָלִי עַג. כב. 5 הערב נא אַמְרָתָךְ ... עִישׂ תְּהָלִי קָד ל.ה. בְּמוֹפִי עִישׂ אִיבָּטָה. בְּלִי דָלָס וּדְפִי
בְּלִי שְׁקָר (dalas או dolos במשמעותו ופסdem דף נז' א') כדי שיורו עולי גגלים וויאין שלאלכתם נאה ואינו בה דלאס. נראתה הביטא
הנכונה היא דלאס שהיה בסוגה ביוונית). 6 עַם כָּל מִתְּסִידִי יְסִידִי אַיּוֹב יְסִידִי. כִּי אַתָּה מִבְּטָחִי מַעֲזִידִי עִישׂ תְּהָלִי

חידש עליינו גבורות טובות / וشنים חביבות ונאהבות / צור עוזה רבות:
 טענים יהודך במוֹרָא / חלאם מַרְעֵגָה / ומִנְתָּמָרָה:
 10 יהמו רחמייך / על רחומייך / באך שלשת קדומיך:
 כפר באcum ועוויים / ושור מרום ענים / ולמחץ דכים:
 לכלוך עונם יכפר / ובכול (וכרכן) שופר / אשמה תופר:
 מלך דר ערבות / הקשיה לקול עם נדברות / ותהיינה אוניך קשיבות:
 נשאים ונשלים עד-העולם / כי אולת-יד ומטה רגלים
 לבן אל-תשפטם כרע מעלהם:

15 סכות אוניותם ורחקם / ושבה פלוֹל נאקותם / ואל ישבו ריקם:
 עוניים ובזויים מכניים / ולעוף טובך משפיים / שwon ושמחה משמעים:
 פארות וששים יקומו / ומפק היום ירחמו / לא יבושו ולא יכלמו:
 צערדי ישך הדריכם / מדרכי מות לחכם / להגיה חסכים:
 קרא שנות רצון / וחוץ מלחותן / עוברי תהת שבט פצאן:
 20 רעה בטוב עמק / וכבוש נעםך / ויהי עליינו נעמך:
 שטייליך תפטע בהר-הקדש / פעלנו שמותם לבוה-קדש
 ונמליך ביום מקרא-קדש:

8 גבורות: ישועות ט | טווני ג | חלצם: פלטם ע לחלצם ג | ומשנה: ומשנה גט 10 קדמיך: חמימיך אף
 11 דמים...ענים ט 15 בערבות גפ' | טחס' ג 14 נטלם ונשאמם ע 13 אוניותם: צקם אפּולם ונאקס אפ 19 וחלוֹן פ
 וחלציו פ' 20 וכבושים: עליהם הוֹט ט 21 שטייליך: שטיילמו ט שטיילך פ' | לנוֹה קדש: בנוֹה קדש פ' בבנין הקדש ג
 ונמליך: ונהלה נ

ע.ה. 7 בעברם לפניו בניין מרון לשון המשנה, ריה א' ב'. 8 צור עוזה רבות עיש תחל' מ ורבות עשות אמרה
 ה'. 9 טענים יהודך מקבלים עליהם יהוד שמן. 10 באך שלשת קדומיך בוכת האות. 11 כפר בצעם
 עיש ישב' נו זי בעזון בצעו, וככומה. שור הכת. ולחץ דכים עיש תחל' צנו ישוא נהרות דכין, והפייננסים משתמשים במלה
 זו במשמעות דיכוי נפש. 13 דר בערבות עיש מהל' טחה לרוכב בערבות. עם נדבות עיש תחל' קי ג עמק נדבות ביום
 חיל'. ותהיינה אוניך קשובות תחל' קל-ב. 14 נשאים ונשלים עד העולם עיש ישע' ט. כי אולת-יד דבר' לב לא
 ומטה רגלים עיש תחל' אד-יח. 15 סכות הסכת. 16 עוניים הרואים עליינו בעין הרע, עיש סי-א-יח ט ויהי שאול עוני
 את זוד. 17 פארות ושרשים ענפים (עיש יהוק' זו ועו) ושרשיהם, ריל' ערים זונם. 18 צערדי יושר הדריכם
 להדריכם, עיש משליך דיא הדריכך במגעלי יושר. מדרכי מות לחכם עיש מהל' עת נ לא חסר ממות נפשם. להגיה
 החכם עיש שיב כב כט ויהי חייה חביב. 19 קרא שנות רצון עיש ישב' סא ב' לקרא שנות רצון לה. וחוץ מלחותן
 מלוחץ. עוברי תהת שבט מצאן עיש יהוק' כ לו ווועברתי אתכם תהת השבט. 20 ויהי עליינו נעמך עיש תחל' זי
 ויהי נעם ... עליינו.

הַסְכָּת וְשָׁמֵעַ יִשְׂרָאֵל / אֲגֹדִים לְחַנְגָּךְ בְּהַוָּאֵל / וְגַעֲרִיאָךְ אֵין כָּאֵל. קָדוֹשׁ:

קיימן: כי אין כל (אטולט) טווילן קופל. כתיס ציבי טווילס. גקסוניס קאלה מסאקלו סכלנות מלט (מקל). ב. 81. כלו 141.

**בָּאתִי לְחַלּוֹתֶךָ / בְּרִישֵׁין עַמוֹּתֶךָ / עַל חַסְדֶּךָ עַל אַמְתָּה:
בְּחַלּוֹלִי מַתְנִי / כִּי רַבּוּ עֲזֹנוּ / יְבוֹאָנוּ חַסְדִּיךְ יְיָ:
בִּינָה לְחַשּׁ הַגּוֹנִי / וְרִיקָם אֶל תְּשִׁיבָנִי / כְּחַסְדֶּךָ תְּיִנֵּי:**

**גַּעֲוִיתִי וְגַסְפָּלִתי / וְעַרְףּ הַקְשִׁיתִי / וְאַנְיִ בְּחַסְדֶּךָ בְּטַחְתִּי:
גַּאוֹר אַמְתָּה לְבָדֵךָ / מַלְיָצִי הַעֲמָד גַּגְדָּךָ / הַשְּׁמַיְעָנוּ בְּבָקָר חַסְדֶּךָ:
גַּאֲלָל-תְּשֻׁור לְרַע מַעֲלָלִי / וְהַרְכָּן אָנוּ לְפָלוֹלִי / כִּי חַסְדֶּךָ גַּדּוֹל עַלִּי:**

**יְבוֹאָנוּ רַחְמִיכָּה לְהַתִּינוּ / וּבְחַצִּי יְמִי אֵל מַעֲלָנוּ / כִּי טֹב חַסְדֶּךָ הַאִילָנוּ:
יְזָעִי סָודִיךְ / רְחוּתִים מִפְתְּחָךְ / זָכָר רַחְמִיכָּה יְיָ וְחַסְדִּיךְ:
יְדַעַנְיִ סְלִיחָה בְּמִרְץ / מַבְטָח כָּל קָצְנוּ אָרֶץ / חַסְדֶּךָ יְיָ מְלָאָה הָאָרֶץ:**

**10 מִשְׁפָּט הַיָּצָא לְנַשְׂואִיךְ / וּכְאֹר בְּקָר פְּלָאִיךְ / וּרְבּוּ חַסְדֶּךָ לְכָל קּוֹרָאִיךְ:
מַחְקָק חַטָּא רְעִיךְ / כְּנַמְתָּ אַמְתָּה פְּשָׁעִיךְ / מַשְׁךְ חַסְדֶּךָ לִיְדָעִיךְ:
מְלָאָךְ חֹנֶה יְסֻובְּבָנָהוּ / כְּאִישָׁוֹן עַזְנָהוּ / חַסְדֶּךָ וְאַמְתָּה מִן יְנַצְּרוּהוּ:**

כִּי יְיָ פְּטוּגָעָא

1 עַמְסִיק עַאַפְּ 2 כִּי רַבּוּ עֲזֹנוּ; כִּי אֵין קָדוֹשׁ כִּי אֵפְּ 3 מַלְיָצִי יוֹשְׁרָהָסְּ עַזְנָהוּ לְגַדְרָה טְ 8 לְפָחָד טְפְּעָעָט 9 יְדַעַנְיָוּ פְּטָט
10 הַיצָּא: המצא אֵפְּ 12 כְּאִישָׁוֹת בְּתַעַן פְּ 15 וְשְׁבוּתָה פְּפְ 14 נָא יְקָל פְּ 16 מְלָבָחוּן; לְבָחוֹן אֵפְּ 16 וְהַצְמָה:

הסתת ושמוע ישראלי דברי נ. ט. לחנוך בהואל כרזון, ר' שמיע את אגדותיהם לתהפלל אליך.
1 באתי ... בראשון עמותיך הובקיםך. על חסדך ... מהל' קטו א. 2 בחלו לי מתני מעדו, דוגמת זכר' יא ח בם
נפשם בחהלה ב. יְבוֹאָנוּ חַסְדִּיךְ הָ תְּהָלָי קיט מא. 3 כחסדך חיוני תחל' קיט פת. 4 וְאַנְיִ בְּחַסְדֶּךָ בְּטַחְתִּי תְּהָלָי ג. 5 השמייעו בבקר חסְדָךְ תְּהָלָי קג' ת. 6 וְהַרְכָּן אָנוּ הַתָּה אָנוּן, כלשון המרשך (מכילה בא מס' דפסחא ג').
במזכיר רכה י'ב א'). כ' חסְדָךְ גָּדוֹל עַל תְּהָלָי פו' ג'. 7 יְבוֹאָנוּ רְחַמִּיךְ לְהַחְיִינִי עַיְשָׁת תְּהָלָי קיט פ. 8 זָכָר רְחַמִּיךְ ... מהל' כה ו'.
9 בְּמִרְץ בְּמַרְוֹצָה, בְּמַהְרָה. מַבְטָח כָּל קָצְנוּ אָרֶץ הָ ט. חַסְדָךְ הָ ט. 10 וּרְבּוּ חַסְדֶּךָ לְכָל קּוֹרָאִיךְ
תְּהָלָי פ. 11 כְּנַמְתָּ אַמְתָּה פְּשָׁעִיךְ כְּמו שָׁמַרְתָּ אֲגַנְיִ הָוָא מְוֹתָה פְּשָׁעִיךְ, יְשָׁעָה מג' כה. מְשֻׁרְךָ לִיְודָעִיךְ
תְּהָלָי לו' א. 12 מְלָאָךְ חֹנֶה יְסֻובְּבָנָהוּ עַיְשׁ תְּהָלָי לו' ד' חֹנֶה מְלָאָךְ הָ סְבִיב לִירָאִיךְ. כְּאִישָׁוֹן עַזְנָהוּ דְבָר' לְבָר' י. חַסְדֶּךָ וְאַמְתָּה מִן יְנַצְּרוּהוּ תְּהָלָי ס. 13 נַחֲנוּ בְּצִדְקָתְךָ תְּהָלָי ה. ט. לְהַעֲמָת לְחַבָּר אָתָנוּ אָלֵיךְ, מְלָי עַמִּיךְ. שְׁבוּות
מְטוֹת אַמְתָּה עַיְשׁ חַבָּק' גְּ ט שְׁבוּות מְטוֹת אָוֹר סְלָה, רְבּוּ שְׁבוּות שְׁנוּבָה לְשָׁבְטִי יִשְׂרָאֵל, כְּפִירְשִׁי שָׁפָ. כָּל אַרְחות
ה', חַסְדֶּךָ וְאַמְתָּה תְּהָלָי כה. 14 וְקָל זֹאת בְּעַיְינִיךְ עַיְשׁ מִבְּגַי וְנַקְלָזָת בְּעַיְינִיךְ ה. מְלָבָחוּן מְעַש צְפּוֹנִיךְ שָׁלָא
חוּדִיךְ לְבָחוֹן מְעַשְׁיִ ישְׂרָאֵל, עַיְשׁ תְּהָלָי מְגַדְּוִית עַל צְפּוֹנִיךְ. חַסְדֶּךָ וְאַמְתָּה ... תְּהָלָי פ. 15 נַוחַם אֶל תְּסִתְרָ רְחַמִּים

ונחנו בצדקהך להעמת / שבועות מטוח אמת / כל-ארכחות יי' חסד ואמת:
ונקל זאת בעיניך / מלבחן מעש צפוניך / חסד ואמת יקדים פניך:
15 נוחם אל-פסטר מליחמלם / וסלח ומחול מעלם
וחסד יי' מעולם ועד עולם: הסכת

בזיר כמושUIL שוסים / ותאמה ישע לעמוםיס / הפליה חסדייך מושיע חוסים:
בלתק אפס רוקע ומיסד / ולה יי' חסד / שומר הברית והחסד:
ביטה בשרשים ונעפים / זוכר מזוקני ארופים / נוצר חסד לאלאפים: הסכת
רחום אלינו תפנה / בחסד המקדים כל לתקנה / אמרתי עולם חסד יבנה:
20 רעל עמק ומרודו / ממתק בדין מלחרדו / יודו לי' חסדו:
ראיה בדלות אבוני / ותחסה באלה ליגוני / ויתבוננו חסדי יי':
הסתכת

שליח מבשר לכמהים / תקווע שופר שוהים / מה-ידיך חסדק אליהם:
מתוך קדר קוד מכאיבי / ורפא מכאיבי / ובחסדך תצמיה אויבי:
וחיש גוץ מכלייל / וארגן פני מחוללי / כי הפליא חסדו לי:
הסתכת

25 אנק פליילינו / שעיה נא מחוללינו / יחי חסדק יי' עצילינו:
לכה נא לישועתה / ומילטו מריב ובעתה / בחסדך זכר-לי אתה:
סלוף עות מריםנו / פוגר רם במאי אדיינו / חסדק ואמתך תמיד זכרנו: הסכת

וחצמיה פפ'ע | לעמוםיס: לאגוטים ג' 17 חסר: החסד פטן 18 אירופים ט' 21 והחסט פפ' 25 נא חט' ע' 26 נא:

לו פ' | זכר לנו פע 27 עות: ויעות גפ' עות אפ' פגרה: תצליל פ' | רם אח' ט' | במיט פ'

עש' והשע יי' נוחם יסחר מעיני. וחסד ה' ... תחל' קב' יי'. 16 בזיר כמושיע, דוגמת תחל' סח לא. הפליה חסדייך ...
תחל' יי' ז. 17 בטלך אפס ישע, מה ר' אפס בגלעד. רוקע ומיסד גלעד האורך על המים (תחל' קל' ז) ויסד ארץ על
מכוניה (שם קד'ה). שומר הברית והחסד דבר' זט ועווד. 18 בשרשים ונעפים בזקנים וצעירים. מזוקקי צרופים
האבוט, והלשון עיש' תחל' יב ז כסף ארווך ... מזוק שבעתים. נוצר חסד לאלאפים שמות לב ז. בהasad המוקדים כל
להקנה (במקום 'להקנות') ריל להקנות לנו הכל בסוד של המזוקדים, לפ' העקרון אמרתי עולם חסד יבנה תחל' פט ג.
20 רעל עמק ריל עון עמן. מלחרדו כדי שלא יתרה. יודו לה' חסדו תחל' קו ז. 21 ויתבוננו חסדי'ה' שם קו
מג. 22 לכמהים מל' כמה לך בשרי (תחל' סג ב), ריל למחייבים ולשואפים לישועה. תקווע שופר שוהים המאכחים לשופר
של הגאות. מה יקר חסדך אלהים תחל' לו ח. 23 ובחסדך תצמיה אויבי תחל' קמג יב. 24 קוץ מכלייל
קadm של ישראל שהורתה הרבה אצלם, עיפ' הדישה הבוחנא וייה יי', ועי' ניב' ביד' צ'ה ז' (פ' 1261). פני מחוללי הקבריה,
פי' דבר' לב יי. כי הפליא חסדו לי תחל' לא כב. 25 אנק פליילינו אגדת פולחנו. יהי חסדך ... תחל' לג כב.
26 לכיה נא לישועתה תחל' פ.ג. כחסדך זכר לי אתה תחל' נא ז. 27 סלוף עות מרים אדרים (תחל' צג ז) השליך כפילה לשונך,
ריל הסילוף והעיוות של מרינו. פגר השטבת. במאי אדיינו במים אדרים (תחל' צג ז) השליך עונחינו. חסדך ואמתך
תמיד יזכרנו תחל' מ יב (בשינוי ללשון רבינו).

**אדון שעה פמן עתירתי / לסלוח עוני ואשمتि / ושייח' ישפר בתוך קהיל עדתי
קדוש:**

קיאן: ה.ב. כתיס צמי נוליס. מקפל אליס נל קזונ. – א 2539.

**אחנן לשוכן שחקים / אשר במאמרו הכל הקים
והעמיד העולם בארכעה פרקים:**

**בן עתידות ומפליא פלאות / אידר רום ומחת בנאות
ובפסח גדור על התבאות:**

**גם באביב שבו יצאו פרוכים / הוא ראש השנה למועדים ולרגלים בחוצבים
וראש השנה לניסיכים ולמלכים:**
אדון

**דגול מעטר בעז ואדרת / ומאנפֶד בזור ועתרת
ונזר על פרות האילן בעצרת:**

**5 האיב עולמו בעשרה מאמרות / ומאו שר מנהיג לדורות
לנаг בז יצורי עפרות:**

**ובראש השנה עוברים לפניו כבונםרין / וכל בא עולם בחקרון
לחיקם בספר זכרון:**
אדון

כיני פטוף/עניף ||

2 ומפליא: ומפליא ה' 5 באביב שבו: באחד באביב נפי [השנה חס', פנ"ח] לרגלים ולמועדים פנו
4 מועטר: מאנפֶד עז [בעז ואדרת: בחור ועתרת ג' עז ואדרת פ'] ומאנפֶד: ומעטר עז [בור ועתרת: בעז ואדרת ג' 3 ומאו
חס', פ' שר: צר פְּרָעִי מנהיג פְּנֵי 6 לפניו אח' ענו לפניו פט'] כבני מדור גן בחקרון בסיקрон ה' חצرون ג' 7 זכר...

1 אחנן לשוכן שחקים עיש תhalb', סח לה ועווז בשחקים. אשר במאמרו הכל הקים דמיון לשון זה לברכת הלבנה
אשר במאמר ברא שחקים... (סנהדר' דף מ"ב א') בולט. והעמיד העולם בארכעה פרקים ננראה ר'יל והעמידו בדין,
ע"פ מאמר המשנה (ר'יה א' ב') בארכעה פריקת העולם נידון וכו'. 2 בן עתידות יודע ובכן. אידר סידר, Kishef. רום
ותחת העולם העליון והתחתון. בנאות בניו ויופי. ובפסח נידון על התובאות ר'יה שם. 3 גם באביב בניטן שהוא
חדש האביב. יצאו פרוכים אלה שעבדו בעבודת פרך. הוא ראש השנה למועדים ולרגלים בחוצבים במשנה
ר'יה אי' א', ר'יל בחגינו המועדים וכו'. וראש השנה לניסיכים ולמלחינים ר'יל למלכי ישראל (במשנה, שם).
4 דגול נינוי להקב'ה, ע"ש שה"ש ה' י. ומאנפֶד מועטר. ונזר על פירות האילן בעצרת ר'יל נשבותות, לפי
המשנה (ספ' אי' ב'). 5 האיב עולמו בעשרה מאמרות לפי המשנה, אבות ה' א'. שר הביטח. יצורי עפרות
עש' ברא' ב זויינר ה' אליהם את האדם עפר מן האדמה. 6 ובראש השנה עוברים לפניו כבונםרין מטהונה שם (ר'יה

זֶכַר גְּטוּךְ הַמִּים / יָזַר בַּתְּג שֹׁכֵן שָׁמִים
 לְדוֹן חָלֵד לְפִי סְפֻוק מִים:
 חֹפֵשׁ כָּלִיּוֹת כָּל יִצְוָרִים / וּבָזָחַן עֲלֹום קָרְבִּים וּכָל סְתָרִים
 עַמּוֹסִים תְּרַחְם בְּפַתְחָק סְפָרִים:
 טָעַנְים יְחוּדָה בְּמוֹרָא / וּמִיחָדִים שָׁמָךְ בְּטָהָרָה
 אַדְוֹן וּעוֹמְדִים חֲרָדִים בְּרֶגֶל יְשָׁרָה:

10. יְהֹמוֹ רְחַמְיָה מְלָךְ הַמְּלָכִים / מְעוֹז וּמְחַסָּה הָיָה לְעֵם לְהַמְּתָכִים
 לְהַזְּאִיאָם הַיּוֹם מְדִין זְכִים:

כְּבוֹשׁ בְּעֵסֶךְ מְלָא רְתָמִים / וְחַנוּן עִם נְשֹׂאוֹי רְחַמִּים
 לְהַיּוֹתָם חִיִּים וְחַיִּים:
 לְמַחְנִיכָה הַיּוֹם בְּקוּל שׁוֹפֵר / קוֹלָם לְפִנֵּיךְ יְעַרְבָּ וַיְשַׁפֵּר
 אַדְוֹן וּמְאַדְקָק לְפִנֵּיךְ מַי מְנָה צָפֵר:

מְשִׁנְיָי הַיּוֹם תְּקִיעוֹת בְּסְדוּרִים / רָצָח נָא קוֹל הַבָּרָם
 וְאָפָר הַאָבּוֹר לְהַמְּצִיא כְּפָרִים:
 נְדוּדִים וְגּוֹלִים מְמָנוֹנִים / מַהְרָר לְרִצּוֹת גְּעִינִים
 לְדָלוֹת מְשֻׁחָת גְּנוּנִים:

15. סּוֹבֵל פֶּל בִּימֵין הַנּוֹרָא / עֹזֶתֶה פְּשָׁלָמָה אָזָה
 אַדְוֹן לְכִשְׁרוֹן הַמְּשֻׁךְ שָׁה פּוֹרָה:

סְפֻוק מִים נִפְעָנָה²: זָכוֹר בָּרִית אֶל אֲדִיר יְרוֹן וּבְקוּל שׁוֹפֵר (קוֹל בשׁוֹפֵר פִי) בְּהַרְמִי (מְרִים פִי) בְּגָרוֹן / חִישׁ לְחַנֵּן חַבְצָלָת הַשְּׁרִין פִיטָף 8 כְּלִילָות: וּלְבָתוֹת³ פִי עַלְוָמָה: פִילָוסְתִּף 9 חַרְדִּים חַסְפָּג 10 רְחַמִּים: מַעַיְךְ נִזְנִים פְּתִיף מְלָכִים המְלָכִים פִי הַיָּה מְעוֹז (וּמְהֻטה אַסְתָּה), פִי: הַיָּה חָסִי עַז לְקָרְשָׁא כִּיסְיָה לְהַזְּאִיא עַפְיָה 11 עַס עַחַת: עַל עַס נִזְנִים שְׁאַרְכִּיסִי לְהַיּוֹתָם: לְהַיּוֹת עַגְיָהוֹת טְלַהֲיוֹת הַיּוֹם פִי 12 הַיּוֹם חָסִי נִזְנִים: שְׁחַנְנוּ גְּזִין יוֹעֲרָב עַז 15 מְשֻׁנָּגִים: מְשִׁיעִי חָסִי רְצָחָנָה: בְּרַחְמִים אֵי בָה⁴. וְכָל בָּאי עַזְולָם (שָׁטָם) בְּחַקְרָוֹן דְּחַקְרָעָם. 7 זָכוֹר גְּזוּר הַמִּים יוֹכֹר בָּחָגָן... לְדוֹן חָלֵד לְדוֹן אֶת הַעוֹלָם, פְּשַׁש תְּהָלִי מַט בְּכָל יוֹשְׁבֵי חָלֵד. לְפִי סְפֻוק מִים לְשׁוֹן הַמְּשָׁנָה (שָׁטָם) וּבְתָגְגִּים גְּדוּגִים עַל הַמִּים. 8 חֹפֵשׁ כָּל יִצְוָרִים עַיְשׁ מְשִׁלִּי כָּוֹחַפֵּשׁ בְּלַחֲרִי בְּטָן. וּבְרוֹחַן עַיְלָוָם קְרָבִיּוּם מֵהַשְּׁנָתָר בָּהָם. עַמּוֹסִים יְשָׁרָאֵל, עַיְשׁ יְשָׁעָה מוֹגָבָה בֵּית יִשְׂרָאֵל הַעֲמֹודִים מִנִּי בְּטָן. 9 טָעַנְים יְהֻדָּה בְּמִורָא מְקַבְּלִים עָלָיהם. וּעוֹמְדִים... בְּרֶגֶל יְשָׁרָה עַיְשׁ יְהֹוקָה אָגָן 11 וּבְרוֹחַן עִם נְשֹׂואֵי רְחַמִּים עַיְשׁ יְשָׁעָה מוֹגָבָה בֵּית יִשְׂרָאֵל... הַגְּנָשָׁוֹאִים מִנִּי רְחָם. 12 מַי מְנָה עַפְרָה בְּמִדְרָגָי. 13 מְשֻׁנָּגִים הַיּוֹם תְּקִיעוֹת מְשִׁיעִי חַקִּיעוֹת כְּמָה פְּעָמִים (בְּהַפְּסָקָה בֵּין הַסּוּמָק לְגַטְמָק בְּמַלְהָ אַחֲרָתָה, כְּדַרְךָ כְּמָה פִיטִינִים).

עֲנָוֹת אַמְגִינִּיך נָא אֶל תְּבִזָּה / וְאָדָם הַלְּבָן מִמְפְּלִישִׁי רָזָה
סְלָחָנָא לְעֵזָן הַעַם הַזָּה :

פּוֹצִץ סְלָעִים רְמִים / וּמְשִׁים שְׁלוּם בְּדָרִי מְרוּמִים
שְׁעָה שְׁוֹעָת עַמְּקָה מְהֻדוּמִים :

צָאן אָוְבָדָות בְּמִישָׁר חֹזֶקֶם / וּבְזָכָרָן טֹב זְכָרָם לְצִדְקָם
וְלִמְיִיד עַד עַתָּה חַקְקָם :

אדון

קָרִים בְּשַׁטְּפָה שָׂוָן עַלְיוֹת / תְּצִוָּם בְּמִרְגּוּעַ עַיִפִים לְהַחְיוֹת
וּטְלֵל לְפִתְחוֹת קְבָרִי טָמוּנִי תְּחִתּוֹת :

20 רָזָן נִבְטָח וְחַנוּנָם / הַשִּׁיר בְּנָוי לְגַנוּנָם
וְהַצָּהָר הַלּוֹל הַגִּינוּנָם :

שְׁדֵי הַדָּר בְּרוּם נְטוּיִם / תְּזַכֵּר בְּרַחְמִים עֲדַת קְנוּיִם
וְתִכְתַּבְנָנו בְּסֶפֶר הַתִּים :

תְּבִיאָם לִימִי עַזְלָמוֹת / וְתִשְׁמַחֵם בְּהָר צִין אֲדָמוֹת
וְתִבְנָה מַעַלָּה מַעַלָּה עִיר הַדּוֹמוֹת :

אדון

חָסִי פָנָא המשך פ' טעפָתָה: המצא גנוּפָי 16 נאחוֹ פטעהָן אל: בל פָן ממפלשי עפָן ואודם מוקשחים רוזה פָן 17 פוצץ: ומפרק הוֹסָן זָנו בְדָרִי מְרוּמִים: בְמְרוּמִים פָן שעה: שמע פָן מהדומים: מְרוּמִים פָן 18 צָאן אָוְבָדָות: צָאן עַמְּקָה פָן צָבָורים להחנוך פָן בְמִישָׁר חֹסֶן פָן זְכָרָם חֹסֶן פָן עתה פָעַחַס: שָׁאָר כִּיִי 19 בשטרף: בשטרף פָן תְּצִוָּם: זְכוּר פָן עַיִפִים בְמִרְגּוּעַ עַז לְפִתְחוֹת: בְרוּם פָעַנְזָן קְבָרִי חֹסֶן נִזְבָּחָן: קְבָרָות פָן 20 וחינונם: וְחַנוּנָם עַז בְּנָוי טָנוּנָם: וְהַצָּהָר: וְהַצָּהָר גַּפָּן חילול: פְּיָלוֹל נִזְבָּחָן 21 מסודר ככחותה שניה(בהתוספת מלחת קדוש) בכינוי בטפָה תְּזַכֵּר: תפְּקָוד פָטָפָה פָקָוד פָן וְכתבָנו פָן וכותבם פָן 22 חָסִי עַז לִימִי לבית פָנוֹ וְתשַׁמְחָם: וְתִבְנָה פָנוֹ לְהָר נִזְבָּחָן צְבָנִי פָן עִיר חָסִי פָן

קוֹל הַבָּרָם קוֹל רָעַשׂ הַקְּיעָוֹת (בָּמְקוֹם קוֹל הַבָּרָתָם, לְפִי לְשׁוֹן הַמִּשְׁנָה, רַי ה' ב'). וְאַפְרֵר הַצָּבָר אָפָרוֹ שֶׁ יַצְחַק שְׁרוֹאָין אוֹתוֹ בָּאיְלוֹ צָבָר עַל גְּבֵי המזבח, עַיִרְיִי חָעֵנִית ב', א' דָף סִיחָה א'. שְׁפִינָל, מאגדות העקדה, ספר היובל לא. מרבס, תש"י, ע' ח'ז. 14 מְמָאוּיִים מִצְיוֹן. נְעִיִּים גְּעִיִּים, צָעָקָתָם. לְדָלוֹת מִשְׁחָת נְוִיִּים להעלות גּוֹפָם מִשְׁחָת. 15 סּוּבָל כָּל צִשְׁעַ ישְׁעַי מוֹגָעֵד שִׁבְתָּה אַנְיָא אַסְכָּל. בִּימָן הַגּוֹרָא עִשׁ תְּחָולָה, מה הַנּוֹרָאת יִמְנָן. עַזְוָתָה כָּלְשָׁלָמָה אַוְרָה תְּהָלָקָרְבָּן. לְכָשְׁרָוָן המשך שֶׁהַפּוֹרָה הַזָּוָהָר לְחַיִים טְבוּמָם וּמוֹכָשָׁרָם אֶת יִשְׂרָאֵל הַגְּנָרָא שֶׁהַפּוֹרָה (ירמ' ב' י). 16 עַזְוָת אַמְנוֹנִי נָא אֶל תְּבִזָּה צִשְׁעַת תְּהָלָל כְּבָה כְּיָא זָוָה... עַזְוָת נִזְבָּחָן וְאָודָם הַלְּבָן פְּשַׁע יִשְׁעָי אֵיתָ. מְמָפְלִישִׁי רָזָה נְהַהְוָרִים לְטוֹזָה הַתּוֹרָה (מְמָפְלִישִׁי מָלָא פְּיָלָשׁ אֶת הַתּוֹרָה (מדרש שח"ש ווֹטָא א' ד), וְדוֹגָמָת יָמָלָך פְּיָלָשׁ סָוד הַמְעַמִּיקִים לְרַיָּא הַקְּלִירִי (עַיִל, יוֹצָר לְיּוֹם א' 18). יִזְוָה בָמָקוֹם יִזְוָה גַם בְּפִי פִינְטָנִים אַחֲרִים, עַיִל בְּעַקְדָה יָאֵל הַר הַמּוֹרָה לְרִי מאיר בר יַצְחָק ט' 15: בַּיִן נְשָׁבָצִתִי בְקִיּוֹם רָזָה. סְלָחָנָא... בְּמַדְיָה. 17 פּוֹצִץ סְלָעִים רְמִים עַז יִרְמָי כְּבָט הַלְּא כְּה דָבָר נָאשָׁנָה הַיְיָ וּכְפָטִישִׁי יַפּוֹצִץ סְלָעָ, וּמְשִׁים שְׁלוּם בְדָרִי מְרוּמִים עַז אַיְוב כְּה בְּפּוֹשָׁה שְׁלוּם בְמְרוּמִים. מְהֻדוּמִים מִהְאָרָן, עַז יְשָׁעָיו א. 18 צָאן אָוְבָדָות יִרְמָי נִזְבָּחָן לְצִדְקָם כְּיָה בְּכִיִּי, לְפִי דָרָךְ כְּמָת פִּינְטָנִים, בָמָקוֹם לְצִדְקָם (עַיִל לְדָוגָמָת שְׁמָעָן בְּרַי יַצְחָק, אַמְוֹן (יוֹצָר לְיּוֹם ב') 5. 19 קָרִים בְּשַׁטְּפָה שָׂוָן עַלְיוֹת. תְּצִוָּם בְמִרְגּוּעַ עַיִפִים לְהַחְיוֹת עַז יִשְׁעָי כְּוֹ יִתְהַזֵּק... הַקִּיצָז וּרְגָנוֹ שְׁכוֹנִי צְפָר כִּי טָל אַוְרָות טָלָן. 20 וְהַצָּהָר וְתִאֵר, וַיְיַגֵּג וְהַצָּהָל, ל' צָהָלה וְסָצָה. 21 בְּרוּם נְטוּיִם בְשָׁמִים, עַז יִשְׁצָז נָא יְג (וְעוֹד) גוֹתָה שְׁמִים. עֲדַת קְנוּיִם עַז שְׁמוֹת טָו צְעַז וְקִנְיָת.

**מלך תחונן דגלי רביעים / תוקעים ומריעים / האל קדוש:
תשובב לבארון / חבצלת השרון / נורא וקדוש:**

סינון: ח"ג ציימין חזק. ציטים צמי' ג' טוליס. 3 מיליס צכל טול. – א' 6943. כלו 142.

**אסלד לקורה הדורות / בפענחי פלאיו בגבורות:
גאותו ועווז בשחקים / דילו מנו שרי וקים:
הן יתן בקולו קול עז / ועדו לקלטו בכבוד ועז:
זכיות יסודים שלש / חפש לנכות משלשת:
5 טפסרי ערבות וערפל / ייחדו לסתרו בעפל:
לפר ימאניא לעמו / לובש צדקה ונורא שם:
מפעלותיו שגבו לאדרה / נאמן גואר בגבורה:
סובל כל בזורי קדשו / עז ותחפרת במקדשו:
פאו רכוב רבוחים / אלצול שלוש קדושים:
10 קילור לטריה מקדים / רוכב בשמי שמי קדם:
שירו לו שר חדש / תיחלו שמו להקדש:
במקהילות ברכו אליהם / נשגב על-כל-אליהם:
יראו את-יי קדשו / מוחק כתמי מקדישין:
גנן הייטיבו בתרועה / חזק רוכב שבעה:**

כ"י פטגפ' פ' אטע ||

כorth 1 מהקימים ומוריינם: מריעים ארבעים ג' מריעי שטים וארבעים ט' מריעי ארבעים ותשים פ' 2 חשובב: עמק הוות' ג' להבצלה פ' | 5 לקלטו: לסלדו לטלו ט' לעלסו פ' | 4 חפש: חף א' 6 כפר... שמו: כפר מרבה לסלוח להובכו עוננות סולח טgap' פ' 7 נאמן ח' ט': נאדר ע' | נאזר: נאדר ט' איזור ע' | 8 בזורי קודש... במקדש פ' 9 פאוrho פטגפ' אטע | רכוב טגעפ': רבי אטפ' רכבי ט' 10 לטריה: לריטה א' ט' שמיה' ע' | 14 לחש' ע' על שבעה פ' מלך תחונן דגלי רביעים ישראל, לפי חלוקם לדגליהם במד' ב' ואילך. תשובב לבצראן עיש וכרכ' ט' יב שבו לבצראן אסורי המקה. חבצלת השרון ישראלי, עיש שה' ש' בא. 1 אסלד אומר, עיש איב ו' ואסלד בחילה. לקורה הדורות עיש יש' מא' ד'. בפענחי כנראה. 2 גאותו ועווז בשחקים תה' סח לה. דילו מנו שרי וקים דלו מנו מלכי מרים. 3 hen יתן בקולו קול עז תה' סח לד'. ועדו המושלחת שהוא מחולקת לכחנים לויים וישראלים, בהתאם לדרשת חוויל שבת דף פ' בריך רחמנא דיבר אוריאן תליאי לעם תלתאי... 5 טפסרי ערבות וערפל המלאכים היושבים בערבנות. ייחדו לסתרו בעופל לאשר פניו בגובה, דוגמת נח' ג' כו. 6 לובש צדקה עיש יש' נס' נס'. 7 נאזר בגבורה תה' סה' ז' 8 סובל כל עיש יש' מוג' בזורי קדשו עיש יש' נב' ז' עז ותחפרת במקדשו תה' צ' ז'. 9 רכוב רבוחים כינוי להקב'יה, עיש תה' סח יה' וייר' רבוחים, ריל רבי רבוחות. אלאול שלוש קדושיםם בשבח קדשה משולשת פעמיים, למלחה ולמלטה. 10 קילור לטריה מקדים מכין את המשחה למכת טריה, ריל מרפא את האבאים. רוכב בשמי שמי קדם תה' סח לד'. 11 שירו לו שיר חדש תה' נג'. תיחלו שמו להקדש חילו לו להקדיש את שמו. 12 במקהילות ברכו אליהם תה' סח כו. 13 יראו את ה' קדשו תה' לד' י'. 14 גנן הייטיבו בתרועה תה' נג'. רוכב שבעה רוכב ערבות (הה' סה' ה) שהוא הרקע השביעי לפי מאמר חז' ו' גvingה דף י' ב'.

מֶלֶךְ זָכֵר אַהֲבַת רֹעִים / לְתוֹקָעִים וּמְרִיעִים / הַאל קָדוֹשׁ:
מֶלֶךְ תְּרוּנֶךְ יוֹפֵר / שְׁעָנוּ בְּקוֹל שׁוֹפֵר / נֹרָא וּקָדוֹשׁ:

סימן: מ-ז (כפוף) מות עלה. על לגונום - הטפיה.
כתובת צמי' ג' נוליס. 3 מל'ס כל טו. – א 4534 ציכסטיין, תלcing י' 19.

אֱלֹהִי צוֹרִי אִיחֲדוּ / בּוֹרָא וְאֵין בְּלֻעָדוּ:
גְּדֹלוּהוּ צְבָאות גְּדוֹדִים / דּוֹרֵשׁ לְהַצְדִּיק גְּדוֹדִים:
הַגּוֹנִים פָּצַחְוּ הַלּוֹל / וּבְרַכּוּ מְרוֹמָם וּמְתֻלּוֹ:
זְקִי אַשׁ וּזְהָרִים / חֲסִינָה לְמַקְשִׁיבָּן חֲבָרִים:
טְהֹרִים מִבְּנֵי טָעם / יְרִיעָו לְצָור יְשָׁעָם:
כְּתֹתָה מַלְאָכִי כְּבָוד / לְמַדּוּ בְּחִילָה לְעַבּוֹד:
מְהֹלָלִים בְּעַלִּי מִצּוֹת / נֹבְבוּ בְּשִׁפְתִּי נִדְבּוֹת:
שְׁרָפִים גָּסִ סְטוּבִים / עַרְכּוּ מַלְיָן עַרְבִּים:
פְּרָחִי עֲדָת פּוֹרִיה / צְפָצְפוּ כְּתָאוּמִי צְבִיה:
קָדוֹשִׁים גְּבָהִי קָמוֹת / רְגַגּוּ בְּעַזּוֹ רָוּמָמוֹת:
שׁוֹמְרִי דָת שְׁעַשְׂעוֹת / תְּצִלְלָלָלָהוּ בְּאַרְבָּעִים תְּקִיעוֹת:
טָהָר וּקְדָשׁ בְּחִירָתָה / עָשָׂה לְמַעַן מְלֻכָּתָה:

כיזי פפ' פ"ע ניאפ ||

כומרה 2 קודם 1 נו¹ 5 פצחו: פוצחים נו² פוחחים פ"י 4 זהרים: זהרים נו³ כתות: כתין נפ"ג | בחילה: וכבוד הוּא פ'
9 פרחוי אפ"ג עדת: ענק נו⁴ 10 גביה: גבלי נו⁵ רגנו: רוממותה אפ"ג בעזון: בעזו פניאפ 11 שומרי דת שעשוות: שבחו
אל למושעות נו⁶ תצללוהו אפ"ג: תצללו שארגיין | בששים תקיעות אפ"ג ארבעים שמאות נו⁷ הארבעים תרעות פ

וכור אהבת רועים אהבת האבות.
3 הגונים ישראל, לעמת המלאכים הנוגרים בשורה הבאה, וכן להלן. וחלול וגבוה, דוגמת יחוּי ייְהוּ. 4 חסנו שבחו
בחסין. למקשיב חברים להקב"ה השומע תפלה ישראל שלם חברים. 5 טהורים ישראל. יריעו לוצר ישעם ע"ט
טהל' צה א. 7 מהוללים ישראל. 8 ערכו מלין ערבים טיש איווב לב ייד. 9 פרחוי עדת פוריה צערוי ישראל
(דגמת פרחי בהונה, בסנה ומא א' ז'). וישראל נמללה לנפנ פוריה. כתאומי צביה שה"ש דה שדרשוهو במדרש שם על
משה ואהרן. 11 דת שעשוות התורה שהיא שעשו הקי"ה, עי' ביר א' א'. בארבעים תקיעות שלשים דמיושב
ועטר דמעוד, לפי מנהג אשכנז העתק, ואנשי אפ"ג שנינו לשיט' לפי מגהנמן.

קימון: ה-ז (אוכולם) נכימים ווחותי יילך להזין-חמקים). חמיס ציג-טוויס. 2. מילס ככל צו.

מלך עליון אלפי שנאים. אשר במעוניים. אמכו עוניים. לעדי עד ימלך:	לעדי עד ימלך:
גיבור בגבורות. גולה גסתירות. גהוי בהנחות. לעדי עד ימלך:	לעדי עד ימלך:
המשתת יסודים. המרפא עמודים. המרפא פירדים. לעדי עד ימלך:	לעדי עד ימלך:
זורה קרחו. זולף פרחו. זולף להאריחו. לעדי עד ימלך:	לעדי עד ימלך:
טהור עינים. טעון זין. טמון מעין. לעדי עד ימלך:	לעדי עד ימלך:
קסוא נכון. כביר ישכון. כבודו במכון. לעדי עד ימלך:	לעדי עד ימלך:
מקשיב נאקות. ממיליכיו לנוקות. מגלה עמקות. לעדי עד ימלך:	לעדי עד ימלך:
סופה דרכו. סערה הילוכו. סועד חילכו. לעדי עד ימלך:	לעדי עד ימלך:
פודה זללות. פאל מקלות. פועל גדלות. לעדי עד ימלך:	לעדי עד ימלך:
קרוב לקוראיו. קושב מקוראיו. קובלע חטאינו. לעדי עד ימלך:	לעדי עד ימלך:
שוכן מרים. שכינתו ברחוומים. שופטם ברחמים. לעדי עד ימלך:	לעדי עד ימלך:
בורא ניבים. יושב הכרובים. מאמריו נצבים. לעדי עד ימלך:	לעדי עד ימלך:
אלהי אמת. משפטו אמת. דברו אמת. לעדי עד ימלך:	לעדי עד ימלך:

כוי לפ' ; פ (בשלוט) ||

5 המרפא לפירדים: המרפא פדרים פ 4 להאריחו: להאריחו פ' 11 שופטים ג: שופט פ' פ 12 מאמריו נצבים. יושב הכרובים פ' 15 משפטיו פ' ודבוריו פ'

1 אלפי שנאים מלאכים. 2 גהוי בהנחות מהדור בהו. 3 המשחת יסודים שתיטות עולם. המרפא עמודים צ"ש אויבכו לא עמודי סמים ירופפו. 4 זורה קרחו צ"ש מהלי' קמו יושליך קרחו כפתים. זולף פרחו שפק עליו זלפה, כוהו אותו. זולף להאריחו זולף עליו מי גשמי נדי לככללו. 5 טהור עינים בבק' א. יג. טעון זין כליזון שלו בידו. 6 כסאו נכוון היל' צ'ב. 7 מגלה עמקות איוב יב כב. 8 סופה דרכו נחום א. ב. סערה הילוכו שם. סועד חילכו עחור למסכן. 9 פודה זללות פצל מקלות גואל מחול (זוללה) הוא כנראה חידוש הפייטן) את יעקב שפיצל המקילות (ברא' ל.לו). 10 קרוב לקוראיו מהלי' כמה ית. קושב מקוראיו ישראל, ע"ש ישב' מה יב. קובלע מסיר (donegem) ירמי' י.ית). 12 בורא ניבים ע"ש ישב' נז. יושב הכרובים ישב' לו ועוד. מאמריו נצבים ע"ש מהלי' קיט פט.

בקצת קהילות אמרו פיטוס זה במקום הקודם

קיוון: ח-ג (ווקולט) יסולדס (ומליך מלך קזין) מקליס). חמיס נבי נוליס. מקפל מליס למ' קזען.
א 1655. כלו 143.

ובכן גמליך מלך עליון:

מ"ע ארתקי תרשישים. אדר שמנו מקדושים.

אל גערץ בסוד קדושים. לעדי עד ימלוך
מ"ע גאה מואס מעשקות. גואליו מחלץ ממזוקות. גולה עמקות. לעדי
מ"ע גערץ באילו מרומו. הנקדש בצבאות הדומו. המשל ופחד עמו לעדי
מ"ע זכרו לעד וממשלתו. זכר מספרי תחלתו. זכר חסדו ואמונהו לעדי
5 מ"ע טוב ומטיב לקוראיו. טובו מודיעים ופלאיו. טרף נמן ליראיו לעדי
מ"ע כחו מלא עולמו. כפה הודה שמי מרומו. כהנה רבות עמו לעדי
מ"ע מאמריים שמנו ערב ובר. מבית כל בעין וסוקר.

מספר שנוי ולא תקר לעדי
מ"ע סתרו שת חזק סביבו. סובל כל בזרוע סגובו. שם עבאים רכובו לעדי
מ"ע פועל ששת כוננו יידין. פדות שלח לידידיו. פודה נפש עבדיו לעדי
10 מ"ע קולו יחוליל אילת. קוראיו יעלה ממחלות. קדוש ישב תחלות לעדי
מ"ע שמו מנשאים שנאנים. שבחו מעליים ברינוים. שמע אל אבינוים לעדי
מ"ע יודע תעולמות לב. דירתו בטהורי לב. הרופא לשבורוי לב לעדי

כיני פטנפ' פיעאפ ||

כהורת גמליק ט 1 ארתקי אפ | שם: שארף | חלקן: מלט אפ: גואל מליח ומזוקות פ" 3 חס' ג' באילו: באילו טפ'
4 זכרו: זכרונו פ" | מספר ג 5 מודיעם פ' 6 כהנה: וכנהה חוט' ע' 7 בעין חוט' ג' ובעין טורק אפ | ולא: אין עז פיעז
8 אח'ן: עבאים ט 9 פרדה: יי' הוּס' טע 10 יעלה מהמלחות: מעלה ממלחות ע' בכיי טפ' אפ בא מקום 10, ובכ' ע
לאחריו, נושא זה (עי' לצליל, פיסאלפיינאנס 10): קרוב לקוראיו / קושב מקראיו / קולע חטאיו 12 יודע: ומבין חוט' פ' והוא ומבין
הוּס' אפ | דירתו: משווה הוּס' פטנפאפ | בטהור: בטהור פ' טהורו ט

1 ארתקי תרשישים מרכבות הי' (עי' תרגום תחל' סח יח ארתקין דאליה) שהן מלאות מלאכים. אדר הו. אל גערץ
בסוד קדושים תחל' פס' ח. 2 מעשקות עושק, ישע' לג' טו. גולה עמווקות עיש' איוב יב' כב. 3 באילו מרומו
-צבאות הדומו בשמים וארצה. המשל ופחד עמו איוב כה'ב. 4 זכר חסדו ואמונהו תחל' צה' ג. 5 טרפ'
נchan ליראיו תחל' קיא'ה. 6 כסה הודה שמי מרומו עיש' האבק' ג' ג. כהנה רבות עמו איוב כב' יז. 7 מאמריים
meshchim, עיש' דבר' כו' יז. מספר שנוי ולא חקר איוב לו' כו. 8 סתרו שת חזק סביבו עיש' תחל' יח' יב. בזורע
סינוכו בזורע תקפו. שם עבאים רכובו תחל' קד' ג. 9 פועל ששת מי' בראשית. כוננו ידרו' ל' שמות טו' יז. פדות שלח
ליידידי עיש' תחל' קא'. פרדה נפש עבדיו תחל' לד' ג. 10 קולו יחולל אילות תחל' בט' ט. יעלה ממלחות
מהפזוק, עיש' ישע' ב' יט ובמלחות עפר. קדוש ישב תחלות תחל' כב' ד. 11 שנאנים מלאכים, עיש' תחל' סח יח' אלף
שנאן. ברינוים בראשית. ייג' ברינוים. שומע אל אבינוים תחל' טט' לד. 12 יודע... תעולמות לב תחל' מד' כב.
הרופה לשבורוי לב תחל' קמו' ג.

בקצת קהילות אמרו פירט זה

קיעון: ה-ב יוסוף [ב"ל קלוניום] נקלן ומקליס ספטיס יילך ח'זיון. חמיס צמיג טוכית. 3 ויליס צכלנו.

מלך עליון. אדריך במרום יי. בלתו אפס להמוני. אלהי עולם יי. לעדי עד ימלך:
 מ"ע הן הכל עשתה ידו. ואין צור בלבד. נטה שמים לבדו. לעדי
 מ"ע טהור שוכן עד. יחשיך קוראינו מסעד. המביט לאץ ותרעד לעדי
 מ"ע מכין ארץ על בלימה. נטה שמים בחכמה. עיטה אור פשלמה לעדי
 מ"ע פועל ישועות בעים. צורנו חי וקיים. דורך על במתיהם ים לעדי
 מ"ע שמים לבדו ערכך. פקיוף לרצונותך. יהי שם יי מבורך לעדי
 מ"ע ונדי רם ונשא. והודו שמים כסה. יוצר הארץ ועושה לעדי
 מ"ע פועל צדקה לפלה. פליטים לקרא פחה קות. נתן ליעף פח לעדי
 מ"ע קדושיו ברום מעלה. כבודו עולם נמלא. ומלאותו בכל משלה לעדי
 10 מ"ע נצח מנהדר בעולם. נחלתו יציץ לחםם. מושל בגבורתו עולם לעדי

כ"י פגעון ||

1 בלתו אפס עפ: אפס בלתו גנו 2 הכל: כל ע צור וגע: אל נו אלה אחר פ מלעדנו וו 5 יחשיך: יחד ע 4 שמים:
 שחיקם נו 6 ולרצות הוא זיך פ 7 יוצר הארץ ועושה: עטרו לו כי גאות עשה פ 8 צדקה ג: צדק ע צדוקות נו 1 ישועה פ
 9 גמלא: גמללא ג

1 אדריך במרום ה' תחל' גז ד. אלהי עולם ה' ישע' מ כת. 2 הן הכל עשתה ידו עיש ישע' טו ב. ואין צור
 בלבד עיש ישע' מד ח. נטה שמים לבדו איוב ט ח. 3 המביט לאץ ותרעד תחל' קד לב. 4 מכין ארץ
 על בלימה עיש איוב כו ז. נטה שמים ישע' נא יג ועווה. עיטה אור כשלמה תחל' קד ב. 5 פועל ישועות תחל'
 עד יב. בעים ישע' יא טו, פי, בתוקף. דורך על במתיהם ים איוב ט ח. 6 שמים לבדו ערך שם. יהי שם ... תחל'
 קג ב. 7 והודו שמים כסה חמק' גג. יוצר הארץ ועושה ישע' מה יה. 8 לפחה עיניהם ערוך, ישע' מב ג. לקרא
 פחה קוח ישע' טא א. נתן ליעף כח ישע' מ כת. 9 כבודו עולם נמלא עיש ישע' ו ג. ומלאותו בכל משלה
 תחל' קג יט. 10 מושל בגבורתו עולם תחל' טו ז.

בקצת קהילות אמרו פיות זה

ובכן גָּמְלִיכָה מֶלֶךְ עַלְיוֹן [נִיא מֶלֶךְ עֲולָם]

קיים: חי-צ מלכון זומכו מלך לאיין-חקליין. צesis נci 5 טויליס. יקפל מליס נל קזונ.

מ"ע אָמֵץ בְּפַח / אֶל נָאָדָר בְּפַח

אָזֹור עֹז בְּפַח / אֶל רָגֻעַ הַיּוֹם בְּרַבְּ-פַח

לְכָן יִתְגַּאֲהָ נָוְתָן לִיעַף כַּח

מ"ע גָּבוֹרוֹת עַשָּׂה / גָּם עַלְ-כְּפִים אָזְרָכָה

גָּם שָׁרְשֵ׀י הַיּוֹם כְּסָה / גָּם רָנוֹשִׁים כִּי עַשָּׂה

5

לְכָן יִתְגַּאֲהָ וְמָרוּ לִי כִּי גָּנוֹת עַשָּׂה

מ"ע הַדּוֹמוֹ שְׁפָרָה / הַמּוֹן אַרְאָלִים פְּאָרָה

הַמְּקָדִים רֹוחָה לְצָרָה / הַמְּאִיל בַּיּוֹם עֲבָרָה

לְכָן יִתְגַּאֲהָ בְּרוֹחוֹ שְׁמִים שְׁפָרָה

10 מ"ע זַעַם רָגֻעַ וְלֹא לְכָל יוֹם / זֶה הוּא נָוְרָא וְאִים

זֶה אַלְיִ פּוֹצְחִים בְּכָל יוֹם / זְכָר חַסְדוֹ וְאִמּוֹנָתוֹ בְּפְדִים

לְכָן יִתְגַּאֲהָ אֶל זַעַם בְּכָל יוֹם

כ"י פטגפ' נו ||

כהורת מלך עולם נו 1 אמייך בכח אחר 2 אзор עז וכח פן אל חס' נו 2 עוזבת: בכח נו אל חס' נו 5 נם חס' ג: נם חס' פ'!
גם...עשה: גם רגנו לו כי שמים עשה נו 7 אראלים: אלים ג 8 רוחה: רוחה פן ביטות עברה: מאף ועbara ג 10 רגנס: לרגנס
ולא לכל يوم: בכל يوم ס בצדדים נו זכר חסדו ואיזונתו (חס') קורם זה הוא נורא ואיזום פג, קורם זה אל... פ' 11 זה אליו
פוצחים: לו חס', פ' מהללים לו נו 12 אל זופם: ברוך יי ט 13 טפסרים נו טפחים ברוח יידידי (עבדי) ג: טיסת רוח

1 אמייך בכח ישע' מ כו. נאדר בכח שמות טו. 2 רוגע היום בرب בכח איוב כו יב. 3 נותן לייעףכח ישע'
מ כת. 4 על כפים אור כסעה איוב לו לב. 5 שרשוי הרים כתה שם לו ל. רנו שמים כי עשה ישע' מד כה.
6 זמרו לה', כי גנות עשה ישע' יב ה. 7 הדומו שפירה הארץ (שהיא הדום רגניה) היא הוד לו. המון אראלים פארה
משבח אותו (זורת נקבה לטמת הארץ). 8 המקדים רוחה לצרה רפהה למכה. ביום עברה צנ' א. ז. 9 ברכותו
שמים שפירה איוב יו יג. 10 זעמו רגע פיש תhalb' לו כי ריגע באפור. 11 זה אליו שמות טו ב. זכר חסדו ואיזונתו
תhalb' צה. 12 אל זעם בכל יום תhalb' זיב. 13 טפסרי גדורינו גודרי המלאכים. טסים ברוח יידידי ריל יידידי

מ"ע טפסרי גודקיו / טסים בירום יידקיו
טהורים עבדיו / טהור לא יאמין בעבדיו
�כן יתגאה פודה יי נפש עבדיו

15

מ"ע בעס מקר מעמו / כפר חטא למען שם
כי לעולם חסדו עמו / בלוז אפ מעמו
�כן יתגאה המשל ופחד עמו

מ"ע מאחו פני כסא / משפט מכוון כסא
מלמעלה לחיות הרקיע כסא / משפט אמרת עושה
�כן יתגאה מי אמר לו מהفعשה

20

מ"ע סומך עמו ביד רמה / סובל כל ביום רוממה
סובב וזרח גלגול חממה / סועד נפש וקומה
�כן יתגאה עוטה אור כשלמה

25 מ"ע פז והעמיד הארץ / פועל ושם ממידה מלהרץ
פנה ירה אבן יסוד הארץ / פلس وكل בשליש עפר הארץ
�כן יתגאה היושב על חוג הארץ

באופניו (?) טפ¹ 14 טהורים עבדיו: טנק אין בשרפוי (?) טפ¹ בעבדיו: בקדושיו (?) טפ¹ 15 פודה... עבדיו?: הן לנו:
יאמין בקדושיו (בעבדיו ט) נט' עיטה שלום במרומיו (?) טפ¹ 16 מבר חטי נט' מכפר (?) גפ¹ 17 כלות: מכלת וגנו אקי:
חרון אף ט' אקי ועם ט 19 משפטו במכוון פפ' נט' 22 ביום גלגל רוממה ג: ביד רמה ט 25 מדיה: מדרי הארץ ט
מלהרץ הס' ט: בלי להרץ ג 26 פנה... הארץ: פנת אבן יקרה יסוד הארץ פ אבן ירה פ'

המלאכים טסים ברוח. 14 טהור לא יאמין בעבדיו ע"ש איוב ד. יה. 15 פודה נפש בעבדיו תחל' לד. כב. 18 המשל
ופחד עמו איוב כה. ב. 19 מאחו פני כסא איוב ט. משפט מכוון כסא תחל' צ. ב. 21 מי אמר לו מה העשה
איוב ט יב. 22 ביד רמה ל' שמות יד ח ועודי. ביום רוממה ל' חחל' קיה טו. 23 גלגול חמה תלמוד (וומא
דף כי' ועוז). סועד נפש וקומה ריל נפש וגנו. 24 עוטה אור כשלמה תחל' קד. ב. 25 פז אמר. ושם ממידה
ע"ש איוב לה. 26 פניה ירה אבן יסוד הארץ ע"ש איוב לח או מיירה אבן פנמה. פילס מדה, שקל, ל' פלים (ישע'
ט' יב). וכל בשליש עפר הארץ ישע' שם. 27 הושב על חוג הארץ שם מ' כב. 28 על כל נעלם ל' חחל'

מ"ע קדוש שמו בעולם / קדוש על כל געלם
קורע גור דין לעם עולם / קולו מריעיש עולם
לכן יתגאה הוא אלהים חיים ומך עולם

30

מ"ע שעדי שכון שחקים / שען ואפץ אדריכים
שומע לחש נואקים / שונע מקשיב מצוקים
לכן יתגאה בהיר הוא בשחקים

מ"ע תקיף בגדומו / תקפרת לעמו
תובי תפלות מעמו / תהלה יקשיב מעמו
לכן יתגאה ברוך כבוד יי' מקומו

28 בעולם: לעולם פ 29 קולו מריעיש לעם עולם (!) קודם קורע...נו 30 אל חי (!) נו 31 ארכים פטפ': שחקים נו
32 מאזין ומקשיב נ 35 מעמו: עמו פפט' | מקשיב פ | מעמו: מרומו 1 36 ברוך...מקוםו: יי' צבאות שלו נו
יב יד. 29 קולו מריעיש עולם עיש חגי ב ו אני מריעיש את השמים ואת הארץ את חיים ואת החרבה. 30 אלהים חיים
ומליך עולם ירמי יי'. 31 אדריכים עמוני הארץ (אריכים עיש ירמי יי' שמיא וארכא). 33 בדור הוא בשחקים
איוב לו כא. 35 טובע תפלות מעמו שחתפלות הן חובה לפני הקביה. 36 ברוך כבוד ה' מקוםו יוחזיב יב.

ובכן יי' מלך יי' מלך יי' מלך לעולם ועד:

קימן: חי' יסולדת. – א. 1815. צלצליין, מליצין יי' (טלטנו), 21.

יְהוָה יְהוָה יְהוָה	אֹוֵרִי עָרֶץ עַד לֹא נָאַהֲלוּ בְּרוּן יְחִידָה כּוֹכְבִי בְּקָר טָרֵם יְהִלְוּ גִּיהַם יְאַסְף וַיְאַפְלֵוּ
----------------------------	---

כ"י פטגעפ' ג' נ' אפ' ||

1 אוירוי ערך עד לא נאהלו טרם נתה ה' את השמים כאהל ה' מלך. 2 ברן יחיד כוכבי בקר איוב לח ז. טרם
יהילו טרם האירו (מל' בהילו גרו עלי ראשיו, איוב כת ג). 3 גויהם גיה ל' והה, גונגה, ור' אל אפילו אט כל גיהם של הכוכבים
יאסף ויאפל, ה' מלך לעוין. 4 דהה סהר עד לא בשוני דצה מהלך היהת (דזה = דהרה, שופט' ה כב) עד לא קפץ
בשוני (כנראה חבב הפיטן 'דזה' במשמעות 'דזה', ואני ברור מה ר' ר' לבשוני: לפי פירושי כי ר' ר' לבשוני הייתה היה עד

לְהַר סָהָר עַד לֹא בִּשְׁנֵי דֶּצָה
 5 הַשְׁמֵשׁ בְּגִבּוֹרָתוֹ טָרֵם יֵצֵא
 וַיָּקַרְדוּ מִזְרָחָה עַלְיָ אֶרְצָה
 וַיַּרְיעַת צְמָחִים עַד לֹא הַזִּיאָה כָּל־מַגֵּד יְיַעֲמֵד
 חַפּוֹק קְרוּקָסִי מַעַל טָרֵם לְהַאֲגָד
 טְרַחָה יַכְטֵל וַתְּכַלָּה כְּבָנָג
 10 יַעֲרוֹת עַד לֹא הַגְּבָהּוּ אֲרוֹיְהָן
 כָּל עַזְבֵּן הַשְׁמִינִים טָרֵם קָנְנוּ בְּסֻעִיףּוֹתִים
 לְהַבָּהּ מְלָחָטִים וַיּוֹמַךְ גַּבְּהָן
 מַסְדֵּי חָרִים עַד לֹא הַעֲמִיקָוּ
 נַצְבֵּיהָם טָרֵם לְרוֹחוֹ נַתְפְּרָקוּ
 15 סְלָה יַלְהָטוּ וַיּוֹמַכוּ
 עַמּוֹדי שְׁמִים עַד לֹא יַרְופְּפָוּ
 פְּלָצּוֹת לְגַעֲרָתוֹ טָרֵם נַאֲפָפָוּ
 צִיבָם יַמְעַד וַיַּהַדְפּוּ
 קָוָלָם עַד לֹא נִשְׁאוּ נְהָרוֹת
 20 רַגְשָׁ יָאָרִים טָרֵם בָּקָעָוּ בְּצָרוֹת
 שָׁחוּ בְּשָׁאָלָן וַיַּהַיּוּ בְּתִרְחָרוֹת

יְיַעֲמֵד טָרֵם 7 זְרִיעַת פָּ, זְרִיחַת עָ 8 לְהַיָּגֵד עַפְפָ, 9 וַיְגַלֵּה אֶפְ 10 הַגְּבָהּוּ גַּבְּהָוּ 11 קָנְנוּ: יַקְנְנוּ עַיִן יַקְנְנוּ הַ
 12 לְהַבָּקָר נִמְפָעָה לְהַבָּות טָפָעָן וַיְמַךְ טָן | בְּהַנְּזָר אַזְנְבָכְבִּיסָי 14 נַצְבֵּהָן נִזְבֵּהָן טָנִזְבֵּהָן הַ 13 וַיְמַקְוּ טָפָ, 17 טָרֵם
 לְגַעֲרָתוֹ פָּ, 18 יַמְעַד טָיְמַעַדוֹ פָּ 19 קָוָלוֹת עָ 21 שָׁחוֹ... בְּחַרְחָרוֹת: שְׁבִיבִי (שְׁבִיבִי הַ) אֲשֶׁר מְנוּ מַתְבָּעָרוֹת פָּ, 23 הוֹחֵק
 שְׁלָמָם טָרֵם קָטָרָג לְשָׁמֶשׁ בְּיוֹם בְּ). 6 וַיְזַקְרְדוּ אָפְם יוֹאָפָלוּ. 7 זְרִיעַת צְמָחִים טָרֵם הַזִּיאָה תְּבָוָה. 8 חַיְבָוק קְרוּקָסִי
 מַעַל טָרֵם לְהַיָּגֵד שְׁעוֹדִין לְאַחֲבוּ וְגַחֲבָרוּ קְרוּקָסִי הַשְׁמִים (עַיִן פְּרָקִי אַלְעָזָר גַּי, קְרוּקָסִי הַשְׁמִים בְּמַיִם אוּקְיָנוּס
 הַפְּאָחוֹוּת), וְקְרוּקָסִי פִּי טְבָעוֹת. טְרַחָה יַכְטֵל אָפְם טְרַחָה, רַיֵּל כְּחַיְצִירָה, יַכְטֵל. 11 בְּסֻעִיףּוֹתִים בְּעַנְפֵי הַעֲצִים.
 13 מַסְדֵּי חָרִים לְתַהְלָי יְהָה. עַד לֹא הַעֲתָקָן עַיִשׂ אַיּוֹב טָהַמְתִּיק הַרִּים. 14 נַצְבֵּיהָם טָרֵם לְרוֹחוֹ וְתַפְרָקוּ
 הַלְשׁוֹן עַיִפְתִּיחָק, יְתִיּוֹב... וְרוֹחַ קְדִים הַוּבִישׁ פְּרִיהַתְפָּרָקוּ וְיִבְשָׂוּ. 16 עַמּוֹדי שְׁמִים עַד לֹא יַרְופְּפָוּ עַיִשׂ אַיּוֹב כְּוֹאָ.
 17. פְּלָצּוֹת לְגַעֲרָתוֹ טָרֵם נַאֲפָפָוּ עַיִשׂ אַיּוֹב (שֶׁם) וַיְתַמְּהַוְּ מַגְעָרָתוֹ, רַיֵּל טָרֵם אֲפָהָוּ אֶתְמָתְפָּלָצּוֹת. 18 צִיבָם יַמְעַד
 לְאַבּוֹרָה. צִיב (או סִיב) הִיא הַנִּימָה הַיּוֹנָאתָה הַגְּנוּפָה, אַבְלָל לְפִי פְּרִוּשׁוֹ סֶל הַעֲרָקָה (עַרְקָסָבָ, הַוּלְוִיָּן דָּרָקָד) הַוְאָ הַעֲוָבִי אוּ הַשּׁוֹמָן,
 וְכִנְרָאָתָה תְּפָס אֶתְמָתְפָּלָצּוֹתָן כָּךְ, שְׁרַיֵּל טַבָּן. 19 קָוָלוֹת עַד לֹא נִשְׁאוּ נְהָרוֹת עַיִשׂ תַּהְלָי, צְגָג. 20 רַגְשָׁ יָאָרִים טָרֵם
 בָּקָעָוּ בְּצָרוֹת יָאָרִים הַוּגָשִׁים, עַיִשׂ אַיּוֹב כָּה יִכְזְרָהָוּ יָאָרִים בְּקָעָ. 21 כְּחַרְחָרוֹת כְּאַדְמָה יִבְשָׂה (הַמְלָה הִיא כְּנַרְאָה

5 וַיְאָפֵל טָנָגָן 7 זְרִיעַת פָּ, זְרִיחַת עָ 8 לְהַיָּגֵד עַפְפָ, 9 וַיְגַלֵּה אֶפְ 10 הַגְּבָהּוּ גַּבְּהָוּ 11 קָנְנוּ: יַקְנְנוּ עַיִן יַקְנְנוּ הַ
 12 לְהַבָּקָר נִמְפָעָה לְהַבָּות טָפָעָן וַיְמַךְ טָן | בְּהַנְּזָר אַזְנְבָכְבִּיסָי 14 נַצְבֵּהָן נִזְבֵּהָן טָנִזְבֵּהָן הַ 13 וַיְמַקְוּ טָפָ, 17 טָרֵם
 לְגַעֲרָתוֹ פָּ, 18 יַמְעַד טָיְמַעַדוֹ פָּ 19 קָוָלוֹת עָ 21 שָׁחוֹ... בְּחַרְחָרוֹת: שְׁבִיבִי (שְׁבִיבִי הַ) אֲשֶׁר מְנוּ מַתְבָּעָרוֹת פָּ, 23 הוֹחֵק
 שְׁלָמָם טָרֵם קָטָרָג לְשָׁמֶשׁ בְּיוֹם בְּ). 6 וַיְזַקְרְדוּ אָפְם יוֹאָפָלוּ. 7 זְרִיעַת צְמָחִים טָרֵם הַזִּיאָה תְּבָוָה. 8 חַיְבָוק קְרוּקָסִי
 מַעַל טָרֵם לְהַיָּגֵד שְׁעוֹדִין לְאַחֲבוּ וְגַחֲבָרוּ קְרוּקָסִי הַשְׁמִים (עַיִן פְּרָקִי אַלְעָזָר גַּי, קְרוּקָסִי הַשְׁמִים בְּמַיִם אוּקְיָנוּס
 הַפְּאָחוֹוּת), וְקְרוּקָסִי פִּי טְבָעוֹת. טְרַחָה יַכְטֵל אָפְם טְרַחָה, רַיֵּל כְּחַיְצִירָה, יַכְטֵל. 11 בְּסֻעִיףּוֹתִים בְּעַנְפֵי הַעֲצִים.
 13 מַסְדֵּי חָרִים לְתַהְלָי יְהָה. עַד לֹא הַעֲתָקָן עַיִשׂ אַיּוֹב טָהַמְתִּיק הַרִּים. 14 נַצְבֵּיהָם טָרֵם לְרוֹחוֹ וְתַפְרָקוּ
 הַלְשׁוֹן עַיִפְתִּיחָק, יְתִיּוֹב... וְרוֹחַ קְדִים הַוּבִישׁ פְּרִיהַתְפָּרָקוּ וְיִבְשָׂוּ. 16 עַמּוֹדי שְׁמִים עַד לֹא יַרְופְּפָוּ עַיִשׂ אַיּוֹב כְּוֹאָ.
 17. פְּלָצּוֹת לְגַעֲרָתוֹ טָרֵם נַאֲפָפָוּ עַיִשׂ אַיּוֹב (שֶׁם) וַיְתַמְּהַוְּ מַגְעָרָתוֹ, רַיֵּל טָרֵם אֲפָהָוּ אֶתְמָתְפָּלָצּוֹת. 18 צִיבָם יַמְעַד
 לְאַבּוֹרָה. צִיב (או סִיב) הִיא הַנִּימָה הַיּוֹנָאתָה הַגְּנוּפָה, אַבְלָל לְפִי פְּרִוּשׁוֹ סֶל הַעֲרָקָה (עַרְקָסָבָ, הַוּלְוִיָּן דָּרָקָד) הַוְאָ הַעֲוָבִי אוּ הַשּׁוֹמָן,
 וְכִנְרָאָתָה תְּפָס אֶתְמָתְפָּלָצּוֹתָן כָּךְ, שְׁרַיֵּל טַבָּן. 19 קָוָלוֹת עַד לֹא נִשְׁאוּ נְהָרוֹת עַיִשׂ תַּהְלָי, צְגָג. 20 רַגְשָׁ יָאָרִים טָרֵם
 בָּקָעָוּ בְּצָרוֹת יָאָרִים הַוּגָשִׁים, עַיִשׂ אַיּוֹב כָּה יִכְזְרָהָוּ יָאָרִים בְּקָעָ. 21 כְּחַרְחָרוֹת כְּאַדְמָה יִבְשָׂה (הַמְלָה הִיא כְּנַרְאָה

תְּכַן עֹלָם עַד לֹא הָכֵן יִסְׂדָהוּ יְיָ מֶלֶךְ
 תְּכַלִית שְׁשַׁת אֱלֹפִים טְרִם הָוַחֲקָה יְיָ מֶלֶךְ
 תְּהַפּוּכוֹת כִּי יַהֲפֵךְ לְתָהָנוֹ וּבָהִי יְיָ יִמְלֶךְ לְעוֹלָם וְעַד:
 25 יִצְׁוֹרִים הַגְּבָרִאים וְהַיְלּוֹדִים עַד לֹא בַמְתַשְׁבָה עַלְוֹ יְיָ מֶלֶךְ
 דָּרְבֵי הָאָרֶץ טְרִם בַעֲפָר יַבְלוּ יְיָ מֶלֶךְ
 גַם כִּי יִחְיוּ וַיְקוּמוּ וַיַּרְגְּנוּ וַיִּשְׁמַךְ יַהֲלִלוּ יְיָ יִמְלֶךְ לְעוֹלָם וְעַד:

ח' ג 24 יהופך עף 23 יצירום: חולות יצירום אף | והגולודים ג 26 דרי כל הארץ גאות: דרך בני כל הארץ ר
 27 ויקומו: ויקימו נ[א]פ[א] | וירננו ח[ס] א[פ]ט[ח] | ולשם פ[א]

מחוזשת ע"י הפיטן מל' ובחרור, דברי כה כב). 23 תכלית ששת אלפיים העולם שיתקיים ו' אלפיים שנה כדרשת חיל ע"ז דף ט' א' ששת אלפיים שנה קוי העולם, שני אלפיים תוהו, שני אלפיים תורה, שני אלפיים ימות המשיח. 25 והילודים יהושע ה ועוד.

בקצת קלות אמרו פיות זה במקום הקודם

וּבְכֵן יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ יִמְלֶךְ לְעוֹלָם וְעַד:

קיען: ח-ג (ווקלט) יוקף נ-יל סואול טוֹט נעלס] מזק. צesis צנִי 3-טוליס. 2 מילס צכל טוכ. – א. 259. כלו 143.

אֲבִירִי אָרֶץ / יִאמְרוּ בָּעָרֶץ בָּעָלִי בְּנִיה / יִבְרָכוּ בָּאָמֹנָה עָרָסִי גִּמְרָא / יִגְדְּלוּ בָּמֹרָא	דָּופְקִי דְּלָתוֹת / יִדְהַיּוּ בְּדָתוֹת הָוְנִי הַלְּכָה / יִהְלָלוּ בְּבָרְכָה וְעַזְדִּי וְעַד / יִדּוּ עַדְיִ-עַד
זָכִים זָהָרִים / יִזְמְרוּ בְּהַדּוֹרִים חֶבְרִים חָמֹדִים / יִחְסְנוּ בְּאָפּוֹדִים טוֹעֲנִי טָהָרָה / יִטְכְּסֻ בְּשִׁירָה	

כ"י פטגפ' פ"ע ||

1 אֲבִירִי עָרֶץ גַּעַן | בָּעָרֶץ: בָּמְרַץ פָּיָר 2 בָּעָלִי אָמֹנָה פָּיָר | בָּאָמֹנָה: בָּרְגָּנָה ט 4 יְהָיוּ יְהָיוּ פְּטָפָ' יְהָרוּ נָא
בדמות פפ"ע: ברחות שארכביי

ו אֲבִירִי אָרֶץ כנראה מוסבים כל הביטויים הבאים בפיוט זה על ישראל. יאמירו בערך ישבחו (ע"ש דבר' כו ז) בהערצתה. וייג' במרקן. 5 דופקי דלתות במטבחה. ידהיyo יר��ו, מל' מודהות דהרות אביריו (שופטיה ה כב). בדתוות ר'ל יסחו על דתוותיהם. וייג' ברתות, והמלָה בסופקם היא. 8 באיפודים בקושוטים, לפי שמות כת ה עוד. 9 טועני טהרה המקבליים

י"ז מלך	10 יְהִקָּעֵד יִשְׁרָאֵל / יַחֲדֹו בְּכֹשֶׁר כְּתֹורֵי כְּלִיל / יַכְתִּירֵו בְּעַלְיָל לְמֹודֵי לְהָגָן / יַלְהָגֵנוּ כְּמֻנְחָג
י"ז מלך	מְחֻנּוֹת מְהוֹלִים / נִמְלִיכָו בְּהַלּוֹלִים גְּדִיבֵי נְשִׂיה / יַנְוּ בְּתוֹשִׁיה י"ז מלך
י"ז מלך	15 סְגִילָה / יִסְפְּרוּ בְּגִילָה צְבָאות צְנוּעִים / יִצְחַצְחוּ לְהַנְעִים
י"ז מלך	עֲטוּרֵי עַצָּה / יִעֲרִיצוּ בְּדִיאָה פּוֹוּרֵי פְנָות / יִפְצַחְוּ בְּרַגְנּוֹת צְבָאות צְנוּעִים / יִצְחַצְחוּ לְהַנְעִים
י"ז מלך	קְהֻלוֹת קְדוּשִׁים / יַקְלִסּוּ בְּקְדוּשִׁים רְצִיוּים רְחוּםִים / יַרְומְמוּ בְּאִימִים י"ז מלך
י"ז מלך	20 שְׁתִילֵי שֶׁלֶשֶׁה / יִשְׁבְּחוּ בְּקָדְשָׁה תְּקִיפֵי תּוֹרָה / יִתְמִידּוּ בְּזָמָרָה י"ז מלך
י"ז מלך	25 קְרִים גְּנָאִים / יִסְגְּבוּ בְּמָזְרָאִים פְּלִיטָת תְּמֹושִׁים / יִזְכִּירּוּ בְּקְדוּשִׁים י"ז מלך
י"ז מלך	לְעַזְלָם וְעַד :

10 ייחוזו ע 12 ילהגו: ילגבו טטה'/ע 13 ימליכו: ימללו ט 15 יספרו בגילה: יסלו בגולה ע 16 טטורי: עסויי פ'
17 פטוררי: פארוי פ' | ימצחו נס' 19 יקלסו: יקדישו גן במשושים פע 20 רצויים רחמים עט' רצויי רחמים טפ' |
באיומים ע 21 ישבחו: ישלו פט 22 יתמידו: יתקיפו פ' | בזירה פ במורא ט 23 יסבבו: יסבגו פ ישננו
24 חמושים: קדושים פג קול קורשים פ' | יוכרו במשושים ע

עליהם זיני טהרה (ויג' טעמי). 11 כתורי כליל המוטרים בכתר תורה (ככליל) במשמעות כתר כלשון המדרש והפיוט,
כגון 'כליל תפארת' בתפלת ישמח משה'. בעליל בוגלי, כלשון המשנה (ר'יה א' ה'). 12 למודי להג למודי דברו ילהגו
כמנוג ידברו, ויג' ילגבו. 14 גדיבי נשיה נדיי הארץ (ע"ש תהלי' פח ג' וצדקה ארץ נשיה). ינוו בתשיה יפארו
בחכמה (ינוו ע"ש שמות טו ב ואנוה, במושיה ע"ש אויב כו ג מה היא עצת ללא חכמה ותשיה לב הודעת). 15 סגני סגולה
מנהייני ישראל גנקרת סגולה (שמות ט ה). 17 פטוררי פנות ישראאל בגולה (ויג' פארוי פנות). 20 רצויים רחמים ייג'
רצויי רחמים, ריל רצויים מגנן אמת. 21 שתיליי שלשה בני שלשת האבות.

ובכן לך הפל יכתרו מלך

קימן: ח-צ. – א' 8712. סצ'מן, פוימי כי ממעון ציל ימוך עי' קפמ. כלו 144.

אתה בקרבנו מלך / בנו נקרא שמה מלך
 גודלים מעשייך מלך / דרישנו המצא לנו מלך
 לא לך הפל מלך / ואל תבישנו משברנו מלך
 זכרנו בזיכרין טוב מלך / חנו וענו מלך
 טהרנו במשפט מלך / ירעע כי אפה מלך
 כלם מביעים פארך מלך / לובש צדקה מלך
 מרעם על כל מלך / נוראות הראנו מלך
 שמחנו ושבענו מלך / ענו בתפלתנו מלך
 פדרנו במשפט מלך / צדקנו נאור מלך
 10 קרב משיחך מלך / רענו כי אפה מלך
 שכינתך במעלה מלך / תהלהך במליליך מלך

כ"י פטנס/פ"עלא אפ ||

כותרת נחריך ט 5 משברנו חס' טגעאפ 4 חנו וענו: חסד מהיש לנו ל* 3 יודע: לכל הויס פ' 6 זדוק פטהפ:
 אתה הויס ל* 8 שבענו ושמחנו פ' שמחנו בישועך ל* 10 משיחנו ל* 11 מהליך במיליכך: מהליך במטה ע במטה
 נמליך פ'

2 גודלים מעשייך עיש חהלי צב י. דרישנו היימצא לנו עיש ישפי נוה ו. 3 אל תבישנו משברנו חהלי קיט קסן.
 6 לובש צדקה עיש ישפי נט יוז. 7 נוראות הראנו עיש חהלי סה ו נוראות בצדך תענו.

ובכן לך הפל יכתרו

קימן: ח-צ. על לוגמת ספיון ללול עולק דין. צכלטניין, מלכין' (מלכין), 23

לי אל סודר דין   לבודר ברכות ביום דין
 לגוזר ומקים בדין   לדזרש מעשים ביום דין
 לנידאי ונאמן ביום דין   להדור כסאו בדין
 לוזכה ומצדיק בדין   להזker תקירות ביום דין
 5 לטוב ומיטיב בדין   ליושב מרים ביום דין

כ"י פטנס/פ"עלא אפ ||

1 לבורר: לבוחן פפ' | ביריות: לבנות פ' 2 ופקחים כרברוכיים: זפקחים אפ: עדריהם פ' | לדוחש מעשים: לדובר מישרים פ
 4 לווכה: לווכר פ' | ומצדיק: ומצוח פטהפ 7 זעים: עצים עפ' | כעס טפ' אפ

ללבן כתמים ביום דין
לנוצר חסדים ביום דין
לעושה צדקות ביום דין
לצדיק ישר ביום דין
לרואה נסתרות ביום דין
לטוקף חסידיו ביום דין
לשוך ורמחם ביום דין
לכובש ועמים בדין
למוחה פשעים בדין
לטומך חוסיו בדין
לפודה ומאל בדין
10 לקודש עליות בדין
לשוך ורמחם בדין

- 7 לבן: למלאן ח' ללובן אפ: ללבש צדקות ט 7 חסדים: חסידי ט חסר פ' אפ 8 חסיו: חסידי ט קדשו פ' | לעשרה
צדקות: לשונה עמושיו ט 9 ומצלב: עמושו (?) ט | וישר: ונורא ט 10 לקודש עליות: לקרב לדוראיו ג 11 לשוד אפ |
לחוקף תמיימו פ' לחומך חסידי ט לחומר חמימי פ'
1 לאל סודר דין חיקוי הפטוט 'לאל עורך דין', והשורות מסדרות על פי מקור זה בשינוי לשון. 6 לבן כתמים כנראה
במובן 'למלבן', ועי' לעיל בפיוט לאל עורך דין.

ובכן לך מעלה קדשה כי אתה אלהינו מלך:

سلوك

בקהילות אפרים אמרו במקום סלוק זה ונמהנה תוקף
פיוט צבאות סלקיים, לוגם צענין מלוח למיד. – א. 3274. כלו 154.

אתך אתה אל מסתתר
נסתם ונעלם מכל עין ומפניך אין להסתתר
גביה מעלה גבה ורואה כל-סתתר
משפיל אף מרים גם בונה וסתתר
5 דובר אין להшиб גוזר ואין לסתתר
הופך מלכה ושריה ובידך לאסור ולהתמר
יאתך לך מלוכה ונור ותלה וכתר
מנלה עמוקות מני חזק ותעלומות פוטר
נותן אכל למכביר ופיתח יד מותר

כ"י פטנט/פ"עלול* (כ"י פטנט" חסנות לשורות 25-100) ||

- 2 נסתם: נסתור פ' | מכל עין חס', פ' ג' | וטוקר חס', פ' | ומפניך אין; ואין ג' | 3' גביה: כי גביה ג' | אבל: מכל פטף' | כל דבר
奢ר גע 4 אף מרומם: ומרומם ל' 5 לסתתר להסתתר פ' | 6 ובידו פ' 7 לך: לו פע | מלכה: גודלה ומלווה ג' 9 מבתר ע
1 אתך אתה אל מסתתר ישע' מה טו. 2 ומפניך אין להסתתר עיש' איוב יג. נבואה מעלה נבואה קהיל'ה ג.
4 משפיל אף מרים מ' שא' ג'. 6 מלכה ושריה איך בא. 8 מנלה עמוקות מני חזק איוב יב. בתעלומות

10 גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וַרְבָּה כַּח עֲצֹום שֶׁבֶחוּ בִּיְתָר
אֵין לְהִגִּיד סֹד עֲזוּזָוּ וְלוּ נָאָה שְׁפַת יִתְּר
מִבֵּית וְרוֹאָה פִּשְׁוֹת נָאָקִים שְׁוֹתְרִים פָּנוּ לְהַעֲטָר
בְּאַחֲבָתוֹ וּבְחַמְלָתוֹ הָוָא גָּאָלָם וְדָלָג מִכְתָּר לְכִתָּר
נוֹתָן יָד לְפֹשָׁעִים וְתִתְּרִה בְּעַדְם חֹתָר
15 וּמִתְּחַת גִּנְפִּי הַחַיוֹת יָדָו פְּשָׁוֹתָה לְקַבְּלָם בְּסִתְרָה
מִפְנֵי תְּרֻעָמָתוֹ שְׁלַשְׁתָּן הָעָמָד לְקַטְרָג וְלִקְנָתָר
מִלְּבָין וּמִצְדִּיק שְׁבֵי פְּשָׁע הַמִּתְּכְּבָסִים כְּבִנְתָר
כִּי יָדָו עַל כָּל אֲוֹהָבָיו לְהִיטִּיב גִּיה וּקְלָסָתָר
וְעַזּוּ וְאָפָו עַל כָּל אֲוֹהָבָיו חֹלָג וְגַתָּר
20 לְפָנָיו יִכְּרָעָו יְוָרְדִּי עַפְרָר כְּוָנוּ חַצְם עַל יִתְּר
דּוֹבָרִי מִשְׁאוֹת שְׂאוּ וּמִדּוּחִים מִרְמָמוֹת וְתוֹךְ וּפְלָסָתָר
שְׁהַנְּגָיאוּ אַמְּרִיו וּמִלְאָכְתָו הִתְּחָה דִּים וְהַוָּתָר
וְלִכְן הַקְּפִיצָם לְשָׁבָעִים לְשָׁוֹן כְּבָעֵל כְּרָעִים לְנַטָּר
עַמְּד וּמִזְׁדָּד אָרֶץ רָאָה וְנִתְּרָ:

11 וְלוֹחָסִי ט | מִבֵּט חָסִי ט | וּרוֹאָה אָסִי פָּן | מִשְׁוֹת פָּעָן | תְּשֻׁוָּת שָׁאָר כִּיִּי 13 וּמְדָלָג ט 14 בְּעַדְם: לָמו פָּג
15 הַחַיוֹת: הַשְּׁכִינָה ל 16 הַעוֹזָה: הַעֲשֵׂה פְּטַפְּעִי 18 יָדָוּ פְּשָׁוֹת הַהַסָּעָה עַד דִּי ט | כְּלָחָסִי פָּן | גִּיהָה ע 19 אֲוֹהָבָיו: עַזְוָבִי
טָנו 20 עַפְרָר: בּוֹר ע 21 וּמִדּוּחִים אָסִי פָּן | מִרְמָה פ 22 וּמִלְאָכְתָם ע 23 בְּשָׁבָעִים פָּן

פּוֹתָר עִשְׁאֵי אַיּוֹב יָא. 9 נוֹתָן אָכוֹל לְמַכְבִּיר אַיּוֹב לוֹ לָא. וּפְרִיסָת יְד מִוּתָר עַיְפָה דְּרִשָּׁת חֹזֶל יוֹמָא דָעַ פָּזָן
אֵי עַל מְשָׁלִי וְג... כִּי בָאת בְּכָפָר רַעַן לְןָהָרֶט וּוּרְבָה רַעַי, אָם מְמוֹן יְשַׁבֵּיךְ הַתָּר לוֹ פִּיטָת יְד... לְזַי זָהָר הַרָּא נוֹתָן לְנוּ
מִידָה, פּוֹתָח לוֹ אֶת יָדָו (עַל חַלְיוֹף הַלְשׁוֹנוֹת הַתָּר – וּתְור עַיִן) וְלֹאָלָא, יְדָעָות הַמְלוֹן לְחַקְרַת הַשִּׁירָה וְי' (חַשְׁמַיָּה) עַיְפָה וְאַיְלָה).
10 גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וַרְבָּה כָּחָתָל קָמוּ ד. 11 וְלוּ נָאָה שְׁפַת יִתְּר עַשְׁמָלִי יְזָוֵן לְאַנְוָה נְגַבָּל שְׁפָת יִתְּר. 12 תְּשֻׁוָּת
נוֹאָקִים רְפִיּוֹן יְוִיהָם. שְׁוֹחָרִים פָּנוּ עַשְׁמָלִי יְזָוֵן לְשָׁהָר פְּנִים. 13 בְּאַחֲבָתוֹ וּבְחַמְלָתוֹ הָוָא גָּאָלָם יְשָׁפֵן
סָגָר. וְדִילָן מִכְתָּר לְכִתְרָה נְגָהָה רְלָה הַרִּים אֶת קְרָנוּמָה מְלָהָה. 14 נוֹתָן יָד לְפֹשָׁעִים גָּוָסָה הַוִּיזְוִי לְגַעְלָת יְוָאָה.
וְחַתִּירָה בְּעַדְם חֹוָתָר נְאַיְלָו וְחֹוָתָר לְהַעֲלָמָם מִן הַאֲבָדָן (לְשָׁוֹן חַלְמָד וּמְדָרֶשׁ, כְּגֹון בֵּיר עַזְוָי ה' (ע' 901)
וְחֹוָתָר לוֹ הַקְּבִּיה חַתִּירָה מִקְּמוֹן אָחָר. יְרוּשָׁה סָנָה, י' ב', דָעַכְיָה ג', חֹתָר לוֹ (הַקְּבִּיה לְמִגְשָׁה) חַתִּירָה חַחָתָה כָּסָה הַכְּבָדָה שָׁלוּ וּשְׁמַעַן
תְּחִינָתוֹ). 15 יָדָוּ פְּשָׁוֹתָה לְקַבְּלָם עַיִן פְּרָקִי רְדָא מִזְגָּנָג נְגַבָּתָה וְיְמִינָו שְׁלַחְקִיה פְּשָׁוֹתָה לְקַבְּלָם שְׁבָים בְּכָל יוֹם.
16 מִפְנֵי תְּרֻעָמָתוֹ שְׁלַשְׁתָּן תְּלִוּנָתָה השָׁמָן (תְּרִפוֹתָת לְהַתְּרָפָת). הַעֲזָם לְקַטְרָג לְשָׁוֹן רְגָל בְּהַלְמָדָה וּמְדָרֶשׁ, כְּגֹון בְּרָה
לְיחָז' ע' 356. וְלִקְנָתָר לְהַתְּלָמוֹד וּמְדָרֶשׁ בְּמִקְומָם לְהַקְּנִיטָה. 17 מְלָבָן חָטָאִים, עַשְׁיָשָׁע' אָיה. שְׁבֵי פְּשָׁע יְשָׁע' נְטָכָה
הַמִּתְּכְּבָסִים כְּבִנְתָר עַשְׁיָרְמָה בָּכָה. 18 כִּי יָדָוּ עַל כָּל אֲוֹהָבָיו עַשְׁמָלִי קָמוּהָ כ. לְהִיטִּיב גִּיה וְקְלָסָתָר עַשְׁמָלִי
מְשָׁלִי יְזָוֵן כָּבָב שְׁמָה יְיִטְבָּה גַּהָּה, רְדָל אָוֹר פְּנִים. 19 עַל כָּל אֲוֹהָבָיו חֹלָג וְנַגְּתָר שְׁמָות בְּנֵי אָרָם, בְּרָא' יְכָבָב, כְּדוֹגָמָא לְאַיּוֹב.
20 לְפָנָיו יִכְּרָעָו יְוָרְדִּי עַפְרָר הַהַלִּי כָּבָב. כְּגֹונָנוּ חַצְם עַל יִתְּר חַהָלִי יְא. ב. 21 דּוֹבָרִי מִשְׁאוֹת שְׂאוּ וּמִדּוּחִים
אַיְכָה בְּ יְד. וּמִרְמָמוֹת וְתוֹךְ הַהַלִּי יְא. ב (וְתוֹךְ פְּיִ פְּשָׁוֹק). וּפְלָסָתָר מָלָה יְוִינִית, לְסִימָן מָה שְׁבָדוּ מִלְבָם. 22 שְׁהַנְּגָיאוּ אַמְּרִיו
סִירְבוּ לְקַבְּלָה. 22 וּמִלְאָכְתָו (פְּזִיל וּמִלְאָכְתָה) הַחַתָּה דִּים וְהַוָּתָר עַשְׁמָלִי שְׁמָוֹת לוֹ. 23 הַקְּפִיצָם רְלָה הַפִּיצָם. כְּבָעֵל
כְּרָעִים לְנַתְּרָ עַשְׁיָק' אָהָא. עַמְּד וּמִזְׁדָּד אָרֶץ רָאָה וְיִתְּר חַבְקָה גַּר... רָאָה וְיִתְּר גְּוִים, שְׁדָרְשָׁוּ בְּקָדָח לְיִחָ' אָה
רָאָה שְׁבָע מִצּוֹת שְׁקִיבָּלוּ עַלְיָהָם בְּנֵי נָה קִיּוּמָה גַּם וְהַתִּיר מְמוֹן לִיְשָׁרָאֵל.

25 אָדוֹן מִדֵּד אֶת־עַוְלָמוֹ בְּדֻעַת וּבְחִכָּמָה
לְבַעֲבוּר חִבַּת יְרָאֵיו הַעֲזַרְפָּת כִּמָּה וּכִמָּה
לְהַזְדִּיעַ כִּי לֹא לְחַנּוּ דַעַתּוּ עַלְيָהֶם הַסְּכִימָה
וְחַלְקָמְכָבָדוֹ לְסַגְלָתוֹ וְתֹרָה וּמְאוֹת שֵׁם עַל שְׁכָמָה
מִדֵּד כָּל אִישׁ בְּסַתְּרִי מַצְפָּנוֹ

30 וְלֹא מֵצָא נָאָה לְפָנָן תֹּרָה כְּעָמָד בְּפֶרֶץ לְפָנָיו
מִדֵּד כָּל מֵתָהוּם רֶבֶה / וְלֹא מֵצָא כִּינְסָסָוף לְהַעֲבִיר גּוּרִים לְחַרְבָּה
מִדֵּד כָּל־הַדּוֹרוֹת לְהַבָּא וְלְשַׁעַבָּר / וְלֹא מֵצָא נָאָה לְקַבֵּל תֹּרָה כְּדֹור פְּמֵדָבָר
מִדֵּד שְׁבָעִים אֲמֹת בּוֹחֲרוֹת אֶלְהִים חֲדִשים
וְלֹא מֵצָא נָאָה לְקַבֵּל עַל מְאוֹתָיו כִּיְשָׂרָאֵל עַם קְדוּשִׁים
3 מִדֵּד כָּל הַקָּרִים קָדוֹשׁ וְחַסִּין / וְלֹא מֵצָא נָאָה וְחַמּוֹד לְשַׁבָּתוֹ כְּהֵר סִין
מִדֵּד כָּל הָאָרֶצֶת יוֹשְׁבֵיהָן? לְתַלּוֹשׁ וְלְהַכְנִיעַן
וְלֹא מֵצָא נָאָה לְפָנָן לְעַמּוֹ כְּאָרֶץ כְּנַעַן
מִדֵּד כָּל־הַעֲירֹת לְבִנּוֹת בֵּית־הַבְּחִירָה / וְלֹא מֵצָא נָאָה כִּירֹוְשָׁלָם הַהֲדֹרָה
חוֹר וְמִדֵּד כָּל־הַקָּרִים בְּאָרֶץ עַנְפָה וּפּוֹרִיה
וְלֹא מֵצָא נָאָה לְהַשְׁרוֹת שְׁכִינָה כְּהֵר הַמּוֹרָה

25 אתפס' ל | בְּדֻעַת וּתְבוֹנה וּבְחִכָּמָה ע | 27 עַלְיָהֶם ע:חס' שָׁאָרְכִּי' 28 וּמָתוֹרָה חס', פ | 29 כָּל אֹישׁ וְאִישׁ ע | בְּסָתְרִי: בְּסָתְרִי ל
31 מִדֵּד: חֹור וְמִדֵּד ע | וְלֹא מֵצָא: נָאָה חֹסֶט ע | גּוּרִים: פְּדוּרִים גּוּרִים לְפָוּרָה ע | בְּהַרְבָּה ע |
34 מְאוֹתָה ע | וְחֹור וְמִדֵּד ע | נָאָה וְחַמּוֹד פ': חֹר נָאָה ע | מְהֻדָּה ע | 37 הַהֲדֹרָה פ': הַבְּמוֹרָה ע | עִיר
הַהֲדֹרָה ל | 38 חֹזְרוּחַ' ל | נָאָה חס', פ' | כְּהֵר: כְּאָרֶץ פ'

25 אָדוֹן מִדֵּד עַוְלָמוֹ בְּדֻעַת וּבְחִכָּמָה כְּעַזְנִין הַקְּדָמָה לְעַבְדָּה מַדְרֵשׁ אַחֲרָה לְפָסָוק הַגִּיל עַמְּד וַיָּמֹדר אָרֶץ. 26 לְבַעֲבוּר
חִיבַּת יְרָאֵיו הַעֲזַרְפָּת עַיִן אֶבֶות ג' יַד חַבְנִין יִשְׂרָאֵל שְׁנִיתָן לְהַם כָּל חַמְדָה. חִיבַּת יְמִירָה וּכְרָה. 27 דַעַתּוּ הַסְּכִימָה
לְשָׁן הַתְּלִמּוֹד וְהַמְּדֹרֶשׁ, בְּגּוֹן יְרוּסָלָם ט' יְיַוְדָה כִּי דָבָר יְבִזָּה. וְחַלְקָמְכָבָדוֹ לְסַגְלָתוֹ שְׁנִיתָן הַתְּלִמּוֹד (בְּרוּכָת דָבָר יְיַוְדָה א' בְּבְרָכָה
עַל מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל). וְתֹרָה וּמְצֹוֹת שֵׁם עַל שְׁכָמָה לְבָרָא כָּא יְד וּזְהֻדָּה. מִדֵּד כָּל אִישׁ ... מַדְרֵשׁ זה נִמְצָא (בְּשִׁינְוּיִם)
בְּכָמָה מְקוּרּוֹת, בְּגּוֹן וַיְקִיר יְיַגְּבָ' (ע' רָעַב וְאַיְלָךְ). תְּגַהּוּמָא שְׁמִינִי ו' (תְּגַהּ' בּוּבָר י') וּבְצָוָה מְרוֹחָבָת גַּם בְּפִסְקָתָה רְבָתִי שָׁבוֹה
(הַוסְפָּה פָּרָק ג' דָבָר יְאַחַת א'), וְהַפְּתִינָן הַוְלָקָם וּמוֹנָה את אַמְּרִי הַמַּדְרֵשׁ לְפִי הַסִּדר שְׁבִּסְפִּקְתָּא, בְּקַצְתָּשִׁיּוֹן. 29 מִדֵּד כָּל
אִישׁ ... וְלֹא מֵצָא נָאָה לְחַנּוֹת תֹּרָה כְּעָמָד בְּפֶרֶץ לְפָנָיו עַשׁ תְּהֵלָה קָוּ כִּי כָל מִשְׁה בְּחִירָה עַמְּד בְּפֶרֶץ (בְּפִסְקָתָה
שָׁם: שְׁצָאוּ יִשְׂרָאֵל מִצְרָיִם עַל יְהוָה אֱלֹהֵי שְׁנִי זוּ יְרוּשָׁמָאלִיִּים גָּגְנִיזָׁה, ע' וְקִידָר מָהָרָי מִרְגָּלִיָּה ע' רָעַג
וּבְגִנְפָּחִים ע' 33 בְּחִילּוֹפִי נוֹטָחוֹת. 31 מִדֵּד כָּל מֵי תְּהָוָם רְבָה ל' יְשָׁעָי נָא. י' וְלֹא מֵצָא כִּים טָף לְהַעֲבִיר
גּוּרִים לְחַרְבָּה לְשִׁיטָם הַחֲרָבָה מֵי הַמִּגְוָרִים (עַיִש תְּהֵלָה קָלוּ י'). 32 מִדֵּד כָּל הַדּוֹרוֹת ... וְלֹא מֵצָא
דָוָר נָאָה לְקַבֵּל תֹּרָה כְּדֹור הַמְּדֹבֵר כְּפִסְקָתָה שָׁם. 33 מִדֵּד שְׁבָעִים אֲמֹת בּוֹחֲרוֹת אֶלְהִים חֲדִשים רַיִל
עַבְדִי עַזִּים, וּבְפִסְקָתָי שָׁם, מִדֵּד קְבִיה אֶת כָּל הַאֲוֹמָת. נָאָה לְקַבֵּל עַזְלָל מְצֹוֹתָיו בְּפִסְקָתָי לְקַבֵּל אֶת הַתֹּרָה. עַם קְדוּשִׁים
הַוּשָׁע יְבָא. 35 מִדֵּד כָּל הַהֲרִים ... וְלֹא מֵצָא נָאָה וְחַמּוֹד לְשַׁבָּתוֹ בְּפִסְקָתָי נָאָה לְמַן תֹּרָה עַלְיוֹן. כְּהֵר סִין טִינִי.
36 מִדֵּד כָּל הָאָרֶצֶת פִּסְקָתָה שָׁם. וְלֹא מֵצָא נָאָה לְתָן לְעַמוֹ כְּאָרֶץ כְּנַעַן חֹסֶר בְּפִסְקָתָה עַזִּי טָעוֹת, אֲבָל נִמְצָא
בְּיִקְרָא (טֶפֶם) וְלֹא מֵצָא אָרֶץ שָׁהֵא רָאוּיהָ לִשְׂרָאֵל אֶלָא אָרֶץ יִשְׂרָאֵל. 37 מִדֵּד כָּל הַעִירּוֹת לְבִנּוֹת בֵּית הַבְּחִירָה
לְשָׁן הַתְּלִמּוֹד, סִנְהָדָה דָבָר י' וּזְהֻדָּה. וְלֹא מֵצָא כִּירֹוְשָׁלָם בְּפָסָקָתָה עַיר נָאָה לְבִנּוֹת בִּיאָמִיק בְּתוֹכוֹ אֶלָא יְרוּשָׁלָם. 38 חֹר

מן דד כל ימי בראשית חוצב לבת / ולא מצא ראי ליהות מקדש כיום השבת
 40 מנד כל החדש מזיו כבודו להשביעי
 ולא מצא ראי לסלילה ולכפירה חדש להשביעי:

כִּי בְּחֶדֶשׁ הַזֶּה נָולֹדוּ אֲבוֹת
 וּבָנְפְּקָדוּ שָׁרָה וּרְחֵל וּתְמֵהָה הַתְּשִׁבּוֹת
 וּבָנְצָא יוֹסֵף מִבֵּית מִכְאֹבוֹת
 וּבָנְפְּקָדוּ הַמּוֹן בָּרוּזָת רְחוּקוֹת וְקָרוּבֹת
 45 מֵלְשָׁבָע וְמֵלְרָזָן מֵלְשָׁלוֹם וְמֵלְחָרְבֹּת
 וּבָנְדוֹן יָצֵיר כַּפְּשָׂגָלְפָר בְּחוּבוֹת
 שִׁיצָּתָה עַלְיוֹן וּרְהָה בַּיּוֹם אֲכָלוּ מִהָּעָז גָּרוֹ לְכָבּוֹת
 וְחַפְּצָץ לְהַצְּדִיק הַפְּכוֹ לְזִכְוּתָיו לְהַרְבּוֹת
 וְשִׁתְּחַפֵּף מִדְתָּה הַדִּין וְמִדְתָּה רְחַמִּים וְנָדוֹן בְּשִׁתְּמִיחָן כְּאַלְפִים וּרְבּוֹת
 50 וְחַרְצָץ דִּינוֹן כִּיּוֹם מִשְׁלֹוֹן שֶׁהוּא אַלְפָ שָׁנָה חָוצָב לְהַבּוֹת
 וּמְלָאכִים מִשְׁמִיעִים קָוָל בְּפָנֵי רַזְכָּב עֲרָבּוֹת
 יְיָ אֱלֹהִים מִתְהַלֵּךְ בָּגָן שָׁגָרָת לְהֻבְּרִירָו בַּיּוֹמוֹ כְּעַשְׂן מְאַרְבּוֹת

40 ולכפירה חשי פ' זה ע' האבות ל 43 יוסף יצא ע' 44 נפקדים פ' 45 ומ' מ' פ' | ומ' (שני): מ' עט'
 47 מהפץ פ': מהפרי ע מעץ הדעת ל 48 וכחמצ'... הפק פ' | צדוקתו להרבות: בצדוקתו המרובות עט'
 52 מתהלך בנן: הרי אדם הווי ל

ומנד כל התארים וכיה בפסקין חור הקביה ומדד ... בארץ עניפה וספריה עיש יחווק' יט י פורה וענפה, ר'יל בפלת
 ענפם ריבם. ולא מצא ... כפסקין' שם. 39 מדד כל ימי בראשית כפסקין' שם. חוצב לבת בניו להקביה, עיש תhalb'
 כתו קול' חוצב לאבות אש, והצורה למלה, עיפ' שמות ב. ג. כיום השבת בפסקין' הווטיק: שבו שבת מכל מלאכתו. 40 מדד
 כל החדש מזיו כבודו להשביעי עיש ישע' טו יא לעמץ תינוק ושבתם ... והתענוגת מזיו כבודה. ולא מצא ראי
 לסלילה ולכפירה חדש השבעי בפסקיאו שם: חדש תשרי שבו נולדו אבות העולם. ועי' להלן.
 41 כי בחודש הזה נולדו אבות לפ' דפת ר' אליעזר בבריתא (ר'ה זף י' ב') במשדי נולדו אבות. 42 ובו נפקדו
 שרה ורחל וחנה שם. 43 ובו יצא יווסף מבית מאובות שם: בריה יצא יווסף מבית ואסוריין. 44 ובו נפקדו
 המון בריות ר'יל המדינות רחוקות וקרובות. מי לשובע ומי לרשון ... עיפ' גונוח הוכרכות בתקייטה דבר: ועל
 המדינות בו ייאמר איו לחרב ואיו לשלום. איו לרעב ואיו לשובע. ובירות בו יפקדו להוציאר לחויט ולמולות (מורא ביב' ויקיר
 כסא' ע' תרסה). 46 ובו נידון יציר כף אדור הראשון. שנגלבד בחוכות חטא. 47 שיצחה עליו נזירה ... נרו
 לכבות לאייבו למתיה, שנאי' (בראי' ב. יז) כי ביום אכלך מגנו מות חמוץ. 48 ווחפץ להצדיק הקביה הפקו לזכות
 ... ושיתף מדת הדין ומדת הרחמים וdone בשתייהן עיי' פסיקתא רבתי מ' דף קסיז' א' בזמנ שחתדא דנו בשתי המנות
 ... במדת הדין שאמר לו ביום אכלך מגנו מות חמוץ וכיוון שאכל גור עליו מיתה. ובמדת רחמים כיצד. שיתף עס מרת הדין ...
 50 וחרץ דינו ביום משלו שהוא אלף שנה חוצב להבות הקביה (עיש תhalb' כס ז' חרץ, פ' קצב ל' כלה ונחרצת,
 ישע' י כב וועוד) דינו לפי היום של הקביה, עיי' פסיקתא רבתי (שם) שלא פירש לו אם יום משלו ואם يوم של הקביה שהוא
 אלף שנים כי אלף שנים בעיניך ביום אتمול (תhalb' ז'). 51 ומלאכאים משמעיים קובל בפני רוכב ערבות הקביה

וְהוּא מִשְׁיבָם לֹא בַיּוֹם שֶׁלּוּ כִּי בַיּוֹם שֶׁלּוּ עֲלָה בַמִּתְחַשְּׁבּוֹת
וְלֹרֶומַת יְמֵי מִזְמָה קָצֹוֹתִיו הַרְחַבְתִּי לוֹ בְנִיבוֹת
וְאַצְלָתִי מִזְמָנוֹ שְׁבָעִים שָׁנָה לְדוֹרוֹת דָוָרָתִי שָׁנִים קָצֹובָת
וְלֹלֶלֶל בְּרַחְמָיו הַפְּךְ לְזִכְוֹת וְגַמְלָעָמוֹ טְבוֹבָת
לֹא נִתְקַנִּים אַפְלוֹ שָׁעָה אַחֲת וּמְעִינָותִי גַּחֲרָבָות
לְכָן הַאֲלָמָה הַרְחָמָיו לְעַם נִדְכָּבָות
שׁוּבוּ בְנֵי בָחָדֶשׁ זֶה וְטַהֲרוּ לְבָבָוֹת
וְשִׁפְרוּ מַעֲשֵיכֶם וְהַנִּיחוּ קָטְטוֹת וּמְרִיבּוֹת
וְאִמְרְרוּ לִפְנֵי מַלְכֵיכֶת זִכְרוֹנוֹת וּשׁוֹפְרוֹת הַחֲטוֹבָות
וְהַזּוֹכְרִי וְצֻוֹת הָרְרִי קָדָם וְאִזְקְדִיקָת גְּבֻעוֹת הַחֲבִיכָות
וְאַרְצָה לְכֶם וְאַקְבָּלֶכֶם כְּעֹלוֹת וְהַקְרָבוֹת
וְאַפְלוּ יִשְׁלַח לְכֶם זִדְנוֹת בְּמִאָרֶץ לְשָׁמִים אֵינוֹנִים נִחְשָׁבּוֹת
וְאַעֲמִיד לְכֶם סִגְנוֹרִים לְהַאֲלִילֶכֶם מִמְּקָאֹבוֹת
וְלִקְוֹל תִּקְיֻוְתֵיכֶם יַלְבְּשׂו בְּשַׂת קְשִׁיגּוֹרִים וּמוֹצִיאִי דְבָות
וּכְמִכְנִיס בָּזָה וּמוֹצִיאָה בָזָה יְהִיוּ לִפְנֵי בְלָא אִיבָות

53 והוא: והוצר לן על מהשבות פ"ע 54 חזון: זה הוא ע' 55 דורתו חס' לן שנים חס' פ' 56 אמרו חס' לן שנים חס' פ' 57 אמר

(פיש מהלך סח ח). 52 ח' אלהים מתחלך בנן שנורתה להעיברו ביוומו כעشن מאורבותות ל' השע יג ועי' פסיר שם (ועדי' ביצ' בידר ייט' ח' ע' 177) כיוון שאכל היה המלאכים ממשמעים קולם לפני הקב"ה... רבש"ע מות והלך לו אותו שבגן, שנא' מתחלך בגין, לאvrן גורת עליו כי ביום אכלך ממנו מות תמות, אמר להם הקב"ה שמא פירשתני לו אם יום משלוי אם יום שללו. יום משלוי אין נזון לו לרוח חיים (בבר' שם ע' 178) דרשו לו רוח החיים לרוחות היעום, ובדברי הפניין: לא ביום שלו כי בום שליל עללה במחשבות. ולרוח החיים קצוצתו הרחבותי לו בنبיבות ריל' בדיבורו. 55 ואצלתי מיזומו שביעים שנזה לדורות ודורותיו קצובות כפסיר (שם) אני גומן לו משע מאות ושלשים ומוניה לנכניו שביעים שנזה, והן קצובות ע"פ החל' צ' ימי שנחנינו בהם שביעים שנזה (עי' פסיר שם). 56 ולולא ברוחםיו הacr' לזכות... לא נתקיים אPsiלו שעה ומיעינתו נחרבות ע"ש הוושע יג וחויר מבניינו. ועי' פסיר (שם) לפיכך אמר דור רבנן העולמים אילולי שגדנת את אדם הראשון בחרחים בשעה שאכל מהאלין לא היה אPsiלו שעה אחת. 58 לכן האל מזהיר... לעם נדבות ישראל, ע"ש החל' קי ג בערך נדבות. 60 ושפכו ממעשיכם ע"ש הדרשה ויקיר' כ"ט ו' (ער' חתוזה). 61 ואמרנו לפני מלכיות זכרונות ושופרות החשובות לשון תלמוד ר' דף טז' א', והחותבות פ'י בדורון המתורות (ל', חתיבה, שפירשו עניין חזוב). 62 והזוכירו זכות הררי קדם וצדקה ובעות החביבות זכות האבות והאמות, לפyi הדרשה בספרי דברת שנביג (לטוק דברי) לג טו ומראש הררי קדם וממנגד בעזות עולם) למד שאבות ואמהות קדוריים הרימ' וגבעות... והענין לפ' ויקיר' כ"ט ו' (ער' חתעו) כך אמר להן הקב"ה לשראל בניי אם בקשתם זכות לפנינו בדין תחן לנו מזוכריין לפנינו זכות אבותיהם וכינן לפנינו בדין. 66 ולקלול תקיעותיכם ילבשו בשת' ל' החל' לה כו' ועוד. קטינוריים ומוציאי דבות ע"ש משלוי י' יה וועוד. וכמאניס בזה ומוסיא בזה יהו לפני עיי' ויקיר' כ"ט ו' (ער' חתעה) אמר הקב"ה בבני אס שפרות מעשיכם אונעושה לכם כשור שמכניס בו ומוסיא בו. ועי' מדרש תלמים פ"א ה' (דף קפ"ד א') מה השופר ההזה אדים מזוק מזה ומוסיא קול מזה, כך בכינול כל המקטרנים מלקטרגים לפני מכם, ואני שומע מזה ומוסיא מזה. ולשון דוכה

וינցלו רחמי על מדוותי ואקבלכם בתשובה
וთהיו נקיים ותפים כלכם זקרים ונקבות
וְנִאֵלָא מַשְׁאֲלֹתֶיכֶם לְהוֹשִׁיעָכֶם בָּאָרֶץ תְּלִאוּבָות
וְלִשְׂעָת תְּחִנוּמֵיכֶם תְּהִיאָנָה קְשׁוּבָות:

וכניצב לריב אלהי קדם מעונה
וימחפש מעש כל-בריותיו מדי שנה בשנה
אנו באים לפניו כמות וכחות מלא-צד ומכל-פנה
ויambil אין ספר הזכרונות לבחון כל מלא וטעה
וקודם תחלת דין מקרי בעצמו אל אמרונה
רצו רצונו והתבוננו אם בית דין שלמטה עמננו גמינה
ובאין מסתכלין במושב זקנים בעלי משנה
אם קראוהו מקרה קדש יושבין ודין ביהיא העונה
ואם הסכימו בית דין לעברו ולהחליפו בכוונה
מיד גולים ספירים ומתקבבה ישיבה עד זמנה
ולמה. כי حق לישראל הוא תחלתביעות נאמנה
ואחר כך משפט לאלהי יעקב ליישב ולדון בתוננה:
ומדת הדין מקטרגת לפניו ומדינה
85 מה אhabתך על אמה זו לחבקה כל כך בדין
הלא מה מקלקים מכל אמה ואמה המגנה

שר שלכם עפ' להצליכם: לחילכם עפ' 69 ותחיו כלכם נקיים (וחופים חס') לפני ע 70 להושיעכם חס' ע
74 וכחות חס' פ' 76 עצמו ע 77 רצזו השניה פ', שיחם חס' ע התבוננו ע 78 ובעל פ' 80 לעברו ולהחליפו:
לחוחות ולבבו ע 84 ומדינה: ומוינה (!) ע 85 על: של ע 86 מוקלקלים חס'
בפסקת רבי מ' דף קע"א ב'. 66 ויגלו רחמי על מדוותי לשון התלמיד, ברכות דז' א. 70 בארץ תלאות
הושע יג ה, ריל הארץ. 71 ולשותת תחנותיכם תהיינה אוני קשותות ע"ש תלי' כל ב.
72 ובניצב לריב עיש ישע' ג יג נצב לריב ה' ועובד לדין עמים. אלהי קדם מעונה דבר' לנו. 75 וambil אין
הזכרון עיפ' המאמר ריה דף טיז' ב' סלה ספרים נפתחים ... 76 וקדם תחלת דין מקרי בעצמו אל אמרונה
(ל' דבר' לב' ד) רצזו ... אם ביד של מטה עמננו גמינה עיפ' מאמר ירו' ריה א'ג' דף ביז' ב' ... אמרו ביד הום ריה,
הקב'ה אומר למלאכי השרת העמידו בימה יעדמו סניגורין יעדמו קטיגורין שאמרו בני הום ראש השנה. נמלכו ביד לפברה
למחר, הקב'ה אמרו למלאכי השרת העבירו בימה יעברו סניגורין יעברו קטיגורין שנמלכו בני לעברה למחר (מאמר זה גמaza
ביב' בפסקתא דר' ר' החדר דף נ"ג ב'). פסיקאה רבי החדר דף ע"ז א'. מרש תלמיד ד' דף כ"ב א' גומ' פ"א דף קפ"ד א',
ובשינוי לשון דברם רבה ב' ייד. 82 ולמה כי حق לישראל הוא ... (תלי' פא ה), כלשון המדרשים שם, עלי' ריה ד'
ח' ב' תיר' כי حق לישראל הוא משפט לאלהי יעקב, מלמד שאין ביד שלמעלה נכנים לדין אאי' קידשו ביד שלמטה את החודש.
84 ומדת הדין מקטרגת ... עי' מבילה דף טיז' ב' אמרה מות הדין לפני הקב'ה מה נשחנו אלו מאלו, אמר לה הקב'ה ישראל

שִׁישׁ בָּהֶם מִסְפֵּרִי לְשׂוֹן הַרְעָ וּבָעֵלִי זֹנָה
וְגָנְבִים וּמְרִצְחִים וּנְשָׁבֻעִים לְשָׁקֵר בָּאֵל קָנָא
וְהָוָא מִשְׁיבָה אֵיתֶ צֹפָה שְׁמַמְלִיכִין אֲוֹתִי עַל-כָּל-מַעֲשֵׁי בְּרֹהֶ
90 וּמִשְׁכִּים וְאוֹפִים בְּעַרְבִּי שְׁבָתוֹת לְרָחָם עַל הָעָגִים בְּתָנִינה
וּמִקְדְּשֵׁין עַל הַיּוֹן בְּשִׁבְחוֹת וּוּמִים טּוּבִים בְּכָל מִדְגָּה וּמִדְגָּה
וְאוֹמְרִים וַיְכִלוּ וּשְׁמַיִּ מִקְדֵּשׁ בְּפִיהֶם בְּסֻעִידָתָם רַאשָׁוֹנָה
וּמִשְׁכִּים בְּכָל יוֹם לְבָתִי כְּגָסִיות וּלְבָתִי מִדְרָשָׁות וּמִרְבִּיצִים תֹּרֶה בְּתָקָנָה
הַסְּתָפְלִי וּרְאֵי בְּבָנִי כַּמָּה מַעֲטְרִים בְּמִצּוֹת לְהַבְּחָנָה
95 תִּפְלִין בְּרָאשׁ וּבְרוֹעַז וּמַזְוָה בְּפִתְחָה יְהָם נְתָנוּנָה
מִילָה בְּבָשָׂרָם וְצִיצָת בְּגָדָם וּבְפִיהֶם תֹּרֶה וּבִינָה
כְּלָום יִשְׁ אָמָה כְּמוֹתָה לְכַבְּדֵנִי בְּבָנִי עֹזָנה
וְכָל אָמָה שְׁעָה הָוָא אָמָר יַגְעַר יְיָ בָּךְ הַשְּׁטָן לְקַחַת לוּ בְּשָׁנָה
וְכַשְּׁיְשָׁרָאֵל עַמְּדִין בְּדִין בְּרָאשׁ הַשָּׁנָה
100 וְהַשְּׁטָן מַקְטֵרָג וּפּוֹרֶט עָנוֹם לְרָגֶנה
[לְצֹור יִשְׁרָאֵל פּוֹרֶט זְכִיּוֹתָם כְּגָדָל בְּתָנִינה
וְהָוָא נָוטֶל קָנָה שֶׁל מְאוֹנִים לְעִינָה
וְכָשֵׁהָן מַעֲינָות הַשְּׁטָן מְשׁוֹטָט עוֹד? לְהַבְּיאָ עֹזָנות אָנָה וְאָנָה
וְעַד שָׁהָוָא מִבְּקַשׁ נָוטֶל הָאֵל הַחֲטָאתָה מִתּוֹךְ הַכְּפָר וּמִתּוֹךְ הַ
105 וְהַשְּׁטָן בָּא וְלֹא קָמָא כְּלָום וּמִצְטָעָר בְּאֶגְנָה
וְכָנְ הוָא אָמָר יַבְקַשׁ אֶת עָנוֹן יִשְׁרָאֵל וְאַיְגָנוֹת חֲטָאת יְהוּדָה וְלֹא תִּמְצָא אָנָה
מִשְׁיב וְאָמָר נְשָׁאָת עָנוֹן עַפְקָה כְּסִיתָּה כָּל-חֲטָאתָם נָא

87 בָּהֶם: כָּה ע 88 לְשָׁקֵר: לְשָׂוֹעַ 90 וּמְשִׁכִּים: וּמְקָדִים (וְאוֹפִים ח'ז') פ' | בְּתָנִינה: לְחַנְנָה ל 91 עַל הַיּוֹן ח'ס' פ'
88 בְּפִיהֶם ע: בְּבִתְיָהָם פ' ח'ס' ל 95 בְּרָאשָׁם וּבְרוֹעַם פ' | בְּפִתְחָה מ' | בְּתָנִינה: וְשָׁנוֹנָה ע 96 וּבְינָה: 97 לְכְבָדִים:
89 לְכְבוֹדִי ע'פ' | בְּבָנִי: בְּכָל פ' 101 זְכִוְתֵּהָן פ' 102 וְהָוָא נָוטֶל: וְנָוטֶל ל' | לְעִינָה: לְכָנָנָה ל 103 הַשְּׁפָן
90 ח'ס' ע'פ' | 104 וְעַד: וְעַד ע' | הָאֵל ע: ח'ס' פ' | הַחֲטָאת פ' | מִתּוֹךְ הַכְּפָר: בְּכָפ' ע 106 יַבּוֹקֵשׁ: בְּקַשְׁתִּי פ' | בֵּית
91 יִשְׁרָאֵל ע'פ' | 107 ח'ס' פ'

עַסְקוּ בְּתוֹרָה אָוֹמָת הָעוֹלָם לֹא עַסְקוּ בְּתוֹרָה. 97 בְּבָנִי עֹזָנה כִּינוֹי לְגוּוֹם, עַשׁ יְשֻׁעָה זו ג' וְאַתֶּם קָרְבוּ הַנֶּה בְּנֵי עֹזָנה.
98 יַגְעַר ה' בָּךְ הַשְּׁטָן זְכָרֵי ג' ב'. לְקַחַת לוּ בְּשָׁנָה בּוֹשָׁת, עַשׁ הַוּשָׁע וּבְשָׁנָה אֲפָרִים יִקְחָ. 100 לְרָגֶנה לְהַחְלֹון (ל' וְתָרְגָּנוּ, דְּבָרִי א' כ'ז). 102 לְעִינָה, רְדֵל לְשָׁקָול בְּדִיקָנָה (סְפִּרִי דְּבָרִים רַצִּיךְ שֶׁלֹּא יַעֲשֵׂן בָּמָקוֹם שְׁמַכְרִיעִים, וְעַי' בַּב' ד' פ' א'). 103 וְכָשֵׁהָן מַעֲוִינָות רַיֵּל הַמְּאוֹנִים, בְּאַוְפָן שְׁהָטוֹנוֹת וְחוֹכְמוֹת שָׁוֹת הָן. 104 נָוטֶל הַחֲטָאתָה מִתּוֹךְ הַכְּפָר
99 וּמִתּוֹךְ הַכְּפָר אָרְיוֹן א' ז' ס' ז' ב' = סְנָהָר' י' א' ד' כ' ז' הָיָה מְעוֹיִן, אִירְיָוִסְיָה בְּרִי חֲנִינָה גְּנוֹשָׁא עֹזָנות אַיִן חַמֵּבָן
100 אָלָא נְשָׁא עָנוֹן, וְקָבְיהָ חַוְטָף שְׁטָר אָחָד מִן הַעֲבָרוֹת, וְחוֹכְמוֹת מְכוּרָות. 106 יַבּוֹקֵשׁ אֶת עָנוֹן יִשְׁרָאֵל... יִרְמֵי ב' כ.

ומלאכים אומרים אשרי העם שכבה לו אב לרهم לסלות ולגונגה
אשרי העם ששי אלהיו אמתו סוחרה וצגה
כイ אין כי אלהינו כון שםים בתבונה:

ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ושם קדש מHALIM
כי הוריינו לך הטוב למצא ארך וחולמים
והגענו באים לפניו לבקש על פתחיך בענינים ודרלים
ושוקדים על דלתותיך תחנה ובקשה מפליים
115 מרתיעים מפשעינו ומחרנס כפינו מתחלהים
ובושנו ונכלמנו להרים פניו אליך אל אלים
שאין בידינו זכות וצדקה וכשר מפעלים
ואף אין מפגיע ואין מתחזק לעמוד בפלולים
כפי פפו אמוניים ועברו חסדים נקי מעלהים
120 ובית קדשו ותפארתנו היה לשמה והלכו בו שועלים
ואין להעלות עולות מחיים וקרבות אלים
לכפר על עונותינו ולהעביר מעשים מקלקלים
ונאנני בחטאינו ביד אדונים קשים נבעלים
ומשלו בנו זרים והם מונו טמאים וערלים

112 דרך הטוב חס' פ'': דרך טוב פ' 113 באים פ' ע': באנו פנוי חס' טלו' לבקש: היום הווע' פ' על מהחיק לו: בפתח
פטנען' לבקש על מהחיק חס' פ' 114 על דלתותיך: יום יום הווע' פ' מהחינה פ'
115 גרותים ט' מפשעים גט' פ'
117 זכות וחס' ט' צדקה ומוצאה וכשר ט וכשור צדקה ומוצאה פ'
118 ואך כי ג' 119 אמוניים: בני אדם
הווע' ט' ושברו:وابדו ע' חסדים חס' ט' נקי: ועברנו נקי ע' 120 לשמה היהת ע' 121 ואין: מהנחות פ' 122 עונותינו:
עינינו ט חטאינו ג' נפשותינו ל' להעברי...ולכפר פ' ולחברי: לטהר ט' 123 בחטאינו פטע 124 טמאים: חטאיהם פ'

107 נשאת עון עמוק...תחל' מה ג. 108 אשרי העם שכבה לו מהל' קמד טו. 109 אשרי העם שה' אלהיו...
שם. אמתו סוחרה וצגה מהל' צא ד. 110 כי אין כה' אלהינו שמות ח'. כוון שמיים בתבונה ממשיגים ט'.
111 ועתה אלהינו מודים אנחנו לך...היא כת' יג. 112 למצוא ארך וחיתולים ארוכה ורפהה (חיטול עיש'
יחוק' לכא). 113 לבקש על פתחיך בענינים ודרלים במקום לשאול על הפתחים (כלשון המשנה, ב"ב ט' א').
114 ושוקדים על דלתותיך עיש' משליל חד אשרי אדם שומע לי לשקר על דלתותיהם יומם. תחינה ובקשה מפליים
עיש' דני' ס' יה' אונחנו מפליים חאנוני. 115 מרתיעים גרותים, נבחלים. 116 ובושנו ונכלמו להרים פניו אליך
עיש' עוזרא ט. 118 ואך מפניע ומתחזק לעמוד בפלולים, עיש' ישע' גט' ז' כי אין פניע, ודורשת
חול' תענית דף ז' ב' אין פגעה אלא חפהה. 119 כי פסו אמוניים מהל' יב' ב. 120 ובית קדשו ותפארתנו ישע'
טו' ז' והלכו בו שועלם איך היא. 121 עולות מחים שמנס, מהל' טו. 123 ביד אדונים קשים נבעלים
עיש' ישע' כו' יי' בעלנו אדונים זולחן, וישע' יט' ד' ביד אדונים קשה. 124 ומשלו בנו זרים עיש' איך היא. 125 125 ונשמו

125 ונשמו דרכינו וקינו נזופים ואבלים
 כי עונתינו רבו למטה ראש ואשחנו גדלה עד זבולים
 והנו לפניה באשמה גדולה מושל על כל מושלים
 אין תשובה ואין צדקה כי אם [על] רחמייך הרבים וגודלים
 וקנו דברים לשוב עדריך לרצותך במלים
 130 בלב נשבר ונכח מתחננים אליך ומתקלמים
 ועיננו נשואות לישועתך ולך אנו מיחלים:

אנא מלך נשגב ונערץ ברבאות אראים
 העתר לנו היום ואונך בל מעלים
 ו עבר נא על פשעינו ואל-תפנ לחטאיהם ועווליהם
 135 ובשבתק על-כפה הדין זכר לפניה עם גואלים
 ומהמד לנו מליצים טובים חילים חיל
 וחסם כל מלשינו ידיםנו ויאלו שוטנים ומחבלים
 ואל פרדאי ובפש עמלך ופנינו בל מקלים
 והתגבר ברחמים קרחן וטוב להחיות רוח שפלים
 140 וגוזר עליינו היום שנה טובת וחיים טובים ומעלים
 ותשפייך ברכה לעמך ופרנסה ומazon וכלכולים

125 נמק ט נזופים ע 127 באשמה גדולה כתבי הכתוב יורא ט ז: כאשימים גדולים ל באשמה רבה ט ע באשחנו טג' באשנותינו פ' 128 חשותה: חשותה טו] אמר חס' גפ' על חס' ע' רחמייך: חסידיך ט ע' הרבים וחס' עפ' 129 דברים: אמרים גן עdry: אליך ט ולרצוחך עפ' פ' 130 אליך: לפניה לך ופளילים ומתקלמים ל 131 נשואות חס' פ' פ' לישועתך נשואות פ'

132 מלך חס' פ' אנא מלך חס' ט נשבב: ונעלם חס' פ' ברבנות פטוגט' אראלים: אלים פ' 133 חיים: ביום זה ט ואזיך טגעט' אל חעלים עפ' 134 נא חס' טפ' פ' לחטאיהם: לחטאות טגע לחטאינו פ' 135 על כסא הדין לך: דין הרים גס' ע בכעס דין הרים ט הרים לדין עמים ט הרים בדין פ' גואלים: סגולים ל 137 והסתום: וסתום פ' ויחוסמו פ' מלשנינו: מלשנינו טג' פה (פיות פ') משטנינו פפ' 138 עמלך ט עבדך ג' 139 ברחמייך ט: מלא רחמים ל כרחמן פט: רחמן שאר כייזי 140 וגוזר: וקצוב ג' היום חס' גפ' פ' טובים וחס' פ' 141 והשפע פטוגט' פ' לעמך ברכה טן

126 דרכינו עיש ויק' כו כב. כי עונתינו רבו למטה ראש ... עורא ט. עד זבולים עד לשימות, עיש ישע' טו הבט משימות וראה מובל קושך ותפארתך. 127 והנו לפניה באשמה גדולה עורא ט. ואין צדקה כי אם רחמייך הרבים עיש דני ט. יח. 129 וקנו דברים עיש הוועש יד ג. 130 בלב נשבר ונכח תחלי' נא יט. 136 חיילים חיילים רבים, עיש דני' לא יתמיון חיילים רבים. 139 להחיה רוח שפליים ישע' גו טו. 142 שלא

שלא יצטרכו זה לזה ולא לעם אחר מהולים
וישבעו מטבח ויתענו על רב שלום יששים ועולמים
ומול את לבבנו ליראה לשושת רצונך ולהשלים
145 וננהיה היום לפניך בחשובה שלמה מתקבלים
וקרבנו מלפניהם לעבדתך מלהיota עוד ממק מבקלים
ובהרי ענו לפניך היום תפעלה בשופר ובצלצולים
ותחאזר בחסידותך ותחטוף בחנינותך וניחוץ רחמיך מתגלאים
ומתנהג עפנו למן שמק כאב רחמן מרחים על אפרוחים וגளים
150 זכר לנו צדקה אב המון אשר קראת אותו מאצילים
ועקדת גנו המוסר עצמו לאש וגחלים
וזכות ידיך איש תם יוישב אהלים
וחסיד אמונות זוכות ומופות במעשיהם הפלילים
וחמדת שנים עשר שבטים אשר לשטריך רקיע מושלים
155 באזדקתם פאל בינם מכל גורה רעה וחולדים
ונצאת היום חפיכים ונקיכים מלאי שלום בכל גבויים
ונזקה שמק נזקיר שכחך אל טוב וסלח במקהלים:

[בלי חריזה]

ואתה הוא אלה אדריך מרומים עדיך עד
ואתה אל רחום ותנוון ומרבה להיטיב / שוכן עד מרום וקדושים

ופרנסה: טובה הו' טפ'ע 142 אחר: ישראל הו' ע 144 פט 145 לפניך היום פע בחשובה שלמה לפניך פטנא'
146 מהיות פפ' | עוד ממק חס' פ' ממק חס' ע 147 בקהל שופר טע | ובצללים פטפ'ע 148 בתניותך: ברחמנותך ע
149 הרחמן פטעפי | לרחות: לרוחך ת המרות פ 150 זורת חס' פיט | קראת אותו לך: אוthon חס' טג קראתו פפ'פ'ע
151 געוו: יצחק פ' נוצע יצחק פ' המוטר: שומר ע אשר מסר ט 152 ידיך: יקירות נפ' פ' | חתן יושרגוף פ' 153 ותסדי:
וחמות נ 156 וחלולים: מגורה וחלולים עפ' | גערת וחלולים פ 157 שמן: לעולם הו' פ'
158 ואחתה: אתה פנפ' פ' כי אתה ט | אלהינו ל אדריך חס' פ' מרומים: גמורים פ' 159 ואתה הוא פע עדיך עד ט
יצטרכו זה לזה ולא לעם אחר ווסת חפלת כי בג' ביהם הכהורים, ירוי יומה הז דף מב' ג'. בבלוי יומה דף ביב' ב'.
143 יששים ועולמים זקנים ונערים. 148 ותחאזר בחסידותך ותחטוף בחנינותך גווחת חפלת ר' יוחנן, ברכות דף
סיז' ב'. 150 צדקה אב המון אברהם, ע"ש ברא' זי ג. אשר קראת אותו מאצילים ע"ש ישע' מא ט ומאצילה
קראתה, ר"ל מפנות הארץ. 152 איש תם ישב האלים ברא' נה כה. 154 אשר לשטריך רקיע מושלים לכוכבי
הרקי' שם מסודרים על שטיריהן, ע"י תרגום יונתן ברא' א ז. שמות לט לו, ר"ל ליבר מולה, והשיטים מושלים להם ברא'
לו ט.
159 שוכן עד מרום וקדושים ישע' נז טו. 160 מכין הריט בכחו נאור בגבורה תה' טה ז. עוזו ונבוד מהל' כד.

160 מכין הרים בכחו נאזר בגבורה עזוע וגבר
מלך הכבוד אל רם ונשא / צפון ונעלם רוכב בשמי קדם
גבורה ותלול על-ישראל גאותו ועוז בשחקים
עשה חסד משפט וצדקה הארץ / מבית אל-ענין ונכח-רווח
נותן לעוף כה ולאין אונים עצמה נרבה
165 ידו על-כל-אהביו ועוז ואפו על-כל-עוזבי
וחסד יי' מעולם ועד-עולם על-יראי
כיד-עמ-י החסד והרבה עמו פדות / רב חסד מטה כלפי חסד
אלוה הפטיחות ומרבה לסלות
נודע ביהודה אלהים ובישראל גדול שמו / כי כשמו בן תהלהתו
170 ושמו [אל] חי וקיים לעולם ולעולם עולם
חשך סתרו ענן וערפל סביבו
ונשבג ונערץ למלחה באלאפי אלפים ורבבי רבואות
מייחד שמו למטה בסוד עם קרובו
כסאו בשמי שמים העלונים / מגערתו יתמהו עמודי שחיקים
175 לבב ישועה בראשו חסד ואמת מكون כסאו
הוד והדר לפניו עוז וחדרה במקומו:

וקדושים: שם חוספ' פ 160 מכין... גבורה חס' ט: אחר עוזו וגבר מלך הכבוד ע 161 ונשא; ונשבג הום ע' צפון ונעלם חס' פ' | קדם: גבר ונערץ הום ט 163 חסר טפ' | אחר 164 כסה שבטים הדרו ותולמו מלאת הארץ (חבק' ג' חוס' ט) אחר 169 רבע באפי חיים ברצונו / אין אבל ואין כלתו / הכל מכליה ואין מכלתו (ו) חוס' פ' | אל-אס' פטפ' ע' | ולעומם עדנים לעולמים ג' | אחר 170 כי ביה יי' צור עולמים (ישע' כ' ד) חוס' ט 171 ענחות' פט' סביבו: סוכנו טן 172 למעלתה חס' ט 173 מיזח: מיהום עפ' | למתחה ט | קרובוי: קירוש פ' 174 יתמהו: ירופפו ע' | עמודיהם פ' | שחיקים:

161 מלך הכבוד שם. רם ונשא ישב' נו ט. רוכב בשמי קדם מהל' סח' לה. 162 גבורה ותלול עיש יהוקם יי' כב. על ישראל גנותו ועוזו בשחקים מהל' סח' לה. 163 עשה חסד משפט וצדקה הארץ ירמי ט כב. מבית אל עני ונכח רוח ישע' טו ב. 164 נותן לעוף כה ולאין אונים עצמה ירבה ישע' מ כט. 165 ידו על כל אהביו עיש מהל' כמה כ שומר ה' את כל אהביו. ושכא ציל על כל מבקשי, לפני המשך. ועוזו ואפו על כל עוזוביו עורא ח' כב. 166 וחסד ה' מעולם ועד עולם על יראי מהל' קג' ז. 167 כי אם ה' החסד והרבה עמו פדות מהל' קל ז. רב חסד מטה כלפי חסד ריה דע' ייז' א'. 168 אלוה הפטיחות והם ט יי. ומרבה לסלות ישע' נה ג. 169 נודע ביהודה ... מהל' טו ב. כי כשמו בן תהלו עיש מהל' מה יא כשם אלהים בן חולחן. 170 חשך סתרו מהל' יי' ב. ענן וערפל סביבו מהל' צו ב. 173 עם קרובו מהל' קמ' יד. 174 מגערתו יתמהו עמודי שחיקים עיש איבר כו יא עמודי שמים ירופפו ויתמהו מגערתו. 175 כובע ישועה בראשו ישע' נס יי. חסד ואמת מكون כסאו עיש מהל' פט טו. 176 הדר והדר לפניו עוז וחדרה במקומו הדיא טו כב. 177 לבש גאות

[ח'רו]

לְבִשׁ גָאות וַצֵּדֶק וּמְשֻׁפֶט מַעַילוֹ
 שְׂרֵפִים עֲזָמָדים מַפְעֵל לוֹ
 וְכֹל צָבָא הַשְׁמִימִים מִימִינוֹ וּמִשְׁמָאוֹן
 180 רֹעִשִׁים וּמְתַרְעִשִׁים וּמְרַטִּיעִים לְקוֹלוֹ
 וְאֵין מַצִּיכִים נָעַם שְׁבִילוֹ:

אַלּוּ לְאַלּוּ שׂוֹאָלִים אֵיהֶ מָקוֹם גָּדוֹלָה
 וּנְצָבִים שׂוֹרוֹת שׂוֹרוֹת אִישׁ עַל דָּגְלוֹ
 וּמְפִרְשִׁים וְאֵין מְחַרְיִשִׁים תִּמְיד לְסָלִסְלָה
 185 וּמְבִיעִים לְפָנָיו רְגִנּוֹת אִישׁ אִישׁ לְפִי שְׁכָלוֹ
 מְשִׁמְיעִים דְּמָהָה דְּקָה לְמוֹלָה
 לְהַעֲרִיז וְלְהַקְדִיש בְּשָׁלוֹש קָדְשָׁה בְּהַזְדָה הַלּוֹלוֹ:

בפתח (על יד נבי נאך). וקרא זה אל-זה ואמר

קדוש קדוש קדוש יי' צבאות מלא כל הארץ כבודו:

שמים פ' 177 צדק וגיאות ט 179 וככל צבאות השמיים: משתחווים לו עומדים הוּא פ' | משמאלו ומימינו ט
 180 ומרתיעים חס' פג: ונרגעים ט עפ' 181 ואין ט
 183 ונצבים: ואלו לאלו נצבים ט 184 ומרתיעים חס' פ' | תלמיד חס' ג 185 לפניו אחים ט | איש התנויות פ' | אחר 185 ובהיכלו
 כבוד אומר כלו (תהל' נט ט) הוּא פטפי' 186 דמהה: קול דמהה עפ' | למלוי: ומרעישים עולם כולו הוּא עט 187 בשלוֹש
 קדושה חס' ג' משמייעים קדושה לעלו שלוש קדושה להקליש להללו שיח קדש הללו (!) ט
 מהלי צג א. 178 שרטפים עומדים ממעל לו ישע' ו. ב. 183 איש על דגלו במד' ב. ב. 185 ל'פי שכלו משלו
 יב. ח. 186 דמהה דקה מיא יא. יב.

קיון: ל-ג הלג'ן גזיל קלילן. מילוי מה' – 189.

וחיות אשר הנגה מרבעות כסא / במאתיים וחמשים וSSH מכך ניטות כסא
נעשות בו בטובם פנים לפנים לכיסא / דמות רקיע בראשם נטוו לכיסא
הוא עין החרח ובו شبב כסא / ומועל לרקע קמראה דמות כסא
זעות בל' לאום מחיל כסא / חשות ברצוא ושוב מריעשות כסא
טשות כבזק ולא מזיות הוד כסא / יודעות כי כל מקום לא יכול מקום כסא
כף רגלי חמץ מאות וחמש עשרה ישירה לכיסא
לעת תרשינה לפאר קופצות מתחת לכיסא
מתעלפות מפחד רם יושב על כסא / נראות נושאות והם נשואות עם כסא
סבלות מתחת ורעות עולם לכיסא / עתירת זו כתעל תרפינה בנק כסא

כ"י אcum [אי. רדר'] || 1 מרבעות מגוך דחרץ | כסא: לכיסא בץ 3 וגו: בו ב' 4 זעות: זעות מהבייז | מריעשות זל
6 תרשינה וגופ' 7 נושאות: נושאות דרצ' 8 סבולות: סבולות דיהיינץ | לכיסא: כסא פט הכסא ביאפ בכסא מוק

וחוית אשר הנגה מרובעות כסא (מייב לכיסא) הייתה שחן מסובבות את הכסא ארבעה ולחן נקראות מרובעות
של הכסא (וגירסת מהרים מרונברוג מרבעות, ריל עלי סדר זה גראה הכסא מרובע). וזה (ול הפייט) ע"פ מעשה מרובתה
חזק, ואשם א דמות ארבעית. במאתיים וחמשים וש מכניות כסא מסובבות את הכסא ברגנו נפחים, ע"פ
התרגום שם א ווארבה אfine וארבעה גפין להרא וארבעה גפין לכל חד והוד שחת שער גפן לכל אפה ואפה שתיין, וארבעה
גפין לביריא חזא, הוין מנין גפיא DARBUה ברין מתן ותמשן ושתה גפין. 2 געשות מתונעשות (ע"פ חול' יה ח ותגעש
וירעש הארץ). בסוככם פנים בנינים בכיסא בהביבם... בכיסא (כך פריש רוויה מל' סנה, אף שקשה להזות את שני
המלים), ויימ בכסותם את פניהם (ע"פ ישע' ו' ב' בהבטה בכסא בן בכ' 298), ואין זה מסתבר.
דמות רקיע בראשם נטוו לכיסא ע"פ ייחוק' א. כב. 3 הוא עין החרח שם. בו שביב בכיסא ריל ניצוצות של הכסא
ומועל לרקייע במראה דמות כסא שם א. 4 זעות בעלי לאות עומדות באימה וביראה ברתת ובזיע ביל' עיפות
ולילות, עפי פרקי ר' אליעזר ד', ישמ הוא משיק בתיאור: ומזעת פניה נהור של אש מושך ויוציא לפניו שנ' (דני ז') וזה
דיןור גידר וגפיק וככו. ויתכן שנם הפייטן משחק במסחות כולה של מל' זעות. מHIGHIL בכיסא מפחד כסא (המל' מהודרת-
ברצוא ושוב ייחוק' א. י). ועי' ביר' נ' (ע' 516). מדעתו כסא מהרע היוצא מהכסא, ריל מפחד כסא (המל' מהודרת
ע"פ הפייטן), וייג' מריעשות כסא, ואין מסתבר. 5 טשות כבזק שם: כמראה הבזק, ועי' ביר' שם. ולא מזיות הוד
כסא למורת תרעותן. יודעות כי כל מקום לא יכול מקום כסא ע"ש מיא' ח צו השמים ושמי השמים לא יכולן.
6 כף רגלי חמץ מאות וחמש עשרה ישירה לכיסא ייחוק' א. ז, ע"פ הדרשה ירו' ברכות ט' א' דף י"ג א' אף טלי החיות
מהלך ה' מאות שנה ותחמש עשרה ישירה. לעת תשרנה לפאר לעת שנינה להן רשות לפאר, שאין להן רשות לומר
שירת לעלה עד שיאמרו ישראל למטה, ספרי דברים ש' (בסטוק). חולין דף צ' א' בעוד מקורות המובאים ע"י גינצברוג
אגודות היהודים ה', 24 הערתא. 6. קופצות מתחת לכיסא ע"י היכלות רבי י"ג ד' (עי' פ"ט מה' ורטהימייר).
7 מתעלפות מפחד רם יושב על כסא כנראה רומו הפייטן לניטוח אfineyi שבאיו דרשת על כסא הבוד, דומה למה
שדרשו על והרין (נושאו נשא, עצמו לא כל שכן, במ"ר רביה ד' כ' הדומה לכיסא הבוד (שם ד' י"ג)).
8 סבולות. נושאות. מתחת ורעות עולם לכיסא ע"ס דבר' לא צו ודרשת חזיל ירו' חגינה ב' א' דף ע"ז א', כאילו הן
נושאות שלא כורך הטע, מתחת ורעות של הקביה. עתרת וזתעל חלפן של ישראל נקראי עם זו (שנות ר' ט. ישע' מ' נ'
כא) כשתעלת תרפינה בנק כסא, ע"ש ייחוק' א' כד מרפינה בגפיהם בכוזן לכיסא (חביר נועז) כדי שתחתקבל התפללה. 9. משעים
אם עצמו ע"ש ירמי' לדר עצמן העתיך. מشيخות כסא ייחוק' ג' יג' וקובל בגפי ההיון משיקות אשה אל אהותה, ריל סגורות
ומהברות בגפיהם, כדי שלא לחת לפשעים לטרג. צודר כי יס廷ן כסא שיקטרג השטן יפרש ענן כסא (ע"ש אויב כו ט פרשן)

פְּשֻׁעִים אֵם עָצָמוֹ מִשְׁיקָות כֶּסֶא / צֹבֵר כִּי יִשְׂטַין יִפְרְשֶׁוּ עַזְןָ כֶּסֶא
 10 קֹול שׁוֹפֵר לְעֵת יָעַל מֵאַחֲנוֹ פְּנֵי כֶּסֶא / רְחִמִּים יַלְיצֵץ בְּعֵד רְשִׁוּמִים בְּכֶסֶא
 שׁוֹפֵט אֵם יִרְאָה שְׁבַת בָּאוֹלָם הַכֶּסֶא / תְּבִנִית תִּמְמִינָה יִפְנַן חֲקֹוקָה בְּכֶסֶא
 אַרְבָּע חִיּוֹת נוֹשָׂאות וּמַנְשָׂאות עִם כֶּסֶא / לְבָלְתִי לְגַבֵּל לְמַעַן כֶּסֶא
 עַזְןָ יִפְצַח־פָּה וּיִפְגַּיעַ כֶּסֶא / זְכוֹר לְיוֹשְׁבֵי גַּטְעִים אֲשֶׁר עַמְקָה בְּכֶסֶא
 רְחִמִּים מִצּוּקִים אֲשֶׁר עַלְיָהֶם שְׁמַת הַדּוֹם וּכֶסֶא
 וְאַזְן יִתְרַעֵם הַגְּלָגֵל וַיִּתְرַעֵשׁ הַכֶּסֶא
 15 וְאַזְן ?אָפֵן וְחִיה לְחִיה וְכָרוֹב לְכָרוֹב לְעֵמֶת כֶּסֶא

לְעֵמֶת בְּרוּךְ יָאמָר.

כשאין אמרים פיטוי קדושה (ולפי המנהג המאוחר אף לאחר הפידוט) אמרים
 בְּבוֹדוֹ מְלָא עַזְלָם / מְשִׁירָתִי שׁוֹאָלִים זוּ לְזוּה / אַיִּה מִקּוֹם בְּבוֹדוֹ / לְעֵמֶת בְּרוּךְ יָאמָר.

ברוך בבוד כי מקומו:

10 לעת: בפת אבדחצ' | בכסה: לכסא ב' החצ'   11 אם אפ' אונטען | שבת: משבת בדהו' זהה'   12 שם כסא:
 לכסא בה'/or | נושאות הנושא הוס' א'ר   13 כסא: הור כסא א' דמות כסא פ'   14 הדרום כסא אפ' | מירעש... ויתרעס מ'
 15 וחיה להיה חס' | פט: אחר וכרוב לכרוב ב'ל

עליו עננו) ר' הקב"ה יפרש את הענין סכיב לכסה. 10 קול שופר לעת יעל כשיילה קול תקיעתן של ישראל מאחן
 פנוי בכסה (פ"ש איבר שם) רחמים יליצ' בעד רשותים בכסה קול שופר יליצ' רחמים بعد ישראלי הרשותים בכסה בוכות
 אביהם יעקב שחביבתו בכסה, כדיתא מכמה מקורות, עיי' בסילוק שורת יום א', 45. 11 שופט אֵם ירְאָה שבת באולם
 הכסא (להיכ' מיא ז' ואולם הכסא אשא יישפט שם) תבנית תם יפְנַן חֲקֹוקָה בכסה אין אל תבנית יעקב באמור. ו'יג'
 ואם ירְאָה משבת באולם הכסא, פ'י כדי שלא לשבת בכסה דין אלא בכסה רחמים, וגם זה מסתבר. 12 ארבע חיות נושאות
 ומונשאות עם כסא (חוור על שורה 7) הם ארבע החיות הנזכרות יהוק' א'ה. לבלתי לנбел למען כסא ע"ש ירמ'

יד כא אל תנבל בכסא כבורי', פ'י אל תמאס, ולמען ר'ל למען יעקב. 13 עוד יפיצה פה ויפגיע בכסה הכסא עצמו יתפלל
 זכור ליוшибי גטו'ים (ע"ש דהיא ד'כנ) הם נפשות הצדיקים שעם גמלר הקב"ה בבריאות העולם ע"ש שי'א ב' ח' כי לה' מצוקי ארץ
 ע' 61 (ע'י לעיל מגן, 6). 14 רחם מצוקים אשר עליהם שמחת הדום וכסה ע"ש שי'א ב' ח' כי לה' מצוקי ארץ
 וישת עליהם תבל, והם עוסקי התורה פ"ט תגוזמא בראשית א' – לפי הבבלי (יומא דף ל'ח ב'). טנהה' דף כי'ו ב') הצדיקים –
 שעלייהם כוגנו שמים וארץ, ע"פ ישע' טו א' כה אמר ה' השמיים כסאי והארץ הדום רגלו. ואם יתרעם הגלגול ויתרעש
 הכסא ע"ש מהל', עז יט קול יעמך בגלגול... רגזה ותרעש הארץ. לנראה תופת הפייטן גלגול' במשמעות גלגול השמיים (פ'י
 פסח' דף צ'ר' ב') גלול קבוע ומולות חווירין), אבל ראה יהוק' י' ו' קח א'ש מבינוות גלול בכניות לכרוביהם, ושם יג לאופנים להם
 קורא הגלגול איזוני. ועי' פרקי ר'יא ד' ושבעה ענני כבוד סובבים אותו ואופן הגלגול וכרוב וחייה גנותנים לפניו שבת... ועי' הרדי'ל
 במקומם, ומה שהכיא שם מפירוש הנגרא להיכלות היכל א'. 15 ואופן לאופן ... ע'י פרקי ר'יא ד' ... ר'ל משבחים ואומרים
 ברוך בכבוד ה' מקומו.

קימען: מסליק למלנא. מלכת מליל. – ו. 468.

שְׁנִי לְבָבוֹת לְךָ כָּאַחֲרֵךְ
קֹול שׁוֹפֵר כְּמֻופֵּף לְבָבֶךָ
פּוֹר יְמִים יוֹצְרוּ בָם לְבָור אַחֲרֵךְ
סְמוּכִים בְּצִדְקַת אָב הַיְהָ אַחֲרֵךְ
מְבָטְחִים בְּתָם וּבִישָׁר אָב אַחֲרֵךְ
כְּשַׁבְתָּהוּ בְּפִסְاط שְׁפֹוט גּוֹי אַחֲרֵךְ
טוֹבּוֹת לְהַגִּיד בְּשִׁבְיעִי בְּאַחֲרֵךְ
זֶה וְרֹעֶם מְהִיּוֹם מְזֻדָּע דִּינֵם לְאַחֲרֵךְ
וְאַשְׁר מְעַשְׂיוֹ שְׁקוֹלִים עַד עַשְׂרֵה יְמִין
הִיא כְּחַפֵּץ לְהַצְדִּיק עַשְׂרֵת יְמִין תְּשׁוּבָה יְמִין

וְעַמְּךָ תְּלוֹאִים בְּתְשׁוּבָה לְהַתִּיחֵד
רְחֵץ בְּנִקְיָון כְּפִים נְשָׂוא לְבָב אַחֲרֵךְ
צִיּוֹן שׁוֹפֵר פְּשֹׁוֹט פְּשֹׁוֹט לְבָב אַחֲרֵךְ
עוֹבָרִים בּוּ לְהַקְבִּיל פְּנֵי יוֹצֵר אַחֲרֵךְ
וְנְשָׁעֲנוּם בְּסִבְבָּק יְחִיד וּמִיחָד
לְהַזְכֵּר לִמּוֹעֲנִית קֹול אַחֲרֵךְ
יְעַמְּד מְלִיצָּזִישָׁר מְנִי אַלְפֵי אַחֲרֵךְ
חַשּׁוּב גָּר וְאוֹרָח לְמִשְׁפְּט אַחֲרֵךְ
וְאַשְׁר מְעַשְׂיוֹ שְׁקוֹלִים עַד עַשְׂרֵה יְמִין

1 תלואים: תלויים כמה כי' | להתייחד: להתייחד בבר' מירוןך להאחד ג' 3 יונצ'רו ד' 5 בתום יושר א'ב אחד אבהוזח' מ'יס' ע': בתום יושר אל אחד פ'טנולדן 6 בס'א: לכט א'טלאפ' 7 יעד' א'בחגמ'ינכע' יושר חס' מנכ' | באחד: והוא באחד ג' 9 יאحد: יהוד' זהגן יהוד' א'חד' א'ב'וו'חדר' מ'רב' | 11 דין וחשבון ד' | אחד

וועמך תלואים בתשובה להתייחד (פ'ש הוועש יא ז' ועמי תלואים למשובטי) ר'יל גיטויים הם להתייחד בתשובה, וייתכן שהփיטן משחק במושג תלואים-חלויים (וכן גורסין ר'וב כי'), היינו הבינוניים התלויים עד יהוד'יך ווועצאים זכאים בתשובהם (יר' ר'יה א' ב' דף ביז א'). שני לבבותך לך אחד יוצר הטעוב ויצר הרע לאחד נאחד נאחד עבדותך. 2 ר'ץ בנקיון ע'ש תחל' צו. נשוא לבך אחד (ע'ש איככה ג' מא נשא לבבנגו) של לר'ך... נושא... קול שופר כפוף כפוף לבך אחד. 3 ציון שופר פשוט לבך אחד ע'ר' יר'יה ב' ב' דף ביז ד' א'יר' יונה כד' שיפשטו לבכם בתשובה. שם ג' ד' א'יר' יונה כד' שיכופו את לבכם בתהילה – ביתר אוריות, בפלותאתם מצוחה לתקועו בכטפוני או בפטוטין, בגבלי ר'יה דף ביז ב' מ'יס' בר'יה כמה זכיינך עיטה טפי מעלי... ומ'יס' בר'יה כמה דפסיט איניש דעתיה טפי מעלי – והර' פירטנגל ר'זה לפרש פשוט על הפשטה שלפני התרועה, ואינו מסתגר. פור' ימים יווצ'רו בס'ם לבור אחד ע'ש תחל' קלט טו ימיים יוגזרו ולא (ולו ק') אחד ביהם, לפי דרשת חז'יל תנומה בר'א, כ'יח' יא' (בובר) מיטים שבאר הקב'ה בהר לו אחד מהם, ואיזהו הוא זה יומ' הכהפרים (בשיינוי לשון פסיקתא רבתיה כ'יג דף קטני א'), וכונראה יש לפרש: ליגלי הפור (הרא הגורל, אסתמר ג' ז') שփיל הקב'ה בין הימים... וכונראה לא הבהיר הפיטין בין ר'יה ליהוב. 4 נועבריים בו להקביל פ'ו יוצר אחד שנ'ו עוכרים לפני כל בא' עולם (במשנה ר'יה א' ב') להקביל את פ'ני אביהם שבשמיט (ל' תלמוד, בגין סנהדר' דף מ'יב א') שב' (ר'יה טט) היוצר יחר לבכם וג'ו' סמווכים בצדקה א'ב היהוד בצדקה אברהומ' (ע'ש יהוק' לג' כד'). 5 נשענים בס'בך יחיד ומיווחד בעקידות יצחק הנקרה יחיד (ברא' נב' ב') והעקידה נקראת ס'בך ע'ש נאות בס'בך בר'ניו (שם כב' יג'), שהփיטן מיחחו ליעזק עצמו (פ'יס מדרש בלתי יהוד' ע' מדרש הגadol בר'א, ע' שנ' ושפיגל, ס' היובל מרכס ע' חפה). מוטב תהים בתום יושר א'ב אחד בתמיותו ובישיומו של עזב. 6 להזכר למו עיטה קול אחד של נטשה ונשמע (שםות כד' ג' ז'). בשבותו בס'א שפט גוי אחד ע'ש שיב' ז' בג'. 7 יעד' מלי'יך יושר מני אל'ף א'חד ע'ש אירוב לג' בג' אם' יש עלי'ו מלאן א'ז מני אל'ף להגידי לאדם ישרו. טובות להגידי בשבייעי באחד בר'יה שהוא שחובי (במד' בט' א'). 8 חשוב ג'ר ואורה למשפט אחד ע'ש במד' טו זו תורה אחד ומשפט אחד יה'ה-לבכם ולג'ר הג'ר בארץכם. ז'ך ור' מהי'ום מודע דינם לאחד זדי'קים גמורין ורשעים גמורים, דינם מודע (מודעת ישע' יב ה' מר'יה), כדרשת חז'יל יר' ר'יה א' ב', לה' שהוא אחד. 9 ואשער מעש'יו ש'קו'ל'ים הבינוניים שעונתיהם וחוויתיהם שקו'ל'ים עד עשור יאחד הם יהיו כלולים במשפט תלואים עד יה'יכ. הוא הקב'ה כחפץ להצדיק את ההוטאים עשרה' ימי תשובה יה'יך דלתה

ד' **דְלַת פָּתוֹחָה לְשָׁבִים תֵּת צָרִי לְכָל־אֶחָד [אֶחָד]**
 גוֹלָה זְכוֹת וְרִשְׁעָה? הֲגִישׁ אֶחָד בְּאֶחָד
 בְּקוֹר חַשְׁבּוֹן לְמִצְוֹא אֶחָד לְאֶחָד אֶחָד
 אֶמֶת חַוְתָּמוֹ לְהַזְדִּיעַ כִּי הוּא אֶחָד
 ?לְעֵת תִּמּוֹת וְכָל יָד עַם אֶחָד:
 זֹאת הַמִּתְמָדָת שֶׁמְעַפְתָּה אֶחָד
 עוֹד יַזְכֵּר־לְמֹוֹת שְׁכָם אֶחָד
 רֹגֶשֶׁת נְשָׁפָךְ וְשָׁחר לִיחִיד לְאֶחָד:

פעמים באהבה שמע אומרים

כשאין אומרים פיטוי קדושה (ולפי המנהג המאוחר אף לאחר הפיטוי) אומרים

מִמְקֹמוֹ הוּא יְפֵן בְּרִתְמִים / נִתְהַנֵּן עִם הַמִּיחָדִים שֵׁמוֹ
 עַרְבָּה וּבָקָר בְּכָל־יּוֹם תְּמִיד / פָּעָמִים באהבה שמע אומרים.

שֶׁמֶע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

לאחד: אחת לאחד קrho/מיגן |ומי (מי ל-ב') ירושיפ; ואם (אם א-פ') ירשיע פטנאפק | להшибו הוא (והוא א-פ') באחד פטנאפ
 12 להודיע: לכל הוּא גַּט 14 רוגשים...תמיד ליחד פ

פתוחה לשבים קבע את יי' הימים לאפשר לבני אדם לעשות תשובה. תית צרי לכל אחד ואחד התשובה צורי ומרפא לשבים, וזה תמודנה מצויה אצל הפייטנים (השות היפות 'הורית דרך תשובה') גולה מגלה הקב"ה זכות ורשותם באדם כדי להניש אוחם יהוד במזוגים. 11 בקור חשבון למוצא אחד לאחד ע"ש קהיל ז כו' אחת לאחת למוצא השבון, וכי' מה שורשו על זה במד' רביה ט' כ"ד, שהחשבון מומצה בייסורין הבאים על האדם עד אחת. אם ישkeitumi ומוי' ירשיע איבר לד' כת. להшибו והוא באחד איבר בג' יג' פ' אם הוא רודת להשיקט את הlein ע"י סלהה, מי ירשיענו, ומיכל להшибו והוא באחד, ע"פ דרשת חז"ל דבר' בבה יי' שהקב"ה זו וחותם לעצמו (ע"י ג'כ' שמות רביה ד' ב' לפי שהוא יהוד בעולם זו יחיד לכל בא' עולם ואין להшиб כל דבריו), וממשיך שם: ומהו וחותמו של הקב"ה אמרת. 12 אמרת וחותמו לפ' דרשת חז'ל ירו' סנהדר' א' א' דף י"ח א' (ע"י ג'כ' בבבלי ומוא' ס"ט ב') מהו וחותמו של הקב"ה אמרת. מהו אמר ריש לקיש אלף רישיה דאלפה ביתא. מים באמצעותה. תיו בסופה לומר אני ראשן...ובולעדי אין אלתיהם שאין לי שותף. וזה שאמר הפייטן: להודיע כי הוא אחד לעת תחומות ריל לעת תחומות ריגלום, ע"ש דבר' לב' לה. וככל יד עם אחד ע"ש דני' יב' וככלות נפק יד עם קדר, ריל זומן טישראל בזרה. 13 עוד יזכיר לנו מטה שכם אחד מטה יעקב אבינו לפני מותו, לפני דרשת חז'ל ספרי דברים ליא' (ועי' ג'כ' תרגום יונתן דברים ו ד' בבלבי פטה' ני' א') אמר להם [יעקב אבינו לבניו] שמא שלכם בלבכם מחולקת על מי שאמր והיה העולם. אמרו לו ט מענו בשם שאין בלבך מחולקת לך אין בלבנו מחולקת... עכ"ל. והוא שאמר הפייטן שכם אחד (להיכ' צפוני ב ט לעבדו שכם אחד) שכולם התאחדו לעבורות. זאת ננט ישראל ע"ש שהיש ו' מי זאת... המתמדת האומרת תמיד (צונן, ס.ב. ע' 435). 14 רוגשת מהאטפת. נשך ושהר ערב ובקר. ליחד לאחד לוכר שט' ישראל, וזהי החקמה להמשך הקושה.

סימן: ח-ט-ט-ט; (וועצמו: הלוועג זיל קליכ) מכו טפיה. ו-8.

וְאַתָּה אֹזֶן קֹול מִפְאָרֵיךְ בְּכָל אֲבָרִיךְ
תְּכַן מִצּוֹת מַעֲשֵׂיָהֶם / בְּמַתִּים וְאַרְבָּעִים וְשָׁמְנָה אֲבָרִיךְ
בָּזָה חֶדֶשׁ תְּקוּעַ שְׁלָשִׁים / כְּמוֹ שְׁלָשִׁים בְּכָפְ רְגִלִּים
שֵׁי מַוְסֵּפִי יוֹם עֲשָׂרָה / כְּמוֹ עֲשָׂרָה בְּקָרְטָלִים
5 גְּשִׁים פְּנֵי תִּיבָּה שְׁתִירִת שְׁתִים / כְּמוֹ שְׁתִים בְּשָׁוְקִים
רְשָׂומִים קְרוֹתָה בּוֹ חָמֵשָׁה / כְּמוֹ חָמֵשָׁה עַל בְּרִכִּים
דְּרוֹשִׁים תְּקוּעַ בְּכָסָא בְּאַחֲד / כְּמוֹ אַחֲד בְּבִירְכּוֹתִים
קְרָנוּ יְמִשְׁכוּ לְשִׁלְשָׁה שְׁלָשָׁה / כְּמוֹ שְׁלָשָׁה בְּקָוטְלִים
הָן מַוְסֵּפִי חֶדֶשׁ עֲשִׂתִי עֲשָׂרָה / כְּמוֹ עֲשָׂתִי עֲשָׂוָתִים
10 אַקְוֹן לְחַשֵּׁם בְּרֻכּוֹת תְּשָׁעָ / כְּמוֹ תְּשָׁעָה שְׁבִזְרוּעוֹתִים
וּמְלִכִּיות וּזְכָרְנוֹת וּשׁוֹפְרוֹת שְׁלָשִׁים / כְּמוֹ שְׁלָשִׁים בְּפִסְתִּים יְדִים

כ'יינט' ג (חסר בכינוי פגאף); קטע קג^ט 2 מצוות הא' ט | מאתים וות 3 בזות: בכל בהammaynck 4 יומת חס' א 5 שחרית ט
שבשוקיהם רמאל 6 בחמשה קג^ט 7 דורותים קג^ט 9 מוספי יוֹם לְן כמו עשתי: נעשתי קג^ט 11 שבצלעותיהם א
כמasha בור' קג^ט 12 כמשולשים קג^ט 13 דורותיהם אבדטך

1 וְאַתָּה אֹזֶן (פי' האוזן) קֹול מִפְאָרֵיךְ בְּכָל אֲבָרִיךְ עִישׁ תְּהָלֵי לָהּ יְכָל עַצְמֹתִי תָּאמְרָנָה הֵי מֵיכָבוֹר.
2 תְּחִזְקֵן מִצּוֹת מַעֲשֵׂיָהֶם כָּסָום (חוֹכָן כמו שְׁמוֹת הֵי וְתוֹךְן לְבִנִים תְּהָנוּ) מִצּוֹת: עַשְׂתָה מְכוֹן בְּגַדְרַת רְמֵיחָ אֲבָרִים
כְּמוֹ שְׁם מְנוּיִים בְּמִשְׁנָה אֲהָלֹת א' ט, וְהַפִּיטָן הַוְלֵךְ וְמוֹנֵה מִקְבִּילּוֹת לְמִסְפָּרָם. וְאַלְהָ דְּבָרֵי המִשְׁנָה: מִאתִים וְאַרְבָּעִים אֲבָרִים
בְּאַדְם: שְׁלָשִׁים בְּפִיסְתִּים הַרְגֵל (שְׁהָ בְּכָל אַגְבָעָה) עֲשָׂרָה בְּקָרְטָלִים, שְׁנִים בְּשָׁוקָה, חָמֵשָׁה בְּאַרְכּוֹבָה, אַחֲד בְּיַרְחָה, שְׁלָשָׁה בְּקָטְלִים, אַחֲת
עֲשָׂרָה צְלָעוֹת, שְׁלָשִׁים בְּפִיסְתִּים הַיד (שְׁהָ בְּכָל אַגְבָעָה), שְׁנִים בְּקָנְהָה, וְאַרְבָּעָה בְּכָתְף. מֵאתָה וְאַחֲד מֵהָ וְמֵאָה
וְאַחֲד מֵזָה. וְשְׁמוֹנָה עֲשָׂרָה חָולִיות בְּשָׁרְרוֹה, חָשָׂעה בְּרָאָשׁ, שְׁמוֹנָה בְּצָוֹאָרָה, שְׁשָׁה בְּמִפְחָת שְׁלָבָה וְחָמָשָׁה בְּנַקְבָּיו.
3 בָזָה חֶדֶשׁ תְּקוּעַ שְׁלָשִׁים קֹלוֹת (גַּיְפְּ קָשְׁרִיק, קָשְׁקָ, קָרְיָק) שְׁרוֹגִילִים לְתְקוּעַ עַטְמָנָגָן כָּל תְּפִצּוֹת יִשְׂרָאֵל
(איינו מסתבר פי' רוֹויָה, שְׁזוֹה קָאי עַל הַחֲקִיעָות שְׁבָמְקָדָשׁ, כָּל עַוד שְׁאַלה נְבוּרֹת אַחֲכָי: זְנוּתִי תְּמִידִים). 4 שי מַוְסֵּפִי
יְוָם עֲשָׂרָה מַוְסֵּפִי יוֹם רְהָה (מִלְבָד מַוְסֵּפִי רְאַשׁ הַדָּשׁ) מְרַכְבָּמִי הַמְּמוֹת (פָּר וְאַל וְיִי, כְּבָשִׂים וְשְׁעִיר לְחַטָּאת). 5 גְּשִׁים פְּנֵי
תִּיבָּה שְׁחָרִית שְׁתִים אַחֲרַת הַלְּפָתָח שְׁהָרָה הַיִהְיָה קִיִּים כְּנָרָה מִימָיִם
(פי' חָנִינָה א' ב', רְיה ד' ז'). 6 דְּרוֹשִׁים קְרוֹתָה בּוֹ חָמֵשָׁה הֵי קְבוּעִים לְקִרְבָּת הַוּרָה בְּיוֹסִיט (בְּמִשְׁנָה, מְגַלָּה ד' ב').
7 דְּרוֹשִׁים תְּקוּעַ בְּכָסָא בְּאַחֲד עִישׁ תְּהָלֵי, פָּא ד תְּקָעַו בְּחָדְשׁ שְׁוֹפָר בְּכָסָה לְיוֹם חָנָנָה, שְׁדָרְשָׁו עַל רְיה (חָסּוּפָתָה רְיה א' י'),
וְעַוד. 8 קְרָנוּ יְמִשְׁכוּ עַיִשׁ שְׁמוֹת יְהָ גְּבָשָׂר הַיּוֹבֵל. יְהָשָׁע וְהַבְּשָׂר בְּקָרְנוּ חָיּוֹבָל. לְשְׁלָשָׁה עַיִשׁ בְּמִשְׁנָה רְיה ד' ט'
סְדָר תְּקִיעָות שְׁלָשָׁה בְּקָוְטְלִים — אֲפִיטָן הַעֲבִיר אַתְ צְרוֹתָה הַמִּשְׁנָה קְטָלִית (שְׁהָיָה הַלְּגָם אֲבִינְוּי) לְעַכְרִית —
בְּעַצְמַת הַיְרָךְ הַסְּמוּךְ לְמַתְנִים. 9 הָן מַוְסֵּפִי חֶדֶשׁ עֲשִׂתִי עֲשָׂרָה רְיֵל בְּהַמְּמוֹת. שְׁקָרְבָּן מַוְסֵּפִי רְיה שְׁנִי פְּרִים וְאַל וְשְׁבָעָה
כְּבָשִׂים וְשְׁעִיר לְחַטָּאת. 10 צָקָון לְחַשֵּׁם בְּרֻכּוֹת תְּשָׁעָה כְּלַחְלָה מַוְסֵּפִי רְיה, הַיְנוּ ג' רְאַשְׁוֹנוֹת, וְג' אַחֲרָנוֹת, וְקְדוּשָׁת הַיּוֹם
שְׁכָלֵל בָּה מְלִכִּיות, וְזְכָרְנוֹת וְשׁוֹפְרוֹת. כְּמוֹ תְּשָׁעָה שְׁבִזְרוּעוֹתִים בָּה כְּלֹלִים שְׁנוֹם בְּרָאָשׁ, שְׁנִים בְּמִרְפָּקָה, אַחֲד בְּזָרוּעָה
וְאַרְבָּעָה בְּכָתְף. 11 וְמְלִכִּיות וְזְכָרְנוֹת וְשׁוֹפְרוֹת שְׁלָשִׁים רְאַל שְׁלָשִׁים פְּטוּרִים לְשְׁלָשָׁה בְּרֻכּוֹת אַל, לְפִי המִשְׁנָה (רְיה

פלול תִּמְדִים שָׁמוֹנָה עֲשֶׂרֶת / כְּמוֹ שָׁמוֹנָה עֲשֶׂרֶת חֲלִוָּת שְׂרוֹתֵי הַם
זְבַחִי תִּמְדִים תִּקְיֻوتָת תְּשָׁעָ / כְּמוֹ פְּשָׁעָה שְׁבָרָאשֵׁיכֶם
עַתְּמִירֹת שְׁפִים שְׁחוֹת בָּם שָׁמוֹנָה / כְּמוֹ שָׁמוֹנָה שְׁבָצְנוֹאַרְיכֶם

15 חַק דְּתָם סְפִרִים חַמְשָׁה / כְּמוֹ חַמְשָׁה שְׁבָגְבִּיכֶם
שֶׁם הַלִּיכּוֹת עַזְלָם שֶׁהָה / כְּמוֹ שֶׁשָּׁה בְּלִבְבֵיכֶם
טוֹחוֹת וְכָסֶל וְשְׁכַוי וְסְרֻעָף / וּבְטַן וְקָרָב וְעַשְׁתָּנוֹתֵיכֶם
גְּפַשְׁ רִיחַ נְשָׁמָה יְחִידָה חַיָּה / עֹזֶר וְבָשָׁר וְגַיְד וְעַצְמֹתֵיכֶם
יְשָׁאוּ עַזְן וְיִכְרֹו אָזָן / וַיַּפְצֹו פָּה וְלִשְׁוֹן וְגַיְב שְׁפָתֹתֵיכֶם

20 מַכְפָּה רְגֵל וְעַד רָאֵש / נַתְּנַכְּחוּ פְּרוֹת מַעְשֵׁיכֶם
בְּתַקְוֹע שְׁוֹפֵר בְּקוֹל / יְחִפְרוּ שׁוֹטְגִּינִּים
לְהַאֲדִיקָם בַּיּוֹם דִּין / שְׁמוֹעַ שְׁגִיתָ מְאַלְהֵיכֶם

לְהִזְרֵת לְכֶם לְאֱלֹהִים אֲנֵי יְיָ אֱלֹהִיכֶם:

14 עתרת בו'יח 15 בנקביהם אַבְב' דוחתקנְךָקְנְגְּזָן¹⁵ 16 שבלבניהם טל 17 טוחות: טוח מנ ובטן חס' 1 18 יהירה וחיה נְךָמָקְנְגָן¹⁵: חיה יהירה מ' חייה רוח ונשמה (יהירה חס') ט 19 יכרו און וישאו עין ט 22 ביום חס' ט

ד' ו' אין פוחתין מעשרה מכליות צורנות מעשרה שופורתו). 12 פלול תִּמְדִים שָׁמוֹנָה עֲשֶׂרֶת חֲלִוָּת חַול שְׁתָקָנוּ כנגד תִּמְדִין, (בְּדַר סִיחָ ט' ע' 79-77) ברכות דָּף בְּרוּיָה בְּרוּתָה דָּף ז' ד' (= חַפְנָה בְּיַד דָּף סִיחָ ג') ולמה שָׁמוֹנָה עֲשֶׂרֶת... אַיְרָ רָא' סִימָן (בְּשֵׁם רִיבְּלָן) כנגד יְחִידָה חֲלוּלִות שְׁבָשָׂרָה (נִיא שְׁבָשָׂרָה) שבעה שָׁאָדָם טוֹמֵד ומפלל צְרִיךְ לשוח בְּכָלָן. ובבְּלִי בְּרָכוֹת כִּיה בְּיַאֲיָר תְּנָהָום אֵי רִיחָוּשָׁן בְּנֵי כנגד יְחִידָה חֲלוּלִות שְׁבָשָׂרָה, וְעַיְגִיכְ וְיִקְרָא' ח' ע' ב'). תְּגָחָמָא וְתְּגָחָמָא בּוּבָר וַיָּרָא'. בְּגִנְזְבָּרָג, פִּירְשִׁים ג' ע' 239 וְאַילָן. פִּילּוּלָם' וַיַּעֲמֵד פִּינְחָס וַיַּפְלֵל, תְּהֵלָה קָל. שְׁוֹרְתִּיהם היא הזרה העברית המקורית של המלה שהשתנה בכמה כי' לזרה הארמית שדרותיהם (ע' חַעַנְגָּן ב' ב' דָּף סִיחָ ג' המובא לעיל).

13 זְבַחִי תִּמְדִים חֲקִיעוֹת תְּשַׁעַ שְׁתָקָפוּ בְּמִקְדָּשׁ תְּשַׁעַ לְחַמִּיד שְׁלַשְׁרָת וְתְּשַׁעַ לְמִתְמָנָה (טֻוְהָה חַגְּה ב'). 14 עַתְּמִירֹת שְׁחֹחָ בְּהָם שָׁמוֹנָה בְּכָל חֲפָלָה מִשְׁתָּחָווֹת אַרְבָּעָ פֻּעָמִים, אַבָּאוֹת חָלָה וְסָוף, וְכָרְנוֹת הַפִּיטָן עַל חֲפָלָת שְׁחִירָת וְמִנְחָה שְׁלַכְלָה וְסָוף, וְכָרְנוֹת הַפִּיטָן עַל חֲפָלָת שְׁחִירָת וְמוֹסֵךְ שְׁלַרְיָה אוֹ אֶל חֲפָלָת שְׁחִירָת וְמִנְחָה שְׁלַכְלָה וְסָוף. 15 חַק דְּתָם סְפִרִים חַמְשָׁה הַן חַמְשָׁה חַוְשִׁי תּוֹרָה. 16 שֶׁם הַלִּיכּוֹת עַזְלָם (ל' חַבְקָ ג' ו') שֶׁהָרֵל שְׁלַה סְרוּמִי מִשְׁנָה, עַזְפָּה המאמר (מִגְּלִילָה דָּף כִּיחָ ב') חַגָּא דְבִי אַלְיוֹו כָל הַשּׁוֹנָה הַכְּלוֹת מוּבָטָה לוֹ שְׁהָוָא בְּנֵן טְהָרָיָב, שְׁנִי הַלִּיכּוֹת עַזְלָם לוֹ, אֶל תְּקִרְיָה הַלִּיכּוֹת אֶלָּא הַלְוֹתָה. עַזְבָּרְשִׁימָת האברים המגוונים במשנה, ומכאן ואילך כוֹלֵל הַפִּיטָן בְּבִיטוּיִים מִשְׁלָא אֶת השמתפות כל הַגּוֹף וְהַנְשָׁמָה בעבורות ה'. 17 פּוֹתָחוֹת גְּנוּיָה לְכָלָיוֹת, עַזְבָּרְיָה לְהָלָה לוֹ יְיַי שְׁתַ בְּמִתְחָוֹת חַכְמָה אוֹ מִנְחָן תְּנַעַן לְשָׁבוֹן בְּיַיָּנוֹת. וּבְסַל בְּנֵן חַהְלָי לְהָחִי כְּפִלְלָמָלָא גְּקָלָה. וְשְׁבָרִי אַיּוֹב שָׁם, וְפִיְלָבָר, לְפִי הַחֲרוֹנוֹת (מִן יוֹאָב בְּינָחָא) עַמְמַקְתָּה המפרשים (ע' רְשָׁי' בְּשֵׁם יְשָׁוֹרָא וְעוֹדוֹ) בְּגִנְגָּוָר לְדַעַת חַוִּיל שְׁפִירָשוֹ תְּרָגָנוֹל (ע' רִיחָה דָּף כִּיאָ א'). וְיִקְרָא' כִּיה ה' ע' חֲקָעָה וְבְהָרָתָה רְדָמָ מִרְגָּלִוִּות שָׁם). וְסְרֻעָף מחשבה, עַשׂ תְּהֵלָה צְדִיךְ טַב בְּרוּב שְׁרָעָפִי בְּקָרְבִּי, וְכָאן גְּנָרָה לְמִיחְשָׁבָה (הַמוֹחָה) וּבְטַן וְקָרָב כְּמוֹשֵׁב הַכּוֹנוֹנוֹת, גְּנָאָן אַיּוֹב טַוְהָר וּבְטַם חַכְמָה. יְשָׁעָיָה כָּוֹ אֶפְרַיִם בְּקָרְבִּי וּבְעַשְׁתָּנוֹתִים וּמִחְשָׁבּוֹתִים, עַשְׂשָׁתְּהֵלָה קָמָה ד. 18 נַפְשָׁ רָחָה נְשָׁמָה יְחִידָה וְחִיה עַזְבָּרְתִּים... נְשָׁמָה זוֹ הַאֲפָהָה... חַיָּה סְכָל האברים מִתְמָים וְהִיא חַיָּה בְּגַעַפְתָּה רָחָה שְׁהָיָה עַולָּה וְיוֹרְדָת... נְשָׁמָה זוֹ הַאֲפָהָה... חַיָּה סְכָל האברים מִתְמָים וְהִיא חַיָּה בְּגַעַפְתָּה יְחִידָה בְּגַעַפְתָּה. עֹזֶר וּבָשָׁר וְגַיְד וּמִצְמֹתִים כָּל חַלְקֵי הַגּוֹף.

19 יְשָׁאוּ עַזְן וְיִכְרֹו אָזָן (עַשׂ תְּהֵלָה מְזָן אָזָן כְּרִית לְיִ), פִּי פְּתַחְתָּה, עִירִשְׁ המפרשים) וַיַּפְצֹו פָּה (עַשׂ יְשָׁעָיָה יְדָה) וּלְשָׁוֹן וְגַיְב שְׁפָתֹתִים (עַשׂ יְשָׁעָיָה נְזָבָט) 20 מַכְפָּה רְגֵל וְעַד רָאֵש / נַתְּנַכְּחוּ פְּרוֹת מַעְשֵׁיכֶם
מַעְשִׁים מִשְׁתָּחָפוּ בְּכָה כְּדַי לְפָרָט אֶת מַעְשִׁים בְּדַיָּן. כְּתַקְוֹע שְׁוֹפֵר (לְהַיְכָה יְשָׁעָיָה יְהִי) 21 יְחִפְרוּ שׁוֹטְגִּינִּים יְיֻבוֹשָׁו, עַשׂ תְּהֵלָה מְזָן אוֹ כְּדַמָּה. 22 לְהַצְדִּיקָם בַּיּוֹם דִּין כְּדַי שְׁיוֹכוֹ. שְׁמוֹעַ שְׁנִיתָ מְאַלְהֵיכֶם אַתְּ המְלִים אֲנֵי יְיָ אֱלֹהִיכֶם.

כשאין אומרים פוטוי קדושה (ולפי המנהג המאוחר גם לאחר הפיטוי) אומרים

[אחד] הוא אלהינו והוא אבינו והוא מלכנו הוא מושענו.

וְהוּא יָשִׁמְעֵנוּ בְּרַחֲמֵינוּ שָׂגִית לְעֵינֵי כָּל־חַי.

לְהִיוֹת לְכֶם לְאֱלֹהִים אַנְּיִי אֱלֹהִיכֶם:

קימון: פ"ט ס"ג. פלו טמ"ל. – ת-261.

תְּהִלּוֹת כְּבָזָךְ / אִמְצָא מְלָא כָּל־הָאָרֶץ
 שְׁמַעַךְ דִּין מִשְׁמִים / בְּכָן יִרְאָה וּשְׁקַטָּה הָאָרֶץ
 רָעֵשׂ יוֹם מִשְׁפָט / גָּעֵשׂ מִתְּהוּמוֹת הָאָרֶץ
 קּוֹל שׁוֹפֵר חֹזֶק / דָּבָר נִזְקָרָא אָרֶץ:
 5 אָבִי לְצִדְיק בָּזָםֶר / הַשְׁמִיעָה כָּנֶף הָאָרֶץ
 פְּחַד וְפֻחַת וְפָחַד / וּפְלִצּוֹת יְבָעִיתָו אָרֶץ
 עַת תָּקוֹם לְמִשְׁפָט / זָעוֹם כָּל אָפָסִי אָרֶץ
 סָלוֹ פְּנוֹדֶךְ יָנוּבָבוֹ / תְּרָדִים מִחְרָדָת הָאָרֶץ
 נָאוֹר וְאָדִיר / טָעַם תְּשִׁיבָה לְאָרֶץ
 10 מַה־תִּירְאִי אַדְמָה / יִרְיעָו מִתְּחִתּוֹת אָרֶץ

כ"י כנ"ל קטע קג^ט || 1 אִמְצָא אַבְ' קג^ט אִמְצָר בְּכָל הָאָרֶץ ג' 2 בְּכָן יִרְאָה: בְּרִיאָה קג^ט 3 גַּעַש אַבְ' הַוּזְחָרְקָנְגָן:

געשו שאר כי"י 5 זמר א השמייע בו/קרדצ'נ'כ השמייע זמר ז' מנגן דרכ' פטנגל 6 פחח ופחד א' 6-7 ח' ט' 7 צומו:

פעים פאפק 8 סולו (טورو נ') פנו דרך: סورو מניג דורך/דוחומם/רב' קג^ט 9 תשיב: ישיב פטגאנג 11 להודע צ' 1

1 תְּהִלּוֹת כְּבָזָךְ – אִמְצָר מְלָא כָּל הָאָרֶץ עַישׂ יְשַׁעַי ו' ג'. 2 שְׁמַעַךְ דִּין מִשְׁמִים רֵיל בחשטייך. בְּכָן יִרְאָה וּשְׁקַטָּה הָאָרֶץ מה' ע' מה שדרשו תחומה שמייני ו' (= מתנית' בובר י' דף י"ד ב')... וכיוון שלא קובל אומות העולם את התורה כבר היה העולם וחזר למודידת מימי אוולוי ישראלי שקבלו את התורה... וכיוון שקבלות שסתמה העולם, שנאמר ארץ יִרְאָה וּשְׁקַטָּה. ובבבלי שבת דף פ"ח א' הוא מוסיף: אמר חזקה מאי דכתיב ממשים השמעת דין ארץ יִרְאָה וּשְׁקַטָּה, אם יִרְאָה ולמה שסתמה ואמ שסתמה למא יִרְאָה, אלא בתחילה יִרְאָה ולבסוף שסתמה.

3 רָעֵשׂ יוֹם מִשְׁפָט גָּעֵשׂ מִתְּהוּמוֹת הָאָרֶץ, פְּעַשׂ תְּהִלָּי יְחִיחָה וְתְּגַבָּשָׁה, רֵיל מרעיש יוֹם מִשְׁפָט.

4 קוֹל שׁוֹפֵר חֹזֶק שְׁמוֹת יְטַזֵּר. דָּבָר וַיִּקְרָא אָרֶץ חַחָ' ג' א. 5 צָבֵי לְצִדְיק בְּזָמֶר השמייע כָּנֶף הָאָרֶץ פ"ש יְשַׁעַי, כד זו מנגן הארץ זמירות שמענו צבי לצדיק, רֵיל הארץ עצמה אומרת שירה (כמו שדרשו במדרשה שה"ש רבבה י' א') לבבדי הצדיק, ואני ברור מה הוא הצדיק: יש מפרשים הקב"ה – כך ונמצא בפירושים עמייקים, ומסתבר – וו"ם ישראל (ולא מצאתי לא זה ולא זה במדרשי יוזעים). 6 פְּחַד וְפֻחַת וְפָחַד שֵׁם כ"ד י'. וּפְלִצּוֹת רָתָת וְחַלְלָה, תְּהִלָּי נָה וְעוֹדוֹ. 7 עַת תָּקוֹם לְמִשְׁפָט עַישׂ תְּהִלָּי עַו יְזָעָם לְכַעַם, להפיה. 8 סולו פנו דרך יָנוּבָבוֹ (פי' יאמרו) יְשַׁעַי ג' י"ד. וו"ג סورو מניג דרך, ע"ש יְשַׁעַי ל' יא. 9 נָאוֹר וְאָדִיר תְּהִלָּי עַו. טָעַם תשיב לארץ מל' משיבי טים, משל' כו טז, רֵיל אתה משיב לארץ דברי טעם, היינו 10 מה תיראי אדמלה يولב בא. יִרְיעָו מִתְּחִתּוֹת אָרֶץ יְשַׁעַי מַד כב', והענין לפוי מדרש אבכיר שנשמר בילוקט שמעוני ברא' ד'. ד"א את המשמים ואת הארץ היה תהוה. ומהיד למלה שחיו לו שני שימושים והחילה אחד מזמור ואחד בוכה. אמר המלך מה אתה ברכה והלא השוויי שניכם באהת. אמר ליה אדוני האבירי שרווי אצלך וננהנה מן שולחןך דין הוא

**לְהַתֹּודֵע וְלַהֲגֹלוֹת / כִּי הוּא מֶלֶך עַל־כָּל־הָאָרֶץ
כְּמוֹ פָּאָרוּהוּ מִאָו בְּשַׁחַק / יִוְרְשׁוּ בְּחוֹנוּן לְפָאָרוּבָּאָרֶץ:**

כִּי הוּא חָסִים קָנְגִי | עַל־חָטָאת קָנְגִי | מִאָו חָסִים | 12 פָּאָרוּ קָנְגִי | מִאָו חָסִים | פְּטָלָן | יִוְרְשׁוּ בְּחוֹנוּן (בחונינו חָסִים גּוֹיְחָקִי) לְפָאָרוּבָּאָרֶץ; כִּי
(חסִים ט) יִפָּאָרוּהוּ בְּחוֹנוּן בָּאָרֶץ פָּטָן | אַחֲר 12 וְעַנוּ וְאָמְרוּ יְיָ אֲדוֹנֵינוּ מֶה אֲדִיר שְׂמֵךְ בְּכָל תְּאָרֶץ הָוּסָה, לְאָפָּה.

שִׁוּםֶר, אֲבָל נָגִי שְׁרָחָקָתָנִי וְתָלִית מְוֻנִּי בַּיִדְךָ אֲחָרָים לְכָךְ אֲנִי בָּוּכָה. כִּי הַקְּבִּיה שְׁמִים וְאַרְצִים לְפָנָיו שְׁוּם, דְּכִתִּים (ישע' מַח יָבָן) קוֹרָא אַנְיָ אַלְיָהָם יִפְּמֹדוּ יְחִידָיו. הַשְׁמִים מְזֻמְרִים (תְּהִלָּה יְט ב) הַשְׁמִים מְסֻפְרִים כְּבוֹד אָל, וְהָאָרֶץ בָּוּכָה. אָמְרָה לְפָנָיו רַבְשָׁע שְׁמִים וְכָל אֲשֶׁר עַלְיָהָן נְהַגֵּן מְזִוִּי הַשְׁכִּינה וְאַنְיָ מְלָאָקָה שְׁוֹלָט בְּהָן לְפִיכָּךְ הַן מְזֻמְרָן. אַנְיָ שְׁתָלִית מְזֻוּבָּי בַּיַּד אֲחָר וְכָל מַה שְׁעָלָי מְלָאָקָה הַמְּתָחָלָה שְׁוֹלָט בְּהָן, לְפִיכָּךְ אֲנִי בָּוּכָה. אָמָר לְהַקְּבִּיה אֶל מִירָא. אָמָר אֶת עַמְּדָה לְמָנוֹר, שְׁבָן (תְּהִלָּה צָו א) הָיָה מֶלֶךְ תָּל הָאָרֶץ, וְכָתָב (ישע' בְּד ט) מְכַנְּפָע וְאָרֶץ זִמְרוֹת שְׁמַעַנוּ. 11 לְהַתֹּודֵע וְיִגְּלָה לְהַזְוּעָה וְלַהֲגֹלוֹת כִּי הוּא מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ זָכוּר יְהִי ט. 12 כְּמוֹ פָּאָרוּהוּ מִאָו בְּשַׁחַק, עַש תְּהִלָּה פָּטָן. יִוְרְשׁוּ בְּחוֹנוּן לְפָאָרוּבָּאָרֶץ. סָוּטָן בְּנָתָנוּ אֲלָהִים.

**אֲדִיר אֲדִירָנוּ. יְיָ אֲדוֹנֵינוּ מֶה אֲדִיר שְׂמֵךְ בְּכָל־הָאָרֶץ:
וְהִיא יְיָ לְמֶלֶך עַל־כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא וְהִיא יְיָ אֲחָד שְׂמֵוֹ אֲחָד:
וּבְדִבְרֵי קָדְשָׁךְ כְּרֻתוֹב לְאָמָר. יְמֶלֶךְ יְיָ לְעוֹלָם אַלְהָיוֹן צִוְּן לְדוֹר וְדוֹר הַלְּלִיָּה:**

**לְדוֹר וְדוֹר נָגִיד גָּדוֹלָךְ וְלִנְצָחָה נְצָחָה קָדְשָׁתָךְ גָּדוֹדִישׁ.
וְשְׁבָחָה אַלְהָיוֹת מְפִינָה לְאַיּוֹשׁ לְעוֹלָם וְעַד. כִּי אֶל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה:**

במנוג פולין מוסיפין קטע זה

ח 369.

**חַמּוֹל עַל מַעֲשֵׂיךְ
וַתְּשַׁמְּחַ בְּמַעֲשֵׂיךְ
וַיֹּאמְרוּ לְךָ חֹסִיךְ
בְּצִדְקָה עַמּוֹסִיךְ
וְתִּקְדַּשְׁ אָדוֹן עַל־כָּל־מַעֲשֵׂיךְ:**

כִּי נָכָ (נְשׁוּלִים) רְד || 3 לְפָנֵינוּ אָמְרוּ לְךָ: שְׁפָט בְּצִדְקָה עַמּוֹסִיךְ כְּרָד | וַיֹּאמְרוּ לְךָ חֹסִיךְ חָסִים ד | נְצִדְקָה עַמּוֹסִיךְ
חָסִים כְּרָד 5 תְּקוּשָׁה... מַעֲשֵׂיךְ נָכָ: וְתוֹקַדְשָׁה בְּמַעֲשֵׂיךְ ר

1 חַמּוֹל עַל מַעֲשֵׂיךְ עַש תְּהִלָּה קְמָה ט וּרְחָמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. 2 וְתְּשַׁמְּחַ בְּמַעֲשֵׂיךְ עַש תְּהִלָּה קְרָד לֹא יִשְׁמַח הַיְיָ בְּמַעֲשָׂיו.
3 חֹסִיךְ הַחֲוֹסִים בְּךָ (עַש תְּהִלָּה יְהִי לֹא וְכָדוֹמָה). 4 עַמּוֹסִיךְ יִסְרָאֵל, עַש יְשֻׁעָה מוֹן כְּהַעֲמֹדִים מַנִּי בְּטָן.

פינוט מוככב ומחלקיים קונים (על סכמו עי' ג'-agoh). – ס 369.

**[א] כי מקדישיך בערבה (ניא בקדשתה) קדשות
2 נאה לקדוש פאר מקדושים:**

[ב] ובן יתקדש שמה י אל לנו על ישראל עמך
ו על ירושלם עירך / ועל ציון משפט כבודך
3 ועל מלכות בית-דוד משיחך / ועל מכונך והיכלה:

[ג] עוד זכר לנו אהבת אימן אדונינו / ובן הנתקד ישובת מדינו
ובזכות הפטם יוציא [היום] לאזרך דינו / כי קדוש היום לאדונינו:

[ד] באין מליץisher / מול מגיד פשע
מגיד ליעקב דבר حق ומפט / וצדקנו במשפט הפלג המשפט:
(ניא וצדקנו הפלג הקדוש במשפט):

[א] ני' אבב' דהו' זקרמי = א; מניך = פ; פטע = צ; ח' ||
1 כערך: בקדושתך על כתוב מהוק וערכך פ²
(בשולים) 2 ונאה ה

[ב] ני' אפצרף || 1 שמר: בנו חוט' פעדן ועליו ועל כל (על ר) ישראל עמך פד 2 ועל ירושלם עירך חס' ט:
עיר קדשך פ 3 ועל מלכות...חס' ט: קודם 2 ועל ציון...פ

[ג] ני' אפצרף || 1 ועוד צ מנדך אהבת ח' אדונינו; אבינו פ 2 ישיבת: יושבת פ 3 והם: הם אב' ז' קדרן
יוציא: מוציא ו' | היום הו' דוכרkan | לצדך: לאור טעהמי כאור פ

[ד] ני' אפצרף || 3 וצדקנו... המלך המשפט: המלך המשפט חס' הו' וצדקנו היום קן (נ רק ביב'...); וצדקנו המלך
קדוש במשפט אח' (ושמא זה עירך)

כי מקדישיך בערכך קדשת עי' בתהומה ריש קדושים אמר הקב"ה לישראל אני מתقدس בהם, שב' (ישע' כת ב' כי בראותו
ילדו מעשה ידי בקרבו יקדרישו שני, וכן הוא אומר שם מ' ה) ישראל אשרך אתה אפאר, אתה מתקדשים بي, שנאי' (יין' א' מד)
וחתקדשותם והייתם קדושים. נאה לך קדוש פאר מקדושים ע"ש ישע' מת ישראל אשרך אתה אפאר. ובכן יתقدس
שםך וכו' נסח ידוע גם מתפלות אהרות. משכן כבודך מהלך כו. מכונך והיכליך ע"ש ישע' ד' ה. שמות טו יז.
עוד יזכר לנו אהבת אימן אדונינו עוד יזכר לנו אדונינו את אהבותו של אבראהם הגראי איתן האורי ע"פ תהל' פט א
ודרשת חזיל ביב' דף טיזו א'. ובן הנתקד למן יצחק הנתקד על בני המזבח יושיע את ישראל. ובזכות הפט יעקב (בראי'
כה נ'). ויש שהוטיפו ביום כפור (או גם בר'ה) היום, מה ששינו אח'ך לנוכח איזום, ע"ש חבק' א' ז. (המללה בראית מיוורתה).
כי קדוש היום לאדונינו לה'כ נחמה' ח. באין מליץ יושר (לשון מחודש ע"י הפיטון) עיפ' איזוב לג' בג אם יש עליו מלאך
מליץ אחד מני אלף להגדר לאדם ישרו. מול מגיד פשע וליעקב דבר حق ומשפט פ"פ תהל' קמו יט,
ודרשו בתהומה בחקותי אי' (עמ' 108 בובר) ...ולמי נתנו לישראל, שנאמר מגיד דבריו ליעקב חקי ומשפטיו לישראל... אמר
הקב'ה לישראל אם עשitem חקי אין השטן נוגע בכם. וצדקנו במשפט המלך המשפט נסח חפה יה' חול; ועל צורת
'מלך המשפט' עי' סדור עבדות ישראל ע' 93. ברם יותר מתבללח על הדעת גירסת קצת ני' וצדקנו היום המלך הקדוש
במשפט, המהיאה לברכת קדושת השם.

סינון: ח-3 (מס'כו: ינוי (?)). – ה-19. פיווני ינוי, מס'ו זולמי, ט-פנו.

האוחז בקיד מחת משפט: וכל מאמנים שהוא
הבודן ובודק גינוי גסותרות:
הנואל ממות ופודעה מחתת:
הדין ייחידי לباقي עולם:
ההני באהיה אשר אהיה:
הנדוי בשם בן תחלה:
האוכר למוצרייו טובות וברונות:
החותם חיים לכל חי:
הטוב ומטיב לרעים ולטובי:
היוציא יצר כל יצורים:
הכל יכול וכouldים יחד:
הלא בסתר באצל שדי:
המלך מלכים ולו המלוכה:

כisi אַבְבָּדָה/חִמָּקָר = אָ; פְּתֻנְלָעָא = צָ; מְנַכֵּךְ = מָ; רְחִיבָּה/חַגְיָה אֶגְּדָאָגָן קְגַנְגַּנְגָּן = נְגָן
ובודק: הבודק וחוקר אַפְּטַנְגָּנוּכְּעֲנָגָן וּבָוֹחֵן וּחוֹקֵר אַ (יוֹצֵק) קָן נְסָתְרִים גָּוָן גְּוָאָל וּחוֹק אֶגְּדָאָגָן 4 לְבָאָי: לְכָל בָּאי
אַבְבָּדָה/חִמָּקָר פְּנַעַכְקָה²⁸ 5 וּהַוְהָוָה עַמְּדָה טָאָפָן וּוְיהָה: וְיהָה אֶגְּדָאָגָן חִקְרָכָב 6 כְּשָׁמוֹ
בָּן (וּכְן אֶגְּדָאָגָן) מְחַלְתָּו: שָׁמוֹ וְכָן תְּחַלְתָּו וּרְמָיָאָפָן וְאַין בְּלָתוֹ: וְאַין עַרְכָּוְרָד 7 זְכוֹרָנוּתָה טְבוּבָה עַנְטוֹבָה זְכוֹרָנוּתָה גְּנוּבָה
זְכוֹרָנוּ קְגַנְגָּן²⁹ 8 וְהַמְּטַבֵּב טְלוּבִּים וּרוּדִים אֶגְּדָאָגָן לְטוּבִּים וּלְרוּדִים ט 10 יְזָרְמָה: יְצָרָם טְגַעַמְּגַכְרָה לְכָל יְזָרְמָה קְגַנְגָּן²⁶ (כְּאֵן
נְפָסָק קְגַנְגָּן²⁹) מְבָקָן קְגַנְגָּן²⁶ 11 הַכּוֹלֵל כָּל קְגַנְגָּן²⁶ וּכְכָלָם: וּכְכָלָם בְּחַקְעִילְבָּנָגָן וּמְכָלָלָם פְּטַעַגְיָה מְכָלָלָם אָפָן וּכְכָלָם 1

1 האוחז ביד מدت משפט ע"ש דברי' לה מא ותחזז במשפט ידי', וע"פ הדרשה שמור' ל' א' אמר הקב"ה לישראל כתש שאני יכול לעמוד את הדין על האומנות ואני איני מעביר אלא חטאopsis אני בדין, כך אתה לא תצאו חוץ לדין. אל אמונה דבר' לב ד. 2 גנוין נסתורות מה שנדר בלב האדם. בוחן כלויות יומי' יא. ב. 3 הוגאל ממות ופודחה משחת הוועג יי' יד מוד שאל אפוד מותא אגאלם. גואל חזק. 4 הדון וחידי' עי' אבות ר' י"ח שאין דין חיווי אלא אחד. לבאי עולם לשון המשנה, ריה' א' ב'. דין אמרת לי המשנה ברכות ט' ב'. 5 ההגוי באיה אשר אליה שמו מתבטאת במיליטים אליה... (שםוטג ב יד) היה והוא (כט'). 6 הודה איש אחד היכינוים של הקב"ה השנויים בתמלוד (ברכות לט' ב') בתפלת ההוא נזכה קמיה דר' חנינאג: האל הגדול הנבgor והגבור והאדיר... והודאי והכבד. כשמו בן תחלהו ע"ש תחלה מ"ח יא. אין בלחתו ע"ש שי' א' ב' כי אין בלחך. 7 הזוכר לזכיריו טובות זכרונות הלשון ע"ש חפלה עתיקה: ובגרון בזכרן טוב לבניך (בחפהל מושך ריה' בברכת זוכרנות וגס בתפלת א"מ) ריל הזכיר את ישראל המוכרים את שמו (פ"ש ט"ע) סב ו' המוכרים את ה' לטובה. וכרך הבריות ע"ש ברא' ט טו (לשון הברכה, ברכות דף נט' א') ועוד. 8 החותך חיים לכל חי להקציב את הקב"ה (עyi' לעיל בפיוט ונחתה חוקק, 13) לכל חי (להיכ' ברא' ב. כ. ה. איוב לא בכ' וצד). חי וקיים ע"ש דני' ו' זח' היא וקיים לעלמיין. 9 הטוב ומטיב לרעים ולטוביים ע"ש תחלה' קכח דהיטבה ה' לטוביים וכו', וכKERNELIA דורש הפיטין את הכהוב 'טוב ה' לב' בכוון זה. ודומה לו עירובין דף כ"ב א' אריך אפיקים לזרדים אף לרשעים. טוב לכל תחלה' קמה ט. 10 היודע יציר כל יצוריים ע"ש תחלה' קב' יד כי הוא ידע יצירנו. יוצרים בבטן ע"ש יעש' מט היזרוי מבطن לעבד לנו, ווכן מ"ב. כד. תחלה' כב' גוזי מבטן. הכל יכול ע"ש איוב מב' ב' ידעתי כי כל חוכל (ע"ס זה כתוב הרורה הכל וככלולם יחד כילה ומגרר יציריהם כאחד, עyi' פרקי ר"א ב' בעשרה מאמרות נברא העולם... ובשלושה כובללו (פי' נגמור), עyi'

וּמִשׁ	נֹצֵר חֶסֶד :	הנוֹג בְּחֶסֶד עַם כָּל־דָּור :
וּמִשׁ	סְולִיחַ סְלָה :	15 הַסּוֹבֵל וּמַעֲלִים עַזְןַ מִסּוֹרְרִים :
וּמִשׁ	עֻזָּה לְחַשָּׁה :	הַעֲלִיּוֹן וְעַזְנֵיו עַל יְרָאָיו :
		הַפּוֹתָחַ לְדוֹפְקִי פָּתָחַ בְּתִשְׁוֹבָה :
וּמִשׁ	פְּתֻוחָה יָדוֹ :	(נִיא הַפּוֹתָחַ שַׁעַר לְדוֹפְקִי בְּתִשְׁבָה)
וּמִשׁ	צְדִיקָה וִישָׁר :	הַצּוֹפָה רְשָׁעָה וְחַפְץ לְהַצְדִּיקָה :
וּמִשׁ	קַשָּׁה לְכָעָסָה :	הַקּוֹצָף (נִיא הַקָּצָר) בְּזַעַף (נִיא בְּזַעַם) וּמַאֲרִיךָ אַף :
וּמִשׁ	רָךְ לְרִצּוֹת :	20 הַרְחָום וּמַקְדִּים רְחַמִּים לְרָגֶן :
וּמִשׁ	שׁוֹפֵט צְדָקָה :	הַשּׂוֹה וּמְשֻׁוה קְטוֹן וְגָדוֹל :
וּמִשׁ	תְּמִימָם פְּעָלוֹ :	הַתָּם וּמְתַמָּם עַם פְּמִימִים :

חס' קג²⁶ | יהוד: בהתאם הווט' קג²⁶ 12 הלן... שדי: הלובש מלוכה ממודיו קג²⁶ | בצלל אנ' לעאנך אל טנן לבדו הווא: לב חוקר קג²⁶ 14 הנוגה חסרו בכל ברואן הנוגה ברחרמים קג²⁶ 15 הטובל: כל הווע' פטנעלעןגן²⁶ | סולח: פלך אנ' 16 עינו אל כל² (ועוד כייבידים שנוגה) 17 הפוחח לדופקי פתחו אַבְ' י' ז' ח' מ': הפוחח שער לדופקי צ'נ' מרדו הפוחח יד לדופקי כף' הפוחח יד לדופקי פתח ק' הפוחח שער לדופקי פתחו ר' הפוחח פתח לדופקי קיג²⁶ 18 רשות: ר' ש' אַגְ' : לרשות ונו' להצדיקו: להצדיק אַגְ' 19 הקוץף בזעם אַגְ' קיג²⁶ 20 קשות: הקוץף בזעם צ' מ' הקוצר בזעם אַבְ' היז'ק הקצר זעם בנק הקצר בזעם ואַגְ' | ומאירין: וארכ' נ' 20 קשות: ק' אַגְ' 21 אשורה: השופט טאנגן²⁶ גונג²⁶ | וגדול: לבול גאנ' בגדרל קיג²⁶ | שופט בצדך אַגְ' קיג²⁶ 22 ומתחם עם תמיימים: ומתחם (ומתחם אַגְ' גונג²⁶) תמיימים קיג²⁶ אַגְ' גונג²⁶

על הרואה זו זולאי, ידיעות המכון ר' ע' קצטרא. 12 הלן בסתר בצל שדי ע'ש תחל' צא א' יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן, והפייטן חטס את הכתוב מוסב על הקב"ה שהוא עצמו מtolonן בסתר בצל שדי (לפי הגירסת העתיקה), כלשון המרגונים שם: דאשיירי שכיניתה ברוזא עלאה בטלע ענייני יקרא דשדי בית. לבדו הוא ע'ש חממי' ט' ו' אמתה הווא ה' לבך. 13 הממליך מלכים ע'ש איוב לו' ז' ואת מלכים לכטא ווישבם לנצח... ולו המלוכה ע'ש תחל' כט כט כי לה' המלוכה. עובדי' א'aca. מלך עולם ע'ש תחל' כט כי יושב ה' מלך לעולם. 14 נוצץ חסד שמות לד. 15 הסובל ל' חכמים (כגון תנומא באמד' ע' 80 (ביבר) עד מהי אני סובל, עד מתי לעדה הרעה הזאת. ומעלים ען' ל' הכתוב夷' א' טו. מסודרים ישע' ל' א' וועוד, פ'י הקב"ה גווג בהה בסבלנות שמא ישבו. סולח ע'ש תחל' פו ה' כי אתה ה' טוב וטלחה. 16 העליון בראי יד כב' וועוד. ועינויו עיל' יראוי תחל' לג'יח, ולפיו שינו את האנושות: עינו אל יראי. עונה להש עונה תפלה, ע'יפ'夷' כו' טו' צקון לחש. 17 הפוחח פתחו לדופקי בתשובה תמנות. פתח של החטובה שהקב"ה פוחח לחוטאים ידועה מהמדרשה העתיקה, ע'יב' בא' ו' ע' (359). מס' ו' (504) לח' ס' (201) מהר' ז' (359). פתחה ידו ע'ש תחל' קמה ט' פוחח את יין. 18 הצלפה לרשע התמונה לקחה מיהוק' ב' ז' ווילך בן אדים צופה מתהרב לבית ישאל... באמרי לרשות תמותה, ולא הזהרתו... וחפץ להצדיקו שם י' כב. לג'יא, ר'יל אט עשה תשובה (והלשון ע'פ' שמות כט ז' כי לא אצדייך ר'ש), צדייך וישראל דבר' לב. 19 הקוץף בזעם כ' גונרא הגירסת המקורית, והוא ע'יפ' תחל' ז' יב אלהים שופט צדייך ואל זועט בכל יומם. את הגונת הזה (המופיע בקטצת כייבי בשיכובש קל (הקווטן) שינו גונרא בכונונה לגונת הקוצער) (ר'יל המקזר) – גונטה זו נודחתה ע'י מהרים מרוטנברג, ע'י תשבץ סי' קי'ט, גונטהשה ל'צורת 'הקוצר בזעם' או 'הקוצר זעם' (שינויים גנד ווקל הלשון) או ה'קצר בזעם – כדי להבליט את הרעיון כי רגע הווא רותת, לפי דרשת חיל' (ברכות ד' ז' ז' ופוד' ע'יפ' תחל' ל' ו' כי רגע באפו וכ'ו. ומאיריך אַף ע'יפ'夷' מ' ט למפען שמי אאריך אפי. קשה לכבעוס לשון המשנה, אבותה ה' י'יא, והיא מרת חסידות. 20 הרחום ומקדים רחמים לרוגנו ע'פ' שמות לד' ו' אל רחום, ומדה זו קורמת למות' ז'קה לא נינה' לפי דרשת חזיל' (יומה דף פ'ז א') מנקה הוא לשבין ואינו מנקה לטאיין שבין. ר'ך לרחות במקומות נ'ז'ה לרחות' שבשלש המשנה שם, בגין'ו ל'קשתה' וקדום. 21 השווה שאינו משתנה, ע'יפ' מלאכי ג' ז' אני ה' לא סגנית. ומשווה קטן וגדור בל' בכורת פניט. ע'יפ' דבר' א' ז' קטן בגדור חמצעון. שופט צדק תחל' ט' ה' ישכת לכטא שופט צדק. 22 התם גונרא במשמעות 'חמיים' ע'ש דבר' לב' ד'uzz'ה' הצור תמייט פעלו. ומתחם עם תמיימים ע'ש טיב' כב' כו' טם גבור תמייט מתחם. תמיים פועלו דבר' לב' ד'.

בקצת קחלות אין אומרים

תשגב (נ"א תשגב) לבדך ותמלך על-כל ביחיד.

כפתח עלייך נביאך (וכרייך יד ט) והיה יי' למלך על-כל הארץ.

ביום ההוא יהיה יי' אחד ושםו אחד:

תשגב לבדך עיש ישע' ב יא ונשגב ה' לבדו.

ובבן פון פחדך יי' אלתינו על כל-משליך / ואימחה על כל-מה שבראתך

וניראהך כל-המעשים / וישתחוו לפניה כל-הבריות
ויעשו כלם אגדה אחת / לעתות רצונך בלובך שלם.

כמו שדעתנו יי' אלתינו שהשלטון (נ"א שלשלתן) לך / עז בידך נגバラה בימינך
ושמך נורא על כל-מה-שבראתך:

ובבן פון כבוד יי' לעמך / תחלה ליראה ותקעה לדורשיך
ופתחון פה למיתלים לך.

שמחה לאראך / ושתן לעירך / ואmittתך קרון לדוד עבדך
ונעריכת גן לבן-ישע' משלוחך במחברה בימינו:

ואנו (נ"א ובכן) צדיקים יראו ויטהמו / וישראלים יעלעו ותסידים ברוח גיאלו
ועולמה תקוף פיהם / וכל-הרעשה בלה בעשן תפלה.
כי מעביר ממלכתך לדין מז-הארץ:

סימן: ל-ג. צל' סכת. -ו. 201.

ויאתיו כל לשבך / ויברכו שם כבודך (נ"א ויברכו ויברכו לפניה)

ונגידו באים צדקה (נ"א כבודך) / וידרשך עמים לא-ידעך

ויהלוך כל-אפסי ארץ / ויזמרו תמיד יגדל לך

ויזבחו לך את-זבחיהם (נ"א ויזבחו את עצביהם) / ויחפרו עם עצביהם (נ"א פסיליהם)

כשי פטלאפ = צ; אב-ברח² (ஸיליט); נדמי; פ॥ 1. עובדיך מ"ז / ויברעו לפניך צב'ך 2. זוק: כבודך צ' ז

עמיט: פם אבב' ח' רמ' נך 3. ויזמורו: ויזמור פנ'ך 4. ויזבחו (ויזבחו ל') את עצביהם אמריך ויחפרו עס-

עצביהם צמ'ח'ך: את עצביהם נ את אליליהם ב עם פסיליהם א' ב'ך

1. ויאתיו ויבאו, בגון ישע' מא ה קרבו ויאתינו. ויברכו שם כבודך נחמי ט.ה. 2. ויגידו באים צדקה עיש ישע'
מב יא ותהלך באים יидו. וידרשך עמים לא ידעך עיש ישע' נה ה וגוי לא ידעך אליך ירוונו. 3. ויהלוך כל
אפסי ארץ דוגמת תהלה ט' ח' ויראו אותו כל אפסי ארץ, או כדומה. ויזמרו תמיד יndl'ה' תהלה לה נז'ודה. 4. ויזבחו
לך את זבחיהם דוגמת ויזבחו זבוי חודה תהלה ק' כב' או כדומה (ויזבחו את עצביהם עיי' שיב ה'כא) ויחפרו ויכשו,

5 וַיְהִי שָׁכֹם־אֶחָד לְעַבְدָּךְ / וַיִּירְאֶךָּ מִבְקָשֵׁי פְּנֵיךְ (נֵיא וַיִּרְאֶךָּ עִם שָׁמֶן)
וַיַּכְרִרוּ לְךָ מִלְכֹותְךָ / וַיַּלְמְדוּ תֹועִים בִּינָה
וַיִּמְלְלוּ אֶת גִּבְוֹרְתְךָ / וַיַּנְשַׁאֲךָ מַתְנְשָׁא לְכָל־לְרָאשָׁ
וַיִּסְלְדוּ בְּחִילָה פְּנֵיךְ / וַיַּעֲטְרוּךָ נֹרֶר תִּפְאָרָה
וַיִּפְאַחֲוּ הַרִּים רְנָה / וַיַּצְהַלּוּ אַיִם בְּמַלְכָךְ
10 וַיִּקְבְּלוּ עַל מִלְכֹותְךָ [עַלְיכֶם] / וַיַּרְמְמוֹךָ בְּקַהַל עַם
וַיִּשְׂמַעוּ רְחוּקִים וַיַּבְאוּ (נֵיא וַיַּשְׁבַּבְוּ) / וַיַּתְנוּךָ כְּתֶר מְלִיכָה:

וַתִּמְלֹךְ אַתָּה יְהִי לְבָדָךְ (מִתְהָרָה) עַל פְּלָגָעָשָׁךְ
בְּהָר צִין מִשְׁפֵּן כְּבָדָךְ / וַיַּבְיוֹשֵׁלֶם עִיר קָדְשָׁךְ
בְּכַתּוֹב בְּדָבְרֵי קָדְשָׁךְ. יָמָלְךָ יְהִי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךְ צִין לְדָר נֶדֶר מִלְוִיה:
קָדְשָׁךְ אַתָּה וַיַּרְא אַשְׁמָךְ / וְאֵין אֱלֹהָה מִבְּלָעָדָה.
בְּכַתּוֹב. וַיַּגְּבֵה יְהִי צְבָאות בְּמִלְחָמָה וְהַאל הקָדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בְּצִדְקָה.
ברוך אַתָּה יְהִי הַפְּלִיק הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחִרְתָּנוּ מִפְּלָגָעָם / אַתָּה בָּתָּחַדְתָּנוּ וְרִצְתָּה בְּנוּ
וַיַּרְמְמַתָּנוּ מִפְּלָגָעָתָנוּ / וְקָדְשָׁתָנוּ בְּמִצְמָמָתָךְ.
וְקָרְבָּתָנוּ מִלְפָנֵי לְעַבְדָּתְךָ / וְשָׁמָךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַלְינוּ קָרְאָתָה:
וְתִתְּמַלֵּלְנוּ יְהִי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יּוֹם (השְׁבָת הַהֲוָה וְאֶת־יּוֹם הַזְּבָרָקָה הַזֹּהָה). יוֹם תְּרוּעָה (בשכט אומרים במקום יומו
תְּרוּעָה זִכְרָן תְּרוּעָה, ויש מוסיפים בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קָדְשׁ וְזִכְרָן לִיצְיאַת מִצְרָיִם:

5 וַיִּרְאֶךָּ מִבְקָשֵׁי פְּנֵיךְ: וַיִּרְאֶךָּ עִם שָׁמֶן אֶבֶן 6 וַיַּלְמְדוּ אֶבֶן־גָּאָת | חֻווִּי בִּנָה פְּטָלָעָפְבָ'חָ? חֻווִּי רֹוח אָפְרָפָ
7 לְכָל לְרָאשׁ מַתְנְשָׁא רָ 8 וַיַּעֲטְרוּךָ וַיַּעֲטְרוּךָ לְךָ פְּטָלָעָבְגָּעָךְ | נֹרֶר זֹרֶר אֶבֶן 10 וַיִּקְבְּלוּ: כָּלְם הַוֹּטֶר רֹף | עַלְיהם
הַוֹּטֶר בָּנָךְ 11 וַיַּבְאוּוּ: וַיִּשְׁבוּן צְחִרְמִין | אחר 11 וַיִּקְדְּשׁוּן עַם עַולְם סְלָה הוֹסִי אֶ

כָּגֹן חַלְלָי, פְּבִית, וְהַעֲנִין עַיְט חַלְלָי צָו יְבּוֹשׁוּ כָּל עֲוֹבְדִי פְּסָל. 5 וַיְהִי שָׁכָם אֶחָד לְעַבְדָּךְ עַיְשׁ פְּנֵיכְיִי גַּס לְעַבְדָּו שָׁכָם
אות. וַיִּרְאֶךָּ עִם שָׁמֶן תְּהִלָּי עַבְדָּךְ. מִבְקָשֵׁי פְּנֵיךְ חַלְלָי כָּד וָ. 6 וַיַּכְרִרוּ כָחָמִילְכָותְךָ וַיַּכְרִרוּ כָי אַתָּה מָלָךְ (דוֹגָמָת
מִיאָ כָּמָא), וְהַצְוָра דָוָגָמָת חַלְלָי קָמָה יָא כָבְדָו מִלְכָותְךָ יָא מְרוּ. וַיַּלְמְדוּ תֹועִים בִּינָה עַיְשׁ יְשֻׁעָי, כָּס כָּד וְיַדְעָו תְּעוּיָה בִּנָה
וּרוֹגָנִים יַלְמְדוּ לְקָחָת. 7 וַיִּמְלְלוּ אֶת נְבוּרָתְךָ (צִיל גְּבוּרוֹתְיךָ?) עַיְשׁ חַלְלָי קוּ בָמִילְלָגְבָּרָה הָהָיָה. וַיַּנְשַׁאֲךָ מַתְנְשָׁא
לְכָל לְרָאשׁ עַיְשׁ דְּהִיא כָּט יָא. 8 וַיִּסְלְדוּ בְּחִילָה פְּנֵיךְ עַיְשׁ אַיְוָב וְיַזְאָלָה בְּחִילָה. וַיַּעֲטְרוּךָ נֹרֶר תִּפְאָרָה
תִּפְאָרָה (יְשֻׁעָי סְכָבָ). 9 וַיִּפְאַחֲוּ הַרִּים רְנָה יְשֻׁעָי מְדָנָג. וַיַּצְהַלּוּ אַיִם בְּמַלְכָךְ עַיְשׁ יְשֻׁעָי גַּד אַפְצָחָי רְנָה וְצָהָל,
וְשָׁמָ צָו אַיִם רְבִיבִים. 11 וַיִּקְבְּלוּ עַל מִלְכֹותְךָ [עַלְיכֶם] לְשָׂוֹן המְשָׁנָה, כָּגֹן בְּרָכוֹת בְּיָי, כָּדִי שְׁמָקְבָּל עַלְיוֹן
מִלְכָות שְׁמִים חַלְלָה, וְכָנְבָתָלָה עַתִּיקָת. וַיַּרְמְמוֹךָ בְּקַהַל עַם חַלְלָי קוּ לָא. 11 וַיִּשְׂמַעוּ רְחוּקִים וַיַּבְאוּוּ עַיְשׁ יְשֻׁעָי
לָל יְגַשְּׁמָוּ רְחוּקִים אֲשֶׁר עַשְׂתָּי. וַיַּתְנוּ לְךָ כְּתֶר מִלְוָכה עַיְשׁ עֲוֹבֵד אֶתְהָה המְלֹכה.

ומפני חטאינו גלוינו מארצנו / ונחרבנו מצל אדמתנו
ואין אנחנו יכולים / לעשות חוכותינו בבית בחריתך
בבית הגדול והקדוש שנקרא שםך עליו / מפני היד שגשלה במקדשך:
יהי רצון מלפניך יי אליהינו ואלהי אbowtnu מלך רצמן
שתחשוב ותרחט עליינו ועל-מקדשך ברוחםיך הרבהם / ותבנוה מהר ותגדר כבודך:
אבינו מלכנו / גלהה כבוד מלכותך עליינו מהר / והושא עליינו לעיני כל-חי
וקרב פורינו מבין הגוים / וגופצתינו בגס מירבמי ארץ
ובכיאנו לצין עירך ברנה / וילירושלם בית מקדשך בשלום עולם.
ולשם געשה לפיק אתקרבות חוכותינו / תלמידים כסדרם ומיטדים כהלקתם:
ואת-מושפי יום (השנת הזה וו'ו) תזכרון זהה. געשה ונקריב לפיק באהבה במצות רצונך
כמו שבחתך עליינו בתורתך על-ידי משה עבדך מפני כבודך כאמור:

ובחדר השבי עליי באחד לחדר מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאת עבירה לא תעשו يوم טרואה
יהיה לכם: ועשיתם עליה לריח ניחוח לני פר באנ-בקר אחד איל אחר כבשים בני-שנה שבעה תמים:
ומנוחם וגסויות כמזרב. שלשה עשרים לפרט ושני עשרים לאיל ועשרה לכפש וין בסכו.

בקץ אמרו נוסח זה

שני שיערים לכפר. ושני תלמידים מלבד עלת החדר ומנחתה ועלת וشعיר לכפר מלבד עלת
כהלקתם: [ננאמר] מלבד עלת התמיד ומנחתה וגסויות כמשפטם החדר ומנחתה וشعיר
ההדר ומנחתה. ועלת התמיד לריח ניחוח אשא לוי: ושני שיערים להעטאת וגסויות כמשפטם
ומנחתה. וגסויות כמשפטם לריח לכפר. ושני תלמידים כהלקתם: ושני תלמידים כהלקתם:
ניחוח אשא לוי:

ב עליינו לשבח לאדון הפל / לחת גדרלה ליוצר בראשית
שלא עשנו כינוי הארץ / ולא שמו במשפחות האדמה ס
שלא שם חילקו בהם / וגרלו נבל-המונים
שיהם משתחווים להבל נוריך / ומתפללים אל-אל לא ישיע
ב ואנחנו ברעים ומשתחווים ומורדים / לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא,
שהוא נטה שמים וווסד ארץ / ומושב יקרו נ-יא וכפא כבודו בשמיים ממעל
ושכינת עא בגבורי מרים:
הוא אלהינו אין עוד (נ-יא אין אחר) / אמת מלכנו אפס זלתו
בפתח בתורתו
VIDUT HAYOM VETSHVAT AL-LIBCHI KIVI HOA HA-ELAHIM B-SHEMIM MAMEUL U-EL-HA-ARZ MAFKHA. AZIN OUD: (DIBRI D, 67)

במן שציבור אומר 'הוא אלהינו' אמר שליח צבור סוקרים אלו (כלה מר' אלעזר בעל הרוקה) אפקת הראת לדעת כי יי' הוא האללים. אין עוד מלבדו (דברי ד לט)
 וידעת היום והשנת אל-לבך כי יי' הוא האללים בשים מפעל ועל-הארץ מחתה. אין עוד: (שם ד לט)
 שמע ישראל. יי' אלהינו יי' אחיך: (דברי ז יז)
 הן לוי אלהיך הם ישיים תשיים. הארץ וכל-אשר-ך: (דברי י ז)
 כי יי' אלהיכם הוא אלהי האלים ואנני האל. האל הגדיל הגבר והפזר אשר לא-ישא פנים ולא יכח שעחד:
 כי שם יי' אקרה. הבן נדיל לאלהינו: (דברי לב ג)
 כי שם יי' מברך מעתה ועד עולם: (חאלק גיג ב)

וכם מוככג, עי' גמוך.—א 4821.

אלהינו ואלהי אבותינו

**היה עם-פיפיות שלוחי עמק בית ישראל.
 העומדים לבקש תפלה ותחנונים מלפניך על-עמק בית ישראל.
 הורם מה שאמרו / הבאים מה שיברו.
 בשיבם מה שישלו / ידעם היה יפאו:
 5 באור פניך יהלכו / ברך לך יברכו.
 עמק בפייהם יברכו / ומברכות פיך [כלט] יתברכו.**

במי הניל. כספי גינוי קג^ט; קג^ט (רכ 1-4. 13-15) || 1 פיות ג^ט 2 העומדים: לפניו הו' נה' לבקש חס' ה' בתפלת
 ותחנונים ה' מלפניך אס' סטנמא: לפניו ק' בעד קג^ט בית חס' ל 3 יאמרו... ידרשו מיאפ' 4 ישלו במיאפ'
 5 יברכו נ' רקג^ט: יכרען שארביי 7 קודם 6 א 6 חס' המאי' וمبرכות: וهم מברכות קג^ט | כולם ח' ד' 7 ועמך פאם

כל תפלה שי' זו מבוססת על מאמר המשנה (ברכות ה' ה') המתפלל וטהה טימן רע לו, ואם שליח צבור הוא סימן רע לשולחים,
 מפני שלוחו של אדם כמוותו.
 1 אוֹרָא הִיָּה עַם פִּיפִוֹת שְׁלֹוחֵי עַמְקָר בֵּית יִשְׂרָאֵל עִשׂ שְׁמוֹת דָּת וְאֲנָכִי אֲהִיה עַם פִּיךְ וְעַם פִּיהוּ, וְלִפְפִוּת (הנאמר
 במקרא על החרב, כגון ישע' מאטו. תחלה קמט ו' במקומות פ'יות' בלשון חכמים, כגון בברכת התורה 'הערב נא... את דברי תורה
 בפיינו ובפיפיות עמק בית ישראל (ברכו דף י"א ב'). שלוחי עמק, ריל שלוחי הדבר, כלשון המשנה (יומא א' ה') אנו שלוחי
 בית דין ואתה שלוחנו. לבקש תפלה ותחנונים לה'ך דני' ט' ב' ובמדרשו ויקיר י"א ו' ע' רכת. 3 הורם מה שיאמרו
 שמות (שם) וורתי אתכם את אשר תעשון. הבינם למדם כמו ישע' מ' יד את מי גועץ ויבינהו ולמדחו בארת משפט.
 4 השיבם עיש' והשיבו דבר, ברא' לו יד, פ'י הודיעם. מה שייאלו מה שיבקו. יד עם הודיעו, כמו איזוב לח' פ' ידעתה
 השור מקומו. 5 באור פניך יהלכו לה'ך חהלה' פט ט. ברך לך יברכו כה' נברכה לפני ה' (כיה הירסא
 העתיקה, וברוב כי' נשתנה ליכרען' ציפ' ישע' מה כה כי לך תכרע כל ברכ', שלא לפי החריזה).

עַמְקָה לְפִנֵּיךְ יְעַבְּרֹוּן / וְהֶם בְּתוֹךְ יְעַבְּרוּן.

עִזִּי עַמְקָה בְּמִתְלוּוֹת / וְעִזִּי הֶם לְהַמִּיחָלוֹת.

גְּשִׁים מַול שָׂוד (נִיא אָרוֹן הַקָּדְשָׁה) לְהַלְּחָמָה / לְשִׁבְךְ כָּעֵס וְחִימָה.

10 וְעַמְקָה מִסְבִּיבִים אָתָם כְּחֻמָּה / וְאַתָּה [מִן פְּשָׁמִים] תִּשְׁגַּי אָתָם לְרַחֲמָה:

עַזְן נֹשָׁאִים - לְהַלְּשָׁמִים / לְבָשָׁופְּכִים נְכַחַךְ כְּמִים

וְאַתָּה תִּשְׁמַע [מִן] הַשָּׁמִים.

שָׁלָא יַכְשֹׁלֹ בְּלִשְׁוֹנָם / וְלֹא יַזְקִשֹּׁו בְּשָׁנוֹנָם

וְלֹא יַבּוֹשׁוּ בְּמִשְׁעָנָם / וְלֹא יַכְלִמוּ בְּמַשְׁאָנוֹם

15 וְאֶל - יָאמֶר פִּיהֶם דָּבָר שָׁלָא כַּרְצֹנָה.

8 בם: בך בורי כי אט ועיניהם: ולבוחם פן מיתלות: תלויות ר קב' פנויות פ פונות ט 9 מול שוד להלחמה: מול ארון באימה בור' אפנ'ג' ושבך ר 10 ועמק: עמק א עט מכ ועם שר כי אין' מיסביבים פן אוטך ר פן מן השמים למחוק משמים לrk' 11: תשניה אותם מן השמים עליהם פ 11 נחרך: לפניך ט גנדך קג' 12 השמים מן השמים זמבק'ן 13 ולא: ואלrob כי 14 ולא... ולא... ואלrob כי 15 ולא יאמרו בפיהם אוד' ולא יאמרו (בפייהם חס') קג' 16 ולא יצא מפיהם פן שלא כרצונך: כראוי לפניך הווע' קג' 17

6 עמק בפיהם יברכון ("עַשׂ תְּהַלֵּי סב ה בפיו יברכו") ריל שלוחי צבור מברכין את הטע בברכותיהם מתפללים בפניהם. וمبرכות פירך כלם יתרברכו פיש שב' ז כת וمبرוכתך יברוך בית עבדך. 7 עמק לפניך יעבירון והם בתוך יעברו באמצע העם, כי שץ' עומר באמצע והעם משני הצדדים. 8 עינוי עמק במ (ניא בר) תלויות ועיניהם לך מיטלות עיי' מדרש ת holim כ'יה זף קדי' שץ' יורד לפני התיבה לפני שעיניהם של צבור תלויות בו עינוי תלויות בהקב'ה שהוא שומע תפלהם. 9 נשים מול שוד להלחמה (דונמת חבק' א ג ושות וחותם גנד'י) להלחם גנד השטן המקטרג את המתפללים. (גירסת זו שני ע"פ פוסקים מוסלמים: גיטים מול ארון הרקוש באימה). לשכך כעס וחוימה ע"ש אסתור ז' זהמת המלך שכחה. 10 ועמק מסביבים אותם כחוימה (במקורו וובכים אותם) כחוימה סביב, ויק' כה לא ועודה. ואתה מן השמים תשניח פיש תחל'י לגו יד מכון שבתו השגיה (וכאן בלי' משלום, כמו שהי' בטל' משגיח מן החלונות). אתם לרחהם לרחים עלייהם (אותם כמו ירמי' מב' ועוז). 11 עין נושאים לך לשמים עיש ישע' גאו' שאו לשמים עיניכם. לב שופכים נכחך כמיים עיש' איכה ב'יט שפכי כמיים לך. 12 ואתה תשמע השמים להיב' מיא' ח לב ועוזר (מן השמים דהבר' ז' וג' ועוזר). 13 שלא יכשלו בלשונם ("עַשׂ תְּהַלֵּי סד ט וככשילו עלמו לשונם), ולא נתקשו בשינויים (עיש' דבר' יב' ל פן תנקש בו) מה שנותנים לעם. 14 ולא יבושו במשענים בקהל השולח אותם שם' נשענים עליו, ויימ' בהקב'ה שהוא משען ומשענה (ישע' ג' א). ולא יכלמו גם שאונם קהלה, המונם (עיש' ישע' ס' ז' קול שאון מעיר, וכדומה) ומתקן לו הכתוב תחל'י ט' ז אל יבשו בי קויך' ובור'. 15 ואל יאמר פיהם דבר שלא כרצונך פירוש למליט

16 כי חנוךך יי אל הינו מה חנונים / ומלמדיך מה מלמדים.

כמו שידענו כי אל הינו את־אשר פחון ייחן. ואת־אשר תרחתם ירחתם.

בפתחוב בטורטך. ותגונתי את־אשר אthon ורוממתי את־אשר ארחתם: (שםות לג יט)

[ונאמר. אל יבושו כי קנייך אדני אליהם צבאות. אל יקלמו כי מבקשייך אלי ישראלי: (ההלי טט ז)]

18 חס' נברך

שלא יכשלו בלשונם? 16 כי חנוךך מה חנונים ומלמדיך מה מלומדים (כיה הנירסת העתקה ששינו אח'יכם ומרוחמיך מה מרוחמים, בהתאם לפטוק המובהק). כמו שידענו כלשון תפלה 'ובכן חן פחרך'.

קיטון: ס' מלוגן.—א 1701.

פ

אוֹחִילָה לְאַל אֲחַלָה פָנֵינוּ
אֲשֶׁרֶלָה מִמְנוּ מַעֲנָה לְשׁוֹן:
אֲשֶׁר בְקָהָל־עַם אֲשִׁירָה עָזָז
אֲבִיעָה רְנָנוֹת בְּעֵד מִפְעָלָיו:

6 [ככתוב] לאדם מערבי לב ומני מענה לשון: (משלו טו א)

[ונאמר] אֲדָנִי שְׁפָטִי תְּפָתָח וְפִי גִזְדָתָה לְהַלְמָךָ: (ההלי נא ז)

[ונאמר] יְהִי לְرָצָן אָמֵרִי פִי וְהַגּוֹן לְבִי לְפָנֵיךְ יי צוֹרִי וְנוֹאָלִי: (ההלי יט טו)

ויש מוטיפין

[ונאמר] בָרוּךְ אַתָה יי לְמַדְנֵי חֲקִיקָה: (ההלי קיט יב)

במנוג אשכנז המערבי אומר החזן כאן על כן גורה (ע' 243) וממשיך עד ולעולמי עד תמלך בכבוד

8 ברוך... חקון חס', נברך

1 אוֹחִילָה לְאַל עִש מִיכָה ז אֲוֹחִילָה לְאֱלֹהִי יְשֻׁעִי. אֲחַלָה פָנֵינוּ צִיס מְלָאֵיכִי אָט חָלוּ גָא פָנֵי אַל, וְעוֹד. 2 אֲשָׁאָלָה מִמְנוּ
מענה לשון אבקש שיענה את תפלי, עיש' משלי טו א. 3 בקהל עם שופט' כ. ב. אשירה עוזו עיש' תהלי' גט יי ואנכי
אשר עוז. 4 אֲבִיעָה רְנָנוֹת עִש' תהלי' סג ו שופט' רְנָנוֹת יהל' פ.;

תקיעתא ליום ראשון

אלריאום

²³⁸ בchapל יומן א' דר'ה בשבת נודגין לומר את הפיטוט "אהללה", ראה ע' 8.

סיקיון חי-ג (מלודען). (וממצעו: **לעוז כל קליל**). **כמה צניחה נולcis.** 2-3 מלים בכל גוף.— א. 6823.

וַיָּמֶלֶךְ: אֲנֵסִיכָה מַלְכִי / לְפָנָיו בְּהַתְּהִלָּci / אָמֵצֹ בְּהַמְּלִיכִי / יָאֹזֶר עַז
יַמְלִיכִי / לְפָנִי בּוֹא יוֹם מַלְכִי / אִישׁ מְלָאכִי / יְשַׁלֵּחַ וְאוֹ

בְּבוֹא לַהֲלוֹךְ / נִתּוֹשׁ חָנֶף מִפְלֹזֶךְ / בֵּית גָּאִים בְּלִי מְלוֹזֶךְ / יִסְחַ לְבָלִים לְמַלְךָ:
בְּתוּכִי הַלְּדָךְ / בְּהוֹפִיעַ לְמַלְוֹךְ / בְּמַלְכּוֹתָו אַמְלָךְ / וְאוֹםָלָךְ:

ג. גברת ממלכות / במנגוּרָה ממלכות / גוֹיִם וּמַמְלָכוֹת / יְהָם וּוְהָא
אליוֹן הַלְּכִיכּוֹת / וְסֶפֶר מַהֲלָכוֹת / גֵּל הַיּוֹם לְזֻבּוֹת / חָכְבִּין
ימָלוֹךְ: לְמָלוֹךְ:

דָּרְכַת נִסִּכּוֹת / בְּתִזְוֹן קּוֹל בְּכוֹת / דִּבְרָה אֲנֵי בְּמִלְכּוֹת / וְמַיְ יָכוֹל לְמַלּוֹךְ :
דָּכְאֵי רוח נִמְיכּוֹת / מְחֻפְשֵׁי בַּיּוֹם-דִּין זִכּוֹת / דְּשָׁה בֶּעֱלָמִלְכּוֹת
עד צור יָמֶלֶךְ :

3. נושא: נטוש דחוינכ נחוץ פטל 4 וואו: הוא בלבד א אמר (אותי אט) בלבד טלאפ ואו אמר בלבד פ ואיתן כיר
 5. בוגנוו אבדהומכין גוים: גאים ח 6 גל: גול פטלאפ 11 חבל קפדרנכ': חכל או תיכול שאר כייז
 עצד צור ח 1. אנטיבאה מלכי אלמין, עיש תhalb' בו ואני סכתמי מלci (לפי והופיע המקובל מגינויו לי לנסיך, המליך, עי רשי' ווראבאי'). לפניו בהתחלכוי עיש ברاء' כד מ' אשר התחלה לפניו. אמצו בהמלחכי כשבמליכתו באמצו ותקפו יאזרע
 עוזו וימלוך עיש תhalb' צג איה מלך גאות לבש... עוז התואר. 2 אליל בהשליכי עיש ישע' ב בכ ביטום והוא ישליך
 האדים את אלילי כספו ואת אלילי והבו... ריש בעזבי את העון. לפניו בוא יום מלכי עיש מלacci ב כב לפני ביאו יום ה' הגודל
 והונורא. איש מלacci ישלח את אליהם הגביא, עיפ' מלacci ב האנגי שולח מלacci, ושם ב כב. ואו ימלוך ריל ואו ימלוך
 בובאו להלוך ריל אליהם הגביא. נחש חנף מלולוך עיש איוב לד ל מלך אדם חנק, ריל כדי לנמוש את
 בית גוים בלי מלוך יסח בלי שימלוך, עיש משלי סו כה בית נאים יסח ה'. 4 בתוכי הילוך עיש
 מלון. בז' והוחלכתי במוכנס. בהופיעו למלוך עיש דבר' לב ב הוועוף מהר פארן, ועוד. במלכותו אמלוך במלכות
 ג' חשוב המלוכה גם לישראל.

5 גנברת מלכויות מלכות מלכות הגדלות ע"ש צורא ו יב מגניר כל מלך ומפ. יהום שיב כב טו.
 6 ולהיון היליכות ר'יל הגדlion שנכתבו בו היליכות עולם (הבק' ב') וספר תחולכות ר'יל תחולכות בני אדם. גל היהים נגלה (כמו בקרובה לפורים, משלש, את אסתר גל... ובפ', החדש, קודם הטילוק, בינו לא גל... צונץ, ס.פ. (382) לוכות חוכמי ישראל, ע"ש ישע' ל' יה אשבי כל חווילו. 7 דורבת נסיבות מלכות אדרם והולמת בדרך מלאות בחגנון קול בכות כאילו בזבונות הדומעות שהויריד עשו פניו אביו דצ'ק, כדייאית בתנוחמא, פ' תולחות כד' (ע' 144 בובר) ובמזרש תחליט פ' (ע' 362).
 8 ד' כדי רוח נסיכות (ע"ש תחלה, לד' ליט') ר'יל ואמדונאים ברוח נסוכה ('ה תלמיד, נסוכי הרות, סוטה דף ה' ב'). רוח נסוכה,
 9 מהPsi בימי דין זכות בסדר מלמים נועז. דשה בעול מלכות אדרם ושה אותם (ע"ש ירירוי' ברחות ד' דף ז' ד'). מהPsi בימי דין זכות בסדר מלמים נועז. דשה בעול מלכות אדרם ושה אותם (ע"ש
 שהמ' הדור, ע"ש ישע' סג' א זה הדור בלבושו) החל מהלך ה' מאות שנה שהוא המרך לארץ, ע' (45) מן הארץ עד הרקיע מחלך המש מאות שנה... פטחים דף ז' ב'. עד הו מלך בעוזו עד ישראאל הכירו

- הלוּךְ מֶלֶךְ / חִמֵשׁ מָאוֹת הַלְךְ / הַדָּוָר עַד הַמֶּלֶךְ / בְּעֹז
לְמַלּוֹךְ: 10 הַבָּל הַמֶּלֶךְ / עַל מָה מֶלֶךְ / הַלָּא בְּמַיִ גַּמְלָךְ / כִּי אֵץ
וּמְלֵפְנֵי מֶלֶךְ-מֶלֶךְ / חַי מְלֻפְנִים מֶלֶךְ / וְעַד תְּכֵל בְּלִ-מֶלֶךְ / הוּא לִבְדֵ יְמַלְךְ:
וּמְה-יָעַז מֶלֶךְ / בְּעֹז מְשֻׁפֵט מֶלֶךְ / וּכְעַבְור סָופָה בְּהַלְךְ / יְחִילָךְ מֶמְלָךְ:
זֶה דִין בְּעָרְכוֹ / יְאָחוֹ דְרָכָו / זְדִים בְּדָרָכָו / נְקָם יְעַט
זֶר זֶד בְּשָׁלָכָו / יְמַנְעַז לְמַלְכָו / זְכִים בְּהַמְלִיכָו / עַל כָל
יְמַלְךְ: 15 חִדְשׁוֹ מֶלֶוכָה / בְּדַת וּכְהַלְכָה / חַטֵר מֶמֶלֶכה / בְּמִישָׁר
חֲבֵשׁ אֲרוֹכָה / לְאָרָךְ יוֹם מְבוֹכָה / חַתָּלה לְמֶה / יְעַל בְּעֵת
טְרֵחַ מֶלֶכְיות / עֲזָבְדִי מְשֻׁכְיות / טְמָאוֹ חַמְד שְׁכִיות / בְּגָאנָה
טְהָר זְכִיות / וְשָׁאגָן קֹול בְּכִיות / טְבָע צֹול דְכִיות / יְפָן זְכָם
יְהָבָשְׁלִיכִים / עַלְיוֹ בְּנֵי מֶלֶכִים / יוֹם זֶה לוֹ מְתִבְפִים / בְּאָיְבָא
יְעַבְרוּ מְתַהְלִיכִים / לְפָנָיו כְּמַלְאָכִים / יְחִיד מֶמְלִיכִים / יְיָ
לְמַלּוֹךְ: 20

14 עַל כָל כָל: 15 חַוְטָר וּמֶמֶלֶכה בְּיּוּטָלָד 17 מֶלֶכִיות: נְכָרִית אֶפְ 19 עַלְיוֹן: אַלְיוֹרָבָכִי 21 בְּכָתוּתָו פְּטָנוֹ

בו ואמרו זו, ימְלָךְ לְעוֹלָם וְעַד (שְׁמוֹת ט' ז'). 10 הַבָּל הַמֶּמֶלֶךְ אֶלְלַל הַכְּשָׂדִים שְׁמוֹ בְל (ישע' מו א' וְעַד) שְׁהַמְּלִיכָהוּ, עַל טָמֵךְ מִתְּחַלְתָה. בְּמַי נְמַלֵּךְ מִמְּנָטָרָת (ל' התְּלִמְדָד, כְּגֹון יְרוּסָלָם א' ז' וְעַד יְיָחָא עַד שְׁגָנָלָךְ בְּבִיטָה דִין). כִּי אֵץ כִּי מִיהָר. 11 וּמְלֵפְנֵי מֶלֶךְ מֶלֶךְ לְהַיָּכְ בְּרָא, לו לו לא. וְעַד תְּכֵל בְּלִ מֶלֶךְ מֶלֶךְ (תְּכֵלָה) יִצְרָה פִוּתִית חֲדָשָה, וַיְיַגְבֵּר, בְּאַתָּה הַמְּשֻׁמָּוֹת. 12 וְמַה יְעַזּוּ מֶלֶךְ שְׁמָ אֶלְיל (מִיא א' ז' וְעַד). בְּעֹז מְשֻׁפֵט מֶלֶךְ עַזְזָל, צֶט ד וְעַזּוּ מֶלֶךְ מְשֻׁפֵט אֶחָב. וּכְעַבְור סָופָה מְשָׁלֵי יְהָבָשָׁה (כְּנָרָה עַזְזָא יְד כּו הַלְךְ דְבָשָׁה). יְחַלּוּךְ יְהָדָל. 13 זֶר תָאָר לְהַקְבִּיה. דָן בְּעָרְכוֹ עַשְׁמָשָׁה אֶלְלַל הַמְּלָאכִים, אֶבֶות אֶחָד וְעַד. יְאָחוֹ דְרָכָו אִיבָּז. זְדִים בְּדָרָכָו בְּרָמָה ה' אֶתָּם, עַשְׁיָשָׁע, טְבָע גְּבָרָכָם אֶבֶי וְאֶרֶםָם בְּחַמְתָה. נְקָם יְעַט לְבָשָׁגְנָקָם, עַשְׁיָשָׁע נְטִינָה. 14 זֶר זֶד בְּשָׁלְכָו בְּהַשְּׁלִיכָו אֶת כָּתָר הַזָּדִים. יְתָן עַזּוּ לְמַלְכָו שְׁאָב ב' ז'. 15 חִדְשׁוֹ מֶלֶוכָה רַיִל בְּחַדְשָׁו. וּכְהַלְכָה אֶבֶות ר' ז'. חַוְטָר מֶמֶלֶכה עַשְׁיָשָׁע, יְיָ אֶזְעָזָל מְגַעַז יְשָׁי. בְּמִישָׁר יְמַלְךְ יְשָׁעָיָא ד' זְוִיכָה בְּמִישָׁר לְעַנְוֹר אֶרְךָן אֶרְךָן.

16 חֲבֵשׁ אֲרוֹכָה, תְּהַבָּשָׁה, עַשְׁיָשָׁע... יְמַרְיָה ל' ז' כִּי אַפְלָה אֲרוֹכָה לְךָן. לְאָרָךְ יוֹם מְבוֹכָה עַשְׁיָשָׁע, כְּבָה כִּי יוֹם מְהֻומָה וּמְבוֹסָה וּמְבוֹכָה... וְאָרָךְ פִי אֲרוֹכָה, רְפָואָה. חַתָּולָה לְמִכְהָה חַבְבָוָשָׁה, עַשְׁיָשָׁע אַיְוב לְח' ט. 17 טְוָרָח מֶלֶכְיָהוּת הַמְּשֻׁעְבָדָה אֶת יִשְׂרָאֵל. עֲוֹבָדִי מְשֻׁכִוָת מֶלֶךְ, אַבְנָמְשִׁיט, וַיְיָ כּו א. טְימָאוֹ חַמְד שְׁכִיות עַשְׁיָשָׁע ב' טו וְסָל כָל שְׁכִיות הַחַמְדָה, רַיִל כָל מָה שְׁנָחָמד לְמַרְאָה. 18 טְוָהָר זְכִוָות... יְפָן רַיִל יְפָן לְכָוִוָה הַטְהָוָה שְׁלִישָׁה אֶלְיָהוָה וְשָׁאגָן שָׁאגָן. טְבָע צֹול דְכִיות סְבִיעָת הַקְדוּשָׁים בְּמִצְוָה יְהָם (הַגּוֹתָה וְכָהָה, תְּהָלִי, צָבָג) עַשְׁיָשָׁה תְּהָלִי סָכָג טְבָע תְּהָלִי סָכָג. 19 יְהָבָשָׁלְמִילְבִּים עַשְׁיָשָׁה תְּהָלִי מה כָּבָג הַשְּׁלָל אֶל ה' יְהָבָן. בְּנֵי מֶלֶכִים יִשְׂרָאֵל, עַטְהַמְשָׁנָה שְׁבַת יְיָ ד' ר' שְׁמָעוֹן אָנוֹר כָל יִשְׂרָאֵל בְנֵי מֶלֶכִים הָם. יוֹם זֶה לְזֶה מְחַכִּים הַמְחַכִּים לְיוֹם זֶה, יוֹם הַגָּאֹלה, כּו בְּאָיְבָא. 20 יְעַבְרוּ מְתַהְלִיכִים לְפָנָיו כְמַלְאָכִים הַצְדִיקִים, עַשְׁיָשָׁע כָזָה לְמַהְלָךְ בְּתְמוֹן צְדִיקָה, וְהָם יִשְׂרָאֵל, הַפּוֹמְדִים לְפָנָיו בְּתְפָלָה כְמַלְאָכִים בְּרָגְלֵי יְשָׁרָה (לְפִי סְבָרָה אֶתָּה יְרוּסָלָם א' ז' ב' ג').

כָּפִים בְּכֹתָהוּ / אֵימָם בְּהַכּוֹתָהוּ / כָּס מִמְלְכָתוּ / יְכֹן כָּבֹוד מִלְכָתוּ / וְקִדּוּשׁ הַלִּיכָתוּ / כָּגָמָרְוּ מִלְאָכָתוּ / לְעֵין כָּל יִמְלֹךְ:	יִמְלֹךְ:
לְכָל גַּבָּה יִפְּלֶל / וְהָר גַּבָּע יִשְׁפֵּל / לְכָל אָמֵאָפִיל / וּכְאוֹר זְרוּעַ לְרָאִי יִקְפִּיל / וְחַדְשִׁים יִכְפִּיל / לִיּוֹם זֶה פּוֹר הַפְּלִיל / מַצִּין לִמְלֹךְ:	יִמְלֹךְ:
מִטּוֹ גְּנוּים / הַמוֹגָאים / מַעֲדוֹ מַתְּגָאים / גַּאה בְּבָאוֹ מַלְכוֹ דְּגָנוּים / נְטָלוּ סְגָנוּם / מֶלֶךְ הַגְּנוּם / עַת אַתָּה לִמְלֹךְ:	25 לִמְלֹךְ:
נְדִיבִי עַמִּים / יִאָסְפוּ מַעֲמִים / נְשֹׂוא מַעֲטִי עַמִּים / אֶל מַקּוּם גְּנוּן גְּעִינִים / לְמוֹלָם מַגְעִינִים / נְשָׁאת מַעֲמִים / עַלְיָהָם לִמְלֹךְ:	לִמְלֹךְ:
סֻכּוֹת אַלְילִים / כִּיּוֹן גְּלוּלִים / סְחוֹב כְּמוֹ חַלְלִים / יִשְׁלַׁכְוּ בְּלִי סּוֹד אֶל אַלְילִים / הַבּוּ בְּנֵי אַלְילִים / שָׁאוּ זְמָרָה וְהַלְוָלִים / לְאָדוֹן כִּי יִמְלֹךְ:	30 יִמְלֹךְ:

יכון ואו מלך טנקרדמ 23 ישפל... יפל פטלן נובה: ביא אפ' ח' בטאפור'במן' וגבעה ר' 24 למלך: מלך אבויין
27 מפעמיות: מאותיות פטל 29 ובכין פטלך בון בר'ב וכיוון האפמן' בלי מלך פלב' 31 יעוז: נעם יעוז פ' 34 עמל:

21 כתמים בכתחו ברצון ה' את עם הכתמים (במד' כד כד). אירים בהכחותו ריל איי הכתמים, ירמי ב' י. יהוק' צו ו'. כס
מלךתו כסא מלכחות, עיש דבר' יי' יד (כס עיש שמוט יז טז). 22 כבוד מלכחותו מהל' קמה יא. וקידוש הליכתו
עמ' מהל' מה כה הליכות אליל מלכי בקדש. כגמרו מלאכטו הנכמה בגויט הנקראת מלאה (ירמי ב' כה כי מלאה היא לה'
אליהם צבאות בארץ נשדים). 23 לככל גבה יסיפיל יתחנן שהוא רומז לישע' ב' יב כי יום לה' צבאות על כל גאה ורומ' וכוכ'
והר ונבע ישפּיל עיש ישע' מ' ד' וככל הר וגבעה ישפּיל. לככל אום יאָסְפוּ עיש ישע' ס' ב' כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל
לאומים. וכאור זרווע (להיכ' מהל' זז יא) ימלוך עיש ישע' שם וועליך יורה ח' וכבודו עלייך יראה. 24 לראי יקמיל
ראי בני לשבמים, עיש איזוב לו ייח' כראוי מוצק. יקיל, ריל יקפל בספר. וחדרים יכפּיל ויבראו שםים חדשם, עיש ישע'
סיה יי' כי הנני בורא שםים חדשם וארך חדשה, ריל הוא המכפיל את הבריאה, והכל עיש הדרשה פרקי ר' אליעזר נ' ואחת'א
שםים וארך פתידין לעבר ולהחדר. מה כתיב עלייתן ונגנו כספר השמים (ישע' לד') כאדום שקרוא בספר גיגול אותו כן עתיד
הקב'ה לגלו את השמים. ליום זה פור הפל ליום הנגולה, עיש ישע' לד ז' והוא הפל להן גורל. 25 מטו נוים המו
גאים עיש מהל' מו ז' המנו גאים מטה מלכחות. מעדו דוגמת שב' כב' לה. גאות הקב'ה, עיש שמוט ט' ל. 26 מלכו דבויים
ריל ישראל, עיש ברא' מה זו יידגו לריב בקרוב הארץ, והיפויון מחראר את המאורע נאיilo כבר התגשם, הינו בעט שהקב'ה
מלך. נוטלו טגויים הנוגים נעלמו (טגויים פ' מרביבות, עיש באיזו בלבנון ישגה, מהל' אב' יז). מלך הגויים אחר להקב'ה
עיש ירמי יז. 27 נדיבי עמים יאָסְפוּ מעמים עיש מהל' מו ז' נדיבי עמים נאפסו. נשוא מעוטי עמים לשאות את
ישראל שהם המעת מכל הגמים (דרבר' ו') אל מקומות עיש ישע' יד ב' ולחותם פמים והבאים אל מקוםם. 28 גנוּן גע'ים
למולם מניעימים לשון דומה מניעימי מלל, פיט' אדיiri אימאה' 13. נשאים מעמים ריל למול אלה שהקב'ה נשאים
29 סוכות אליל'ים כיוֹן גְּלוּלִים עִש עמוס ה'כו וונשאות את סוכות מלכחים ואת כיוֹן אלמיכם – לפי רוב המפרשים סוכות
כיוֹן שני שמות אליל'ים והם – כנראה לפי חפיטת התרגומים שתרגמו 'סוכות' (וילקזאש בתרגום עט') והבינוי 'כיוֹן' במשמעות
תוכנה, תיקון (עפי' ניב' את מהר"י קרא). סוחוב... יושלכו עיש ירמי כב' סוחוב והשלך. והגעין לפי ישע' ב' כ ב'ם ההוא
ישליך האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו וכו'. 30 סוד אל אלים עיש שמות טו יא מי כמור נאלם. הַבּוּ בְּנֵי אַלְילִים

עזוֹז יָד בְּהַשִּׁיאוֹ / לְהָרִים גַּשִּׁיאוֹ / עַמְסִיו בְּנַשָּׂאוֹ / יָעַז
עַל רֹום מֶשֶׁאוֹ / יְדֵיהוֹ בְּנַשָּׂאוֹ / עַל הַוד כְּסָאוֹ / יַשְׁבַּ
וַיִּמְלֶךְ :

פָּור תִּפְרֶר אָרֶץ / בְּכָלְיוֹן וְחַרְצָן / פָּח בְּיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ / יַרְגִּיז
פָּחַד שׁוֹפְרוֹת עָרֶץ / יְשַׁלֵּשׁ וּבָם יְרֵץ / פָּאָר מִקְנֵף הָאָרֶץ / יַעֲלוּ כִּי
וַיִּמְלֶךְ :

³⁵ צָבֵי מִקְהָרָם יַעַל / וְאָדָר מִשְׁעָל / צָהָל מִשְׁמִיד-מִעָל / יַרְגִּנוּ כִּי
צָבָאות כָּל-פְּעָל / לְצַלְעָם יַרְטִי מִעָל / צְפִירָת פָּאָר לְהַעַל / הַן לְאָדָק יַמְלֶךְ :

קָצִינִים אֲשֶׁר מַלְכָו / אֲדָרָת יְשִׁילָכָו / קּוֹל יִתְנוּ וַיִּמְלִיכָו / לְמַלְךָ כִּי
קְרוֹאוֹאִים יַמְלָכָו / וְאַחֲרֵיו יְהַלְכָו / קְוּמִמִּוֹת יְלָכָו / וּבְרָאָשָׁם
וַיִּמְלֶךְ :

יעל פלאפקד מיג'וכךם   35 מי שועל אפט משועל זקאפֿן ירננו: יְרֻנוּ פ   37 למלה: לאדרן כי'יאחדים   40 בגlude
(ובגlude דוחמן) מלך: כי בא יבוֹא למַלְךָ פ

עִשׂ תְּהֵלָה, כְּתָא. שָׁאוּ זָמָרָה וְהַלְלוּ יְמִינָה. פָּאָג שָׁאוּ זָמָרָה וְתָנוּ תְּוֹפָה.   31 עֻזּוֹ יָד בְּהַשִּׁיאוֹ עִשׂ תְּהֵלָה, פֶּט יְד
תְּעוּזָה יְזָה. לְהָרִים נְשִׁיאוֹ (וְהַגְּשָׁא שְׁלוֹ וְהָרָה מִשְׁיחָה) עִשׂ שְׁיָא בִּי וְירָם קְרָן מִשְׁיחָה. עַמְסִיו בְּנַשָּׂאוֹ אֶת יִשְׂרָאֵל
הַעֲמָסִים מִנִּי בְּטָן (ישע' מו ג), עִשׂ יְשָׁעָה סְגָט יְנִשָּׁאָם וְינְטָלָם כָּל יְמִין עָולָם. יְעֹז וְיִמְלָךְ עִשׂ תְּהֵלָה, סְחָט עֲוֹז אֶלְהָיָם.

32 עַל רֹום מִשְׁאָו יְדֵיהוֹ בְּנַשָּׂאָו עִשׂ חַבְקָק, גִּי רֹום יְדֵיהוֹ בְּשָׁאָו, וְכָנְרָאָה רַיֵּל בְּנַשָּׂאָו אֶת יְדוֹ זָה עַל הַשְׁמִים (עִשׂ דְּבָרִי לְבָמָה
כִּי אָשָׁא אֶל שְׁמִים יְדִי?). עַל הַוד כָּסָאוֹ יַשְׁבַּעַשׂ יְשָׁעָה וְאַיְשָׁב עַל כְּסָאָו וְנָשָׁאָו, אוֹ כְּדָומה.   33 פָּור תִּפְרֶר אָרֶץ
עִשׂ יְשָׁעָה כִּד יְט פָּור הַתְּפִירָה אָרֶץ. בְּכָלְיוֹן וְחַרְצָן מֶלֶל, כָּלה וְנְתִרְחָה (ישע' יְכָבָר וְעַד). פָּח בְּיוֹשְׁבֵי אָרֶץ עִשׂ יְשָׁעָה
כִּד יְיַהְדָּה וְמַחְתָּה וְהַעֲלִיק יוֹשֵׁב הָאָרֶץ.

34 פָּחַד (ישע' שמ) שׁוֹפְרוֹת אָרֶץ יְשַׁלֵּשׁ עִי לְעַל שְׁוֹרִית, טְלוֹק, 80, שְׁלַמְתִּיד לְבָא יַחַק הַקְּבִיה בְּשַׁלְשָׁל שׁוֹפְרוֹת, אָחָת לְקִבְרוֹן
גְּלִוִוָּת וְאָחָת לְפָחוֹ הָאָוֹמוֹת וְאָחָת לְחַחִיתָה הַמְתִים, וּבָנְפִירְשׁוֹ גִּיבָּכְמִפְרָשִׁי כִּי כְּגָנוֹן וְטִיקָּאן, (וְהַמִּקוֹר בְּלִמי יְדוֹעָה). וּבָמְרָץ
בִּישְׁרָאֵל, עִשׂ תְּהֵלָה, קְמַט דִּי רְזָחָה הַיְּבָעָמוֹ. וְיַשְׁגַּרְשֵׁן יְרָצָן וְמִפְרָשִׁים אָתוֹו יְרָצָן אֶת הַגְּנוּס, דְּגָמָת שְׁוֹפָטָה סְגָט
גְּגָלָתוֹ. פָּאָר מִקְנֵף הָאָרֶץ יַעֲלוּ עִשׂ יְשָׁעָה דְּרָדְדָר מִקְנֵף הָאָרֶץ וְמַרְמָר שְׁמַעְנוֹ צְבִי לְאָדָק.   35 צְבִי מַהְרוֹם יַעֲלֵל הַלְלוּ
(צְבִי עִשָּׁעָה שמ) יַעֲלֵה מִוְהָרָן הָדוֹם רְגָלָיו (ישע' טו א) וְאָדָר מִשְׁעָל וְשְׁבָה מַהְיָם (שְׁעָל אוֹ שְׁוֹעֵל מִלְיאָה לְסִימָוֹן
הָיָם, עִשׂ יְשָׁעָה מִי מַד בְּשַׁעַל מַסָּה). צָהָל צְהָלָה מִשְׁמִי מִעְלָל מִהְשָׁמִים לְמַעַלָּה.   36 צָבָאות כָּל פְּוּעָל לְהַמּוֹנוֹ
מַעַשִּׁי. לְצַלְעָם לְסִבְרָם (עִשׂ תְּהֵלָה הַטָּו). אַיְבָ� יְחִיבָּה. יַרְטִי תְּעֵל יַעֲלֵה תְּחִבּוֹשָׁת (לְהַרְטָה אֶת הַמְּכָה), פִּי לְהַעֲלָתָה רְטִיה
עַלְיהָ). תְּעֵל, פִּי תְּעֵלָה (רְפּוֹאָות תְּעֵלָה, יְרָמִי ל יג) צְפִירָת פָּאָר כָּמָר תְּפָאָרָה, עִשׂ יְשָׁעָה כָּחָה בְּבָוֹם הַהְוָא הַיְּהָה צְבָאות
לְעַטְרָת צְבִי וְלְצְפִירָת חַפָּרָה לְשָׁאָר עַמָּו. הַן לְאָדָק יַמְלָךָ לְהַיְּכָי יְשָׁעָה לְבָגָא.   37 קָצִינִים נְשִׁיאָם. אֲדָרָת יְשִׁילָכָו עִשׂ
יְוָנָה גַּבְּרָא וְיַעֲבֵר אֶרְתָּחוֹ מַעַלְיוֹ. קּוֹל יִתְנוּ דּוֹגָמָת תְּהֵלָה, עַזְבָּל נְתִרְחָה, וְכְדָומה.   38 קְרוֹאוֹאִים יְשָׁרָאֵל, עִשׂ צְפָנִי אַז
הַקְדִּישָׁ קְרוֹאוֹאִו. וְאַחֲרֵיו יְהַלּוּכָו עִשׂ הוֹשָׁעָה יְאַזְרִי הַיְּלָכָו. קְוּמִמִּוֹת יְלָכָו עִשׂ וְקִירִי כּוֹי גַּג אַוְלָךְ אַחֲכָם קְוּמִמִּוֹת.

רֹאשׁ הַמִּצְמָן / לַיּוֹם זֶה מִזְמָן / רְשׁוּם לְמוֹעֵד זָמָן / וּבָזְנוּקָם
רֹועַת נְאָמָן / בְּבָאוֹ מִתְיָמָן / רֹוחַ יִסְעִיר בְּתִימָן / בְּגַלְעָד
שְׂנָאָן עֲלֵיוֹת / וִסְוָד פְּלִיאָיוֹת / שִׁיר מַתְלוּלִיוֹת / יִפְצָחוּ כִּי
שְׁאָיוֹת פְּתִיחִיוֹת / וְהַד אֹתִיוֹת / שְׁאָוֹן הַמּוֹן בְּרִיוֹת / יִרְעוּ כִּי
חַקְן כָּס כְּשַׁמְמָשׁ / שָׁמוֹ לְפִנֵּי-שַׁמְמָשׁ / תָּאָרוּ כִּצְאת הַשְּׁמָשׁ / בְּמַלְכָוָה יִמְלָךְ
תוֹמֶךְ מִמְּרוֹחַ-שַׁמְמָשׁ / וְעַד מִבּוֹאָת שַׁמְמָשׁ / פְּמָה בְּרָה כְּשַׁמְמָשׁ / יִרְומָם וְיִמְלָךְ

וממשיכין ע' 243,
ובמנוג אשכנזי המערבי מתחילין מיד 'ככתוב בתורתך וכו'

41 יִפְצָחוּ יִפְצָחוּ כָּמָה כִּי
43 חַוְכָן כָּס כָּשָׁמֶשׁ: חַוְכָן בְּכָס שָׁמֶשׁ אֲבִדָהוּ זָהָמָה-קְטָלָנָךְ בְּמַלְכוֹתָנוּ נָךְ
44 מִבּוֹא
הַשְּׁמָשׁ דָּרוּמָם' פְּטָלָאָפּ

ובראשם יִמְלָךְ פִּישׁ מִיכָּה בְּגַוְהָ בְּרָאשָׁם. 39 רֹאשׁ יִשְׁעָה כָּדוֹזָה וְאָמֵר רֹוי לִי רֹוי לִי. המוכמן הפטון בסתר (לשון המשנה, כונן טנהה' ז' י') עיש דברי לה לד הלא הוא כמות עמודי חותם באוצרותי. ועיש דניי יב ט כי טומלים וחותמים הדברים עד עת קץ. ליום זה מזומנים ליום וגואלה (לרייה עיש סברת ר'יא) רשות למועד זומן עיש דניי יב ט כי למועד מועדים וחזי... חכינה כל אלה. 40 רועה נאמן והקביה, עיש תhalb' פ ב רועה ישראאל האזינה. בבאו מתיימן עיש חבק' ג ב אלהו מתיימן יבאו. רוח יסעיר בתרמן עיש זכר' ט יד וחלך בעשרות חימן. בגולעד ימלוך בירושלם, עיש ירמא' כב ג, כי כה אמר ה' על בית מלך יהודיה גלעד אתה לי ראש הלובן. 41 שנאן עליות שנאן והוא מלחה שמשמעתה מטסקק, עיש תhalb' סח יה רכב אלחים רבותים אלפי שנאן; לפי קצת מפרשים (ע' רדייך) סוג מלאכים שנקראים בן, ובמשמעות זו גם אצל הפייטן בשאר כתביו. עליות, פ' השמים (עיש תhalb' קד יג משקה הרום מפליזהו), ר'ל מלאכי השמים. וסוד פלייאיות ואסיפות מלאכים בשם פלייא (שופט' יג יה), ומשמעות מלחת סוד עיש בראי מט ובסודם אל תבא נפשי. שיר מתוליות ייפצחו ישרו ישר ממרומים (חלילית מלחה תלמידות שמשמעה ליהא תול עשו מעפר, כבוגן במשנה אהלי' ס"ז ב' ההלוליות הקרובות בין ציר לעיר, וכינראה חפס בה הפייטן במשמעות השמיים והгалילוים). 42 שאיות תחתויות קול המוני הארץ (כינראה מופס הפייטן שאיות שמשמעותו שטמונה, יש' כד יה, במקום שאון, רעש, מקבל מה שבא אחריו: שנאן המון ברייתו). והורד אותיות אותות השמיים. שנאן המון בריית ירידע, וכל החטיור החל משורה 41 עיש' ישב' מוד בג רב שמים כי עשה ה' הרים מחותיות ארץ פצחו הרום רנה יער וככל עץ בו כי בגאל ה' יפקב ובישראל יתפאה. 43 חַוְכָן כָּס כְּשָׁמֶשׁ (ויריג חוכן בכס שםש) הכסא של המשיח יהיה מתוקן כשםש, עיש תhalb' פט לזרלח וככטו כשםש גנדיז' ליראה יכון צולם. טמו לפניו שםש עיש תhalb' עב יה יחי שמו לעולט לפניו שםש ינון שם, ודרשו על המשיח, ביר א' ד' (ע' 6). פסח ד' ביד' א' ועוד. תארו כצאת השם עיש סופט' ר' לא ואוהבו כצאת השם. והכל ע"פ מה שדרשו הויל ביר ייב ו' (ע' 102–104) שה דברים ניסלו מאדם הראשון... ועוד אין חווין לתקונן. עד שיבא בן פרק... אלו הן זיוו... זיוו מנין ואוהבו כצאת השם. במלכו במלך המשיח מלך הקביה. 44 תומך ממורחה שםש ועד מבואת שםש הקביה שהוא חומך בעולם כולם (להיכ' תhalb' ג א וועוד). תמה ברה כשםש ישראל עיש שה' ו ס' חמתי. ו' ברה חממה, שדרשו על ישראל.

תקיעיתא ליום שני

מלכיות

בשחל יום ב' דריה ביום א' בשבוע נוהגין לומר את הפירות 'אנסיכה מלכיה', ראה ע' 233

קימון: ח-ז-כ-פ-וּל. [נקטו: יוקי זן יוקי] צלי כליה. כל סדרים מקומיים יעלוכם. – א' 1494.

הַלְלוֹתָא אֶלְהִי / אֲשִׁירָה עֹז / אַסְפָּרָה כְּבָדָה / אַפְּרָנָה	מַלְכָּה:
אַשְׁגָּב לְפֹעֵל / אֲשֶׁר שָׁח וְפָעֵל / אָנוּהוּ כִּי לוּ / יִאָתָה	מַלְכָּה:
בְּעֹז נִצְחָא אָשְׁנָן / כִּי צָבָא אָנִי / וְלוּ נָאָה שִׁיחָ / גָּדָל	הַמַּלְכָּה:
בְּקָהָל אֲבָשָׂר / בְּרָב עַם אָדָבָר / לִמְיָ שָׁאת וַיְתַר עָז / וְלִמְיָ	הַמַּלְכָּה:
5 גָּוֹשׁוּ גּוֹשָׁם / וּבָזָא מַמְלָכָות / רָאוּ מִה נְהָדר / בְּמִנוֹז גְּדוּלָיוּ אַתִּי / וּגְרוּמָמְנָהוּ יִתְהַדֵּד / וְאֶל תִּתְגָּאוּ / בְּגָנוֹר	הַמַּלְכָּה:
דְּרָכִים בְּעֵית / גַּעֲשָׂתָה מַצּוֹּלה / הַתְּבִזּוּנָה יִתְהַדֵּד / לִמְיָ גְּרוּקָה	הַמַּלְכָּה:
דְּרָךְ סּוֹס בְּיִם / כַּגְגָד שְׁשׁ מְאוֹת רַכְבָּב / וּמָה יוּעַיל גַּבָּר / עַז	בְּמַלְכָּה:
הַזְּוּנָנוּ רְזֻנִּים / אָנוּ וַיְרַגְּנוּ / הַבִּיטוּ חַתָּת / וּמְאָסוּ	מַלְכָּה:
10 הַגִּידָוּ כְּחוֹ / לְאָמִים וְדַבְּרוּ / לִזְהָ יִכְתָּב / שָׁם	הַמַּלְכָּה:

כינוי הביל'; זדורר', זדרה נאון ע' רבו איילך (=ס); צטוי: ניזו (מחלקם קרייעים) אבו (רכ' 1-9); קי' (6-45); קני' (1-46) ||

1 אשיר... אספר קנו³ 2 אנוּהוּ הנְכַבְּגָן אֲנִיס: אָנוּהוּ שָׁר כִּי 3 נִצְחָ חִסִּי אֲגִינְגִּס | וְלוּ: וְלִי אָוּן | גָודָל: גָנוֹד פָט
בָנוֹרֶל מָאָפָ אָוְרָ ס 4 אָדָבָר: אָהָל אַבְבָ'/דָווּזָחָכָ | לְמִיאָן וְלִמְיָ חָן | וְלִמְיָ אָפָן 5 בָוָאו טָאָגָס: מַלְכָה אָט
6 וּגְרוּמָמָהוּ ס | וְאֶל: וּבָל בָט 7 יְחִיד חִסִּי אֲגִיס | מַלְכָה אָוּן/אֲפָאנִי 8 בִּים חִסִּי אֲגִינְגִּס | כָּנְגָד: גָנוֹד ט | עַז
אַבְבָ'/דָהְוּזָחָפָנְכָךְ: וְפָעוּ מִיחִיד ט עַז אֲנִיס וְשָׁאָר כִּי 9 אָז וַיְרַגְּנוּ: אָז וַיְרַגְּנוּ אָגִי וְאָז הַתְּרַבּוּ ס 10 שָׁם: בָשָׁם בָא

1 אָהָלָה אֶלְהִי עַשׂ תְּהָלָי, קָמוּב. אָשִׁירָה עַזּוּ עַשׂ תְּהָלָי, נִט. אַסְפָּרָה כְּבָדָה עַשׂ תְּהָלָי, צָוּ. אַפְּרָנָה מַלְכָה
אֲקָשָׁנוּ, אֲפָאָרָנוּ (מָלִי וְיָאָפָר לוּ בָו, וְיקִי חָז, שָׁהָוא לְפִי רְשָׁעִי לְשָׁוֹטָט, וְכִיה בְּלְשָׁוֹן הַפְּיטִיטִים). אָשָׁנָב אַרְוּםָם, עַשׂ
תְּהָלָי, צָא יְהִי. אָשֶׁר שָׁח וְפָעֵל כְּנִינָן כִּי הוּא אָמָר וְיָהִי, תְּהָלָי, לְבָט. אָנוּהוּ שָׁמוֹת טָוּב. כִּי לוּ יִאָתָה יְרִמִּי, יְהִי. 3 בְּעֹז
נִצְחָ אָשָׁנָן בְּמִשְׁמָעוֹת לְבָרָר, לְשָׁחָה, בְּקָשָׁר לְמִלְתָה וְיוֹסָס בָּזָר, וְכִדְמָה. כִּי צָבָא
אָנִי כִּי יִשְׂרָאֵל הַמִּצְבָּא הָרָ, עַשׂ שָׁמוֹת זָהָר וְמוֹצָאָת אַתְּ צָבָאָת עַמִּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכוּ. 4 בְּקָהָל אֲבָשָׂר עַשׂ תְּהָלָי, מִי
בְּשָׁרָתִי צָדָק בְּקָהָל. בָּרָב עַם מְשָׁלִי יְדָכָה. לְמִי שָׁאת וְיִתְהַדֵּד עַז תְּהָלָי, מִטְבָּגָד. 5 בְּמִזְחָה תְּגָרָה, עַשׂ תְּהָלָי, קְטִיט
וְלִמְזָחָה תְּמִיד תְּגָרָה. 6 גְּדוּלָהוּ אַתִּי וּגְרוּמָמָהוּ יִתְהַדֵּד עַז תְּהָלָי, דָז. וְאֶל תִּתְגָּאוּ בְּגָנוֹר הַמַּלְכָה שְׁלָכָם, שָׁאָנוּ
קִים. 7 דְּרָכִים בְּעֵת גַּעֲשָׂתָה מַצּוֹּלה דָל בְּעֵת שְׁמַזּוֹלָת יִם סּוֹפֶט. גַּעֲשָׂתָה לְדָרָךְ בְּקִרְיעַת יִם סּוֹפֶט.
נוֹרָקה הַמַּלְכָה כָּנְרָא בְּמִקְומָן 'צְנִיף מַלְכָה' (ישע' סב ג) שָׁלוּ מַתְאִים פְּעֻולַת הַזְּרִיקָה. 8 דְּרָךְ סּוֹס בְּיִם עַשׂ תְּהָלָי, גָּטוּ
דְּרָכָם בְּיִם סּוֹס. כָּנְגָד שְׁשָׁ מְאוֹת רַכְבָּב חִיל פְּרָעָה, שָׁמוֹת יְדָז. וּמָה יוּעַיל גַּבָּר עַזּוּ רְלִיל לְבָרָר מִזְמָרָה בְּמַלְכָה.
9 האוֹינוּ רְזֻנִּים אָנוּ וַיְרַגְּנוּ עַשׂ שְׁוֹפֵט הָרָגָשָׁה, שָׁמוֹת יְדָז. הַבִּיטוּ חַתָּת עַשׂ אִיּוֹב וְכָא תְּרַא חַתָּת (פי' בהלה) וְתִיאָרָה,
וּמְאָסוּ מַלְכָה גָּמְלָכָה שְׁלָכָם. 10 הַגִּידָוּ כְּחוֹ לְאָוּמִים וְדַבְּרוּ עַזִּי מִכְּלָאָה בְּשָׁלָח, מִס' דְשִׁירָה ח' (ע' 141) מי מִמּוֹן
בְּאַלְיָם הָרָ, כִּיּוֹן שְׁרָאֵל שָׁאָבָר פְּרָעָה וְחִילוּ בְּיִם סּוֹפֶט וּבְטָלָה הַמַּלְכָה שְׁלָכָם מְצָרִים וּנְעָשָׂו שְׁפָטִים טְבֻזָּה זְרָה שְׁלָחָן פְּתָחוּ
פִּיהם וְאָמְרוּ כָלָם מִכְּמֹר אָלִים, וְלָא יִשְׂרָאֵל בְּלִבְדֵי אָמָרוּ שְׁרָה אָלָא אָקְהָ האוֹמוֹת כְּשֶׁמְעָוָה שָׁאָבָר פְּרָעָה וּמְצָרִים בְּיִם וּבְטָלָה
מַלְכָתָם שְׁלָכָם וּגְעָשָׂו שְׁפָטִים בְּעִזִּי שְׁלָחָן כְּפֹרָו כְּוֹלָן בְּעִזִּי שְׁלָחָן וּפְתָחוּ פִּיהם כְּוֹלָן וְהָוּדוּ לְמִרְמָה וְאָמְרוּ מִי מִמּוֹן וּכְוּן.

גָּלַחֲמָן רְאֵשִׁית גָּוִים וְאָבֶד / כִּי נְשַׁבַּע חַי / בְּכֹסָא
נַּיְלָעָן בְּכָל דָּוָר / כִּי לֹא לְמַד / מֵגַּלְחָמָם בָּיִם / וְעַטָּה
זָהָד עַל אֲדוֹנֵיו / עַבְדָּל יוֹשֵׁב גָּגָב / בָּזָאת תְּרָנוֹ אָרֶץ / בְּשָׁאת עַבְדָּל
וְרָעָבָרְוָכִים / הַחֲרִימָוּ אֲרוֹרִים / כִּי נְתַנוּ קֹול / לְאָדִיר
15 חַשְׁבָּוֹן וּבְשָׁן / עַזְּרָרוּ מְלָחָמָת / בְּלִי לְתַתְּ דָּרָךְ / לְצָבָאות
מְלָחָמָת / חַילָּם נְשָׁמָד / וְאַרְצָם חַלְקָה / וּמַעַל וְרוֹעָם / נְפָלָה
הַמְּלָכוֹת: טְפַשְׁׂוּ בְּנֵי כְּנָעָן / כִּי נְכָרִים הֵם / בְּאָדָמָת בְּנֵי שָׁם / וְרָעָב
טְבָחָם בֶּן נָנוֹ / עַד פָּנָה אָרֶץ / לְפָנֵי אָרוֹן הַבְּרִית / אָדוֹן
מְלָכוֹת: יֹשְׁבִּי חַרְפָּת / אָז הַקְּשָׁה לְחַץ / עַזְּרוֹהוּ בְּלִי בָּצָע / אַפְּסִי
20 יְהָה הַלְּחִים בָּם / צָבָא בְּלִי בָּצָע / כִּן יַאֲבֹדוּ שָׁאָר / וְלִין
כָּאָרוֹן בְּלִבְנָנוֹן / אֲשֹׁור גָּדָל / וְחַרְפָּ אָוִיד / כְּבִיר
כְּלִיל אֲשָׁה הַמְּמָמָם / בְּלִיל שְׁמֹוּרִים / וְאָז יַדְעֻוּ כָּל / כִּי לֹאֵל
הַמְּלָכוֹת:

במלוכה ב' 11 בכוס: בכוס בטכליאפֿן המלוכה טאָפֿן 12 וילעג ס 15 נגב: נגב ו' 1 בשעת: בשנתה ב' עברו:
מלך מפ 14 המלוכה: במלוכה אַבְּבַי' זְסְטוּכָּמְלוֹכָה אָפֿן 13 تحت:חת פטאטָפֿן המלוכה ה 17 טפשו: טופשו קְנִיסָּס
נכרים: בני נכרים ט' באדרמת: באדרמת ס 18 טיבחטְ קְנִיסָּן פנה: יפְנָה בְּבָ' הָוּו' וְחַמְפְטָא פְקָוְקְנִיסָּה ב' כ'
לפנִי: ולפנִי פְּמַלְפְּנִי טאָפֿן ברית קג' 19 יושבי: יושב חַפְאַפְמָקְנִיסָּן בלוי: בלואָן 20 הלחים או הלחים כי'י': גלחט ס
רפ' צבא: בגבָא ס' בלוי בעצְקְנִיסָּס בלאָסְטָפֿן ולאָל: ולוֹ קְגִיסָּס 21 חַרְפָּ אָוִיד ס 22 חממס: גהמָס

11 ונלחם ראשית גוים עמלק, עיש'במד'ן כד. כ. כי נשבע חי בכוסא מלוכה עיש' שמות ז' טז כי יד על כת יהוכרי. וילעג
היה לילעג. 12 מי נלחם בים ועתה מלוכה שנא' (ההיל' צג א) הי' מלך גיאות לבש, ושם (צג ב) נאמר נכוון כסאך מאן
שורשו על שירת חיים (שמות רבה כיג א'). 13 זה על אדוניו עבד יוושב נגב המכונני מלך עריד יושב הנגב (במד' נב' א)
חויד של ישראל שנקרו אדוניו, עיש' בראי ט' מה ארור נבען עבר עבדים יהיה לאחיזו. בזאת תרנו ארץ בשעת עבד
מלוכה עיש' משלי לcad-ב'חתת שלש רגוז אָרֶץ...חתת עבד כי' מל'... 14 ורעד ברכותים ישראל החרים אורהורים
את המכוננים (פיש' בראי ט' כה). כי נתנו קול לאדריך במלוכה אחורי שהתפללו אל ה', שנא' (במד' נב' ב) ויידר ישראל
נדר לה', ויאמר אם נתן תחן נכו' יושמע' ה' בקהל ישראל ייון הא מכונני ויחורם ואחת פריהם. 15 החשbon ובשן עוזרו
מלחמת סייחון מלך חשבון ועוג מלך הבשן. בלוי לחתת דרכ' לצבאות המלוכה בלוי לחתת לישראל לעבור גנובלם (במד'
כא אילך). 16 חילם נשמד וארכט חולקה שם. 17 טפשו בני כנען (פיש' תחל' קיט ע' טפש כhalb לבט) היו
טפשים ולא חפסוי כי זרים הם באדרמת הארץ שנשבע ה' לחתת לבני שם. 18 טבחם בן נון יהושע עד פנה ארץ המכוננים.
לפני ארון הברית אדרון המלוכה עיש' יהושע ג' يا הנה ארון הברית אדרון כל הארץ עובר לפניכם בירדן, וכדרשת חז'יל
פסיקתא דרייכ' טז' זף קכ'יג א' אידר שמואל בר נחמני כל מקום שנאמר אדרון עוקר דיורין ומכוnis דיורין, וזה בנין אב שבכולם
הנה ארון הברית אדרון כל הארץ, עוקר כגענים ומכוnis ישראל. 19 יושבי חרותת יכנן מלך חזר ושר צבאו סיטה שאיה
יושב בהרשות גוים, עיפ' שופט' ד' ב. והצורה יושבי' (במקום יושב') דוגמת שוכני סנה (דבר' לג טז), ויג' יושב. אzo הקשה
לח' עיש' שופט' ג' והוא לוחץ את בני ישראל בחזקה עשרים שנה. עזוריחו בלוי בעצ' אפסי מלוכה עיפ' שופט' ה יט
באו מלכים גלחמו או גלחמו מלכי כנען...בעצ' כספ' לא לקוחו. 20 יה' הלחים בס' צבאו בלוי בעצ' בס' ה' הלחים בס' צבאו
השימים, שנא' (שם כ) מן השמים נלחמו הכוכבים ממטלהותם נלחמו עם סירה. כן יאבדו שאר עיש' שופט' ה לא כן יאבדו כל

לשחת כרע פל / כחشب עלוות לשחק / וסר מנו לבב אָנוֹשׁ / ורד מפלוכה:
לכג' הוושב / וכח אל הכהיר / למרים ומשפיל / השלים מפלוכה:
מג'רה צאן לטבח / ונתקנו עליות / בלבוש צער / רוזם מפלוכה:
מכורי بلاהן / פדיי بلا כסף / סלו למיטה כמים / לב מפלוכה:
גמברו יונים / לבני יונים / ורחוקם מעל / גבול מפלוכה:
נארו ברית נחת / והMRIידו עם באלא / ומגורום بلاהן כח / מכני מפלוכה:
שעיר החניף / להורחו באיזו / נירש בקהל בכוי / חרב מפלוכה:
שגב חלק / היהת גביר לאחיו / ועוד תפב / לישרונן 30 מפלוכה:

כל: הכל וו'פ 23 בחשבו ס | שחק ט | מנו בסו | לבב: לב ס 24 מלוכה: לב המלוכה ס 25 ונתקנו קג
נכחנו אפ | בלבוש ס: בלבוש כיינן 26 מכורי באל כסף פDOIו בלא הון ס | מלוכה ד 27 ורחוקם: והרחיקם ס |
מלוכה אב'דו 28 והMRIידו: והMRIידו אב'דו זעט באלא: עט אל ו'חנוך מכני בחוק כ'ד'
29 נירש כמה כיין; נירש ס כיין אחודם | מלוכה את 30 לאחים: לאחים בבי'ו'חפטאפקן אחים או | עוד זע

אויביך ה', 21 כארז בלבנון אישור גדל עיש יהוק' לא בג הנה אשור ארז בלבנון, וכונת הפיטן אל טנחריב מלך אשור.
וחהרף שלח את רבקה לחרכ' אליהם זע, מיב' יט ד. טז. אויריד כביר המלוכה עיש' יג ואיריד כאביר יושבים
(ר'ל את ה' כביר יושבי הארץ). 22 כליל אש הממס אלכם אש כליל, לפ' מסורת אחת (ספרא שמייני, מבילאת דמיולאים
ליד', ועי' גיב' שבת דף קייג' ב'. סנהדר' דף ציד' א') נשמהם נשרפה וגופם קיים, לפ' מסורת שנייה ספרא שם כ"ג. תנומה מה
טיו תנומה נא כרא ע' 50 בובר, וווער) גופם שרף ורק בגדיהם נשארו. ביל שמרורים כל העניין היה בלב פסה לפי מסורת
עתיקה שרומין עליה בירר' פסחים ט' ג' דף ליין ד' (כתיב השיר היה לאם כליל התקדש ה). בא ליל פסה למדוד על מפלחו של
סנחריב וככו) ובאריכות במדרשם פנים אחים ל מגילה אסתור (ספרי דאגדאה על מגלה אסתור, בובר) פרשה ו' דף ליין א' (מורא
גם בילוקוט חי' רמו רמאי) ואstor לילה ליל פסה היה, שעלה טנחריב והיה רבקה שם הלק והציצ על פתח החומה של ירושלים
ושמע אונן קוראין הלל וככו. 23 לשחת כרע בל (עיש' ישע' מו א כרע בלב קרס גבו) נוכנץ הנקרא על שם ע"ז שלו
(דוגמת פוטו של ינאי וחיי בחזי היליה': כרע בלב ומצבב) בחשבו עלוות לשחק ע"פ נבואה ישעה יד יג'טו ואתה אמרת
בלבך השםם אעללה מהעל לכוabi אל אריטס כסאי... אעללה על במתה עב... אך אל שאל תורד אל ירכתי בור. וסר מנו לבב
אנוש (לשון זה כמו ישע' יג ז' ופער) עיש' דני' ד יג לבבמן אנושא ישנן ולכוב האיה יתבה לה. ורד וירד (לפי פועל' ע"ז).
24 לבנו הוושב (עיש' ברא' מ יג וחשייב על בנך). למרים ומשפיל (עיש' שי' א ב' משפיל אף מרוםם) השלים
המלךה חלק לו מלוכה בלשותה. והענין ע"פ דני' ד לאידל. 25 מוגרה צאן לטבח ימי מרדיי ואסתור היו היוחדים
בכנת רצח. מוגרה, פ' הושלחה הופלה. צאן לטבח עיש' ירמי' יב' התקח צאן לטבחה, או ישע' נג ז' כשה לטבח יובל.
ונתקנו עליות (עיש' שי' א ב') כנראה רעל ותוקנו עליות אלו וניצלו היהודים ע"י מרדיי ואסתור. בלבוש צער
רודם המלוכה מרדיי ואסתור משבט בניימין (הנקרא צער רודם, עיש' חה' סח כת שם בנימין צער רודם) פ' יפ' אסתור ה' א
ותלבש אסתור מלכות, ושם ח טו ומרדיי יציא מלפני המלך בלבוש מלכות וכו'. 26 מכורי בלא הון פDOIו בלא כסף
עיש' ישע' נב ג חננס נמכרותם ולא בכח תגאלו. ויתכן שהפייטן תפס את העניין ע"פ הדרשה שנה' דף צי' ב', חננס נמכרותם בענודה
זרה, ולא בכח תגאלו לא בתשובה ומעשים טובים. וזה הוא אומר: אתה שזכה לחייגל בלי זכות, סולו למיטה כמים ליב
המלךה שבחו את ה' שביכלהו להטota את לב המלכים, עיש' משל' כא אל פלי מים לב מלך ביד ה' על כל אשר יחפץ יטנו.
27 גמברו יונים ישראל שקורא אותך הקביה יונה לפי הש"ש ב' יד. לבני יונים בימי החשמונאים, ורחוקם מעל גבוי
מלךה ר'ל מודי שראאל, והלשן עיש' יואל ד' ובני יהודה ובני ירושלים מכורותם לבני הינוים מען הרחיקם מעל גבויים.
28 ניארו ברית נחת ביטלה, הפרוי, עיש' תהלי' פט מ גארה ברית עבדך. והMRIידו עט באלא הלשן עיש' במד' ד' ט אך
בה' אל תמרודו, וכdomה. ומגורום בלא כה מכני מלוכה כהני ה' בני מכני החשמונאים, כלפי האובייטים. 29 שעיר
טעו שהיה איש שעיר (ברא' כו' יא). החניף להורחו בצדתו תנף את אביו בהביאו לו את הצד שהייה אוורה. וירש בקהל

לפי מנהג פולין (וצרפת) אין אומרים מה שנדרס באותיות קטנות בפתח בתרמך. ויהי בישرون מלך. בחתאף רashi עם יחד שבט ישראל: (דברי גג א)

עשרה לך בציון / שם נוראות / לאו תצליחנה / בכיסא מלוכה: עוֹזֵר וְחַקָּן / מִשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ / וְכָגֹן כְּסָאֵךְ / בְּקָרִית מלוכה: בְּפָהָב בְּדָבְרֵי קָדְשָׁךְ. יְפָה נָזֵף מִשׁוֹשׁ כָּל-הָאָרֶץ הַר-צִיּוֹן יְרַכְתִּי אֲפָהָךְ. קָרִית מֶלֶךְ רַבָּךְ: (תהל' מה ב)	פְּנֵי מְאוֹר לְבָנָה / וְחַמָּה תִּחְפֵּר / וַיְבוֹשׁוּ עַוְּבָדִים / בְּשָׂאתְךָ פְּאַר עִיר יִפְּיָה / לְבָרָה כְּחַמָּה / וְגַלְהָ לְגַגְדָּנוּ / כְּבָוד בְּפָהָב עַל יַד נְבִיאָךְ. וְחַפְרָה מִלְבָנָה וּבְשָׁהָה הַמְּמָה. כִּירְמַלְךָ תִּזְבְּאֹת בְּהָר צִיּוֹן וּבְרוֹשָׁלָם וְגַדְגֻּנוּ כְּבָוד: (ישע' כד כט)
35 צְבָאות גָּאוֹלִי צָוָעֵן / שׂוֹרְרוּ בְּלִיל חָג / וְהָוָא לִילָה נְשָׁמָר / לְסַחַר מלוכה: צְעַדוּ בְּמַי שְׁעַל / צָפוּ בְּרוֹתָה שְׁכָל / אֲנָה יִגְתְּעַו / וַיַּקְבְּלוּ בְּפָהָב בְּתֹרְמָךְ. תְּבִיאָמוּ וְתַטְעָמוּ בְּהָר נְתַלְתָּךְ מְכוֹן לְשִׁבְתָּךְ פְּעַלְתָּךְ: מִקְדָּשׁ אֲדֹנִי כּוֹנֶשׁ יְדִיךָ: (שמות טו יז)	
ליישורון חסוב ט) מלוכה אבבו/זפטאנטאנך קג³¹ חצליות: הצלחה נאס] לכטא ו'מכ'קנ² 33 יבשו בדו ס לברה כחמה: [די לוחומה קג³⁴ לנגידינו אבדוזחך] המלוכה הוואפמן 35 ותווא לילה נשמר הווא ס 36 צעדותם קג³ ואנגה ט בית חס' קג³: בית חס' כ' 38 לפולמיים: צור עולמיים ב'ח'ך² צור לעולמיים הפטן או ט 	

בכי הרבה ומלוכה ברכני שכבה (בראי כו לה) זכה לברכה ועל חרבך תחיה (שם כו מ), ודרשוهو במדרש תנחותא מולדותה כיד דף ע"ב ב' (ובור). קדושים טרי דף מ' (ובור). מדורש תלילים פ' ד' דף קפ"א ב' (ובור) שהיל נושא שלוש דמות, ובזכרן השלים אותו הקב"ה מוסף העולם עד סופו ומנון לו שלילה בעולם הוא. 30 שוגב חילך בכל ריל נשבג פלייו יעקב הנקרא איש חילך (בראי כו יא) היהו גבר לאחיו לפי ברחת יצחק (שם כו כת). ועוד תסובב ליישורון מלוכה ריל לימות המשיח תחוור המלוכה שוכן ישראל. 31 עשה לך בציון שם נוראות שם של פושה נוראות (הילсон מושפע ע"י ישע' טד א). באז חצליות ריל את ציון. 32 עזרך והקץ הלשון ודוגמת תחל'יה כה. משוש כל הארץ מתה' מה ג, ריל הר ציון. בקריות מלוכה שם, קריית מלך רב. 33 פני מאור לבנה וחמה תחזר ע"ש ש"ש, כד כב. ויבשו עובדיםמו בשאותך מלוכה בהתחאם לחרוגם יונתן לפסקוק הניל' ויבתחון דפלחין לסתהרא ויתכנען דסנתדין לשמשא אריה מתגלו מלכותה דה' צבאות וכו'. 34 פאר עיר יפִי (ע"ש ישע' סיג לפאר מקרים מקדים) עיר יפה נוף, תחל' מה. לבירה כחמה לישראל, ע"ש שה"ש ו' ז. 35 צבאות גאוולי צוען גאוולי מצרים, ע"ש תחל' עיח בנד אבוחט עשה פלא בארץ מצרים בשודה צפן. שוררו בלילה חג ע"ש ישע' לכס השיר יהיה לכט כליל להתקדש חג, לפי דורות חילום קייב' דף רלה'ח א' ואימתי בשעה שורגנת בכורי מצרים בלילה וכו'. והוא לילה נשמר ע"ש שמות כב מב ליל שמורים הוא לה, ועי' מה שדרשו בתנחותא بكل י"א דף ס"ט א' בבור ושיהليل שמרורים הוא לה' להוציאם מארץ מצרים הוואليلת הזה, כל נסים שנעשו לישראל ופרע ולهم מן הרשעים בלילה זהה וכו'. וזה שאומר הפייטן: לסהח מלוכה להכricht ולבכלות מלכות הרשעים (ל' נטהח אביריך, ר'מו, מו ט). 36 צעדו במי שועז במי ים סוף, ע"ש ישע' מיב מי מוד בשעלוי מים. צפו ברוח לכל אנה יונטען ע"ש שמות כו יז תבאמו ותחטומו בדור נחלתך וכו'. 37 קומטטו שעריו ובול בית עולמיים גנדטו וגנזו (ע"ש איוב כב נו אשר קומטו ולא עת) שעריו בית המקדש (ע"ש מא' ח יי' בונה בניהו בית וועל לך מכון לשבעך עולמיים). כי מביניכו שבתה מלוכה מאחר שפסקה המלוכה מבין שעריו המקדש. 38 קדוש יבואר בם... ואו יישאו ראש ע"ש תחל' כד'. 39 ורבצה עדינה ישבה במנוחה מלכות בבל, ע"ש ישע' מוח שמעי זאת עדינה היושבת לבטה... לא אש אלמנה... שקטה מאלמן

מַלְוָכָה: קָמְטוּ שְׁעָרֵי זְבוֹל / בֵּית עֲזָלִים / כִּי מְבִינִימָו / שְׁבַתָּה
קָדוֹשׁ יָבֹא בָּם / לְעַזְלִים / וְאֶזְשָׁאוֹ רָאשׁ / בְּחִדְשׁוֹ
בְּפִתְחוֹב בְּדָבְרֵי קָדוֹשׁ. שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאַשֵּׁיכֶם וְהַשְׁאָוּ פְּתַחֵי עַזְלָם. וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכְּבּוֹד:
(וְנוֹתָגֵן לְהַשְׁמִיר) מַיְהִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבּוֹד יְיַעַן וְגַבּוֹר. יְיַעַן מֶלֶךְ מְלָכָה:
שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאַשֵּׁיכֶם וְשָׂאוּ פְּתַחֵי עַזְלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכְּבּוֹד:
מַיְהִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבּוֹד יְיַעַן צְבָאות הָוָא מֶלֶךְ הַכְּבּוֹד סָלה: (הַאלָה כְּדַזְבָּן)

הַמַּלְוָכָה: רְבָצָה עֲדִינָה / שְׁקַטָּה מְאַלְמָן / כִּי אַרְךְ לָה / גַּעַן
40 רִיבּוֹ מוֹשִׁיעִים / שָׂאוּ אַדְרָם אַדְרָם / וְשִׁיטּוֹ עַל אַדְרָן / הַוד
בְּפִתְחוֹב עַל יָד נְבִיאָה. וְעַלְוּ מוֹשִׁיעִים בְּהָר צִיּוֹן לְשִׁפְטָת אַתְ-הָר עִשּׂוֹ וְתִיקְתַּחַת לִי תִּמְלֹכָה:
(עַבְדָּי אַכְבָּן)

מַלְוָכָה: שָׂרָא שְׁנָא אֵל / וְהָוָא עַל לְשׁוֹנוֹ / בְּקַשׁ אַמְתָּה וְאַיִן / וְרַחֲקָה
שְׁדֵי הַסְּרָה / אַנְנָן מְאַבָּאֵיךְ / וַיְרִיעּוּ לְךָ / תְּרוּעָת
בְּפִתְחוֹב בְּתוֹרָתָךְ. לְאַדְהַבִּיט אַנְנָן בְּעַקְבָּבָן וְלְאַדְרָאָה עַמְלָה בְּיִשְׂרָאֵל.
יְיַעַן אַלְקָהָיו עַמוֹּו וְתְרוּעָת מֶלֶךְ בָּו: (גַּמְדָּי כְּבָנָא)

בְּמַלְוָכָה: תְּחִלָּגָות / תְּחִזָּזָר עַזְזָן / לְבָל יְשַׁטְּרָר / זָר
תְּפִזּוֹן תְּבָל / כִּי יְגַעַר רְשָׁע / וְשָׂם צְדָקָה לְרָגְלָיו / וַיְצַנֵּף
בְּפִתְחוֹב בְּדָבְרֵי קָדוֹשׁ. יְיַעַן צְאוֹת לְבָשׂ יְיַעַן תְּחִזָּזָר. אַפְ-תְּפִזּוֹן תְּבָל בְּלַתְּמֹוט:
(הַהְלָל צָנָא)

הַמַּלְוָכָה: 45 תְּקֻם גּוֹיִם / תְּכַיֵּחַ לְאַמִּים / תְּשִׁבְרָה מִטָּה רְשָׁע / מוֹשִׁיל
תְּחִלִּיפָּה אַלְיִלִים / תְּשֻׁבָּב לְבָדָךְ / תְּקַרְאָנָצָח / יְחִיד
בְּפִתְחוֹב עַל יָד נְבִיאָה. וְהָיָה יְיַעַן מֶלֶךְ עַל-בְּלַתְּמֹוט. בְּיָום הָוָא יְיַעַן יְיַעַן יְיַעַן אַחֲד וְשָׁמוֹ אַחֲד:
וּבְתוֹרָתָךְ פִּתְחוֹב לְאָמָר. שְׁפָעָה יִשְׂרָאֵל. יְיַעַן אַלְמָנָה יְיַעַן אַחֲד: (דָּבָרִ יְהִי רְצָאת)

ישאו ראש: ברנוזו, מנך | מהדרש א'ב'ד'ח'ומ | ושקפה אמר' המלוכה ב' | מלוכת ה'ום 40 ושו' נך | איזון: אדום טוי |
חו'ה: הרר אַדְתְּיֵי קָדוֹשׁ 41 ורוצ'ה: ותרז'ק וט'א: קָמֵס ותרז'קה קָבֵי הרוחק כָּךְ וירחק אָפָּי 45 ותתאור טנס:
כי חאג'ור אָפָּן לְבָל: וובל אַטְקִיס | ישטור: עד'ה'וט' אָפָּי 44 יְגַעַר חַאַס | רְשָׁע קָדוֹן ושם: ושים קָנוֹן ויזונק: מהכִּיּוֹן:
ו贊ינק מג' 45 תְּקֻם גּוֹיִם: חמושא' בְּגּוֹיִם אָפָּן המלוכה: כְּמַלְכָה בְּדָהוּחָפְטָה מִלְכָה רְסָס 46 תְּחִלָּקָה דְּהַיּוֹחָפְטָן

הייתה שקפה ובתויה שלא תניע לאלמוני (שם מו. ט). 40 רִיבּוֹ מוֹשִׁיעִים עִישׂ טְבָדִי אַכְבָּן. שא' או אַדְרָם מְאַדְרָם מְפִשְׁטוֹ
ארותה את בגד' מלכות. ושייתו על אַדְרָן הַוד המלוכה בְּנָרָא מְשַׁחַק מְלִים אַדְוָם-אַדְרָן, וכָּן לשון 'אדָוָן', עַי' לעיל
שורה 18. 41 שְׂוָא שְׂנָא אֵל והוא על לשונו עִישׂ מְשַׁלִּי וְטוֹשֵׁה הנָה שְׂנָא הָ... לשון שְׂנָא ו'כו'. 42 שְׁדֵי הַסְּרָה אָוָן
מְצָבָאֵיךְ וַיְרִיעּוּ ו'כו' עִשׂ בְּמָדָה' כָּנָא לא הביט אָוָן בְּעַקְבָּב... הָיָה אלְהִיו עַמוֹּו וְתְרוּעָת מֶלֶךְ גָּנוֹן. 43 תְּחִנּוּר גִּיאוֹת תְּחִזָּזָר
עוֹז עִשׂ תְּחִלָּי' צָב אַחֲרָה גָּאוֹת לְבָשׂ ו'כו'. 44 תְּחִנּוּן תְּבָל שֶׁמֶ: פָּקָחָן חַבָּל בְּלַתְּמֹוט. כִּי יְגַעַר רְשָׁע עִשׂ אַיּוֹב
לוֹ יְגַעַר בְּכִנּוֹת הָאָרֶץ וְגַעֲרוּ רְשָׁעִים מְמָנה. וְשָׁם צְדָקָה לְרָגְלָיו עִשׂ יְשָׁעָיָה מַא בְּצָדָקָה יְרָאָהוּ לְרָגְלָיו. 45 תְּקֻם גּוֹיִם
עִשׂ מִיכָּה הָיָד וְשִׁיטִי בְּאָפָּה וְחַמְמָה בְּקָם אֶת גּוֹיִם אָשָׁר לְאַשְׁמָנוֹ. תְּכַיֵּחַ לְאַוְמִים עִשׂ יְשָׁעָיָה בְּדַה וְהַכְּיִיחָה לְעַמִּים רְבִים.
תשבור מִתְהָרָה רְשָׁע עִשׂ יְשָׁעָיָה בְּדַה מִתְהָרָה רְשָׁעִים. מְוֹשֵׁל המלוכה עִשׂ תְּחִלָּי' כָּבֵס כִּי לה' המלוכה ומְוֹשֵׁל בְּגּוֹיִם.
46 תְּחִלִּיפָּה אַלְיִלִים עִשׂ יְשָׁעָיָה בְּדַה וְהַאֲלִילִים כָּלִיל חַולָּף. תְּשֻׁבָּב לְבָדָךְ עִשׂ יְשָׁעָיָה בְּאָוֹנְשָׁבָה הָיָה לְבָדָךְ בְּיָום הָוָא.

על-כן נ��וה-לה כי אלהינו / לראות מתרה בתקפערת עזך
להעיר גלולים מן הארץ / והאלילים כרות יכרתו.

לתקון עולם במלכות שדי / וכל בני בשר יקראו בשםך. להפנות איליך כל-רישוי הארץ.
כפיו וידעו כל-יושב-הגל / כי לך תכבר פל-ברך אשבע כל-לשון:

לפניך יי' אלהינו יכערו יופלו / ולכבוד שמך יקר יטנו.
ニיקבלו כלם את-על מלכותך / ותמלוך עלייהם מרהה לעוזם ועד.

בכחוננו בחורחה. יי' מל'ה לשלם ועד:

לא הבית און ביעקב ולא ראה עמל בישראל. כי אלהו צמו ותרועת מלך זו:

יבדברי קדשך פתיך לאמר. כי לוי המלוכה ומושל בגנים:

ונגנאמר. כי מלך נאות ליבש כל שמי עוז התאזר אף פכון תבל בל-תבומות:
לאו שערים ראשיהם והמשאו פתחי עולם ורבוא מלך הכהבוד:

אי זה מלך הקבוד כי עוז וגבור כי גבור מל' חמה:

אָאוּ שָׁעֲרִים רַאשֵיכֶם וְאָוֹפְתָחִי עֹלָם וְבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:

מי הוא זה מלך הבודד יי' אבאות הוא מלך הבודד סלה:

**על-ידי עבידך הנבאים כתוב לאמר. מה אמר מלך ישראל ונואשו צבאות. אני ראש וANI אחרון
ומבעל עדרי אין אלהים:**

ונאמר. ועליו מושיעים בהר איזון לשפט את-ההר עשו. והיתה לי המלוכה:

בכתרתך בוחן לאמר. שמע ישראל. יי אליהו יי אחד:

אל-הַיָּם וְאֶל-הַיָּם. מִלְוֹךְ עַל כָּל-הָעוֹלָם כָּלוֹ בְּכָבוֹד / וְהַנְּשָׁא עַל כָּל-הָאָרֶץ בִּקְרָה
הוּא הַפָּעֵב בְּחֶדֶר זָנוֹן עִזָּה / עַל כָּל-יוֹשְׁבֵי תּוֹבֵל אֶרְצָה.

הנושאים הנדרשים בפערם מתקיימים במקומות אחרים, ומי יתיר על

וְכֹל-פָּעָל כִּי אַתָּה פְּעִילָתוֹ / וַיַּכְבֵּן כָּל-יִצְחָר כִּי אַתָּה יִצְחָר

י. אמר כל אשר נשמה באנו י אל ה' מושאל מלך ומלך כותנו בכל משלה:

והנה נילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך / וינחוו' בה (נ"א בו) ישראל מקדשי שמך (נ"א ויסתמו בר ישראל אהוביכי שמך)

טהר לְבָנָן לַעֲבֹדךְ בְּאֶתְמָת / כִּי אַתָּה אֱלֹהִים קָדוֹשׁ מְלֵכָנוּ אֶתְמָת וְקִים לְעֹד.

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
כִּי מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מֵקְדָּשֶׁךָ (השבת ו) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַמִּפְרָזָן:**

תקיעה	תרועה	שברים	תקיעה	תקיעין (ובשבט אין תוקען)
תקיעה	שברים	תקיעה	תקיעין	ק"ק ממשיכין לחוק (וכן נוגtiny בא"י)
תקיעה	תרועה	תקיעה		

כלי מלאן. – ח 468.

הַיּוֹם הָרְחֵת עָולָם   הַיּוֹם יַעֲמִיד בַּמְשֻׁפֶּט
 כָּל יִצְוָרִי עַזְלָמִים   אִם בְּבָנִים אִם כְּעָבָדִים
 אִם בְּבָנִים רְתַמְנוּ   כְּרַחַם אָב עַל־בָּנִים
 וְאִם כְּעָבָדִים עִגְינִינוּ   לְכָתְלִיוֹת עַד שְׂתַחַנְנוּ
 וַתּוֹצִיא לְאוֹר (נִיא אָאוֹר) מִשְׁפְּטָנוּ [הַיּוֹם] (נִיא אַיִם) קְדוּשָׁ: 5

ברוב קִיק פּוֹלִין ובקצת קִיק אַשְׁכָּנוֹ אֵין אָוּרִים "אַרְשָׁת" בשם

3 נוּלִיפּ. – א 7714.

אַרְשָׁת שְׁפָתִינוּ יִעֲרֵב לְפִנֵּיךְ אֶל רֶם וּנְשָׁא.
 מִבֵּין וּמִאַיִן מִבֵּית וּמִקְשֵׁיב לְקוֹל (כשנה מוסיפין ז'ברון) תִּקְיַעַתְנוּ (נִיא תְּרוּעַתְנוּ)
 3 וַתִּקְבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצְוֹן סִדְרָם מִלְכִיּוֹתֵינוּ:

2 יצורי: יצור אָבָב'/דָהּוּי/זָהָקָנָטן | עַזְלָמִים: עַזְלָם נֶר (וכיה באנטונגפרד) | ואם כְּעָבָדִים ב'ז'ג 4 ואם: אָמָבְּדוּמָ-קָך
 5 לאוֹר אָבָב'/חַזְקָטָגָלָר | מִשְׁפְּטָנוּ: דִּינָנוּ פְּגָל | הַיּוֹם אָבָב'/הַיּוֹזָחָקָפָט: אַס' שָׁאָר כִּיִּין | קְדוּשָׁ: חָאָל קְדוּשָׁ נֶר: ח'ז' ד'
 אַיִם קְדוּשָׁ אָפּ וּפ'

1 הַיּוֹם הָרְחֵת עָולָם (ע"ש יְרָמֵי) בְּיוּ וְרָחְמָת הַרְחֵת עָולָם, וְהוּא עַזְיף שִׁיטָת ר' אַלְיעָזָר שָׁאָמָר (ר'יה דף י' ה') בתרשי נברא העולם, ואמרין (שם כ'ז א') כמאן מליכין האידנא והיומ תחילה מעשין זכרוּן ליום ראשון, כמאן כר' אַלְיעָזָר דאמיר בתרשי נברא העולם. ועי' ביכ' פְּסִיקָתָא דר' כהנא דף ק'ג א' וועוד מקורות. הַיּוֹם יַעֲמִיד בַּמְשֻׁפֶּט כל יצורי עולמִים עִשְׁשָׁ מִשְׁלִי כת' ז' מֶלֶך בַּמְשֻׁפֶּט יַעֲמִיד אֶרֶץ, וְתַהְלֵל קִיט צָא לְמִשְׁפְּטָן עַמְדוּ הַיּוֹם כִּי הַכָּל עַבְדִּיךְ, וְהַעֲנִין עַזְיף הַמְשֻׁנָּה (ר'יה 'א' ה') באחד הבחרי כל בא עולם עוגין לפִנֵּיךְ כְּבָנִים מְרוּן. אִם כְּבָנִים רַיֵּל אוּכָּר אוּכָּר, ומיכאן ולהלאה בפניהם ישירה אל הקב"ה. 3 אִם כְּבָנִים רְחָמָנוּ כְּרַחַם אֶבֶל בְּנוּמִים עִשְׁשָׁ תַּהְלֵל קָג יְג כְּרַחַם אֶבֶל בְּנוּמִים רְחָמָה ה' עַל יְרָאִי. 4 וְאִם כְּעָבָדִים עִגְינִינוּ לְכָתְלִיוֹת עַד שְׂתַחַנְנוּ פִּישׁ תַּהְלֵל, קָגְג הַגָּה כְּעִינִי עַבְדִּים אֶל ד' יְדוֹנִיהם... כִּי עִגְינִינוּ אֶל ה' אֶלְהָינוּ עַד שְׁחַנָּנוּ. פִּינָּנוּ לְכָתְלִיוֹת, כְּלָשָׁן הַתְּלִמוד וְהַמֹּרֶשׁ, כִּגְון בֵּיר צִיחָב' (ע' 1251) תַּלה עִגְינִינוּ וְהַבִּיט בָּמֶלֶך. שָׁמוּרְך' כִּיא ה' תַּלו עִגְינִיהם לְמֹרֶם. 5 וַתּוֹצִיא לְאוֹר מִשְׁפְּטָנוּ (כִּי הַגִּירָסָה הַעֲתִיקָה, וכִּי הַגִּירָסָה הַמְּגַנִּים) עַזְיף צִפְנִי' גַּהֲגָה מִשְׁפְּטָיו יְתַן לְאוֹר. מִיכָּה זָט וְעַזְיף מִשְׁפְּטָי יְזִיאָנוּ לְאוֹר (וכנראה תוקן הנוטה אח'יכ' עַזְיף תַּהְלֵל' לוּ וְוַתּוֹצִיא כָּאָרֶץ דְּרָקָם וְמִשְׁפְּטָכְצָהָרִים). הַיּוֹם הַמְלָה נִמְחָקָה עַזְיף בְּעַלְלִי הַהְלָכה, כִּי תַּחַתְמָת הַדָּין רַק בְּיוֹכָךְ. וַיַּגְיָהוּ אַוּם.

כִּיְיִכְרְגִּיל; נוֹסֶף פ' || 1 אַרְשָׁת נִבְ שְׁפָתִינוּ תְּעֵרֶב פ' || אֶל ח'ס' ג: מֶלֶך אֶל נִכְרָם 2 מִבֵּין: צִופָה אַחַצְפ' | מִבֵּין ח' |
 וּמִאַיִן אַחֲר וּמִבֵּית פְּטוּמָה: מִאַיִן זָה' | וּמִבֵּית אָבָב'/דָהּוּי/חַזְקָטָגָלָר אַפְגָן מִבֵּית ח'ז' ז' | לְקוֹל: קוֹל פ' || תִּקְיַעַתְנוּ: תְּרוּעַתְנוּ אַזְוּדָמָלִי שְׁוֹעַתְנוּ פְּטוּגָלָפ' || 3 וּבְרַצְוֹן ח'ז' פְּפִינָם

אַרְשָׁת שְׁפָתִינוּ עִשְׁשָׁ תַּהְלֵל' כָּא בְּאַרְשָׁת שְׁפָתוֹי בְּלִמְגַעַת, רַיֵּל דְּבוּרָנוּ, תְּפִלְתָנוּ. יִעֲרֵב לְפִנֵּיךְ עִשְׁשָׁ תַּהְלֵל' קָד לְדִי יִעֲרֵב עַלְיוֹ שִׁיחָי, וּכְגָרָה נְגָרָם עַזְיף השפעת המוגב האַיְדיּוּק יְעָרֵב' המקומ 'תְּעֵרֶב'; פִנְגָּך (במקום עַלְיָר לוּ) על דְּרָך הַתְּרָגָומִים (כִּגְון מְלָאֵיכְיָה בְּדַעַת וְעַרְבָתָה לְה' מִנְחָת יְהוָה וְכָוי תְּיִתְגָּנֵל קְדָם ה') מַחְשָׁה הַתְּנַשָּׁה בְּלִשׁוֹנוֹת המושבִים אֶל הַגְּבוּהָ. וַתִּקְבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצְוֹן כְּנוֹסָת חַפְתָּה חָוֵל וְיַאֲגִינוּ מַלְכָנוּ'.

ארכוניות

בשבה ונוהגין לומר כאן את הפירוש **“אפקח במעשיך”**, ע’ להלן ע’ 251
במנוג אשכנז המערבי אומר החזן כאן אתה זוכר עד ואתה דורש מעשה כלם

תקניין: תכליך (ולוցע). (ויתרלו: חלנץ ציל קליל) חמיס צני פ' נוכיס. 2-3 מלדים צכל נוכ. - ז 149

וְכֹר מִחְלָת כָּל-מַעַשׂ / אֲשֶׁר בְּכָל-שָׁנָה נָעַשׂ / תָּוחַלְתָם לְמַאַס / יוֹצֵר בְּל-זִינְפָּר:
תוֹכַחַת מַעַשׂ / אֲם יֵצֵא בְּכָעַס / תָּוּמֵד לְמַעַן יֵעַשׂ / וַיְצֹוְרִים זִינְפָּר:

ויז'ר: זכר שְׁמַבָּרָאשִׁית / תְּבוֹאתָ רָאשִׁית / שֶׁרֶשׁ בְּכָורָ רָאשִׁית / יְרָא
ויז'ל: שָׂצָף חֲרִישִׁית / אֵם חָר לְהַשִּׁית / שׂוּבָה אֲשֶׁר הַשִּׁית / לְשׂוּבָבִים

**זיכר ראש עפירות / ותולדות ספורות / רשום ספורות / למספר חול
רביע מספרות / מהני לכפרות / רגש שופרות / לשפרם**

בנ"ל; קטע הגניזה Kg¹⁹ (פרק 12-20; קרוט מאד) ||

11 אשר חס' א' 6 מתגננים א' 7 בכל דור ודור: לזר ודור טן זכרו: יזכור דור' חקנכח 8 זה חס' ח' 9 זיכר:

ובו זכר תחילה כל מעש לפניו והחפה (עי' לעיל) זה היות החילה משיך זכרון ליום ראשון. אשר בכל שנה נעשה אשר אנחנו נעשה בכל שנה (נמה שכתב רוזיה ומ"ב שהוא בינוינו נפל מפני שאין מתחאים ליחולותם, לשון גוף ראשון, אין מהה נמצאים בחומרן היא בסוף). תוחלתם למאס לבטל את תקותם. יוצר הקב"ה ע"ש תhalb' לג טו היוצר יהוד לבם. 2. חוכחת ממש אמת יצאה בכעס אם לא זו דין וצאה חוכחות מעשים בכעס ה'. תומך למענו יעץ הקב"ה ייעש למגן שמו שהוא רודום וחונן. 3. זכר שמבראשית תבואה בראשית ע"ש ירמ' ה' ברשותה, וע"פ דרשת חז"ל תנומה ברא', ג' גע', 2 (ובור) בזכות ישראל נברא העולם. מקום ברא אליהם אין כתיב כאן, ומתחילה אין כתיב כאן אלא בראשית. מורה בראשית אלו ישראלי שנראה לראשונה, טנו קושי ישראל לה' ראשית הבואת. שרש בכור בראשית האבות, ע"ש הוועש ס' ברכורו בתהנה בראשיתה ראייתם. 4. שץ' ח紀שיות אם חר להשתט אם חרה אף להשתט לנו צרות כעס (בשפט קדש, רוח קדמים חריישית, יונה ד, ריל רוח מהם מדא, ובשלו הפיטן שניהם בטויי כעס). שובה אשר השית לשלובים זיכור החיזויי 'שובה' (הוועש יד ב שובה ישראל, ועי' ירמ' ב ייד שובו בנים שובבים) שהשתת לשובבים קודם בבריאות העולם ע"פ מאמר חז"ל (תחומה נטה י"ט ע' 34 בובר, פסח דף ג"ד א'). ועוד מקרים). 5. ראש עפרות ע"ש משליל ח' כו וראש עפרות תבל, והפייטן דרש על אדם הראשון (בן נם פיירשי') מסתמא ע"ט מדרש שאין בידינו, וע"פ דרישות בגין פרקי ר' אליעזר י"א (= תחומה פקורני ג' בסוף) החילה לקבץ את עפרו של אדם הראשון מרבע פנות הארץ, או סנהדר' דף ל"ח א' אדם הראשון מכל העולם כלו הוצבר עפרו. ותולדות ספורות התולדות הטעורות ב תורה, עי' סדר עולם בא' זה סדר תולדות האדם. מלודו שאריתו הקב"ה לאדם הראשון דור דור ומתגינו דור דור ובניאו דור דור ודרכיו זכר וחומייו... ועי' ג' בכ' בבלני סנה, אחריו שהשאיר ע' שנה לבניו (בירא י"ט ח' ע' 178. אבות דרבנן גוטס' ב' מ"ב. עי' בראשית רבי מה' אלעבא' 25 בהערות) ולפי אגדה אחרת לדוד המלך (פרראי י"ט; במד' רבה י"ד י"ב; מד' תhalb' ציב' ע' 408 בובר). במספר חול זוכור יזכיר לשישראל שמספרם כחול, ע"ש יהושע ב' והוא מספר בני ישראל כחול הים. 6. רביע מספרות ע"ש במד' ג' מי מה עפר יעקב ומספר את רביע ישראל, הינו בני ישראל שם פורים לפי ארבעת דגלים. מהנני לכטרות המתנננים במזאכ פרה. להם יזכיר דרגש שופרות (ע"ש תhalb' ה' טו יהל' ברגש; ב' לאלה רגשו גוים) ריל רעש השופרות. לשפרדים

- זכר קריית ספר / אשר גלמי שפר / קצב לו בספר / בכל-דור ודור לזכור:
 קצף אם החרט בספר / לבתני מזוא כפר
 קיימ זכרון זה-ספר / לפניו זיכר: זיכר:
 זכר צפון מורי א/or / תמים דור כא/or / ציה כחר לא/or / קניין זיכר: זיכר:
¹⁰ צופים פנינו נ/or / משפטם תה לא/or / צמן רע שא/or / בריב בל-זיפר:
 זכר פעלת אורח / הערתה ממורה / פועלו זираח / בקרבת שנים
 פח אם הטראח / פרחיו למראח / פלוולו יצראח / בעדם
 זכר עקדת מורייה / כהית ראייה / עדי עלם ועריה / סבוכו
 עצב טריה / אם כואבה פורייה / עתרו לראייה / ולזכות
 זכר וו/קمل 11 יורת: אשר זרת טפלאניים 12 זיכור: זכר דותחיטל 13 סבוכו: למוהס' טטלאפ 15 בו

להקן אותם (המלה היא מחדשת ע"פ שפינוי, רומי, מג, ב, במשמעות יפי ושפוך). 7 זכר קריית ספר אשר גלי מי שיפר קצב לו בספר בכל דור ודור לזכור הקביה הבטיח לאדם הראשון שעל שמו קרא את ספר מולדות אדם, שSHIPר אותו בנולם שלו, באותו הספר שיזכר את זכויותיהם של כל הדורות – כך כנראה יש לפרש בית זה של הפעוט שמובנו איננו ברור – והוא בניו על לשון מרוחב של האגדה הניל (סנהדר' דף ל'ח א') והמצא בכיר כד' ח' ע' 231–231 גלמי ראו עיניך ועל ספרך כל יתבו (מהלך קלט טז)... עד שאים מולט גולם לפני מי שאמר והיה העולם הארץ לו דור זור וזרשי ומגהני אמר לו גלמי ראו עיניך. בולמה שראו עיניך כבר הם נתובים על ספרו של אדם, זה ספר חוליות אדם. ועי' גם פסיקתא רבתיה י' הדברים י' (כ"ג) דף קטיו א' (וכן פירוש המפרש בכ"ג וטימאן 306). 8 קצף אם החרט בספר אם לא זכו בדין אלא כתוב דיןם בבר ספר (כאיilo בחרט, ישע' ח א) לרעה. לבתיה מצוא כספר שיש איוב נג. כד. קיומ זכרון וזה ספר לפניו זיכור גם זה ברור, וכנהרא ר"ל זיכור לקיים את התבונחה הביל בספר זה תולדות אדם (ברא' ה א). 9 זכר צפון מורי א/or צורו של נח שהיה צפן בדור המבול הגקראים מורי א/or (איוב כד יג) בדורות בתהומה בראשית י'ב. תמים דור בא/or שהיה צפוי בדורותיו (ברא' ו ט) בא/or צה. ויש מפרשיות שהיה צדיק בדור בא/or (כא/or במקומות בא/or), ר"ל בדור מכבר ומאום, כלשון המשנה, (בגון ביך ט' ז' צבעו בא/or) והולמדו (ור' נויר ב' א' דף נ"א ב'). ציה בחור לא/or בשורה אפו לקלל האדמה (ע"ש ברא' ב י' א/orה האדמה בעבורך) ו齊ה ע"ש י' רומי' ב' ו. תחל' ע' י' ו/or, כנור לא/orה. קניין ישראלי, ע"ש שמות זו עם זו קנית, וע"ש תחל' עד ב זוכר עדות קנית קדם. ועי' מכילה דרי' ישמעאל בשלח מס' שירה טז ע' 148 ארבעה זקרו קניין. ישראל וכו'. ועי' פחסים דף פ"ז ה', ובשינוי לשון אבות ו' י' חמשת קניתים הם. 10 צופים פנוי נenor לישראל העודים צופים (ל' המשנה, אבות ה' ה) לפני הקביה ומתחנים משפטם תה לא/or ע"ש צפוני ב המשפטו יתן לא/or. צחן רוע שא/or צחנתו (ויאל ב כ), פיי סוחנו של יציר הרע הנקרא שא/or שבעיטה בלשון רחיל (ברוכות דף י"ז א' ושור). בריב בדין. 11 פעלת אורח מומרה ע"ש ישע' מא ב מ' העיר ממורח זדק יקרתו לרבלו, אברם ב'ב דף ט"ז א'. וקייר ט' א' (ע' קעוו) ועוד. הערתה ממורה ע"ש י' רומי' או' השער', (כפי אין מקום לפוניה שדרשו על אברם (ביב' שם). כך גירסת כל כי"י. ולפי ההמשך יזכיר יש להגיה יהו"ר או' השער', (כפי אין מקום לפוניה להקביה בזרות נוכח) או לכחות בסוף זוכרו. פועלו זירח בקרב שנים פועלו שירוח תמייד, ע"ש חבק' ג ה פעלך בקרב שנים חייו וכו'. 12 פח אם הוטרח אם הטרחו מן השמים פט, ר"ל מוקש פרתינו למרח (צורה גנטיה במקומות למורת) למען, להמוש את בני ישראל (מל' מורה אש"ר, ר'יך' כה ב). יש מפרשים למורה מל' למורה על המכבה, ר"ל לרטא, ומוטב זה להמוש פולולו יצח בעדם יזכר. יזכיר הקביה את תפלם שתדרח בעדים, ע"פ אגדות חז"ל ביד' מיט' י' ע' 512 לא אחריש בדיו (איוב מא ז). אך אני מהריש ולבדים היוצאים ממן... ודבר גבורות וחין ערבי (שם) חן נתן בארכות שפתיו בשעה שביקש רחמים על סdomים. 13 עקדת מורייה עקידתו של יצחק. כהית ראייה של יצחק שعليו נאמר ותכחין עיניו מראת (ברא' כד א). עדין ערום ועריה بعد ישראל שם ערומים ממזות, ע"ש י'זוק' טז ז' ודרשת חז"ל מכילה בא ה' (ע' 14). סבוכו זיכור

15 זכר סְלָמֶם חֲלָם / וּעַלְיוֹ מִחְוָלָם / שְׁרֵי אַרְבָּע וְעַלְם / בּוֹ כִּמְאוֹ
יָזֶר: שְׁרִיגְיוֹ בְּמַעַלְם / וַיֹּאמֶר לְגַעַלְם / שִׁיחֹו יוּעַילְם / בְּרִית
לוֹכֹר:

זכר נִקּוּבִי מִטּוֹת / שְׁבוּעֹת מִטּוֹת / נִדְידֹת הַמִּטוֹת / לְאַמְצָם
נוֹשָׂאי עַל מִטוֹת / אָם פָּז לְהַמִּטוֹת / נִפְצֵץ חַדֵּר הַמִּטוֹת / לְכִפּוֹר
יָזֶר:

זכר מִצּוּקִים / יִסּוּד מוֹצְקִים / מִפְעָלָם לְצֹעֲקִים / בְּפֶוט חַש
מִפְּיִי יוֹנָקִים / אָשֶׁר בְּסֻוף נֹאָקִים / מַאֲמֶר בְּרִית וְחַקִּים / דְּבָרִ קְדָשׁוֹ יָזֶר:
20

כמא: להשמד דפטל 16 ויאמר: נִקְמָר מ אם אמר זטא אם פץ לו ויאמר בעל ב ר' ברית: בריתו דוחפטלאאנכ'ם ברית חד ז ובריתו יזכר קקי' 17 נקבבי מיטות ו/or נגידת או/חפטן הפטות אbowichפטלן 18 לכפור: לאדרה א 19 מפעלים: מפעלות פ מפעלות ט לזכור: יזכרו ו 20 יזכר: להן לזכך בדו 24 ווקול גוועט אבב'ווח

את האיל הנacho בסרך (ברא' כב י) שבא תמורתו. 14 עצב טריה עצבן מכח טריה, (ע"ש ישע' א). אם כואבה פוריה כינוי לישראל, ע"ש יחוּקִי ט' פוריה וענפה. עתרו המפלל לפניו, שנ' יעתיר יצחק לה' (ברא' מה כה), ועתיר יציש צפני' ג' יצחרי בת פוצץ. לראהה ולזוכות להוכחת זוכותנו. 15 זכר סולם חלים הסולם אשר חלם עלייך (ברא' מה ה). ועליו מחוללים ומפליו הקב"ה שהוא יוצרם (ע"ש דבר' לב יח אל מחוללך). שר' ארבע וועלם שר' ארבע מלובות שהראה לייעקב בחולום לפיה האגדה פר"א ליה (וכן גם בדפוסי ביר' ס"ח יג ע' 79, ע"ש בהערות). בו כמא זוכר ר'יל ביעקב, לפי מאן ואמר עלולים ויורדים בו ביעקב, כדאיתא בב"ר שם. 16 שר'ינו במעלם צazziו כשמועלם בה, ע' ע"ש ויק' ה' כה. ויאמר לנעלם ע"ש ויק' בו לוגלה נשפי אתכם. שייחו יוועילם חפלחו של יעקב, שייחו ע"ש מהל' קב א ולפבי היישר שייחו, שורשו על החטפה ירו' ברכות ד' יא' זח' ז' א', ועוד. ברית לזכור שינזכיר את בריתו עם יעקב (ויק' כו מב'). 17 נקבבי מיטות ישראל הנקרים מיטות, ע"ש חבק' ג' יד נקמת במיטוי ראש פיזוי, ודרשו במקילה בשלה ג' (ע' 98) בוכות השבטים אני קורע להם את חיים, שנ' נקמת במיטוי ראש פיזוי. שבועות מיטות חבק' ג' ט שבועות מיטות עשר (ברא' מט כה), זו ביריה, ושמעאל אינו מעמיד שניות עשר ז לאוthon נשייאים, היר' דאת אמר (משל כי יד) נשאים ורוח וגוף וכוי, אבל אלה מיטות, היך זאת אמר שבועות מיטות אמר סלה. נגידות הפטות יש מפרשים אותו על הגלות, שנודין ממטותיהם מוקום למקום בלי מנוחה. ו'ימ' שקיים ממטותיהם בלילה למד תורה, ו'ימ' על ענן מיטותיו של יעקב אבינו, שרחל מסרה הטימינגן לאחותה בלילה והותנה (מנילה זח' יג' ב') ולאה החטפה שיזהלה שיזקבה (תנhowoa ויצא ח' ור' עט' א' בגבר). ויש רותן גניזות הפטות, ר'יל גניזות ישראל בגלותה. 18 נושא עול מיטות ישראל, ע"ש ויק' בו יג ואשכර מיטות עלכם. אם פץ להמיטות אם פזה פז להטוטם למיטה (מל' מיטה מטה, ועי' זונץ ס.פ.). נפץ חדר המיטות רום על חדר המיטות שבבית ה', בו הסתירה יהושבע בת המלך את יהוא בן אחיהו, לפי מה שמצויר מיב' יא ב' וו'ה'ב' כב' אי, ועי' פריש'י שם (שם מובאים דברי הפיטון); ר'יל חורבן בית המקדש, שהוא כפירה לזכר זוכר לכפור ע"ש זיא ב' ח' כי לה' מצוקי ארץ וישת עלייה תבל. יתכן שהפיטון דרשו על האבות (עי' שמוט רב' טז ז' בין שבאו ואבות אמר הקב"ה על אלה אני מכובן העולם כו') או על עסוקי תורה (תנhowoa בראשית א'). והם יסוד מווצקים יסוד שמים וארץ הנקרים מווצקים, השמים, עי' איוב לו' יח חוקים כראי מווצק, והארץ, עי' איוב לח לח בעתק עפר למווצק. לצעוקים בפטוט חשל זוכר לבני ישראל שצעקו (שמות ב כג וויעקו) במצרים (פטוט, אחד מבני חם, ברא' י, ומשמש טימון למצרים) הקב"ה ח' (ר'יל מיהר) לזכור. 20 מ'פי יונקים אשר בסוף נואקים בזכות השירה שיזאה מפי יונקים, ע"ש תחל' ח' ב' מפי בעליים ווונקים יסדה עוז, ולפי דרשת הויל' מליכתא בשלח מס' דשרה א' (ע' 120), שאלו ואלו פתחו בשירה בים סוף. מאמר ברית וחיקם בנהרא רומז הוא לירמי' לג' כתה אמר ה' אם לא בריטוי יומם ולילה וחוקת שמים וארץ לא שמי. דבר קדשו יזכר ע"ש תחל' לח' מב' ז' זוכר את דבר קדשו, וההמיסך: בזכות שירות ישראל על ים סוף (שהצטרכו לה אפיקו טוללים ויונקים) שהכירו בה את האלהות, יזכר הקב"ה את מאמריו שהבטיחה בו קיום מלכות בית דויד, שנ' אם לא ברית... נם זרע יעקב ודוד עברדי אמאס וכו', ומאמיר דומה ירמ' לא לדלהכה כה אמר ה' גוועט שמש לאור יומם וחוקת יורה וכוכבים לאור ליליה... אם ימושו

- ז' זכר לין כפרים / ואמרי שפרים / למשלמי פרים / בשפה
לעת בדור ספרים / סתרים מספרים / לשני עפרים / לצדק ז' זכר:
ז' זכר בבוד משכן / מקום דוד שכן / כרובים בו שכן / חסד געורים
כיבור עם בן / ונעם קול דוכן / כביר ביום מוקן / לבוגנים ז' זכר:
ז' זכר יליד נון / ומפטוי אורי אפנון / זכרו ברנון / פלאם ז' זכר:
יקש ברק השנון / אם השלחן למתנון / יקשיב פחנון / חנונו ז' זכר:
ז' זכר טעם שופטים / ואות קציר חטאים / טפש שוטים / יחתל
טרח ארבעת שפטים / אם גענשו גנשפטים / טבע מפטים / אשר שם ז' זכר:
ז' זכר חצות ליליה / ותודות משפטן ליליה / חשך באישון ליליה / גגנו ז' זכר:
ז' זכר מפקד ליליה / גיה הבלhab ליליה / חק הגיה יומם וליליה / לגיאם ז' זכר:
30

25 משפטי אחיך | זכרו בן רוב כיי | פלאם: פלאי ק פעם אפ | יונר אלג 26 ברק שנון דוויזל מניך
חגוני: חגייטו ק | זכרו: זהל 28 ארבעה וכאפ 29 גגנו: למו הויס ביטלאפ לאהיר הויס נך 30 לגיהם: להוינס אפ
החוקים האלה מלפני נאמ הא גם רעד ישראל ישבתו מהיות גוי לפניו כל הימים. 21 זכר לין כפרים עיש שה"ש ז' בילינא
בכפרים. ואמרי שפרים עיש בראי מט כא הנונן אמרי שפר. יימ על דור המדבר שבלו את התורה. יותר גראה לרשות:
ישראל היגילים בין הגוים הכהפרים בתורה (שה"ש רבה במוקט), מעין דרישת רבא (עיירובין כ"א-ב')... אמרה כנסת ישראל רבש"ע...
נזא השדה בא אראר תلمידי חכמים שעוסקן בתמורה מוחך הדחק, גלינה בכפרים, אל תקרי בכפרים אלא בכפרים,
בא ואראך אחים שהשפטת לנו נזונה והן כפויין... עציל, וגראה שופט פפייטן אמרי שפרים ליטמן דבורי מורה. למשלמי
פרים בשפה עיש הווע יג גנסלה פרים שפתינו, כדרשת הזיל חנומה קרח ייב ופוד. 22 לעת בדור
ספרים מסטרים מסטרים בריה השקבייה מבקר בספרים הפחותים לפניו (רייח דף ל"ב ב') המספרים על טרי בני אדם
שנוי עפרדים哉 לצדק זיכור ריל למשה ואחרון, עיש שה"ש ד ה שני שדייך בשני עפרים תאומי צביה, שדרשין על משה
ואחנן בשחה"ש רבה במוקט. 23 זכר כבוק' משכנן מקום דוד שכן המשכן שבמזרב, בו שכן הקביה הקרא דוד, עיש
שה"ש ה י' זורי זח ואדרום, והמדרש שם. כרובים בו שייכן שמות כה יטכ. חסיד געורים זיכור עיש ירמ' ב' ב זורת
לק חסיד געוריין, וזה היה זמן געורים של ישראל. 24 כיבור עט בן חייו במקרש, שמות ל יה. ונעם קול דוכן געום
שירות הלויים על דוכנים (לשון המשנה, ערclin ב'). כביר עיש איוב לו ה הן אל כביר. ביום מוקן ריל מוקן לילין.
לגבונים עיש דבר' ד ואמרו ריק עט חכם וגבון הוגי הגודל הוה. וייג לגבונים, ריל לגבון לודין. 25 זכר יליד נון
יהושע בן נון. ומשפטי אורי אפנון (הזרה דוגמת חכנן ערוב ועוז, עיי טגיל, דקדוק המשנה 78, ועיי (בארכיות) זולאי,
ידיעות המכון ו', ע' קע"ב) ומה שדען במשפט האורומים (עיש במד') זו כא ואשאל לו במשפט האורומים לפני ה') שהם אוויים של
אפנון, ריל לאפשרם את אופן היחסים (י"ם המדרבים ריכר דבור עט אפינוי (משל ח' אי). וו"מ עד' הבביהיא יונא דף ע"ב א'.
השואל פניו כלפי נשאל פניו כלפי שכינה). זיכורו ברינוין בתפללה. פלאם לזכור ליכור פלא האורומים. 26 יוקש ברק השנון עיש דבר' לה מא אם שנות נברך וחובי. יוקש, ריל מוקש, מכשול. אם השלחן לתאנן אם החרב:
הנקמת שלופה לתאניה. יקשיב תחנון חגוני לזכור עי' ישע' ל יט חנון יחנן לכלול ענק. 27 זכר טעם שופטים
של השופטים, (טעט מגשמעות וו איוב יב כ טעם זקינים יתק. שא' בא ד' ווישנו שת טעם). ואות קציר חטאים שנין
לשםואל, עיי' שי' יב יז הלא קציר חטאים יקרא אל ה' וויתן קולות ומפר. טפש שוטים טפשות. יחתל ירפא, עיש יחויק
טו ד ווחתל לא חוחת, וכדומהה. 28 טרח ארבעת שפטים הכתובים ביוחק' ייד בא כי ארבעת שפטים חרעים וריעב
וחיה רעה ודבר שלחות אל ירושלים. אם גענשו גנשפטים אם גענשו ישראאל הגשפטים בריה באלה. טבע מפטים אשר
שם זיכור זיכור את התורה שטער להם, עיש שמות כא ואала המשפטים אשר משיטים לפניהם. 29 זכר חצות ליליה

ז' זכר זה-זבול / אשר בבצאי חבול / זדנות סבול / עוד בל-
ז' זכר: זעם כמבול / אם יצא לחבול / זכרון ירח בול / לחמלה

ז' זכר וכח כל-פעל / בקו ופלס יעל / ואם במרד ואם במעיל / רב-חפסד ז' זכר:
ואם טוב ואם רע / אשר בו יארע / וסתו יפרע / בסאסאה מלזוכר:

35 ז' זכר הרים / עד כמה הם חיים / הן אם למות אם לחיים / חי חי
המן שאון ברואים / עברו לפניו בקרים
הלא כמו ראים / קל-אחד ז' זכר:

ז' זכר דלות ועشر / בצרת וחסר / דפי גם-ישר / בדין הוא
דבר גלווי וסתור / בניגות וסתור / די חסר יותר / לקצב

בגיהם ח 32 יצא פלעיכ: הוציא בו חם יצאה שרביבין] בחיבור א] בירוח יכ | לחמלם ט 33 ובפלס פטלאן] יעל: להשל מנו ואם אבקלו 34 יפרע: לרע פטלאפ 35 הן אם למות אבריך: הן למות שרביבין] אם לחיים: ואם לחיים ח'ך הן לחיים פטלאפ 36 כל אחד בבזולכיים 38 לךב: טוב הויס אפ 39 גוננים: גבולים פטלאפדק נמא ותודות משפטיא לילה זכר דוד אמר (חל' קיט סב) חוות לילה אקום להיות לך על משפטיו ذקר. חזק באישון לילה עיש משלוי ז' ס באישון לילה ואפללה, ריל בוחש הנללה. 30 חקר מפקד לילה עיש טען סב על מהתדר ירושלם הפקודי שומרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יהשו המוכרים את זה אל דמי לכם, ועי' מה שדרשו פסודרכ דף קמיה ב'.rig'יה בלחוב לילה עיש ישע' ד' וברא ה' על כל מכון הר ציון ועל מקראה ענן יומם ועשן ונגה אש להבה לילה. חק הגה יומם ולילה עיש יהושע א' והגита בו יומם ולילה. לג'יהם (ריל להגימת) להאריהם. וההמשך הוא: בחקרו עיר הקדש במפקד לילה שתחמיר מוכרים בה את הא', ושהבתיח לאאריך אותה בלחוב אש לילה, יזכר את ישראל, התלבטם לפני ווקת הנה יומם ולילה, לטובה. וירג' ליבים או לבחים ומפרשים אותו לרפיאתם, פיש' משלוי ז' כה ייטיב גהה, ועיש' הווע' ה' יג' ולא יגעה המכ מזור, שענינים רפואיים. 31 זה ובול בית המקדש עיש' מיא ח' כי בנה בנית בית זבול ל', אשר בבצאי החובל אשר מתשכנן (זהול מל' חובל מתבול, שמות בה כה) בעוננות, כמאמר חז'ל תנומה פקורי ב' דף סיד א' בובר (וביתר אריכות בתנוחה רג'יל ובסמות רבה נ"א ב') אלה פקידי המשכן משלן שני פעים... שנמשכן ב', פעים על ידיםם, עכ"ל. ובקצת מקורות נוספת: וזה שאנשי הכנסת הגדולה ואמורים (נחמה א') חובל חבלנו לך ולא שמרנו את המצוות ואת התקדים ואת המשפטים אשר צוית אמת משה עבדך... זדנות סבול עוד כל יזכור לא יזכיר שבן אדם טעון עונות הוא. 32 זעם כמבול אם יצא לחיבור עיש' ירמי' נ' כה ויזא את בלי עמו. וכרכן ירח בול לחמליה זוכר הוא החדש בו נגמרה מלאכת הבית (מיא ולח') והוא החדש בו פסקו מי המבול, וצ'י תנוחה נח' יא אהה מוצא מן אותה שעה עד שבנה שלמה בית המקדש ארבעים יום היו עשימים גשימים כל שנה ושנה לשום מי המבול שהיה מ' יום, וכשבנה שלמה ביחסיק בקש וرحمים עלייהם ופסקו מן העולם וכו'. 33 זכר וכח כל פעול / בקו ופלס יעיל האוכיח על פועלו בן אדם יעללה בקו מזונים (פלס עיש' משלוי טז יא). ואם במרד אם במעיל להזכיר יהושע בככ' ר' רב חסד שמות לד' ושות' לפי רשות ח'יל בחרס הסוד (ר' ר' דף ייז' א'). 34 ואם טוב ואם רע (לה'כ' ירמי' מב'). אשר בו יארע אם יקרה בו טוב או רע, ריל בادات הנבחן (יארע, בגין יארע בו פסול, לשון המשנה יומא א' א'). וסתו יפרע בסאסאה מלזוכר בלי להקפיד שוטה, ריל מנגהנו ודריך החיות שלו (וסתו של פלוני, לשון המשנה נדרים ט' ט'), יפרע על דרך סאה בסאה, ר' מדה לנגד מדה, עיי' ישע' בו ח'. ירמי' סיטה א' ז' דף ייז' א'. 35 זכר החיים / עד כמה הם חיים / חי חי זוכר (פיש' ישע' לח' יס' יי' חי הוא ידרון). ופירשו בשם הריך יונתן (איבשיך) (ונמצא ביכ' אצל רוויה) שהקב"ה חותך חיים לכל חי בלשון חיota דזוקא ולא כל' מות, אף אם נגורר דיננו למות הוא גוזר עד כמה יהיה (מאי זה מ庫ר והוא שואב אין ידוע לו). 36 המן שאון ברואים (השותה לעיל מלכיות 42: שאון המן בריות) יעברו לפני פניו כמרואים ע"פ המשנה ר' ר' א' ב' ברה כל נאי עולם עוביין לפני בני מושן,

- זיכר גָּנוּגִים לְשַׁב / בְּמִדְבָּר וְיֹשֵׁב / גָּשֶׁם וּרוּחַ לְנַשֵּׁב / מִקְהִיּוֹם
גָּרוֹן לְהַקְשֵׁב / מַעַם שְׁמוֹ חֹשֵׁב / גָּלִילָות לְהַשֵּׁב / בַּיּוֹם תְּקֻעַ⁴⁰
- זיכר בְּהַל וְחַמָּה / קָרְבָּן וּמְלָחָמָה / בְּקֹועַ חֹמָה / לְחוֹמָת יָם
בְּאָדָם וּבְבָהָמָה / אֲם הַקְּנֵס מִהְוָמָה / בָּצָור קֹול הָמָה / לְאָדָמָה
זיכר אֲמֹנוֹת וְשָׁקָר / אָזְוֹן שִׁית וְסָקָר / אֹתָת פְּקַדָּת בְּקָר / לְרָגִיעִים
אֲם לְזֹול אֲם לְיִקָּר / אֲם לְטַעַת אֲם לְעַקָּר
אָנוֹשׁ בְּדַקְדּוֹק וְחַקָּר / לְמַשְׁפָט זיכר:

במי הבינים נהגו בקי' לקוטיפ כאן לזכר הקדושים חרווים אלה

- [45] זיכר בְּחִוִּינִי שְׁמָד / טְבַח זֶד מְשָׁמָד / בַּיּוֹם פְּעָן וּמְעָמָד / זְכָרוֹנִים לְפָנֵיךְ יָעַמֶּד:
כְּמַלְאָגִיוֹת בְּנֵי נְכָר / דְּקָם הַיּוֹת מְנָכָר / בְּתַבְּפִילָה בְּנֵי נְכָר / דָּרְשָׁנִים אֲוֹתָם זָכָר
זיכר בָּאֵי בְּאֵשׂ וּבְפָמִים / נְשָׁאֵי לְקָח עַז לְשָׁמִים / בַּיּוֹם מִזְמִיטִים / זְכָרוֹן פְּגִיעָת פְּעָמִים
בְּרַחֲמֵי מְדֻךָּךָ / מְשָׁפֵט יְחִידָךָ / בְּרַצְחָן צְבָדָךָ / קָנוֹן עֲדָךָ
זָכוֹר תּוֹפֵר:

וממשיכין ע' 256, ובמנג' אשכנו המערבי אומר החון מיד 'ככמוה בתרוחך ...'

- וישוב: יושב בְּךָ | מהירום: בו מהירום וּ | מעם שמו החשוב: ממשו אַבְּבָיוֹן חָ | גלוֹת זָ | או לטעת או לעקר חם
ולעקר אננו וחקר: חקר וכ' | [45]—[46] כִּיְיָ א (אחר 42) ו'ח (ו'ח מוכרכנותיהם ב') דריה אחר 40; [45]—[48] דָּפֶס (=פריס 645) || יעמדח' ד |
לזכור: חוכר ד' ויזכר ו' 46 בהיכלו: בהיכלו א' | ויזכר: לזכור א' 45/46 אחר 47/48 ד' לך ח' פ' עין ח' ד

ותרגמושו בירושלמי (שם, דף נ'ז ב') כהווין דירין, ובבבלי (דף י'ח א') כבני ארמנא, והփיטן חופס בלשון כמראיים ('ישע' א' יא). 37 בצורת וחושר רעב וושובע (בצורת ע"ש ירמ', י'ח, ח'ושר מלחה מחרשת ע"י האפיקטן, ע"ש חשות מים, שיב' כב' יב לימיון הגשם). דפי קלון, חלה' ג' כ. 38 דבר גלווי וסתור מקביל תמידי בשפת הכתים, כבונן במסנה כתוי ו'א'. בינויות וסתור ר'יל בבר בנין וטור (ע' במשנה שבת ז' ב') ד' חסר ויתר לקצב יושר ר'יל לקצוב את מונוגתו של אדם, ע"פ ויקיר ל', א' (ע' תרפה) (וע' ביב' בבלוי דף ס'ז א') מרראש השנה וגאנצין מונוגתו של אדם. 39 גוננים לישב ישראל שהקב"ה מגן עליהם, לגונן והציל (ישע' לאה) (ויזיגבולים לשב', ר'יל לישב שוב' את גבול ארצט), לישב אותן במדבר וירושב בין במדבר בין נישוב, ע"ש חלה' קו לה-לו ישם מדבר לאדם מים וארכץ ציה למוצאי מים וירושב שם רעבים ויכוננו עיר מושב. נשים ורוח לנשב ע"ש תhalb' כמה ייח ישוב רוחו يول מים. 40 גרון להקשיב לזה מה שקוראים בגרון (ישע' נ'ח א'). עםם שמו החשוב ע"ש מלacci ג' טו ליראי ה' ולחושבי טמי. 41 בהל בהלה. בקוע חומה ר'יל חומר ירושלם, ע"ש ירמ' לט' ה הבקעה העיר. לחומת ים זיכור לצור (ע"ש חזק' י'ו לב מי מצור כדמה בתרח' הים), והוא בא כאן לטיימון הרומיים. 42 בצורך קול הומה תקירה בחזקה, ע"ש מ'א א מא קול התקירה הומה, וביצור הווא אחת מעשרה שתפהה נקראת בהם, כדאיתא בדברים ר'בה ב', א' איר יהונן ערשה לשונגה נקראות תפלת, ואלו הן שועה צעקה נאה רגה בעיטה ביצור קריאה ניפול ופילול ותחנוגים. 43 אַיְוֹן שִׁיחָה וְסָקָר מֵהַשְׁנָה בְּשָׁמֶן אַיְוֹן וְכִשְׁתִּית שְׁפָחוֹת וְבְסִיקָּר ע'ין. אותן פְּקוּדָת בְּקָר לרגעים יוכור ע"ש אַיְבָּז וְתַּפְקִדוּן לבקרים לרוגים תבוננו, שדרשו ח'יל ביר' ר'יה א' ב' דף נ'ז א' יהוד נידון בכל שעת...ותחפכו לבקרים זו פרגתו. לרוגעים תבוננו וזיכילו... מלך וציבור נידונין בכל יום... (ביבלי בדרך שונה, ע' ר'יה דף ט'ז א' ר' יוסי אומר אדם נידון בכל יום, שנא') ותפכו לבקרים, ר'נתן אומר אדם נידון בכל שעה, שנא' לרוגעים תבוננו) והפייטן חופט את שתי הלשונות. 44 אם לוזל אֲם לְיִזְקָר אֲם מִתְהִיה שְׁתַת זֹל (כתפלת כהן גדול ביה"כ, ויקיר כ' ד' ע' תננה) או שגט יקרים. אם לטעת או לעקר ע"ש קהלי' ג' ב' בדקודק וחקר בתקירה מודוקדת.

כשהל יום ב' דריה ביום א' בשבוע גורגן לומר כאן את הפייטש יזכור תחלה עי' לעיל סמ' 245
במנוג אשכנז המערבי אומר התzon כאן אתה זוכר עד וצאנצאיו כחול הים

זכרוןות

קינן: לא-ג כפלו. צלי מלח. כל סטס מקמיים זוכרין. – א' 711.

לז'קרון:	אַפְּחָד בְּמִעֵשִׁי / אֲדָגָן בְּכָלְדִּעַת / אַירָא מִיּוֹם-דִּין / בְּבּוֹאִי
ז'קרון:	אַדְרָשָׁ לְחָנוֹן / אַחֲלָה לְרָחוֹם / אַחֲנָן לְחַקְלִי / יּוֹם
לז'קרון:	בְּבּוֹאִי לְמִשְׁפֶּט / בְּמַיִּיאָשָׁעָן / וְמַיִּיחְפְּשָׁלִי / צְדָקָה
לז'קרון:	בְּאַבּוֹתָ בְּטַחְפִּי / וּפְעַלְמָם אֲכְלִתִי / וְהָם הַיּוֹדְלִי / קָרְםָם
ז'קרון:	גְּבָרָה זְרוּעִי / כְּשַׁחַם מַחְנִינָא / לְבָלִי-מַחְמַץ / שְׁמָם
לז'קרון:	גָּכָר אַם-יְעַמֵּד / לְפָנָיו הַיּוֹעֵל / בְּעֵית יְבַקֵּשׁ מַצִּי / זְכוֹתָה
לז'קרון:	דְּצָתִי בְּלוֹבָשָׁ אַפְּוד / וְחַשְׁן הַמִּשְׁפֶּט / אַשְׁר-בָּם הַוּחָק / שְׁמֵי
לז'קרון:	דְּלָג בְּמִחְתָּה / עַד יְעַצֵּר גַּנְפָּה / בְּגַנְשָׁת זָר מַכְהָן / יְקוּדָה
לז'קרון:	הַבִּיטָה אֶל / בְּעַמְדִי לְפִנֵּיךְ / אַיִן בְּקָרְבִּי אָנוֹשָׁה / תְּנוּיָה
לז'קרון:	הַיִשְׁמַי יְפִילֵל / וַיְשִׁיבֵחַ חַמָּה / וַיַּוְחַק לְדָרוֹת / שְׁמוֹ
לז'קרון:	וְמַיְשָׁוְנָא בְּצָעָה / יְדַבֵּר עָנוּבִי / נַיְעַן וַיֹּאמֶר עַד / אַדְוֹן

ב' י' האניל; כתפי גניה קניגקי || מיום קניגקי: ביום שאר ב' י' 2. זכרון מקידס: זוכרין ב' לזכרון שארכיני
4 והם: זם ב' ב' 5 לזכרון דו' ב' 6 גברון גט קניגס | יבקש: תבוקש ס' יבקש דפ' | זכרון ב' ב' הופא
7 הווח: הווכן אב' | טמי: טמו ב' לי א' חד' ב' 8 יעצרו יעצרו אדוה קניגקי יעצזרו נפר פאפ' | בנית ב' דכין
9 בעדרי: עמד' קניגקי ס' ואין קו' | תוכי: תוכיא: קיגקי' 11 ויען: יען אד'

1 אופחד במעשי אדרואן בכל עת פיש חלה, לה אדראג מהאטחי. 2 אדרש לחנון זונגה דבר' יב ה לשכנו תודשן.
אחללה לרוחם אחללה פני רחומי. אחנן אתחנן (ווע' לעיל ע' 87). לחק לי יומ זוכרון למי שחק לי את היום הזה ליום
זכרון. 4 באבות בטחתי ופעלים אכלתי ריל בבר נהניתן מכות אבותוי גומראית האחותלת לטענה עלייה (בדומה לה' בפיוט העתיק 'דריך אלהינו' (ערביב יי'וכ) שורה 6 גמרנו ואכלנו זדקת אבותינו). כדיוש שנוייה במחלוקת פטיות זכות
אבות בגנדה (שבת דף ב' ר' א') ושיש מי שיטון תמה זכות אבותו, אבל ייחנן שהפייטן אינו רומז ודוקא לה'. 5 גברה וזרע
בשה מהני נא נמחוק כי בוכות משה רבנו פעה כשאמר מהני נא מספרק אשר כתבת (שםות לב' לב), לכל ימך מין שם
וזוכרון ריל כד' שיציל את העם בחהאו בעגל. 6 גבר אם יעמוד לפניו היזועיל ריל היוציאל אם משחו יעמוד בעדי
בעת יבקש מני זכות בזומן שאני עצמי ציריך להיות זכי בדין. 7 דצתי בלבוש אפוד וחשן המשפט שמחתי (חרוץ
אדבה, איוב מא' יד) בכחן גודול לובעש אפוד וחשן משפט אשר בר' הווח שמי לזכרון שחשן המשפט היו מפותחים שמות כל
השבטים (שמות כה כה. נט'). 8 דילג במחטה עד יעצר גנפ' אהרן רץ עט זמחטה לה'ריך והקל לכפר עליו עד שהמנפה
נעקרה (במד' יי'יבט) בגשות זר מכחן כנסגע קrhoת וככל עדתו לעבודה באיל הוי כהנים, יקוד והיינו נשירפים לזכרון פיש
במד' יי' זכרון לבני ישראל למטען אשר לא יקרב איש זר וכוכ. 9 אין בקרבי אנווש תוי לזכרון כוונת הפייטן אינה
ברורה, ומיתכן שר' אין בקרבונו מי שיאמר תוי (פי' טימני, הרושט של', ע"ש איוב לא לה) הוא לזכרון טולם. 10 היה שי מי
יפלל וישיב. חממה היה ישישתו כפינחס שעלו נאמר (תהל' קו ל') ייעמוד פינחס ויפלל ותעוצר המגפה, ונאמר ג'יכ' (במד' כה
יא) פינחס ... השיב את חמותי מעל בני ישראל. וyoחק זונגה איוב יט כ' מי יתין בספר ויחקר. 11 ומי שונא בצע (ע"ש
שמות יה כה ט') כשמיול יד' בבר ענו בי סי' יב ג' הנני ענו בי את שור מי לקחתי וחוור מי לקחתי ואת מי עשקי
וכו'. ויען ויאמר עד אדרון לזכרון שם יב' ה, וריל הקב'ה בעצמו אמר עד, כדרשת חזיל ביר' פה' ייב' (פ' 1046) עד

ובטלה חלב / יכפר בעדנו / וכגンド שני עפרים / יעל
זעף יברא ויאמר / תהי ידך بي / אשר כלב אלהינו / הוא
זעק והшиб / חרב אל נדנה / והושת לו כשם / כס
15 חכיתיב בעת עצר / לפותח וממתר / כמשיב רוח לילד / אבוד
זוכרונו: חי לראות בריתם / בדברו קנאתי / כי עובו עט / ברית
טרם היה לי / מכפר פנים / מנוחה הולכת / בשחד
טרף גרד וסמים / למיסב תדריו / דם וחלב לניחות ולחת
יצגתי יוהושמתיי / על גחליל רקה / כי לא אלמן / שמי¹³
20 יה אבטח בר / ולא בנדיבים / כי הם בקבר / ונלנץ שמח
כל אלה סמכוני / ור חמיך בקשתי / לולי הם תפתי / ואיני
זוכרונו:

12 יכפר: ירצה פקנ'ס 13 יראה: יראה מגנ'קנ'ס | הוא:שמו א חשוב וכי' 14 זועק כי' 13 חכיתיב: חרודתי קני
עקר (עוצר) רוב כי' | ס קני: עזר גצת כי' | כמשיב: ומשב ס משב טר 16 זוכרונו אוכך 17 מנוחה קני
במנחה קני ס | החולכת ס החולכת שי' קני 18 טרף: טיף אפ למיסב כי' קגנ'ס | במבס ס | ניחות: ובנחת
אב' חפטאפקן'ס | ולחם: יעל פאפ ולחת הנגידטו' 19 יוצגתתי: יוצגתמי ס | והושמתה הוס' קפטע פיש 23 של ס (בנראה
זה ויקיר לפל' אכפר זאלט): אט' קגנ'ס ארכבי' | ריקם אפם 20 כי הם: הלא מהה ב' בקבור: יאבדו הו' | ולנצח: ולעד ט
21 חמתיב: חממתי אפ' | ואיני: מבוא פ

י' בכם ועד משיחו... ויאמר עד... רוח הקודש אמר עדר (ויבג' יצחה בת קול ואמרה עד). 12 ובטלה חלב יכפר
בעדנו כשמואל, ע'פ' שי' א' ט וijk שמואל טלה אח ויעלה עולה כליל לה' ויוציא שמואל אל הב' בעד ישראל וכו'. וכן נדור
שני עפרים יעל זוכרונו בגנד משה ואחרון, ע'ש שה'ש ד ה שני שדרך צבני טרפים תאומי צביה, שדרשו על משה ואחרון
במדרש שם. ושמואל שkol בגנדם ע'פ' תחל' צטו משה ואחרון בכהנו וגמול בקראיismo, ע'י חוספה ריה' א' ייחוב פרוש תענית
ריה' ב' שקלתני במנחה ואחרון. 13 עז' יראה ויאמר תה' יזרך בי שיש בקרבו איש כדוד שראה עטף ה' בשתיה מלוך ה' המכנה
בעם, ואמר תחיה נא ידרך בי וכבית אבי (שיב' כד' ז). אשר כלב אלהי הוא זוכרונו עיש' שי' איג' יד בקש' הי' לו איש כלבבי.
14 זעק דוד אל ה' והшиб חרב אל נדנה עיש' דהיא' כא כו' ויאמר ה' למלאך והוא נדנה, פ'י אל תיקה. והושת
לו כשם ס זוכרונו עיש' תחל' פט לו' וכטא כשם נדר. 15 חכיתיב בעת עצר בעת עצירת גשימים. לפותח
וממתר נאilio הנביה שכיאלו ביזו מפחח המטר כמשיב רוח לילד אבוד מזוכרונו וזה השיב נפש ייל' הצרפתית שכבר
הייה כאילו אבוד, לפי מה שכחוב מ'יא' יז'כ'. שני עגיניטים אלה, עצירת הטל ותמית הילד, מחוורבים זה לזו בגנדתו חול' ירו'
ברכות ה' ג' דף ט' ב', אבל גנראה אינו רומו לאגדה זו. 16 חי לראות ברית בדברו קנאתי. כי עזבו עם ברית
זוכרונו אליהם שאמר (מ'יא' יט' ז) קנא קנאתי לה', אליהם הצבאות כי עזבו בירתך בני ישראל... ושנקרוא מלך הברית (מלאי
ב') חי לראות תמיד בירת מילא, והיפותן רומו לאגדה הידועה לנו ממקורה מאוחר יותר, פרקי ר'יא סוף כ'ט, עמד אליהם וברוח
מאשי' וنمאלת ... נגלה עליו הקביה ואמר לו מה לך פה אליהם. אמר לו הקביה לעולם אתה מקנא קנאתי ...
חויק שאין ישראל עושן בירת מילה עד שאותה רואה בפיניך ... 17 טרם היה לי מכפר פנים (צ'ל' פנ'יט) מלפנות היה לי
כהן המכבר בעדי (סוט', במשמעו צבוי קדם, גנראה חזרוש הפיט). מנוחה הולכת (הלשון עיש' ברוא') לב' כבננה הולכת
לפנוי כשהד זוכרונו ר'יל היה לי לפיט ולרצות את ה' בקרבנות. 18 טרף גרד וסמים וינו היננו הקטורת שאחד מטמנינה
זה גרד, ואת השאר הוא כולל יחוד. למיסב תדריו ע'ש שה'ש א' ד הביאני המלך חדריו, ושם א' יב עד שהמלך במבסו גדרו
נתן ריחו), ר'יל במשמעות בית המקדש. דם וחלב לניזוח לקרבנות המזבח, ולחם זוכרונו ר'יל לחם הפנים. 19 יוצגתתי
... על גחליל ריקה ע'ש יהוק' כד יא והעמידה על גחליל רקה, ר'יל שאין בידי קרבנות, ורק את המאמר כי לא אלמן
ירמי' נא ה כי לא אלמן ישראל ויהודה מלאהיו שתי זוכרונו סמחי לי זוכרנו. 20 יה אבטח בר' ולא בנדיבים עיש'
תחל' קמו ג' אל תבטחו בנדיבים בגין אדם שאין לו תשועה. 21 כל אלה סמכוני ר'יל הנדיבים. ור חמיך בקשתי, לולי

כִּי הַמְּבֹרּוּץ / עֲדֵיכָה לֹא בָּאוּ / רְוַמְּמוֹתִיךְ בְּפִיהֶם שָׁמוֹ
 לַיּוֹם וְהַגְּמָס / סָכְם חַשְׁבּוֹנוֹת / תְּחִלָּה לִימִים וְרָאשָׁוֹן
 לְזַכְּרוֹן: 25 מָות וְחַיִים / שְׁלוֹם וּמְלֻחָּמָת / צְחָצָה וְשְׁבָעָה / בָּאוּ
 לְזַכְּרוֹן: מְעַלְּלִי גָּבָר / וּמְסִפֶּר צָעְדָּיו / נְשַׁכְּחוּ מְאֻנוֹשׁ / וְלֹא
 לְזַכְּרוֹן: נְסָתָרָה דָּרְכִּי / מֵי יוּכָל שִׁיחָ / לְשֹׁואָה נְכַתֵּב לִי / חַטָּאת
 לְזַכְּרוֹן: גָּנְדָּ פָּנִי גָּבָר / מַעֲשָׂיו יוֹכִיחוּ / וַיַּעֲנֵה בֹּוּ פְּחַשׁוּ / עַד
 לְזַכְּרוֹן: שִׁיחָוּ מִזְמָות אֵל / יְחִידָה כָּל-בְּנֵי אִישׁ / עֲזָבָרִי תְּחִתָּשְׁבָּט / כְּצָאן
 לְזַכְּרוֹן: 30 סּוֹגֵר דְּלַת / בְּעֵד תְּמִימִים בְּזֹעַם / עַד בֹּאָ קָצָם / צָאת
 בְּכַחְבוּב בְּתוֹרַתְךָ. וַיַּפְּרֹאֵר אֶלְקָהִים אַתְּ-זָנָה וְאַתְּ-כָל-הַחַיָּה וְאַתְּ-כָל-הַבְּהָמָה אֲשֶׁר
 אָטוּ בְּמִתְבָּה. וַיַּעֲבֹר אֶלְקָהִים רוח עַל-הָאָרֶץ וַיַּשְׁפֹּרְהָם: (ברא' ח' א')
 31 עֲשָׂה פָּلָא לְחַיִם / לְבָל יְהִי כִּמְתִים / הִישְׁאָמְתָה / בְּקָבָר
 לְזַכְּרוֹן:

22 לא אָתָּה, כְּבָרְכֹת דָּךְ יְהִי בָּהּ דָּיהָ וְהַן (ובמהק מ') רְוַמְּמָתִיךְ: רְחָאֵיךְ קְנִיקִיִּס 25 וְמַלְחָמָה אָוּ
 וְמַלְחָמָה דְּפָוִסִּים מַאֲחִירִס | בָּאוּ: בָּאִים בְּזֹוּזָת 26 קְוֹדֶם 25 ס | נְשַׁכָּה קְבִּי נְשַׁכָּה ס | וְלֹא: אָבֵל לְאַל קְנִיקִיִּס
 28 בְּוֹחֶסֶת וּוּקִיִּס 29 אַנְשׁוּ קְגִּי | עֲוֹרָבִים מִן הַשְּׁבָּט דָּקְגִּי 30 סְגִּר דָּפִי | לְצָאת קְגִּי 31 לְבָל: וְגַל ס | יהָ
 בְּבָזְוּזְפָּנָךְ | הִשְׁאָמְתָה בְּקָבָר לְזַכְּרוֹן; הִשְׁאָמְתָה בְּקָבָר זְכָרָן ס הִסְפָּר בְּקָבָר אָמְתָה
 הָם לוֹא רְחָמֵן טָמֵדוּ לִי. חַמְתִּי הַיְוִיתִי עֲוֹרָב מִן הַזְּוּלָם וְנְשַׁכָּה מַלְחָיָה. 22 כִּי הַמְּבֹרּוּץ לֹא בָּאָוֹ אֲפִילוּ הָם
 הַצְדִּיקִים לֹא בָּאָוֹ אַלְיִיךְ (עַיְשׁ תְּחִלָּה סָה בְּעִדָּק בָּאָוֹ) בְּזֹרּוּז וְכוֹתָם, לשׁוֹן הַתְּלָמָודוֹ, בְּרָכוֹת דָּךְ יְהִי בָּהּ שְׁמַעוּ אַלְיִ אֲבִירִי
 לְבָב הַרְחָוקִים מַזְדָּקָה (ישע' מו' יב), רָב וּשְׁמוֹאֵל, וְאָמְרִי לְהָרְבִי יוֹחָנָן וּרְבִי אַלְעֹזָר — כְּנָרָה לֹא נְשָׁמָרָה פְּלוּגָה אָוּ זָהָב מִקְוּרוֹת
 אַרְצִיְשָׁרָאֵלִים — חד אָמַר כָּל הַעוֹלָם כָּוֹלוּ גּוֹנִין בְּצָדָקָה (רַיֵּל שְׁלַח הַקְּבִּיה) וְהָם (הַצְדִּיקִים) גּוֹנִין בְּזֹרּוּז (רַיֵּל בְּכָוֹת
 עַצְמָן), וְחַד אָמַר כָּל הַעוֹלָם גּוֹנִין בְּכָוֹת (שְׁלַח הַצְדִּיקִים) וְהָם אֲפִילוּ בְּכָוֹת עַזְמָן אַיִן בְּגּוֹנִין. עַכְלִי. כְּנָרָה תְּפָס הַפִּינְעָן
 אֶת הַדִּיעָה הָאָחִרְנוֹת, אָבֵל בְּעַלְיִ המִסְפָּה (שם דָּיהָ וְהַן) הַגְּיָוָן וְגַרְסָוּ בְּזֹרּוּז בָּאָוֹ, בְּתַחַת לְדִיעָה הָרָאָשָׁה.
 רְוַמְּמוֹתִיךְ (וַיִּגְּרַחְמִיךְ) בְּפִיהֶם שְׁמוּ וְעַלְיָהָם סְמָכוּ. 23 לְיּוֹם זה נְכָסָם סָכְם הַשְּׁבּוֹנוֹת לְרָאשׁ הַשָּׁנָה גְּטָמָן (נכָּסָם,
 עַשׂ דָּבָר) לְבָב דָּל הָא כָּמוֹס עַמְּדָי) סִכְמָוָת הַשְּׁבּוֹנוֹת שֶׁל מַעְשֵׁי בְּנֵי אָדָם. תְּחִלָּה לִימִים כִּיהְ בְּגַוְונָה יְאַתָּה זְכָרָן: זָהָב הַיּוֹם
 תְּחִלָּת מַעְשֵׁיךְ זְכָרָן לְזָהָב, וְהָזָה עַיְשָׁפְּ מִיד בְּתָשְׁרֵי בְּגָרָא הַעוֹלָם (רַיֵּה דָּךְ יְהִי ב'). 24 לְהַיְקָרָא בָוּ כְּתָב עַט וְשִׁמְרָ
 עַשׂ יְרָמֵי, זו אַחֲתָת יְהָוָה כְּחָבָה בְּעַט בְּרָזֶל בְּגָפְרָן שְׁמִירָה. נְלוּי וּבְאָר גְּלִי וּבְרוּרָה (כְּנָרָה חִידָשׁ הַפִּיטָּפָן תּוֹאָר בָּאָר, דְּגָמָת
 גְּנָל, לְמָד, שְׁפָל, וְעַל מְשֻׁמָּוֹת מַלְתָּא בִּיאָר אַצְלָ פִּיטָּנִי אֵידָי, שָׁאִינָה אֶלְאָ לְבָטָא, לְהַבְּשָׁא, עַיִ' זְוָלָא, יְדִיעָה הַמְּכוֹן לְחַקְרָה הַשִּׁירָה
 הַעֲבָרִית, נְרָך וּ, קְצָבְרָקְעָ). 25 מָות וְחַיִים שְׁלוֹם וְמַלְחָמָת דְּגָמָת גְּנוֹתָה יְאַתָּה וּבְרִי: וְעַל המְדִינָה יְאַתָּה זְמָרָה לְחַרְבָּה
 אַיְוּ לְשָׁלוּם וּכְיִ' צְחָצָהוּת מַחְטוֹרָה, עַשׂ יְשָׁעָ' נְחַיָּה וְהַשְּׁבָּעָ' בְּצָחָצָות נְפָשָׁן. וְשַׁׁבָּע וְשֵׁם הַגְּנוֹתָה: אַיְוּ לְרַעַב וְאַיְוּ לְשָׁבָע.
 26 מְעַלְּלִי גָּבָר וּמְסִפֶּר צָעְדָּיו וְשָׁסָ: כִּי זָכָר כָּל הַיְצָרָר לְבָנִיךְ אֶלְאָ מְשָׁה אִישׁ וּפְקוּדָה וְעַלְיָהָם מַזְעָדָה גָּבָר. נְשַׁכָּה
 מְאֻנוֹשׁ עַשְׂשָׂ דָּבָר' לְבָב כָּוֹ אַשְׁבִּיתָה מְאֻנוֹשׁ וְכָרָם. 26 נְסָתָרָה דָּרְכִּי יְשָׁעָ' מְכוֹן. מַיְ יוּכָל שִׁיחָ מַיְיכָל לְוֹמָר זָהָב, וְגַם
 לְשֹׁואָה נְכַתֵּב לְיִ הַטָּא תְּמָנוֹת יְכָל מַעְשָׁר בְּסֶפֶר נְכָתְבִים (אַבְוֹת ב' א'). 27 גָּנְדָּ פָּנִי גָּבָר מַעְשָׁוּ יְרִיכָה כִּי כָּלָם
 רְשּׁוּמִים שָׁם. וַיַּעֲנֵה בָוּ כְּחָשׁוּעַ אַיִבָּז וְקַם בְּיַחַד בְּחָשִׁי בְּפִנֵּי יְעָנָה. 28 שִׁיחָוּ מַוְיִמּוֹת אֶל סְפָרוֹ כּוֹנוֹת הָיִ' עֲוֹרָב
 תְּחִתָּ שְׁבָט כְּצָאן צִ'שׁ וַיִּקְיָ' כִּי לְבָב כָּל אֲשֶׁר יַעֲבֵר תְּחִתָּ שְׁבָט, וְעַיִ' הַמְּשָׁנָה (רַיֵּה א' ב') כִּי בָּאִי הַעֲוָלָם עֲוָרָבִין בְּפִנֵּי כְּבָנִי
 מְרוֹן, וְמְכָאן עֲוָרָבִ הַפִּיטָּפָן לְאָשָׁר בֵּין פְּסָקוִי הַמְּוֹרְנוֹת שֶׁהָאָזָעָם עַמְּדָ לְסֶדֶרֶם. 30 סּוֹגֵר דְּלַת בְּעֵד תְּמִימִים בְּזֹעַם עַשְׂשָׂ שָׁם ח. א. 31 עֲשָׂה פָּלָא לְחַיִם. לְבָל יְהִי כִּמְתִים / הִישְׁאָמְתָה / בְּקָבָר

32 עוֹרְתָּת אֹז בַּפְּעֵל / עֹרְרָנוּ בֶּלָא פְּעֵל / הַלָּא לִגְפְּלָאָתִיךְ / תְּעַשׂ זָכְרוֹן:

בפתחוב בדרכיו קדשה. זכר עשה ליגפלאתיך. חנוך גורחים כי:
ונאמר. טרף נמן ליראיו. יופר לעולם בראתו: (מהל' קיא דה)

33 פָּנָה אֱלֹהִים / בַּיּוֹשֵׁבִי גְּנִים / מַקְשִׁיבִ לִגְדְּבָרִימֹ / בְּדָת
פְּעָלָם לִפְנֵיכְ / וְשָׁכְרָם אֲתָךְ / אָוֹכְלִי לְחַם הַעֲצָבִים / בְּפִטְפָּר
לִזְכְּרוֹן:

בפתחוב על יד נבייאך. אן נדברו יראי כי איש אל-ברעהו. ויקשיב כי וילשע
וינכתב ספר זכרון לפניו ליראי כי ולחשבו שם: (מלאכי ג ט)

35 אַצְוֹ שְׁוֹעֲלִים / מַחְבָּלִים כְּרָמִים / לְהַכְּרִית מַגְפָּן / שְׁרָשׁ
אַצְרוּם בְּפִרְךָ / נָאָקוּ וְנוֹשָׁעָנוּ / בְּכָשֵׁר הַרְרִי קָדָם / הַוְּחָק
לִזְכְּרוֹן:
בפתחוב בתרתקה. נישמע אליהם אַתְ-נָאָקָתָם. וינברך אליהם אַתְ-בְּרִיתָו
אַתְ-אַבְרָהָם אַתְ-צִחָק וְאַתְ-עִזָּקָב: (שותה ב כ)

לזכרון פטאפ 32 זכרון ספ: לזכרון שאר כיי 33 פנה: פני פט | לנבדריםו: לנבדרים ס לנדרבי וטאפ |
בדת לזכרון: בחק זכרון ס בדת זכרון כיי חת כתוב לזכרון אפא דת זכרון פט כדת זכרון כד
34 לפניך: לפניו פט | אטר: אותו פט 35 מhalbim: לחבל קבגוי | שרשות: ברית פי 36 נאקו: צעק כיי |
חווק: חזקה קני | חזקה קני | שזיתה כב' וברית כוועזמנ 37 לדורות: בדורות פטמאזקיניס | אין: ואין אדווח

לזכרון שם פה יב היספר בקשר חסוך ואומנותך באבדון. 32 עוורתת אן בפועל, עוורתנו بلا פועל לפי המפרשין ר'ל עוורת או את גאותך מזרים בוכות מעשים טובים של האבות ושל הדור ההוא, אבלנו עתה אף על פי שאין בידינו מעשים טובים. וקשה למצאו רעיון זה בדרכיו הפיטון. ויתכן שיש רומו מה שדרשו בשחש' רבבה ח' ה'חת התהוות עורדייך... תפוח מוציאה פירותיו מחליה ואחריך מוציא עליו, כך הקדימו ישראל עשייה לשמעיה שנא' נעשה ונשמעו... ועפ' זה אומר הפיטון: אן עוורת לסת את גבורתך בנתינת התורה בשכר פעולתם שהקדימו עשייה לשמעיה, עתה תעשה לנו חנוך. ועי' להלן שופרות 30. הלא לנפלוותיך תשע עיש' מהל' קיא ד (פסק המובא כאן) זכר עשה לנפלוותיך חנוך ורומח ה', ר'ל עשה זכר לנפלוותיך של או בוחיתך רחום וחנון היום. 33 פנה אלהים ביושבי גנים עיש' שהיש' ח' יג היושבת בגנים חבירים לקול השמייני, ודרשווה בשחש' רבבה (שם) על ישראל שקרין קריאת שם בעינוי הדעת והקב'ה והപמליה שלו מקשיבים — דרשאה אחרית שבת דח' סי' א', שנוי תלמידי חכמים המקשיבים ח' לוה בהלהה, הקב'ה שמוע לקלון, שנא' היושבת בגנים... מקשיב לנבדריםו בדת לזכרון עיש' מלacky ב טו או נדברו יראי ה' וכוי', שדרשווה (שהיש' רבבה ח' ייד) שנוי חבירים שהיו פטוקים בקשר הלהה ונכשין וה לוה בהלהה — בלשון שינה בבללי (שבות שם) שנוי תלמידי חכמים הנוחין וזה לוה בהלהה הקב'ה מקשיב להן, שנא' או נדברו... 34 פצעלים לפניו וscrums אטר עיש' יש' מ' הנה שכרו אותו ופערולמו לפניו. אוכלי לחם העצבים תהלה' קכו. בספר זכרון ההמשך: פעלם לפניך... בספר לזכרון, עיש' האפסוק המובא... ויכתב ספר זכרון. 35 צצו שעולים מחייבים כרמים עיש' שהיש' ב טו אחוו לנו שעולים קטנים מחייבים כרמים (צצו, פי' ראו, ל' מצין, שהיש' ב ט), ודרשווה במדרישים על מצרים, עיי' שהיש' רבבה (שם) ערומן היו המצרים, לפיך מושלן כשולים. מה שועל זה מבית לאחורייו כך היו המצרים מביתין לאחוריהם וכו'. ועי' בז' שמות רבבה כיב' א'. להחרית מגפן שורש זכרון התכוונו לקלקל את כרם ה' צבאות בית ישראל (ישע' ה' ז) — הפיטון משיך בתמונה הכרם — ולטקו את הגפן מן השרש. 36 צרומים בפרק עיש' שמות א' יג ויעבידו מצרים את בני ישראל בפרק. נאקו ונוועשו שם ב כד. במושר הררי קדם (עיש' דבר' לג ט) בזכות האבות הוחק לזכרון אשר נכתב לזכרון.

³⁷ קדם בונתת לדורות / [ונמתה] אין בהם חפץ / חליפות ואבדותם / מהיות לזכרון:
ונמתה דור מאלף / אמריך הנחלתם / למען בכל דור / מחתה לזכרון:

בכחוב בדברי קדש. זכר לעולם בירית. דבר צוה לאלף דור: (להלן קה ח)

³⁹ רם חזק מאד / בכלת נזירים / הרוגיה ועניהם / מתקה
רצאה אמריך / בניה ציה וצלמות / אהבת כלולותיה / מצער
לזכרון:

בכחוב על יד נביין. הילך וקראת באוני ירושלים לאמר מה אמר יי' זכרוי לך
חסד נזירים אהבת כלולותיה. לכתך אמריך במדבר הארץ לא זרעה: (ירמ' ב ב)

⁴¹ שחתה עם / שעת שמאנה בקמיהם / שם פסל ולא אל / שמו
שכלו כמעט רגע / לו לא קם בפרץ / מעורר שבועה / וברית
לזכרון:

בכחוב בתרתך. זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם לך
ותדרבר אליהם ארבה את-זרעכם בכוכבי השמים.
וכל-הארץ הזאת אשר אמרתי אמן לזרעכם ונחלו לעלם: (שמות לב יג)

לאין גקייני נמזה אין ס | חליפות: שבחות ס | ואבדות: שאמ זקייס | מהיות לזכרון: מהיות זכרון ו' מהיות מזכרן א
מהיות לזכרון האט מבוא לזכרון מט זכרון ב' זקייס 38 אמריך הנחלתם: ואמריך הוריהם קי' אמריך הוועתו ס
הוריגני עצמה (אמריך חס') קג' | למענו: למען ס מען או | חקת: חקota שאפ משס תהה חז' 39 והרוגיה:
הרוגגה קיניט (כii אא) | מהת: באים בו בא דוחפטאנז קיניקיס (כii אא) 40 רצח טאפ | כלולית
קנינו: פלה דפטאטפ כליה קג' 41 שחתה: שחת ס | שם: שם אל ו' עם זו ב' פיאנס | שם: שם ב' קיניס |
פסל: אליל ס | ולא מום אל מ' | שחתו: שמו ד' (במקומות 41 שחמלך במסבו. גורדי נתן ריחו. ערבי רב ערבי. אבודו לזכרון פי'
שחמלך במסבו ערבי רב ערבי. שם פסל ולא אל. שחו לזכרון ט) 42 רגע חס' קני | ולולי קני | שבועה וברית: שבועה

³⁷ קדם בנתה לדורות אין בהם חפץ הביגות (בנהה ע"ש מהל' קלט ב) שיש כמה דורות שאינם ראויים להתקיים (אין
בهم חפץ ע"ש קה' יב א' והגינו שנים אשר אמר אין לי בתם חפץ, וכדומיהם). חילופיהם ואיבודתם ע"פ אגדות חול' ביר
כ"ה ד' (עמ' 262) אלף זור עלו במחשכה להיבראות וכמה גמוות ... התקעד מה טעם (להלן קה ח) דבר זה לאלף דור. זו
התורה (ועי' גיב' חגינה דף יג ב' תניא ... אלו תקעדי' זורות שקסטו להיבראות וכו') וכן משיך הפייטן 38 קחתה דור
מאלף. אמריך הנחלתם ריל את הדור האלף לחתך לך ונחת לו את התורה. למען ריל למן ישראלי שקיבלו את התורה.
בכל דור חקת לזכרון שני זכר לאולם בריתו וכו' (להלן שם). וכך בכל דור חשת לזכרון. ומסתבר. 39 רם חזק
מאד בכלת נזירים הקביה חشك בישראל שהיתה לו כלת נזירים (עי' ירמ' ב ב). הרוגיה ועניהם תחת לזכרון
ע"ש ישב' כו' נולחה הארץ את דמייה ולא חסנה עוד על הרוגיה, ותחל' ט יג לא שכח צקת עניהם. 40 רצח אמריך
(הלשון ע"ש טה-ה' א ד' ע"ש ירמ' שם. בניה ציה וצלמות ע"ש מהל' נג. ב' ירמ' ב ב. אהבת כלולותיה תעש לזכרון
ירמ' שם. 41 שחתה עם (ע"ש שמות לב ז) שאית שמאנה בקמיהם ע"ש שמות לב כה כי פרעה אהין לשמאנה בקמיהם,
ריל שיח העט בחתאת העגל, וכן הוא ממשיך שם פסל ולא שחו לזכרון, ע"ש דברי' לב כה כה הם קנאוני בלבד אל.
42 שוכלו כמעט רגע (ל' מחוץ חסל חרב, דבר' לב כה), כמעט שנכתרו כליל (כמה רגע, דוגמת ישב' כו' כ). לווי קם
בפרץ ע"ש מהל' קו כב' ויאמר להשכנים לולי משה בהירעו עמד בפרץ לפני. מעורר שבועה וברית לזכרון ע"ש שמות

43 **תַּעֲבָת מֵאֹז / עֲדַת כָּל לְאָמִים / חַשְׁקַתְנוּ מֵהֶם / עֲדֹות
לִזְכָּרוֹן:**
**תָּמוֹר כַּסְף גִּמְאָס / דָוָר נְשָׁפֵח הַקְּפָת / קָנָנוּ שְׁנִית / כִּי שְׁפָחָנוּ
מִזְכָּרוֹן:**

בפתח בדורי קדרש. זכר עדת הקב"ה קדם אליו שבט נחלקה.
הר-צין זה שכנות בו: (חלה' עד ב)

44 **תְּרֵר אִישׁ תָּם / בְּמַי זְרֻעָוּ יְכָנָה / שְׁפֵל יְדָיו / לְאוֹת
וִזְכָּרוֹן:**
תְּרֵפָק מִשְׁוֵל אֲפָרִים / בְּשַׁעַשּׂוּעַ יְלָד (נִיא כִּילָד וּבֵן יָקִיר)
**לְבָלָא בְּכוֹרִי הוּא / חַקְתָּם
לִזְכָּרוֹן:**

בפתח על יד נביiah. הבן יזכיר לי אפרים אם ילד שעשוים כיד-מדי דברי בו
זכר איזכרש עוד. על-כן המ מייעץ לו רחם ארכומש נאם-זיה: (ירמי לא יט)

במנגנון אשכנזי המערבי אומר החזן מיד 'אוריא זכרנו בוכרון טוב...'. ע' (257)

ברית או שבאות ברית ב'ו'ד' שנותה ברית אף שבאות בפטוף (קדום אבות מאות קוטן) קג'ט 43 חט' פ |
לאומיט: אומים אדווחמאפ' עדות זכרון הט להליך זכרון קג'ט 44 ג' נמאס חט' ס | דור נשחת קחת: במסות
ארתנו קנית קג' | שניתהס' קג' | מזכרנו: אין זכרון 45 ושבכל מנכ' | זכרון אבב' הוחם 46 בשעוועילד אדויזה
בשבועוילד הא בשעוועילד אפ': כילד ובן (ובבן קג') יזכיר ב'פטק'ג'ס' כילד (כילד בך) שעשוועילד זכרין ב' חקת:
חקות בפאי חוק ב' גמתה ושותחת מ

לב גיג. 43 תיעבה מהו עדת כל לאמים בגל מעשייהם הנקאים חוטבות (ויק' יה כ-ב). ויימ' בגל התוטבות שום
אוכליין, ועי' דרשת ר' מהנחים באנגליית תחומה שמיינו' — תחומה דף י"ד ב' בובה. חשתנו מהם ע"ש דברי' ז. 44 תמוֹר
כסף נמאס חמורת ישראל שחתאו ונחרב בית ראשון, ועליהם נאמר (ירמי ו ל) כסף נמאס קראו להם כי מאס ה' בהם. דור
נסחח קחת דורו של עזרא ושל עולי בבל (וילג' תמוֹר בטף במסות אונטו קנית, ע"ש דברי' ד לד או הנטה אלהים לבא לקחת לו
גוי מקרב גני במסות ובור). קנונו שנית ע"ש ישע' יא לא והיה ביום ההוא יוסיך אדני שנית דו' לקנוו את שאר עמי... 45 תר איש
תם במאי זכרנו יבונה הביט וראה יעקב (ל' חרמי בבלאי, קה' ב ג) ברוח הקודש שישראיל יבונה בשם אפרים. שייכל ידרוי
ברא' מה יד. 46 תרפק משול אפרים מסמוך את ישראל המכונה בשם אפרים (ל' מתרפקת על דורה, שה'ש ח ה) בשעוועיל
ילד (ניא כילד ובן יקיר) ע"ש יומ' לא יט הבן יזכיר לא אב ואפרים וכו'. הלא בכורי הוא ירמי לא ט כי היהתי לישראל
לאב ואפרים בכורי הוא.

זכרוןות

אתה זכר מעשה עולם / ופוקד כל-יצורי קדם:
לפניך נגלו כל-תעלומות / נתמן נסתרות שטבראיות:
מי אין שבחה לפני כסא כבודך / ואין נסתר מגדר עיניך:
אתה זכר אה-כל-המפעל / גםם כל-היצור לא נכח ממקן:
הפל גלוּ וידעוּ לפניך יי' אלתינו. צופה ומבטית עד-סוף כל-הדורות.
כי תביא הזכר להפקד כל-רוח נפש.
להזכיר מעשיות רבים / נתמן בריות לאין פכילת.
מןראשית בזאת הזעפת / ומכלפנים אותה גלית.

זה היום תחילת מעשיה / זכרון ליום ראשון.
 כי ה'ק לישראל הוא / מפטט לאלהי יעקב:
 ועל המדרינוח בו יאמר / אידזו לחרב ואיזוז לשлом.
 אידזו לערב ואידזו לשבע.

ובריות בו פתקדו / להזכיר לחיים ולמוות:
 מי לא נפקד בימים ההו / כי זכר כל-הצור לפניו בא.
 מעשה איש ופקדתו / ועלילות מצערני גבר.
 מיחשובות אדם ומהבולותיו / ואצני מעליyi איש:
 אשורי איש שלא ישכחן / ובנ-אדם יתאמץ-בג.
 כי דורך ? לעולם לא ייכלו / ולא יכלמו לנצח כל-החותמים בה:
 כי זכר כל-המעשים לפניו בא / ואתה דורש מעשה כלם:
 וגם את-נעם באהבה וברכת. ותפקדתו בדבר ישועה ורוחמים
 בהביאך את-עמי המבויל / לשחת כל-בשר מפני רוע מעליהם.
 על-כן זכרנו בא לפניו כי אלהינו
 להרבות ורעוו בעפרות טבל / וצאתאו בחול תיט:

בקחוב בחרותך. ויזפר אליהם את-נעם ואת כל-ההיה ואת-כל-הבהמה אשר אתו בטהה.
 ועבר אליהם רוח על-הארץ ונשפו המים:
 ונאמר. ושם אליהם את-נאקתם ונזכר אליהם את-בריתו את-אברהם את יצחק ואת-יעקב: (שמ' כד)
 ונאמר. זכרתי את-בריתך יעקוב. ואף את-בריתך יצחק ואף את-בריתך אברהם אופר
 וזה הארץ אופר: (ויק' כו מב)

ובדברי קדשך כתוב לאמר. זכר עשה לנפלאותיו חנון ורוחם יי': (מלח' קיא ד)
 ונאמר. טרף נמן ליראי. יופר לעולם בריתו: (מלח' קיא ה)
 ונאמר. ויזפר להם בריתו. זיכרם לבך תסדייו: (מלח' קו מה)
 ועל ידי עבריך הנבאים כתוב לאמר. הלה וקרת באזני ירושלים לאמר בה אמר יי' זכרתי לך
 חסד נועריך אהבת כלגולותך. לך מה אחורי במדבר הארץ לא רועה: (ירמ' ב' ס)
 ונאמר. זכרתי אני את-בריתך אותך בימי נועריך. והקמתי לך ברית עולם: (יוח' ט' ס)
 ונאמר. הבן יזכיר לי אפרים אם יולד שעתאים כי-mdi דברי בו זכר אוכרנו עוד. על-כן הם משי
 לו רחם ארוחמנו נאם יי': (ירמ' לא יט)

אלינו ואלהי אבותינו

זכרנו זכרון טוב לפניו / ופקדנו בפקחת ישועה ורוחמים ממשי שם קדם
 זכר-לנו יי' אלהינו את-הברית ואת-החסד ואת-השבועה / אשר נשבעת לאברהם אבינו בהר המורה
 ותראה לפניו עקרה שחקד אברהם אבינו את-יצחק בנו על גב המזבח

וְכִבֵּשׁ רָחַםיו לְעֹשֹׂת רְצׂוֹנָךְ בְּלֶבֶב שְׁלָמָם.
כִּי יְכַבֵּשׁוּ רָחַמִּיךְ אֶת־כְּעֵסֶךְ מַעֲלִינָה / וּבְטוּבָה הַגָּדוֹלָה יְשׁוּב חֶרְמוֹן אֶפְךְ מַעֲמָךְ וּמַעֲירָךְ וּמַגְּחָלָתָךְ.
וְקָנִים־לָנָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַדָּבָר שֶׁהַבְּטָהָתָנוּ בְּתוֹרָתָךְ עַל־יְדֵי מֶשֶׁה עֲבָדָךְ מִפְּנֵי כְּבוֹדְךָ כַּאֲמֹר.
וּמְכֹרְתִּי לְהָם בְּרִית רַאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הָזְאָתִי אֲתָּם מִאָרֶץ מְצָרִים לְעֵינֵי הַגּוֹנִים לְהִזְמִין לְהָם לְאֱלֹהִים אָנָּי יְיָ:

כשיש ברית מילה נוהगין בקייל להוסיף כאן פזמון זה, ובמנוגן אשכנזי המערבי אומרים את הכתובת בלבד
פזמון סימן: לְלַנְצָל סְקָעָן זָק (סלוקט). כתיס צכי ל' גוליס. 5 מילס ככל טול. – א 2045.

**וְלֹרֶבֶרֶת אֶבְרָהָם וְעַדְתָּה יִצְחָק
וְהַשְׁבֵּב שְׁבָות אַחֲלִי יַעֲקֹב. וְהַשְׁעִינָה לְמַעַן שְׁמָךְ:**

אות ברית בניו ובני אבינו / למי החותמת הבר כי-אם בברשותנו
עם אוֹהֶבֶךְ כְּבָרֶת ברית תוחלתתנו / זכר אל תפָר בְּרִיתְךָ אָתָנוּ:
ושוב ברוחמים על-שְׂאָרִית יִשְׂרָאֵל. והוֹשִׁיעוּ לְפָנֵן שְׁמָךְ:

רָחַמִּיךְ זָכָר לְהַלְבִּין כְּשַׁלֵּג אָדָם / הַבְּט לְבָרִית בְּנֵיכְךָ נָא תִּפְרַדְם
והשב קול יעַקְבָּן איש פָּמָם קָדוֹם / זָכָר עַדְתָּךְ קָנִית קָדוֹם:

5 טַפִּי אֹהֶבֶיךְ צָד בְּנֵיכְךָ וּבֵין־יִדְיָדִיךְ / נָא הָרָם לְאֹתָה לְמִשְׁמָרָת לְעַבְדִּיךְ
חזק דָּוִרְשָׁדִים דָּוִרְשָׁדִים שָׁפְכוּ דָמֵי תִּסְדִּיךְ / זָכָר רָחַמִּיךְ יְיָ וּחֲסִדִּיךְ: וְשׁוּב

ונוהגן להוסיף חזרה זו מזכור בריתם של ר' גרשום בר יהוֹה
דָוִרְשָׁדִים דָוִרְשָׁדִים דָוִרְשָׁדִים / קָשֵׁב שְׁבָעָתִים אַל־חַיק מַעֲנִינוּ
חָנָם נִמְפְּרָנוּ וְלֹא בְּכֶסֶף פָּרָנוּ / זָקָף מַקְדְּשָׁה הַשְּׁפָט לְעֵינָנוּ: והשב

כִּי־בָּנָו || 1 הָרָם נָא דָפֵי 2 וְאֶל תִּפְרַר בָּנָו || 4 הָקָדוֹם: הָקָדוֹם דָפֵי 5 מָרָם זָו: חִימ בָּנָו דָפֵי 6 דָוְרָשׁ: דָוְרָשׁ דָפֵי
1 אות ברית בניו ובניך ברא יי איא, ועי נורדים דף לא גודלה מילה שנכתרו עליה ייג בריתות. למי החותמת הבר
ברא, לה כה, ריל אין חותמת כזו אלא בישראל. 2 עם אוֹהֶבֶךְ אביהם. תוחתנו בינוי להקבאה. זכר אל תפָר בְּרִיתךְ
אתנו ירמי יד כא. 3 רָחַמִּיךְ זָכָר הַלְּלָי כה ז. להלבין כשלג אודם צַפְיָשָׁע א. ז. הַבְּט בְּרִית תַּהְלֵי עד כ.
4 קול יעַקְבָּן איש קדס תַּהְלֵי עד ב. 5 טַפִּי אֹהֶבֶיךְ טַפִּי דם מילה. אותן משמרת מד' יי כה. 6 דָוְרָשׁ
דָמִים אהלי ט. יי. זכר רָחַמִּיךְ יי וּחֲסִדִּיךְ תַּהְלֵי כה ג.

כִּי וָכֶר בְּלֹא תַּגְשַׁחֲת אַתָּה הַוָּא מַעֲלָם / וְאֵין שְׁכַחַת לְפָנֵי כְּפָא כְּבָדָה. וְעַקְרַת יִצְחָק לִוְרָעָו (של יעקב)
הַיּוֹם בְּרָחָמִים פָּזֶבֶר.
ברוך אתה יי' זכר הברית:

וחוקין (בשבט אין חוקין)

במנגן אשכנזי המערבי חוקין לפי סדר זה	תקיעה	שברים	תקיעה	תרועה	שברים	תקיעה	תקיעה	תרועה	שברים	תקיעה	תקיעה
מנגן פולין (וצרפת) לחוקין לפי סדר ריבנו חס	תרועה	שברים	תקיעה	תקיעה	שברים	תקיעה	תקיעה	תקיעה	שברים	תקיעה	תקיעה
ובקץ ממשיכין (וכן נהוגין באיזי)	תקיעה	שברים	תקיעה	תקיעה	שברים	תקיעה	תקיעה	תקיעה	שברים	תקיעה	תקיעה
הַיּוֹם תְּהִרְתָ עֹלָם / הַיּוֹם יִעַמֵּד בְּמַשְׁפַט כָּל יִצְחָרְיָה עֹלָם / אֵם כְּבָנִים אֵם פְּעָבָדִים. אֵם כְּבָנִים רְחַמְנוּ / כְּרַחַם אָב עַל-בָּנִים / וְאֵם פְּעָבָדִים עִינָנוּ לְכָתְלוֹת עַד שְׂתָחָנָה. וְתוֹצִיא לְאֹור (נֵיא כָּאוֹר) מִשְׁפַטנוּ הַיּוֹם (נֵיא אָם) קְדוּשָׁ:	תקיעה										

הַיּוֹם תְּהִרְתָ עֹלָם / הַיּוֹם יִעַמֵּד בְּמַשְׁפַט כָּל יִצְחָרְיָה עֹלָם / אֵם כְּבָנִים אֵם פְּעָבָדִים. אֵם כְּבָנִים רְחַמְנוּ /
כְּרַחַם אָב עַל-בָּנִים / וְאֵם פְּעָבָדִים עִינָנוּ לְכָתְלוֹת עַד שְׂתָחָנָה. וְתוֹצִיא לְאֹור (נֵיא כָּאוֹר) מִשְׁפַטנוּ
הַיּוֹם (נֵיא אָם) קְדוּשָׁ:

ברוב ק"ק פולין ובકצת ק"ק אשכנזי אין אומרים ארשת בשבעת
ארשת שפטינו יערב ?פְּנִיק אל רֶם וְגֶשָּׁא.
מבין ומאיין מביט ומקשיב לקלול (בשבט מוסיפין זכרון) תקיעתנו (נ"א טרוועטען)
ותקיעת ברוחמים וברצון סדר זכרוננו:

שוררות

במנגן אשכנזי המערבי אומר החזן כאן אתה נגלית עד עליהם הופעת

קייען: הַז (וילוד). צטיס צלי ח' נוליס. 2–3 מליס נכל טול. – א. 7745.

אֲשֶׁר דָּעֵי בָּצָדָק / תַּת לְפֹעֵלִי צָדָק / אֲשֶׁרֶת מִשְׁפְּטִי צָדָק
קוֹל לְהַרְיִם כְּשֻׁפֶּר :

אֵין קוֹרָא בָּצָדָק / רֹודֵף צָדָק / אֲקָרָא שְׁמַעַת צָדָק
בְּקוֹל בְּלֹיל בְּשֻׁפֶּר :

כ"ייבנאל; קטיע גניה קב¹⁷ (7–17, 44–33, קרוע) קג¹⁸ (28–44) קג¹⁹ (21–32, קרוע) ||
1 קול: בקול דג 2 שמעה בצדק אבוג

1 אשא דעוי בצדק תחת לפועלך צדק עיש אירוב לו ג אשא דעוי למחרוק ולפועלך אתן צדק. אשאלה משפטיך צדק
עיש ישע, נח הייאלון משפטיך צדק. קול להרים כשורר עיש ישע, נח א כשורר הרם קולן. 2 אין קוֹרָא בצדק לה"כ
ישע, נט ה. רודף צדק עיש דבר, זו כ צדק צדק חרודף. אֲקָרָא שְׁמַעַת צָדָק בְּקוֹל בְּלֹיל כְּשֻׁפֶּר עיש מהל
יז א שמעה ה' צדק וכור, ומה שדרשו עליו בירור ריה ד' ח' דף נ"ט ג' שמעה ה' צדק וו קריית שמע. הקשייה רותוי וו ריגון תורה.

שופר: בבנוני במדעי / למרחוק שאת דעת / בטוי תרוועה בידען / בקול ממן
שופר: בהריעי / אראאה לי רועז / באמצנו זרואי / בקול לכע

5 גשות ביטויים דין / להתווכח בדיון / גוללה עמק הדיון / בקול קפואן
גורת דעת ודין / אם חיבתי בדיון / גורוני יעכוב מורה דין / בקול עצם
שופר: שופר:

10. הענש באפוף / ושב היהת חפוף / הוציאו לב כפוף / בקהל כפפת
הכשל בנאפוף / בזורת גפוף / האג ברייב צפוף / בקהל חרדה
שופר: שופר:

3. ביזועי דם | בקורס: קולו 4 ארצה לי רועים: ארץה (ארצ'ה) לרווח צדוחנכ'ם 6 בדין: מדין אבוי'זחכ'ר 7 בקורס
אדרוז'אל ענבר: לקול פ' קול שאר כי'י'ן בחובש אפ' 8 לכוריות: לכרייה וויחו'ינ'ע עברת אבא'ד'וו'זחק: העברת שאר כי'י'

הازינה לתפלית זו מפללה. בלא שפה מרמה זו מוקם. מה שבתיב בתורה מלפני משפטינו יזכיר... שניאו היא שמצוות הימים במוסך. עכלו וכונראה רומו הפיטין לדרשה זו. 3. בנותי במדעי הבינומי בשכללו. למלרחק שאת דעינו ע"ש אוב לו ג' (ע"י לעיל), ראל אל זו, ע"פ הדרשה ויק"ר ייד' ב' (ע' ש) מהשנין אנו לשלמו של הקביה שהיינו רוחקים וקרובנו לו. בטעו תרועעה בידיעי בהודיעתי את ענן תרועה, וליב צייל בזורי, ע"ש חלה', פט טז אשורי העם יודען תרועה, ודרשת תайл' ויק"ר כ"ט (ע' מראב) = פסדרוב' כ"ז (רכ' קג'ב א')...וכו ואמות העולם איןין יודען להריע... אלא אשורי העם שהן יודען לרשות את בוראים בתרועה וכו'. בקהל מתח שופר במתן קול שופר (וזוגמת יערוי חיריך), ע"י צנץק, נ.ג. 842. 4. בו בהדריעי ארצתה לי רועץ (ויאג ארצתה לרגע) ע"פ הדרשה הניל', ורועץ ע"ש תחל' כב. בא. באמציו זרועץ ע"ש תחל' פט כב אך ורועץ האמנינו. 5. גשתי גשתי. בקהל קפאנן שופר גילוי שופר, ע"פ זכר' יד ולא יהאה אויר יקרות ופקאו, שדרשוו תנומה חק' כ"ד דף נ"ט א' בובר. פטח ז' ב' א' (ובעוד מקורות) על דברים המכוסים שייחיו מגולים לעתיד לבוא, וכונראה הופס הפיטין כאן (כמו בקרובה לפ', פרהotta ק' במשמעות זו). 6. גורת דת ודין ע"ש אפטר א.יג. אם הויבתי בדרין ר' לאם נגירה כבר הגירה לדעת. גורוני יעכט מודען דין הפלתי מעכט את רוע הנזירה. 7. והעל רטיה החבושת, כלשון החכמים, בגון במשמעות עירובין יי.יג. ל�ני טריה לפני מכח טריה, ע"ש טע'ו, ו, ולפי מאמר חז"ל שה"ש רבבה ד' ה' בשדר ודם אין מקדמת רטיה עד שרואה המכחה אבל מי שאמר והיה העולם איןין כן אלא מקדים הרטיה ואחר כך הוא מכח... דעת לטרוייה בקהל הובש שופר כונראה ר' כל כדי שחדוד ובין האומה המוכה במכה טריה, היינו ישראל, בקהל השופר המרפא. 8. דחווי לכוריה מי שנודה לבאר שחח האוריה בשבללו, מל' כי יקרה בדור, שמות כא. לג. בעד ונכירה בחטא ע"ז. ווימ' מי שנודה עליו און ברצעת וכוריה בעדasha נגירה שדקבה. (שני פירושים אלה מובאים בכ"י ו-3061, והשני בဓורתה: וע"ל. ורואה פ' מי שנודה להיות נ麥ך לבכירי, ודومة לו ריהם וקי"ש, ואני מסתבר). דרור לכל בראיה—כונראה בל' קסר דקוקי—יקרא דדור (ע"ש ויק' כה. י.שע' טא וא"ו). בקהל עברת שופר ע"ש וקי' כה ט והעברת שופר תרועה, וubarת שופר (במקום 'העברת')—כיה בדור כי"י—כלשון מקורוט תלמודיתים. 9. היכל בנאותך מי טנচל בニアוף (אנפוף ע"ש הווע ב' ד' ונאמופה מבן שדי). בוזרת גוף בנטוף (פי' בחיבוק, כלשון המשנה, כגון סנהדר' ז' ו' המגופ והמנשך) אתה זהה. הוזען בריב צפוף בדין דחוק, והותמונה לקוחה מעמידה צפופה (אבות ה' והוזען). בקהל חרדה שופר בשופר המחריד אותו. העש באיפוך צורות, ל' אפונין החל' מות (חלה', קטן ג') (בן דעת ר' רימ' זקיש, ע"י שמואל ארקוולטי, ערוגת הבוטש פרק ל'ב). ושב היהות חפוף כדי להזען מוגן, מל' החופף עליו כל היות (דבר' לג' יב). והוועילו לב כפוף. בקהל כפיפה שופר ע"פ דעת ר' יונה (ירנו' ר' היה ב' ב' דף נ' ר'')

שופר:	ואם שוד יעלזו / ובדין ילייוו / נצדק ירוין לאחزو / בקול חיל וכמו מכנסיס בזו / ומוציא בזו / ובן מניאו / בקול רוח
שופר:	זה מקבל קולות / אשר בקהלות / נזקן לקהילות / קול מקע וזממי עקלקלות / מחייב סקלות / צוע בגדיעע מקלות / בקול שמע
שופר:	15 חי מקבל שנה / يوم זה שנה / חקוק לשוננה / בקול חרות חבטו מ שנה / שנייה מראשונה / חטא כל השנה / דחות בקול
שופר:	טבע ברכות תשע / מול שופרות תשע / טהור מהם ישע / בקול דת טגע צחוני רשות / בשובט מפשע / טרייתם תשענע / בקול שנה

11 חיל: חיוך ק 12 וכן: כו פטלך 13 מkol קולות קנו | בקול חקע אב' דור' זונמך בקול שם טך
14 שמע: תקע טך 15 מכל שנה: משנה אב' יו' זה | בקול אב' דור' זוקלענברך: קול אפ לקל שאר כייזי 17 מול:

כדי שיכוף את לבם בתפללה. 11 ואם שוד יעלזו אם החמס שפהו משמה אותו ויגרמו לו שיעלהו. ובדין ילייוו ויוציא
עליו לעז בדין (והמליה תילא ל' התלמיד והמדרשו, בגין יורשו, דמאי ב' א' דף ציב ג' והוא הכל מיליון עליו. ביד כה'
ד' (ע' 262) בני המדרינה מיליון אחר המלך, ועוד). וצדק ירוין לאחزو ריל החוטא ירוין לאחزو בזדק. בקול חיל שופר
חיל עיש תחל' מה ז. 12 וכמו מכנסיס בזו עיי' ויקיר כ"ט ר' (ע' חרטע) בחדר. חזשו מעשיכם. שופר. שפרו
מעשיכם. אמר להן הקב"ה בני אם שפרותם מעשיכם אני עושה לכם כשור שמכניס בזו ומוציא בזו..., ועי' ג'יך מדרש תחל' פ"א
ה' (קפ"ד א') פדרaic בחדש השבעי דף קנייד א'. פס"ר מ' דף קנייד א'. ריל כמו שהשור אין קול אלא מכניין
מצד זה ומוציאו מצד זה, כך הקב"ה לא יכולות את האתאים. וכן מנו יג'ו יעביר אותו מנו, פיש נוחות א' יב וכן וג'ו ועבר,
במד' יא לא ויג'ו שלויים. 13 זה הקב"ה, ע"ש שמות טו ב זה אליו ואבאותו. מכל קולות אשר ברקהלות תחל' סח צו, ריל מכל
כלי שיר שנוגנין לנגן בהם בקהלות. זיקק חזיק לקהלות ישראל (רבבי' לג ד) קול תקע שופר עיש תחל' קב ג, ריל
הבריך אותם להקוע בשורר ווקא. 14 זוממי עקלקלות אוותה הפלום שוממים מזוהה על ישראל, ההלשן עיפ תחל'
קכה והמתים עקלקלותם. מחיובי סקלות על עבדה זורה שלם. צועו ריל גטו בנדווע מקלות בקול שם שופר
ע"ש זכר' יא יואחת את מקליהם גטם ואגדע אותו להפר את בריתאי אשר ברתאי את כל העמים, ע"פ דרשת חזיל' במוספאת תענ'י
ב' ייג' (ע' 335) שחששו אומות העולם טמא יבאה הקב"ה מבול על הארץ. והענין מטופר במקילתא יתרו א' (ע' 188) ושם, מטה'
דבוחש ה' (ע' 221) ובבלי זבח' דף קט"א, שבשעת שנחנה הרה לישראל זועו כל מלכי האומות... באורת שעא נתקבצו כל
מלך אויה"ע אצל בלעם הרשע וכוכ' (והוא הבטיח להט שלא יהיה עוד מבול). 15 חי הקב"ה. מכל שנה יומ' זה שנה כלשון
המדרשה ביר' י"א ה' (ע' 93) מה שנה שבת מכל הימים. חקוק לשוננה לישראל, ע"פ שה"ש בא שוננת העקים, שרשונו
על ישראל. לקול חרות שופר לפי מאן דאייר שבמשורי תהיה האולה ויתקע בשופר גדור (ישע' בז' ג). 16 חבטו מ שנה
שנייה מריאונה ריל פוד חבה יתרה (ל' המשנה, אבות ב' י"ד) משונה מהראשונה, כלומר שהוא יומ' הגוארה לעיל, יש לר'ה
הינו חטא כל השנה דחות בקול שופר עיי' ויקיר כ"ט ר' ע' תרעודה עלה אליהם מתרעודה ה' בקול שופר (חלה' מז').
כשהקב"ה עולה לישב על כסא הדין בראש השנה לדין הווא עולה, ההז על אליהם בתרועה. וכיוון שישראן נוטלן שופרתויהן
ותוקעין, מיד ה' בקול שופר. מה הקב"ה עושה, עוד מסכת הדין וירושב על כסא האחים ומתרמא עליהם רחמים והורף להם מות
הדין למורת הרחמים. אימתי. בראש השנה. 17 טבע ברכות תשע מטבע של ט' ברכות שבתפלת מוסך של ר'ה (ג' ראשונה
ב' אחרונו), קדשות הימים עם מלכיות, זכרונות ושפירות) שטבעו חכמים (ל' המוספאת, ברכות ד' ה', ומלהט טבע במקומות מטבע,
כגון במשנה שקליס ב' ד'). מול שופרות תשע בגנד ט' תקיעות, הינו שולש של שלש לפיה המשנה (ר'ה ד' ט').
טההור מהם*. ישע בקול דת שופר הקב"ה שהוא טהור ישע אלהם (ו' וטע' ה' אל הבל ואל מגחתו, ברא' ד' —
זהם' הנמצא ברוב כייזי גראה משובש, ועי' סיינוי נסח' — ויקבלם ברצין, בקול דת הימים, הינו בקול השופר. 18 טגע
צחוני רשות זורתה החוטאים סהט מלוכלכים בצחנת הפשע. אם ישבו טרייתם תשענע מכתים חירפא (והמליצה לטיפול

- יוטב משור פֶר / ומאלל המשְׁפֵר / יום המִסְפֵר / לְקוֹל חָדוֹש
שׁוֹפֵר:
20 יְקַשׁ יוֹפֵר / וִסְוִטֵן יְחַפֵר / יִשְׁרֵךְ לְבִבְשֵׁר / בְּקוֹל שְׁפֹר
- כִּיעַת הַם תּוֹקְעִים / גִּיאָ מַבְקִיעִים / כְּרַכִּים מַשְׁקִיעִים / בְּקוֹל שָׁאוֹן
כָּלְהַמּוֹן מַרְעִים / בְּחִילּוֹ מַתְרֻעָעים / כַּאֲשֶׁר הַם מַתְרִיעִים / קְוֹל יִרְיעַכְשׁוֹפֵר:
- לְקוֹלוֹ כִּיקְשֵׁב / יִבְעַת כָּלְמֹשֵׁב / לְאַמִּים בְּסֻעַר יִנְשֵׁב / בְּקוֹל סְעַרְתָּ
לְיוֹדָעֵיו יוֹשֵׁב / לְאֹתָ טֹוב יִתְחַשֵּׁב / לְעִתָּ יִתְשִׁיבָ / בְּקוֹל טָעֵם
שׁוֹפֵר:
- 25 מְזָאָסִיו לְהַבְקִיעַ / בְּגַדְיוֹ לְקַעְקָעַ / מְזָרְדִיו לְהַשְּׁקִיעַ / בְּקוֹל חָזָוק
מְאַרְיךְ בְּהַתְקָעַ / מְקַאָר בְּהַבְקָעַ / מְרִיעַ וְתוֹקָעַ / בְּקוֹל שְׁלוֹשָׁ
שׁוֹפֵר:

למול ב'ו/פטאף] מהם ישע רוב כי"י: גם יישע דפע, ושמאиш לכתחוב להם או אליהם 19 ייטב כ) ומאלל: ומאמר פטל מאמר נך'מו בקול קלכע 21 ל科尔 פטל 22 בחילו אבב'וחוקנוך: בחילה פטלאפעדן קול: בקול דוקנכך 23 יבעת: יבעת פטלאפ 24 טעם: נועם ב'ו/כ'ד'אפ 25 חזוק: חזוק דווקחפלעונכטן 27 מוקל: בקול דאפ

המה, ע"פ ישע, סוב בע על ברכין החשעושע). 19 יוטב (כיה בכ"י, בשינוי הלשון הנחוות) משור פֶר עַשׂ תְּהַלָּט לב ותימב לה, משור פה, ומאלל המשופר המיווה לקרבן. ריל טבע הרבות נג'יל (עמיל 17) מקבל לפני הקב"ה יותר מקרובנות. ויש רואים בו רמו לשור פר שהקריב אדם הראשון (ע"ז דף ח' א') ולайл שהקריב אברהム תמורה בנו. יומם המסופר ריל יומם המזומנים והמיועד ל科尔 הידוש שופר ע"פ דרשת חוליל ויקיר כ"ט ו' (ע' חרען) חקפו בחדר. חדש מעשיכם... שופר. שפרו משישיכם... ע"י 12. ולזה רומו הפיטין בקול היוזש שופר, ולהלן בקול שיפור שופר. 20 יוקש יופר מללה זו מחדשת היא ע"י חפיטין, כנראה לקניון קשיות טורף (ודומה לה יקשה ערפנגו) בסליחת רשיי'ה' אלה הצבאות, יוקש מרימות' בסליחה אמונת מאז' לזריג, בה נרמו על דבר' לא צ), א' כי שורש המלה היא מל' מוקש, להיווק. (וע"י קדושה למוקש יוכ' א' 11 יוקש עט זו). וסוטן יחפַר המקטרג ייבוש. יושר לב יושפר בקול שיפור שופר ע"פ המדרש הניל. 21 כעת הם תוקעים בזמן שתוקעים (כעת = בעת). גויא מבקיעים כיدول כחו של שופר להבקיע את הארץ, כגון מ"א לט-מיוחקו בשופר...ותתקעו הארץ בקולם. ברכין משקיעים כמו שנפלה חותמת ייחודה (יחושע ו' ב) בקול השופר. משקיעים ריל משקיעים באדמה. בקול שאן שופר ע"ש ישע' טו קול שאן מעיר. 22 כל המן מראיעים רשותם (חלה' צב'יב). בלחילו מתרועעים בפהחו של השופר מסתתרים, ע"ש משליח ייח' כד איש רעים להתרועע. כאשר הם מתריעים קול ירייע כטופר שנוגנים פקודה בשימת להוציא (מתחריעים' לשלון המשנה, תנ'ו' א' ו' וצד) בקול מורייע, ע"ש ישע' מב ג' ה' בגבורו יצא...יריע אף יצירה על אויביו יתגבור. 23 בקולו ביזוקש בשישמע השופר הגדול קולו ביעת את כל האומות, והוא לאומות בסער ינשב בקהל סערת שופר ע"ש זכר' ט יד ה' אליהם בשופר יתקע והלך בסערות תימן. ינסב פ' יפיח. 24 לירודעיו יושב לישראל שם יודעינו חרואה (חלה' פט טז) ימיה קול השופר למסיב נפש (זכר' ט טו ה') צבאות יג' עליהם, לאות טוב יתחשב ע"פ דרשת חוליל מכילחא יתרו ד' (ע' 216) כל מקום שנגאר שופר הרי זה סימןיפה לישראל, שני' עליה אליהם במרועה (חלה' מז') ואומר והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדור (ישע' כו יג) ואומר ה' אליהם בשופר יתקע והלך בסערות תימן (זכר' ט יד). לעת יתישב ע"ש תחל' מ ט מלך אליהם על גוים אליהם ישב על כסא קדשו. בקהל טעם שופר לפי הטעמים (הנגינות) נהוגים. 25 מואסיו להבקיע פ' להשמדה. בוגדיו לתקעע פ' לעצוקר מן השורש, להרים (במשמעות זו בלשון התלמוד והמדרשה, כגון שמות רבה ליה ה') והרי בבל רף היא תהריבת אותו (ריל את בהםיק) אלא שלא קעקהה אותו. בקהל חיווק שופר ע"ש שמות יט טו וקול שופר חזק מאד, והוא מופיע בתיאורי הגאולה הסופית ויום הגודול והנורא של ה' אצל הנביאים. 26 מאריך בהיתקע ריל הקב"ה בונן להאריך (לשון המשנה ר'יה ב' ג') כטהוקעים בו, מקצר בהיבקע ונוחון למצר בשמיינטן בו, שישיור תקעה הוא כי תרונותה (ר'יה י' ט'), ותהריבת היא הקול השבור

שופר:	נותן אימות / מתחפין אמות / נoso נוֹאָמוֹת / מַקּוֹל בָּזֶק
שופר:	נותץ חומות / משבית מלוחמות / נוֹהָם בְּחִמּוֹת / בְּקֹול שָׁאג
שופר:	סודו בְּגָלָה / בְּסִין לְסִגְלָה / סִים מְגָלָה / בְּקֹל הַלּוֹק
שופר:	סוד יומן גָּאֵלָה / בְּחִסְפּוֹ לְדִגְנָלָה / שְׁשֻׁן וְגִילָּה / בְּקֹל יְשִׁמְיעָ
שופר:	עשור דזחה / ענג מדחה / עברות ממחה / בְּקֹל צָרָח
שופר:	עוננות מוחה / עברות מנחה / עבודות מאחה / קול חזיר
שופר:	פיגר ותסעיר / ממילכות שער / פשעת טער / בְּקֹל קולות
שופר:	פתחי העיר / תשייע ותבעיר / פחד רב וצער / מוקול הַמִּנִּית

28 בְּקֹל אֲבָדוֹ/חַטְלָנָכְךָ: מַקּוֹל עַל שָׁאָר כַּיִן 29 סִים זוֹנוֹפָ 30 לדגולה: לנוגלה אַלְסָגָלוֹת טָעָאָפָן בְּקֹל יְשִׁמְיעָ שופר: ישמש בְּקֹל שופר טלאָפָ בְּקֹל שְׁמַע שופר פָע בְּקֹל יְשִׁמְיעָ בשופר חַכְךָ 31 עברות מהה: עברות (עבוזיות א) מהה אֲבָדוֹו/וחַקָּאַפְּמָקָנָכְךָ.¹⁸ עברות מהה ט בְּקֹל: קול קְגַבְּגָן.¹⁹ 32 עברות מהה אֲבָדוֹו/וחַקָּאַפְּמָקָנָכְךָ¹⁹: עברות מהה אֲחַנָּכָךָ²⁰ קול: בְּקֹל בְּחַטְרָמָאָפָן 33 מלוכות שער: מלוכת שער פטְלָנָכָךָ חַיְמָגָן:²¹ רשות הבעיר אף בְּקֹל צָהָל בְּקֹל נְגָל בְּקֹל בְּקֹל בְּקֹל מְקוֹל בְּקֹל אֲדָחָתָל²²

והבקוע. מריע ותוקע בְּקֹל שילוש שופר מוציא קול תרואה וחיקעה משולשת. 27 נוגן אימות רֵל הקביה מיטיל אימה על האומות. מתחפין אומות מבהיל את האומות, נoso נוֹאָמוֹת עד שיאמרו: גoso ומלטו נפשכם. מַקּוֹל בְּקֹל שופר בְּךָ לֵי מבוכה (ויש חשבים שהוא חיקוי קול השופר, וזה מובה (בשם י'ם) כי' ז. 306, עז' ג'יך מלון בן יהוד). 28 נוגץ חומות הקביה, כמו שנאמר על מלחתת נוג (יחוק, לח' יח) וכל חומה לארכ חפוֹל. משביית מלוחמות כסיתקע בשופר גדול לא תחיה עוד מלחה (ישע' ב ד ועו). נוגם כהומות בְּקֹל שאָג שופר קולו הוושה לשאגת אריה (איוב ד י ועו) הנוגם (משל כת ט ועו) כהומות ים, ע"ש ישע' יב כהומות יםיהם. 29 סדרו כנילה שהקביה גילה את טודו, רֵל את חורתו, בסין במדבר פני לנסוגה לעגו ישראל, ע"ש שמתי ט. ה. סיום מגילה בקהל היילך שופר שקוֹל היה הולך (שמות יט), וקורלו היה סוף גילוי שכינה (שם יט יג) וטף מתח תורה, והוא נקרת כאן מגילה (ייתכן שהוא רומו לוכרי' ה אַיְב מגלה עפה [תגħomma ב' ברא' דק' יא ב'] או להħalli' מ' ħaqgħaqha ספר בתוב עלי). ובבבל לודשו (ע' ייטין דף ס' א') הוא דכל תורה וולה איקרי מגילה, או, לפי דרשה אחרת, ניתנה מגילה מגילה (גיטין, שם). 30 סוד יומן גאולה בחספוא לדגולה כשיגלה (ל' חזק, בגון ישע' נב ג) לישראל (האומה כבוגרות, שח'יש ו ז) את סוד יום הגאולה, או ישמש ה' שען וגילה בְּקֹל שופר, ע"פ ישע' כו ג' והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול וכו'. ועי' ילקוט בעהלוֹת תשכ"ד (מקורו געלם ממנ) אמר הקביה בעולם הזה נתני תורה בְּקֹל שופר, לעידר לבוא אני מכנס גולותכם בְּקֹל שופר, שנא' והיה ביום ההוא וכו'. 31 עשור דזחה הקיעת שופר דזחה את יומן הכהורות של יובל. עונג מדחה והיא דזחה גם את השבת הנקראה עונג ע"פ ישע' נה יג וקראת לשבת ענג) שבמירוש היו מוקין בשבת, ואחריו החורבן בבית דין הגדול (לפי המשנה, ר'יה ד'). מכאן ואילך רבו שינויי כי'י בשני טורים אלה – לעפעמים אף חילוקי דעתו בין הכותחים למונדים – וכאן נסינו לבאר מה שנקבע מעלה בטקסט. עברות מהה גורם למחית העברות (ע"ש ישע' מג' האנכי הוא מזוהה פשעך, וכוזומה). בקהל צראח שופר בְּקֹל צעקוֹת (צראח מל' ירי'ע אף יזרוח, ישע' מב יג), ויהי כן שהփיטן רומי למנהג לחקוע מזואין יוכ' לסת'ין כי'י כבר רצה האלים את משיך'. 32 עוגנות מוחה (מקביל לעברות מהה הנכ'ל) ע"ש ישע' מד כב. עברות מוחה במשמעות 'מחלל', מוליך ממן, ע"פ מה שדרשו ח'יל ר'יה דף ח' ב' מר'יה עד יה'יכ לא היו עבדים נפטרים למתיהם... ב'יוון שהণיע יומן הכהורות (של יובל) חקפו ב'גד' בשופר נפטרו עבוריים למתיהם ושותות חזרות לבעליהם. עברות מהה הוא מחבר את העברות (מאהה, פ' יומפר את הקביה, גונן וקורען ולא מאוין, ל' המשנה סנהדר' ז' ח'). שהופר מחבר את הקברות בזה שמרקען על כלן (כנ' ז. 306) קול חיזור שופר חיזור פ' ותקיעת בחזירה, ל' מחותרט, דהיב ה יב. 33 פגר הרות. והסער הוווף בטערה. מלוכות שער מלוכות אומות, ע"ש בר'אי יז לא עשו אמי איש טער. וי'ב שער שהוא מקום מלוכות עשו. פשעה תעיר מעורר ותגל. בקהל קולות שופר הקולות השונים שחוקען ב'. 34 סחד ר'ב וצער ה חד (כנראה תפט

35 ציון רמו אות / שופרות שלש מאות / אורה במדין דאות / בקהל שתוף שופר:
צפכפי צבאות / כשרו פלאות / צור בעש נפלאות / בקהל ערב שופר

קהל חולשה / בארכא חלה / קולות מתן שלשה / קולות לנונו בשפְרָה:
לען משלשה / היום לזכור אשלה / קרו אעד שלשה / בקהל עתוד שופר:

רחשת לעליות / עני תלויות / ראות כנום גליות / בקהל גדל שופר:
רביית חיות / ליקוד להיות / רשות שלחהיות / בקהל להב 40 שופר:

שנה תעדר / לשלים גמול לצורר / שאונז תפורה / בקהל גברות
שושן תפדר / גאליה תברר / שכנים תזריר / בקהל הערת שופר:

הmittah: הערת ל 35 צוחה: צוחה בזופנקן¹⁸ 36 צפכפי פטול | כשרו: כתזו פ | ערבי:
עירובם פטאפעד 37 קולות: קול קני¹⁹ קולות שנייחס' לאם 38 לונר הימן ח | עמוד: תמיד ב' / כן טר פל 40 ליקוד:
ליקודה פל ליקודה ט ליקודה אף ליקוד אש ד 41 גברות: גברות חכש anomal פ תרעות ק עברת ב 42 שכנים פט
שכנים אפ' הערת: ערת אב' הערת קני²⁰ הערת אט' תישר מהרמן אפ' מיסד הרמן זדפטל | שופר:
שפְרָה קני²¹

הפיקין בנין פעיל במשמעות והפעיל) גדול וקטן (הלשון ע"פ ברא' כה כג) ריל הפה את עשו שהוא הנגדל והקטן, ע"פ הדרשה ביר ס"ה י"א (עמ' 721) אביו קראנו גדויל ויקרא את עשו בנו בגודל (ברא' כו א), אמו קראתו גדויל את בגיןו שישו בנה הנגדל (כו סז) אמר להן הקב"ה אם בעיניכם גדול בעיניクトן, שב' הנה קסן נתחיק בגוים (עובד' א ב) (כн פ"ו ו' 306). המירות שופר המיה, פ"י קול הומה (ישע) יד לא מitem נבליך, ובלשון חכמים קול המיות רומי, ספרי עקב מג' וועז'). 35 ציון רמו אות ג' לשונות של סימון הנס שקרה. שופרות שלוש מאות בהם מקעו אנשי גדוון במלחת מדין (שפופט ז' כב). צוחה במדין דאות כדי שתפרק זהותה במדיין באוויר (מל' נאסר יודה הנשר, דבר' כח מל') בקהל שיתוף שופר המשתחף עם רעש שבירה הגדים, כמו שמסופר שם. 36 צפכפו צבאות ריל של ישראל בשרו פלאות כסאראו (ל' ומנבנת אשורנו, במד' כב ט). צור בעש ופלאות כשבשה הקב"ה נפלאות. בקהל ערבי שופר עזירוב קול שופר. 37 קול חולשה קול מפלון, ע"ש שמות לבית. בארכא חולשה החוטלה בארקן, 'ארקאי' (עיש ירומ' י א) במנה כאחד השמות שיש לארכא, לפי הורשות השנות (עמ' ביר ייג' ייב' ע' 121) ובஹורתם. ויקיר ניט' ייא ע' תרפא ובהערה שם) מהן מפורט במודרך משלוי ח' ט' וף ל' א' ארקא שבחרה לפני הקב"ה בשעה שרצה ליתן את ישראל תורה על הר סיני. קולות מתן שלולה חורה נבאים וcohobim, בדרשת' החאה ולילאה' שבת דף פ"ז א' בריך רחמאן דהיה למס תליואי וכור'. 38 קרין משולשה היום לזכר אשלשה סדר תקיעות של שלש אסוד לזכר עקדת יצחק, לפי ר' אהבו (ר' ר' אהבו דף טיז א' טט) למה חוקען בשופר של איל אמר הקב"ה תקעו לפני בשופר של איל כדי שאזכיר לכם עקיות יצחק בן אברהם. קרו אעד שלושה ריל עוד ג' פסוקים, וימת שלשה האבות, ריל להזכיר זכותן של האבות (כн פ"י כי' כי' 306). בקהל עיתוד שופר עיתוד פ"י הבנה לעתיד, ויתיכון שכאן רומו הפיטן לשופרות הנגולה לעתיד לבא. 39 רחשת התפלתי. לעליות לשמים, ע"ש תחל' קד ג' המקרה בימים עליותיו. דאות בינווט גליות (במקומם הלשון הנဟוג כבוץ גליות, תען' דף ח' ב' וועז) ע"ש מהל' קמ' ב נזוח ישראל ייכנס. 40 רביית חיות היהת הריביעית שראה דגיאל בחזינו, דני' ז' כג, והיא רומות על מלכות אדום. ליקוד להיות כדי שתהייה לשרטה. רשות שלביבות ע"ש שה' ח' ו' רשות רשי' אש שלהתהיה. 41 שינוי תעריר (במקום תעורר את הישנים) ר' תל תעריר משנתך (התמונה ע"פ תחל') מד כד עורה לכה חישן ה'. חלה' עח טה ויקץ כיישן ה'). וי"ג שנאה תעורר (כн פ"י כי' כי' 306). לשלים גמול לצורר ע"ש ישע' טו ו' משלם גמול לאוביוו. שאונז תפורה תשבר את זילו, היינו ביום הנקס בו יתקע בשופר גדור. 42 שוזן מדרדר ישראל נקראת שונת העמקים (שהיש ב' א' חניא להופש, תקרא עליה דורא. גאולה תברר תנalgo נאולה בזרחה וגלויה. שכנים תזריר שכני עפר העיר ומיה),

43 תִּישְׁרֵף מַחְרָמֹן / לְרוֹעֵעַ אֲדָמֹן / תִּשְׁלַג בְּצָלָמֹן / בְּקוֹל הַמֹּן
בְּשׁוֹפֶר :
תִּצְעַד כְּבִישִׁמֹּן / בְּמִתְן אֲמֹן / תִּשְׁמַיעַ בְּאַרְמֹן / קֹול קוֹרָא

וממשיכין ע' 271, ובמנוג אשכנז המערבי אומר החזן מיד 'ככתוב בחורתך...'

44 נבישימון: כבישימון בזקלאפקן אמון: דת אמון פ' לארכון דפטל

מל' ויוורר (מייב' ד לה) במשמעות 'העורר' עי' אויה קול. בקול הערת שופר בקול שופר המעוור. 43 תישר ריל תישר צעדר. מהרמן עיש שהש ד חתורי אמרה מראש שניר וחומרן. לרועע לווזקן. אדמן נני לעוש, עיש בראי כה כה ויצא הראשון אדמוני. תשלג בצלמן להכ' תהלי' סח טו, לפי דרשת חזיל (פסדריך דף ציז' ב'). תנומה ראה ייג. תנומה דף ייב' א' (בובר). מדרש משליל לב' כי' א' כינוי לשאלות או לגיטינותם, ריל תצנן את גינטם בזמן חיות המתים, כדי שיעלנו משם. 44 תצעד כבישימון עיש מהל' סח אלהים בזאתך לפוי עמק בצדך בישימון סלה, ריל תלך ביןינו כמו שלחתה בדבר, עיש ובתו היליל ישימון (דבר' לב' ב'). במתן אמון במתן תורה, עיש משליח לואה אצלו ואתיה אצלו, שדרשו על התורה שהיא כל אוננתו של הקב"ה, בר' א' ע' 2). תשמע בארכון קוֹל קוֹרָא כספר (יעש טע' נח א כספר הרם קוֹל) תשמע את קוֹל מהיילך, עיש ישע' טו ו קוֹל מהיכל קוֹל הי' משלם גמול לאויבינו.

שורות

קימן: חי' כטול. צני מלוא. כל סטטיס מקימיים קוֹל. – א' 6396.

אנוסה לְעֹזָה / אָמַצָּא גַּדְיִ / אֶל קָרּוֹב לִי / בְּעֵת קָרְאִ
בְּקוֹל :
אָשֵׁר בְּעֵדָת אֶל / בְּקָרְבִּי נָצַב / פָּה בְּמִקְדָּשׁ מַעַט / אָצְפָּצַף לָוּ
בְּקוֹל :
בְּקָרְנִי דְּרָשַׁנִּי / שָׁה פּוֹרָה אָנִי / גַּנוּזָה וְגַנְאַלְמָתִי / בְּלִי לְהָרִים
בְּקוֹל :
בְּאָמָר גַּוּזָן / גַּדְחָה הִיא / שְׂוָמְרָה וְאַלְהָה / לֹא יִשְׁאָגֵן
בְּקוֹל :
5 גַּלְתִּי שִׁיחַ בְּחַקְיוֹ / וְחַכִּי עֲרָבָ / כְּהַטָּה אָנָן וְשָׁחָ / הַשְּׁמִיעִינִי

כיניתג'ן; קני ||

1 אל: אלה לדפט חס', קני | בעית עת ס' 2 פה: ופה הוא 5 בלי להרים: מהרים כך' ואל ישאנ' ו' 4 לא: לא אבה
בל אפא קול ו' 3 גליתי כיראפא חקי ט' ערבית: יערב א' כהთה: והטה אבכ' האפקני הטה ופטך' בקול כך'
6 בבקשות: בתהו ו' ו' | במשמעותו בזקמן | אין קול נכי' 7 אלוני: ושה פט' קול אהט 8 טוב סכ'ן | למורה בטיע:

1 אונסה לעורה הלשון עיש ישע' כ' ואשר נסנו שם לעזרה להנצל מפני מלך אשור, או שם יג' על מי מתגטו פורה... אל קדרוב לי בעית קראוי בקהל עיש דבר' ד ז' כי מיג' גודל אשר לו אלהים קרובים אליו כה' אלהינו בכל קראנו אליו.
2 אשר בעדת אל בקרבי נצ'ב עיש תהלי' כב אלהים נצ'ב בעדרת אל. ופה במקדרש מעט עיש יוזק' אי טו, ריל בভית הכנסה, עי' ירו' ברכות ה' אי דף ה' ד' ר' הונא אמר כל מי שאינו נכנס בভית הכנסה בעולט הזה אינו נכנס לভית הכנסה לפחות .... ובילוקוט הח' ברנדי' הוא מושיף: והמתפלל בתוכה בעולט הזה אבל מתפלל בভית המקדש, שנאי' ואהי להם למקדש מעט (שמע היהת הסופה זו ובפני הפייטן). ועי' גיב' בבל' מגלה דף כ"ט א'. 3 בקרני דרשני נזוותי נצ'אן, עיש יוזק' לד' יא ודרשתי את צאני ובקרחות. שה' פ'זורה אני עיש ירמי' ב' יי' שה פורה ישראל. שומרה ונאלמתה עיש ישע' נג' ז' וכrangle לבני גוזיה נאלמתה. 4 באמיר גוזו נדחה היא עיש ירמי' ל' יי' נדחה קראו לך. שומרה וצלה עיש תהלי' קכא ה' שומרך ה' צלך. לא שאג בקהל עיש עמוס א' ב' נצ'אן ישאג. 5 גולתי שמחתי שיח בחוקיו לדבר על תורתו. ווחכי ערבי עירב ע"ס סה"ס ביד כי קוֹל ערבי ומראך נאותה, שדרשוין במילתה בסלה ב' ב' כי קוֹל ערבי, בתפלה,

ג' וברח מני / בעפר על הרי בתר / בבקשו דת ואות / במשכנותי ואין קול:
 דילג מבתר לבתר / השיבתו אליו / אoli ישא פניך / עקב שמעה בקול:
 דרוש טוביה למורה / וראשה מהורה / אלם פיהו יחי צדק / לא שמעה בקול:
 הסר מחלק / ידים שעירות / הוגה בתנאים / כי לך קול:
 הושע אשר / לא תשבח עדות / ומפי זרען / לא יסורי קול:
 וחוזי ומלייצי / הם בני אמי / אן גחרו بي / למן אשמע קול:
 ועל משמרתם / יעמדו וניעקו / נעל להם סוד / והוא יען בקול:
 זה חמק מני / אסובב ואבקשנו / בכל מקום הוא / أنها אשא קול:
 זכר דודי למטה / אדייר במרתום / מלא כל הארץ כבודו / למעלה קוראים בקול:

למו שאר כיין וראחים ס: וראייה מ למורה ס | ואלים נבי | שמע א קול דההיטן 10 הווע: אמרוותס קיין | אשר: כי אכבי הוהונכראטן אמר כי פט אומר אשר וו' עדות: דת ס עדות וות חפ' בקול קני 11 המ: חן אפ' או דיזוחפטנרכס ואו שארכיסי | בקול קני 12 משמרותם בדרכיס | וגה פ 13 ואבקשו הוי פנק אבקשנו ס ואנה ס | אשה קול: אזק בקול שבחפקי 14 במתה קיין | ולמעלה ח 15 חיל ס (קטע המגניות חול ס כיין

ומראך נאה, בתלמוד תורה. ובמדרש שח"ש רבה (ב' יד) בשינויו: כי קול ערבית, וזה התלמוד, ומראך נאה, וזה מעשה הטוב. כהטה אזן ושח (שחיש ט) השמייני קול, ודומה לו שח"ש ח יג לקלך השמייני, ודדרושים אותו בשדי"ש רבה ח' ייד בשעה שישראל קורין בטור מהדורות קול השמייני, ואם לאו (שם ח יד) בריח דודן; ולפי זה המשיך הפיטן 6 גן וברח ממני עבר ונס (ל' כי גו חיש, תלל' צ'י) בעופר על הרי בתר ע"ש שהיש ביו סב דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים על הרי בתר. בבקש דת ואות במשכנותי שכשח תורה ומצוות באהלי יעקב (משכנות ל' במד' כד והעוז). ואין קול ריל אין קול תורה, בתיקות יתרות הדת השכינה מסתלקת מישראל. 7 דילג מבתחר לבתחר אברהם (הפייטן פונה אליו בצורת נוכח) אשר דילג וקפץ מבתחר בין הבתרים כדי לgres את העיט – לנראה פירש כך את דברי הפסוק בראש טריא, או שהיה מדרש דومة לפניו שאינו ידוע לנו (ברקיע ר' ר' יאה ובמדרש הגadol נמצאו שחיה מניף בטודרו) – השיבתו אליו מתפלל שתשרה השכינהשוב על ישראל. אולו ישא פניך ע"ש ברא' לב. ב. עקב שמעך בקהל ריל בקהל, ע"ש בראי כו ה עקב אשר שמיע אברהם בקהל. 8 דירוש טוביה (עיש אסתורי ג' דורש טוב לעמו) למורהה, ריל לשישראל החטאה, ע"ש צפנוי ג' או הוי מורהה ונגאללה. וראה שה מורהה עקדת יצחק, ויש לשים לב למסחק לילם מורהה – מורהה. אלם פיהו יהיי צדק שתיקתו בשעת העזודה (עיש תחל'נו או על יונת אלם) ייחס לצדקה לשישראלليل לא שמעה בקהל עיש צפנ' ג' ב. 9 הסר מחלק ידים שעירות הסר מעקב שהוא איש חיל (ברא' כי אין) ידי פשו העשירות (שם ז' נב). הוגה בתהנונים עיש משליל ייח כב חנונים ידרר רשות. כי לך הקול ריל אליך הוא פונה בתפלתו. ועי' ביר סיה ייט (ע' 733) בשעה שיעקב מרגין בקרלו ידי עשו שלותות ובשעה שמטפץ בקרלו אין ידי עשו שלותות. ושם להלן (ע' 735) הקול קול יעקב. בזמן שעקב מצוין (ס' א' מצפוף) בbatis נסיות אין ידיים למשו. 10 הושע אשר לא תשכח עדות ומפי זרען לא יסוף קול עיש דבר' לא כא כי לא חשלח מפי זרען, ריל הווע לישראל השומר על התורה, וקול התורה לא פסק (סוף, דוגמת אסת' ט כה וזכרם לא יסוף מזרעט). 11 וחוזי ומלייצי הם בני אמי. אז נחרו ביב נבאי ומורי, עיש שה'ס וא' בני אמי נחרו ביב, שדרשו בשח' רבה (שם) בני אמתה, הם השדרלו לחיזיר אותו למוות. 12 ועל משמרותם יעמדו ויזעקו עיש חבק' ב א על משמרתי לעמודה. וגול להם סוד עיש עמו ג' כי אם גלה סודו אל עבדיו הנבאים. והוא יען בקהל עיש שמוט יט יט והאלים יענו בקהל. 13 זה חמק מני זה עיש שמוט טו ב זה אל, חמק עיש שה'ש ה וו' רודוי חמק עבר. אסובב ואבקשו עיש שה'ש ג' ב אקומה נא ואסובבה בעיר ... בקשתי ולא מצאתיו. בכל מקום הוא כמו שנאמר ירמ' נב' כר הלא את השמים ואת הארץ אני מלא. ועי' מה שדרשו חול ביב דף כ'ה א'. 14 זכר דודי למטה. אדייר במרתום כשמצוירים את ה' למטה אמרים אדייר במרתום (חהל' צ' ג'). מלא כל הארץ כבודו למעלה קוראים בקהל כתוב

- 15 חִילֵי מִים / אֲשֶׁר בָּם [תְּכַן] שְׂבִילוֹ / דָּבָרוֹ תִּמְנוֹה לֹא שָׁרְנוֹ / זָוְלָתִי
 קָולָ: חַפְשָׁתִי יִשְׁימֹן הַיִשְׁ/ וְאָמַר אָיוֹן / קָדָם תָּתוֹ עַזְ/ בִּיעַתְנִי
 קָולָ: טָהוֹר דָּלָג / קָרִים וְעַבָּר / וּמְמַעַן הָר מֹר / אֹז נָתַן
 קָולָ: טְמַאתִי יִדְידָות / שְׁכַנוּ וְעַלְהָ / לִוּסָם כְּסָא יְבוֹא / בָּאָוַנִי
 קָולָ: יִקְרָתִי בָּעִינִי / גְּלוֹהָ לִי בְּשָׁבֵי / עַמּוֹ אָנָכִי / הַבְּטִיחָנִי
 קָולָ: יִרְדֵּל שְׁנָעָר / וְשָׁם כְּסָ בְּעִילָם / הַשְּׁמִיעַ כָּאָרִי / וְכַנְחָשָׁ
 קָולָ: כָּלָה מְנִי דָבָר / כַּהְתְּרֵפָה מַמְלָאָכתִי / [אֲשֶׁר] חָק בְּמַכְתָּב / וַיַּעֲבֵר
 קָולָ: כְּבָשָׁ לִי / אַרְכָּעה רָאָשִׁי נָמָר / וְגַם אָנִי בְּהֹדְיוֹת סָלה / אַשְׁמִיעַ לוֹ

עקריו) מיטס: מרום נך] שבילו: שבילו אפאח תכן שבילו ס (שما זה עקרו) לא שרנו: לא ראיינו בו חזופטאפעט 16 קדרם: טרמ טנק בעתני קול ס: בעתני בקול אל אהורי זחטנטניך בעתני קול ברם בעתני בקול דפוסים אחרונים 18 ועלה: ונעלת קני 19 עמו פן אנכי נצחה הוועט חטן] אז הבטיחני דוחונכאפטמקני] קול אדחפט 20 בשנער אבדהוועק | והשמיע בווזחנוכן | וכנהש ילק ב 21 כהתרופות פן | במלאת הוועט קני] אשר סברו חטף: חס-שראי כיני | במאכטב: לי הוועט ב ניבש כמה כיני] ארבעת סן גם זך] בהודיות כן | אשמייע לו קול דרייפט אשמיט

בישע' ו.ג. 15 חילוי מים אשר במ שבילו ע"ש תחל' עז כ בים דרך ושבילך במים רביים, ועקבותיך לא גודעו, ולפי זה פוננס חילוי המים שנסאלו תמונה לא שרנו זולתי קוֹל ע"ש דבריך יבָּ קָל דָּבָר אֶת שְׁמֻעָתִי וְתִמְנוֹתִי זולתי קוֹל, וכן כחוב תחל' כס ג קוֹל ה' על המים וכו'. שרנו פיי ראיינו (ל' ומגבאות אשורנו, במד' כב ט). 16 חפשתי ישימון הייש חפשתי במדבר (ישימון, במד' כא כ וועוד) ושאלתי אם ישנו שם, ואמרנו אין, אבל קדרם (ריל טרמ) תחו עז בזמנ שמנן את התורה, ע"ש תחל' כת אי ה' עמו ימן, שורשו חוויל על התורה בכמה מקומות, בגין מילתה בשליח מס' שירה ג' (פ' 126). תחואמא ברכה ד' (דף כ"ח א' בובר). בעתני קול או העביטה אוותי קוֹל ה', ע"ש תחל' כת ח קוֹל ה' הייל מדבר. 17 טהוֹר דִילָג הריט ועבָר על שאר ההרים, ע"ש שהאיש ב ח מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות. וממעון הר מדור מהר והוועה (מקום בית המקדש שהיה מקרים בו מדור, בראשות חיל הנחמה וירא' בג') שהוא מעוני או תון קל פיש' ירמ' כה ל וממעון קדשו יתון קוֹל. 18 טמאתי יידידות שכנו ע"ש תחל' פָּד ב מה יידידות משכנונית ה' צבאות. ו'שכנו' ע"ש דבריך ה' לשכנו תדרשו, ר'יל טמאתי את בית המקדש בטהטי. ועלה מנגן, נטלך מנגן, ע"ש בראי' זב' וועל אללים מעל אברהם. ליום כסא יבוֹא (פ'יש' משליז ז ליום הכסא יבא ביתו) באזני קוֹל ר'יל שומע אני שבאים מועד קבוש ישוב אליו. (באוֹז קוֹל, זוגמת שא' טו ייך הצען הזה באזני). 19 יקרתי בעיניו ע"ש יש' מג ד מאשיך קירת בעיניו ננדת. ונולוה לי בשבי לפִי מאמר ר' שמעון בר יהוא מגילה דף כיט א' (עפי' דקוֹרקי טופים ולקוט שמאול רמו צ'ב, ובדורשי התלמיד חסר) בא וראה כמה חביבין ישראל לפני הקב"ה שככל מוקם שגלו שכינה עמהן, שנא' (ירמ' מס' ה'ז) ומתמי שכינה עמהן שנא' (ש'יא ב' ז) הングלה גנגלייה אל בית אביך בהיותם בمزירים וכו'. גלו לרבב שכינה עמהן, שנא' (ישר' מג יז) לאודום שכינה עמהן, שנא' (ישע' סג א) מי זה בא אודום חמוץ בגדים מבצרה. גלו לרבב שכינה עמהן, שנא' (ישר' מג יז) למענכם שלחתי בבלה, ואף בסחון עתידין לניגל שכינה עמהן, שנא' (דרבי ל' ג) ושב ה' אלליך את שכונך, והשיב לא נאמר אלא ושב, מלמד שהקב"ה שב מהן הנגלה. עמו אונכי ע"ש תחל' צא טו עמו אונכי בצהרא. אז הבטיחני בקהל ולפי המאמר הניגל הוא ממשיך: 20 ירד לשנער לבבל, ישע' יא יא (שם יارد עם כל מקומות הגלות) ועוד. שם כס בעילם במד', ע"ש ירמ' מס' לה. השמייע כארדי וכנהש קוֹל ה' השמייע את קוֹלוֹ כארדי (ע"ש הוועט יא' כאריה ישאג) וכנהש (ע"ש ירמ' מו כב קוֹלה כנהש ילק) כדי להוציאו אותו ידם. וויהם העמים המערבים שאגו באורה (ר'יל בבל שנמשל לאורה בדני' ז ד) וכנהש (ר'יל מורי שנמשל לנחש — באיזה מקרים — כן רוויה וווש וועוד), אבל לפִי ההמשן אין זה מסתבר. 21 כליה מני דב' בימי דריש גאלבו מידי ו/or (מוני גאנשל לדב', דני' ז ה, ע"פ הדרשה זונדר ייג'יע' רפה). בהתרופה ממלאכת כשתחללו היהודים במלאכת בנין בית המקדש, ועם הארץ היו מרפאים אותם (עוזרא ד' ז), והיינו המלאכה אשר חק במאכט שכורש חקק במאכט ויעבר קוֹל לפי עוזרא א' ויעבר קוֹל בכל מלכותו וגס במאכט. ופקודת דריש (עוזרא ווועיג) סייד את העניין לחלוּטן. 22 כבש לי ארבעה ראשין גאל אווי מלכות יון, שהיא נשאלת לנמר בן ארבעה ראשיים (דני' ז ז)

- לְחַיָּת קָנָה / אֶזְמַר אָרֶץ / מֵי לִי בְשָׁמִים / אֶזְהַרְמָה
 קָוָל : לְאֱלֹהִי יִשְׂעָי / מְשֻׁנֵּי בָּרוֹל שׁוֹעֲטִי / וּמְרַגֵּל עֲבָטִיט / הַצְּרָחָתִי
 בָּקוֹל : 25 מְדַת קָצִי / לֹא הַזְּדִיעָנִי / מְתִי בָּאָרֶץ / תָּזֵר יִשְׁמַעַ
 קָוָל : מְיוֹדָעִי סְפָר / חַטָּם קָצִי / לְבָל דַעַת צְפִי / עַת יִשְׁאָו
 קָוָל : נָא הַבָּט וְרָאָה / עֲנֵנִי וּמְרוֹדִי / אֵין לִי מְכִיר / לֹמִי אַשָּׁא
 נְצָח אֲקָנָה / כִּי לֹא יִפְלֶל דָבָר / מְמַקְשִׁיבִי / דְמַמָּה
 שָׁוֹשׁ יִשְׁשָׁש / לְבִי בָּקָרְבִי / בְּשָׁמְעֵי דָזְדִי / דּוֹפָק עַל פָּתָחִי
 בָּקוֹל : 30 סָלָה יִשְׁימָנִי / כְּחֹותָם עַל לְבָן / כָּאֹז תָחַת הַתְּפָוָת / עַוְרָנִי
 בָּקוֹל : בְּכַתּוֹב בְּתִמְרָתָה. נְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִזְרָה הַבָּקָר נְהִי קָלָת וּבְקָרָקִים וְעַן קָבֵד עַל-הַהָר
 וְקָל שָׁפֵר חָזָק מָאָד. וַיַּחֲרֹד בְּלִבְחָם אָשָׁר בְּמַחְנָה: (שָׁאָתִי יְטִי)
- 31 עַלְיתָנוּ אֶל / עַל כָּל בְּנוֹת / כִּי בְּעַבוּרִי / בְּחוֹרָב מִתָּה
 קָוָל : עַל כָּל אֱלֹהִים / מִאָד גַּתְעַלְיתָה / וְנִצָּח מִתְעַלָּה / בְּתִרוּעָת
 בְּכַתּוֹב בְּדָבְרֵי קָרְשָׁה. עַלְהָאֵילָהִים בְּחַרְושָׁה. יְיָ בְּקָוָל שָׁוֹפֵר: (מחלי מז ז)
 וּנוּאָמָר. בְּחַצְצָרוֹת וּקָוָל שָׁוֹפֵר. קָרְיעָו לְפִנֵּי הַמֶּלֶךְ יְיָ: (מחלי צח ז)

קָוָל אֲשׂוֹר לוּבָקָל זְחַבְנִיכָךְ אֲשָׁמִית לוּבָקָל דּוּפְטָע אֲשָׁמִיעַ קָוָל סְאֲשׂוֹר לוּבָקָל זְכָבָךְ 23 אָז
 מְכָר: לְקָצִין מְכָר קְנוּסָסָמִי אָטוֹן | בָּקוֹל נ 24 מְשֻׁנֵּי בָּרוֹל: מְכָר בָּרוֹל אַחֲזָפָטָן מְרַגֵּל חַמְנוֹן | קָוָל אָבְדָוֹת
 סְתָמָם בְּבָ"הַוּרְפָטָמָנָה | קָצִי: חַזְקָן קָנִי 27 מְמִיר לִי ה 29 בְּשָׁמְעֵי חַסָּה הַפָּס (כִּי) מַיִן | פָּתָחִי גְּנוּקָדְבָּרוּבָּכְיִי | קָוָל הַאָפָם
 31 אֶל: דָזְדִי סָחִי קָנִי 32 מְאָדָה: יְהִי סָנָתָלִת: נְעַלְתָה אַהֲוָה/פְטָאָפָן | נְצָח אָבְדָה/זְפָטָנָמָה | בְּחַרְועָה וּקָל טְנַכְאָפָם

לְפִי הַדְרָשָׁה וַיַּקְרֵר שֵׁם, ע' רְפָט. וְאַחֲרֵי נְצָחָן הַחַשְׁמוֹנָאִים עַל הַיוֹנָנִים וְגַם אָנָי בְּהַוּדִיּוֹת סָלָה אַשְׁמִיעַ קָוָל אַחֲרֵי שְׁקַבְעָנוּ
 שְׁמוֹנָת יְמִי חֲנוֹכָה בְּהָלָל וּבְהָדִיה. 23 לְחַיָּת קָנָה אָז מְכָר אָרֶץ רְלֵל לְלִיחְיָה הַרְבִּיעָת שְׁבַחוֹן דְגַנְיָל (ז) וְהָיא וּרְוֹמָת
 עַל מְלֹכוֹת אֲדוֹם לְפִי הַדְרָשָׁה בְּוֹקֵר שֵׁם. וְחַיָּת קָנָה עַיְשׁ תְּהָלָל סְחַדְמָה בְּרַזְלָל וּפְוּסָם מְמַלָּל
 רְבָרְבִּין וּבְרוּ), וְמְכָר אָרֶץ עַיְשׁ חַזְקָן | לְיִבְמַרְתִּי אֶת הָאָרֶץ בַּיד רְעִים. מֵי לִי בְּשָׁמְיוֹת תְּהָלָל, עַג כָּה אָז הַרְמָה קָוָל רְלֵל
 מְלֹכוֹת אֲדוֹם הַרְמָה קָוָל נְגַד שְׁלָטוֹן הַגְּבוֹהָ. 24 לְאַלְהִי יִשְׁעָי מִיכָּה זָז וּוֹדָה. מְשֻׁנֵּי בָּרוֹל שׁוֹעֲטִי עַיְשׁ דְגַנְיָל ז (תְּחִיאָר
 חַחִיא הַגִּיאָל) וּשְׁנִינִי דִי בָּרוֹבָן. וּמְרַגֵּל עַבְטִיט עַיְשׁ דְזָנִי (שֵׁם) וְסָהָרָה בְּרַולָה רְפָסָהוּ. עַבְטִיט (זְבָקָר בָּו) וְפִי טִיט
 עַבָּה לְפִי הַזְּעָה הַמְּקוּבָּלָה. וּלְפִי וְהַיָּשְׁלַחְבִּין: וּמְהֻרְגָּל הַדְּוחָפָת אֶתֶּן לְפִי עַבְטִיט. 25 מְדַת קָצִי לְאַהֲדָעָנִי (עַיְשׁ תְּהָלָל טְהָר
 הַזְּדִיעָנִי הָאָז) קָצִי וּמְדַת יְמִי מֵה הַיָּא) רַיְלֵל לְאַהֲדָעָנִי (עַיְשׁ תְּהָלָל טְהָר
 הַתּוֹרָנִי נְשָׁמָע בָּאָרְצָנוּ, רַיְלֵל מִתְיַיְשָׁמֵן קָוָל הַגְּאוֹלוֹה. 26 מְיוֹדָעִיסָּי סְפָר חַתָּם קָצִי עַיְשׁ דְנִי יְבָטָה
 הַדְּבָרִים נְשָׁמָע בָּאָרְצָנוּ, רַיְלֵל מִתְיַיְשָׁמֵן שְׁפָלוֹל הַגְּאוֹלוֹה. 27 נְצָח אֲקוֹה כִּי
 קָוָל יְחִדוּ. 27 נָא הַבָּט וּרְאָה תְּהָלָל קָמָה. עֲנֵנִי וּמְרוֹדִי אַיִכָּה בִּיטָה. אֵין לִי מְכִיר תְּהָלָל שֵׁם.
 28 נְצָח אֲקוֹה כִּי
 לְאַיְפָל דְבָר עַיְשׁ מִזְבֵּחַ מִזְבֵּחַ כִּי לְפָל מְדָבָר הָאָרְצָה, רַיְלֵל מִכְלָל מִשְׁבָּאָה הַגְּנוּבָּאִים מְמַקְשִׁיבִי דְמַמָּה וּקָוָל עַיְשׁ אַיּוֹב
 דְטוֹ דְמַמָּה וּקָוָל אַשְׁמָעָה. 29 שְׁוֹשׁ יִשְׁשָׁל לְבִי בְּקָרְבִּי בְּשָׁמְעֵי דָזְדִי דּוֹפָק עַל פָּתָחִי עַיְשׁ שְׁהִיאָשָׁה בְּקָוָל עַיְשׁ
 30 סָלָה יִשְׁימָנִי בְּחֹותָם עַל לְבָן עַיְשׁ שְׁהִיאָשׁ ח וּשְׁמִינִי כְּחוֹתָם עַל לְבָן. כָּאֹז תָחַת הַתְּפָוָת עַוְרָנִי בְּקָוָל עַיְשׁ
 שְׁהִיאָשׁ ח הַתָּחַת הַתְּפָוָת עַוְרָתִיק, עַיְשׁ הַוּרְשָׁוֹת בְּשָׁהִישָׁ רְבָה (שֵׁם) דּוֹשָׁן אַיִשָּׁ רְוִי וּמְאָרְגָּנָשׁ הַרְבָּיָנָה וּנְצָבָב בְּשָׁמִי מְרוֹסָם,
 וְהָיָו יִסְרָאֵל נְתוֹנִין תְּהָלָל, שְׁגָא וּתְהָרָבָן וּתְעַמְּדוֹן תְּהָלָל הָהָר. דְבָר אַחֲרָה. תָחַת הַתְּפָוָת עַוְרָתִיק. זה טִינִי, וְלֹמַה נְמַלֵּשׁ תְּמָפוֹת, אַלְא
 מָה חַפּוֹה וּוֹשֶׁה פִּירָה בְּחַדְשָׁ טִינָן כָּר הַתּוֹרָה נִתְמָנָה בְּסִינָן, וְעוֹד דְרָשָׁות אַחֲרָה, בְּהַן דְרָשָׁוּ פְּסוֹק זה לְמִתְנָתָרָה, וּכְנַרְאָה הִתְהַהַה
 אֲתָה מְהִן אוֹ דּוֹמָה לָה בְּפִנֵּי הַפִּיטָן, בְּהַבְיאוֹ אֶת הַפְּסוֹק סְבָוֹת יְטִז וְיִהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּכְרוּ בְקָסָר לֹזָה. 31 עַיְלִיתָנוּ עַל

פָּעַה מִמְּדָבֵר / צָפֹר מִמְּצָרִים / וַיּוֹנָה הַשְׁמִיעָה / מְאָשָׁוֶר קֹל:
פָּקָד צָפֹר בֵּית / דָּרְשָׁ יָוָת אֲלָם / תִּקְעַ לְמֹ בְּשֻׁופֶר / וּשְׁרָק לְמֹ בְּקֹל:
כְּכֹתוֹב עַל יָד נִבְיאָה. וְהִתְהִיא בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקֻעַ בְּשֻׁופֶר גָּדוֹל וּבְאוֹ הַאֲבָדִים בָּאָרֶץ אֲשֶׁר וְהַנְּדִחִים בָּאָרֶץ מִצְרִים. וְהַשְׁפַּחוֹת לִי בְּהַר הַלְּךָשׁ בִּירוּשָׁלָם: (ישע' כו יג)

35 צָרָחָקִים מְנִי / בְּלִיּוֹעֲפֹו בְּנָשָׁר / וּבְלִיכְנוֹפֹו / מִשְׁמִיעִי קֹל:
צָרוֹפָה אַלְמָד / וְעַיִן לְמוֹרִי / כָּאֹזֶר מִדְבָּר / וְאֶל מִשְׁבָּבוֹ בְּקֹל:
כְּכֹתוֹב בְּתוֹרָתָךְ. וַיְהִי קֹל הַשְּׁפֶר הַלְּגָזָק מְאָד. מֵשָׁה יַדְבֵּר וְהַאֲלָהִים יַעֲנֶשׁ בְּקֹל:
קָרְבָּקָץ / בָּא עַת מִשְׁפָּט / קָם מַלְיָץ יִשְׁרָאֵל / לְהַתְחִנָּן בְּקֹל:
קָדְשׁ חֲדָש / וְהַוּכָן מוֹעֵד / אַתְקֻעַ בְּשֻׁופֶר / וַיַּעֲנֵה לִי בְּקֹל:
כְּכֹתוֹב בְּדִבְרֵי קָדְשָׁךְ. תִּקְעַו בְּחֲדָשׁ שֻׁופֶר. בְּפֶסֶה לִיּוֹם חֲנֹו: כִּי חָק לִי שְׂרָאֵל הַוָּא.
מִשְׁפָּט לְאֱלֹהִי יַעֲקֹב: (תְּהִלָּי פָּא דְּהָה)

בתרועה בקול ה'ו' בתרועה ובקול קני'ס 33 במדבר קני'ס מ' צפורה: צפה פ' | השמייע אב' דהוזן 34 ודורות חפט | אלם: סתר אפטקי'ס סתר אלם ה סלע ס' (כ'ז) 35 צור או' חיקם ס' צור צוחק הקאים קב' | בלב בויזחפתאפס: לבל שר כי'ו | יכנפו: מניהוס' ט יכניפו זוכי' 36 ואל: ווצר ס' 37 בא: כי בא אפ' להתחנן לו ב' 38 ויענה לי: וירצה לי פ' ויעננו'ו'

כל בנות ע"ש משליל לא כת רבotta בנות עשו חיל ואת עליית על כלנה, ריל רוממת את ישראאל על כל האומות. כי בעבורו בחורב תהה קול בזמן מתן תורה, ע"פ' שמות שם. 39 על כל אלהים מאיד נתעלית תhalb' צ. ט. נצח תתעללה בתרועצת קול ע"ש תhalb' מו. ו. 33 פעה ממדבר צפורה ממצרים ווינה השמייעת מאשור קול ע"ש הוועיא איא ייחרו צפורה ממצרים וכוונה מארך אשורי, ריל נסת ישראאל שהוואת מצרים ושנמשלה לצפורה, והיא שגאלת מאשור ושנמשלה ליוינה, צקה — פעה ע"ש יישע' מב' ייד כיוולה אפעה, והפיינן כנראה לא דיק ותחס צפורה כשם זכר — ממדבר. 34 פקוד צפורה בית ע"ש תhalb' פד' ד גם צפורה מאזה בית, האר לשישראל. דרוש יונאת אלם ע"ש תhalb' נוא אינגצה על יונת אלם רחיקם, שדרשווה הפיטנים על ישראל בגלוות (זונחת טופה ד' י' ב' א'ר יהונתן מעשה שנתרחקו טמונה נעשית כוונה אילמת) שמאחר שנתרחקה מאדמתה נעשית כוונה אילמת. ויש גורstein יונת סתר או יונת סלע, ע"ש שה'ש ביד יונת בଘוני הטלע בסתר המדרוגה, וגם זה מוסב על כנות ישראל. תקע למ' בשופער ע"ש ישע' כו. ג' ושורוק למ' בקול ע"ש זכרי' י' אסרקה להם ואקבצם. 35 צור חזקם וגנת צור תעודה, יישע' ח' טז, ריל קשור את החיקט לזרור כדי שיישמרו. (ויתור מתקבלת הגירסה צור צ'ו חזקם). מני בלב יעופו בקשר ע"ש משליל כב' ג. ובבל יכנפו שלא יסתחרו, ע"ש ישע' ל' כ' ולא יכנף עוד מורייך, והמ' משמייעי קול תורה. 36 צרוֹפָה אַלְמָד המורה, ע"ש ש'כ' כב לא ועו. וענוי למוֹרִי ע"ש ישע' (ס'ט) יהיו עניין ראות את מורייך. כאו ציר מדבר משה, ע"ש משליל כה יג' ציר נאמן לשולחין, שדרשווה על משה רבינו פרדר'יא מ'א, ודורה זוז רגילה אצל הפיטנים (וכן גם משחק המלים צוֹר-צִיר, ע'יל לדוגמא צורה לזרור, בקרובה לפ' שקלים לר'א הקלירר, מחייב). ואל (ו'יג' ווצר, ומסתבר) מסיבו בקהל, ע"ש שמוט יט'. 37 קרב קץ ע"ש אייכה ד' יה קרב קצנו, וכאנ' הכוונה אל יומ' ה'ו'ר'ון. בא עת משפט ע"ש קה' ח' ו' כי לכל אפ' יש עת ומשפט. קם מל'ץ יושר להתחנן בקהל שליח צבור שבא להלין על ישרם של הקהלה. והראב'ין פ'י' שهم מלאכיס העמדיין בימה וגט סג'ורין, ע'י' במדרש בפטיקתא דלקמן. קודש חד' לשון המשנה, ר'יה ב' ז' ר'א ב'יד אומר מקודש... (שם) שכבר קידשווה טאים. והווכן מועעד למשפט, כדרשת חז'יל פסיקתא דרכ' ה' ד' נ'יב' ב' ג'רו ב'יד למטה ואמרו יומ' ר'יה, הקב'ה אמר למלכי השרת העמידו גימעה ונעם העמידו סג'ורין וועבריו סקפטוּרין... ומיצט כי חק לישראאל הו. ואתקע בשופער ויענה לי בקהל ע"ש תhalb' פא ד תקעו בהדש שופער, וע"ש שמוט יט' ואלהים יעננו בקהל. 39 רגש מקבר צוֹהה מסלע ע"ש ישע' מב' ירנו יושבי סלע מראש הריהם יצחו, לפי דרשת חז'יל ספרי דברים של'ג' הרינו גו'ם עמו. תעידיין אומות הפלום להיות מקלסן... ומגין אף אבות ואמותה, שנא' ירנו יושבי סלע וכ'ו, בגין ב'יר' י'ג' ו' (ע' 116) דרישו על חי'ת המתיב, ובן דברים ר'כה'ז' ו' (ע' 110 מהדר' ליברכן) ועוד. וכן אומר הפיטן: רגש מקבר, ריל המון, התרגשות בקדורי המתים כשחיי. בתת יבש ע'צט

- רָגַשׁ מִקְבֵּר / צֹוֶחֶה מִסְלָעָ / בְּתַת יְבָשֵׂי עֲצָם / מַעֲפָר**
רְאוּ גַּס בְּהָרִים / וְקוֹל שׁוֹפֵר בָּאָרֶץ / לְהַשְׁמִיעַ רְגֵן / מִדְמוֹמֵי
כְּחֻובָּ עַל יַד נְבִיאָה. כְּלִי-שְׁבֵי מִבְּלָיָה אָרֶץ.
- כְּנֶשֶׁא-דִּינָּ הָרִים תְּרָאוּ וְכְתַקְעַ שׁוֹפֵר מִשְׁמָעוֹ:** (ישע' יט ۵)
- שָׁגַג לְבַ הַוְּתָל / עַזְבֵּן בְּלִי יְתָנוּ / בְּלִי לְהַכְבִּיד אָזְן / מִשְׁמָעוֹ**
שׁוֹבֵב לִי כְּקָדָם / דָת מִזְרָחָה / אֲשֶׁר בָּה עַלְפָתָנִי / בְּלִפְדִּים
כְּכַתּוֹב בְּתֹרְתָּה. וְכָל-הָעָם לְאִים אַתְּ-הַקּוֹלָת וְאַתְּ-הַלְּפִידָם וְאַתְּ קוֹל הַשּׁוֹפֵר
וְאַתְּ-הַתְּרַעַן. וַיַּרְא הַעַם וַיַּנְבַּע וַיַּעֲמֹדוּ מִרְחָקָ: (שמ"ה כ ט)
- תְּבִנָּה הַפִּיק / אִישׁ נְבּוֹן דָּבָר / וַחֲקֵן נְעָם זְמִירָה / בְּגַעֲימָה**
תְּהִלָּה יִתְנַזֵּן / אָז לְכָל הַשְׁמִיעָ / לְאָל מוֹשֵׁל בְּלִי / יִמְתַּיְקֵו
כְּכַתּוֹב בְּדָבְרֵי קָרְשָׁה. הַלְּלָיוֹת הַלְּלוֹא-אָל בְּקָרְשָׁו. הַלְּלוֹתוֹ בְּרָקְיעַ עַזְוֹ:
מִלְּלוֹתוֹ בְּגַבּוֹרְתוֹ הַלְּלוֹהוּ כְּרָב גָּדוֹלָה: הַלְּלוֹהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפֵר. הַלְּלוֹהוּ
בְּנָגְבָּל וְכַפּוֹר: הַלְּלוֹתוֹ בְּתַחַר וְחַזּוֹל. הַלְּלוֹתוֹ בְּמַנְיָם וְעַזְבָּ: הַלְּלוֹהוּ
בְּאַצְלָלִי-שָׁמָעַ. הַלְּלוֹהוּ בְּאַצְלָלִי תְּרוּעָה: בְּלִ הַנִּשְׁמָה תְּהִלָּל יְהָה הַלְּלוֹיָה: (מחלי ק נ)
- תְּחַת בְּנֵי צִיּוֹן / בְּנֵי יְהוָה שָׁחוֹן / הַבְּרִקְעַת חַצִּים / וְתַהְמָם**
תְּרִיעָם לְבָזָזִי / תַּתְקַע בְּשׁוֹפֵר / בְּסֻעָּרוֹת תִּימָּן / אָז יַלְךָ
כְּכַתּוֹב עַל יַד נְבִיאָה. וְיַעֲלִיכָם יְרָאָה וְזָאָכָרָק חָצֵן. וְאַדְנֵי אַלְהִים בְּשׁוֹפֵר יַתְקַע וְהַלֵּךְ
בְּסֻעָּרוֹת תִּימָּן: אָז אַבְּאוֹת יִנְצְּלִיחָם (ינכ' ט יד-טו) וּמוֹסֵיפָן בְּן פָּגָן עַל-עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹמָךְ:
- וממשיכין ע' 271, ובמנוג אשכנזי המערבי אומר החזן מיד או"א תקע ...
- ואשוע לו קייס' ואשמייע לו ט 40 ראו: ראות פט רום קייס' להশמייע א בהশמייע וס (קטט) בהישמע קני' בהশמייעו מגן רגן להশמייע ט ברגן אפ' מדוממי מ 41 ועוד דנו בלי להכבד:obel אל יכבד א ול' להכבד בobel הכביד ב' ובל יכבד פטןobel אל יכבד אפ' מסמווע: בל' שמווע מ 42 בה: בס ו' עילפוני ווחונקי' 43 בעומם ה געמיים אפ' בגעמיות: בעומת ב'ב' ד'וט למגעמי חונק מ 44 יתנו: יקענו ב'תנתנו ה'כ' יתנו כל ס' קני' אוז (אוכן) לכל השמייע: אז לכל השמייע דזוזחות או לכל יסמייעו בן עז לקל ישמייע מ ובקול ישמייע פ' קול ישמייע באיז אפ' ימתיקו קוֹל קָנוּ יִמְתַּיְקֵו (ישמייע פ') הכל קוֹל (בקול אפ' פטאף 45 החז' ס' תרע'ים ס' ותתקע ו'פטנו) ובפרטות חר' ואז בו ב' קוֹל ח
- מעפר קוֹל עַיְשׁ יְהֹוקָן לו ד העזמות היבשות. 40 ראו גס בהרים וקוֹל שׁוֹפֵר בָּאָרֶץ עַיְשׁ יְשֻׁעָה יְהָה. להশמייע רגן מדוממי קוֹל מהמתים השוכבים דומם. 41 שָׁגַג לְבַ הַוְּתָל עַזְבֵּן בְּלִי יְתָנוּ מִתָּה וְלֹא מִתָּה אֶת הַלְּבָשָׁה, פִּשׁ יְשֻׁעָה מִדְבָּר חָול טהו. בְּלִי לְהַכְבִּיד אָז מִשְׁמוֹעַ עַיְשׁ כָּרְרִי ז' יְאָ וְאַנְגָּהָם הַכְּבִידָה לְפִידִים כְּקָדָם דָת מִזְרָחָה הַשְׁבָּ לְיַהוָה, עַיְשׁ דָבָר לְגַד חָורָה צָה לְנוּ מִשְׁהָ מִזְרָחָה קָהָל יְעָקָב. בְּה עַלְפָתָנִי בְּלִפְדִּים וְקוֹל שָׁבָה הַזְּרָדָת אָוֹת, עַיְשׁ שָׁמֹות כ ט. 43 תְּבִנָה הַפִּיק עַיְשׁ מְשָׁלִי ג' יְאָ וְאַדְמָ יִפְּקֵחַ תְּבִנָה. אִישׁ נְבּוֹן דָבָר דָוָה הַמְלָר, עַיְשׁ שְׁיָא ט' יְהָה הַנָּהָ רְאֵתי בֵן לִישִׁי בֵית הַלְּמָדִים יְוֹדָע גַּן וְגַבּוּר חִיל וְאִישׁ מִלְחָמָה וְנְבּוֹן דָבָר ... וְחַק וְחַקָּק, רַיִל וְחַבָּר. נְעוּם זְמִירָה עַיְשׁ שְׁיָבָבָג אֲגַעַם זְמִירָה יִשְׂרָאֵל. 44 תְּהִלָּה יִתְנוּ אָז לְכָל הַשְׁמִיעָ הַוְּה לְכָל שְׁלִיחִים לְסִפְר (להנות, פ' לספר) תְּהִלָּה, כְּמו שְׁכַתּוֹב (תְּהִלָּה, קב' ו) כָל הַנִּשְׁמָה תְּהִלָּה יְהָה הַלְּלוֹיה. 45 תְּחַת בְּנֵי צִיּוֹן בְּנֵי יְהָה שְׁהָוּ בְּיַמִּי הַחַשְׁמָנוֹאִים נֹצְחָה הַיּוֹנָט, עַיְשׁ זְכָרִי ט יְגַע וְעַרְתִּיהְ בְּנֵיר צִיּוֹן עַל בְּנֵיר יְהָה. הַבְּרִקְעַת חַצִּים עַיְשׁ זְכָרִי ט יְד וְיַצֵּא כְּבָרָק חַצִּי. 46 תְּרָעָם לְבּוֹזָר עַיְשׁ שְׁיָבָבָג אֲגַעַם חַצִּים ה' תַּתְקַע בְּשׁוֹפֵר בְּסֻעָּרוֹת תִּימָּן אָז יַלְךָ קוֹל זְכָרִי טט'

(שופרות)

אתה גָּלִית בְּעַנְן בְּבֹדֶךָ / עַל־עַם קָרְשׁךָ לְדַבֵּר עָם.
מִן הַשָּׁמַיִם הַשְׁמַעַת קְוָלָךְ / וְגָלִית עַלְיהֶם בְּעַרְפָּלִי טָהָר.
גַּם כָּל־הָעוֹלָם (כֵּלָנוּ) תְּל מִפְנִיק / וּבְרִיות בְּרָאשִׁית חֲרָדוּ מַפְקָה.
בְּהַגְּלוּתְךָ מְלָכָנוּ עַל־הָר סִינִי / לְלַפְדָּר לְעַמָּךְ קָרְשׁךָ מַלְהֻבָּות אָשׁ.
וּפְשִׁמְיעָם אֶת־הָזֵד קְוָלָךְ / וּדְבָרוֹת (נֵא זְדָבָרוֹת) קָרְשׁךָ מַלְהֻבָּות אָשׁ.
בְּקָלוֹת וּבְרָקִים עַלְיהֶם גָּלִית / וּבְקוֹל שָׁפָר עַלְיהֶם הַזְּפָעָת:
בְּפָתוּב בְּמֹרְתָּחָה. נִיהְיָה בַּיּוֹם הַשְׁלִישִׁי בְּהִוָּת הַפְּקָר וְנִיהְיָה קָלָת וּבְרָקִים וְעַנְן כְּבֵד עַל־הָהָר
וְקָל שָׁפָר חֹזֶק מָאָד. וַיַּחֲרֵד כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בְּמַחְנָה: (שמות יט טו)
וּנְאָמָר. נִיהְיָה קְוָל הַשָּׁפָר הַוְלוּ וְחוֹזֶק מָאָד. מְשַׁה יַדְבֵּר וְהַאֲלָהִים יַעֲנֶה בְּקוֹל: (שמות יט טז)
וּנְאָמָר. וְכָל־הָעָם לְאִים אֶת הַקּוֹלִת וְאֶת־הַלְּפִידִים וְאֶת קְוָל הַשָּׁפָר וְאֶת־הָהָר עָשֵׂן.
וַיַּרְא הָעָם וַיַּעֲנֶה וַיַּעֲמֹד מִרְתָּחָה: (שמות כ טו)

וְדִבְרֵי קָרְשׁךָ כְּתוּב לְאָמָר. עַלְהָאָלָהִים בְּתְרִיעָה. יְיַי בְּקוֹל שָׁפָר: (חהל' מ זו)
וּנְאָמָר. בְּחַצְצָרוֹת וּבְקוֹל שָׁפָר. הַרְיעָו לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ יְיַי: (חהל' צח ז)
וּנְאָמָר. תַּקְעֵו בְּחַדְשׁ שָׁפָר. בְּכֶסֶת לִיּוֹם חַגְגָה: כִּי חַק לִיּוֹתָאָל הוּא. מְשַׁפְט לְאָלָהִי יַעֲקֹב: (חהל' פא ד-ז)
וּנְאָמָר. הַלְּלוִיה הַלְּלוֹרְאָל בְּקָדְשָׁו. הַלְּלוֹהוּ בְּרַקְיעַ עָזָו: הַלְּלוֹהוּ בְּגַבּוֹתָיו. הַלְּלוֹהוּ בְּרַב גָּדוֹלָו:
הַלְּלוֹהוּ בְּתַקְעָע שָׁפָר הַלְּלוֹהוּ בְּגַבּוֹל וּבְכוֹרָה: הַלְּלוֹהוּ בְּתַרְף וּמְחוֹל הַלְּלוֹהוּ בְּמִגְמִים וּגְגָבָן:
וְעַל־יְהִי עַבְדִּיךְ הַגְּבִיאִים כְּתוּב לְאָמָר.
כָּל־יִשְׁבֵּי תְּבֵל וְשָׁכְנֵי אָרֶץ. כְּנַשְּׁאָדִינָס הָרִים תְּרָאוּ וְכַתְקָע שָׁפָר תְּשַׁמְּעוּ: (ישע' יח ז)
וּנְאָמָר. וְזַיה בַּיּוֹם הַהוּא יַתְקָע בְּשָׁפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאָבָדִים בְּאָרֶץ אֲשֶׁר וְהַנְּדִחִים בְּאָרֶץ מִצְרָים.
וְהַשְׁתַּחוּ לְיִי בְּהָר הַקְּדָשָׁ בִּירוּשָׁלָם: (ישע' כז יג)

וּנְאָמָר. וַיְיַעֲלֵיכֶם יְרָאָה וַיַּצְאָכֶם בְּפֶרַח חַצְוָה. וְאַדְנִי הַהָה בְּשָׁפָר יַתְקָע וְהַלְּךָ בְּסָעָרוֹת פִּימָן:
יְיַי אֲכָבָאות נַעַן עַלְיהֶם: (וּכְר' ט יד-טו) בֵּן פָּגָן עַל־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלֹמָךְ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֱבוֹתֵינוּ תַּקְעָבָשָׁפָר גָּדוֹל לְחַרְוֹתֵנוּ / וְשָׁא נַס לְקַבֵּץ גְּלִיּוֹתֵנוּ.
וְקַרְבָּ פּוֹרִינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם / גַּנוֹפְצָתֵינוּ כַּגָּס מִירְכָּתִי אָרֶץ.
וְהַכְּרִיאָנוּ לְצִיּוֹן עִירָךְ בְּרִכְתָּה / וְלִירֹשָׁלָם בֵּית מִקְדָּשׁ עַבְדָּךְ מִפְיִ בְּכֹדֶךְ כָּאָמָר.
(נֵא כְּמַצְחָה) עַלְיוֹן בְּמֹרְתָּחָה עַל־יְהִי מְשַׁה עַבְדָּךְ מִפְיִ בְּכֹדֶךְ כָּאָמָר.
וּבְיוֹם שְׁמַחְתֵּיכֶם וּבְמַעֲזְדִּיכֶם וּבְנְרָאשִׁי חֶדְשֵׁיכֶם וְתַקְעָתֶם בְּחַצְצָרוֹת
עַל עַלְתֵּיכֶם וְעַל זְבַחֵיכֶם. וְהִי לְכֶם לְבִכּוֹן לְפָנֵי אֱלֹהֵיכֶם אַנְיִי יְהִי אֱלֹהֵיכֶם: (נִמְדָר' י ז)
כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ קְוָל שָׁפָר / וּמְאַזֵּן תְּרוּעָה וְאַזְּן דָּמָה לְהָ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיַי שׁוֹמֵעַ קְוָל תְּרוּעָת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחְמָיו:

ותוקען (שבת אין תוקען)

תקיעה	תרועה	תקיעה	במנג פולין (צרפת) לתקוע לפידר זה
תקיעה	תרועה	שברים	מנג פולין (צרפת) לתקוע לפידר רבנו תפ
תקיעה	תקיעה	שברים	בקק ממשיכין לתקוע (וכן נהוגין בא"י)
תקיעה	תקועה	תקיעת	

היום חרת עולם / היום יעצמי במשפט כל צוריו עולם / אם בנים אם בעבדים.
אם בנים רחמי / ברכם אב על בנים / ואם בעבדים עינינו לך תלויות עד שתחננו.
ויתוציא לאור (נא קאוץ) משפטענו היום (נא אום) קדור:

ברוב ק"ק פולין ובકצת ק"ק אשכנז אין אומרים ארשת בשבת
ארשת שפטינו ערבות לפניך אל רם ונשא.
מבין ומאין מביט ומקשיב לךול (שבת מוסיפין זכרון) תקיעתנו (נא מרטעתנו)
ומקביל ברוחמים וברצון סדר שופרותינו:

רצה יי אליהינו בעמך ישראל ובתפלתך. והשב את העבדה לךיר ביתך ואשי ישראאל ותפלתך
באחבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבדה ישראאל עמך:

כשאין נשיאת כפים (ובאיי
גם אחר גוסט ותערבי)
אמר הש"ץ
ותחזינה עינינו בשובך
לצין ברוחמים:
ברוך אתה יי המנוח
שכניתו לאין:

כשהחכמים טולין להזכיר נהוגין להוסף כאן את הנוסח "וחערבי" ולסימן בחתימה ישנה
שאותן לבך ביראה גברוד" (אבל לדעת הגר"א אין לשנות את מטיב הברכה של
כל השעה, וכן נהוגין בא"י).
ומערב לפניך (נא עלייה) עתירתנו בעולה וכקרבו.
אנא רחום ברוחמי הרים השב שכינתך לציון וסדר העבדה לירושלים.
(כאי' משמעין שורה זו) ותחזינה עינינו בשובך לצין ברוחמים.
ושם נשבך ביראה כי מעולם וכשנים קדמוניות.
ברוך אתה יי שאותך לבודך ביראה נשבך:

מודים אנחנו לך שאטה הוא יי אליהינו ואלהי
אבותינו אלהי כל-בשר יוצר בראשית ברכות
וthonדאות לשםך הגדול והקדוש על שחתיתנו וקונטנו
בו תחני ותקמן ותאכל פלוייתנו לחרות קדשך
לשמר מקיר ולעשות רצינה ולאבדך בלגב שלם
על שאנו מודים לך. ברוך אל החזרות:

מודים אנחנו לך שאטה הוא יי אליהינו ואלהי
אבותינו כל-עולם ועוד. צור חינו לנו ישענו אתה
הוא לדור ודור נודה לך וגספר תהלהך על
חניון המסורים בירך ועל נשמתו הפוקודות
לך ועל גנטך שבכל יום עטנו ועל נפלאותיך
ויטובותיך שבכל עת ערבות ובלקר ואחריות.

הטוב כי לא-כלו רוחמי ותמים כי לא-תמו חזקה. מעולם גונו לך.

ועל כלם יתפרק ויתרומם שםך מלכנו חכמי לעולם ועד.

ברוב ק"ק אשכנז המערבית אין אומרים פיסקא זאת
אבינו מלכנו וכל רשות וכבש פעסן וכלה דבר וחרב ורעב ושבוי ומלחמת עזון ומגפה ופגע רע
וכל מלחמה וכל מלחמה וכל מני פרענות וכל גורחה רעה ושגחת חום מעליינו ומעל כל
כל בני בריתך:

וכתב לחתים טובים כל-בני בריתך:
וכל הhayim יודוק פלה וייהלו את שםך באمة האל ישוענו וערתו סלה: ברוך אתה יי' הטוב
שםך ולו נאה להודות:

לפי המנהג העתיק קוראים כהנים והכהנים מבריכין (וכן נהוגן בא"י), ואם אין כהן בכיבובין אמר הש"ץ או"א ברכינו
כו". אבל בהרבה מקומות נפתח המנהג שאף שכניםulo לדוכן אמר הש"ץ בלחש או"א וקורא להם בקול במלת כהנים.
אליהינו ואלהי אbowtish ברכני בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך האמירה
מפני אהרון ובנו פה נים עם קדשו קאמו:

הכהנים מברכים
ברוך אתה יי' אליהינו מלך העולם אשר קדשו בקדשו של אהרון וצונו לברך את עמו ישראל
באהבה:

וקורא הש"ץ מלה במלת, והכהנים חורפים, והציבור נהוגין לומר פסוקים (אבל לדעת הגרא אין לאמרם, וכן נהוגן בא"י)
יברכך יברךך ימazio עשה שמים וארץ:
יי אדריך מה אדריך שםך בכל הארץ:
וישמך שמרני אל כי חסידיך:

בשאורים הכהנים "וישמך" ו"ויהנך" אומרים
רבונו של עולם אני שליך וחילומוני שלך. תלות חלמתי ואני ינדע מה הוא. יתי רצון מלכנו יי' אלהי ואלהי
אבותי שיהיו כל חילומוני עלי ועל-כל ישראל לטובה בין שחלמתי על-עצמך ובין שחלמתי על-אחרים ובין
שחלמו אחרים עלי. אם טובים הם חזקם ואמצם ויתקימו כי ובهم פחולמות יוסף הצדיק. ואם צרייכים רפואה
רפסאם בתקופתו מלך יהודה מתקלו וכברם הונאה מאירועה וכינען מארעתו ובקפי מרה עלי ידי משה רבינו
וכמי ירתו על ידי אלישע. וכ לשם שבחך את-קהלת כלעם הרשע מקללה לברכה בן פהפק כל חילומוני עלי
על-כל ישראל לטובה ותשמרי ותחני ותרצוי. אמן:

יאר אליהם יתנו ויברכני יאר פניו אטנו סלה:
יי יי אל חום ותנן אריך אפים ורב חסד וגامت:
פנוי פנה אליו וחני כי ייחיד וענני אני:
אליך אליך נפשך אשא:
ויהנך הנה בעני עבדים אל-יד ארגניהם בעני שפחה אל-יד בברחה, בן עינינו אל-אין
אליהינו עד שיחנו: רביע

ישא	ישא ברכיה מאיותיך וצדקה מאלתיך ישועה. ומצאיתך ושבכל טוב בעיני אלחים ואדים:
יי	יי חננו לך קונו היה ורוצם לבקרים אפיקישעטו בעת צרה:
פנוי	אל-חסטר פניך מאנני ביום צר לי הטה-אלי אונגה ביום אקרה מתר עני:
אליך	אליך נשאתי את-עוני השבי בשים:
וישם	ושמו אתח-שם עלה-בנוי ישראל ואני אברכם:
לה	לה יי הגדלה והגבירה והתקפרה ותנצה ותחדוד כי-כל בשים ובארץ לך יי הממלכה והמגנשה לכל בראש:
שלום	שלום שלום לך-חוך ולקרוב אמר יי ורפקתו:

כשאומרים הכהנים "שלום" יש נהגנו לומר תפלה זו (הלקווה מס' שעריו ציון לר' נתן גיטע הנובר) יי רצון מלפנייך יי אלהי ואלמי אבותי שחתעה למני קרצת חסידיך ונדר רתמייך הפשיטים ולמען טהרת שמח הגדול הגבור והגרא בונ-עשרה ושתים אחרות היוצא מפסוקים של-ברכת בהנימ האמוריה מפי אחרון ובנינו עם קדרש שחתה קרב לוי ותשמע פסלי ואנקי תמיד קשם ששמעת אונחת יעלב אמיך הנקרא איש פם. ותפוזלי וילקל-ינפשות ביתי מזונתינו ופרנסתנו ברוח ולא בaczמוץ בהמר ולא באסור בנהת ולא בצער מפתת לך הרחבה קשם שנות פטח לך לאל כל ובנד ללבוש יעלב אבינו הנקרא איש פם. ונתנו לאחבה ולטן ולחדר בעיניך ובעני קל-רויאנו. ויהיו לך נשים ונשים לעבדתך. קשם שנות את-יוסף צדיקך. בשאה שלחלבישו אביו בנת פסים למן ולחדר ולחדרים בעיניך ובעני קל-רויאנו. ותעשה עמי נפלאות גשים ולטקה אוות. ותצלתני בדרכך. ותונגלי בימת-הבן ולחשוף ולקדים את-כל-זכריה פלמוד תורה וסודותיך. ותיאלני משליאות ותתיר בעזינו ולבוי לעבדתך. ותאריך ימי (וימי אשתי ובני ובנותי) (וימי אבי ואמ) בטוב ובגניעיות בלבינו ושלום. אמן סלה:

אדיר במרום שוכן בגבורה. אתה שלום ושמה שלום. יי רצון שתחשים עלינו ועל-עמך בית ישראל
חיים וברכה למשמרת שלום:

והכהנים אומרים

רבנן העולם. עשו מה שגורת עליינו אף אתה עשה עמו כאשר הבטהתנו. השקיפה ממען קדרש מון-השםים
וברך אמת-עמך את-ישראל ואת הארץ אשר נחתה לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ידבש:

שם שלום טוביה וברכה חן ותסיד ורחים עליינו ועל כל-ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו כאחד
באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואחתבת חסד וצדקה וברכה ורחים ותמים
ושלים. וטוב בעיניך לברך אמת-עמך ישראל בכל-צית ובכל-שעה בשלומך.
בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נבר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחמים טובים
וילשולם.

ונאמר (נ"א קאמור). כי בירבו ימיך וויסיפו לך שנות חיים: (משל ט יא)
לחיים טובים תכתבנו / אליהם חיים / כתבנו בספר החיים:
ככトוב. ואתם הדבקים ביה אליהם חיים כלכם היום: (ירוי ד ז)

קימן: ח'ג. – ה 500.

היום תאמצנו.	היום תברכנו.
היום תדרשו לנו.	היום פגדלוינו.

ונוהgin לרגל שורות 3-11

היום תונצדנו.	היום תתדרנו.
היום תחפשנו.	היום מזOPERנו ברכמה.
היום תינשרנו לפניך.	היום פטהרנו מבל חטא.
היום תלבינו.	היום פכבדנו.
היום תנגןנו מעון.	היום תפמלנו מבל-רע.
היום תענינו.	היום מסמכוינו.
היום תפקרנו לחיים ולברכה.	היום תצדקהנו.
היום תרHAMנו.	היום תרHAMנו.
היום תחתמכנו.	היום תפטענו שועתנו.

בשלמות רק בני קני^ט מה רומה (פ"י ס"ט) וספרד (ס"ט): בכ"י אשכנו וצרפת רק שורות ספורות || 2 מודשנו (לטובה אט') קני^ט
 תגדלנו ס' 3 חודשנו ועד טוב ס' 4 חוכנו קני^ט ספרזקנו ביה תחנו צסב' 5 מכל חטא: מעוינו ס' מטמאה בני' חישר
 ארחותינו ס' חיינו קני^ט מיחד שمر בנו בני' 6 מתברנו במרת שם טוב ס' כתובנו בספר החיטים צ' חילה פשעינו בני'
 תלמידינו להוועל צ תלמידנו אורחותיך ביה 7 תלמידינו קני^ט תחולל לנו בני' תנסנו ספרג' בני' 8 תשדנו ס' תפלה
 לנו בני' תשומנו ס' תפקרנו צענה עתרתנו בני' 9 תפקדנו לחיים טובים צס' חדרנו מכל צרה בני' חזיקנו קני^ט
 10 חקרנו לנין צ חקרנו לעורך ס' תקליבנו בני' תרומם לעינו בני' תרוממןנו קני^ט 11 משמע שומתנו: תשמע תלמנו
 ברצון ס' תשערנו (?) קני^ט תנתנו לחן ולחסד ולرحمם ס' תעהה ראש ישיבתנו קני^ט

היום תאמצנו ע"ש ישע' מא י. תנדרנו ע"ש דהיא כת' יב ובירך לדול ולוחוק לכל. תדרשו לטובה חרاغ לנו (כמו ירמי'
 לי זורש אין לה). ויג' תדղלו תפאר אותנו (מל' דגול). תהדרנו ל' והדרת פני ז肯, ויק' יט לב. תועדנו חידענו לעבודתך.
 תישרנו מישר דרכינו. תלביבנו ל' לבבותינו, שה' ד ט. תמננו ל' אמגן ישראל, הוושט יא ח. תתמכנו בימין צדקך
 ע"ש ישע' מא י אף תמקתך ביוםין צדי.

ונוהgin בקהילות להוסיפה סדר זה:

יש מוסיפים **היום תחידש עליינו שנה טובה:**

היום תשמע שועתנו:

[ויש מוסיפים: **היום תדרש גם עבדיך השפוק:**]

היום תקבל ברחים וברצון את-תפלתנו:

היום תתמכנו בימין צדקה:

כיהום הנה תبيانו שלשים ושמחים בבניין שלם.

בכתוב על יד נבי אק. והכאותים אל-חר קדשי ושמחות בית חפלתי שלתיהם ובהם לרצון
על-מנוחה כי בית-תפלת יקרה לכל-העמים: (ישע' ז' ז)

ונאמר. ויצאנו יי' לעשות את-כל-התקדים האלה ליראה אתי אלהינו. לטוב לנו כל הימים לחיינו
כהיום הזה: (דברים ז' כד)

ונאמר. וצדקה מהיה לנו כי נשמר לעתות את-כל-המצואה הזאת לפניו יי' אלהינו באשר צאננו: (שמ' כה)

צדקה וברכה ורחים ותמים ושלום יהיה לנו וכל-ישראל עד העולם:

והשין מסיים ברוך אתה יי' עוזה השלום: (בקיק מסימינו המברך את-עמו ישראל בשלוות: וכן נוהgin באדי).

אחריו חורת התפללה אומר השין קידוש שלם

קונה אל יי' חזק ונאמץ לבך ובונה אל יי': אין קדוש פיזי אין בלטה ואין צור באלהינו: כי מי אלה מפלעדי
יי' וכי צור ובלתי אלהינו:

אין באלהינו. איןقادינו. אין פמלנו. אין כמושיענו: מי באלהינו. מי כדוניינו. מי כמלכנו. מי
كمושיעינו: נודה לאלהינו. נודה לאدونינו. נודה למילכנו. נודה למושיענו: ברוך אלהינו. ברוך אדוניינו.
ברוך מלכנו. ברוך מושיענו: אתה הוא אלהינו. אתה הוא אדוניינו. אתה הוא מלכנו. אתה הוא מושיענו.
אתה הוא שהקטירו אבותינו לפניו את קתרת הפסמים:

פטום התקתרת הארי והאטפרן והחלבנה והלבונה משקל שכעים שכעים מגנה. מר וקציצה שבלהט
גרך וכרכם משקל שש עשר שש שנים עשר. התקשת ששים עשר. וקלופה שלשה. וקעמן תשעה. ברית
ברישינה משעה קבץ. אין קפראיסין סאן תלתא וקבן תלתא. ואם אין לו אין קפראיסין מביא חמץ תירן
עתיק. מלחת סדומית רבע (הקב). מעלה שיש כל שהוא. רבינו אמר אף כתף הירדן כל שהוא. ואם
נתן בה דבש פסלה. אם חסר אחת מכל סמוכה חביב מיתה: רבנן שמעון בן גמליאל אומר הצרי איינו
שער הנוטף מעצמי הקטף: ברית ברישינה ששפין בה את האפרן. כרתי שתה נאה: אין קפראיסין

שׁוֹרֵין בָּאַת הַצְּפָן. כִּי שְׂמַחָה עֲזָה: וְהַלֵּא מִ רְגָּלִים יִפְּנִין לְהָאָלָא שָׁאוֹן מְכִינִיסִין מִ רְגָּלִים בְּעֹורָה
מִפְּנֵי הַקְּבּוֹד:

הַשִּׁיר שְׁחָלִוִם קַיְ אָוּמָרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

בַּיּוֹם הַרְאשָׁן קַיְ אָוּמָרִים. לְיִהְיֶה אָרֶץ וּמִלְאָה. מִבְּלִי וּשְׁבִי בָּה.

בַּשְׁנִי קַיְ אָוּמָרִים. גָּדוֹל יְיָ וּמַחְלֵל מַאַד. בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַרְקָדָשׁ:

בַּשְׁלִישִׁי קַיְ אָוּמָרִים. אֱלֹהִים נָצֵב בְּעַדְתָּאָלָל. בְּקָרְבָּאֱלֹהִים יְשַׁפֵּט:

בְּרַבְיוּשִׁי קַיְ אָוּמָרִים. אַלְגְּנָקְמוֹת יְיָ, אַל גְּנָמָות הַופְּיעַ:

בְּחַמְיוּשִׁי קַיְ אָוּמָרִים. הַרְגִּינוּ לְאַלְהִים עֲנוֹנוֹ. תְּרִיעַו לְאַלְהִי יְעַקְבָּ:

בְּשִׁבְטִישִׁי קַיְ אָוּמָרִים. גַּן מֶלֶךְ נָצֵות לְבָשָׁן, לְבָשָׁן יְיָ עַזְתָּאָזְרָא אַפְּתָפָן תְּבִלְפָמָוֹת:

בְּשִׁבְטִתִּישִׁי קַיְ אָוּמָרִים. מִזְמֹר שִׁיר לְיּוֹם הַשְּׁבָטָה: מִזְמֹר שִׁיר לְעַתִּיד לְבָא. לְיּוֹם שְׁכָלוֹ שְׁבָת וּמִנּוֹתָה לְתִי הַעֲזָלָמִים:

תְּנָא דְּבִי אֱלֹהָה, כֵּל הַשְׁוֹגָה הַלְּכֹות בְּכָלְיּוֹם מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בֵּן הַעוֹלָם תְּבָא. שְׁנָאָמָר. הַלִּיכּוֹת עוֹלָם לוֹ.

אַל תָּקְרִי הַלִּיכּוֹת אֶלָּא הַלְּכֹות:

אָמַר רַבִּי אַלְעָזָר אָמַר רַבִּי תְּנִינָא. תְּלִמְדִידִי תְּקָבִים מִרְבִּים שְׁלֹום בְּעֹלָם: שְׁגָאָמָר. וְכֹל בְּנֵיךְ לְמַוְרִי יְיָ וְרַב

שְׁלֹום בְּנֵיךְ: אַל תָּקְרִא בְּנֵיךְ אֶלָּא בְּנֵיךְ: שְׁלֹום רַב לְאַהֲבֵי מִתְּרָמָף וְאַנְן לְמוֹן מִכְשָׁול: יְהִי-שְׁלֹום בְּתִילָךְ שְׁלֹוחָ

בְּאַרְמָנוֹתִיךְ: לְמַעַן אַתִּי וּרְשִׁי אַדְבְּרָה-דָא שְׁלֹום בְּךָ: לְמַעַן בִּית-דָי אֱלֹהֵינוּ אַבְקָשָׁה טֻוב לְךָ: יְיָ עַזְעַמְוֹ יְהִי.

וְיִבְרַךְ אַתְ-עַמּוֹ בְּשְׁלֹום:

קדיש דרבנן

עַלְיוֹנוֹ לְשִׁבָּח לְאַדְוֹן הַבָּל, לְתַת גְּדָלָה לְיוֹצֵר בְּרָאשָׁית. שְׁלָא עַשְׁנוּ בְּנוּי הָאָרֶץ. וְלָא שְׁמַנוּ בְּמִשְׁפָחוֹת הָאָרֶץ.
שְׁלָא שְׁמַם חַלְקָנוּ בָּהָם וּנוֹרְלָנוּ כָּל הַמָּנוּס: שְׁחָתָם מִשְׁתְּחִוָּתִים לְחַבֵּל וּרְיקָם וּמִתְּפָלִילִים אֶל-אֶל לְאַיְוָשִׁיעַ. וְאַנְחָנוּ
כוּרְעִים וּמִשְׁתְּחִוִּים וּנוֹמְדִים לְקַנֵּי מֶלֶךְ מִלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּרוֹדָשׁ בְּרוֹזָה הוּא שְׁהָא נֹתֶה שָׁמִים וּוֹסֶר אָרֶץ וּמִשְׁבָּב
וּקְרוֹרְבָּנִים מִפְּעָל לְשִׁכְיָנָה עַזְעַמְוֹ בְּנֵבָה מִרְוָקִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אַמְתָה מַלְכָנוּ אָפֵס וּלְחָנוּ. כְּפָתוֹב בְּתֹרְחוֹ
וּבְצָעֵת הַיּוֹם וְהַשְּׁבָט אֶל-לְבָבֶךָ כִּי יְהִי הָאֱלֹהִים בְּשָׁמִים מִפְּעָל וּלְעַל הָאָרֶץ מִתְחָת אֵין עוֹד:

עַל בָּן בְּנֵינוֹ לְהָרָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְרָאות מִהְרָה בְּתִפְאָרָה עַזְעַמְוֹ לְהַעֲבִיר גְּלִוִּילִים מִן הָאָרֶץ וְהַאֲלִילִים בְּרוֹת וְיִכְרְטוֹן.
לְתַהְנוֹן עַוְלָם בְּמִלְכּוֹת שְׁרִי. וְכֹל בְּנֵי בָּשָׁר יְקָרָאוּ בְּשָׁמָךְ. לְהַפְּנִיט אֶלְיךָ כֵּל רְשָׁעֵי אָרֶץ. יְבִירוּ וּוֹרְדוּ כֵּל יְשִׁבָּה תְּבִל
כִּי לְךָ פְּכַרְעַ כֵּל בְּרַךְ תְּשִׁבַּע כֵּל לְשָׁוֹן. לְבָנָיו יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְכִירָעוּ וּוּפְזָלָו וּלְכָבוֹד שְׁמָךְ יְקָרָר יְפָנוּ וּיְקָבְלוּ כָּלָם אֶת
עַל מִלְכּוֹת וּמִמְלֹא כָּלָלֵיכֶם מִהְרָה לְעַוְלָם וְעַד. כִּי הַמִּלְכּוֹת שְׁלָק הִיא וּלְעוֹלָם עַד תְּמִלּוֹת בְּכָבוֹד. כְּפָתוֹב
בְּתֹרְחוֹ. יְיָ מֶלֶךְ לְעַלְמָן וְעַד: (ונָאָמָר. וְהִיא יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהִיא יְיָ אָחָד וְשֵׁמוֹ אַחֲרָה):

קדיש יתוע

לַיּוֹם רָאשׁוֹן

הָלְלָהִים הָרְעָה אֲתִי בְּעוֹרִי:
מִים וְחַסֶּר עֲשִׂית עַפְרוֹן:
בַּי עַל עַכְבָּז הַפְּלִיא תְּסֻהָּוּ:
וּבְמֹה אֲכִי לְאֱלֹהִי קְרָם:
וְכַלְעָצִי לְבָנָנוּ בְּפֶל עֲרָוכָה:
נְתָחִים עֲרוֹקִים עַל הַעֲזִים:
וּם, פְּטָם לִפְנֵים סְכָפִים:
בְּלָלוּ בְּרָכּוֹת גַּתְלִי שְׁמָן:
לְקָטוֹת, וְכַלְעָשִׁי קְשָׁפִים:
וְהַיּוּ מְאִירֹת בְּשִׁנְיִי הַמְּאוֹרֹות:)
עַל שְׁלָחָנוֹת עֲרוֹקִים בְּפֶנְיִים:
וּשְׁבָר לְגַסְךָ בְּעִינּוֹת קְיִם:
לְזִוְים טְשֻׁזְׁרִים כְּנַנְפָּרִים:
כְּנֹדוֹת וְגַבְלִים לְשָׁרִים:
וְהַפְּזָבִים טְפָסְלָתִים:
אַיִן בְּיִ בְּאַר וְאַיִן בְּיִ עֲזָלה:
וְאַיְוֹדִי לְקָהָם אֶל הַכְּבוֹד:
וּבְמֹה גַּבְהָ לְאַדוֹגָנוֹ:
כְּלָתִי, אָפָּי אָגִי עֲבָקָה:
אַסְמָם לָא יַקְלֵל כְּבָרָה

אֲשִׁירָה וְאַזְּטָרָה לְאֱלֹהִי בְּעוֹרִי.
עַד דָּיוֹם בְּשָׁת הַתְּזִקְתָּה בְּיִרְדִּי.
בְּרוֹקָה יְיָ וּבְרוֹקָה שְׁסַבְּכוֹרָה.
אֱלֹהִי מְרוֹם בְּפֶה אַקְגָּם.
אֶלְוָהִים הַס לְמַעֲרָכָה.
וְאַם בְּלָבְתְּמוֹת וְחוֹזָת קְרָזִים.
וְאַפְּגָנִית מִזְבֵּחַ טְבָבִים
וּבְחֹזֶל סְלָת דְּשָׁן וְשְׁמָן.
וְלְאַזְבָּרָה לְכֹזְנָה, וְסְפִים
(וְאַלְוָהִים נְגָרֹת עַל הַמְּנוֹרוֹת
(וְכַחֲרָרִי אֶל לְחַטְּהָפָנִים).
בְּיַיְן בְּמַוְתָּר הַשְּׁמִים.
וְאֶלְוָה בְּלָבְגִּי אַדְם פְּנָגִים.
וּבְלְעָזִי עַדְן וּבְלְעָזִי יְעָרִים.
וּבְלָבְגִּי אַלְהִים גְּקוּל תְּרַעַתָּם.
וּבְלְהַלְבָנָן וְתִיהְיָ בְּלָהָה.
הַס בְּכָלְאַלְהָה אַיְוֹרִי לְעַכּוֹד
בְּיִ נְכַבְּדָת מָאָד מְלָבָנוֹ.

אשריה, צִירִי סִיחָודָר סְלָבִיס כּוֹלָס עַל מַזְקָל מְלִיכָנָן טַן אַלְוָה מְלָאִי מְלָוִס וְלְכָלָה (כֵּי נָא, מְרוֹוִוָס
סְלָלְוָנוֹיס כֵּס פְּלָטִימָה קְדָמָה) וְהַזָּה בְּלָלְחָוָי מְאַלְקָה מְלָקָה פָּנָן כֵּו יְמָלָה טָן מָאָסָה כְּלָהָה.
תְּנוֹתָה, בְּכֵמָה לְנוֹגָן, וְהַזָּה בְּלָלְחָוָי לְפָעָמִים סְכָ' לוֹ וְ' אַמְתָה הַיִּזְרָעֵל טְזָקָתָה מְנָה אַלְלָה
וְסְמָמָנָה זָלְלִים פָּלָה לְחַדְוָעָה נְגָרָה טְיִזְרָעֵל, יְטָהָם מְהַסָּס לְלָהָיָה סְמָקִיד וְזָהָלָה
וְזָהָלָה נְגָלָה וְזָהָלָה לְלָהָיָה, וְגַדְגָּה הַגְּנָנָן סְכָ' גַּזְגָּה שְׁמָטָאָל בְּרָה קְלָנוֹיטָס הַגְּנָנָן דְּלָהָיָה
סְמָחִיד מְגַלְגָּל וְזָהָלָה זְבָחָן סְנָכָה, וְגַדְגָּה הַגְּנָנָן סְכָ' גַּזְגָּה שְׁמָטָאָל בְּרָה קְלָנוֹיטָס הַגְּנָנָן דְּלָהָיָה
וְזָהָלָה גַּמְלָה זְמָתָה שְׁמָטָאָל נְחָרָה זְבָחָן סְנָכָה, וְזָהָלָה גַּמְלָה טְזָקָלָה, וְזָהָלָה
סְמָחִיד חַמְלָה וְזָהָלָה זְבָחָן זְבָחָן, וְכַדְבָּר זְבָחָן זְבָחָן זְבָחָן זְבָחָן זְבָחָן זְבָחָן זְבָחָן
וְזָהָלָה גַּמְלָה זְמָתָה שְׁמָטָאָל נְחָרָה זְבָחָן זְבָחָן זְבָחָן זְבָחָן זְבָחָן זְבָחָן זְבָחָן זְבָחָן
סְמָחִיד חַמְלָה זְבָחָן
בְּזָקָה בְּזָקָה קְזָוָתָה סְמָחָה. וְגַדְגָּה זְיִיטָה פְּלָלָה כְּבָרָה גַּרְגָּס זְוֹהָה זְוֹהָה זְוֹהָה זְוֹהָה
וְזָהָלָה כְּבָרָה גַּרְגָּס זְוֹהָה
חַיִּים, לְיִוְ' זְיִוְ' יְיִוְ' הַלְּבָנָן זְיִוְ'
חַיִּים, לְיִוְ' זְיִוְ' יְיִוְ' הַלְּבָנָן זְיִוְ'
לְאֱלֹהִי לְלָטָה זְיִוְ'
לְטַעַנְתָּה סְטָוָתָה. קְרָזִים זְעָזִים טְלָהָיָה קְרָלָהָיָה, טְלָהָיָה קְרָלָהָיָה, טְלָהָיָה קְרָלָהָיָה,
מְבָזִים דְּסָם, לְיִ' טְמָנוֹסָתָה דְּלָטָה (יְטָוקָה טְלָה, זְ). בְּרָכְבָּה מְיִסָּה וְ, זְ. וְלְאַוְרָהָה, עַשְׂלָה מְהַרְהָה, לְנוֹגָן
לְהַזְוָה (זְלָקִין טְמָה) וְסְטִים וְכַל דְּזָהָיָה זְמָתָה לְקָטוֹת. וְכַהְרָה אַלְלָה, פְּרָוָה, פָּסָי לְחַסְפָּס
גְּזָוִילָס כְּהַרְלִי הָלָ. כְּכָנָף רְגָנָס, לְיִ' חַוְּצָה, יְיִ. וְהַזְּמָתָה זְפִּיאָנִים לְלָקָן וְלְהַזָּה עַל זְלָה
וְלָהָיָה חַוְּצָה טְמָה טְזָוָתָה לְכָנָתָה. כְּכָנָף זְלָה, טְזָה יְיִוְ' לְיִתְ, זְ.
וְהַכְּוֹבָדָה, זְוָפִּים זְ, זְ. וְכַל הַלְּבָנָן וְסְפִּים עַל יְעָם טְ, טְ. אָונָן דְּיִ בָּעָרָה, לְזָה וְהַזְּמָתָה
זְפִּים עַל לְנָנָן. אָונָן דְּיִ וְעָלָה, טְזָבָב עַל צְרָה. בְּכָל אַלְהָה, נְכָל מְהַזְמָה טְן סְמָנוֹת הַלְּוָה סְמָס

שיר היחור ליום ראשון

נִמְאָס בַּעֲנֵי וּשְׁפֵל אָנָשִׁים:
 לְהַשִּׁיב לְהַגְּטוֹל עַל-חֶסְרוֹת:
בַּיְגַּדְלַת חֶסְדָךְ עָלֵינוּ:
 בַּיְעַשְׂתִּי טוֹכָנָת אַתְּ:
כָּל-טֻבְתִּי בְּלַעְלָקָה:
 אַתְּ לְזֹבֵא לֹא גַּטְלָתְנוּ:
לֹא בְּרַעְתִּי סְפָרוֹת לְמֹנוֹ:
 לֹא שְׁפִים אַרְאָנוּ לְהַ:
וּכְלָם יְשִׁבְעָוֹן מִנְדָךְ:
 וְחַפְצִים לְעַשְׂתָות רְצָוָה:
וְלִשְׁרָפָת אַשְׁר בֵּית קָרְשָׁנוּ:
 בַּיְ לֹא בָּאוּ אֶל הַפְּנִימָה:
וְאַגְּחָנוּ עַל אַרְמָה טְמָאָה:
 וְאַנְיָ בָּאתִי בְּרַבְרִירָה:
וְעַלְתִּיךְ אַוְבִּיךְ:
 לֹא צְוִיתִי אֶת-אַכְזָתֶיךָ:
מִפְמָה, בַּיְ אָמַ לִירָא אָתְּ:
 דְּגַה שְׁטָעַ טְבַח טָוב:
וּבְתִּיכְלִילָם רֹוח נְשָׁבָרָה:
 מְחַטָּאת וּזְוֹלָה לֹא שָׁאָלָת:
וְאַשְׁבָּרָה אַף רֹוחִי בְּקָרְבִּי:
 וְאַקְרָעַ לְכִי לְפָנֵן אַרְנוּ:
יָעַלְיוּ לְקַצְוֵן עַל קוֹבְקָה:
 וְאַסְפָּרָה כְּלִינְקָלָאָוִיךְ:
אַמְלָלָגְבָּרוֹת וְאַרְבָּרוֹת:
 תְּגַכּוֹל אַוְלֵל בְּפִרְטָאָוָתָה:
וְגַם אֵין מִסְפָּר לְתִבְונָתוֹ:
 שְׂזִיאָ כְּהָ, לֹא טְצָאנָהָוָה:

וְאַנְיָ נְבֹהָ וְתַרְלָ אִישִׁים.
 וְאַיְוָ לְעַבְרוֹ כֵּל לְכַבְּרוֹ.
בַּיְרְבִּית טוֹכָנָת אַלְיָ.
 וְרַכְ שְׁלֹומִים לְהַחִיקָתִי.
 וְלֹא חִיבָּתִי גְּנוּמָלָקָה.
 עַל הַטוֹּכוֹת לְאַעֲבָרָתִי.
אִם אַמְרָתִי אַסְפְּרָה-זָאָבָמוֹ.
 וְטַה אַשְׁבִּילָךְ וְהַכְּלָשָׁלהָ.
וְיָמִים וְכָל-אַשְׁרָדָבָם בְּיִדְךָ.
 וְאַגְּחָנוּ עַטְף וְצָאנָה.
וְאַזְקָ נְעַבְדָּבָן אֵין לְאַל יְרָנוּ.
 וְאַזְקָ נְעַבְדָּבָן זְבָח וְטְמָחָה.
וְיָמִים אֵין לְהַעֲבִיר טְמָאָה.
 שָׁטָ אַנְכִי עַל אַטְרִירָה.
בַּיְרָהָבָבָה, לֹא עַל וְבְחִיהָ
 עַל וְבָרָגְבָח וְעוֹלָמִיכָס
 מִהָּשְׁאָלָתִי וּמִה בְּרָשָׁתִי
 לְעַבְדָּבָשְׁטָחָה וּבְלַבְבָבָ טָובָה.
וְלֹבֶן-שָׁבָר מִמְנָחָה טְרוֹהָה.
 זְבָח וְטְמָחָה לֹא חִפְצָתִי.
מִזְבְּחָ אֲבָנָה בְּשְׁבָרוֹן לְבִיָּה.
 רָוֵם לְבָב אַשְׁפָּאַיל וְאַתְּרוּם עַיִן
 שְׁבָרִי רֹוחִי הָסָם וְבְחִיךְ.
 וְאַשְׁטִיעַ בְּקוֹל הַזְּרִיזָותִיךְ.
אַשְׁר זְרָעָה נְפָשִׁי אַחֲקִירָה.
 וְטַה אַעֲרוֹזָה וְלֹא בְּרַעְתִּי טָהָה.
בַּיְ אֵין חָקָר לְגַדְלָתוֹ.
 מִסְסָ לְבָכְ הוּא טִי כְּסָתוֹתָה

לְטַעַלְכָס עַד כָּה. נְבוֹה יָצָעָה כִּי, נָ. וְאַיְן לְעַכְרָק כָּל, טִין זָס דְּנָר לְעַכְקָן. כָּל טוֹחוֹי כָּל עַלְיךָ, כָּל
 עַלְיךָ לְעַמְזָות עַשְׁי כָּל כְּמַסְדָּקָן כָּל, מִדְבָּר כָּל, חַלְלָיָס טְיָרָ, כָּל. אַסְפָּרָה נָא כָּמוֹ, פְּרִוּעָ,
 שְׁפֵל סְטוֹנוֹת כָּלָן כָּסָס קָה, וְלֹא חַלְלָס עַגְ, טְיָרָ. סְפָרוֹה, חַלְלָס עַגְ, טְיָרָ, וְאַיְן לְאַל, כָּמָ (נְמַפִּיס כָּה/
 כָּי). וְלִשְׁרָפָת אַשְׁמָאָס טְיָרָס יְמָשָׁס סְיָרָ, יְמָשָׁס סְיָרָ, יְמָשָׁס סְיָרָ, שְׁש, חַלְלָס קִיְּטָ,
 קִיְּטָ. וְתַחַכְמָה קָטָנָה נְלַקְתָּן גַּעֲנוֹס סְכוּוֹן. וְאַיְן בָּאָחָד דְּנִילָל, יָגָד, לֹא עַל וְכָרְחָן, חַלְלָס כָּה/
 כָּי. עַל רְכָר וְבָח עַגְ, יְמָשָׁס וְיְמָשָׁס. בָּה שְׁאָלָהָי עַגְ, דְּנִילָל, יְמָשָׁס וְיְמָשָׁס. וְכָה שְׁמָעוֹעָ, צְמָה טְיָרָ, וְאַקְרָע
 לְבָכְ, מְקַלְעַ-מְחַמָּה רַעַם כָּל וְעַגְ, יְמָשָׁס, יְמָשָׁס. וְכָה וְנְמָה, צְמָה טְיָרָ, וְאַקְרָע
 דָ' עַלְיכָת דְּנִילָל. בַּי אֵין חָקָר טְמָה מְכָלִיס קִמְפָה נָ. וְגַם אֵין מְסָפָר. צְסָקָה, כָּה. שְׁגָנָא כָּחַ מְיוֹן דָ'גָה, כָּי.

שיר ההיחוד ליום ראשון

גָּדוֹל אַתָּה וְעִשָּׂה נִפְלָאות:
 וְלֹא נוֹעַכְיָ לְאַתָּחָר:
 אֲנֹהָ פֶּה אָשָׁר גִּנְךְ:
 וְאֵתָה שְׁבָח אָשָׁר יָגַעַת:
 וְכָל-חַכְמִי לֵב לֹא מִצְאָר:
 וְאַנוּ וְלֹתָךְ יָרַע פָּתָח:
 שְׁבָחוֹת רְאוּיוֹת לְכֻבָּדָךְ:
 כַּפֵּי קָדְשָׁה בְּכוֹרָה וְגַדְלָה:
 כַּפֵּי מִדָּע אָשָׁר אַתָּה תְּנַנְתָּם:
 וְאַרְרוֹנוֹ קְוָלוֹת פִּים:
 יְוָדָךְ בְּלִטְלָבִי אָרֶץ:
 וַיְשַׁבְּהוּ בְּלִתְחָפִים:
 בַּיַּעֲלִים גְּכָרָה תְּסִירִיךְ:
 אֶל אֱלֹהִים אַכְתָּת וְטַלְךְ עַזְלָם:
 קְרִיךְ אַפְתָּה נְמִין יָקִיד יְיָ אָקְד יְשִׁמְטוּ אַפְתָּה:
עוֹשָׂה גְּדוֹלֹות וּרְבָב נֹרְאֹות.
עד אַיִן סְפָר וְעַד אַיִן חָקָר.
אֲיִזְוּ עַזְוָן אֲשֶׁר תְּעִירָה.
שִׁי לֹא רָאָה וְלֹבֶל לֹא יָרַעַת.
גַּם מְשִׁרְתִּיכְךָ לֹא רָאָה.
אַתָּה לְכַפְתָּה טְבִיר שְׁבָחוֹת.
וְאַזְנִין יְוָדָךְ בְּלִעְדֵיכְךָ.
עַל בְּנֵתְכֶךָ בְּרָאֵי לְךָ.
וּמְפִי הַכְּלָל בְּכָל-אַיִלּוֹתָם.
יוֹדוֹ פָּלָאָה הַשְּׁמִינִים.
וְנִירְיעֵי לְךָ בְּלִדְאָרֶץ.
אֲפָיָ יוֹדוֹ בְּלִתְחָפִים.
בְּלִזְרָע יַעֲקֹב עַבְרִיךְ.
אַתְּ-שָׁם יְיָ הַקְּלָיו בָּלָם.

לְיָמִינִי
 אַרְבָּה אַטְלָל בְּבוֹרוֹתִיהִי:
 מַעֲשֵׂיךְ מַה נֹּרֶה אָמָרָה:
 אֲנֹהָה עַצְמָוֹתִים:
 וְתַכְלִית שְׁדֵי לֹא תְקַאָה:
 וּמְסִפְרָשָׁנוּ לֹא תְחַקָּר:
 בְּצָבָאותִיךְ אֹתָה בְּבָדָךְ:
 וּמִי לְאַנְתָּה פָּנֵי בְּבִזְבָּחָה:
 וְאַיְהָ אַעֲרוֹךְ עַל-אָשָׁר לְאַדְעָה:
 אַעֲרוֹתָה, אַלְיוֹן וּבְטַתְכְּבָנָתוֹ:
 לֹא נָאַמְנָה אַתְּ-אֵל רוֹחָה:
 אַתְּ-רוֹתָה פִּיהָוּ רְאַשְׁתָּה גְּנוּבָה:
 וְפִי לֹא-אָתָה לְבָתָ�וּ וְחַפְּיוּ:
וְאַנְגִּי עַבְרָה בְּרָאָטְחָה.
פְּרָגִי שְׁבָחוֹת קְצָחָם אַסְפָּרָה.
אַזְנִין אַלְמָה עַזְוָן בְּסִפְרָה.
חָקָר אַלְמָה לֹא יְמַצָּא.
וְלַתְבִּונָתוֹ הַלָּא אַזְנָחָר.
גַּם אַיִן מְסִפְרָה לְגַדְרִיךְ.
אֲיִזְוּ עַזְוָן אֲשֶׁר תְּעִירָה.
נְבָנָן וְחַקְמָה תְּנַלְּאֵרָה.
וְאַם יְאַסְרָר אִישׁ עַד תְּכִלָּתוֹ
אַבָּא, וְאַמְּצָא תְּבִלִּית שְׁבָחוֹ.
וְכָלָע בַּי לֹא יְרַע עַרְבָּנוּ.
וְעַמְּרִי לֹא כֵּן אַנְבָּוּ.

גָּדוֹל אַתָּה, תְּכִלִּיט פָּ", יְ. עַד אַיִן מְסִפְרָה, כֹּוֹת חַנִּינָה טַוָּס קְדוּסָה לָוּ. הַעֲרָךְ, חַדְמָעָד צְלָתָה
 טַוָּס. אֲשֶׁר יְגִיעָר, הַלָּא יְגִיעָר לְבִנְיָן מְוּמָן כְּלָתוֹ. אַילָוּתָם, לְ' כָּה. יְרֹדוּ פְּלָאָה, תְּכִלִּיט פָּ", יְ. וְאַרְרוֹנוֹ, לְ'
 פְּלָל וְסָדוֹר וְכָוֹת עַזְבָּתָה תְּכִלִּיט פָּ", יְ. וְיְרֹיעָוּ לְהָ, עַזְבָּתָה תְּכִלִּיט כָּ", יְ. יְרֹדוּ, סָס קָלִים, לְ'. אַף
 יְרֹוחָה, סָס קָיִ", חְ. כָּל וְרוּעָ, זָכָ", כָּיִ", חְ. כִּי עַלְיוֹתָם גְּבוּרָה, עַזְבָּתָה סָס קָיִ", כְּ.
 אַזְנָחָר, אַלְמָה עַזְבָּתָה טַבָּתָה, וְ. חָקָר אַלְהָה עַזְבָּתָה לְיָה וְ. חַקְזָה לְיָה סָס קָיִ", כְּ. לְמַה חַנְתָּה
 לְסִפְרָה. וְלַחֲבֹנָה, יְטַבָּה טַבָּתָה, כְּ. לְגַדְרִיךְ עַזְבָּתָה מִיּוֹג כָּ", גְּ. אַתָּה כְּבָדָךְ, כְּנֹזֶךְ כִּתְבָּתָה גְּלָמָתִיךְ,
 וְיְסָדוֹנָה נְמִינָה דַּבָּר טַבָּתָה. עַד תְּכִלָּתוֹ, זְמָרָה כְּמָחָרָה, סָס יְמָצָרָה חַדְמָעָד צְלָתָה, וְתָלָנוּ וְנַמְּתַכְּנוּ הַכְּנָתָה
 וְעַמְּלָתָה צְמָה לְיָה חַדְמָעָד כְּן לְזָה נְמִינָה רְיוֹתָה חַדְמָעָד. יְכָלָע, חַדְמָעָד, זָה כְּסָוָתָה, לְ. פָנָן יְכָלָע
 תְּכִלִּיט (כָּ", יְ. טַבָּתָה). אַחֲרִית פִּיהָוּ, חַס כְּוֹה סְפָלָל קְתָבָתָה כְּסָוָתָה כְּיָה סְכִיס גְּלָמָתִיךְ עַד נַחַתָּה

שיר היחוד ליום שני

וילישראָל מההַפְּעָל אל:
מההַנְּרָא מעשיך אֱלֹהִים:
לי, יְסִפְרוּ שְׁתִי וַתְּהִלֵּתִי:
לְמַעַן הַסְּפָר אֶת־אֲוֹתָם:
בְּאֵשֶׁר אֲרוֹשׁ טַעַל סְפָר:
וּבְלִקְרָבִי אַת־שָׁם גָּדוֹשׁ:
וּבְלִלְבִּי אָזְרָה אֶת־אָדָן:
וְאַתְּפִי אָמֵלָא תְּהִלָּתְךָ:
כָּל־סִימָן אֶת־תְּפָרָתְךָ:
וְאַשְׁיָתָה דְּבָרִי גְּסָלָתְךָ:
חַסְפִּיר וּבְבוּרָתִיךָ:
עַל בְּלָאֱלֹהִים מָאָר גְּדָלָתִיךָ:
אַלְיָלִים אַלְטִים, רִוִת אָיו בְּחָם:
וְלֹפָה לְהָם הַפְּהָה מְטוּבִים:
וְלֹא עֲנוֹנוּ בְּיַאֲזִילָה:
וּקְרוֹב יְיָ אַלְעָם קְרוֹבוֹ:
הַוְאָ עָשָׂנוּ וְלוּ לְבָרָאָתָנוּ:
גְּבָרָה שְׁמוֹ בַּיְלָעָם חָסָה:
בַּיְדָךְ דָּרְשָׁוֹת לֹא עֲבוֹתָה:
וּמְתַהֲלִים לִשְׁמָן תְּפָאָרָתְךָ:
וּמְשֻׁרְתִּיר אָפָע עֲבָרִיךָ:
וּבְכֹרֶךְ עַל בְּלָהָרָץ:
לְכֹרֶךְ לְעַכּוֹר וְאָיו לְוָר אָתָה:
בְּעַכּוֹר, בְּגַן אֶת־אָבָן בְּכֹרֶךְ:
יְוָצֵם וְלִילָה עֲרֵיךָ:
שָׁאָפָה לְבָהָה אֱלֹהִינוּ:
עוֹרִים אַנְחָנוּ וּשְׁעָרִיךָ:
וְאָיו גָּז וְתִבְלָה לְאַחֲרִיךָ:
וּטְבָלִי אַחֲרִיתָה, וְאָיו לְבָלְהָשִׁיתָה:
וְאָיו סּוֹף לְעַמְקָם מְדוֹתִיךָ:

אַסְפָּרָה לְאָחִי קָצָות הַרְכִּי אֶל.
פְּכַתּוֹב, אָמְרוּ לְאֱלֹהִים.
וְאַפְּרָתָה עַסְדוֹן צָרָתִי
בְּמִצְרָיִם שְׁמַתִּי עַלְלָתִי.
וְאַנְיִי עַבְרָה עַל בּוֹ אַסְפָּרָה.
תְּהִלָּל בְּפָשֵׁי כְּמַעֲשֵׁיךָ.
וְאַכְרָבָה בְּכָל־עַגְנִינִי.
גַּם בְּגַרְגִּי רְוֻמְמָתִיךָ.
כִּי פִי יָנִיד תְּהִלָּתָה.
וְאַמְרָה נָא עַזּוֹ נְרוֹאָתִיךָ.
וְאַזְבִּיר טְגָה וְאַזְקּוֹתִיךָ.
בְּדַעַתִּי בַּיְגָדָל אַתָּה.
כִּי בְּלָאָלָהִי הַעֲטִים הַס
הַן לְעַזְבָּרִים גַּמְוִיל אַיִן מְשִׁיבִים.
וְבָעֵת אָנוּ אָזְחָלָה.
הַזְּרָשִׁים בְּכָל־לִבְךָ לְרוֹחָ אַיְזָבָן.
הַיּוֹצֵר כָּל הַוָּא אָלָהִינוּ.
עַם כְּרָעִיתָו וְצָאן יָדוֹ.
בְּשָׂעַר לְנוּ סָאָר גְּמַצָּאתָ.
וְתִכְמִיר בְּפִנְיוֹן תְּהִלָּתָה.
עד אַתָּה בָּה וּבְכָנֹזֶר.
אֲשֶׁר בְּבָדָךְ מְלָא בְּלָהָרָץ.
וְאַכְזָתָנוּ בְּחָרִיב אַזְעָקָה.
גַּם אַגְּנָחָנוּ אַזְתָּחָק לְבָדָךְ
וְתִגְנָגֵג עַל יְחִינָה.
בְּפִי בְּלָנוּ וּבְלָבָבָנוּ.
(אָלָהִינוּ עַל יְחִינָה
אַיִן תְּחִלָּה אַל־גְּרָאָשִׁיךָ.
רְאָשָׁוֹן וְאַחֲרָוֹן טְבָלִי רְאַשִּׁית
אַיִן גְּאָה אַל־גְּבָרוֹתִיךָ.

ככטו על סקאנָה. ולישראל, נפנני כָּגָן, כָּגָן. אמרו, הטילים סָאָר, נָעָם וּוּ, יְמָנָה טָגָן, כָּגָן. כמטרים
שְׁמַתִּי עַסְעָס צָתוֹת יְיָ, כָּגָן. וככל קרבני, הטילים קָגָן, הָא. גם בנרוני עַזְעָס זָס קָמְפָטָס, זָס. כי פִי יְגִיד, זָס
כָּגָן, יְגָן. ואמרה נא, זָס קָמְפָטָס, כָּגָן. רְדַעַתִּי, זָס קָלִימָה, כָּגָן. על כל אלהים, זָס דָה, דָה. כי כל, זָס
כָּגָן, כָּגָן. אלטמים כן כחוב נמתקוק כָּגָן, יְמָה חָלָלִים מליטיס, גַּס מְלָלִים גְּנַטְטִילִים. וּקוֹרָב הָא, מְלָל
קְלוֹב כָּגָן, הָא אֱלֹהִינוּ, הוּא עָשָׂנוּ, מְכָלִים קָה, זָס. וּמְהַלְלָם וּסְאָל כָּגָן, יְגָן
וּמְשֻׁרְתִּיר, רְלָל טְזָהָתִין, זָס צְפָלָהִים, וְהַעֲדִין נְגַיְלָל גַּס הַס עֲדִין לְכָנִין. כְּכֹרֶךְ מְלָא, עַזְעָס
נְפָנִין יְגָן, כָּגָן. כָּגָן אָת אַבְנָדָרָה, עַזְעָס פָּלָאָס, זָס. וְאָיִן לְבָכְחָה, טְנִין זָמוֹן לְכָס (מְהַלְלִים

שיר היחוד ליום שלישי

על גן אותה ח' לא ראה:
 ורחב ואך לא ימצעוק;
 אין תוה טבריל בינוותך;
 אין מך ע' אשר יגיעך;
 אין שכל אשר יכין ונדע;
 אין בל' מאוקה בל בראת;

אין לך סובב ואין לך פאה.
 אין צד וצלו יצליועך.
 אין פאה לסביבותך.
 אין חכמה אשר תדרעך.
 ולא ישיג אותה קלטראע.
 מפרק מאוקה ואיבקה אטה.

ל יו מ ש ל י ש

אלמי יצחק, כל ארט;
 אטה יוואר ולא נוצרת;
 אטה טויר שאול ואף תעלה;
 ועל יורי נבייאך בן הרעעה;
 טulos וער עולם אטה;
 מוחץ ורפסא ולא חלית;
 גונטה ושנה און ליענינה;
 מאשר בך לא גשפנית;
 פאלחותה לא תחגנה;
 חדשת בל ולא חדשת;
 עליה, גם شبבה ושתרות;
 ורמיון נוצר וכילדבר קצוב;
 אף לא תדחה אל פלנש;
 אל-גיאשיטם ולא-אטריטם;
 וליטי אבאם בגובל הרים;
 ולשנותיך ולעוצמך;
 לנוך ולמקורה צריים הכל;

אטגס ברעתי כי אתה
 אתה בורא ולא נבראת.
 אתה מטית ואת-פאל תבללה.
 ונאמן להחיות מותים אטה.
 ולא תפאות אל ח' ולא פטה.
 משביר ומולדיר ולא גולדת.
 שוט ופורה אין לפניה.
 שלא מקדים אל ח' אתה.
 ונער העולם לא תעתגה.
 חדש ונושן לא במאאת.
 לא חולו זקנה ובתרות
 ולא-חלו בך שטחה ועצב.
 כי לא יסובב אותך גשם.
 כל-היעורים בגובל סבכטם.
 כי הפרסאים בגובל שטתם.
 ולה און גבול ולימיך
 על גן אינך אריה כלל.

ט"א, י"ד) מִלְחָמָתוֹ לְכָה (חס ס"ג, י"ד), ר"ל לו' יכול הפלג לפניו ולכאתה זהה ועכ' לו' יעטוק נמקה
 על זהה. יצליועך, קו' פעול מס' דרכ' לו'. מצעוק פעול טל' טלאע. טנק טאומה, דנק טס הקודס, ר"ל
 חי' צל' נין' ווועט טפע מלושה וכו'.
 חי' צל' נין' ווועט טפע מלושה וכו'.
 חבללה, חני' לתקון וכליין טל' נלה צאי' (ח'יכ' ג' ד'), ומונע חרוזה זו נס' נחון סטן זל' ג'.
 טויר שאול ז'ט' ג', ו'. מהה עכל נוכח קל מזוכת טויה. משביר ל', טאנ' האס סיילדה ווועט טע'ס
 ס"ז, ט'. חלהה ל' חולין, ומלהגונס ככינו פועל ניטעיס י"ג, י', וטורה ל' געל כמו כל מלהגונס (ונקיס
 כ"ת, ס'). טאשר בר, כ"ל טבל פרדווין. חזוש ווועש, כי לאון חרוז לה' ימבען ליטר מל' דרכ' זין נז'
 סחלהם וגונס פאכ'ה כול קדשו נלי' מתלה; וכטנו צלון דו' כתהלהס כון חיין לו' סוף וט'ב גס ל' נז'ן לה'
 יתכן נז'. לא חולין, לה' ייטו כמי' ייזו'ן על ליה ייטוב (ז'ג' ג' כט') קלטול לה' יתבען. ווחרות, ל' ניטי
 נטוויז'ן (ק'לט י'ה, ט). ושהרות, ניטו כטע בילדות ווועהו (חס י"ה, י'). ולא חלה, בר, ולה' מיטבנו
 נז'. שמחה ועצב, סס ז'י טקליס זופלו גראום מלהס ווועט זוניס נסרגנט סליחות ועכ' לה' מיטבנו
 מהל' נס' אה' כעס זאוח' געלס מבל' צאי', וטה' צנטלא' יאטא ס' נטנזי, ווועטכ' מל' לנו', מינו מל' דרכ'
 סענרכ' וכטנו צנאל' זאת ל' פעד' גלען נס' סחטוניות מהצ' כ', ווילטס' ניטול'ס' חמוץ טוף פראק ח'.'
 ורטין נוצר, פירוד ולט' מל' גן יטומ' טס' נולה. וככל דרכ' קאנ' כל מה ציט' זו' קאנ', ר'ל' חי' לנט' ליטומ'
 כלל וכלל. גשם גוף. נשם זין' בו נטעה. צבאים, וטנס מענן קה' פאנ' למאנ� (היון ז', ח'). ילא-זאכ' עיין'

ואינך צרייך לבריותך:
לכחה טאנטה לא נארכט:
אתה דבכם והם ברוחך שרוילים:
ונאשר היה באחרונה.
ובכל רגbirיהם ומוחשבותיהם:
ולא תשכח כי אתה אלם:
לברוך תרע מקומות ודרכים:
בי לפניו נוכנים כלם:
לנום שפה ולהפתיר:
בל' נטוט אליהם בעית שתרצה:
לבך תעשרה ואיןך גלאה:
על כל תרבר ברגע אחר
וישך ולחש וככל הפתולות:
ברגע בחוקור כל לבקיהם:
ולא תתפרק על עצמה:
לקαι יŁטוער קרי אמרה:
מבלי עדר ומבליל חסר:
ויבקר מטה לא ייכבר:
ואין מי מזח ביריך מעשות:
וברצונותיך לא אתנה:
עתידות ועוברות לך הם יחר:
תס קלים קה ואותה בבלם:
אל-יעבריך ומילאיך:
geber סוד וסתור להזרעה:
בטרם על-לבך בל-ציר עלה:
טפינו אתק לא יצא:
לב לא-יתהור ואינ-פה פאה:

הבל ערים לערקוזה.
כ' טום פל-יעיר קית
ראשית ואחרית בירך ערוכים.
כל אשר היה בראשה.
בל-תצורים וכלי-כעשיותם.
טוש וער סוף פרע בלה.
אתה בראותם ולכך ערכם.
מן איז-רבך סוף געלם.
אין חשך ואין מנוס וסתר.
את אשר תבקש אתה מוצא.
כ' את-הבל באחת הראה.
כ' גלווי ועל-ארום ימר.
ויתשמע ברגע בל-תקולות.
אף תבון אל-בל-כמעישותם.
 يولא האריך על מחשבותיך.
אצל עצה גורחה.
ויכלם באמות בתם ובישר.
סמה רבר לא יאבד.
בל אשר-תפקיד תוכל לעשות.
יכלה יי' בחפוץ קשורה.
אין דבר-סתר ממך נכח.
אשר טומם ונעד העולם
תירושות פגיד וסוד ריבוק.
ואינך צריה להשתיע.
כ' ממך בל-סוד יונחה.
בלב בל-נברא לא תמצא.
באין לו קעה ולא יחזה.

הקבץ חפתח בכל צל, ווועס פוט. שורךט נסיג', ל' קאַיַּיכָּאַטְלָ, ד' רֹקֶן גָּעֵל (נְדִילָה יְדָ, ב' ג') ווועס חומכום. גלאה לא' ציפוס. כי על גוו' לא' הייך לא', ב' ג'. ברגע אחד, כען טס אַלְטָרָה צ'ל' כל נסקרים נאָזְקִים מה. החשטע ברגע, נסדרת ילקחו רט' ר' זיך נעל ווועס היין יכול אַטְטָו טָבָן כי מילס בענטס לְוָאנִיקָס קלחת האַלְטָרָה קאָפָה פְּלָטו' כל צל' בטעלס גָּוִיס וווענקס לְכָנוּ בָּה וועש גָּעֵת. אף חביב'ן לא' תְּגָלִים לא', ט' ג'. לא' חאַיד, לא' הייך לְמַלְאִיכָּן נטחנות לְפָהִיעָן כַּחֲלָהָה לְגָוֹרָה, אלָל עַלְמָה גוֹתָה מְחָהָה. לא' קאַיַּיכָּאַטְלָ, ט' גָּוָוָה נס ייְכוֹן לְטָעוֹד ווְלְקָרָן צָבָת ווְסָמָת לו'. עוֹרוֹךְ, יְלָנוֹן, הוֹסָרָה, קְלָלוֹן. מְוֹחָה, פְּנוּעָה. עַחֲדָה וועברוח לא' הר יְהָדָה יְמָוֹן נְסָמָנָה דָּבָר, ט' עַמְּדוֹר ה' צָפְלָס סְסָכָה-כָּהָגָה יְזָעָה כל טה' פָּסָה כל טס זְוִיסָה ווְיַעַמְּתָה מְלָאָה זָה. וכעטקה פָּהָרָה זָה הַקְּפָלָה עַדְעָה גְּלָבָּה בְּנֵי בְּנָיָן בְּנֵי בְּלָבָּן, כות' יְוָעָדָה. וכעטקה פָּהָרָה זָה כָּלָם בה, גוֹתָס תְּלִישָׁהָן. ואָחָה בְּכָלְלָם, ווְאָחָה טָנִיגָּה נְכָולָם. להאַטְמָעָה, זִינְיוֹן בָּקָרָה אַמְּרָה ווְסָדָה. כי טְמָרָה, נְסָמָה כי נְקָה. לא' חַמְצָא צענוניות, כל נס לא' הייך לאַגְּעָן מְעַלְמָה. מְפִינָּה לא' זָה' נְגָה, ג'. לא' יְהָרָה, למ' יְחָזָק עַל דְּגָה זָה, ג' זָה.

שור הרוחן ליום שלישי

אין־דילו שיזחות בו מזיחות:
ללא תחלה ולא טף להגיעו:
עה־לב אבלום מחרוז וטהורוש:
חכם־לב ונכון לא ילבב:
ונכחות הכל אטה כל:
אין חיזך ולאין ביגנזה:
ואין גוף לעצם יחוור:
ויאין מקום רק מפרק גתך:
וילא־ימן וערער ולא בְּלִשְׁמָחָה:
אתה עורך ואטה טשנה:
אין־דשל אשר ימצא אותך:
כדרתך תכונתך:
תני מעצמך אין בנויה:
בלתי בינה אין טטה:
וירוחך תמלאמ ורעתם תשבל:
וטבלעדי עיך אין עונה:
אין גדרול כי־אם גדרלה:
לאשר תהוציא עשות חסרי־ין:
אין מספר לתיבונתך:
מי וכל תוכל אי־רכבתה:
ונכחות הכל כל מלאת:
צעריה אף לא טענקה:
מרתוך מלא־תך לא גחדלת:
ואת־האנץ ואת־הרטים:

בְּאַיִלָּו רֹוחֶת וְאַיִלָּבוֹ רֹחֶות.
לְמַרְחֹק מֵי יְשָׁא דָעָו.
אֲגֹרִים אֲחוֹרִים תָּזְרֹסֹת וּרְאַשָּׁה.
גַּכְהָ וּעַמְקָם גַּעֲזִים בְּסֻגְבָּה.
סֻגְבָּה חֶלְבָּה וְפָלָא אַתְּכָל.
אַיִן עַלְיכָה אַיִן תְּחַתְּיכָה.
אַיִן טְרָאָה וְנָבָד לְאַחֲרָה.
וְאַיִן בְּתוּךְ מַטְפָּךְ נְבָדָל.
וְאַיִנְהָ נְגַעַל טְבָל וְנוּגָל.
מִקְרָה וְשָׁנְיוֹ אַיִלָּבָק נְמַצָּא.
כְּלִיזָּנוּ וְכַלְעַת אַתָּה סְכִינָה.
בְּכָל-מַקְדָּשׁ לֹא יְשִׁיג אַתָּה.
גַּטְמַתָּה גַּו מַקְטַמָּה.
הַחֲבָם אַתָּה בְּאַלְיִיךְ.
וְוִלְתָּ חַטְטָה אַיִן חַטָּה.
חַלְקָתָה בְּלָב הַכְּמִים שְׁבָל.
טְבַלְעַי כְּמָה אַיִן כְּמָה.
אַיִן נְכָבֵד בְּרִאָם בְּפִרְתָּהוּ.
כְּלִיקָּר וְכְלִילָּוּב מִיעָד.
אַיִן תְּקָר לְגַדְלָתָה.
אַיִן עֹז וְוִלְתָּ חַוִּיתָה.
וְלֹעֲפָנִי חַבֵּל כָּל הַיִתָּה.
(לֹא לְחַצּוֹה וְלֹא הַטְּנוֹה
אֲבַעַשְׂוָתָה כָּל לֹא נְבָדָלָת.
(בְּעִשּׂוֹתָה אַתְּדָשָׁטִים.

שיר היחוד ליום רביעי

בְּכָלְקִירֹות לֹא יַחֲלֹקֶה:
 וְרוּת פֵּרִיר לֹא יַחֲרֹפֶךָ:
 אֲשֶׁר אָוֹכֶלֶת אֲשֶׁר לְאִתְשְׁרֹפֶךָ:
 גַּלְחִיקָּה אַיִן יַפְרֹזֶן:
 חַסְרָה וְעַדְךָ בְּךָ לְאִירָה:
 וְתוּה וְתוּה וְבְכָל אַתָּה:
 גַּעֲדָךָ וְבָנֶךָ בְּהָעִירֹת:
 שְׁלָךָ הַפְּלָט וְמַטָּחָ הַפְּלָט:
 בְּתַחַקְיָה יַקְרָךָ בְּךָ נְסָהִירָה:

לֹא קְרָבֶךָ וְלֹא רַחֲקֶךָ.
 וְרַם טִים לֹא יַשְׂטַפֶּךָ.
 אַף בְּלִטְנָפֶת לֹא חַטְנָפֶת.
 לְגַעֲזִיתֶךָ אַיִן חַפְרֹזֶן.
 כְּמוֹ דִּיְתָה לְשָׁלָם תְּהִיאָה.
 וְשַׁטָּפֶת טְעִירָה כִּי מִינְתָּה.
 הָעוֹה לְעַלְמָם וְכָנֶן נְדֻעָתָה.
 שָׁאָתָה הַוָּא וְחוֹה בְּפֶלֶט.
 שְׁמוֹת יַקְרָךָ יַעֲנוּ נְיַעֲדוּ

ל יוֹם רְבִיעִי

אָנָּנוּ אֱלֹהִי צָרוּי וְנָאָלִי:
 וְהָאָרֶץ בְּכָלְיוֹם פְּעָמִים:
 אָבִיר יִשְׂרָאֵל אָב לְכָלַנוּ:
 אָדִיר שָׁקָה בְּכָלְהָאָרֶץ:
 לְעוֹלָם יְיָ אָמֵת אֶלְאָמְתָה:
 עַלְיוֹתָלָם בָּל מְאוֹתָה:
 לֹא בְּכִילָה וְעַמְוֹד נָוִים:
 אֱלֹהִי הָאֱלֹהִים וְאָדָני הָאָדָנים:
 אָלָפוֹת גְּעוּרָיו שׁוֹמְרִי עַצְלִי:
 בְּרוֹךְ אֱלֹהִים אָלֹהִי יִשְׂרָאֵל:
 מַטָּה מַטָּה לֹא יַבָּצֶר:
 עַל הַרְמִים וְעַל הַפְּשָׁאִים:

אָרוֹזֶטֶם אָלְהִי אָבִי וְאָלִי.
 אָיוֹחָד אָלְהִי הַשָּׁמִים
 אָל טִי אָחָד הַוְּאָכְרָאָנוּ.
 אָרוֹנֵינוּ אָרוֹן בְּלִהְאָרֶץ.
 אַיִן קָאָל אָשָׁא אָוֹכֶלֶת וְקָאָא.
 אָוֹרִי וְיִשְׁעִי כְּעוֹז חִיִּי.
 אָלְהִים אָמֵת הַוָּא אָלְהִים חִיִּים.
 אָדִיר וְאָמִיץ בָּחַן וְרַב אָוְנִים.
 אָלָהָה עֹזְשִׁי אִישִׁי וְבָנָעָלִי.
 בּוֹרָא בָּל וְיִשְׂרָאֵל גּוֹאָל.
 פּוֹרָא רָוחַ הַרִּים יַזְעָר.
 גַּאֲחָה מִשְׁיבָּה גִּמְולָל עַלְבָּאִים.

נחפת זנמ' גודל. כי כל קירות יטודו נלטנות י"ט, ע"ט, צ' צהט' לס סגנון כי מין בטקנות טפליות נון חלקי' וכו', וכבדין עקלת ככמלים נון סומclin גנד קוקול וכו', וחו' האט' כל' נוקוטו הלאט' וכו', וכונ' חנטקה' כספֶל צעט' נרכיס הנקון כמוכ' נלען כוס' פון זמנכל' לו' זאוח' קידס לכ' טוקס' ווילס' לכל' טוקס', לפיכך חלו' כי טוקס' טמקות טאלק'יס' הוטו' וטמקיס' הוטו' כוכ' לא' ימלס' וכו', ומוחר' לון זון' זאנט' טוקס' עט' פון' סטט'ל'ות' סטט'ל'ות' לטלט'ס' וטלט'ס' קלחס', ומוחר' חילו' לוח' לטלט'ו זקקי'ר'ות' חילו' טונע'ס' מה' קא'ל'ות' טלאט'ט'ע' נבר' חטמאנו וכו', ווילו' לא' דטלט'ו זט' טע'נ'כ'ין' מה' קה'ר' נבר' חטמאנו וכו', וע'ג' בלען' ו' יס' טט'נ'ל'ת' טט'נ'ל'ת' ס' סי'ת', ווילו' קידות' גאנט'ס' נלען' ו' נלט'ס', סט'ר'ל'ת' טו'יך' לטלט'ס' וטוכן', כי סי' קיד' ס' סי'ת', ווילו' קידות' ווילו' ליל' פון' זאוח' דנ'ג' זאוח' דנ'ג' זאנט' זאנט' א'ש א'כלה' א'ש, נויט'ל' כ' ע'ג' חנו'ר'ן ז' ח'ז'ות' קן' וכו', לא' ח'ז'ות' קה' ס'וח' לא' דכ'ב'נ'ה. ושמך מעדר' ס'וח' צ'ס' טט'ר'ין' זל' פוי'ס' כט'ו'ק עכל' וועמ'ד. געוו'ך', ר'ל' וכו' נער' עלי' נכל' יוס' נט'ל'ו' צ'ט' ישל'ל' כ' ה'ל'כ'נו' וכו', ובן בר' העדר'ות, דנוק' עס' קאנ' פ'ארו', ר'ל' וכו' העדר'ות נן' זאמ'ה טול' וויל' וכו', בכח'ז' זאוח' ג' י'ג'. שט'ו' יקר'ך' ל'ל' זאוח' טט'ה'ל'ים ה'ל'ח'נו' נס' מה' פ'ז' כמוש' ס'ג'ול' ה'ג'נו' וויל'ו' ליחס' וויל'ן ס'ס' ס'ג'ול' נס' על' י'ק'ו' ותק'פו' וויט'ט'ו'ו'.

אָרוֹמֶט עַמְכָּה צָטוֹת טוֹ, כָּ. בְּכָל יוֹם פְּעָמִים, נַקְעָה צָל צָחִילָה וּלְכִילָה. אָדִיר שְׁמָךְ מַכְלִיט ט, כ'. אָוֹרִי וְיִשְׁעִי, זס' כ'ג', ח', טָאוֹי, ל' חַמְהָה. לֹא יְכִילָה יְלָטִי, י', י. בּוֹרָא רָוחַ עַמְכָּה ד', י'ג'. י'בָּצֶר

שיר הווחוד ליום רביעי

נבואר בקומו לערוֹעַ בערבה
בְּכָזֶה בְּלִא אֲשֶׁר־פְּחַתִּיו נֹשֶׁא
 גָּוֹל הַיָּא וְשָׁמָוּ גְּנִיבָה.
הַזָּרִי דָּגֵל הַוָּא מְרֻכָּבָה.
 בְּזַי נִתְּבֵּקְעַתִּיק יְזַמֵּן.
בְּבָרְרוֹ וְהַזָּרְוֹ עַל־בְּגִי עַבְרִיוֹ.
 הַיָּא אֶל אַלְתִּי קְרוּחוֹת לְבָלֵד
 גְּזִי וְתִיק יְזַדֵּעַ וְעָרָד.
 (וְאַשְׁר חַרְבָּ גְּאוּתָנוּ).
וּזְבָּרְקָ לְעַלְםָ בְּרִיתָ רַאשָׁוֹנִים.
 זֹה אַלְתִּינָה וְלֹדוֹ גְּרוּנָה.
חַלְקָ יְעַקְבָּ יְזַעַרְךָ הַפְּלָל.
 תֵּי הַעֲלָמָם זָהָלָקִי.
טוֹב וּמְטַבָּה הַמְּלָפָר דְּעָה.
 נִשְׁרָ זָהָר וְזִשְׁרָ זְבָרוֹ.
יוּעָז וְגַזְוָר מֵי יְסִירָה.
 זַיְזָה זָרִי, זָפִי וְטוּבָה.
כְּגָבָר יְצָא בְּאִישׁ מְלָחָמוֹת.
 (גְּנַשְׂדָּר עַל־גְּנַנְפִּי נְשָׁרִים)
כְּדָרְבָּ שְׁכִילָה וּכְנַמְרָר שְׁחָלָה.
 (כְּדָרְבָּ שְׁכִילָה וּכְנַמְרָר שְׁזָקָד).
כְּבָרִיר בְּחַמְבָּה לְבָבָמוֹ שְׁחָלָה.
 כְּאָרוֹן בְּחָרוֹר בְּגַרְלָתוֹ.
(כְּתִפְתָּחָת בְּרִיחָה עַז אַהֲבָתוֹ).
(כְּתִפְתָּחָת בְּעַצְיִי הַיּוֹרֵד).
(כְּבָרִיר בְּחַמְבָּה לְמִרְגִּיאִי אַלְמָנָה).

יונכָה, לערוֹעַ, לאכָה. אריה שאג עטום נ' ח'. וככ' "סְהָדָר נָאוֹנוּ טִי לְחַיּוֹת. דָּרוֹ, זֵיכָה, ז'. אל גַּעַר
 חַלְסָס פְּטָה, ח'. יוחיב כעיהק יומין עטִי דְּנוֹמָל', ט. הדר הָא מְסָלִים קְמָט', ט. אל אלְחוֹנְמָדָר ט", ב'. ב'.
 וְחַזְקָק חַסִּיד, ה' יְמָלֵך, צְטוֹת ט', י'. אַשְׁר חַרְבָּ, נְמִיסָה לְג', כ'. עֲרוֹנוֹ וְמַגְנָנוֹ מְלִיסָה, ג'. כ'ים אַחֲטָול,
 סָס ל', ג'. וְה אלְהָרָנָה, עֲזָה יְשָׁשָׁה בְּק', ט. הַוְעָלָם כְּלִי' כְּמוֹ כְּדִילָל, ג'. וְכָלָה חַיּוֹלָם כְּמוֹ דְּנִירָס
 ל', כ'. טְהָרוֹעָן עֲנִים חַקְקָק, ה', ג'. יְדָרִי רִידָות, כְּלָקָן עַזְכְּלָלָכִיס סְמָנוֹדִיס נְטָבָנוֹת דְּנִירָס
 סְלִילָה, וְוּתְחָזָק, יְמָה, וְלִיְגָעָט, י'. כְּנַשְׁר, ז' צְטוֹת י', ד'. הַדָּרוֹם, עֲזָקוֹת, ז' כְּהָלוֹת: מְלָכוֹת
 (מְלָאָן, ג', ב') כְּדָרְחָה דְּכִינָה (בְּסִקְיָה). וְכָה ז' יְזָהָלָן כְּמָה מְרוֹיזָה זָלָה חַזְקָה כְּלָמְדָיָן נְכָזָב
 עַבְכָּבָן קְוָה זָלָן נְסִמְנָה וְנְדָיָה חַזְקָה כְּמָקָה זָלָה יְלָהָה כְּלָמְדָיָן זָיָן כְּלָמְדָיָן
 סְחָלוֹוֹס סְמָנוֹת וְנְדָיָה חַזְקָה כְּמָקָה זָלָה יְלָהָה כְּלָמְדָיָן זָיָן כְּלָמְדָיָן
 כָּל מְהָוֹת מְהָוֹת ה' גְּנַבְּהוֹת קְמָעָה, וְחוֹר עַלְיָהָס נְטָבָ�וֹת זָנָס וְכָלָר מְכָס נְכָלָהוֹת יְמָה, וְוּפְלָיָס
 זְלָהָקָיו נְלָהָז צְתִי כְּמָלְדוֹוֹת לְיָסָם, וְכָטָמָהוֹת כָּל אַחֲר עַבְכָּבָן זָלָהָה כְּמָקָה זָלָהָה
 זָיָס וְכָן נְמָהָה קְגָנוֹי נְסִמְלָהָס. כְּנַהֲלָה, כְּנַהֲלָה, זָטָרָה. כְּמָקָל שְׁקָד יְרָמִיךְ, ה', וְזָיָן זָס נְסִמְלָהָס. עַל
 עַם יְשָׂרָאֵל זָהָר מְלָאָן סָקְמָה לְאַבְנָה. וְלָהָקָן נְמָסִיךְ פָּה עַל עַס גְּנָעוֹר כְּמָקָל. כְּהַפְּחָח, זֵיכָה, ג', ג'. וְכָטָל הָא

שיר יהוד רביי ליום רביעי

(פָּסִי מַתְּחֵלָה חֲלֵקִי וְנוֹרָא.)
(בְּבוֹדִי יְיָ לֹא אֶמְירָנוּ.)
(כְּאַרְבָּה יְשָׁאָג וְכְבָפִיר יְנָהָט.)
(בְּרוֹעָה גְּבָר אֲשֶׁר לֹא יָכַל
(כְּגַבְור אַיִן אַיִל וְכְאַוְתָּה.)
(בְּאַרְבָּה מִשְׁחִית וּבְכָפִיר לְעַזְבָּיו.)
(כְּפָבִיר כִּיה בְּשָׁמֵר וְשִׁית.)
(בְּשָׁמֵר וְשִׁית צָרִים יְמָנוּ.)
(בְּגַשְׁמִי גְּרָבָה לֹנוּ בָּא.)
(בְּגַנְשָׁר יְרָחָף עַל גּוֹלְיוֹ.)
(כְּאַפְרִים עַל עִירָוֹ יְגָנוּ.)
(לִבְהָז הוּא גְּנֶפְלָאות גְּרוֹלוֹת
לְצָבִי וְעַפְרָה דְּוָתָה דְּוָרִי.)
(לְפָגִי עַפְוָן יְשִׁיר תְּדוֹרִים.)
(לְעוֹלָם חֲלֵקִי הוּא וְצָוָר לְבָבִי.)
(לִבְהָז יְיָ הוּא גְּנֶפְלָאות
טְקוֹם וְקָעָן לְעוֹלָמָה.)
מוֹרָאִי אֶל רְזָעִי וְיוֹצָרִי.)
טוֹרָזִים וְקָעָן חֹזָה לִי וְתָחָם.)
מְלָךְ יְעָקָב מְשַׁגֵּב לְנָנוּ.)
טְנוֹזָל יְשָׁוֹשָׁת טְשָׁעָן הַיְלִי.)
מוֹשֵׁל עַזְלָם מְלָכָותָה.)
(טַי יְתָגָה בָּאָח לִי לְצָרָה.)
מִקּוֹר חַיִם סְמֻקָּה יְשָׁרָאֵל
טָנוּ יְשָׁעִי וְחַרְבָּגָאָה.)
מִגּוֹן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בָּו.)
גְּבָר גְּנָעִים גְּנוֹר וְנוֹרָא.)
גְּאַקְוֹן גִּיצָּח יְשָׁרָאֵל וְנוֹאָלָּה.)

אֱיָהָה נְתַחַלָּה וְרוֹאָה לִי:
הַאֲמְרָנוֹרָה וְהַאֲמִירָנוּ:
 אַלְיָהָה בָּנָר וְאַיִשׁ גְּדָרָה:
 צָאָנוּ לְהַאֲשֵׁל, וְהִיא ?מְאַכְּלָל:
 בָּס וּבָרָתָה טָר צָרָת:
בְּרַקְבָּ גָּם פָּעַש לְאוֹיבָיו:
 וְלֹא נְשָׁאָר קְנָקָ וְיִתָּה:
כְּאַפְרִים עֲפָתָה לְעִירָוֹ יְגָנוּ:
 כְּטַלְקָוָשׁ וְכָפָל לְדָבָקִים בָּו:
וּבְאַל בְּנָפְיוֹ יְחַסְּוּ מִתְּחָלוֹ:
 וּבְאַל בְּנָפְיוֹ רְגָנוֹת גְּנוֹנוֹ:
 עֲוָשָׂה אֶל נֹרָא עַלְילָות:
 בַּי יְקָרְמָנִי אַלְמִי חַקְבָּי:
וַיְנַשְּׁאָם עַל־בְּנָמִי נְשָׁרִים:
 בְּלָה שָׁאָר לְהַיְלָבָב:
גְּדוֹלָות עֲוָשָׂה וּבָר נֹרָאות:
 וְאַיִן יְזָעָא אַת־טְקוֹסָה:
צָוָר יְלָדָנִי מְחוֹזָלִי וְצָוָרִי:
 מְגַפֵּל עַז שָׁם נִי קְנוֹסִי:
הַזָּא מְחוֹזָקָנָנוּ וּמוֹשְׁיעָנָנוּ:
 טְבַשָּׁח אַלְהָיִם נִי חִילִי:
בְּבָלִידָר וְרָד מְמַשְׁלָתָה:
 חֹשֶׁעָ בַּי יְרָד לְאַקְשָׁרָה:
 לֹא אַעֲזָזָב, בַּי מְעַזָּאָל:
 לְשָׁמֶךְ וְלוֹבָרָךְ גְּפַשׁ תָּאוֹהָה:
 אַשְׁרִי אַדְמָ אֲשֶׁר עַז לוֹ בָּו:
 נָאָר וּנוֹאָר שָׁמוֹ בְּגַבְרָה:
לֹא יְשָׁקָר אַשְׁרִי בְּלִיחָזָבִי לוֹ:

טָבָב כְּזָעָע יְדָ, וְ. כְּסִי עַזְבָּכָתְלִים טָבָב, כְּ, אַנְיָ לְרוֹדִי צָיל וְ, גְּ. כְּבָרָיָה, פִּיוֹנוֹ כְּנוֹדִי אַסְכָּוּ בָּבָב
 מְשִׁיר וּמְחַלְף מְלָתָן, אַמְרָנוֹ לְאַמְרָ�. חַמְמָנוֹ לְ, חַמְמָנוֹ מְלָתָה, שְׁלָמָתָה (לְגַלְגָּלָתָה כָּבָב, יְ). וְכָאַיָּשָׁ נְהָמָ, חַלְמָה,
 וְלְ, וְמַטָּה יְיָ, טָ. אַזְנָ אֶל כָּל כָּבָב. צְרוֹחָ, מְוַעַן. כְּשָׁמָר וְשָׁוחָ, קְרָן וְמַלְכָן, פְּלִימָוָן, כְּנִי כָּסָה וְעַזְבָּה, חַוְנִי
 כְּצָטְרִיל וְזִית. בְּנַקְהָ יְוָחָד יְשָׁעָה, וְ, וְ. יְמָנָן יְמָסָלָטָה, לְקָרָן, כְּנַשְּׁר עַפְדָּנוֹיָה, יְ. כְּ.
 לְעַבְיָ וְעוֹפָר נְזָה צָיל כָּבָב. חַלְקָן הַאֲוָ, עַזְבָּתָה, מְקָלָתָעָן, כְּ. מְקָוִם וְמְעוֹן,
 עַפְדָּנוֹיָה כָּבָב פְּקָדָנָה, מְקָנוֹן צָלָעָן, כְּ. עַלְמָס וְלְמָס טְקָמָת, פְּקָדָנָה, מְקָנוֹן צָלָעָן וְלְמָס טְמָנוֹן, פְּלָעָן
 נְגָדוֹר צָבָה לְיַכְדָּה, מְגָל עַז טְלָלָי, יְ. בְּכָל דָּר, מְגָלָס קְטָבָ, יְ. טַי יְחָנָן צָיל חָטָה, טַי יְחָנָן צָיל חָטָה, טַי
 מְגָלָס יְסָלָה, אַשְׁרִי אַסְכָּוּבָב, וְ. נָבָר, לְ, נְגָדוֹר וְלְמָלָל. חַוְוִי לְ, טְקָמָס לְ. נְצָח יְשָׁרָאֵל תְּקָפוֹן צָל יְלָאָל

שיר ההיחור ליום רביעי

טָאַלְקָיו יְחִוָּרָה לֹא אַלְמָנוֹ:
וּמְתַנֵּשָׁא לְכָל-הַגְּנָשָׁאִים:
בְּכוֹן גְּנוּזָב נֵי נֶפֶשׁ:
לְאַבְרָיו, לְאַזְבָּיו אִישׁ מְלָקָמָה:
עַלְיָה, רַאשָׁה, וְנֵר לְגַלְדִּי דָּבָרוֹ:
סְגָל וּסְולָחָה וּנְוִישָׁא פְּשָׁעָי:
סְזָלָה וּסְגָלָה סְעָרִי וּסְכָרִי:
עֲזָרָתָנוּ וּמְפָלָטָנוּ:
עַלְיָיוּן עַזְלִיּוּן אַלְיָהִי עַרְיָה:
אַכְנָן אַתָּה אֶל מְסֻתָּרָה:
שְׁמָר הַבְּרִית וּמְחַדֵּד לְאַבְיוֹ:
הָוָא יְפָדָה יְשָׁרִיאֵל עַכְבָּדוֹ:
עַלְצָרִי בְּנֵי יַעֲקֹב עַבְרוֹ:
בְּכָל-לִבְכּוֹתָה, לוֹ אַתָּן זָרָקָה:
נוֹתָן לְעַטּוֹ אַצְרָיו כְּפָרָה:
עַל בֵּן נְקָרָא יְיָ צְבָאות:
אַבְכָּחָה עַדְיָה עַד בְּצֹור עַולְמִים:
שְׂרָפִים עַמְּדִים מִפְּעָל לֹזָה:
בְּתֻות שְׁלַשׁ קָרוֹשׁ מְשֻלָּחוֹת:
כּוֹרָא דִּירָאָרָעָא וְדִי שְׁמִיאָא:
קְרָנוּ יְשַׁעַי קְרוּב לְקוֹרָאוֹי:
כִּירָם יְיָ וְשָׁפֵל יְרָאָה:
וּרְכָב כָּחָה וּרְכִחָסָר לְפָלָל:
לְשָׁבָנוֹרִי לְבָה וּוֹעֵן בּוּבָשָׁה:
טְפָשָׁטוּ אַתָּת סְתוּקִים נְחַמְדָרִים:
עוֹלָם אַתָּה אֶל, שְׂזָנוּ עַד:
לְהָאָנָה מְשֻבָּח טְרוֹזָטָם וּמְתַהָּרָה:
שְׁזִיפְטָעָרָק וּמְשָׁפֵיל גְּבוּחִים:
יְשָׁגָב בְּכָחוֹן וּמֵכְתָּחוֹן:

בצח ישרון האל הנאפטן.
נפלה על כל-הנפלאים.
גארש גענאי אלקי קרווי.
נווקם ונווטר ובעל חמה
ברוי יי ביהלו נרו.
סומוק וסערדי יי סלעי.
סחורי יי סלעי וסתורי.
סלענוי ומיטרנתו.
עוונו וגבור עוי ועורי.
עיר וקדיש שת-יסכיביו סתר.
עד בטטר לשלם גטול לאובייו.
ספרה את-אברך ידרו.
ספר נצקתו פטו פחדו.
פיעלי חזק ורורש ובידך.
ארזר בטטר אשבול הפדר.
צח ואדם הד בצעאוות.
אריך יי היצור פטיט.
עצבא הטעמים משתתעים לו.
קרוש הוא בעכל-ציגי קרשוט.
קיטם לעלמיין אללה אחה.
קזני מרתק מקנא לשונאיו.
דרחוק מבל ואחר-בל רואיה.
רווזי יי לא-Ճאסר פל.
נרחום יי רופא ומחייב
ברעי בלו הוא טחנתדים.
ראשון ואחרון כישולם ונעד.
שליט טלה שטיא באכל דר ודר.
שכיש וטגן יי אלדים.
טגייא כת לא מצאנטה.

הענין כ' ח' ע", כ"ג. טאלרו יורה הענין יטיש כ' ח', כ". נוקט ע"ט נזון ח', כ". בהלו ב' פהיל וווען נולו ג' צ'נ' ג'. נור לרוגל, מטליס קי"ג, ק"מ. וסביר ל' חוקס. אל יהי ערי, צנ'ל' מענין וווען עריך (צ'ט' כ' ח' ע"). וקורייש צחות מלומדים (זוניל'ר, י'). אבן אהוה יצירס ט'כ, ט". שימור התרבות, נטחין ח', כ". פראה עער וקוריש צחות מלומדים (זוניל'ר, י'). צורו השור גיר ח', ג", י". הרופר טין גוועס. כפער, צונענס כ'ט, כ"ג. הווא יפרה מטליס ק'ל, ב". צורו השור גיר ח', ג", י". הווא כווען צונענס ב'ט. בענאיו אוות ע"ט אוניג דג ט'ז. ילקט מטליס רט'ז ח'ל'ן ומוחת מטלוכנות קד', הווא כווען צונענס ב'ט. בענאיו צווח מלהון קווע נאכון צז', אוניג אוניג (ז' יטיש כ' ח', ז'). צבא השםיטים (ז' יטיש ט', ז'). שרחרטס יטיש ו', כ". כי רום, מטליס קד'ח, ב". רועיע ה', עט'ק סס כ' ח', מ". רופא ומוחבש, סס קט'ג', ג". יונישטט, ב' גינעל'ר, ב". ב'ג' שמוש וווען, מטליס ג'ג'ס ב', י'ג'. אוניא רב. מפל'ן פֿרְיוֹג ג'ג', ב". יונישטט סס

שיר יהודו ליום חמישי

בְּיַרְבֵּר אֶלְחָסְטִירְיוֹ שְׁלָוּם:
 פְּתֻזּוֹת רָאֵם לוֹ פְּכָפֵר וּכְאָרוֹה:
 תְּלִיחָה שְׁמוֹ נְפָשֵׁי הַלְּלִי:
 הַשְּׂרִיעִים שְׁלָשָׁת הַדָּעִים:
 וְעַמְּדָעָקִים תְּתַפֵּל לְהַפְּמָם:
 תּוֹכֵל לְבָרֵךְ לְעֲשֹׂות אַתְּכָל:
 תְּאוֹת נְפָשֵׁי וְתְשָׁקָתִי:
 מְפַעֵּי אָטֵי גּוֹיִ וּגּוֹיִ:
 קָלְדָּהְבָּכוֹת הַזָּרֶשׁ יְתָרָה:
 שְׁלָמוֹה שְׁמוֹ בְּיַשְׁלָוּ שְׁלָוּם.
 שְׁם יְיָ אֱהָיה אֲשֶׁר אֱהָיה:
 שְׁרֵי כְּאָורי מְלָכִי וְאָלִי:
 תְּתַפֵּס עִם יוֹשְׁבֵי נְטָעִים:
 תְּתַחְסֵר תְּתַבֵּר עַפְּוּם:
 פְּטִימִים גְּרָבָךְ תְּקִיף מְבָל:
 תְּזָהְלָטִי וְסְכָרִי וְתְקָוָתִי:
 תְּהָלָתִי וְתְפָאָתִי וְעַיִן:
 תְּקִים דְּעִים אֶל דְּעוֹת אַחֲרָה.

ל יוֹם חָמֵשׁ י

נִיב שְׁפָתִים אֲפָה בָּרוֹא:
 וְשְׁנוּנוֹתִיךְ לֹא יְתַפְּמוּ:
 וְלֹא הַקִּינּוֹת תְּבָנוּתָה:
 וְלֹא יְרַשְּׁת פְּמָשְׁלָתָה:
 וְלֹא לְאָנֹרִים בְּכָור הַזָּרָה:
 תְּהַלְתָּחָק לְפִסְלִים וּנְרִים:
 וּבְכָורָה לֹא לְגָוִים אֲפָה:
 וְתְזָרָתָה נְעַבְּדִיךְ:
 אֲפָה עַד אַמְתָה וְאַנְתָּנוּ עַכְבָּרִיךְ:
 יְכָמְלָא אַתָּה אֵין זֶר עַמְּדָה:
 פְּתַחְשָׁה בְּרִוּתָה יְיִ נְבִינָתָה:
 וּמְלָבָךְ בְּלָלְפָעָלוֹתָךְ:
 וּמְפַעַּשְׂיךְ הַן בְּרָעָנִי:
 לְבָרָה מְאוֹמָה לֹא גְּנָרָעָתָה:
 וּנְגַם לְעֹזָר לֹא נְצַרְכָּתָה:
 וְאָנוּ בָּאֵין בָּל לְאַנְצְרָכָת בָּל:

טִי קְטוֹרָה בְּעַת מְוֹרָה.
 מְחִשְׁבָּתוֹךְ עַמְּקוֹן וּרְמוֹן.
 לֹא לְפָרָה תְּכַסְתָּה.
 לֹא קְבָּלָתָ פְּלָכְוֹת.
 לֹעֲזָלָס יְהִי לְהַלְכָה.
 וְלֹא תַּתְּנַזֵּן לְאָלָהִים אַחֲרִים
 וּבְכָורָה וּנְסָלִידִיקָר טָמֵה.
 אֲפָה תְּעִיר בִּיתְחִיךְ.
 אַלְמִינָה עַל יְהוָה.
 לְפָנֵיךְ לֹא אֵל הַקְּדוּמָה.
 לֹא נְוֹעָצָה וְלֹא לְפָרָת.
 סְמִעְמָקָי מְחִשְׁבָּתוֹךְ.
 קָצָות גְּרָכִיךְ הַלָּא תְּכַרְנֵי.
 שְׁאָתָה אֶל בָּל יְצַרְתָּה.
 לְעַשְׂתָּה מְלָאכָתָה לֹא לְחַצְתָּה.
 בְּיַהִינָּה לְפָנֵי הַבָּל.

ל'ג' כ'ג' שלמה שטו ע'פ' זונשות ד' ל'ג' ע'ג' וטפסת פ'ו'ס' פ'ו'ר' כ' כל צלמה כתולפני נזין פאיים
 קיד', צ'ל' ל'פי סְסָלָטָן צ'ל'ן, כי יוכבר ט'ל' מסלט פ'ג', ט'. כהעופות ראמ', נטכל כ'ג', כ'ג'. ישבי
 נטיעים ל', ד'ס'א ד' כ'ג'. ווילוט ננ'ג' פ' מ' נס נטדרה רות ד'ג' פ'ג' ע'ג' על נטצונן כל ניוקיס. שלשת
 הרועים, ג', טנ'ות הַמְּרָאָס יְלָקָק וַיְעַקָּב, וע'פ' יְלָקָק' פ' נַלְקָק לְפָנֵי מַמְּסָדָה קִדְסָה, ופָה
 זְנָכִיס גְּדוֹלִים תְּלִוִּים וְשְׁוֹלִוִּים הַנְּכָסָה יְלָקָק וַיְעַקָּב. ווע'ז' סְטָלָה לְוִוִּים מַיִּי וַיְהִי מַוְתָּס זְנָדָטוּ
 לְנַדְחָתָה וּנו'. ווילט פְּלִינְסָה שְׁלָלָת כְּלָוִיס, כָּס נַנִּי יְזָמָלָה. החחדר, ח'רבר, ל', ז'ג' כ'ג'
 כ'ג'. החבד עטס, ל'ל' עס נְזִילְנִים צ'ל' זְלָאת כְּלָוִיס. גּוֹי ל', כְּלָהָה כָּטוּ גּוֹיִ טְנָנָן (מְכָלִים כ'ג'
 '). גּוֹי ל', גְּנָנָה כָּטוּ טְמֵעַתְיִ לְהָמָגָן גּוֹי (זס ע'ט', ו').

נִיב שְׁחָחִים, דְּנוּרָה, ל', יְנַעַּכְנָה, יְעַ. מְהַבְּחָחִים, ל', מְהַלְּסָה ל'ג', ו'. וְשְׁנוֹחוֹה, זס ק'ג', כ'ג'.
 לְפִסְלִים, זְעוּרָה כְּלָלוּוּ, חַטְלָחָן לְהַמְּקָן לְאַלְמָלִים חָזִים וְלֹא לְפִסְלִים וְלֹא זְעַזְעַזָּה ט'ג'ג' ט'ג'ג' ט'ג'ג'.

שיר היחור ליום חמישי

כִּי טָהְבָתָה עֲבֹרָה .
וְלֹא נָזַע אֶל וְלֹתָה .
וְלֹא גַּשְׁטָע מַדְּאָו וְהַלָּא .
וְגַם אַחֲרֵיךְ לֹא וְהִיא אֶל .
בָּרוּךְ אַתָּה יְהִיד וּמֶלֶךְ .
אֲשֶׁר כִּי יְעַשָּׂה בְּמַלְאָכָתֶךָ .
אֲיָן יָצֵיר וַיְלַת יְצִירָה .
כָּל אֲשֶׁר פְּחַזּוּן בְּעֵשֶׂה בְּפֶל .
אֲיָן קָטוֹנָה וְאֲיָן בְּלֹתָה .
אֲתָּה דָּאֵל עֲשָׂה פָּלָא .
טִי בְּמַזְזָה נָזַע תְּהִלָּות .
אֲיָן אַוְתּוֹת בְּמוֹ אַחֲרָתֶיךָ .
אֲיָן תְּבִנָה תְּתִבְנֵתָה .
כִּי מָאֵד עַמְקָוּם מְחַשְׁבָּתֶיךָ .
אֲיָן גָּאָתָה בְּמוֹ גָּאוֹתֶךָ .
אֲיָן קָרְשָׁה בְּקָרְשָׁתֶךָ .
אֲיָן צְרָחָה בְּמוֹ צְרָחָתֶךָ .
אֲיָן וַרְועָבָרְעָוָתֶיךָ .
אֲיָן רַחֲמִים בְּנוֹחֲמָנָתֶךָ .
אֲיָן אַלְחוֹת בְּאַלְחוֹתֶךָ .
כִּי שְׁמֹתָיוּר אַלְים טְרוֹזִים .
בְּאַשְׁר וְחַרְטָם לֹא יַלְחַזּוּךָ .
לֹא יַנְחַזּוּךָ בְּלַתְחַקְמִים .
אֲתָּה מִשְׁבֵּב לְאַחֲרֵי חַכְמִים .
לְהַשְּׁיב לְאַחֲרֵי טוֹטִיףָה .
כְּמַרְצָונָה לֹא יַעֲבֹרְךָ .
עֲצָתָךְ פָּרֵר עֲצָת בְּלִיּוּצָים .
(אֲתָּה מְצָהָה וְפְחִידָה מְשֻׁוָה .
(אֲתָּה טְקֹנָה וְאַינְגָּקָנָה .

כָּל בְּרָאתָה לְכָכְנָה :
אֲיָן בְּכָכוֹךְ וְאֲיָן בְּלֹתָה :
וְלֹא קָם ; לֹא נָתָה וְלֹא נָרָא :
רָאשָׁוֹן וְאַחֲרָיו אֶל יִשְׂרָאֵל :
בְּנֵי אָתָר וְשָׁטוֹר אַחֲרָךְ :
כְּפָעָשִׂיךְ וּבְגַבְרוֹתֶיךָ :
וְאֲיָן בְּרִיאָה כִּי אִם בְּרִיאָתֶךָ :
בְּיִ אֲתָּה גַּעֲלָתָה עַל־כָּל :
כִּי אֲיָן אֱלֹהִים וְלֹתָה :
וְדָבָר מִפְמָחָה לֹא וּפְלָא :
אֱלֹהִים לְבָרָךְ עֹזֶה גְּדוּלָה :
אֲפָחָה אַיִלָּת בְּמוֹ מוֹפָתֶיךָ :
אֲיָן גָּדְלָה גְּנַדְלָתֶךָ :
אֲפָחָה עֲנָה בְּעַנְוֹתֶךָ :
אֲיָן קְרָבּוֹת בְּמוֹ קְרָבּוֹתֶךָ :
אֲיָן תְּשִׁוָּה בְּתְּשִׁיעָה :
אֲיָן קּוֹל בְּרָעָם גְּבוֹרוֹתֶיךָ :
אֲיָן חִנְינָתָה חִנְינָוֶתֶךָ :
אֲיָן מְפֵלַיא בְּשֵׁם תְּפִאָרָתֶךָ :
בְּנָכְרָה לְחוֹזִים לְחַפְלִיא נְחוֹזִים :
בְּכָל־שָׁם וְלֹחֶט לֹא יַגְּזַחְךָ :
בְּלַתְחַקְמִים וְתְּרַחְמִים)
לֹא יַכְלֵל לְךָ עֲרוּמִים וּקְסָמִים :
לְהַפְרֵר עֲצָת סָוד גְּנוּתֶךָ :
לֹא יִמְהַרְךָ וְלֹא יִאֲחַזּוּךָ :
וְעוֹז מְחַלְישׁ לְבָב אֲפִיצִים :
(אֲיָן עַלְיכָ פְּקִיד וּמְעָנוֹה :
לְךָ בְּלַטְקָנָה נְפָשָׁתְרָה :

ל' דוחק, בראש לכהן ר' ע' טזיה ט'ג', ו' אלים מרוצים טלאכיס מלילים בעצות דנין. לחושים
יטלול כנחותם נלט. נחוצים ל' טלאכים לר' טסוטיות לאפהlein פלחות לילטול בלהווים.
ואשף וחרטם צפות מכזפים (דניאל כ, י'). וכל שם, קבנה צאות. ולהט ט', קלטיכס (ע'זות ז/
'א).acha משיכ, ל' יציב ט'ה, כ'כ. ערומים טל' וגנאה כי טלית (ע'זות ג'). להשים זה ייחוי
עוד נפסוק סקלוס, ר'ל ט' יוכלו כעוטוים וכקוטוים לפקוד לוחל טוטומין. וופחרך משווה, פלחן מיזר
כבריות דנין זvac.acha מכה כשו עמלעט מוקד יאלט טוטישו (ירטיה י'ג, ח') ואינך מכה, גס סול
טוסד על ט' הטוות דר' י'ח זטפל טס כי סכט וכלהון הקונדיטס וכלהנה וכלהה בטיגנותם למ' כי
מי מ' נפי זיקום ויליל, ומגע פנולט פלט זיקום לדבּר טס זכנית לו ע'ילטנו. לך בְּלַטְקָנָה נְפָשָׁתְרָה

שיר הייחור ליום חמישי

וְכָל־יִקַּר אֲשֶׁר בָּהּ אֵין דְּמִינָם:)
כִּי אֵין פָּרוּא וּלְתֹהַר:)
לֹאֵין חַקָּר גַּשְׁבָּג אַדְּגָנוֹ:
טֶלְעָטוֹם וּמֶלְעָטוֹם:
עַפְוָן, וּכֹל מֶפְלִיכָּול:
מֶפְלִינָעַלְם, וּשְׂטוֹ לְעוֹלָם:
מֶפְלִעְלִיּוֹן וּמֶפְלִחְבִּיוֹן:
לְכָל־הָעֵת עַלְיוֹ חַטּוֹק:
יְכּוֹלִים לְהַשּׁוֹת לוֹ בֶּל־מְאוֹמָה:
לֹא טְזָאִים לוֹ בָּקָר דָּוְטָה:
וּחַבָּר וּמְסֻמָּך אָזְר וּגְסָרָפָל:
וְלֹא כָּלְטְבָע אֲשֶׁר שְׁשׁ וּשְׁבָעָ:
גְּנַכְּרָלוֹת כָּל־הַחְשָׁבוֹנוֹת:
גְּלָאִים לְשָׁוֹם בוֹ שְׁעָנוֹרִים
מְלַחְאָרָחוֹ וּמְלַפְּרָסָרָחוֹ:
בְּטָרְעָנוֹ לְמַצּוֹא טָהָה:
אָאָך מְפַעַשְׁיו הַבְּרָנוֹהָוּ:
חַי וּכְלִיל וּתְקַס מִתְּחָרָ:
עַל בָּנוֹ נִקְרָא אַלְתִּי קְרָם:

וְכָל־הַצּוֹרִים וְכָל־עֲנֵנָם
• לֹא טַחַנְכֹּתָם טַחַנְכֹּתִיךְ .
לְאֵין דְּמֵין נֶפֶל אֶל־הַדְּנוֹ .
שְׁטוּר מְלֻכָּתָהוּ וְעַטָּם
דָּק מְבָלָדָק, וְעַפּוֹן מְבָלָ
נְשָׂגָב מְבָלָגָשָׂב, וְעַלְםָ
גַּבּוֹתָה מְבָלָגָבָה, וְעַלְיָן
חַבּוֹי וְעַטְיקָסָמְבָלָעָטִיקָ .
שָׁאֵין שְׁבָל וּמְרָע וּחַכְמָה
לֹא טְשִׁינִים לוֹ אֵיךְ וְכַתָּה .
מְקָרָה וּמְרָעָרָה וּשְׁנוֹי וּמְפָלָ
וְלֹא מְזָאָסִים לוֹ מְרָאָה וְצָבָע .
לְكָנָן גְּבוּכוֹת בְּלָעָשָׁתָנוֹת .
וּכְלָשָׂרְעָפִים וּכְלָהָרוֹזִים
מְולִישָׁעָרָה וּמְלִיחָגְבִּילָהָרָה .
בְּכָל־שְׁכָלָנוֹ חַפְטָנוֹתָה .
לֹא מְצָאָנוֹתָה וְלֹא יָדָעָנוֹתָה .
שְׁחוֹא לְכָהָרָה יֹצֵר אַחֲרָה .
בְּרִיחָוָה היה לְכָל קָרָם .

שיר חידור ליום חמישי

בעשותו בלי בכל אתתכל.
בבאשר מעשיו בחכמה בכלם.
 בכל-יום יומתך בתחדשו בכלם.
בבאשר היה קדם לכלם.
 ואו לתורר אחר יזרנו
לממש ונידש לא בשערתו.
 ולא נמחשובו לעקר ונצח.
בכל-הגראים והגשכים.
 ושבע כטויות ושתת גנות.

שיר הייחוד ליום שני

כִּי הַוָּא בְּרָאָם בְּלָם יְהֹרָה:
בְּלָם יְאַכְּרוּ וְאַפְּיָסָפוּ:
כִּי חֵי וְקִים אֲקָה לְעוֹלָם:

ל יו מ ש ש י

אחתה לברך יוצר כל הוא.
בל-הארצות לא בילוקה.
או חילו מים חיים.
רעהה ארץ וגס מים.
נוטה לברכ השלדים.
עשית כל-חפץ לברכ.
טוער און כי טען.
בכחך או בן עתיה ורעתך.
ולא יעפת ולא גנעת.
כיברכך כל-ישראליך.
ולא אתרתו ולא מחרתו.
מכל מאיימתם כל-תדרת.
ועל לא סור מכל יקרת.
ירעוותם עולם א-תכל נושאות.
בעיניך לא ברכ הקשה.
לפעלהך לא רמייה.
ולא גורחה למלאכתה מלאכה.
לרצונך לא קדרמו ואחריו.
מכל-חפצך לא שחת.
לא החסרת ולא הערטת.
אתה תשפטם ומתי תטעם.
החלחות בהכמה עשיהם.

בכ"ה נלעון לתופסנו כ' כל טומנה. בולם יבלו, כל בכרכיסים עם כל מקליקס יכלו ויתלופו, וטונת פלווא ז' נלהון ס' צלאג'. יוסוף, יתמה, כטו יאניכס ס' ז', ואחתה העמד ל' חאליס ק' ג'.

שיר היחור ליום ששי

טראפזית וער אחורית עשוים.

הקנמַת במעשי גיריך
כ' רוחנית ותפְרִיד
ועד לא קל-טַח הוכן לבלב.

ומזון וטכון תעשָׂה בפי כל.
שלשות נמים הראשונים.
או עתית אור בשלהה.
(בטרם קל-טַזּוֹר מואד גדרת.)
(או באין לכוש הור וגער לובש.
(אור בשילמה וכמיעל עטה.
עשית בס לאורים רגבים.
הברלת בין מים למים.
פוזנות מענות לשער טים.
עשב וחציר לבשה ארמה.
בקשו פטו גו גטאט
עור בונגו עשית לו.
כל-טשיש בירדו תפה.
להעלות מהם בקר וצאן.
עשית לו בתנת לשורת.
שפט בקרבו חכמת אלדים.
לא טנעת על פני ארחה
מעשייך מאד רבו ונדרלו.
רבו ונדרלו מאד טשיך.
בלפעלה למגעך.

באמת ובישר וטוב ראנום:
רב רחמייך וחסרייך:
תלא מעולם על עכירות:
לפני אוכל מתן אכל:
ארבי ספל באשר לכל:
או הבינוthem לאחרונים:
אדור טאות טול שלטה:
וanother כל מאוד נתנדלה:
עד לא ארג גאות לבש:
שםים בירעה נוטה:
ורצוא נושא בנית טהלים:
במוחיתך רקייע השמים:
ועוז יעופף אל השמים:
מאכל לתחה ולבל-במה:
אל-הרים אשר עשית:
די מוחסרו אשר-יחסר לו:
ומתת בנלו הכל שטה:
על מזבחך יעלן לרצון:
לקרבתך קדש ולתפארת:
בי יצרתך בצלם אלדים:
ארבי אדים וכלהם במחטה:
ושמך יי בלם יתלהו:
ירוח יי כל-טשיש:
ולכבודך קל-קנגה:

ל' גנלי. הקרטה וכו' צוחק נכניתם כiculos מלהת כדי זימקיים סגולות ע',
וניכס ונטו זפרא', גנלה מוט. ועד לא כל ח', קוס גנלה כנולת ית' לת' כנחות ווית' גל' לסם
הה טונטס, וווח מה' נפל נלהווגה ברי' זקי' כל טונתו טוכיט לג. שלשה יטם, פיות גג' יטם
לאזוניס כל טטט גלה זכה כל כנויות גג' יטם סלהוניס. או עיטה, ב', מהלט ק'ג',
ג'. ווימת כפל' פרך ג', כי זטינס נלהו טהור לנוזן כל קק'ה. הור והדר, נס ז' ב', מהלט ק'ג',
אורג, ב', חריגת וככונת נטרס גנלה הנולד. גאות לבש, חכלט ג'. אוור בשלמה, סס ק'ג', כ'. עשית
בס. נטעים. ורוצא ושוב, כני למלהים ע' יומתל'ה, ה', י. בנהת, גנלה. בקרו שמן, נטמות צוֹנֶ
וחם ב', זטעט כ', מ'. עור בנגנו, מהמו כל מרס. די מהסורה, נס מהת ז' כל די מהסורי, ול' נרניש
ט', כ. כו. בירו חחה, גחת, והו כל עזן מהלט כ', ז'. להעלות מהם, מן כנחות זנתן הקנ'ב
לעל'כ' ר' ווושו בג' לדרות ח'ל' זנט' כ' ע' ז' צו' מהקלין מוס' וכו'. כהונת לשרה, מנותות טו. יודע
ה' ממלים קפ'ק, י. כל פעלה ל' טלי ט', ז'.

שיר היחור ליום השבת

או בז'ום מהבי ענחת.
על כל-פעל תרלה ערוכה
ברוח נ' יוצר כלם.
בי מעולם על עכיה
בנטאנים מהלמה
על כל-אללים, בעשות בהם
בקעה ים סוף עפה ראג
ונגנת עפה לעשות לך
וירקע עפם טרכחים.
ירעת לבכם המפרק.
קעה לאטה גנו שטחים.
תגרש גיים רביים עמיים.
בעבור ישטרו חקים ותורות.
ויתעדרנו במרעה שמן.
בננים בנו עיר גראש.
ונאמר פה איש לאך
כי שם יזבחו וכח-צראק.
ובית הלו נعمות יומרו.

יום השבת על גן ברקע:
חסידיך בכל-עת יבריכך:
אלחים חיים ושלם עולם:
רב רחמייך ותסניך:
להורייע, כי מאר מלhit
שפטים גדרים ובאליהם:
האר הנדלה וייראי:
שים תפארת להראות גראך:
ונם העבים גטפו מים:
באץ עניה איש לא עבר:
וכעפר שאר ופצור קים:
ירשו ארץם ועמל לאומים:
אטרות נ' אטרות טהרות:
ומחולמייש צור פלאני שמן:
ויפארו בית מקשה:
ימים, ציריה ברך אברך:
אפ פגניה ולכשיך-צראק:
לך יתרועען אף יישרין:

על כל פעול, על כל טה צפנת עילoce לך כתלה. חסידיך וכו' עט. אללים קפה, י'. אלחים חיים, יטיש, י'. לחודיע, ציער פמלו, מהס פאלות לאדיינט נטליס, כי מל געלת על כל מלביס, ותנות על כל מלביס זמכו כנה טהוניות לסקולד ועט' אקלים פ', ע', וטיאן ספידי נמלת געלת לטאות כאלו. דאו היד הנדלה עט' צות י', ל'. שם חפורה, כל' וסוד ט' צעיס ס', ג', י'. ורכבה עכם, עט' צות כ', י'. וגס העבים נתנו מים, צעט טמן מולה, ועט' אקלים פ', ע'. ירעה לכלם, נרליים כ', ז'. ופסס נדע כי העקל נזרבר כ', ג'. בארץ צור, יטיש, כ', י'. פגה כתו נמת, וטיאן פיל נטן כל' קלו זין נכל קלו י', ר'. חנות טן ח', סנכיות. דאן שמים, כסן. שאר, פזון, תפטע נטליס עט', כ', וט'. תגרש נויס, תפטע פ. ט'. ירשו ארץם, אללים ק', ג'. בעבור שמרין, זט פקוק ט'. ג'. אמרות ה', זט י', ג'. וחתערנו עט' נטיט ט', כ'. פלוי שמן, ל' הייך כ', ע', ו'. וצאנ' טה גטעס חרוץ זמת מל' וגא. בנו חם וגא, למ' מושע לטאה כמכ בנו מל' עיר זמת ויפארו נס' פט', הלא בנו מה כתיר וסיל' כימתה נויס וט' זו לוטל ננויס פארו עיר קדזן יוננו נית טקזן. נס' פה אשכ, אללים קל', ג'. כי שם, וננוים ל', ג'. אף כהניך, אללים קל', ג'. יחוועיג, ג'.

שיר הייחור ליום השבת

יבְּבָרוּ וַיֹּוּרֶא שָׁפָטְךָ יְיָ:
כִּן תִּיטִּיב גַּם לְאֶחָדָגִים:
פֶּאֲשֶׁר שָׁפָט עַל אֶבֶתְּנָיו:
וְנוֹרָה-לֵךְ לְעוֹלָם בַּי תִּיטִּיב:
בַּי עַלְיהָ שָׁפָט נְקָרָא:
וַתִּשְׁפֹּן לְעוֹלָם יְיָ בְּקָרְבָּה:
וְקִיטִּי קָרֵם תְּעַרְבֵּב מִנְחָה:
בַּי חַפְצִים לְעַשׂוֹת רַצְנָךְ:
הַפְּטָרָא עַטָּה כָּלָנוּ:
עַל-עַמָּךְ בְּרָכָתָךְ סָלה:
וְנַהֲלֵל לִשְׁמָם תָּפָאָרָתָךְ:
בַּי אַתְּ-כָל אֲשֶׁר תִּכְרֹךְ מִכְרֹךְ:
וְאֶבֶכָתָהוּ כָּל-יְיָ צְבָאֵי:
מִן-הָעוֹלָם וְעַד-הָעוֹלָם:

בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיַרְאֵי יְיָ.
הַטִּיקּוֹת מָאֵד לְרָאשָׁונִים.
יְיָ תִּשְׁלַשׁ נָא עַלְעָנוּ.
אוֹתָנוּ לְהַרְבֹּות וְלְהִיטִּיב.
יְיָ תְּבִנָה עִירָה טָהָרָה.
וְקָרְבוּ דָוִר תִּצְמִיחַ בָּהּ.
וְכִתְמִין אַזְרָק שְׁפָה נְבָטָה.
וְבָרָךְ עַמָּךְ בָּאָרֶן פְּנִיקָה.
וּבְרָצָנָה תְּעַשָּׂה חַפְצָנוּ.
בְּחַרְתָּנוּ הָיוֹת לְךָ לְעַם סְגָלָה.
וּתְמִיד נְסָפֵר תְּהִלָּתָךְ.
וּמְפִרְכָתָךְ עַמָּךְ יְבָרָךְ.
וְאַנְיִ בְּעֹנוּ אֶהָלָה בָּרוּאֵי.
וַיְהִי שֵׁם יְיָ מִכְרֹךְ לְעוֹלָם.

בפתחו, ברוך יי אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל מִזְמֻרְלָה וְעַדְתָּה עֲלָם . וַיֹּאמֶר כָּל־הָעָם אָמֵן וְהִלֵּל לֵין: עֲגַת דָּנִיאֵל וְאָמֵר לְהָיוֹא שְׁמָה דִּירְאֵלָה מִבְּרָךְ מִזְעַלְמָא וְעַדְעַלְמָא רַי חַכְמָתָא גַּבּוּרָתָא דִּרְלָה הִיא: וַיֹּאמֶר, וַיֹּאמֶר הַלּוּם יוֹשֵׁעַ וַיַּקְרְמִיאֵל בָּנֵי חַשְׁבְּנִיהָ שְׁרֵבְנִיהָ הַוְרִיהָ שְׁבֵנִיהָ פָּתְחִיהָ קְוּמוּ בְּרָבוֹ אַתְּ־יְיָ אַלְיכֶם מִזְמֻרְלָה וְעַדְתָּה עֲלָם וְבְרָכוּ שֵׁם כְּבָדָךְ וְמִרוּקָם עַל־פְּלַבְּרָכָה וְתָהָלה: וַיֹּאמֶר, ברוך יי אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל מִזְמֻרְלָה וְעַדְתָּה עֲלָם וְאָמֵר כָּל־הָעָם אָמֵן תְּלִילָה: וַיֹּאמֶר, נִבְרָךְ דָּוִיד אַתְּ־יְיָ לְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל נִיאָר דָוִיד. ברוך אתה יי אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מְעוּדָם וְעַדְעָלָם:

שיר הבהיר

קָנוֹצְתוֹ פְּלִתְלִים שְׁחַדּוֹת:
 יַעֲלָה נָא עַל־רָאשׁ שְׁמַחְתוֹ:
 וְנִגְיָת טְלוּכָה אֲבִי תְּפִאָרוֹת:
 מֵאֲשֶׁר זְקָרָו בְּעִינֵי כְּכָרְם:
 וְקָרוֹב אַלְיָגָרְאִי אַלְיָו:
 פּוֹרָה בְּרָרְכּוֹ בְּכּוֹאָו מְאָדוֹם:
 תְּמִונָת נָוְלָגְרָעִיןְיוֹ:
 יוֹשִׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְחַפְּאָרָה:
 דָוְרָרָעָם דָוְרָשָׂרָה רָוְשָׂה:
 וְרָגְטָה תְּקָרָב אַלְיָךְ:
 וְתְּפָלָתִי תְּפָכוֹן קָטָרָתִי:
 בְּשִׁיר יוֹשָׁר עַל־קָרְבָּגְנִיךְ:
 מְחוּלָל וְמוֹלָר צְרִיק בְּפִירָה:
 וְאוֹתָה קָח לְכָבְשָׁמִים רָאָשִׁה:
 בַּי נְפָשִׁי תְּעַזְּגָן אַלְיָה:
 יְעַרְבָּנָא שִׁיחָי אַלְיָה.
 סְחַלְפּוֹת רָאָשִׁוּ כְּבִימִי בְּחַרְוֹת.
 גְּנִיה בְּאַרְקָא אֲבִי תְּפָאָרוֹת.
 סְנִלְתּוֹתָה תְּהִי בְּיוֹדָעָתָה.
 עַמְוִיסִים גְּשָׁאָם עַטְרָה עַנְדָם.
 קָאָרוֹ עַלְיָגָרְאִי עַלְיָו.
 עַח וְאַדוֹם לְכַבּוֹשָׁו אַרְם.
 קָשָׁר תְּפָלִין הַרְאָה לְעַנְוֹ.
 רָוְצָה בְּעַמְוֹעָןְנוּיִם יְפָאָר.
 רָאָשִׁה וְבָרְךָ אֲסָתִ קְנוּאָה טְרָאָשׁ.
 שִׁית בְּמַוּן שְׁרִיּוֹנָא עַלְיָה.
 תְּהִלְתִּי תְּהִי לְרָאָשָׂה עַטְרָתִי.
 תְּיִקְרָר שִׁירְתְּרָשִׁבְגָּנִיךְ.
 כְּרָכְתִּי תְּעַלְהָ לְרָאָשָׂה בְּשָׁבָרִי.
 וְכְבָרְכִתִּי תְּגַעַנְעָנָלִי רָאָשִׁה.
 יְעַרְבָּנָא שִׁיחָי אַלְיָה.

לְרִי "הַגְּנוּוֹלָה וְהַגְּנוּרָה וְהַחַפְּאָרָה וְהַנְּצָחָה וְהַרְאָזָה כָל נְשָׁמִים וּבָאָרָז לְרִי "הַסְּטָלָה וְהַמְּחַנְשָׁא כָל לְרָאָשׁ:
 מֵי יְמָלֵל גְּנוּרוֹת "יְשָׁמֵעַ כָל חַהְלָתוֹ:

וכעתה סיל' חפלת יְלָאָל. כבטו סְלָטָה לְטָטָה חַלְמִי תְּהִי לְלָמָץ טְלָטָה. קוֹזְחוֹו זְיָה כ/, יָט. צְבִי חַפְּאָרָה, כְּדִופָס יְזָנִין בְּיַתְמָלְתָהוּ, וְסְתָמָנָה. יַעֲלָה, נְסָפְעַל וְסָוָה לְקָוָח מָלָחָלָס. קְלָיָה, ו/. סְנִלְתּוֹתָה תְּהִי וּכְיָ, עַמְּסִים יְעַמְּסִים סְמָנָה, ג/. עַמְוִיסִים, כְּעַמְוִיסִים טְנָנָן נְמָס עַל כְּנִיּוֹתִים סְלִיס וְסְיִיסָד עַל יְעַמְּסִים טְמָנָה, ג/. מְאַשֶּׁר יְקָרָן, עַמְּסִים יְעַמְּסִים טְמָנָה, ד/. וְקָרוֹב אַלְיָי וּכְיָ, עַמְּסִים זְנָלָים, ז/. צָח וְאָרוֹם וּכְיָ, עַמְּסִים זְיָה כ/, יָט. יְעַמְּסִים טְמָנָה, ג/. קָשָׁר תְּפָלִין וּכְיָ, יְסָוּוֹנוּ נְגַטְרָה נְגַטְרָה דָוְרָה ז/. כְּלָמָס כְּקָמָס לְפָסָה קָזָל חַפְּלָי, וְסָוָה פָּלָל עַל סְתָקְזָלָותִים פְּגָנָה תְּקָכָלָס נְלָבוֹיִוִי לְזָרָה נְזָקָה פָּזָה בְּנִיּוֹן טְהָרָקָס לְכָלָהָוָת לוּ דְרָכָי, וְוָלָה נְפִיאָוָת חַנְקָן חַנְקָן עַן יְעַקָּן וּנְסָמָקָן כְּפָחָר וְסָלָה עַל קְהָדָה. וְחַמְוָנָה ה/, עַמְּסִים נְמִיכָל יְמָקָ, ח/. רָוְצָה בְּעַמְוֹ, תְּכָלִים קְשָׁטָה, זְנוּוֹ, קְרָאָה דָוְרָה וְדָוְרָה טְרָאָה, ד/. יְעַמְּסִים טְמָנָה, ג/. רָאָשִׁה וְבָרְךָ אֲמָתִ, מְהֻלָּס קְשָׁטָה, זְנוּוֹ, קְרָאָה דָוְרָה וְדָוְרָה טְרָאָה, וְסָוָה עַמְּסִים יְעַמְּסִים טְמָנָה, ד/. שִׁיחָה, חַמְתִּים וְמָכוֹס. חַלְלָה, חַרְחָוי וּכְיָ, כְּמַנְמָה דָוְרָה יְגָרָה, כְּמַנְמָה דָוְרָה. מְלָחָן סְנִלְפָעָן קְזָל תְּמִיסָה לְקָיָוִי, וְלָל תְּמִלְלָתָן כָּל דְּרוּקִים כְּמוֹיָה כְּמַהְנוֹז סְסָס קְמִזְקָפִית, וְנוֹן כְּוֹל נְכָדִית כְּזָפִית וְנָס פְּ, יָט. וְחַפְּלָחָה, עַמְּסִים תְּקָהָה, כ/. בְּרָכָה, סְלָל מְזָלִי יָט, ג/. מְשָׁבָר, קְזָקָס כְּמַלְלָל כָּל בְּמַהְולָל, נְרוֹה, כְּבָרָה, גְּנוּרָה, כְּמוֹיָה כְּבָרָה מְיָוִג לְ, כ/. תְּגַעַנְעָנָלִי רָאָשִׁה, לְזָוָן וְנְקוֹחָה פְּנִטְלָה נְלָכִית דָוְרָה וּ, וְעַנְנָה, תְּקָגָל לְתְכָתִי נְרָלָן. כְּבָשָׁמִים רָאָשִׁה, כְּנָמָסִים טְוָנוֹס (צְטוֹתָה דָוְרָה בְּ, בְּג/). עַרְבָּנָא שִׁיחָי, עַמְּסִים מְהֻלָּס קְגָרָה, ג/. כְּיִנְפָשִׁי חַעְרָגָן אַלְיָה, יְסָלָה קְפִיטָן חַטְפָתָה זְיָה טְשִׁין מְתִימָה.

מוסף לראש השנה

שיר של יומם

ככמה קהילות אשכנזים שבאי-בוגדן לומר (לפי דעת הגראי'א) בשני הימים (חוץ מיום שבת) מזמור פא (להלן ביום החמיישי)

ביום א

היום יום ראשון בשבט שבעו חיו הילוים אומרים במקרא:

כו לדוד מזמור. לי הארץ ולזאה תבל וישבי בה: כי הוא על-זאים יסדה. ועל-נחרות יכוננה: מייד-עליה בחרין, ומיד-יקום במקומך קדרשו: נקי בפניהם ובך ללבך. אשר לא-נשא לשוא נפשו ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת-הנין. וצדקה מאלמי ישענו: זה דור לרשות. מבקש פזיך יעקב סלה: שאו שעיריים ראנשייכם ותנשאו פתחוי עולם. ונבוֹא מלך מקבור: מי זה מלך הקבור. כי צאו ונבור יי-גבור מלחה: שאו שעיריים ראנשייכם ותנשאו קתני עולם. ונבוֹא מלך מקבור: מי הוא זה מלך הקבור. כי צבאות הוא מלך הקבור סלה:

ביום ב

היום יום שני בשבט שבעו חיו הילוים אומרים במקרא:

מי Shir מזמור לבני קרח: גדור יי זמיהל מאי. בעיר אלהינו הר-קדשו: יפה נוף משוש כל-הארץ. הר-ציאון ירפקתי צפונו קריית מלך רב: אללים בא-רמנותה נודע למושג: בירתה תפיליכים נועדר. עברו ייחדו הימה לאי כו פקמיה. נביהלו נחפו: רעדיה אחותם שם. חיל כוילדה: ברוח קדים. תשבר אניות פרישיש: באשר שמענו בנו ראיינו בעיר יי צבאות בעיר אלהינו. אללים יכוננה עד-עולם סלה: דמינו אללים חסדק. בקרוב תיכלה: בשמך אללים בנו תחלה תר-על-קזינו-ארץ. ארך מלאה ימינה: שמח ור-ציו חנולנה בנות יהודין. למען משפטיך: טבו ציאון והקיפה. ספרו מגדריה: שיתו לבקם לחייה פסגו ארמנותה. למען תפטרו לדור אחרין: כי זה אללים אללים עולים ונדר. הוא יגהנו על-мотה:

ביום ג

היום יום שלישי בשבט שבעו חיו הילוים אומרים במקרא:

כו מזמור לאסף. אללים נאכ בעדחד-אל בקריב אליהם יטפט: עד-קמתי משפטיך-על. ופני רשותים תשלוא סלה: שפטיך-ךל ויתום. עני ורשות הצדיוק: פלוטר-ךל ואבון. מיד רשותים האילו: לא ידרעו ולא יבינו בחשכה ותהלך. ומוטו קל-מוסדי ארץ: אני אפרת אללים אטם. ובני עליון בלבם: אוכן באדם חמונות. וכאחד השורם תפלו: קומה אללים שפטה הארץ. כי אתה מתובל בכל-הגוים:

ביום ד

היום יום רביעי בשבט שבעו חיו הילוים אומרים במקרא:

כו אל-גנומות יי. אל נקומות הופיע: הנסה שפט הארץ. קשב גמול על-נאים: עד-קמתי רשותים יי. עד-קמתי רשותים יעלוזו: יבריעו ורברו עתק. יתאמרו כל-פעלי און: עמק יי ורבאי. ונתלהך יענו: אלמנה ונור-תלונה. ויחומים ירצחו: יואמרו לא יראה-הה. ולא יבין אללי נצקב: בינו בערים בעם. וכטילים מתי תפכilio: התנטע און הלא ישמע. אם-יצור עין הלא יביט: תיסר נוים הלא יוכית. תלמיד אדם דעת: יי ידע מהשיבות אדים. כי הפה הצלב: אשרי הגבר אשר תברנו יה. ומתחזקה תלהדרנו: להשkeit לו פימי רע. עד-יבירה לרשע שחת: כי לא-ויטש יי עמו. ונתלהך לא יזוב: כי-עד-צדך ישוב משפט. ואחריו קל-ישר-ילב: מיד-יקום לי עס-מרעים מידי-תצב לוי עצ-פעלי און: לולי יי עורתה לוי. במעט שכנה דומה נפשי: אם-אמרתי מטה רגלי. חסדה יי יסעדין: ברכב שרעפי בקרבי. פנחו-מייך ישענו נפשי: היחברך פesa הווות. יצר עמל עלי-הה: יגudo על-גפס צדיק. וזה נקי ירשיעו: נתני יי לוי למשג. ואלמי לצור מחספי: וישב עלייהם אט-אונם וברעתם יצמיטם. נצמיטם כי אלרנו:

ויש מוסיפות: לכוכננה לוי נריעה לצור ישענו: נקודה פניו בתודה בונימירות נריעע לו:
כי אל גדור יי מלך גדור על כל אללים:

ביקום ה

היום יומם חמישי בשכת שבת היו הלוים אומרים במקdash:

סא למוניהם על-האטית לאסף: תרינו לאלים עטנו. הרינו לאלהי יעקב: שאוד-זמרת ותנו-תף. בגור נעים עם-גביל: תקעו בחרש שופר. בכתה ליום חגנו: כי לך לישראל הוא. משפט לאלהי יעקב: עדות ביהוסך שמך באחמי על-ארץ מזרים. שפת לא-ברעתי אשמע: הטירוני משבב שכמו. בפיו מדור תעבורת: פארה קראת ואחלاذ אעננה בסתור רעם. אבחנוך על-מי מירבה סלה: שמע עמי ואעדיה בה. יישראאל אס-תשם-עלוי: לא-יונה בך אל זר. ולא תשכחוה לאל נבר: אונכי יי אל-מי המעלך מארץ מזרים. מרחב-פיך ואמלהה: ולא-שמע עמי לך קולי. יישראאל לא-אבה לי: ואשלוחו בשירותך לבם. נילכי במאזותיהם: לו עמי שמעך לי. יישראאל בדרכיו יהלכו: כמעט איזיביהם אכני. ועל-אצרים אשייך ידי: משנא יי יכה-שוד. ויהי עתקם לעולם: ויאכילהו מחלב חטה. ומוצר דבש אשבעך:

ביקום ו

היום יומשבי בשכת שבת היו הלוים אומרים במקdash:

זג יי מלך גאות לבש יי עוז החזיר. אפר-תיכון תפל בל-תמות: נצח כסאך מאן. מעוזם אתה: נשוא נחרות יי נושא נחרות קולם. ישאו נחרות דקים: מלחות פום ובין אדרים משביריהם. אדריך בפורים יי: עד ליר נאמנו מאד לביותך נאותך קידש. יי לא-איך ימים:

בשבת

היום יומשבד קדרש שבת היו הלוים אומרים במקdash:

זג מזמור Shir ליום השבת: טוב להודות לי ולומר לשמה עליון: לתמיד בAKER חסדך ואמנוחך בלילות: עלי עשור ונצל נבל עלי היגון בכנור: כי שמחני יי בפעלה במעשי ידריך ארנון: מה גדרו מעלהך יי קאדר עמקו מהשברתיך: אש בעדר לא ירע וכיסיל לא בין את זאת: בפלחה רשותם במו עלה וניצוץ כל פעלאי און להשמדם עד' עד': ואתתך מרים לעולם יי: כי הנה איביך יי כי הנה איביך יאכדו יחתרדו כל פעלאי און: ותרם בראים קריי בלתי גשם רענן: ומפט צני בשורי בקדים עלי מרים משמעה און: צדיκ בתמר יפרח קארו בלבון ישגה: שחווים בבית יי בחזרות אל-הינו יפריחו: עוד ינbow בשיכת דשימים ורעננים יתיו: לתמיד קידש יי צורי ולא עילתה בו:

בקיק אומרים גם מモדור זה

זו לדור יי אורני וישעי ממי אירא. יי מעהו חמי מפי אפקד: בקלוב עלי מרים לאכל את-בשרו. ארי ואובי לי הפה כשלו וגפלו: אס-תינו עלי מנתה לא-זירא לבי. אס-תוקים עלי מלחתה בזאת אני בוטח: אתה שאלאתי מאת-זין אוקה אבקש. שבתי בבי-תיזי קל-זימוי חמי לחותות בנעם-זין ולבקר בפיקולו: כי יצפנני בסקה ביום רעה יסתירני בסתר אהלה. בצור ירומני: ועתה ירום בראש עלי איבי סביבותי ואובחה באלהו ובמי תרואה. אשירה ואנימה לין: שמע-זין קולי א-קרא ותני עונני: לך אמר לבי בקש-פנוי. את-פניך יי אבקש: אל-פסתר פניך ממש אל-תט באך עבדך עורתך קנית. אל-תט-שנוי ואל-תעובי נפשך צרי. כי-אבי ואמי ענבי. וויאספנני: הולני יי ברכך. נתני בארכ מישור למן שרכי: אל-תתנוני בנפשך צרי. כי קМО-בוי ערד-שקר ויפת חמס: לו לא האמני לראות בטוב-זין הארץ חים: קונה אל-זין. חוך וניאץ לבך וקונה אל-זין:

קימן: חי-צ' (כטול) הליינז גלדי נתן זכות חזק ולחוץ חען (ככלמה מתקשת מלת הכל', 18) גנומני צאקס ט. נשים נכי ני טוליס. צקוגלים סגלה מיטע נס ויל, נשים פאקטיים קדום מפקוק פכו מלת קונה. – א' 1982

אור עולם קראו / אחריו תלכו לモראו / דרשו יי בהמצאו:
 באלו ימים לערוב / בתשובה בא לקרוב / קראווהו בהיותו קרוב:
 גודול ואין כערפו / גור ליציר להאריכו / יעוז רשותך:
 אלינו מחשבותיו לעד / על זאת רשות להעד / שובה ישראאל עד / קדוש:

5 דכא אנוש תשיבותיו / די לעוזב משובותיו / ואיש און מחשבותיו:
 העולם עד לא שתתחו / הקדים תשובה לשובבשו / ישב אל-יי ויבחמו:
 עד כסא [כבוד] מגעת אלות / ומתחתו יד לשלווח /
 ואל-אליהו כי-ירבה לשלוח:
 ברב-עם הדרת מלכנו / בונעם יאמרו לאלהינו / שובה יי את-שביתנו/
 קדוש:

כii ב'; ה' (= המבויר 112) ס' (= פרים 645) ||
 1 במוראו ה' 2 בא: בה ב' 4 אלינו: אלהינו ב'ה' | רשם ב'פ' 5 עד תשיבותיו ב' ? כבוד ופ' חס' ב'ה'פ'.

1 אור עולם קראו ה', שקרו הנביא אור עולם, עיש ישע, סיט ותיה לך' לאור עולם. אחריו תלכו למוראו עיש דבר' יג ה אחרי ה' אלהיכם תלכו ואחריו תיראו. דרשו ה', בהמצאו ישע, נא ה, וכן כל הbaboot בסוגרי הבתים הן המביל. והענין לפני דרשת חזיל ריה דף ייח א' דרשו ה' בהמצאו... אלו שורה ימים שבין ריה ליה'כ, ולפי זה הוא משיך 2 באלו ימים לעروب להיות ערוב ומקובל מי שבא בתשובה. 3 גודול ואין כעריכו הקב'יה, עיש תhalb' מ' ו אין עריך אליך. גור ליציר להאריכו, יעוז רשותך גור על הרצורים שיפשו תשובה שמארכת שנוטיו של אדם, בדרשת חזיל ימא דף פיז ב'. 4 אלינו מחשבותיו לעד עיש תhalb' מ' וממחשוביך אלינו. על זאת רשות להעד. שובה ישראאל עד הקב'יה רשות הוא להעד (להפוך כתב הפיטן בגל החזרו) לפני דרשת חזיל (פסיקתא דראכ' כהה, דף קסיד ב', בגירות הילוקוט חי' חקליב עד ה' אלהין. אמרים ישראל לפני הקב'יה רבש'ע אט אנו צושים תשובה מי מעיד לנו. אמר להם הקב'יה לרעה נעשייתו לכם עד... ולטובה איני נפשה לכם עד זה והוא שובה ישראאל עד ה' אלהין. ודורש עד ל'ן. 5 דכא אנוש תשיבותיו עיש תhalb' צ' ג' תשב אנוס עד דכא. לעוזב משובותיו עיש הוועיד אראפה משובותם. 6 העולם עד לא שתתחו בטרם השית את העולם על יטוז. הקדים תשובה לשובבשו לשבים, בדרשת חזיל פסחים דף ניד א' ז' דברים נבראו קודם שנבראו העולם, ואילו הן הורה ומשובה וכו'. 7 ועוד כסא [כבוד] מגעת לפוי הדרשה ימא דף פיז א' גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבورو. צלוח פוי' לעולות, לעבור, ור'ם (פ' הארכימית) לבקווע. ומתחתיו יד לשלווח כדי שישלח הקב'יה ידו לקבל שבבים, וע' פסחים דף קייט א' ויידי אדם מתחנה נפחים (יחסוק' א' ח' ידו כתיב, זה ידו של הקב'יה ספרותה תחת כנפי החיות כדי לקבל בעלי תשובה. 8 ברב עם הדרת מלכנו משליך יד כה. שובה ה' את שביתנו חלה' קנו ד. 9 זורעוי

זֶרְעֵי עַל־כָּל־מִם אֲשֶׁר־יְכֹם / זֶכְוּ וְהִיטִּבוּ דֶּרֶכְיכֶם
כִּי לֹא מְחַשְּׁבּוּתִיכֶם:

10 חֶשְׁקֵי לְטַהַר מִבְּרֵכִי / חֶפְצֵי [וּרְצֵנוּ] תָּלְכוּ בְּדֶרֶכִי / וְלֹא דֶּרֶכְיכֶם דֶּרֶכִי:
טַבִּי לְהַשְׁתְּפָשׂ בְּכָלִי גָּנָאי / טַהֲוִי לְבִ יַעֲמֹדוּ לְפָנִי / נָאָם יְיָ:

נָצֵח אֱקֹוָה לְאָל / חָנָה יְשֻׁוָּה לְעַם שׂוֹאָל / שֻׁוָּה יְיָ רְבָבֹות אֶלְפִי יִשְׂרָאֵל /
קָדוֹשׁ:

יְדִי פְּשׁוֹתָה לְקַבֵּל בְּמִרְצֵץ / יְודַעַתְּשׁוּבָן וְנָחָם בְּתִחְרֵץ / כִּי גָּבָהוּ שְׁמָיִם מִאָרָץ:
כֵּן אָגְבֵּיר חָסְדֵי עַלְיכֶם / כָּרְחוֹקָם אֶרְחִיק פְּשָׁעֵיכֶם

כֵּן גָּבָהוּ דֶּרֶכִי מִדֶּרֶכֶם:

15 לְפָנִי תְּשֻׁבוּ וְאַשְׁיבָכֶם / לְחַיִּים עַולְם אֲתֹויְכֶם / וּמְחַשְּׁבּוּתִיכֶם:
זָכָר לְטֹבָה וּרְחֵם / עַמְקָעָם עַמְוֹסִי מְרַחֵם / שֻׁוָּה יְיָ עַד מָתִי וְהַגָּם / קָדוֹשׁ:

מִתְּכָה לְמַשִּׁים נְפָשׂוֹ אָשָׁם / מִצְפָּהוּ לְתִחְיָה לְרַשֵּׁם / כִּי כָּאַשְׁר יַרְדֵּן גְּנָשָׁם:
גָּזָח לְאָל יוֹדֵה לְעַוְלָמִים / כָּל יְמֵי יַרְיִדָּת הַמִּינִים / וְהַשְׁלָגָן מִן הַשָּׁמִים:

שְׁמָח בְּכָן לְנוֹצָח בְּשֻׁוּב / סְלָה חֵי חֵי לְהַזּוֹת חְשֻׁוּב / וְשָׁמָה לֹא יְשֻׁוּב:
20 חָזְקָנוּ מִיוּמִים חַיִינִי / וּמִתְּהוּמוֹת חְשֻׁוּב תַּעֲלִינוּ / שֻׁוָּה יְיָ חַלְצָה נְפָשָׁנוּ / קָדוֹשׁ:

9 וְהִיטִּבוּ בְּיָה 10 וּרְצֵנוּ הַזְּדָבָה 12 מִשְׁעוֹת הַפְּ 17 מִצְפָּה הַפְּ 18 נָצֵח אֱקֹוָה הַזְּבָה בְּ 19 לְנוֹצָח:
נָצֵח בְּ

על כל מים אשריכם ישע' לב, כדرشת חז"ל ע"ז דף ה' ב' אשריהם ישראל בזמנ שוטקים בתורה ובגמilot חסדים יצרם מסור בידם ואין הם מטורים ביד יצרם, בני אשריכם זורע' על כל מים, ואין מים אלא תורה ...
11 טבי הנוגג של. להשתמש בכל'י גנאי לפִי הדרשה ויק' רבנה ז' ב' (ע' קגב) לב נשבר ונדכה אלהים לא תבוזה (חהל' נא יט) ... ההווית הוות אם משתחמת בכל'י שבר גנאי הוא לנו, אבל הקביה כל'י תשמשיו שבורין הון, וככתוב (חהל' לד יט) קרוב ה' לשבררי לב וכו'. טהוריו לב ל' משליכ' נב' אי. 12 שֻׁוָּה הַ... בְּמַדֵּי ל'. 13 יְדִי פְּשׁוֹתָה עַי פְּרִקי רַיָּא מִג' נבראת התשובה וימין הקביה פְּשׁוֹתָה לְקַבֵּל שְׁבִים, לְפִי זה המשך לְקַבֵּל בְּמִרְצֵץ יְודָע יְשֻׁוּב וְנָחָם ל' יְוָאל בְּ יְד. בְּתִחְרֵץ גמישרים (ע"פ המשמעות בלשון הארכ). כי ובחו שמיים מארץ 14 כן אָגְבֵּיר חָסְדֵי עַלְיכֶם, כן י'ש לשלב החזרות. כרְחוֹקָם אֶרְחִיק פְּשָׁעֵיכֶם ע"ש חָלֵל' קְבִּיבָה רְחִיק מִזְרָח מִזְרָח הָרִיחָק מְמֻנוֹת פְּשָׁעָינוּ. 15 לְפָנִי תְּשֻׁבוּ וְאַשְׁיבָכֶם ע"ש יְרֵם ט' יְט אָמ' חְשֻׁוּב וְאַשְׁיבָן לְפִנֵּי תְּעִדוֹת. אֲחֻוּכָם אֲכֻתוּב אֲתָכָם, ל' וְהִתְוִית מָו' (יחז' ס' ז'). 16 עַמְוֹסִי מְרַחֵם ע"ש יְשֻׁעָה מָו' בְּ בֵית יִשְׂרָאֵל הַעֲמוֹסִים מָנִי בְּטָן. 17 מִתְּכָה לְמַשִּׁים נְפָשׂוֹ אֶשְׁם הקביה מהכה להוטא העיטה תשובה ומתחודה חטאתו ומכם עצמו רשות לפנוי, שלא כלפני בני אדם (יבמות ז' ד' ב' ב' ב'). והלשון לrox מישע' נב' י' אם תשים אשם נפשו (שדרשו חז' ברכות דף ה' א') על ממקבל את היטורין באלהה). מצפהו לתחיה לרשות מצפה למי שב בתשובה כדי לרשום אותו בחיים, ויהיינו כאשר הנשם מהיה את האדמה (והפייטן דורש את הפטוק באופן דומה לדברים הרבה ז' גודלה ירידת גשמיں שהוא

עוזו בשמי הארץ / עושה צדקה בארץ / כי אם הרוח את-הארץ:
 פור זבח ומנחה / פגע מעמד ושינה / והוליך והצמיח:
 צור כסאו קורע / צקoon קוראי מהשפרע / געטן גרע לזרע:
 אָמֵץ תוסף כי טהרתי / לשוב אליו כי סיעתי / שובה אליו כי גאלתי /
 קדוש:

25 קרוב ורחוק בלי נכל / קדמתי שלום כאבקת רוכל / ולחם לאוכל:
 רצפת חלבנה עם צרי / ריחך רע בהצעבiri / כן יהיה דבר:
 שור בין לבינך שוב / שורת אנשיים בל תשוב / אשר יצא מפי לא ישוב:
 תכון אַמְגַנְתִּי בת השובבה / תושעי בונחת ושבה

ארפא משובתם אהבם נדבה / קדוש:

הכל יודיר

21 ממשי ה° 22 שיחה ה° 23 מטהרע ב'ה° 25 קרוב ורחוק: קרב רחוק ב'ה° פ° | כאבקת ה° מכל אבקת ב'
 שcolaה כתהויה המתים, מנין, שנ' (הורשׁ ו ג) ובא נגש לנו ... מה כתיב אחריו (?) יהינו מימות) 18 נצח לאל יודה
 לעולמים החוטא מתודה (לשון זה גם בסדר העבורה 62: שניין עס וחדנו יודה לאל, כאמור חזיל סנהדר' דף מג' ב' כל הוועה
 את יצרו ומתודה עלי מעלת הכתוב כאילו יביעו להקביה שעוני העולם הזה והעולם הבא. כל ימי ירידת המים
 כל ימי עולם. 19 שמח בכך לנוצח בשוב הקביה שמה על החוטא הנוצח אותו במסובתי, כדרשת חזיל פפח, דף קיט אי'
 בא וראה שלא כמות הקביה מות בשור ודם מנצחים אותו ועצב, אבל הקביה נזחנן אוורה ושמחה. סלה חי חי להודות
 השוב עיש מא' לה יט חי הוא יודע, ריל כל זמן שהוא בחיי. ושםה לא ישוב אס חלק לשלומו לא יכול להודות.
 20 חזקנו מיוםיך חיינו עיש הוועה וב, וימחן שהוא דרשו אותו בגין (בדרכ רשי') על שני הגלויות שעברו על ישראל.
 ומתחום השוב תלענו עיש תhalb' לא, ב', ריל מהגלוות שלישית שאנו נמצאים בה. שובה ה... חול' ו.bie. 21 עזונו
 תhalb' כד ח. עומה צדקה בארץ יומ' ח.כו. 22 פור זבח ומנחה בפור, בהתפורות זבח ומנחת (כך פירשו את חזיש
 הפיטן בזורה הנזוצה, ולפי הענין נדרש תמן). פגע מעמד ושינה ג' לשובות של תפלה עיפ' בראי'כח.יא. יט כו. כד
 סג, לפי דרשת חזיל ברכות דף כי' ב', והתפלת מתקלב במקום הקרבנות. 23 צור כסאו קורע רומי ננראת למזה שדרשו
 על תפלה מנסה (דבר' רביה כי' = רות רביה ח') ושותר לו חמירה תחת כס האכבד כדי לקבל תפלה חור בתשובה. צקון
 קוראייך מהשתרע כדי שלא מתחפש ומחפור (עיש יעיש' נח ב' כי קזר המצע מהשתרע) אלא התקבל תפלה חור
 זרע לזרע נוחן לו אפשרות לעשות מעשים טובים. 24 אומץ תוסף כי טהרתי עיפ' איש איוב יט וטוהר ידים יטיף
 אמר. וההמשך: תוסף אומץ לשוב אליו כי טיעתי עיפ' מאמר חזיל (שבת דף קיד' א') בא ליטחר מסעין אותו. שובה
 אליו ... יעיש' מד כב. 25 קרוב ורחוק בלי נכל קדמתי שלום עיש יעיש' נו יט שלום שלום לרוחן ולקروب, ולפי
 דרשת חזיל ברכות דף לד' ב' (לפי שיטת ר' יוחנן) מי רחוק? שהיה רחוק מדבר עבירה מעיקרא, ומאי קרוב? שהיה קרוב
 לדבר עבירה ונתרחק ממנו השתה, ושניהם בלי נכל, ריל בלי' מהשבה רעה. כאבקת רוכל שהיש ב' מכל אבקת וכוכל, ריל
 כל הבטמים הטובים. 26 ריצפת חלבנה עם צרי רומי למושעי ישראל שראי לזרע למפלגה, עיפ' דרשת חזיל ברכות
 דף ר' ב' כל תענית שאין בה מפושע ישראל אינה תענית. ריחך רע בהעבירות אם חצטרף ללבונה שרימה טוב. 27 שור
 הבט. בין לבינך שוב עשות תשובה על העבירות שבין אדם למקום. שורת אנשיים בל תשוב ואין צורך לפיטו בפני
 אחרים, כמו שצורך לפיטו הנקנית את חברו, לפי מה שדרשו יומא דף פיז' א', וצורך לפיטו בשלוש שורות של שלשה בני אדם,
 שנ' ישר על אנשים ואמור חטאוי ושר העוית ולא שות לי (אוכב לג'כו). אשר יצא מפי לא ישוב לא אשנה את גורתי,
 אלא 28 תכון אמונתי (עיש תhalb' פט ג) בת השובבה (עיש ירמ' לא כב) תושעי בונחת ושבה עיש יעיש' ל.טו.
 ארפא משובתם אהבם נדבה הושע יר, ודרשווה (יומא דף פיז' ב') גוזלה חשבה שבשביל ייחיד שעה תשובה
 מוחלין לכל העולם כולל, שנ' ארפא משובתם אהבם נדבר כי שב אפי ממן, מהם לא נאמר אלא ממן.

אוף

קיען: לילינז' (וילט) נס כמן חזק

(למה תיגש לסת מסקוק לגל' נגע צולקה לי ומלה זולני צולקה ני מל כל צית). – ס 40.

כ. אם שם אידיר יי אדונינו / אלוי שחק עומדים להקדישנו
ואני אשירה לי ואומרנו / שמעו מלכים ורוזנים האזינו:

שם. לבדו גשגב לעולמים / לעולם [יין] דברו נצבר בשמים
ואני ליחדו בכל יום פעמים / קנה הוך על-השמים:

5 יי. יהודו במעטיריו עטרה / ישראל אשר בה אתחפאה
ואני יקר מלכותו אספהרה / שמעה עמי ואדרבה:

אקרא. עליון והollow נשמע / עטרה לראשו לענדן ולקמע
ואני עתירתי בלחש אשמע / ואזעך אליך מצרתי ותשמע:

הבו. זרותם כבוד בערך / זמירות ישמעו מכונף הארץ
10 ואני זכרו אברך במרקץ / מה אידיר שמה בכל הארץ:

2 וגמרנו ב' 3 יי הויס' דפ' 8 נשמע: ישמע כיין 9 מכונף: כנופות ה' פ'

1 כי אם ריל אמרת. שם אידיר ה' אדונינו (ציל שט?) עיש תהלי ח.ב. 2 אשירה ... האזינו שופט' ה' ג (בשינוי).
3 שם לבדו ונשגב תהלי קמא ג. לעולמים להא ולעלום הבא, וכן היו אמרים במקdash בחותמת הברכות מן העולם
ועד העולם (דברי המשנה, ברכות ט' ה). וששראים בו רמו לשנים שעמיד הקביה לחודש בהן את עולם (ונחדר, דף צ'ב ב')
ועיי גרב בפיוט הקודם, 18. לעולם ה' דברו נצבר בשמות תהלי קיט פט. 4 חונה הוך על השמים תהלי ח.ב.
5 יהודו במעטיריו עטרה קריית שמע שהיא יחווד של הקביה היא עטרה לו עיי ישראל המעתיריהם אותן. ישראל אשר
בר' אתחפאה ישע' מט' ג. 6 יקר מלכותך אספהרה עיש תהלי קמא יא. שמעה עמי ואדרבה תהלי ב.ג. 7 אקרא
עלيون עיש תהלי ג. והollow נשמע ל' בראי מה טו. עטרה לראשו לענדן פ' לקשו, עיש איזוב לא לו ענדנו
עטרות לי. ולקמע עם זה לשון קשייה (לשון התלמוד, בורות דת' ל' ב' והתחה קומעת לו חפלין). והפנין עיש מה שדרשו
בשנות הרבה כיא ד' המלאך הממונה על האפלות נוטל כל האפלות ... וושה אונן עטרות וגונתן בראשו של הקביה ...
8 עתירתי בלחש אשמע חפלתי בלחש אשמע. ואזעך אליך מצרתי ותשמע דהיב בט'. 9 הבו זרותם כבוד
בערך זרותם, פ' השמים, עיש ישע' מיב ושמים בורת תכן. בערך עיש תהלי פט ח אל גערץ בסוד קדושים. זמירות
ישמעו מכונף הארץ עיש ישע' כדור. 10 מה אידיר שמק ... תהלי ח.ב. 11 רכב רבותם תהלי סח יה, צבא

גָּדֶל. רַכְבֵּב רְבוּתִים קָדוֹשׁ אֹמְרִי / רֹגְשִׁים וְאֹפְנִים בָּרוּךְ גּוֹמְרִי
וְאַנְּיָ רְגִתִּי מֵאָה עַם שְׁמוֹנָה עֲשֶׂרָה / [וְהַגּוֹן לְבִי] יְהִיוּ לְرָצֹן אֹמְרִי:

לְאֱלֹהִינוּ. בְּרִזְנִיחַד כּוֹכְבִּי נְשָׁפִי / נְותָנִים תְּהִלָּה בְּנִי־אֱלֹהִים בְּמוֹפִי
וְאַנְּיָ אַעֲמַדָּה עַל מְצָפִי / תְּהִלָּתִי יְדַבֵּר פִּי:

15 חִילִי מַעַלָּה מִקְדִּישִׁים / זָכִי מַטָּה רֹחֲשִׁים / קָדְשָׁה בְּאַחַת מִשְׁלָשִׁים:

והאוֹפְנִים

11 אוֹפְנִים ב', 14 אַעֲמַדָּה ב'

עללה. קדוש אומרי קדוש, וכן הלה ברוך גומר. רוגשים מתחספים, ל', חה' ב' לא למת רגשו גוים. והאוֹפְנִים הם גומריבריך (חולין דף צ"א ב' צ"ב א'). 12 רנות מה עם שמונה עשרה מה ברוכות בכל יום של כל חייכ לביך (מנחות דף מג' ב'), ומוטם ייח' ברוכות של העמידה. והגיגון לב'... תה' טו. 13 ברן יחד כוכבי נשפי נותנים תהילה בני אלוהים ע"ש איוב לה' (בשינוי 'כוכבי בקר' ל'כוכבי נשפי'), ע"פ ביאור מלך נשף הנחין בתלמוד ברוכות דף ג' ב' נשף ליליא ואמי ימא), וע"פ מה שדרשו חולין דף צ"א ב' שאון מלאני השרת אומרים שירה למלחה עד שיאמרו ישראל למטה. במופי בפה (איוב טו ה'). 14 על מצפי על משמרתי (בצורוף ירמי מה יט וחבק' ב' א). תהילת ה'... חה', כמה כא.

זולת

קימין: ח-ז הליינץ כל נתן. צמיס צמי' ל' נוליט. 6 מליס צכל נול. – א 3452.

אֶל אֱלֹהִינוּ נִשׁוּב בְּצָר לְנוּ בְּגִלוּתֵנוּ / כִּי אַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עַלְיָנוּ
בְּעֻזָּן בְּצָעָנוּ מַעַל פְּנֵיךְ שְׁלָחָנוּ / הַשִּׁבְנוּ נִשׁוּבָה כִּי אַתָּה יְיָ אֱלֹהִינוּ:

גּוֹלִים בְּנֵי גּוֹלִים מְנוּנִים אָתוּנוּ בְּאִיכָּה / כָּסֶף נְמָאָס קּוֹרָאִים אָתוּנוּ בְּחוֹבָה
דִּינִיךְ יִשְׁרָאֵל מִשְׁפְּטִיךְ תְּהֻם רְבָה / שׁוּבוּ שׁוּבוּ אָמְרָתְךָ לְנוּ וְלֹא נִקְשִׁבָּה:

1 אל אלהינו ונשׁוב: אל לבבנו נסיב ב' ה' פ' (סמאזה עייר) | צדיק אתה ה' זה צדיק אתה ב' 2 שולחנו ב' 3 אומנו פ':
לנו ב' ה' 14 ומשפטיך ה' פ'

1 אל אלהינו ונשׁוב בצר לנו פיש דבר' ד' ל'. כי אתה צדיק... גחמי ט לא'. 2 בעז בצענו ע"ש ישע' נז. יוז. מעל פניך שולחנו פיש ירמי טו א. השיבנו ונשׁובה... ירמי לא. יוז. 3 גולים בני גולים מוננים אומנו מקניטים אומנו וקוואים אומנו גולים מקום לפוקום (לסון המורשת, כגן ויקיר ל'ג ו' (ע' תשעא) אומנות העולם מונין את ישראל, מל' לא מהנו איש את אחוי). כסף נמאס קוראים אומנו פיש ירמי ו' ל'. 4 משפטיך תהום רבה חה' לו ג. שׁוּבוּ שׁוּבוּ

5 הלא על כי אין שכינתך בקרבנו / מצאנו הרעות בארץ שבינו
ובכלות פחנו נהמן באחריתנו / לכט ונשובה אליך כי הוא טרף וירפהנו:

זה קים לנו נפשנו לשובבה / כאשר התבטהנו להרבות ולהיטיבה
חזק ידק ודרך לעולם נצחה / השיבנו לך אליך ונשובה:

טרפת בגולה ועד עתה אחראתי / בהתעטף עלי נפשי אתך וכרתי
10 יגעתי באנחה ומנוחה לא מצאתי / כי אחורי שובי נחמתה בשתי וגם נכלמתה:

כשר דבריך נשמעו באני ואחרם / חתומה על לבך בצדיך פתיל לצמוד
ללכת לפני אם לmod תלמד / אם תשוב ואשיבך לפני תעמד:

מרקם מפלעם לא חשקתי בכם / כי מאהבתם אתכם ואת אבותיכם
נצח חסדי יבריתי לא אסיר מכם / שבו אליו ואשובה אליויכם:

15 סכו באלי בני חמודי / ובזיכם יקלו ואכבדכם מכבדי
עשתי פלא נגד אבותיכם עבדי / גם עתה נאם לך שבו ערי:

5 שבינו: אויבינו ה° 6 כחנו: בשרנו ב' פ° 10 מנוחתי פ° 13 כי אם פ° 15 סכו ב': סובו ה°

אמרת לנו עיש יחזק, לך יא. ולא נקשיבה ריל לא רצינו להקשיב. 5 הלא על כי אין שכינתך בקרבנו מצאנו הרעות עיש דברי לא יא. 6 וככלות פחנו עיש תחל' עא ט, ויג' בכלות בשרנו עיש משלי היא. לכט ונשובה ... המשע ו.א. 7 זהبني להקביה, עיש שמות טו ג. ונשענו לשובבה עיש משלי היא. נפשי ישבוב. להרבות ולהיטיבה עיש דברי לא. 8 ודרך לעולם נצבה (במקומות נצבע) מהלך קיט פט. השיבנו ... איכה ה. 9 טרופתני בגוללה טולטלתי, ל' המדרש, כגון סדור עולם רבא ח' י' טנה היו חורין ומטורפין. ועד עתה אחראתי ל' בראי לא. 10. בהתעטף עלי נפשי את ה' וכרתי יונה ב. 10 יגעתי באנחה ומנוחה לא מצאתי ירמי מה. ב. כי אחורי שובי נחמתה בשתי וגם נכלמתה ירמי לא יא. 11 כשור דבריך... מכאן ואילך נשובה הקביה לעם, והלשן עיפ דני י.ב. ואחמוד הוא חמידות לך. חתומה על לבבי עיש שהשת חי. בצדיך פתיל עיש מודר יט טו. לאמודד להידבק. 12 אם תשוב ואשיבך לפני תעמוד ירמי טו ט. 13 מרובכם מכל עם לא חשקתי בהם דברי ז. ז. כי מאהבתי ... שם ז. ח. 14 חסדי ... לא אסיר מכם עיש והיא יג. שבו אליו ואשובה אליכם מלאכי ג. ג. 15 סוכו באלי חסרו בצלוי, עיש שופט ט טו. ובזיכם יקלו ואכבדכם מכבדי שי' ב. ל. 16 עשתי פלא נגד אבותיכם עיש

יוצר לשבח שובה

פָּרְקָה אֶדְרָךְ כַּאֲשֶׁר הָדֵין יִקְבֵּן / בְּמִסְתּוֹלְלֵיכֶם וְאוֹיְבֵיכֶם כִּי אָכְלוּ אֶת־יִעֱקָב
צְדָקוֹ מִعְשֵׂיכֶם וְהַסִּירוֹ לְבָבְךָ עַקְבָּךְ / וְבָא לְצַיּוֹן גּוֹאֵל וְלַשְׁבֵי פְּשֻׁעָה בַּיִעֱקָב :

קָבֵץ אֲקָבָץָךְ מִן הָנוּגִים אֲשֶׁר הַדְּחַתִּיךְ / וְאִיטִּיבָךְ וְאַרְבָּה אָוֹתָךְ כִּי בְּחַרְמִיךְ
20 רְחָם אַרְחָמָךְ כִּי אַלְיָהִשְׁבּוֹתִיךְ / מְחִימָתִיכְעַבְפְּשַׁעַטִּיךְ שַׁוְּבָה אַלְיָהִי בְּגַנְאַלְתִּיךְ :

שָׁוָר כִּי אַנְיִי בְּעַתָּה אֲחִישָׁנָה / הַצְּפִי אָשָׁבָצְיָוָן וְאַנְיִ אֲבָנָה
קָמֵיד לְכַבּוֹד אֲהֵיה בְּתוֹכָה וְאַשְׁכָּנָה / וְפָדוֹיִי יְהִי יְשָׁבוֹן וּבָאוּ צַיּוֹן בְּרָנָה :

אָנוּ לְעֹזֶלֶם נִסְפָּר תְּהַלְתָּךְ צְוִירָנוּ / יָעַן כִּי גָּאֵלָתָנוּ מִיד מַעֲגִינוּ
וְרָם בְּרָכָה נִכְתִּירָךְ מַלְכָנוּ / חִוְשָׁה לְעֹזֶרֶתָנוּ אַדְנִי תְּשֻׁעָתָנוּ :

עורת אבותינו

17 ואובייכם: ושונאים המ' פ' 18 יעוב בע' 19 מני: בין ה' 21 בעתה אני ה' ב' ה' פ' 22 בתוכה אהיה פ' 23 לעולם:
לעד בע' 24 יי משועתנו חושה לעורתנו ב' ה' פ'

תחל' ע' יב. וגם עתה ... יואל ב' יב. 17 פורה אדרוך עיש ישע' סג. ג. כאשר הדין יקוב כלשון התלמיד, יbam' דף צי' א' ועוד, יקוב הדין את ההר, ריל' לפני דיווק המשפה. במסתוליכם במסתוללים בהם, עיש' שמות ט' יז. כי אכלו את יעקב ירמי' יכת. 18 לו' בעקבות עיש' ירמי' יז' ט. ובא לציון גואל ... ישע' נט' כ. 19 קבץ אֲקָבָץָךְ מִן הָנוּגִים אשר הדחתיך עיש' ירמי' בט' יד' ואיטיבך וארבה אותה עיש' דבר' ל. הא. 20 רחם אַרְחָמָךְ עיש' ירמי' לא יט'. מהחית' ... ישע' מד' כב. 21 אני ה' בעתה אחישנה ישע' ס' כב, ודרשו חז'ל (טנהור' דף צ'ח א') זכו אחישנה, לא זכו בעתה. הצתי אש בציון ואני אבננה כדרשה חז'ל ב'יך ד' ס' ב' אמר הקב'יה עלי לשלם את הבURAה שהבערתי, אני החיתי אש בציון, שנ' (אייה ד' יא) ויצת אש בציון והאמיל ימודתני, ואני עתיד לבוננה באש, שנ' (וכר' ב ט) ואני אהיה לה הוימת תhalbתך עיש' תחל' עט' יג. 24 חושה לעורתנו ... מהל' לח' כגי.

מנהג פולין

יוצר

קימען: חי-צ' (פֿוֹטְ) מאכטס צלמי אכיכ. כתיס צלי ג' עולס, פֿאַטִּים 6 מילס, צקונגליס סטלה מסטעלת ט' קוגה-א. 7880. מעוגנת קזוקס מ-צ' נ' 94.

אֲשֶׁר אָל אָל כֵּל שְׁנָות עֲדָנִי
אֲלֹהִי מְרוּחָק נִמְצָא וּקְרֻוב מְאַדִּיקִי בְּדִינִי
שְׁבוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְיָ:

בְּפִרְם יַעַלְהָ הַבִּימָה לְגַרְדּוֹן לְדוֹן הַמְּחַשְׁבָּו
5 בִּגְנוּ דְּרִשְׁוּ מַעַל סְפִּיר בְּאַלְוּ שְׁבוּ
קְחוּ עַמְּכֶם דְּבָרִים וּשְׁבוּוּ:

גָּדֵל חָסֵד מְפָתָה כְּלָפִיו כְּפִיד שְׁוֹעֲנוּ
גָּבָר טֹב חִסּוּנוּ מַבְטָחָת אָדָם שְׁעֲנָנוּ
אָשָׁר לֹא יוֹשִׁעָנוּ:

10 מְוֹשִׁיעָנוּ נִקְיָוָן חָטוּי מִקְנָנוּ נִפְשָׁנוּ מַלְהָדָאִיבָה
בָּאוֹר בְּטָוִי קְנוּיָנוּ בְּסִמְכִי רָוח נְדִיבָה
אַרְפָּא מְשׁוֹבְתָם אַהֲבָם נְדָבָה / קְדוֹשָׁה:

יְיָ מִנְךָ || 4 לְדוֹן מִי לְהִידּוֹן עֲרוֹהִיבָה 8 מַבְטָחָת מִי עֲרוֹהִיבָה: מַבְטָחָת נֶךָ | שְׁפָנָנוּ מִי עֲרוֹהִיבָה: שְׁעֲנָנוּ נֶךָ 10 חִיטָוִי
רְוֹהִיבָוֶופָה: חָטִיאָנוּ מִנְךָ | מְלָאִיבָה מִי מְהֹאִיבָה עֲרָבָה 11 בָּאוֹר מִי עֲרוֹהִיבָה: בִּירּוֹר נֶךָ | קְנוּיָנוּ מִי עֲרוֹהִיבָה: קְנוּיָנוּ נֶךָ
בְּסֻומָּכִי כִּיִּי

ו אֲשֶׁר אָל אָל עִשׂ תְּהֵלָה סְגָב אֲלֵי אָתָה אֲשֶׁרֶךְ. אַיִוְה הָאָם אֲתָה תְּשַׁׁחַר אָל אָל. כִּל שְׁנָות עֲדָנִי 2 אלְהִי
מְרוּחָק נִמְצָא עַיְיָרְמִי כִּב כִּבְּאַלְהִי מְקרָב אֲנִי וְאַלְהִי מְרוּחָק, רַיִל (כְּתָרְגּוּמוֹ) מְוֹמָן חָזָק, מְלָקְדוּמָן (וכָּן פִּירְשׁ
בְּעַל עֲרוּגָת הַבּוֹשָׁט). וּקְרֻוב מְאַדִּיקִי יְשָׁעָה בְּהִ, וַיִּסְמַע אַעֲזָפְשָׁה קְבִּיהָ רָחָק בְּשִׁמְוּסָקָר הוּא לְשִׁבְטָם אַלְיוֹ (עַיִי הַפִּירְשׁ הַשְׁנִי
שם). 4 בְּפִרְם יַעַלְהָ הַבִּימָה (יִתְחַנֵּן שְׁהַדְמִין הַזּוֹרָתִי לְשָׁיאָט בְּיַעַלְהָ הַבִּמְתָה), רָק מְקַרְיָה הַוָּא לְגַרְדּוֹן לְמִקְומָם
שְׁדָנָן בּוּ (כְּלָשָׁן הַתְּלָמָוד, רַיִה יְיָא' שָׁנִים שָׁעַלְוּ לְגַרְדּוֹן לְדוֹן). 5 דְּרִשְׁוּ מַעַל סְפִּיר בְּתָרָה. בְּצָלָו שְׁבוּ עַשׂ הַשְׁעָדָת.
קְחוּ עַמְּכֶם דְּבָרִים כְּדִרְשָׁת רַיִה נִמְחָיה (פְּסִיקָתָא דְּרַיִבָּכְבִּיה דְּפָתָחָה בְּיַ), קְחוּ עַמְּכֶם דְּבָרִים, בְּעַלְיָה דְּבָרִים, קְרָאָטָם טְבָבִים
וּדְרָשָׁנִים טְבָבִים. 7 נְדָל חָסֵד חָלָה, קְמָה, בְּמִקְומָם זִוְרָב חָסֵד, שְׁבָדְרָשָׁת חָוִיל (רַיִה דְּפָיִי א'), רָב חָסֵד מְתָה כְּלָפִי חָסֵד, וּוְהָ
מָה שְׁהָא אָוֹרֶר מְתָה כְּלָפִי. כְּפִיד שְׁעוּנוּ עַשׂ אַיִוְבָל כִּד אָם בְּפִידוּ לְהָן שְׁעוּ, שְׁדָרָשׁוּ בְּתָלָמָוד (עַיִי דְּפָיִי א') אַפְּיָלוּ אַיִנָה
יִשְׁרָאֵל טְוִישָׁן מְצֹהָה לְפִנֵּי כִּי אַמְעָט כְּפִיד שְׁלַת תְּרָגְנוּלִין שְׁמַנְקָרִין בְּאַשְׁפָה אַמְזָרְפָן לְחַשְׁבָּגָן גְּדוֹלָה. 8 גָּבָר טֹב רַיִל טֹב לְבָבָר (אַיִכָה
גְּכוֹ). חִסּוּנוּ מַבְטָחָת אָדָם (וַיִּזְגַּג מַבְטָחָת נְדִיבָה). שְׁעָנָנוּ יְוָתָר טֹב לְבָטָחָה בְּהִ, מַלְבָּתוֹת בְּבָנִי אֲדָם שְׁהָם המשְׁעָן שְׁלָבוֹ, עַיִש
תְּהֵלָה, קְיָח ח (ט) טֹב לְחַסּוּת בְּהִ... 10 מְוֹשִׁיעָנוּ נִקְיָוָן חָטוּי מִקְוָנוּ עַיִש יְרָמִי יְד חָמָקוּה יִשְׁרָאֵל מְוֹשִׁיעָנוּ בְּעַת צָרָה, וְדִרְשָׁת
חָוִיל בְּמִשְׁנָה (זָמָא ח ט). 11 בִּיאָור בִּיטְ�וִי קְנוּיָנוּ בְּסִמְכִי רָוח נְדִיבָה עַדְשׁ תְּהֵלָה, נָא יְד וּרְוָתָה נְדִיבָה תְּפָכָנִי, וְהַמְשָׁךְ

דָּוְלָקִים הַצּוֹבָאִים עַל אֶרְיָאֵל יַקְהוּ בָּשְׁנָה
דָּבְקִים צָבָאֹת יִשְׂרָאֵל יַפְקֵד כְּבָרָא שָׁנָה
אֲהַיָּה בְּטַל לִיְשָׂרָאֵל יִפְרָח פְּשָׁוֹנָה:

הַלְּבָב יַכְונֵן לְמַעַלָּה מִעְלָות שְׁמִיר וְשִׁית
הַתּוֹלְמַחְחוֹלְיוֹת מִדִּימָה יַקְאִיעַ מִבֵּית
יַלְכֵוּ יוֹקְוֹתָיו וַיְהִי בָּצָאת:

וְתִיקְיּוּ יְעָזִים וַיְשַׁגֵּב בְּלָחָו לְרִצְנוֹ בְּהַאֲילָוּ
וּמְוֹרָה דָּרָךְ לְשֻׁבְבִּים עַד כְּסָאוֹ אַצְלוֹ
יְשֻׁבוּ יוֹשְׁבֵי בְּצָלוֹ:

וּמְוֹרָת גָּמָנִיוֹת קְדַשׁ צְוִירִים וּבָרוֹתִים חַצּוֹבִים
וּרְצִיּוֹן קְוֹם מַאֲחָרִי שְׁבַת בְּלָחָם הַעֲצָבִים
אֲפְרִים מַהְלָלִי עָזָד לְעֲצָבִים:

25 חָנֹן חַפֵּץ לְצְדָקָם וְלַהֲתֹזֶת בְּלִי לְכָלָה
חָנוּה מַדְשׂוּ שְׁפָרוּ מַעֲשֵיכֶם בְּעִשְׂרַת תֹּולָה
מֵחַכְמָם וַיְבִן אַלְהָה:

14 דָּבְקִים בּוּ שְׂרֵי אֶל עַרְוָה־בָּבָב 19 וַחֲיקִין עַרְוָה־בָּב | וְלְהַזְּלִילוּ גַּנְג 22 זָרָע קְדַשׁ מִנִּי צְוִירִים רְפָא | וּבָרוֹתִים גַּנְג | וְחַצּוֹבִים גַּנְג
וְלְחַיּוֹתִים מַיְךְ 26 חָווָה חָסָן 1 | בְּעִשְׂרַת נְעַרְוָה־בָּב: בעשרה מַיְךְ

הוא כפי הנראה שהזכירנה מהן בירור ביטוי של קיווי של רוח נדיבת, בamarro ארפה מושבותם ... 13 דָּוְלָקִים
הַצּוֹבָאִים עַל אֶרְיָאֵל עַשׂ יְשֻׁעָה, כַּס חַמְונֵן כָּל הַגּוֹיִם הַצּוֹבָאִים עַל הַר צִיּוֹן, וְדָוְלָקִים, דָּוְגָמָת בְּרָא לֹא לוּ כִּי דְלָקָת אַחֲרִי.
יַקְהוּ בָשְׁנָה פְּסָח הוֹשָׁעֵו בָשָׁנָה אֲפָרִים יִקְחֵה. 14 דָּבְקִים צָבָאֹת יִשְׂרָאֵל יַשְׂרָאֵל הַדָּבָקִים בָּנוּ. 16 הַלְּבָב יַכְונֵן לְמַעַלָּה
רְאֵל הַמְהֻפְלֵל יַכְנֵן אֶת לְבָוּ (לְשָׁון המשחה, ברותות ד' ר' וּוּוּ) כָּלְפִי מַאֲרֵן וּזְהִלָּה ('בְּמִדְבָּר קִיה' ב') המהפלל אֲרֵיךְ
שִׁיתְנֵן עַיְנוּ לְמַעַלָּה ... מִעְלָות שְׁמִידָר וְשִׁיתָה (עַשׂ יְשֻׁעָה) הַוְעַלה שְׁמִיר וְשִׁיתָה, פִּי קָוָק וּוּרְדוּרָה וּרְאֵל שֶׁלֹּא יִסְלֹו
מְחַשְּׁבּוֹת זֶרֶת בְּהַפְלָה. 17 הַתּוֹלְמַחְחוֹלְיוֹת שְׁקָר הַמְחַשְּׁבּוֹת (הַתּוֹלְמַלְאָה תַּחַל בֵּין, בְּרָא לֹא זָ, וְחַלְחוֹלְיוֹת פִּי' מְחַשְּׁבּוֹת, וַיִּקְרֵר
כִּי עַיְתָה וְעוֹד). מַדִּיח יִצְרָר הָרָע, יִדִּיח נִגְרָשׁ (עַשׂ יְשֻׁעָה ד'). קִצְיוֹן מִבֵּית וַיַּקְרֵר
בְּכָחָו עַשׂ אַיּוֹב לוּ כָּבֵן אֶל יִשְׁנֵב בְּכָחָו. לְרִצְנוֹ בְּהַצְּלִילוּ רְאֵל כָּל אֶחָד מְהָם. 20 וּמְוֹרָה דָּרָךְ לְשֻׁבְבִּים אַיּוֹב (שְׁטָה)
מֵיכָמוֹהוּ מְוֹרָה. עַד כְּסָאוֹ אַצְלוֹ עַיְיָ יְמָא דְּפִי אַיְיָ גְּדוֹלָה מְשׁוֹבָה שְׁמַגְעָה עַד כְּסָא הַכְּבָד, שְׁנָא, שְׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל אֶת הָאֱלֹהִין.
22 זְמִירֹת גָּמִינִות קְדַשׁ לְשָׁון הַמְשָׁנָה (פְּטָה, ד' ח'), מַתְּחִירִין גָּמִינִות שְׁלַחְקָשָׁן, רְאֵל גִּדוֹלִי הַקְּדָשָׁן, וְהַכּוֹנוֹת עַל יִשְׂרָאֵל.
צְוִירִים וּבָרוֹתִים חַצּוֹבִים עַשׂ יְשֻׁעָה, נָא אֶהָבֵיטוּ אֶל צָוָר הַצְּבָתָם וְאֶל מִקְבָּת בָּור נִקְרָתָם, רְאֵל מְחַאֲבּוֹת (הַגְּנָקָרָאִים
צְוִירִים גַּם בְּהַמְשָׁךְ אַחֲרִי, עַיְיָ תְּחֻנוֹמָה בָּלֶק יִבְּרֵכְיָה כִּי מַרְאֵשׁ צְוִירִים (בְּמִדְבָּר כְּגַט) אֶלָּו האַבְוֹת וְהַאֲמֹהֹת). 23 וְרִזְיוֹן קְוֹם מַאֲחָרִי שְׁבַת
בְּלָחָם הַעֲצָבִים עַשׂ תְּחָלִי קְבָּזוּ גַּבְּרָי 25 בְּלִי לְכָלָה בְּלִי לְכָלָה. 26 חָווָה אָמָר. חַדְשׁוּ שְׁפָרוּ מַעֲשֵיכֶם עַפְדוֹרְשָׁת חָוָל
(וַיִּקְרֵר כִּיס ר' ע' חָרְצָוּ) [עַל חָהָלָי פָּא ד תְּקֹעַ בְּחָדָשׁ שְׁוֹפֵר] בְּחָדָשׁ, חָדָשׁ מַעֲשֵיכֶם. שְׁוֹפֵר, שְׁפָרוּ מַעֲשֵיכֶם. בעשרה תֹּולָה

טֹוב שְׁלֹמוֹ לַרְחֹק וּלְקָרוֹב מִקְדִּים לַהֲחִילוֹ
טְלָאִים שָׁבוּ לְאֶבֶיכֶם מִבּוֹשׁ לְחַלּוֹ וְלִיחְלוֹ
וְיֵצְמַן קָוְלוֹ לְפָנֵי מִילּוֹ:

30

יְשַׁדְּלָם וְהִיִּתְּמִיעֵד מִמְהָר בְּשָׁטִי לְבַלְעָדִי
יְשֻׁבוֹן וְאַנְּגִעַתְּנָה עַד לְטוֹבָה לְעַדִּי
וְגַם עַתָּה נָאֵם יְיָ שָׁבוּ עַדִּי:

כָּלְיל זְבָחָיו רֹוח נְשָׁבָרָה וְגַדְכָּאִים גַּשְׁבָּוּ
כָּבּוֹד שְׁמַוְשׁוֹ כָּלִים שְׁבָוֹרִים שְׁבָחוֹ חַשְׁבָּוּ
קָרְעוּ לְבָבְכֶם וְאֶל בְּגַדְיכֶם וְשָׁבוּוּ:

לְהַקְשִׁיב מַחְלֵב אִילִים כְּדָבָרִי בֵּן יְרָחָם
לְשָׁלָם פְּרִים שָׁפָה וּמַדָּה וְעַזְבָּבִים יְרָחָם
מֵי יוֹדֵע יְשֻׁבָּן וְגַחְםָ:

40 מִחְנָה גִּבְוָרָה אֲשֶׁר לְחוֹ מַעֲצִים עַצּוּם
מִשּׁוּבָּבִים בְּגַתִּים בְּדָבָרִי כְּבָשִׂים בְּחַרְטִלְתִּים לְפָצּוּם
תְּקַעְוּ שׁוֹפֵר בְּצִיּוֹן קָדְשָׁו צָוּם:

28 מקדים שלומו למרחוק ולקרוב נ' לשומו מרחוק לקרוב מקדים מ', ערוה"ב(ע"א) 29 לאביבם: שבשמיטות ה' ג' מבוש להלו וЛИחלו נך: מבוש ליהל לו מ' ערוה"ב (גירסת ראשונה) 34 קושבו מ' נך: לו הקשיבו הגדיה ערוה"ב 35 ואושבו ר' 38 לשילום ערוה"ב בעשרות ימי תשובה ווללה הקביה את הבניינים, ואם זכו לנתחמים לחווים, כדרשת חז"ל ר' ר' דף דיז'ב. 28 טוב לנוין להקביה. שלומו לרחוק ולקרוב מקדים ע"ש ישע' נז יט'D רשות חול' ברכות דף לד'ב', ע"י ליוצר א'ור פולט קרא'ו'. 25 להחילה להצלחה, ל' ח'הלו י' ה' יהילו דרכיו, ואכן במשמעות גורם. 30ה'thon'תן קולו... ויאל ביא (וונגן בק'ק' המשיך מאן בהפטירה לשובה ובבק'ק' מפסקתו תקעו שופר) דרישו על ר'יה בפסיקתא דר'יכ' דף קני'ז' ב' וברוך שונא על קול השופר בתנחותם וישראל ב'. 31 יישדלם יפהם (ע"י תרגום אונק' שמות כב טו וכוי יפהה—ואר' ישדר). והייתו עד ממהר מלכאי ג ה (cdrשת חז'יל בפסיקתא דר'יכ' דף קס'יד' ב' ועי' ליוצר א'ור עולם', 4) ר'יל הקביה פטהה אותן בדברים אלה יהייתי פד מהרה'. 32 ואני נעשה עד לטובה ציפ' הדרשאה הניל'. לעדי לישראל, ע"ש ישע' מג'יב ואתם עד' נאמ'ה. 34 כליל ז'בחו רוח נשבריה ע"ש תחל' נא יט' ב'הו אליהם רוח נשברה... ונד' כאים קושבו, פ' נושאנו, (ט) לב' נשב'ר ונדכה, ע"י טנה'ר' דף תפלו' גמאסת, שנא' לב' נשב'ר ונדכה אלהים לא חכואה. 35 בכבוד שימושו כלים שבורים ע"פ דרשת חז'יל ויק'ר' ז' (ע' קוב), ע' ליוצר א'ור עולם', 11. 37 להקשיב מחלב אל איל'ים ר'יל הנה שמוש' מזבח טב, להקשיב..., ש'א טו כב. כד' ב'רי בן' ירוחם שמואלן אלקנה בן' ירוחם. 38 לשלים פרים שפה ע"ש וושע' יד' ג' ומודה וצוב' ירוחם ממשיל כי ג'. 39 מי יודע ישב' ונחם כנראה חפס הפיטון את המכוב כדרך תרגום יונתן (ב' יד) מן ידע דאית בידיה וחובין טוב מגהון יתירחם עליה, וכל מין ריחוב ישתקק לה' חוביה ויקבל ברבן ונחמן (ע' ערוגת הבוטש). 40 מחנה גבורה ישראל שהם מונת'ה הקביה, אשר כחו מעציים כדרשת חז'יל פסיקתא דר'יכ' דף קס'יו ב' כל זמן שישראל עשו'ת רצונו של מקום מוסיפים כח' בגבורה (לשון 'מעצים כה' נמצא שם רק בקשר למשה שהוא מעצים כה' גבורה, כמו' ועתה יגדל בא כה' ה', שם דף קס'יו א'). ויתכן

נוֹשָׂא גַּעֲשָׂה נוֹשָׂה וְכֹסֶה עֻזָּן תִּפְלֵל
נְחַשְׁבֵּי כָּל הַבְּגִידּוֹת מֹר וְקַצְיוֹת וְאַהֲלָה
אָסְפּוֹדָעַם קְדֻשָּׁו קְהַל:

45

סִדְרָ תִּפְלָה וְצְדָקָה וְתִשְׁוֹבָה בְּכֶפְרָתָן לְהַשְׁפָּבָבָה
סְבִּרָה נְשָׁבָר וְנִידְכָה בְּמַעַלָה חַלְבָו וְמַזְבָבָה
בֵּין הַאֲוָלָם וְלִמְזָבָח:

עַרְךָ מַזְעָדִים בְּהַקְרָבָה וְכֹסֶה בְּעִשְׂיה טַעַמוֹ
עַזְלִים בְּדִימִים נַעֲשִׂים בְּרִיהָ חַדְשָׁה כְּנָאָמוֹ
וַיַּקְנֵא יְיָ לְאָרְצָו וַיְחַמֵּל עַל־עַמוֹ:

פְּלוּי יְמִי תִשְׁוֹבָה בְּמוֹסְפִי עַשְׂרָה צָולָח
פָּנוּעַ בָּמוֹ פְּשָׁוט יָד וְקִבְּלָנוּ סְוִילָח
וַיַּעַן יְיָ וַיֹּאמֶר לְעַמוֹ הַנִּי שָׁלָח:

46 לכפרתו ערוה־יב בcpferto מ'

שוויתה בידי הפייטן דרשה זומה על הטסקוק يولא ב' יא כי רב מאור מהנהו כי עצום עושא דברו. אבל בפסקתא שלפנינו (שם דף קנייז ב') דורש אותו בדרך שונה, שהקביה מעטים בחן של ישראל לעשות רצונו. 41 מושבבים המועטים. בינותים בדברי כבושים (ל' המשנה, הענית ב', א') בחרת לפצום לשבור אותם (ר' ר' את לבם) בימי התשובה בכח חזרה (לפזום ל' מהל' ס. ד). נושא געשה געשה עיי פסיקתא דראיך ד' קנייז א' כביכול אין שכחה לפני, ובשביל ישראל געשה שכחן (ובנראה דרש הפייטן אל חקרי געשה אלא געשה, פ'י שכוח, ל' איככה ג' ג' נשתי תוכה, וכן פריש בעל ערהייב). וכוסה עזון תהל ומכסה את עזון התהלה, ע"ש תhalb' מהגשאת עזון עמק כסית כל חטאיהם סלה. 44 נחשבו כל הבגידות מור וקציאות ואלה כדרשת ר' יוחנן על מי שעשה תשובה (יר' פסיקתא א' דף טיז ב') כל העבירות שעשה הן נחשבן עליו וכוכיות, מה טעם (הה' מה ט) מר ואלהות קציאות כל בגדיות הרוי הין כמור ואלהות וקציאות. 46 סדר תפילה וצדקה ותשובה נזכר בכמה מקורות, כגון יר' תעב' ב' א' דף ס"ה ב'. בראשית הרבה מ"ד י"ב ע' 434. קהילת רבה ז' י"ד. פסיקתא דראיך ל' דף קנייז א' שלשה דברים מבטלים את הגירה ואליו הין חפה וצדקה ותשובה וכו'. וזה שאמר הפייטן בcpferto להשתבח ר' ר' ל' לסמן על כפרתו המשובחת. 47 סבר תואר פנים. נשבר ונדרча במעלה חלבו ומזבח עיי לעיל 12. ובעל ערהייב גורט במעלה בלבו מזבח ומגיא דרשת שאינה יודעת במדרשים שלפנינו: ... מעלה אני עליהם כאלו נבו מזבח בלבם ומעלים עליו זבחים, עיי'יש. 49 ערך מועדים בהקרבה וכטה בעשייה טעמו. עולמים בדימום געשימים ביריה חדשה עיי' ויקיר ביט י"ב (ע' תרכו) בכל מושפיק כתיב והקרבתם וכו'ן כת' ועשיהם (במד' כת ב'). הוא להן הקביה לישראל בניי מכיוון שנכנסתם לפניי בין ויצאתם בדימום (פי' בשיחורו) מעלה אני עליכם כאלו היומ נפשיהם לפניי, כאילו היום בראתי אתכם ביריה חדשה. ועי' ג'כ' פסיקתא רבי מ' דף קס'ט א'. 51 פילוי ימי תשובה כמוספי תשורה צולח הנס של עשרה ימי תשובה מוכשר כמו מוספי ראש השנה, עיי' פסיקתא רבי מ' (שם)... וכמה קרבותנו גוסף. אמר להם עשרה. פר אחד אחר כבשים בני שנה שבעה ושער עזים אחד לחטאota. הרוי עשרה. ולמה עשרה. גנדער עשרה ימי תשובה. ואם עשיהם תשובה בהם... 52 פנווע במו ר' ר' מי שמתפלל (ל' ואל חפצע בי, ירמ' ז טז) בהם. פשטוט יד וקבלנו סולח הקביה מקבל

55 צור מכְּשׂוֹל סתתו בו לכְּבָשׁוֹ מהם עיליכם
צַדְקוֹ עד אֲעֵבָרָיו וְרוֹתִי תַּחֲדֵשׁ מַעַלְלִיכֶם
וְאֵת הַצְפּוֹנִי אֲרֻחִיק מַעַלְלִיכֶם:

קְוֹעַלְמָ בְּנַטּוֹתָו לְהַחֲרִיט יִסּוּדָתָיו וְלַחֲתָמָה
גַּרְקָסִיו לֹא עַמְדוּ עַד תְּשׁוֹבָה קָדְמָה
60   אל תִּרְאֵי אֲדָמָה:

רְעִים הַמְשֻׁתּוֹקִים עַלְיָה לְבָלָתִי מוֹת יִסּוּדִי
רֹצַעַם יִשְׁבִּית אַרְבָּע חִיוֹת הָאָרֶץ מַחְסָדִי
אל תִּרְאֵו בְּהַמּוֹת שְׁדֵי:

שְׁפּוֹלִים מֵאָרֶץ דּוּבָרִים יִתְגַּעֲרוּ מַעַפָּר וַיַּצְמַחוּ
55   שְׁלָמִים בְּסֶפֶר הַמִּים יִכְתְּבוּ וְלֹא יִמְחָוּ
וּבְגַן צַיּוֹן גִּילּוֹ וַשְּׁמָחוֹ:

תִּמְיָמוֹן עוֹד יַאֲמִנוּ וַיִּתְמַנוּ גָּדָר וְדָתָר
תִּמְלָא בְּטַנְמָ צָפּוֹן חָלָקָם וַמְתַנְמָ תְּמָדָר
וּמְלָאוּ גָּגָרָנוֹת בָּרָ:

70 תִּמְגַּנְנָה וַתִּתְמַנָּה שְׁנִי רָעָה אָדָם שְׁנִים
מִחְמָוד אָמָרוּ יַאֲמִן לְשִׁמְחָנוּ כְּנָגָדָם מַדְשָׁנִים
וַשְּׁלָמָתִי לְכָם אֶת־הַשְׁנִים:

55 לכבותך 61 המשותוקים עליה נ: המשותעים בה מ'ך | 64 יתגעו מ': יונשו נך | 67 כנדבר עירוה"ב | 68 בתנות
עירוה"ב: נפשם מ'ין | ומנתנה ערוה"ב: ומנתם מ'ין | כמושבר ב | 70 ותתמנינה רך
אוּתוֹ בְּפִשְׁיטַת יָד, וְכָנָרָה תְּמַסֵּף הַפִּיטֵּן כִּרְכַּת הַמּוֹאָה: הַנְּגִינָה שְׁוֹלָה יְיִי אַלְיָם. 55 צור מכְּשׂוֹל יִצְרָא הַנְּקָרָא
מושב (סוכה ד' נ"ב א') וְדוֹמָה לְאַזְרָדָגָל. סתתו בו ... עַי פִּיסְמָתָא דְּרִיכָּב דְּרִיכָּה א' כִּי כְשַׁלְמָ בְּעַוֹנָק (חוושע יד ב) ...
לְצֹר גְּבוּהָ שְׁהִיה עַוְדָר בְּפִרְשַׁת דְּרִיכִים וְהִיו בְּנֵי אָדָם נְכַשְּׁלִים בָּו, אָמָר לְהַם הַמְלָךְ סְתָמָה קִימָעָה עַד שְׁתַבָּא הַשָּׁהָה וְאַנְיָי
מַעֲבִירוּ מִן הָעוֹלָם (ועי') דְּרִשָּׁה דּוֹמָה בְּהַעֲלוֹתָךְ יי' (י"ט ב'בוֹר). לְכַבְשׁוּ מִמְּעוֹלָיכֶם לְכַבְשׁוּ אֶת הַיּוֹצֵר שְׁלָא יִבְיאָ
אַתֶּם לְחַטָּאת. 56 צַדְקוֹ מַעֲשֵיכֶם. וְאֶת הַצְפּוֹנִי אֲרֻחִיק מַעַלְלִיכֶם עַי סְכוֹנָה נ'ב' א'. 58 קְוֹעַלְמָ בְּנַטּוֹתָו שְׁהַקְבִּיה
בְּרָא אֶת הָעוֹלָם. לְהַחֲרִיט יִסּוּדָתָיו כָּאַלְוָו לְאַזְרָ אַזְרָם בְּרוֹתָ (ל' שְׁמוֹת ל'ב'). 59 קְוֹרֶקְסִיו לֹא עַמְדוּ (לְשׁוֹן המדרש), בְּגֹונָן
פְּרָקִי רְיאָג'י קְוֹרֶקְטִי הַשְׁמִים) עַד תְּשׁוֹבָה קָדְמָה עַי' פְּרָקִי ר' אַלְיעָזָר ג' ... כִּי הַקְבִּיה הַחֲרִיט לְפָגִינוּ אֶת הָעוֹלָם וְאַל הִי
עוֹמֵד עַד שְׁבָרָא אֶת הַתְּשׁוֹבָה. 61 רְעִים יִשְׂרָאֵל, עַי שְׁהַיָּשׁ הַבָּ. המשותוקים עַלְיָה הַגְּנָגִים הַתְּשׁוֹבָה. 62 רְעוֹם הַקְבִּיה.
ישְׁבִּית אַרְבָּע חִיוֹת הָאָרֶץ וְמַתְאָרוֹת בְּזָנִי ז' גְּ וְהַלְאָה, וְהִם אוֹבֵי יִשְׂרָאֵל. מַחְסָדִי מַחְרָפִי (ל' פָּן יִחְסֹדָ שְׁוֹמָעָ, מְשִׁלְיָ
כָּה י'). 64 שְׁפּוֹלִים מֵאָרֶץ דּוּבָרִים עַי שְׁעַטְמָ כְּט דְּ וְשְׁפָלָת מֵאָרֶץ תְּדִבְרִי. יִתְגַּעֲרוּ מַעַפָּר עַי שְׁעַטְמָ נְבָ בְּהַתְנָעָרִי
מַעַפָּר. 65 שְׁלָמִים בְּסֶפֶר הַחִיִּים יִכְתְּבוּ וְלֹא יִמְחָוּ מַעַפָּר עַי שְׁעַטְמָ סְטָט כְּט (יְמָהוּ מַסְפָּר חִיִּים וְעַט צְדִיקִים אֶל
יִכְתְּבוּ) לְבָרָכה. 67 תִּמְיָמוֹן עוֹד יַאֲמִנוּ עַי שְׁעַטְמָ מְטָבָה וְהִיו מְלָבִים אַמְנוֹנָה. וַיִּתְמַנוּ גָּדָר וְדָתָר שְׁמוֹת של שְׁרוֹתָה,

**תְּבָרֵךְ וַתְּנַקֵּן צְוִירִים חֲצַבְתֶּם וְגַבְעֹות חָלַלְתֶּם
תְּבִיאוּ טַרְפָּה בְּבִיתִי רָאשֵׁית קָצִירְכֶם וְחַלְלַתֶּם
וְאַכְלַתֶּם אֲכָל וְשַׁבּוּעַ וְהַלְלַתֶּם:**

75

**אַת שְׁמָמֶלֶךְ יְוָרָא אַדְקָתוֹ כְּהַרְרִידְאָל
יְרֻחָם בְּנִיחּוֹת מְנוּחָתוֹ כְּאַרְיאָל וְהַהְרָאָל
וַיַּדְעַתָּם כִּי בְּקָרְבָּה יִשְׂרָאֵל / קָדוֹשׁ:**

הכל יודוך

73 צוריהם ערוה"ב 76 המכובד מ' ערוה"ב | יורה מ' ערוה"ב: יורה נך

דני' ב' ג' 68 תמלא בתnom צפון הלקם ומתרטם ע"ש תhalb' יוזח חלקם בחיות וצפונך תמלא בטnom. 70 תמנגה ער הטוף, ר"ל תכלינה. אודם שנים החטא שהוא אדם כצמר שני (ישע' א יח). 71 תחמוד אמרו של הנביא יושלמי לבם את השנים" (יואל ב כה) היהיה אמת (חאמוד, פ"י מהמוד, מלה מוחודשת ע"י הפייטנים דוגמת תלמוד, תנחות ובזומה). כנגדם מדושנים לשמה אותן שנאה מדורשני עונגן כנגדם. 73 מברוז פיש ישע' נב' לא חברו נושאיל כי ה'. צוריהם חוצבתם וגבועות חולבתם כזחות האבות והאמהות, ע"ש ישע' נא איב הבינו אל צור חוצבתם... אל אברהט אביכם ואל שרה תחולבכם, ואמהות נקראים צוריהם וגבועות בכמה מקורות, ע"י תמןואו בכל ייב' (ייט' נובר) כי מראש צוריהם (במד' כב ט) אל האבות, ומגבועות אשורנו, אלו האמהות. ועי' פסיקתה דרכ' דף כיב א'. ודרשה דומה, שאבות ואמהות קרייטם הרים וגבועות, ספרי דברים שני'ב. ויעג' בצוריהם, ומסתבר. 74 תבייאו טרף בבייתי פיש מלאכיני. ראשית קצירכם ויק' כבוי, וייתכן שהכוונה אל הבכורים. וחולחתם כנון כרום ורבץ. וחלילתם המשך הוא 76 את שם מכובד יורה, ע"ש דבר', כה נח את השם הנכבד והמורא זהה. צדקתו בהררי אל תhalb' לו. ו? מנוחת מנוחתו בבית המקדש, ע"ש תhalb' קלב ח קומה ה' למנוחתך. כאריאל וההראאל שמות לביהם לפקידי ישב' כת' ב. ייחוק', מג טו.

אופן

קיוון: ה'כ מנסס גלדי... (ה'כ מקלי מחלת פטוקי פ' טליינו, כס שאמצ' נטפל סעולה סטליטם.
צחיס צני ל' נוליט. 6 מליס צכל נוכ. – ב' 28. עלוגת סצוקס ס' 3 ע' 133).

**הָאָזִינו אֲבִירִים בְּנֵי אֱלִים מָוֶרֶא מִקְדָּשׁ כִּמְהִינָנוּ
בְּהִדְרַת קָדֵשׁ שִׁימּוּ פְנֵיכֶם לְתַלְפִּיּוֹת גָּבְהָנוּ
גַם בְּמִקְדָּשׁ מַעַט הַשִּׁירָוּ עַפְעָפִי גִּיהְנוּ
וְהַשְׁתַּחַווּ לְהַר קָדְשׁוּ כִּי קָדוֹשׁ יִי אֱלֹהִינוּ:**

כ"י נך || 3 היישרו ז': ניישיר נגיישה ערוה"ב

1 האזינו... בני אלים ע"ש תhalb' כת א', שדרשו על האבות מגילה דף יי' ב', ובזה פונה השיז' אל הקהלה. מורה מקדש לשון חכמים, בגין ספרא קדושים פרק ז' ח'. יבמות דפרק ז' ב'. כמהינו הכהנים ומתחווים לביהם. 2 בהדרת קדש תhalb' כת ב', ר"ל בהדרת קדש, כדרשת חזיל ברכות דף ל' ב'. שימו פניכם לתלפיות גבהנו לביהם. ע"ש שהיש' ד' ב', כדרשת

5 יערף דברך לך לאות נפת תפוף למתקה
העת יושבת בנטים קול גלוס לנתקה
יעודים חברים מקשיבים מוחשים דממה דקה
ויגבה יי צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה:

כִּי [שם יי אקרא] זה יושב תחלות חָלֵף גַּאי תְּיוּ גַּאנַּי
חַנִּין קְדוּשָׁת שֶׁלְשָׁתָן? הַתְּפָאָר בָּם נְשָׁאָנִי 10
טְפָס שְׁפִים מִמֶּם גַּמְול טוֹבָה הָרָאָנִי
וְהַתְּקָדְשָׁתָם וְקִיּוּתָם קָדוֹשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי:

הצור ידוזון מלבי צבאות מרויצחים בלי לעקב
כון עת רצון פוי רקיעים לקוב
להעריך להעליץ סגלה מכתב מבאר לנקוב 15
ירקניש שמי והקדיש את קדוש יעקב:

9 שם יי אקרא באותיות קטינה נ | 11 טיכס גערוה"ב: טכס ק 13 מלכי צבאות נ: מלאכי צבאות ערוה"ב
14 כוונת גערוה"ב: כוונה ק 15 להעליץ להעריך ג להעליך להערכה ערוה"ב

ח'יל (ברכות דף ל' א) חל של פיות פוגים בו. 3 במקdash מעט יוזק לא ט, ודרשו על בתיה כנסיות בתמי מדשות מגילה דף כ'ט א. היישרו עצפני ויוננו ע"ש משלידי כה עניין לנכח ביטו ועפערך יישרו גנדך. ויגנו ל' גונת, ר'ל עינינו. 4 והשתחו להר קדשו... מהל' צטט. 5 יערוף דבר דברו, ע"ש שהיש ז' דובב שפי ישנים. לך לקוחה תורה, ע"ש דברי לך א יערוף ממתר לך, שדרשו על החורה הענית דף ז' א. נופת תפוף למתקה ע"ש שהיש ז' אי, וכוונות הפייטן על דברי תורה המתוקים מודבש ונופת אוטם (טהלה יט אי). 6 העת יושבת בגנים שהיש שדרשו במדרש על ישראל שבאים לבית הבנתם וקורין ק"ש ועוברין לפני החיבת וקורין בתרות וכו'. וזה מה שאמר קילוס לותקה להל את ה. 7 ועודים חברים מקשיבים בדרשה (שם) או מלאכי השתרת (הנקראים חבירים) שומעים מוחשים דממה דקה (ע"ש מא יט אי) שותקים ומוציאים רק דמה דקה. 8 יונגה ה... ישב' ה ט. 9 זה כינוי להכבה (ע"ש שמota טו ב). יושבת תחלות ח'יל' כב ד. ח'יל' גאותינו ניאני עיי' תנומא בשליח כי'ב כי גאה גאה, גיאני וגיאתינו, גאנַי גאנַי במאטריס... אף אני בגאטינו במזרים וכו'. 10 ח'ין קדושים שלשנן ח'ין פוי' דיבור או כדומה (בטיטו ריגל בפיוטים), ר'ל נשאנו ה' להחפאר בבתיו הקדושים המשולשת. 11 טיכס שתים מהם גמול טובו הראינו עיפ' ויקיר כד' ח' (ע' חקס) כל יום ויום והעלינו מכתירים לפני הקב"ה שלש קדושים ואומריהם קורש קדוש, מה ק' עיטה, נתן בראשו אות ושותחים בראשן של ישראל, הה"ד... והתקדשותם והיותם קדושים (והוא הפסוק המובא כאן, ויק' יא מד). 13 יידוזון ע"ש ח'יל' סח יי מלאכי צבאות ידוזון ידוזון, פוי' מתנוועטם. בלי לעקב בלי עיכוב (ע"ש אויב לו ד ולא ענקם). 14 כיוון עת רצון פוי רקיעים לקוב לחדור להלונות הרקיע כיוון הוא עת רצון (ל' מהל' טס יד וועוד). 15 להעליץ סגלה לשם את ישראל והגראת סגולה (שםות יט ה). מכתב מבואר לנקוב לסמן את הכתוב המפורש. 16 יקדישו שמוי' וכרי' ישב' בט'כ. 17 מסויים באלי שנאן מצטין באלי (ע"ש מהל' טס יח רכב אללים רובותם אלפי שנא' ועי' גיב' דני' ז'). 18 נורא בני אלים (ל' מהל' בט א) בתוכך צבאו אותן עיי' הגינה דף סי' א' ואחת מרבות קדושים. וכח אחת אמרת קדוש ה' צבאות מלא כל הארץ בכוור, כמתואר בפרק מפרקי היכלות (ילינק, בתיה מדשות ג', ע' 163 = איגנשטיין, אוצר המדרשים א' 123). להנאות להיות נאה.

מִסְים בְּאַלְפֵי שָׁנָן בְּקָדוֹשִׁי רֶבֶּן רַבּוֹות
נוֹרָא בְּבָנֵי אֱלֹהִים בְּתוֹךְ צְבָאוֹ אֵלֶת
סּוּבְכִים כִּסְאָכְבּוֹד בְּשָׁלוֹשׁ כְּתֹות לְהֻגְנָות
קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאות:

20

והחיות ישוררו

18 אלים נ: אלהים נ | בטורocabיו הואות נ 19 להגאות ג ערוהיב: לנאות נ

זולת

קיאן: ה-ז מכם זכרי מכך. זתים נ-ז טוויס. 6 מליס זכל טו. זקוגcis פגלה מוקלה. – א 120.

אָדָעָה כִּי־אֵין זוֹלָתָךְ לְנָאֹל נְצִירָה כְּאַישׁוֹן
בְּעוֹתָה לְעוֹתָה וּעֲבוּטָה בֵּין אַצְרָה וּדְשָׁוֹן
גּוֹעָה אַחֲרִי שׁוֹבֵי נְחַמְתִּי בְּלֵב וּבְלִשׁוֹן
וְאָמָרָה אֶלְכָה וְאַשּׁוֹבָה אֶל־אִישֵּׁי הַרְאָשָׁון:

דִּמְתָּה לְאַשָּׁה עַזְוַבָּה וּעֲצִיבָה הַתְּשִׁבָּח בְּעַזְבָּךְ
הַנְּךָ לֹא שְׁנִית וְלֹא תָּאַלְמַן בְּהַשְׁזִיבָךְ
וּתְחַזֵּר לְחַבְתָּה הַרְאָשָׁוֹנָה סְפָר כְּרִיתּוֹת בְּהַקְזִיבָךְ
שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי הַשׁוּלְמִית שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי נְגַחּוֹת־בָּךְ:

5

כִּי־מְגַךְ || 3 בְּלֵב: בְּפֶה נ 6 אֶל מַאֲלָמָן עֲרוֹהִיב

1 אדרעה כי אין זולתך לנואל לך רוחך. נצורה כאישון ישראל, ע"ש דבר' לבבי יצרכנו כאישוןינו. 2 בעוטה דרסתה. ולעוטה אכולה (מל' הלעטני, בראי, כה ל). ועבותה ממושכנת (מל' עבטות, דברי כד י ועוד). בין אצרא ודרשן שמות בני שער (בראי לו כא). 3 גועה צעקטה. אחריו שובי נחמתה ירמי לא ית. 4 ואמרה אלכה ואשוכה... הוועב ב ט. 5 לאשה עזובבה ועצובתה לי ישע' נד ג. החשכח בעזבך בעובכה אומך, ועי' מה שדרשו חוזל על הכלוב ישע' מט יד ותחמר ציון עזבני ה' וכמי ברכות דף ל'ב ב'. 6 הנך לא שנית עיש מלacci ג. וולא תאלמן אותה, ע"ש ירמי נאה כי לא אלמן ישראל. בהשיזברך בהצילך אותה (מל' טויב בארכמייה). 7 ספר כרithות (ל' ישע' נ א) בהכזיבך כשתבצל. 8 שובי שובי...שה"ז ז. 9 זונת לה תשובה להלbin כיסוף מאדם ע"ש ישע' איך אם יהיה חטאיכם כשנים

10

וְמִנְתַּחַת לְהַלְבֵּין כָּסֹוף מְאָדָם
חַשְׁבָּה בְּשֶׁבַע קָדוּמִים פְּעֻלָּה לְבָשָׂר וְדָם
פָּרָם קָרִים יָלְדוּ וַתְּחַולֵּל אָרֶץ וְתִקְדַּם
פְּשָׁב אָנוֹשׁ עַד דְּכָא נִתְּאַמֵּר שׂוּבוּ בְּנֵי אָדָם:

15

יִדְידָוֹת סְגָלָת נָעֲרוֹת חֹלוֹת אַהֲבָה בְּלַהֲלוֹתִי
כְּמַעַר אִישׁ וְלוֹיוֹת הַזְּרָעָת חַבְתַּת שְׁלָמִי
לְבַעֲבָור גָּדְלָת פְּתַח לְשָׁא פְּבָד מְבִלְעִי
הַשִּׁיבָּנִי וְאַשְׁוֹבָה כִּי אַתָּה יְיָ אֱלֹהִי:

20

מְרוֹד וְטַרוֹד בְּפַתִּוי גָּדֵשׁ אָנוּ לְאָלוֹת
נוֹרָא לֹא יִתְבּוֹנֵן בַּיד פְּשָׁעוֹ לְשָׁלוֹת
סִיעּוֹ בְּבָוא לְהַטְהָרָה וּמַתְהָרָה בְּמִקְוָה שְׁלוֹת
וַיֵּשֶׁב אַלְמִינִי וַיַּרְחַמֵּהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֵּה לְסָלוֹת:

עָזָן בְּעַלְיִי תְּשֻׁבָּה יַכְבִּשׁ וַיַּעֲבִיר וַיִּפְשֹׁלֵל
פְּשַׁעַי זְדוֹנוֹת עוֹשָׂה כְּשֶׁגּוֹנָת שָׁוֹל יִשּׁוֹל
צָרוֹר וְצָפֹנָה וְמִסְתִּית יַבְעֵר יַגְעֵר לְנַחְשׁוֹל
שׂוּבוּ וְהַשִּׁיבוּ מִכֶּל פְּשַׁעַיָּכֶם וְלֹא יִהְיֶה לְכֶם לְמַכְשּׁוֹל:

11 מוקדם נ 13 בלהളיהוף: בלה hollowif (ו) ערוהיב מִתְּהַלְּתִי מִנְּךָ 14 הוראת מ'ך: הוראת נ 15 לבבורה: לסבול מ'
19 להטהר: לטהר ערוהיב (שما זה עיקר) 22 כשגנות עשוֹה נ 23 צפוני נ 23 כנחשול מ' ערוהיב
כשלג ילבינו אם אדרימו וככו. וככטוף פ'י תשקה. 10 חושבה בשבעה קדומים שנבראו העולם, כדרשת חיל
פרק ר'א כ'. פטחים דף ניד א' וועוד. תעלה רפהאה (ירמי ל ג' וג'ו). 11 טרם הרימים يولדו... תשב אונוש עד דכא...
תחול' צ' בג' וכדרשת חמיל שם. 13 יידידות סגולה נערות אהבה בללהויה, פ'י בעשועי, ע'ש משלי כו ייח' כמחללה (ל' הש"ש ב' א)
מסוגלה יידידות נערות שהיתה לי (עיש' יומ' ב' ב'). בללהויה, פ'י בעשועי, ע'ש משלי כו ייח' כמחללה (ו'ימ' ל' שגנון), ורוחק
הוא). 14 כמער איש ולוiot מיא ז' לו, כאיש המוערת בלוויה שלו (יומא דף ניד ב'). הוראת חבת שלהי הי' חיבת
ה' לישראל. שלהי, פ'י עיייפי (ול' תרגום ה'וא, גאנון דבר' בה ח'ו). 15 מבלהי האוביים המבהילים אותו. 16 הש'יבני
ואשובה... יומ' לא ז'. 17 מרוד בן אדם המורד בבראו וטרוד בפתחו ר'יל בפתחו יצ'ר. גודש און לאלוֹת להתכלך
בעוגות גודשים, (ל' נתעב ואלה, איוב טו טז). 18נוֹרָא לֹא יִתְבּוֹנֵן עִשְׁאֵי יְהוָה יְדַע מִתְּשִׁ�וָה וַיַּרְא אָנוּ
וְלֹא יִתְבּוֹנֵן, ע'פ' הדרשה (פסיק) דרכ' דף קס'ג ב' ואילך) בנוגע שבועלם אדם עושא גודשים גודשים של עבירות וועסה
תשובה, בכיכול וירא און ולא יתבונן. עצי' דרשת דומה במד' תהילים ה' דף כייז' ב'. ביד פשעו לשלוח ע'ש איוב ח' ד'
וישלחם ביד פשעם. ר'יל הקב'ה לא יקפיד לשלו ביד פשעו אלא 19 סיעו בברוא להטהר לפי מאמר חז'יל שבת דף קיד' א'
יומא דף ל'יח ב' בא ליטהר מסעין אותו. ומטהרו במקווה שלוחה בדרשת ר' עקיבא במשנה (יומא ח' ט') מקוה ישאל
(ירמי יד ח) מה מקווה מטהר את הטמאים אף הקב'ה מטהר את ישראל. ושלוח שם מעין הוא בירושלם (ישע' ח'). 20 וישוב
אל ה'... ישע' גנד ז'. 21 עזן בعلוי תשובה יכבוד ויעביר כדרשת חמיל ר'יה דף ייז' א' ר' אליטזר אומר כבשו
שנאמר (מייקה ז יט) ישב ירחמניו יכחש עונחינו. ר' יוסי בר חנינא אמר נשא... תנא דבי ר' ישמעאל מעביר ראשון רASON.

קָוִי וְהַאֲחֶר וְהַיָּעֵל בְּמַחְשָׁבֹתֵיכֶם
בְּרוּחוֹמָן חָנָם וְצִדְקָה יְרָאָה מִשְׁוּבָתֵיכֶם
שָׁאוֹן קֹולו יִפּוֹצֵץ בְּכָל מִתְנוֹת מִשְׁבָּתֵיכֶם
שֻׁבוּ בְּנֵים שָׁוֹבָבִים אֶרְפָּא מִשְׁוּבָתֵיכֶם:

25

תְּמִיד הַוְּלָךְ שָׁוֹבֵב גִּבְּהָה וְעַתָּק לְהַשִּׁיחָה
תְּכִלִּיתוֹ מִרְעָתוֹ נְחָם וּבָא כְּפֹופּ לְהַשְׁטִיחָה
תוֹתְלָתוֹ חָק מִתּוֹק מְלַגְטָוָר בְּרָאשֵׁתוֹ הַטִּיחָה
בְּשֻׁבָּה וְנַחַת תּוֹשְׁעָזָן בְּהַשְּׁקָט וּבְבָטָחָה:

30

תְּמִימִיו בְּעַתְּרָם נְעַתָּר לְהַמִּיטֵּב אֹתָהּ
תְּמִחרֹות רְגָנוֹת בְּרַחְמָנוֹת הַהְפָּךְ כְּעַתָּר לְתִבְוֹאוֹת
תְּוֹהִים מִדְּרָכֵם כְּשֻׁבָּבִים נְכוֹנוּ לְנַחּוֹמִי נְבוֹאוֹת
שֻׁבוּ אֱלִי וְאַשְׁוֹבָה אֲלִיכֶם אָמֵר יְיָ צְבָאוֹת:

35

29 להשיהה דְּפִי: להניהה מִנְך 31 הטיהה דְּעַרְוָה־בְּמִיּוֹב 33 נְעַתָּר מִנְך, וְעַיְעַרְוָה־בְּמִיּוֹב 35 לנַחְמִי מִיּוֹב

ויפשול ימוך לאחוריו (ל', המשנה, כגון ב' י' והפסילן לאחוריו), והפיין כתוב הבניין הקל כנראה במשמעות 'לורוק'.
22 פשעי ודרונות עשוosa כشنנות כמשמעות כהן אמר הויל יומא דף פ' ז' גודלה תשובה שודונות גנטוש לו כשןנות. שלול ישול
ר'יל יפבר. 23 צדרור וצפונה ע"ש השע' י"ב צדרור עון ארפים צפונה חטאורה, ר'יל העברות הדמנות וגזרות, והמתיה
(הוא יצר הרע) יבער ויינער למצלחה (הענין ע"פ מיכה ז' יט ותשליך במצלוחים יט כל חטאתם). ונחשול פ' רות טורה ביט (כלשון
חכמים, כגון ב'ם נ'ט ב') עמד עליו נחשול), וכנראה כאן במשמעותם גלי הים. 24 שובבו והשירבו... יחו', יה' ל. 25 קיווי זה
אחר זה ע"ש תhalb', זו יד קואה אל ה'... וקואה אל ה', ודרשת חז'ל ברכות דך ל'ב ב' א'ם ראה אדם שהפלל ולא נענה וחז'ר
ויחפכל. 26 ר'חים י'חן חנס ע"ש תhalb', נא' חנני אליהם בחסרך, ע"י מה שדרשו במדרשי תלמידים ר'ך ק'ם כ'... וצדקה ירצה
תשובותיכם יקבלו אותם כעולה נדבה, ע"י מה שדרשו חז'ל יומא דף פ' ז' ב'. 27 שאון קולו יפוצץ יוכרי. 28 שובבו
בנים שובבים... ירמ' ב' כב. 29 תמייד הולך שובב אפלו מי שהיה רשות כל מינו ועשה משובה באחרונה, כדרשת חז'ל
קידושין דף מ' ב'. נבואה ועתק להשיהה ע"ש סי' א' ב' אל תרבו מדרשו בגביה גביה יצא עתק מפייכם, ר'יל לדבר באנאות.
30 תבליתו מרעתו נחם בסופו שב מהטאותו. 31 תוחלתו חך מתוּחוֹה ה', ע"ש שה'ש ה'טו חכו ממתיקים, שדרשו
על הקב"ה, כגון (שה'ש רבבה שם)... והשיבו וחיו, יש לך חיך גדול מוקמות? מלנטור בראשיתו הטיהה מלנטור את אשר
הטיה כלפי מעלה מקרים (כלשון חכמים, כגון תענית דף כ'יה א' לפולם אל יטח א'ם ר'ם דברים כלפי מעלה). 32 בשובה
ונחנת... ישע' ל' מו. 33 נעתר להם דה'א ה' כ, ר'יל יפבר. להיטיב אותן ע"ש תhalb', פ' יז עשה עמי אותן לטובה.
34 תחרות... יהפ' התפללה תפוף את רוג'ו ה' לרchromים. עצה לתהבותות הוא המולג הנדרש שהמפעינים בו את התבואה (כגון
סוכה ודף א' ראות להופכן בעתר), ודרשו חז'ל י'ב' מ' דף ס' ז' א' למה נשלה תפלה של צדיים עצה, מה עתר זה מהפ'ר
התבואה מקום למקומות נך תפלהן של צדיקים מהפכת מודתו של הקב"ה ממדת רגנות למדת רחמנות. 35 תוהירם בעלי משובה
המתחרסים (ל', תוהיר על הראות, קידושין דף מ' ב', ר'רו' פאה א' א' דף ט'ז ב' וועז). מדרכם כשובם נכונו לנחומי

40

פְּקֻדָּה יְדִיכֶךָ רְצָח וּמְכַשֵּׁל הָרָם וְהָדָם
תֹּודַת חָזֶג זְכַנּוּ נָעַבָּר בְּפָסְקָן וְנָדָדָם
תְּשֻׁבָּה לְקַנְנָנוּ כְּמַנוֹּף תְּבִיאָנוּ מִים וּמִקְדָּם
הַשִּׁיבָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵיךְ וּנְשֻׁבָּה חֲדַשׁ יְמִינָנוּ כְּקָדָם:

עורת אבותינו

38 נדרם ר

נבואות כמאמר חז"ל ברכות דף ל"ד ב' כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא לבעלי תשובה. 36 שובו אליו ואשובה אליהם... מלאכי ג. ז. 37 תקיף כיוני להקביה. ומכשול הרם ע"ש ישע' גז יד, ודרשווה על יציר הארץ סוכה דף נ"ב א'. והדרם השתק. 38חוותה חוגג זכו ע"ש מהל' מב ה. ונעבור בספק ונדרם שם. 39 תשוב קנוו כמנוף כמו ממצרים, ע"ש ישע' גא. יא יוסף אדני שניית ידו לknorth את שאר עמו. תביאנו מים ומקדם דוגמת מהל' קז ג. 40 השיבנו ה' אליך...איכה ה' כא.

מנהג וורמיוזא
יוצר

קיאן: ס"ב (כטול) מלחמת (צעדייס סאוקה) קדום: מלחמת (כטול) צל יונקן צנ' קלאוס צלבי (מלחמות) מלח. צמיס צני ג' טוליס. 4-5 מליס צכל טוכ. צקוף כל צ'ית סקלס מען סמיילו. – א. 4456.

אֱלֹהֵי יְשֻׁעָנוּ נֹרְאֹת מְאָזִים / אֹתְתָּמָרְבָּה דָּגָול וּמְסִימָם
מְבָטָח כָּלְקָצָן אָרֶץ זִים:

בְּאַזְתָּחִיתִיו יְוָשְׁבֵי קָצָות מְאָזִים / בְּשָׁמָן בְּטוּחִים מְפָרְשֵׁי יְמִים
שָׁאוֹן גְּלִילָם וְהַמּוֹן לְאָמִים:

גָּדוֹל כָּה וּמָרָה אָרְחוֹ / גָּוְבָּה שָׁלוֹ וּמָאָרֵיךְ רְוֹחוֹ
הָן אַל יְשַׁגֵּב בְּלָחוֹ:

מִקּוֹר נְזִילִים חַיִם מִקְנָה רְחִיצָתִי / מְעִינָךְ נֶקֶה חֹבּוֹת מְעִילָתִי
הַלְּאָ-אָרְחָצָן בְּהָם וְטָהָרָתִי. לְפָנֵי קְדוּשָׁה:

כ"י וְלָ* (=לונדון, ג.מ. 18832-Add; דפוס מערבות יוצרים..., פדרם תע"ד) || 1 ברבנה וְלָ* 2 כל מפרשי ל* דפ"

1 אלהי ישענו... חהלה' סה ו, ועי' לכל הפינות פטיקחה דרייכ' כהה (דף קני' א' ואילך). מאויים שנפלתיהם על הבריות עיי' פסדריך' (שם) נוראות שעשית עמנו בשולם הוה... נוראות שאחתה עתיד לעשות עמנו בעווא"ב... מרביבה דגול שה"ש ה' הי, שדרשווה על הקביה. מבתח... מהל' טה. 2 מאויימים שנפלתם עליהם אימהה (וחבינוי משמש לשני צדדים). מפרשי ימים וחלכי ימים, כלשון התלמוד (כגן ירוש' מגילה ב' ג' דף ע"ג ב'). ועי' פסדריך' (שם) יוצאי דרכיהם בשמך הן בטוחין, מפרשי ימים בשמך הן בטוחין. שאון גליהם... חהלה' סה. 3 גובה שלו ומאיריך' אפ"ו עיי' פסדריך' דף קסיא ב' מאיריך' רוחו עם הצדיקות וגובה מהם מעט מעשים רעים... מאיריך' רוחה וגובה דידיה. הן אל... אויב לו כב. ועי' פסדריך' דף קסיא ב' ישגיב בכך שהוא מעזרים כהן של צדיקים שעשו רצונו. 4 מקור נזילים חיים ע"ש ירמ' יוזג מקור מים חיים. מקווה

5. דָּרְךָ לְחַטָּאִים הָוִרִיתָ לְהַסְלֵל / דָּכָאִים הַקְדָמָת צָרִי לְעֹזֶל
בְּפִרְםָ קָרִים יַלְדוֹנוֹתָלְלָ:

הוֹפָעָת גְּבָרָא בְּשִׁנִּי יְצָרִי / הַבָּבָב בְּגַעֲרָת מְרֻבָּה הַרְהָוִרִי
חַכְמָת הַמְּסִכָּן בְּזִוְיהָ וְדָבָרִי:

וְעִדָּת סְמִמְנִיכָּ מַעֲזָן וּמְגַדֵּל / וְהַוְהָרָת אַל-טוֹב לְהַטּוֹת בְּדָל
אֲשֶׁרִי מְשִׁכְיָל אֶל דָּל:

מַעַת נְחָרֵב מַעֲזָן נָרוֹא / מָאוֹ נְחַשְׁבּוּ מִדְכָאִידְלָבָב פְּשִׁירָה
וְבָחֵר אַלְהִים רֹותָנְשָׁבָרָה. קָדוֹשׁ:

וְכֶרֶר שׁוֹפֵר בְּעַלוֹתָ רֹוָמָה / זָעוֹ עַם וְעִיר בְּמַהְוָמָה
וּמַמְשִׁחָתָ חַרְדוֹ גַּמְדָהָמָה:

10. חַפֵּץ בְּחַיִים מַעֲזָן לְהַשְּׁבָּ / חַרְדָתָ קּוֹל גַּמְןָ לְנַשְּׁבָּ
וְהַקְשִׁיבָּ קָשְׁבָּ רְבִ-קָשְׁבָּ:

טְכוּסִי פְּעֵל מַעֲזָן לְהַטְהָרָה / טֹוב יְעַדְמָ יְומָ-סְלִיחָה וּכְפָרָה
כִּי גַּדּוֹל יוֹמָ-דָיִי נָרוֹא:

מַרְוּם נָרוֹא חַשְׁקָ חַבְלוֹ / מַפְסָא מַזְהִירָם לְשַׁׂבָּ לָזָ
וְיִגְּמַנְןָ קּוֹלָוּ לְפִנֵּי חִילָוּ. קָדוֹשׁ:

11. מַעֲזָן: מָאוֹן וְ 12. מַהְוָיִים מַכָּה לְ* דָפָי

רחיצתי שט. מעינייך נקה ריל כמעיןך. הלא ארוחץ... מיב ה יב. 5. דָרְךָ לְחַטָּאִים הָוִרִיתָ פִּישָׁ חַהְלָ' כָּה תָ. דָכָאִים רַיֵּל לוֹכָאִים. הקדמת קודם לבראת העולם נבראה התשובה, בדרשת חזיל פָסָא' דָפָגִיד ב', ועוז. בטרם... חַהְלָ' צ. ב. 6. הוֹפָעָת גְּנָרָה בְּמִשְׁמֻעָות 'וְרִימָות' (כלשון המדרש שמוריר א', ייג' פועה שהופיעה את ישראל לאלהיהם). נברא בשני יצריו כדורשת חזיל ברוכות וס' א'. הבבב בנעוֹרת (כלשון התלמוד, סנהדר' דף ל'ז א') אפשר אש בענורות ואינה מותבתה רילבן אדם מרבה היירוחון להבהיר את הנטורות. חכמת המסכין... קהיל' ט ט. 7. אשרי משכיל... חַהְלָ' מא. ב. 8. מעת נחרב מַעֲזָן נָרוֹא מַעֲזָן חַרְבָּן בית המקרא שהוא מטענו של הקב"ה, ריל מזמן ופדר הקרבנות. זבחו אלהים... חַהְלָ' נא ט. 9. זכר שופר... ריל מראש השנה. והמשחית... ש"א י"ד ט. 10. חַפֵּץ בְּחַיִים מַעֲזָן לְהַשְּׁבָּ כדי לעוררם לשוטה תשובה. חרדת קול... ריל קול שופר. והקשיב... ישע' כא. ז. 11. טְכוּסִי פְּעֵל המטודרים בפעוליהם. כי גַּדּוֹל... يولא ב. יא. 12. חַשְׁקָ חַבְלוֹ את ישראל שהוא חבלו, עיש' דברי' לב ט. מכסה מראש השנה. נתן קולו يولא ב. יא.

יחשב לשבים זבחי הקרבה / ירושלם פאשר הקריבו נדבה
השיבו יי אליך ונשובה:

כבר כה לקראתך נסוניה / בפרת דברים להרצותך במחנה
כי לא-תחפץ זבח ואתנה:

15 לך ידרשו כל-הנסאים / להורתם דברים ולחשיר מכתולים
בירצה יי בא-לפי אילים:

מאר נחרך חסיד מעלותיו נתנהה / מתקרב בהרצאה מתורה ונבואה
שואל מעמך כי אם ליראה. קדוש:

מורחה-חץ כור או-לרים מעבירהו / מודה ושב לכיסא-כבוד יקרבהו
וישב אל-יינן וירחמהו:

נכשלים וכופרים מקבלים לתקרבה / נרפאים ונאהבים בעזם משובה
נחפשה דרכינו ונחקלה ונשובה:

שיח תפלה רחוקים ומתקräבים מנעמת / סיג קרבתו ואהבתו מקדמת
עתרת שלום ואמת:

20 בצלך רבץ ירודין פלאים / יערבו קרבנותם בהתרך נכלאים
ותבונה חומות ירושלם. קדוש:

15 להסירה: להרים ו. 16 חסיד: חסין ו. 20 בהתרך: בתיקן ו. | ותבונה...: וערבה לי מנתת ירושלם ו.

13 יחשב לשבים ריל המשווה תיחסב להם. עלי פסדריך דק' נגיד א' מנין לוה שהוא עושא תשובה הקביה מעלה עליו
כאי לו הוא טולה לירושלם ובנה מהמץ' וכו'. השיבנו... איכה א. כא. 14 כבר כה איזב לו ה. כי לא תחפוץ...
תחל' נא ית. 15 כל הנשאלים כל הפונים אליך בשאלתך. ולהסירות מכתולים עיש ישע' נז' ידר. הירצה ה... מיכבה
וז. 16 מעלותיו נתנהה משתפר במעלותיו. מתקרב בהרצאה... בקריה מתורה ונבאים בעגני תשובה. שואל
מעמך... דבר' י.יב. 17 מורה חץ כור או כוראים מעבירהו עיי' פסדריך דף קסיג' ב' מנהגו שבזולם אדים יורה
חץ כמה תחל', בית כור או בית כוריים, גדול כמה של תשובה שנגעת עד כסא הכהנו. מודה ושב לכיסא כבוד יקרבהו
עיף דרשת חזיל יומא דף פיז' א' גודלה חשובה שגעת עד כסא הכהנו. ושוב... ישע' נז' ז. 18 נחפשה... איכה ג. מ.
19 מונעמת נעימה. סיג סגולה. עתרת שלום ואמת ירמ' לג. 20 רבץ תרביאן. ירודין פלאים עיש א' א. ט.
יערבו קרבנותם עיש מלacci ב. ד. בהתרך נכלאים ישראאל הנכלא בגולות. ותבונה חומות ירושלם תחל' נא ב.
21 עמק הסליחה להיראה תחל' קל. ד. עוביים ומתרדים לרחים שבילך דרך היא לרחם, עיש משליכ כה יג' ומודה
ועוזב ירוחם. ועתה אלהינו... זהיא כס. יג. 22 סרישותך רבה לנטור ולהרחק אפיקים עיי' ירוש' תעב' ב' אי'
דף ס'ה ב', וגט פסדריך דף קס'א ב', כי גונן ורומם היא ארך אפיקים (יואל ב' יג)... אאר לוי מהו ארך אפיקים רחיק רגוז (ועלי'
גיא' בתרגם יומן שם: ורומנו הוא מרווח רגוז). מלך שהיא לו לגינויו קשיים, אומר המלך אם דרים הם צמי' במדינה, וכשי

עַמֶּךָ הַסְלִיחָה לְהֹרֵא מִפְקַדְתְּךָ אֲצָלָךְ / עֻזָּבִים וּמַתְנִידִים לְרַחֵם שְׁבִילָךְ
וַעֲתָה אֱלֹהֵינוּ מַדִּים אֲנַחֲנוּ לְךָ:

פְּרִישׁוֹתְךָ רַבָּה לְסֹגֶר וּלְרַחֵק אֲפִים / פְּקִידִים עַד טְרוֹדִים פָּתוֹחַ דְּלָמִים
נְשָׂא לְבָבָנוּ אֶל-כִּפְים:

צְמַחִי אָבֹת לֹא תִּבּוֹשׁ בְּשׂוּבָכֶם / צָור יִשְׂרָאֵל מִשִּׁבְכֶם וְהָוָא אֲבִיכֶם
בְּנִים אַתֶּם לִי אֱלֹהִיכֶם:

בְּנִי שְׁמַע לְמַלְולֵי הַטָּה אָנָגָךְ / בָּרוּא רְבָן יְהָרָא יוֹצֵר וְקֹנֶךְ
הַלָּא הוּא אָבֵיךְ קָנֶךְ. קָדוֹשׁ:

25 קָשׁוֹב קֹול קֹוְרָא מִזְיָרָךְ בְּקָשׁוֹב / קָנוּ קְבָלָתִי הַתְּגָרָע מִמְנוּ בְּחַשׁוֹב
אִם תִּשְׁוֹב יִשְׂרָאֵל אַלְיִתְשֹׁוֹב:

רָאוּבֵן בְּהַצָּלָה זָכָה בְּאֶרֶה לְאַצִּיל / רַוח וּמִקְלָט גְּבוּלוֹ תְּחִלָּה הַאֲצִיל
מֵצָא לוּ עָרִים בְּצָרוֹת וְהַאֲצִיל:

שְׁבִיעָה עֲבוּרָה הַפְּרָה לְהַשְּׁאָל / שְׁתִּיל בְּבֵית הָאֲסּוּרִים שְׁתַלּוּ אֶל
וְרַכְבָּל בֶּן שְׁאַלְפִּיאָל:

מַה-גָּנְכָּבָד חַלְקָנוּ מַלְךָ יִשְׂרָאֵל / מַתְקָרְבִּים נֹשְׁבִּים חָסּוֹת בָּצָלוּ לְהַצָּאָל
וּמַעוֹלָם וּעְדָ-עוֹלָם אַתָּה אֵל. קָדוֹשׁ:

22 פְּרִישָׁךְ לְ * 24 לְמַלְולֵי: לְמַילִּוּי * | רְבוּחָי לְ * דָפָי 28 בָּצָלוּ וּ: מְרוּמוּ לְ * דָפָי

בנִי המדיונה מכעיסין אותו וודם עומדרין מאיליהן פְּלִיחָן ומְכָלִים אוֹתָן, אֶלָּא הָרִי אֲנִי מְשַׁלֵּחַ אֲצָלָן
הָם בְּאִים וּמְפִיסִים אָוֹתִי וְאֲנִי מְקַבֵּל פְּיוֹסִים, כְּן אָוֹר הַבָּא אָף וּוְהָמָה מְלָאֵי חַבָּלה הָן, הָרִי אֲנִי מְשַׁלֵּחַ לְדַרְךְ רְחוּקָה, שָׁם מְכַעִיסִין
אָוֹתִי יִשְׂרָאֵל, עַד שָׁנִי מְשַׁלֵּחַ אֲצָלָן וּמְבָיאַנִּי יִשְׂרָאֵל עַוְשָׁנִין תְּשֻׁבָּה וְאֲנִי מְקַבֵּל חַשְׁוֹבָה. פְּקִידִים עַד טְרוֹדִים פָּתוֹחַ דְּלָמִים
עַי יְרוּ' (שם) וּפְסָדְרִיכָ (שם) וְלֹא פָזֶד אֶלָּא שְׁנוּעַל בְּפְנִימֵי הַהֵּד פָּתָח הָאָת אֶת אַזְרָרוֹ וַיּוֹצֵא אֶת כָּלִי עַזְמוֹ (ירמ' ג' כה) עַד דְּהָא
פָּתָח עַד דְּהָא טְרוּיד (רַיִל סָגוּר) רְחוּמָיו קְרִיבָנִין, וּלְפִזְזָה אָוֹרְפִּין הַפְּקִידִים, רַיִל מְלָאֵי חַבָּלה, עַד שָׁהָם סְגָרִים וְעַד שָׁהָם
פָּוֹתָח לְהָם. נְשָׂא לְבָבָנוּ... אֵיכָה בְּמַא. 23 צְמַחִי אָבֹת וּרְעָבָרָה יִצְחָק וַיַּעֲקֹב. בְּנִים אַתֶּם דְּבָרִי יְהָדָה
הָוָא אָבֵיךְ קָנֶךְ דְּבָרִי לְבָבָי. 25 קָשׁוֹב... בְּקָשׁוֹב הַחַקְשָׁבָה. קָנוּ קְבָלָתִי הַתְּגָרָע מִמְנוּ בְּחַיְשׁוֹב עַיִן פְּסָדְרִיכָ דָפָי
קִים אָם אָמְרוּ יִשְׂרָאֵל לְפִנֵּי הַקְּבִּיה רְבוּן הַצּוֹלָמִים אָם עַשְׂשִׁין אָנוּ מְשֻׁבָּה מְקַבְּלוּנוּ אֲתָה, אָמָר לְהָם תְּשֻׁבָּה שְׁלָקִין קְבָלָתי וְחוֹסְבָּמִים
אִינִי מְקַבְּלָי אָם תְּשֻׁבָּה... יְרָמ' ד' א. 26 רָאוּבֵן בְּהַצָּלָה זָכָה בְּאֶרֶה לְאַצִּיל בְּהַצָּלָה יְוֹסָף, עַיִן פְּסָדְרִיכָ דָפָי קָנִיס בְּיַי
אָמָר לוּ הַקְּבִּיה אֲתָה בְּיַקְשָׁתָה לְמַתְוִירָה בְּרָא חַבִּיכָא לְאַבְיוֹ, חַיְיךְ שְׁבָן בְּנֵן מַתְזִיר אֲתָה יִשְׂרָאֵל לְאַבְיוֹם שְׁבָשְׁמִים... וְכַחֲבֵב (דָהֵא
הָוָא בְּאֶרֶה בְּנָוֹ, וְלֹמַה נִקְרָא שְׁמוֹ בְּאֶרֶה, שְׁתָוֹא בְּאֶרֶה... רַוח וּמִקְלָט גְּבוּלוֹ תְּחִילָה הַאֲצִיל עַיִן בְּרָאשִׁית רְבָה
פִּיד סְיוּעָ 1019 אמר לוּ הַקְּבִּיה אֲתָה פָּתָח בְּהַצָּלָה נְפֹשָׁת חַיְילָה, חַיְיךְ אֵין מְפִירִישָׁן עַרְיוֹ מְקַלְטָה חַיְילָה אֶלָּא בְּחַזְמָךְ... מֵצָא
לוּ עָרִים... שִׁיבָּכְיָי. 27 שְׁבָועָה עֲבוּרָה הוֹתְרָה לְהַיְשָׁאָל עַיִן פְּסָדְרִיכָ דָפָי קָסִיג' אֵינוֹ גּוֹלָה שְׁלָמָה שְׁבִיטָה

**תְּשׁוֹבָה מִקְרַבָּת נְדִחִים חֲבוֹאי מִצּוֹלֹות / נָאָר בְּמִשְׁמֶרֶת יוֹם הַבְּטִיחָם גָּלוֹת
קְרוּבָה יְשֻׁעָתִי לְבָא וְאַדְקָתִי לְהַגְּלוֹת:**

**30 חָנוּן מֵתִי תָּקוּם תְּרַחֲם בָּמְהִים / מִשּׁוֹכִים רְצִים אַחֲרִיךְ וְנוֹהִים
מֵתִי אָבָא וְאֶרְאָה פָּנִי אֱלֹהִים:**

**תְּדִישׁ וַיְוַיְּ קְרִיתָךְ וְסָלְסָלָה / וְרַע קְדוֹשִׁיךְ וְאוֹהֶבֶיךְ יְשַׁכְּנוּ עַלְיךְ
יִקְרָאוּ לִירוֹשָׁלָם בְּפִאַיִן גָּנוּמָה אֲלֵיהָ:**

**מִתְּרַחְבּוֹת נָוי חַזְמֹתִיהָ מִגְּיעֹות לְמַעַלָּה
מִתְּכִבְּסֹות וְנָחוֹת בְּמַלְוָה קְבוֹצִי גָּלוֹה
גָּנוּמָתָה עִיר עַל-תְּפָלָה. קְדוֹשָׁה:**

30 אחריך רצים ל* | גוֹהִים ו*

את השבואה וביטלה את הנזירה. ביטלה את השבואה מנין, כי אני נאם ח' אם יהיה פניה... (ירמ' כב כד), וכמה בימים ההוא גאים ה' צבאות אחקר זורבבל בן שלחמאלא... (תני ב כט). שטייל בבית האסורים שחלו אל פסודרייכ (שם) ובני יכנית אסיר (הדי' ג י)... אסיר, שתיה חבוש בלבית האסורים. שאלאחיאל, שממנו הושתלה מלכות בית דוד. אידר תנומא אסיר, שאסס הקביה את עצמו בשבועה, שאלחיאל שנשלל לבית דין למعلن וחתיו לו את השבואה. 28 להצלא לאנגל. ומעולם... מהל' צב. 29 נאדור בינוי להקביה. בשמרת יום ריל כשמורדים יום הקפורים. קרובה ישועתי... ישע' גו א. 30 כמהימים משוחקקים לאולה. מושוכים רצים אחריך עיש שה'ש א. וגוונים מגענים. מתי אבא... חה' מבוג. 31 סלסלת תרומהה, ל' משליך ד. ח. יקראו לירושלם... ירמ' ג יו. 32 גוננתה... ירמ' ל יח.

אופן

קימון: מ-צ'טנוצ'י ג'יל יטולס. סלוקטן. גטיס גני 6 טוליס. 6 מליס צכל טול. – א. 1966.

**אָוֹר יִשְׂרָאֵל וְקָדוֹשׁוֹ מַעֲמֹ שָׂוָאל / בְּרִאָשִׁית יִצְּרָתִיךְ בְּךְ אַתְּפָאָר אֶל
גְּאוֹתָבְּדִי לִיְשָׂרָאֵל מִקּוֹרָאֵי צֹאָל / דָּוְדִים מִתְּרוֹהָ רְצָתָה נְפָשִׁי אַנְּיָ אֶל
3 הַן עֲבָדִי אַתְּמַךְ-בָּו אָמֵר הַגּוֹאָל / אָמֵר יְיָ קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:**

**וְהַקְדִּישׁוּ אֶת קָדוֹשׁ יִצְקָבְּ לְחַדּוֹשׁ / זָכְרוּ אֶת-יְהִי וְשׁוּבוּ אֶל-גּוֹאָלְכֶם קָדוֹשׁ
חַשְׁקָ בְּכֶם מִכֶּל קְוֹרְאֵי קָדוֹשׁ / טֹעֲנִים חַיּוֹד שֵׁם הַגְּכָבָד וְהַקְדּוֹשׁ
6 יְחִיד כּוֹכְבֵי בְּקָר עַם קָדוֹשׁ / לֹא כְּמַדְמִי אָמְרֵי קָדוֹשׁ:**

3 גוֹאָל ל*

1 אָוֹר יִשְׂרָאֵל וְקָדוֹשׁוֹ יְשֻׁעָ' ג. אֶל אֶרְצָה (צורה קלירית במקום אויל). 2 מִקּוֹרָא עִישׁ יְשֻׁעָ' מה יב. צוֹאָל מִצְּלָ, שׁוֹמָה. דָּוְדִים מִתְּרוֹהָ עִישׁ מִשְׁלִי ז יח. 3 הַן עֲבָדִי אַתְּמַךְ בָּו יְשֻׁעָ' מִב. א. אָמֵר ה' קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל יְשֻׁעָ' מה מ'א. 4 וְהַקְדִּישׁוּ... יְשֻׁעָ' כָּט נְגָה. לְחַדּוֹשׁ להתחמש בכל יום. 6 כּוֹכְבֵי בְּקָר אִיוֹב לְהַז. לֹא כְּחַדְתִּי... אִיוֹב ז. 7 כְּבָוד

כבוד הדר הוזו בשירתי מתרוממת / לפאר בזיו והיוון מתנדלת ונואמת
מלאכי מעלה כל כת וכת דוממת / נעים זמירות ישראאל תפנה מנעמת
9 סנдельפון מכתיר ומזכיר שם להעמת / על יי קדוש ישראאל באמת:

עומדים על ימינו ושםallo לנדוש / פנים מכפים שרפים ומקדיםים לקדוש
אל מול בנים מעופפים יצפצפו לקדוש / קול קורא שרפ אחד קדוש
12 רץ ?קנאת רץ להערץ ?קדוש / זה אל זה ואמר קדוש:

שׂוֹגִים שְׁנָגִים וְהַחֲיוֹת מִבְּרֻכוֹת קָדוֹש / תְּרִשְׁישִׁים מִתְּגִים תְּהַלֵּה לְשִׁילֵש קָדוֹש
אי ש במתשע מתחות לפני קדוש / לעמוד לשרת לבך לה מליך קדוש
15 אָרְעָד קָדֵש בַּיּוֹם קָדֵש יְקִדְשׁוּ הָאֵל הָקָדוֹש / רֶם וְנֶשֶׁא שָׁוֹקֵן עד וְקָדוֹש:

15 ביות קדוש דפ'

הדר הדר פיש מהל' קמה יב. והיוון אויר מבחיק וזורת. 8 נעים זמירות ישראל כינוי לתקביה, פיש שב' כג. א. מתופה
מנעמת הכותות משניות זמר מנפים. סנдельפון שם מלאך (חיאורו פסיקתא רובי כ' דף ציז' א') מכתיר פסיקתא רובי
שם. להעמת להחבר אלוי. על ה' קדוש ישראל באמת ישב', י. כ. 10 לנדווש למדור בהמוני. 12 זה אל זה ...
ישע' ו. ג. 13 שנאים ... והחיות ... תרישים סוג מלאכים. 14 לעמוד לשרת דבר' יח. ה. 15 רם ונשא ...
ישע' גו טו.

ולת

קימן: ח-ג מלנץ סקטן צן סלט צי' יסולה מזק. צמיס צנ' ל' טוליס.
6 מליט' כל מול. זקובליים קצלה מסיקלה. א. 16. 9.

אָדָנִי מְעוֹן אַתָּה קָדֵם לְכָל מִקְדָּם
בְּطַרְם חֹלְלָת אָרֶץ וְגַם הָרִים מַלְדָּם
גַם עָרֵץ וְהָאָרֵץ הַלָּא בַּתְשׁוּבָה יִסְׂדָּם
מִשְׁבָּאָנוֹשׁ עד דְּפָא וְתָאָמֵר שָׁבוּ בְּנֵי אָדָם:

3 פרץ והארץ: ארץ גְּנַעַרְץ וְגַן | יסוד ל* דפ'

1 אָדָנִי מעון אתה מהל' ז. א. 2 בטטרם ... שם. 3 עָרֵץ שמי. הלא בתשובה יסודם כדורשת חוויל פטה' דף ג'יד' א',
ועו. 4 משוב אונוש ... מהל' ז. ג. 5 דרך אויל ישר בעיניו משל' יב טו. 6 הולך בשירירות לבו עיש דבר' כסית.

5 זֶה אָוֵל יִשְׁרָב עַצְיוֹן בַּהֲבָלוֹן לְתִמְוֹד
הוֹלֵךְ בְּשָׂרִירוֹת לְבּוֹ בְּמִרְאָה עַצְיוֹן לְחַמּוֹד
וַשּׁוֹב בְּנֵי לְאָבִיךְ בַּמִּדְחָה הַזֹּאת תִּמְוֹד
אָמֵר יְיָ אָמַתְּשֻׁבָּה וְאָשִׁיבָּה לְפָנֵי תִּעַמֵּד:

זֶה עַנְיִן קָרָא בַּהֲתַעַטְף רֹוחִי בְּעַזְיוֹן
10 חַטָּאתִינוּ אֲשֶׁר חָטָא לֹא תִּזְכְּרָנָה שׁוֹבוֹ אַתְּתִּיו⁷
טָעַמוּ וְרָאוּ כִּי טֹב יְיָ בְּעַבְדָּתִי מִתְחִיוּ
לֹא אָחַפּוֹז בְּמֹות הַמַּת נָאָם יְיָ אֱלֹהִים וְהַשִּׁיבוּ וְחִיוּ:

יַעֲזֹב רְשָׁעָדָרְכּוֹ שׁוֹבוֹ וְאָשִׁיבָה אַלְיכֶם
כִּי גָּבָהוּ שָׁמַיִם מִאָרֶץ וְדָרְכִי מִדָּרְכֵיכֶם
15 לְאָמֵר שׁוֹבוֹ נָא וְהִיטִּיבוּ אֶת מַעַלְלֵיכֶם
עַתָּה נָאָם יְיָ שׁוֹבוֹ עֲדֵי בְּכָל לְבָבֵיכֶם:

מֶר וְאַהֲלֹות קָצִיעוֹת בְּגִדּוֹתֵיכְךָ בְּקַטְרָת מִנְכָה
נוֹשָׂא עֹז וְעוֹבֵר עַל פְּשָׁע מִזְכָה
סִדְרָ עֲתִירָתוֹ בְּקַרְבָּנוֹת פָּנֵי הַמֶּלֶךְ סֹוכָה
20 זְבָחֵי אֱלֹהִים רֹוח נִשְׁבָּרָה לְבּוֹ נִשְׁבָּרָה וְנִדְכָה:

עַד כִּסְאָה הַכְּבָדָה מִגְעַת הַתְּשׁוֹבָה לְיִסְדָּר
פְּתַח חֹתֶר וְיִדּוֹ שְׁלוֹחָה מִקְבְּלָת לְחַסְדָּךְ
צָור שׁוֹכֵחַ וְנוֹשָׂא אַדְקָה יְחִשֵּׁב וְיִסְדָּר
רְחוּם וְחַנּוּן יְיָ אָרָךְ אַפִּים וְרַב חַסְדָּךְ:

7 גָּמָדָה וְיָהִינָה לְיִסְדָּר 9 רֹוחִי וְיָהִינָה לְיִסְדָּר 11 עֲבוֹדָתִי וְיָהִינָה לְיִסְדָּר 12 כְּבוֹד לְיִסְדָּר | תְּשׁוֹבָה לְיִסְדָּר

7 תִּמְוֹד נָהָג בְּמִידּוֹת 8 אָמֵר הָיָה... יְרֵמִי טוֹיפָה. 9 זה עַנְיִן קָרָא חַתְּלִי לוֹו. בְּהַתְּעַטְף רֹוחִי עַזְיוֹן קָמָבְּד. בְּעַזְיוֹן
ישָׁעֵי כָּא יְבָ. 10 שׁוֹבוֹ אַתְּתִּיו סִפְרָה. 11 טָעַמוּ וְרָאוּ כִּי טֹב הַיְלָדָה. 12 לֹא אָחַפּוֹז... יְחֹזְקִי יהַ כָּבָב. 13 יַעֲזֹב
רְשָׁעָדָרְכּוֹ נָהָג. שׁוֹבוֹ וְאָשִׁיבָה אַלְיכֶם מַלְאֵיכָה בְּזָה. 14 כִּי גָּבָהוּ... יְשָׁעֵי נָהָג. 15 שׁוֹבוֹ נָא וְהִיטִּיבוּ...
יְרֵמִי לְהָטָו. 16 עַתָּה נָאָם הָיָה... יְאַלְבָּי. 17 מַוְרָר וְאַהֲלֹות קָצִיעוֹת בְּגִדּוֹתֵיכְךָ תְּהִלָּה מהַס, וְאַיִן בְּרוּר לְמַה
הַפִּינְסָמָן (יִתְכַּן שָׁהָוָה רָוּמָה לְדַרְשָׁת הַפּוֹטָק שְׁנָעַלְמָה מִמְּנָנוּ), וּלְפִי הַמְּשָׁךְ הָוָה מַתָּאֵר אֶת הַחֹוּר בְּתְשׁוֹבָה. 18 גָּנוֹשָׂא עֹז
וְעוֹבֵר עַל פְּשָׁע מִיכָּה זִיהָה. 19 סִדְרָ עֲתִירָתוֹ נְחַסֵּב בְּקַרְבָּנוֹת, וְהָוָה כָּאַילָוּ פָנֵי הַמֶּלֶךְ סֹוכָה מִבְּשָׁת פָנֵי הַיְלָד
תְּפִלְחוּ מִגְעָה עד הָיָה. 20 זְבָחֵי אֱלֹהִים... תְּהִלָּה נָא יְטָה. 21 עד כְּסָא הַכְּבָדָה מִגְעַת הַתְּשׁוֹבָה כְּמַאֲמָר חַזְיָה יוֹמָה דָקָ
פְּיוֹ אָיָה. 22 פָתָח חֹתֶר הַקְּבִיה. 24 רְחוּם וְחַנּוּן... תְּהִלָּה קָנְתָה. 25 קָח טֹב הוֹשֵׁעָ יְדָה (וְהַפְּנִייה אֶל הַגְּפֵשׂ בְּלִי זְכָר
בָּמְקוּם לְיִתְהָר נָקְבָה הָוָה חַוְפֵשׂ הַפִּינְסָמָן).

25 קח טוב נפש ואמלְאָך פִּיסְת לְבָנֶיך
רְחַמִּים כְּמַדְתִּי יְמַצְּאָנִי או אֲקָבֵל תְּחִנְנוֹנִיך
שְׁוֹלָם שְׁלָום אֶבְשָׂרָה וְהַלְך צְדָקָה לְפָנֶיך
שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל עד יְהִי אֱלֹהֵיך כִּי כְּשַׁלְּת בְּעָנָך:

תִּמְרוֹר הָרָע בְּטוֹב עַמִּי וְנַחֲלֹתִי בְּנִי
30 אָמָרוּ כָל תְּשָׁא עָזָן וְקָח טֻוב מִלְּפָנִי
לֹא יְהִי לְמַכְשָׁל עָזָן תְּסֻמְכו אָדָני
קָחוּ עַמְּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל יְהִי:

עד אַנְיִי, מַזְדָּה וְעוֹזָב תִּקְרְעֹו לְבָבְכֶם
וְדוֹגְנִיכֶם כְּשָׁגָנוֹת וְאֶל מַצְטָרְכֶו קָרוּע בְּגַדְיכֶם
35 רָאו הַשְּׁלִיכֶם מַעַלְיכֶם אָת כָּל פְּשָׁעֵיכֶם
בְּשׁוֹב רְשָׁע מַדְרָכֶו וְחַיָּה שׁוּבוּ שׁוּבוּ מַדְרָכִיכֶם:

הַיְקָם עַל נִגְמָן חַסִּידִי בְּלַבְבְּכֶם תְּחַשְּׁבוּ
טְהֻרֵי לִבְּחַטְאוֹ וְהַתְּחַנֵּנוּ וְאֶלְי שָׁבוּ
גַּעַם זְמִירֹת דָּבָר רָאש בְּמַלְאָכָתוֹ יְשִׁבְיָו
40 אַלְמָדָה פּוֹשָׁעִים דְּרָכִיכֶךָ וְחַטָּאִים אֶלְי שָׁבוּ:

בְּנִי חַטָּאו בָּאָרֶץ שׁוּבֵיכֶם בְּעִשְׂרִיאִיה הַתְּחִנְנוּ
הָרָב כְּבָסְנוּ מַעֲוָנוֹנוּ בּוֹסָסוּ מַקְדְּשָׁךְ צָרִינוּ
רָאה בִּיתְחַדְּשָׁךְ חַרְב בְּמַה נִתְכְּפֵר חַטָּאָנוּ
לְכֹ וְנִשְׁׁוּבָה אֶל יְהִי כִּי הוּא טָרָף וְיַרְפָּאנוּ:

26 יְמַצְּאָנוּ ל * 33 עד גַּיל שְׁכִינַל: עד 38 שׁוּבו ו*: שׁוּבו ל * דפ 42 צְרִינוּ: צְרִינוּ ל *

26 רְחַמִּים ... יְמַצְּאָנוּ (הַזֹּרֶה לְפִי מְשִׁלי אָכָה, וַיַּגְּמַצְּאָנוּ) יְתַעֲרוּ רְחַמִּי.
27 שְׁלָום שְׁלָום אֶבְשָׂרָה עִישׁ יְשֻׁעָא
נו יְסָע. וְהַלְך צְדָקָה לְפָנֵיךְ יְשֻׁעָא נָח ת. 28 שׁוּבָה ... הוֹשֵׁעָה יְדָבָר.
29 תִּמְרוֹר הָרָע בְּטוֹב הַלְשׁוֹן עִישׁ יְקִי כֹּז יִ.
30 אָמָרוּ כָל תְּשָׁא ... הוֹשֵׁעָה יְדָבָר. 31 לא יְהִי לְמַכְשָׁל עָזָן יְהֹוָקִי יְה ל. תְּסֻמְכו אָדָני נָם אֶלְהָ מְדֹבְרַי הַחֲוֹתָא
32 קָחוּ ... הוֹשֵׁעָה יְדָבָר. 33 עד אַנְי עִימְפְּ הַדְּרָשָׁה פְּסִיקָתָא דְּרָכֶב דְּקָסִיד בְּ (עַל בְּיוֹצֵר זָאוֹר עַולְם קָרָאוֹ, 4).
מוֹדָה וְעוֹזָב מְשִׁלי כִּי. תִּקְרְעֹו לְבָבְכֶם יוֹאל בְּ יְג. 34 וְדוֹגְנִיכֶם כְּשָׁגָנוֹת בְּכָה הַתְּשׁוֹבָה, כְּדָרְשָׁת חַוִּיל יְמָא דְּפִזְבָּה. 35 הַשְּׁלִיכֶם מַעַלְיכֶם אֶת כָּל פְּשָׁעֵיכֶם יְהֹוָקִי יְה לָא. 36 בְּשׁוֹב רְשָׁע... יְהֹוָקִי לְג יְא. 37 הַוּקָם עַל דָּוד
הַמֶּלֶך. עִישׁ שְׁיַבְכָּג א, גַּם הוּא חַטָּא וְעַשָּׂה תְּשׁוֹבָה. 39 נְעִים זְמִירֹת שְׁמָ, רַיֵּל דָּוד אָמָר אָתוּ רְאַשָׁוֹן. בְּמַלְאָכָתוֹ
יְשִׁבּוּ דָּהֵיא דָּכָנָ. 40 אַלְמָדָה ... תְּהָלָי נָא טָו. 41 בְּעִשְׂרִיאִיה שְׁנָשָׂאָה בְּגַלְוָת. 42 הָרָב כְּבָסְנוּ מַעֲוָנוֹנוּ תְּהָלָי נָא ד.
בּוֹסָסוּ מַקְדְּשָׁךְ צָרִינוּ יְשֻׁעָא סָג יְה. 44 לְכֹ וְנִשְׁׁוּבָה.

45 יהודיה וישראל שבו סלחה וקיבלו עמידתי
חזקם בך תורם הדרך הטובה תורתי
ובא לאצין גואל ולשבוי פשע חזרתי
החוק מגן ואגה וקומה בערמתי;

47 ובא לאצין גואל ... ישע נט כ. 48 החוק ... מהלי לה ב.

רשימת הפירושים

פירושים שלא נדפסו מקורות מסוימים בכוכב (*) ולא נדפסו בשלמות מסוימים בסימן ○

5	אמונינבוגנים (א 5611)	76	אפאיד נור איום (א 25)
	אמץ בכח אל נادر בכח עי מלך עליון אמץ בכח...	201	אביורי ארץ אמריו בערץ (א 259)
	אמץ המנסה עי מלך עליון אמץ המנסה	69	בן חוג מצוק נשיה (א 314)
88	אמրתך צרופה (א 5973)	175	בן הסהרבוקשת שער (א 447)
265	אנוסה לעורה אמצאנדי (א 6396)	77	אדירי איזמה (א 1133)
233	אנסיכה מלבי (א 6823)	323	אדני מעון אתה קדם לכל מוקדם (א 916)
192	אסלד לקורא הדורות (א 6943)	315	אדעה כי אין זולתך לנאל (א 1204)
155	אסטוטף באולמן (א 6992)	96	ادر והוד אתן בצביון (א 1210)
160	אף אורח משפטיך (א 7090)	73	דרתת מלכבה (א 1224)
251	אפחדר במשעי אדאג בכל עת (א 7117)	238	אלהלה אלהי אשירה עחו (א 1494)
62	אריד בשיחיוiard לבוי (א 7594)	232	ואהילה לאל אהלה פנוו (א 1701)
94	ארעד ואפחדר באימחה וופחד (א 7671)	199	אוריר ערד עד לא נאהלו (א 1815)
244	ארשת שפטינו (א 7714)	162	אומץ אדירי כל חפצ (א 868)
	ארתכי תרשישים עי מלך עליון	154	אופד מאו לשפט היום (א 7106)
	ארתכי תרשישים	322	אור ישראל וקדשו מעמו שואל (א 1966)
259	אשה דעיב בצדיק (א 7745)	301	אור עלים קראו (א 1982)
308	אשחר אל אל (א 7880)	258	אות ברית בינויובינך (א 2045)
112	אשר מיעשה במעשיך (א 8307)	185	או אמרתי הנה בתאי
16	אשרי העם יודעי תרעה (א 8396)	127	○ או מאו כל מפעל סקרת (א 1248) (2150)
65	את חיל יום פקודה (א 8533)	56	אור נא עז למילוך (א 2196)
203	אתה בקרבונו מלך (א 8712)	124	אחד קדוש אש אוכלה אש (א 2418)
72	אתה הו אלהיינו (א 8770)	63	* אהלה פניך יוצר נשמתי
87	אתית לחנןך (א 8906)	189	אחנן לשובן שחקים (א 2539)
98	אתן לפועליך דרך (א 8942)	204	אכן אתה אל מסתחרר (א 3274)
187	באתי להלחות ברשותו עמותיך (ב 81)	183	איהם תמים דעתים (א 2682)
178	ברוח נשברה הסתופתוי (ב 1398)	173	aiccca אוכל פניהם להרים (א 2927)
225	האווח ביד מדת משפט (ה 19)	305	אל אלהינו נשוב בצר (א 3452)
313	האוינו אבירדים בני אלים (ב 28)	318	אלהי ישענו נוראות מאוים (א 4456)
	היה עם פיטיות עי אויא היה עם פיטיות	193	אלהי צורי איחדו (א 4534)
244	היום הרת עולם (ה 468)	16	אלהיים נורא עלילה (א 4765)
275	היום תאמצנו (ה 500)	230	אויא היה עם פיטיות שלוחי עמק (א 4821)
220	וاثה אוזן קול מפאריך (ו 81)	74	אלפי שנאים עי מלך עליון אלף שנאים
216	ותיהם אשר הנה מרובעות כסא (ו 189)		אם אשר בצדקה נתיישה (א 5239)

רשימת הפטויטים (המשך)

47	מלך אמון מאמרך (מ 1543)	122	וחירות בוערות מראיהן... (ו 191)
55	מלך אמיין ואיים (מ 1544)	227	ויאתיו כל לעבדך (ו 201)
14	מלך אמיין כח רב עלייה (מ 1545)	169	ונתנה הוקף (ו 451)
22	* מלך אמתה היום לכל הדרך	218	ועמק תלואים בתשובה להתייחד (ו 488)
80	מלך במשפט יעםיך ארץ (מ 1572)	245	זכר תחלת כל מעש (ז 149)
196	* מלך עליון אדריר במרומי יי	223	חמול על מעשייך (ח 369)
167	מלך עליון אל דר במרום (מ 1653)	181	יראים מבקש פניך (י 3773)
194	* מלך עליון אלפי שנאניט	61	יראתי בפצחותי (א 3787)
197	* מלך עליון אמיין בכח	52	כבודו אהל כהיום (כ 61)
105	מלך עליון אמיין המנסה (מ 1654)	304	כי אם שם אדריר (כ 40*)
195	מלך עליון ארתחי תרשישים (א 1635)	224	כי מקדישיך כערכך קדשת (כ 369)
60	מסוד חכמים ונבוגים (מ 1923)	109	כל שנאינו שחק (כ 393)
179	משפטאות ברית בתורים (מ 2660)	18	כסה אדונינו מה אדריר שמרק (כ 491)
100	שבתו וראה תחת המשם (ש 348)	18	כסה אוורי וישעי (כ 492)
92	שולחות במלאות סגל (ש 641)	203	לאל סודר דין
95	שמו מפארים (ש 1461)	79	לאל עורך דין (ל 216)
222	תחלות כבודך אמצך... (ה 126)	125	* מכניות דמעות העולבים
176	תחבשת אלפת (ח 212)	7	מלך אדריר במרומים (מ 1521)
90	תמים פעליך (ה 392)	44	מלך אוור גבורה (מ 1529)
67	תעלת זו כחפץ להחטייל (ה 23)	22	* מלך אלהים הופיע מציוון (מ 1541)
159	תפן במכון לכס שבת (ה 478)		

תקונים למחוזר לראש השנה

<p>ע' 132 בטור השמאלי, אחר שורה 15 הוסף: אי' חמל עליינו ועל עולליינו וטפנו:</p> <p style="margin-left: 2em;">שורה 18 צילשָׁם וונתרקְען ולירושלָם מעשָׂה מִיד ע' 79 שורה 3 סָלָם גּוֹיִם שְׁנַנְגִּים בלעדו ביביאור שי' 2 מלמטה ציל שריל עוביין שורה 1 וונתרקְען אחר שורה 11 הוסף: בשבתו: וביום השבת וכור' (עי' ע' 149) אחר שורה 20 הוסף: בשבתו: ישלוח במלכותך וכור' (עי' ע' 150)</p> <p style="margin-left: 2em;">ביביאור שורה 8 ציל שופרות ערץ שורה 14 כוֹנוֹ יְרוֹק: יְמֵלֶךְ לְעוֹלָם וְעַד: (שמות טו יז-יח) ביביאור שי' 3 מלמטה ציל במקומ תערבי חרוז 18 ציל הפתות אחר שורה 25 אֲחָרִי ע' 257 שורה 25 לאחר שורה 17 יש להוסיף: גשנת גוהגין לומר כאן את הפיאות אגונת לזרה (להלן ע' 259) אחרי שופרות העשרה נוספת: כשל יום כי דריה ביום אי' בשבוע גותגין לומר כאן אשה דעוי (לפייל ע' 259)</p> <p style="margin-left: 2em;">חרוז 8 ציל שָׁה בעצמָני בית</p>	<p>ע' יה שורה 19 יש למחוק הנקודה שבסוף 12 ציל וכוכן לא " המעריבים לו " האקרוסטיכון מה " ומקשיב בבית הכנסת 31 מט " מוקף גב " ב' = ברלין נד " נ' = ווטיקאן נו " 20א ק 32 נו " 28א ק 1 נו "</p> <p>שורה 16 מסדי (וכך בכל המחזור) דָּגְלִימָו (ג'א) 12 ומכל-צרותם חרוז 2 גְּדוֹגָה מִיד 3 75 וְחִילִים 6 77 ביביאור שורה 1 ציל 14 ריכונן 81 82 " 3 " לפי זה יש להבין חרוז 38 ציל אָוְהָב וכש-חִפְזָע שורה 7 בְּעַתָּר לוֹ ביביאור שורה 12 ציל נתן לו 109 שורה 4 ציל עיר' במוסף يوم אי' ע' 168-167 ביביאור שורה 11 (כל זה... לפני הפייטן) שייך לשורה האחורה לאחר יהיה או... חרוז 2 ציל אָפָרָו וְחִתָּנוֹ 5 ယְקָד 7 126 וְחִנָּנוֹ 6 וְנִתְרֹומָם 28 עיר' ע' 272 1 131</p>
---	---

